

الكتاب

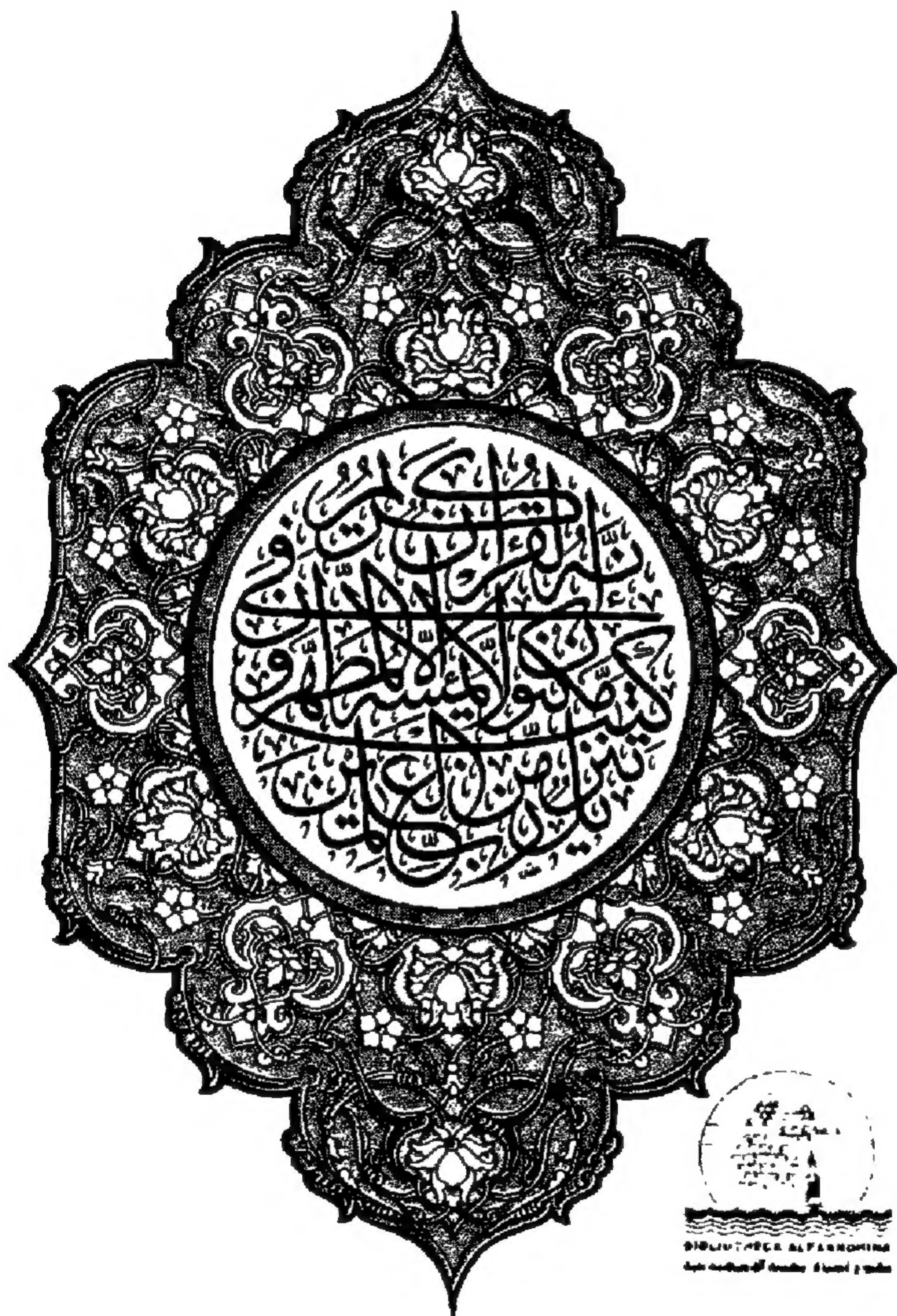
وَتَرْجَمَةُ مَعَانِيهِ إِلَى

اللُّغَةِ الْمَقْدُونِيَّةِ

اهداءات ١٩٩٩

مجمع الملك فهد لطباعة المصحف
الشريف بالمدينة المنورة

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَنَافِظُونَ

General Organization Of the Alexandria Library (GOAL)

Bibliotheca Alexandrina

تَشْرِيفٌ بِالْأَمْرِ بِطَبَاعَةِ هَذَا الصَّحْفِ الشَّرِيفِ وَتَرْجُمَةً مَعَانِيَهُ
حَاذِرًا مِنَ الْخَطِيئَةِ الشَّرِيفَةِ الْمَلِكَةِ فَهَلْ يُعْزَى إِلَى الْمَلِكِ الْمَلِكَةِ الْعَرَبِيَّةِ السُّعُودِيَّةِ

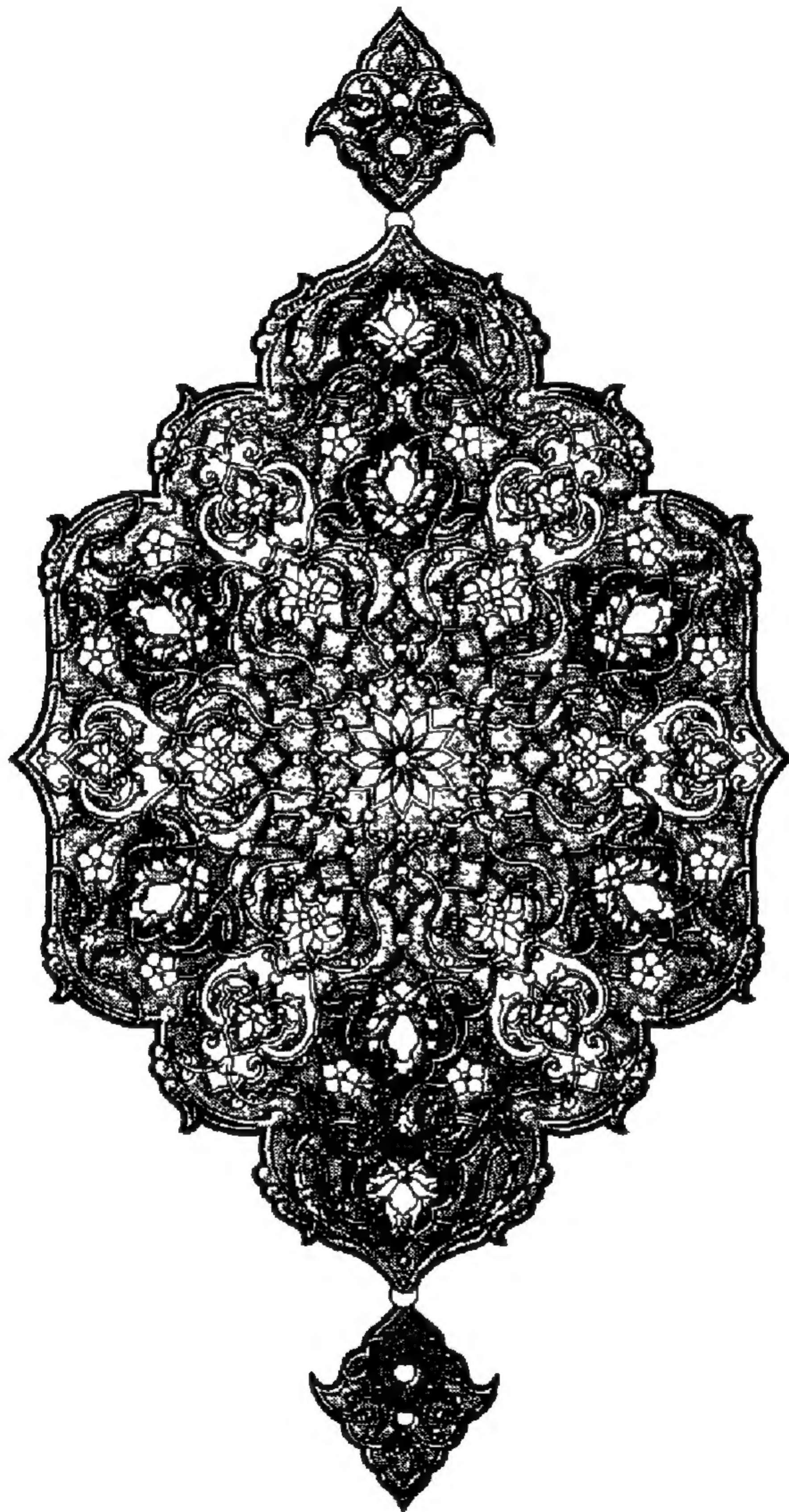

مَجْمَعُ الْمَلِكِ فِيهِ دُرَرُ طِبَائِعِ الْمُصَحِّفِ الشَّرِيفِ

Комплексот "Мелик Фахд"
за печатење на Кур'анот

هَذَا الْمُصْحَفُ الشَّرِيفُ وَتَرْجُمَةُ مَعَانِيهِ
هَدِيَّةٌ مِنْ خَادِمِ الْحَرَمَيْنِ الشَّرِيفَيْنِ الْمَلِكِ فَهْدِ بْنِ عَبْدِ الْعَزِيزِ آلِ سُعُودٍ

Овој Кур'ан со превод е подарок од слугата на двата
пресветли храма - кралот Фахд Ибн Абдул 'Азиз Ес-Су'уди

КУР'АН СО ПРЕВОД

ПРЕВЕДЕ

ХАСАН ЏИЛО

**КОМПЛЕКСОТ "МЕЛИК ФАХД"
ЗА ПЕЧАТЕЊЕ НА КУР'АНОТ
МЕДИНА, КСА**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مقدمة

بقلم معالي الدكتور : عبد الله بن عبد المحسن التركي
وزير الشؤون الإسلامية والأوقاف والدعوة والإرشاد
المشرف العام على المجمع

الحمد لله رب العالمين ، القائل في كتابه الكريم :

﴿ قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ ﴾

والصلاة والسلام على أشرف الأنبياء والمرسلين ، نبينا محمد ، القائل :
« خَيْرُكُمْ مَنْ تَعَلَّمَ الْقُرْآنَ وَعَلَّمَهُ »

أما بعد :

فإنفاذاً لتوجيهات خادم الحرمين الشريفين الملك فهد بن عبد العزيز آل سعود حفظه الله
بالعناية بكتاب الله ، والعمل على تيسير نشره ، وتوزيعه بين المسلمين ، في مشارق الأرض
ومغاربها ، وتفسيره ، وترجمة معانيه إلى مختلف لغات العالم .

وإيماناً من وزارة الشؤون الإسلامية والأوقاف والدعوة والإرشاد بالمملكة العربية
السعودية ، بأهمية ترجمة معاني القرآن الكريم ، إلى جميع لغات العالم المهمة ، تسهيلاً
لفهمه على المسلمين الناطقين بغير العربية ، وتحقيقاً للبلاغ المأمور به في قوله صلى الله عليه
وسلم « بَلِّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً » .

وخدمة لإخواننا الناطقين باللغة المقدونية ، يطيب لمجمع الملك فهد لطباعة المصحف
الشريف بالمدينة المنورة ، أن يقدم للقارئ الكريم هذه الترجمة المقدونية ، التي قام بها
الشيخ حسن جلو ، وراجعتها من قبل المجمع لجنة متخصصة .

ونحمد الله سبحانه وتعالى أن وفق لإحجاز هذا العمل العظيم ، الذي نرجو أن يكون
خالصاً لوجهه الكريم ، وأن ينفع به المسلمين .

إننا لنذكر أن ترجمة معاني القرآن الكريم ، مهما بلغت دقتها ، فإنها ستكون قاصرة عن
أداء المعاني العظيمة التي يحويها النص القرآني المعجز ، وأن المعاني التي تؤديها الترجمة إنما
هي حصيلة ما بلغه علم المترجم في فهم كتاب الله الكريم ، وأنه يعتريها ما يعتري عمل
البشر كله من خطأ ونقص .

ومن ثم نرجو من كل قارئ لهذه الترجمة أن يوافي مجمع الملك فهد لطباعة المصحف
الشريف بالمدينة النبوية بما قد يجده فيها من خطأ ، أو نقص ، أو زيادة ، للاستفادة من هذه
الملاحظات في الطباعات القادمة إن شاء الله .

والله الموفق ، وهو الهادي إلى سواء السبيل .

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

Д-р Абдуллах Ибн 'Абдул Мухсин Ет-Турки,

Министер за исламски прашања, вакаф,
да'ва и иршад (исламски повик и водство)
и генерален раководител на Комплескот
"Мелик Фахд" во Медина.

В О В Е Д

Благодарение на Аллах, Господарот на световите, Кој вели во Својата Благородна Книга:

"Ви дојде од Аллах Светлина и Книга јасна."

И нека е мир и спас врз најсветлиот меѓу пејгамберите и пратениците, нашиот пејгамбер Мухаммед (а.с.) кој рекол:

"Најдобар меѓу вас е оној кој го учи Кур'анот и кој другите ги поучува со него."

Тргнувајќи од насоките на слугата на двата пресветли храма - кралот Фахд Ибн 'Абдул 'Азиз од семејството Су'уд, Аллах нека го чува - е и грижата за Аллаховата Книга, работата околу олеснувањето на нејзиното објавување и дистрибуција меѓу муслиманите на исток и на запад, нејзиното толкување и преведување на нејзините значенија на различни светски јазици...

Потпирајќи се врз значајот на преведувањето на значенијата на Кур'ани Керим (Благородниот Кур'ан) на сите значајни јазици во светот, Министерството за исламски прашања и вакаф, за да'ве и иршад (исламски повик и водство) на

Кралството на Саудиска Арабија, остварувајќи вакви проекти - а во согласност со наредбодавните зборови на пејгамберот Мухаммед (а.с.): “Соопштете од мене макар и еден ајет” - придонесува кон олеснувањето на разбирањето на Кур’анот од страна на муслиманите кои не го знаат арапскиот јазик.

Комплексот “Мелик Фахд” за печатење на Кур’ани Керим, кој се наоѓа во Медина, правејќи им услуга на нашите браќа кои зборуваат македонски јазик, има голема чест да им го понуди овој превод на господин Хасан Цило а чија проверка ја направи, од страна на Комплексот, специјална комисија.

Му се заблагодаруваме на Аллах, Славен и Возвишен, што овозможи да се реализира ова големо дело, молејќи Го да го прифати како нешто што е направено заради Неговото задоволство, и дека, како такво, ќе им користи на муслиманите. Свесни сме на фактот дека преводот на значенијата на Курани Керим, колку и да е прецизен, не е без недостаток во интерпретацијата на големите значенија кои ги содржи му’џизата (надприродноста) на оригиналниот кур’ански текст. Значенијата до кои допира преводот се само резултат кој го постигнува знаењето на преведувачот во разбирањето на Аллаховата Книга. Преводувачот, во однос на Аллаховата Книга, ги разоткрива, всушност, маната и недостатокот кои му се својствени на секое човеково дело.

И на крајот го молиме секој читател на овој превод, доколку во него најде на некоја грешка или недостаток или вишок, својата забелешка да ја достави до Комплексот “Мелик Фахд” за печатење на Кур’анот во Медина за да се користиме, иншаеллах, при следните изданија.

Аллах е Оној Кој дава успех и Оној Кој упатува по патот вистински!

ЕЛ-ФАТИХА (Отвор) I

1. Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

2. Благодарение на Аллах, Господарот на световите,

3. Милостивиот и Сомилосен,

4. Владарот на Денот суден!

5. Ние само Тебе Те обожаваме и ние само од Тебе помош бараме!

6. Упати нè по патот вистински,

7. по патот на оние врз кои ја разлеа Твојата благодат, а не по патот на оние врз кои се разлеа омразата и кои во заблуда скршнаа!

سُورَةُ الْفَاتِحَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ②

الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ③

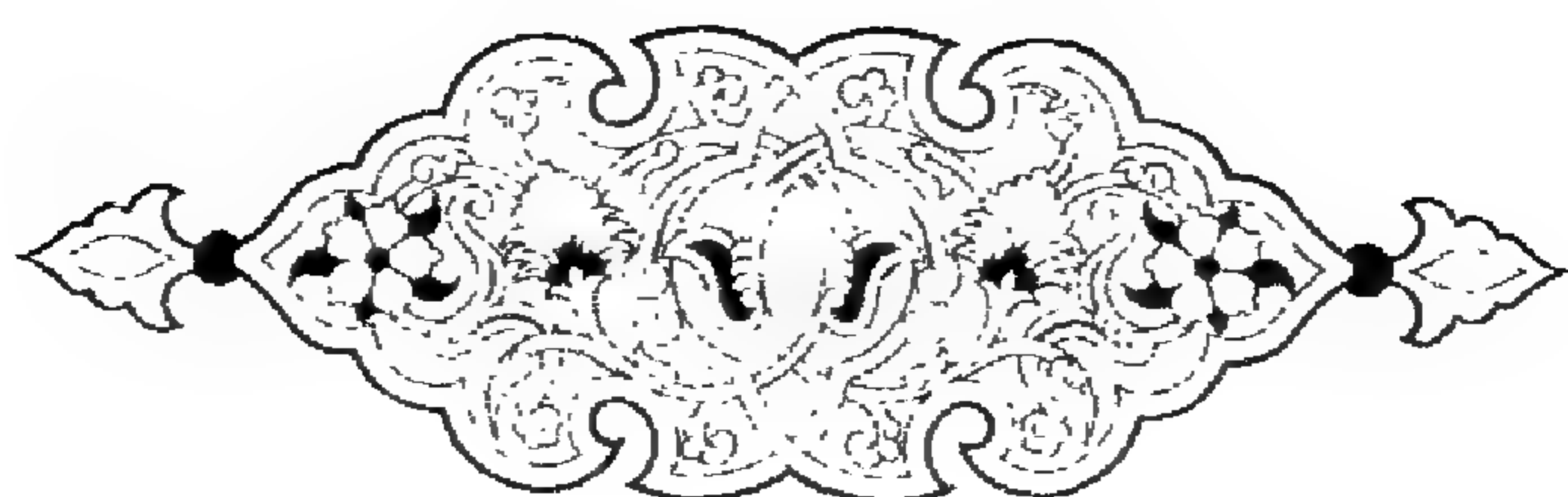
مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ④

إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِثُ ⑤

اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ⑥

صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ

عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ⑦

ЕЛ-БЕКАРА (Крава) II

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

1. Елиф, лам, мим!

2. Еве Книга во која нема сомнение, Патоказ за богобојазливите:

3. за оние кои веруваат во Тајната, и кои се исправаат намаз да извршат, и кои од дадената им Наша нафака делат,

4. и кои веруваат во она што ти се објавува, и во она што пред тебе беше објавено, и во Ахирет и кои во сето тоа се уверени.

5. Онаквите, бидејќи одат по Патоказот од Господарот нивни, се спасени.

6. Сеедно е, навистина, на оние што не веруваат ќе ги опоменуваш или нема да ги опоменуваш: оние, сепак, нема да веруваат.

7. Аллах ги запечати и срцата нивни и ушите нивни, а пред опулот нивни е завеса, и за нив има казна голема.

8. Меѓу луѓето има и такви кои зборуваат: “И во Аллах и во

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آلَہٗ ۝۱

ذَٰلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ ۝۲

الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ
وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ۝۳

وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ
مِّن قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ۝۴

أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ
هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝۵

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ
أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝۶

خَتَمَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَعَلَىٰ سَمْعِهِمْ وَعَلَىٰ
أَبْصَارِهِمْ غَشَاةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝۷

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَيَا أَيُّهَا

Денот ахиретски веруваме,” - а, тие, токму, не веруваат.

9. На Аллах и на оние кои веруваат намераваат, секако, да ги измамат, но не усетуваат дека самите себеси се измамуваат.

10. Болештина има во срцата нивни: Аллах ја зголемува и, заради тоа што лажат, за нив има казна болна.

11. И кога ќе им се рече: “Не сејте безредие на земјава!” Велат: “Не, ние само ред воспоставуваме, навистина!”

12. Но, не! Безредници се! А за тоа, сепак, не се свесни.

13. И кога, пак, ќе им се рече: “Верувајте како што другите веруваат”. Велат: “Да веруваме ли како што безумните веруваат?” Но, не! Тие, токму, се безумните. Но, ете, тоа не го знаат.

14. И кога ќе се сретнат со оние кои веруваат, зборуваат: “Ние веруваме”, а кога, пак, ќе се најдат насамо со шејтаните свои, зборуваат: “Да, Ние сме со вас! Само се исмеваме, навистина!”

15. Аллах нив ги исмејува и ги пушта да талкаат во неверието нивно.

الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾

يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَمَا يُخْدَعُونَ إِلَّا أَنفُسُهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٩﴾

فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴿١٠﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ﴿١١﴾

أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِن لَّا يَشْعُرُونَ ﴿١٢﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا كَمَا ءَامَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ كَمَا ءَامَنَ السُّفَهَاءُ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلَكِن لَّا يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾

وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَالُوا ءَامَنَّا وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شَيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزَءُونَ ﴿١٤﴾

اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدَّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٥﴾

16. Онаквите Патоказот, всушност, го заменија со беспаке: оваа трговија никаков кар не им донесе, и оние не се како упатените!

17. Слични се на оние кои ќе запалат оган... и бидејќи ќе ја осветли околината нивна, и штом тоа ќе се збидне, Аллах ќе ја грабне светлината и ќе ги остави во темнина - ништо нема да гледаат.

18. И глуви се, и слепи се, и неми се: па, според тоа, не можат да се вратат до Патоказот,

19. или се како оние кои, додека е облакот небесен со темнеж, и со молњи, и со секавици, ги ставаат прстите свои в уши, заради громови, плашејќи се од смртта. А Аллах ги опфаќа неверниците!

20. Молњата штотуку не им го одзеде видот нивни; и секојпат кога секавица ќе севне, одат по светлината нејзина, а кога темнеж врз нив ќе падне, ќе застанат. А кога, пак, Аллах би сакал би им го зел и видот нивни и слухот нивни зашто Аллах, навистина, е Кадар за сè!

21. О луѓе, обожавајте го Господарот ваш кој ве создаде, и

أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَىٰ فَمَا رَبَّحَتْ بِتَحْرِثِهِمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٦﴾

مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٧﴾

صُمُّ بُكْمٌ عُمَىٰ فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿١٨﴾

أَوْ كَصَيْبٍ مِنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ يَجْعَلُونَ أَصْصِعَهُمْ فِي ءِذَائِهِمْ مِنَ الضَّوْعِ حَذَرَ الْمَوْتِ وَاللَّهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿١٩﴾

يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ أَبْصَارَهُمْ كُلَّمَا أَضَاءَ لَهُمْ مَشَوْا فِيهِ وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ

вас и оние пред вас, за да бидете богобојазливи,

22. Оној Кој ви ја определи земјата како постела, а небото како здание, и Он чини од небото да се спушта вода и Кој, со нејзина помош ги вади плодовите како нафака ваша - а, бидејќи знаете, тогаш, на Аллах немојте здруженици да Му припишувате!

23. Ако сте при сомнение во она што е објавено до робот Наш, тогаш, донесете едно суре што ќе биде слично на нему објавените, и повикајте ги за сведоци оние на кои, освен Аллах, се повикувате доколку вистина зборувате.

24. Па, ако тоа не го направите, а нема да го направите, тогаш, навистина, чувајте се од огнот кој за неверниците е подготвен, чиешто гориво се луѓето и камењата!

25. И зарадувај ги оние кои веруваат и кои добри дела работат: за нив има бавчи низ кои реки течат, навистина! И секојпат кога ќе пробаат од плодовите, од 'рскот, ќе речат: "Ова е она што порано го пробавме" - а им се дава само оној плод кој е сличен на нивниот; во тие бавчи за нив ќе има и чисти жени и тука тие за навек ќе останат.

وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٢١﴾

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً
وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ
رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿٢٢﴾

وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا
بِسُورَةٍ مِثْلِهِ ۖ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِنْ دُونِ
اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٣﴾

فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَأْزَنُوا النَّارَ الَّتِي
وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿٢٤﴾

وَبَشِّرِ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رَزَقُوا قَالُوا
هَٰذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأُتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا
وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ ﴿٢٥﴾

26. Аллах, секако, не се стеснува да изнесе пример: било мушичка било нешто од неа повозвишено, па, што се однесува до верниците знаат, секако, дека тоа е вистина од Господарот нивни; а што се однесува, пак, до неверниците, велат: “Што сака Аллах да покаже со таков пример?” Со тоа Он многу луѓе во заблуда ги остава, а на многу по патот вистински ги упатува. Ќе бидат заведени само расипаните:

27. кои го кршат Ветувањето Аллахово по Договорот склучен со Него, и кои го прекршуваат тоа што Аллах го заповеда да се одржува, и кои на земјата безредие сеат - оние се, токму, поразените!

28. Како не верувате во Аллах... ? Бевте мртви па Он ве оживи; потоа пак ќе ве усмрти, потоа пак ќе ве оживи, а потоа Нему ќе Му се вратите.

29. Сè што е на земјата Аллах за вас го создаде; потоа Својата одлука кон небото ја управи и таму седум небеса создаде. Он знае сè!

30. И кога Господарот твој им рече на мелеките: “Да, Јас ќе поставам на земјата халифа!” Оние рекоа: “Ќе го поставиш ли

﴿٦٦﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوضَةً فَمَا فَوْقَهَا فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ ﴿٦٧﴾

الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ ءَأَن يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٦٧﴾

كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ ءَأَمَوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٦٨﴾

هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٦٩﴾

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً ۖ قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَن يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَآءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ

оној кој безредие сее и кој крв пролева? А ние, заблагодарувајќи се, величие и благослов, Ти изразуваме. Он рече: “Јас го знаам она што вие, секако, не го знаете.”

31. И Он го поучи Адема со имињата на сите нешта, и ги изнесе пред мелеките, па Он им рече: “Изнесете ги имињата нивни ако сте искрени!”

32. А оние рекоа: “Славен нека си! Ние поседуваме знаење само за она за што Ти не поучи; Ти си, навистина, Зналец и Мудар!”

33. Аллах рече: “Соопшти им ги имињата нивни!” И бидејќи ги соопшти имињата нивни, Аллах рече: “Нели ви реков дека Јас ги знам, токму, тајните на небесата и на Земјата и дека го знам и она што го обелоденувате и она што го криете!”

34. И кога на мелеките Ние им рековме: “Паднете му на сецде на Адем!” - сите паднаа на сецде, а Иблис тоа не го направи; тој одби, се изнадува; беше меѓу неверниците!

35. И Ние рековме: “О Адем, ти и жената твоја живејте во Џеннетот и јадете од него колку што сакате и од каде што сакате, но

وَنَقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾

وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣١﴾

قَالُوا سُبْحَنَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٣٢﴾

قَالَ يَتْلُوا آيَاتِ اللَّهِ أَنْبِئُهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ الْغَيْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٣٣﴾

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٣٤﴾

وَقُلْنَا يَتْلُوا آيَاتِ اللَّهِ مِنْ هَاهُنَا وَمِنْ هَاهُنَا وَلَا تَوَلَّوْا مَعَابِدَ الشَّجَرَةِ فَتَطْفُلُوا مِنْهَا كَمَا تَطْفُلُ الْغُلَامُ ﴿٣٥﴾

не приближувајте се до ова стебло... ќе бидете, тогаш, меѓу зулумкарите!”

36.И Шејтанот ги измами и, тогаш, ги одведе во тоа место во кое се наоѓаа; и Ние рековме: “Слезете, еднинадруги непријатели ќе бидете. Земјата ваше живеалиште ќе биде и уживање до време определено!”

37.И Адем, тогаш, ги усвои некои зборови од Господарот свој и Он му го прими покајанието. Он, навистина, е Простувач и Сомилосен!

38.И Ние рековме: “Излегувајте од Џеннетот сите! Од Мене ќе ви доаѓа Патоказ; па, оние што ќе одат по Патоказот Мој... не ќе стравуваат и не ќе тагуваат!”

39.А оние, пак, кои не веруваат и кои ајетите Наши за лажни ги сметаат, жители џехеннемски ќе станат и во него за навек ќе останат.

40.О синови Израилови, сетете се на богатите Мои со кои ве благословив, и исполнете го ветувањето што ми го дадовте, а и Јас ќе го исполнам ветувањето што ви го дадов. И само од Мене, тогаш, плашете се!

فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ
وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ
مُسْتَفَرٌّ وَمَتَّعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٣٦﴾

فَتَلَقَّىٰ آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ
التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿٣٧﴾

قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي
هُدًى فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٨﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٩﴾

يٰٓبَنِي إِسْرَءِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ
وَأَوْفُوا بِعَهْدِي أُوفِ بِعَهْدِكُمْ وَإِنِّي فَأَرْحَبُكُمْ ﴿٤٠﴾

41.Верувајте во она што го објавив, во Потврдата на она што е веќе при вас; и не бидете први кои во тоа не ќе верувате и не продавајте го за нешто што малку вреди. Тогаш, само од Мене плашете се!

42.И не мешајте ја вистината со неvistината, и вистината, знаејќи ја, не кријте ја!

43.И намаз извршувајте и зекат давајте; и со оние кои се поклонуваат и вие поклонувајте се!

44.Ќе им наредувате ли на луѓето да бидат добротинители, а на себе заборавете, вие што Книгата ја кажувате? Нема ли да се вразумите?

45.И барајте сигурност и во трпеливост и во намаз; во намазот, навистина, има значење големо, но само за потчинетите,

46.кои мислат дека, навистина, ќе го видат Господарот свој, дека, секако, Нему ќе му се вратат.

47.О синови Израилови, сетете се на благодатите Мои со кои ве благословив и за тоа што, нави-

وَمَا آمَنُوا بِمَا أَنزَلْتُ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرِيهِمْ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَإِنِّي فَاتَّقُونَ ﴿٤١﴾

وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤٢﴾

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ ﴿٤٣﴾

﴿٤٤﴾ أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ نَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٤٥﴾

وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ ﴿٤٥﴾

الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَقَوْنَ رَبَّهُمْ وَأَنَّكُمْ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿٤٦﴾

يَبْنِي إِسْرَءِيلَ يَلْأَذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٤٧﴾

стина, ве одликував над другите светови;

48.и плашете се од Денот во кој никој за никого не ќе може ништо да направи: кога ничие посредување не ќе биде примено, а ниту, пак, дополнување некакво ќе биде уважено, а ниту, пак, ќе им се помогне;

49.и кога од луѓето фараоновите Ние ве спасивме кои во казна пакосна ве фрлаа, колејќи ги вашите синови, а оставајќи ги во живот вашите ќерки. Ете, тоа ви беше, од Господарот ваш, беља голема,

50.и кога морето Ние го разделивме заради вас, па, вас спасувајќи ве, а луѓето фараоновите, пред очите ваши, потопувајќи ги,

51.и кога на Муса четириесет ноќевни ветувања Ние му исполнувавме - вие во отсуство негово, теле обожававте и ете, така, зулум себеси си направивте,

52.а потоа Ние ви простивме само да се заблагодарувате;

53.и кога на Муса Ние Книга му дадовме, Одделувач на вистината од неистината, за да бидете упатени.

وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤٨﴾

وَإِذْ نَجَّيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يُدَبِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَٰلِكُمْ بَلَاءٌ مِّنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿٤٩﴾

وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمْ الْبَحْرَ فَأَنْجَيْنَاكُمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَأَنْتُمْ نَنْظُرُونَ ﴿٥٠﴾

وَإِذْ وَعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ أَخَذْنَا الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ ۚ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴿٥١﴾

ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٢﴾

وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿٥٣﴾

54.и кога Муса му рече на народот свој: “О народе, кон себеси зулум си направивте, навистина, со тоа што теле обожававте, затоа, пак, покајание кон Создателот ваш, упатете и своето подло себе, убијте го! Тоа, кај Создателот ваш, ви е подобро. Па, Он ќе ви прости. Он е Простувач и Сомилосен!

55.И кога на Муса вие му рековте: “Не ќе ти веруваме сè додека Аллаха очигледно не го видиме!” - па, молња ве шибна додека гледавте,

56.а по смртта ваша Ние ве оживеавме за да се заблагодарувате.

57.И Ние од облакот ладовина ви направивме, и мана и препелица ви испративме. И јадете од добрата со кои нафака ви дадовме. И нам зулум не ни направија, туку самите себеси зулум си направија;

58.и кога Ние рековме: “Влезете во градот овој, и јадете, тогаш, што сакате и колку што сакате; влезете низ портата ничкум, и речете: “Проштение!” Ние ќе ви ги простиме гревовите ваши, а на добротинителите ќе им дадеме и повеќе од тоа.”

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَتَقَوَّمُ إِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ
أَنفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلَ فَتُوبُوا إِلَىٰ
بَارِيكُمْ فَاقْتُلُوا أَنفُسَكُمْ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ عِنْدَ
بَارِيكُمْ فَنَابَ عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿٥٤﴾

وَإِذْ قُلْتُمْ يَمُوسَىٰ لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ نَرَىٰ اللَّهَ
جَهْرَةً فَأَخَذَتْكُمُ الصَّاعِقَةُ وَأَنْتُمْ
نَنْظُرُونَ ﴿٥٥﴾

ثُمَّ بَعَثْنَاكُم مِّنْ بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَمَلَكُكُمْ
تَشْكُرُونَ ﴿٥٦﴾

وَوَهَبْنَا لَكُمْ السَّمَاءَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ
وَالسَّلَوىٰ كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ
وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٥٧﴾

وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَٰذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ
شِئْتُمْ رَغَدًا وَأَدْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا
حِطَّةٌ نَّغْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَتَكُمْ وَسَارِعُوا
إِلَىٰ الْحَسَنَاتِ ﴿٥٨﴾

59. Па, зулумкарите го заменија кажаниот им Збор со оној што им беше веќе кажан, а на оние кои беа зулумкари...казна од небо ги погоди затоа што беа расипани,

60. и кога Муса на народот свој се молеше вода да се напие, Ние, тогаш, рековме: “Удри со стапот твој на каменот!” - и од него дванаесет извори потекоа, и секоја дружина веќе знаеше од кој извор да пие. Јадете и пијте од нафаката Аллахова и не рушете по земјата како безредниците!

61. И кога вие рековте: “О Муса, ние не можеме една храна да поднесеме: па, упати молба во име наше, до Господарот твој да ни проникне од тоа што земјата чини да ‘рти: растенија, краставички, лук, лека и кромид!” Тој рече: “Барате ли да го замените она што чини со она што не чини? Одете во Мисир, па таму ќе имате сè што ќе посакате, навистина!” И немаштија и понижување се исипаа врз нив; го предизвикаа Аллаховиот разгнев зашто не веруваа во ајетите Аллахови, навистина! И бесправно ги убиваа пејгамберите, навистина! И зашто непослушни беа, и зашто во злоделата претеруваа, навистина!

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٥٩﴾

﴿٥٩﴾ وَإِذْ أَسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرِبَهُمْ كُلُوا وَاشْرَبُوا مِن رِّزْقِ اللَّهِ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٦٠﴾

وَإِذْ قُلْتُمْ يَمُوسَىٰ لَنْ نَّصْبِرَ عَلَىٰ طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنْبِئُ الْأَرْضُ مِن بَقْلِهَا وَقِثَآئِهَا وَفُومِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصِلَهَا قَالَ أَقَسْتَبْدِلُوكَ الَّذِي هُوَ أَدْفُ بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ أَهْطَلُوا مَضْرًا فَإِنَّ لَكُمْ مَّا سَأَلْتُمْ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذَّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَاءُوا بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّنَ بِغَيْرِ الْحَقِّ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٦١﴾

62.А оние, пак, кои веруваа - Евреи, христијани и Сабејци - и оние кои веруваа во Аллах и во Денот ахиретски, и кои работеа добри дела - па, за нив има награда кај Господарот свој, навистина! Оние не ќе стравуваат и не ќе тагуваат!

63.И кога Договорот ваш Ние го прифативме и кога над вас рид подигнавме: Слободно прифатете го тоа што ви го дадовме, и секавајте се на тоа што е во него за да бидете богобојазливи.

64.А по тоа плеките ги свртевте, па да не беше Аллаховата добрина кон вас и милоста Негова, ќе бевте меѓу поразените, сигурно!

65.Веќе узнавте за оние од вас кои за Сабота згрешија, и тогаш Ние им рековме: “Бидете мајмуни презрени!”

66.За современиците и поколењата, тогаш, Ние одредивме тоа да биде опомена голема, а Ука за богобојазливите.

67.И кога Муса му рече на народот свој: “Да, Аллах, навистина, ви нареди да заколете крава.” Рекоа: “Си играш ли ти со нас?”

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِرِينَ
وَالصَّابِرِينَ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ
وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٢﴾

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ
خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَادْكُرُوا مَا فِيهِ
لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٦٣﴾

ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ
عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٦٤﴾

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدَوْا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ
فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِرِينَ ﴿٦٥﴾

فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا
وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٦٦﴾

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ
تَذَبَّحُوا بِقَرَابَةٍ قَالُوا إِنَّنَا خُذْنَا هَٰذَا وَاقَالُوا عَوْدًا
بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْغَافِلِينَ ﴿٦٧﴾

Рече: “Да Аллах не даде да бидам меѓу незнаенковците!”

68.Рекоа: “Упати молба, во наше име, до твојот Господар, да ни објасни што е проблемот со неа?” Рече: “Он, навистина, вели дека таа не е ниту стара а ниту, пак, млада, туку средна: па, извршете го она што ви се заповеда!”

69.Рекоа: “Упати молба, во наше име, до твојот Господар, да ни објасни каква е нејзината боја.” Рече: “Он, навистина, вели дека кравата треба да биде отворено жолта, така што нејзината боја ќе им се допадне на гледачите.”

70.Рекоа: “Упати молба, во наше име, до твојот Господар, каква треба да биде кравата: нам кравите слични ни изгледаат и ние со посак Аллахов, секако, ќе ја препознаеме.”

71.Рече: “Он вели дека таа крава не треба да биде истоштена – навистина! - од орање или, пак, изморена од наводнување; треба да биде чиста, без никаква мана.” Рекоа: “Е, сега вистината ја кажа!” Па, ја заклаа и само што тоа не го направија!

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِضٌ وَلَا يَكْرُ عَوَانٌ بَيْنَكَ ذَلِكَ فَأَفْعَلُوا مَا تَأْمُرُونَ ﴿٦٨﴾

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْنُهَا قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءٌ فَاقِعٌ لَوْنُهَا تَسُرُّ النَّاظِرِينَ ﴿٦٩﴾

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ إِنَّ الْبَقَرَ تَشْبَهُ عَلَيْنَا وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ ﴿٧٠﴾

قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا ذَلُولٌ تُثِيرُ الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ لَا شِئَةَ فِيهَا قَالُوا آلَتَنَ جَنَّتْ بِالْحَقِّ فَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧١﴾

72.И кога убивте еден човек, тогаш, карајќи се за тоа, и кога Аллах го обелодени она што ги криевте -

73.тогаш Ние рековме: “Удрете го со еден нејзин дел; ете, така, Аллах ги оживува мртвите и ете, така, Он ги покажува знаменијата Свои за да се вразумите.”

74.Бидејќи срцата ваши затврд-наа како камен или како нешто уште потврдо... а меѓу камењата има и такви од кои реки течат, а има и такви кои пукаат и од нив вода потечува, а и камења такви кои, плашејќи се од Аллах, се кршат, навистина! И Аллах не е невнимателен кон она што го работите!

75.А очекувате ли да ви веруваат, така како што вие верувате, а веќе некои нивни дружини го слушаа Говорот Аллахов а потоа, бидејќи го разбраа, знаејќи го искривија.

76.И кога ќе ги сретнат оние кои веруваат, велат: “Ние веруваме”, а кога, пак, во самот ќе се здружат, велат: “Ќе им зборувате ли за она што Аллах ви го откри, за да биде тоа кај Господарот ваш доказ против вас?” Нема ли да се вразумите?!

وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادَرَأْتُمُ فِيهَا وَاللَّهُ مُخْرِجُ مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٧٢﴾

فَقُلْنَا أَضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا كَذَلِكَ يُخَيِّ اللَّهُ الْمَوْتَى وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٧٣﴾

ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً وَإِنْ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ وَإِنْ مِنْهَا لَمَا يَشَقُّ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ وَإِنْ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٧٤﴾

﴿٧٥﴾ أَفَتَعْظُمُونَ أَنْ يُؤْمِنُوا بِالْكِتَابِ وَقَدْ كَانَ قَرِيبٌ مِنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾

وَإِذَا الْقَوْمُ الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَا بِبَعْضِهِمْ إِلَى بَعْضٍ قَالُوا أَتُحَدِّثُونَهُمْ بِمَا فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ لِيُحَاجُّوكُمْ بِهِ عِنْدَ رَبِّكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٧٦﴾

77. Не знаат ли дека Аллах, навистина, го знае и она што го кријат и она што го обелоденуваат?

78. Меѓу нив има и неписмени кои не ја знаат Книгата; знаат само да гатаат, и, токму, замислуваат дека знаат.

79. Тешко на оние кои пишуваат книги со рацете свои за по тоа да речат: “Ова е од Аллах” - за да прибават малку корист; и тешко на оние кои со својата рака пишуваат такво нешто, и тешко ним кои на таков начин печалат!

80. Оние зборуваат: “Огнот ќе не допре само едно определено време.” Кажете: “Го прифативте ли Договорот Аллахов, а Аллах не ќе се откаже од Договорот Свој, или, пак, за Аллах го зборувате она што не го знаете!”

81. Но, не! Оние кои зулум прават и кои се со гревови обземени - па онаквите жители цехенне-мски ќе станат и во него за навек ќе останат!

82. А оние кои веруваат и кои добри дела работат - онаквите жители ценетски ќе станат и во него за навек ќе останат!

أَوَلَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ
وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٧﴾

وَمِنْهُمْ أُمِّيُونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ
إِلَّا أَمَانِي وَإِنَّهُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٧٨﴾

فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُبُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ
يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لِيَشْتَرُوا بِهِ
ثَمَنًا قَلِيلًا فَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ
أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ ﴿٧٩﴾

وَقَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا
مَعْدُودَةً قُلْ أَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا فَلَنْ
يُخْلِفَ اللَّهُ عَهْدَهُ أَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ
مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٠﴾

بِكُلِّ مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ
خَطِيئَتُهُ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ
فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨١﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨٢﴾

83. И кога од синовите Израилови Ние Договорот го прифативме: само Аллаха да го обожавате; кон родителите, и кон блиските и кон јетимите... убаво да се однесувате; намаз да извршувате и зекат да давате - а потоа на Договорот плеќите му ги свртивте, освен малкумина од вас и така рамнодушни станавте.

84. И кога Ние го прифативме Договорот ваш: еднинадруги крв да не пролевате и од огништата ваши да не се протерувате: потврдивте а и сведочите дека е така;

85. но, ете, еднизадруги се убивате, а некои целосно од огништата нивни ги протерувате, и против нив меѓусебно се потпомогнувате и во крв и во насилие...а ако, пак, ви дојдат како заточеници - нив ги користите, а не ви е дозволено нив да ги прогонувате. Па, зарем во еден дел од Книгата ќе верувате, а во друг нема да верувате!? Тие меѓу вас што ќе направат такво нешто, освен понижување на овој свет никаква награда нема да имаат, а на идниот свет на најголема казна ќе бидат изложени. А Аллах не е невнимателен кон она што го работите!

86. Онаквите го продадоа животот на Ахирет за овој свет: па,

وَإِذَا أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ وَيَالِ الْوَالِدِينَ إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنتُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٨٣﴾

وَإِذَا أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٨٤﴾

ثُمَّ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فَرِيقًا مِّنْكُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِمْ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَإِن يَأْتُوكُمْ أُسْرَىٰ تَقْتُلُوهُمْ وَهُمْ مَوْحُومَةٌ عَلَيْهِمْ إِخْرَاجُهُمْ أَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ فَمَا جَزَاءُ مَن يَفْعَلُ ذَلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَىٰ أَشَدِّ الْعَذَابِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٨٥﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ

тешкотијата не ќе им се олесни, а ниту, пак, ќе им се помогне.

87.И веќе на Муса Ние Книга му дадовме и по него низа пејгамбери испративме... И на Иса, синот на Мерјем, јаснотии му дадовме и со Духот свет го поддржавме. И секогаш кога пејгамбер ви доаѓаше со она што не ви се допаѓаше - се надувавте. Некои пејгамбери, тогаш, за лажни ги сметавте а некои, пак, ги убивавте.

88.Тие зборуваат: “Срцата наши се закоравени.” Но, не! Заради неверувањето нивно, Аллах ги проколни. Оние кои веруваат - малкумина се!

89.И бидејќи им дојде Книга од Аллах, Потврда за веќе таа која им беше дошла, и од порано бараа победа против оние што не веруваа, и бидејќи им доаѓаше она што веќе го знааа, во тоа не веруваа. Па, проклетството Аллахово нека е над неверниците!

90.Е, само колку лошо е тоа за што ги продадоа душите свои! Да не веруваат во она што е објавено од Аллах, вознемирени затоа што Он, заради добрината Своја, објава спушта кому Он сака од робовите Свои. Еденподруг гнев си предизвикаа. А за неверниците срамна казна има!

فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٨٧﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى أَنْفُسُكُمْ اسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ ﴿٨٨﴾

وَقَالُوا أَفَلَوْنَا غُلْفٌ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٩﴾

وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا أَفَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٩٠﴾

بِسْمَا أَشْتَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ أَنْ يَكْفُرُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ بَغْيًا أَنْ يَنْزِلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ فَبَاءٌ وَبِعَظْمٍ عَلَى غَضَبٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿٩١﴾

91. И кога ќе им се рече: “Верувајте во она што го објави Аллах!” Зборуваат: “Веруваме во она што е објавено до нас” - а не веруваат во она што е зад него, а тоа е Вистината, Потврда за она што е веќе при нив дојдено. Кажи: “Тогаш, ако сте верници, зошто ги убивате пејгамберите Аллахови од порано?”

92. И Муса со јаснотии ви дојде. По него, обожавајќи го телето, станавте неверници!

93. И кога Ние Договорот од вас го прифативме и над вас рид подигнавме - тогаш прифатете го слободно она што ви го дадовме, и чујте! Рекоа: “Слушаме ама нема послушни да бидеме.” Срцата нивни, заради неверието свое, со телето беа напоени. Кажи: “Е, само колку е лошо она кон што неверувањето ваше ве наведува, ако сте верници!”

94. Кажи: “Ако Куката ахиретска е само за вас наменета, а не и за другите луѓе, тогаш, ако сте искрени, посакајте да умрете,”

95. а нема да посакаат никогаш заради она што го направија рацете нивни. А Аллах ги знае зулумкарите!

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ قَالُوا نُؤْمِنُ بِمَا أَنزَلَ عَلَيْنَا وَنَكْفُرُ بِمَا وَرَاءَهُ، وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِن قَبْلُ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٩١﴾

﴿٩٢﴾ وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ أَخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِن بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴿٩٣﴾

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاسْمِعُوا قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأَشْرَبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ قُلْ يَسْمَا يَا مُرُكَّمٌ بِهِ ءِيمَنُكُمْ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٩٤﴾

قُلْ إِن كَانَتْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِندَ اللَّهِ خَالِصَةً مِّن دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٩٥﴾

وَلَن يَتَمَنَّوْهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٩٦﴾

96. Да, ќе ги најдеш како тежнеат, повеќе од сите луѓе, кон животот, дури повеќе и од многубошците. Секој од нив би посакал да поживее илјада години; и толку да поживее, казната, сепак, не може да ја избегне. Аллах го гледа она што го работат!

97. Кажи: “И кој ќе биде непријател на Џебраил?” Па, тој со одобрението Аллахово ти објави во срцето Потврда за она што се објавуваше, и Патоказ и Радосница за верниците.”

98. Непријателите на Аллах, и непријателите на мелеките Негови, и на пејгамберите, и на Џебраил, и на Микаил... па, Аллаха го имаат за свој непријател, навистина!

99. И Ние веќе јасни ајети ти објавивме во кои не веруваат само расипаните!

100. И секогаш кога некое ветување на себе ќе преземат една дружина од нив ќе го отфрли; но мнозинството меѓу нив не веруваат!

101. И бидејќи им дојде пејгамбер од Аллах, Потврда за она што го имаат при себе за вистинско, една дружина од нив до која дојде Книгата го отфрли тоа; и зад себе ја оставија Книгата како да не знаат,

وَلَنَجْذِبَهُمْ أَكْرَصَ النَّاسِ عَلَى حَيَوٰةٍ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا يُوْذُوْا أَحَدَهُمْ تَوَيْمَرًا ۖ أَلْفَ سَنَةٍ وَمَا هُوَ بِمُرْضَخٍ لَهُ مِنْ الْعَذَابِ ۚ إِنَّ يَوْمَهُ ۖ وَاللَّهُ بَصِيْرٌۢ بِمَا يَعْمَلُوْنَ ﴿٩٦﴾

قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِیْلِ فَإِنَّدُنَزَّلَهُ ۖ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٩٧﴾

مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِیْلَ وَمِیْكَئِلَ ۖ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِيْنَ ﴿٩٨﴾

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَآ إِلَیْكَ ءَایٰتٍ بَيِّنٰتٍ ۖ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفٰسِقُوْنَ ﴿٩٩﴾

أَوْ كَلَّمَآ عَهْدًا وَعَهْدًا ۖ تَبٰذَلُوْهُ فَرِیْقٌ مِّنْهُمْ بَلَّ أَكْثَرُھُمْ لَا یُؤْمِنُوْنَ ﴿١٠٠﴾

وَلَمَّا جَآءَهُمْ رَسُوْلٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِیْقٌ مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوْا الْكِتٰبَ كِتٰبَ اللَّهِ وَرَآءَ ظُهُورِهِمْ كَأَنَّهُمْ لَا یَسْمَعُوْنَ ﴿١٠١﴾

102. и го следеа она што го кажуваа шејтаните во време на владеењето на Сулејман, а Сулејман, пак, не беше неверник, туку шејтаните не веруваа, поучувајќи ги луѓето со волшебништво и со тоа што им беше објавено во Вавилон на двата мелека, Харун и Марут, кои никого не поучуваа сè додека не речеа: “Да, ние само безредие сееме! Па, немој да не веруваш!” Луѓето од нив учеа како да ги разделат мажот и жената и тие никому, освен со одобрението Аллахово, не можеа штета да му нанесат. И поучуваа со она што штета им донесува а корист не им донесува. Она што тие го знаеја, секако, е тоа дека оној што се занимава со такво нешто нема да има никаква награда. Навистина е грдо тоа, - е, само кога би знаеле - за што самите се продадоа!

103. А кога би верувале и би се плашеле, наградата Аллахова многу подобра ќе им беше, навистина! Е, само кога би го знаеле тоа!

104. О верници, не велете “Дај ни предност”; туку велете: “Чуј нè!” За неверниците има казна болна.

وَاتَّبِعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيْطَانُ عَلَىٰ مُلْكٍ سُلَيْمَنَ
وَمَا كَفَرُوا سُلَيْمَنَ وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينَ
كَفَرُوا يَعْلَمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا أُنزِلَ
عَلَى الْمَلِكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ
وَمَا يَعْلَمَانِ مِنَ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ
فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا
مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ وَمَا هُمْ
بِضَارِينَ بِهِ مِنَ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ
وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ
وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ
مِنْ خَلْقٍ وَلَيْسَ مَا شَرَوْا بِهِ
أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٢﴾

وَلَوْ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِّنْ
عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ لَّوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٣﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا
وَقُولُوا أَنْظِرْنَا وَاسْمِعُوا وَلِلْكَافِرِينَ
عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٤﴾

105. Оние кои не веруваат меѓу Следбениците на Книгата, ни многубошците, не сакаат да ви се објави од Господарот ваш добро некакво. А Аллах милоста Своја ќе ја посвети кому сака. А Аллах поседува добротија голема!

106. Ниеден ајет Ние не го поништуваме а ниту, пак, забораваме а подобар или сличен на него да не донесеме. Не знаеш ли дека Аллах, навистина, е Кадар за сè?

107. Не знаеш ли дека власта и на Земјата и на небесата е – Аллахова, и дека вие, освен Аллах, немате ни пријател ни поддржник,

108. или посакувате да го барате од пејгамберот ваш она што се бараше од Муса порано? А кој ќе го замени верувањето со неверување тој веќе скршнал во заблуда, по патот лош!

109. Многумина од Следбениците на Книгата би посакале, по вашиот иман, да ве вратат во неверување, заради завидноста нивна, иако вистината им беше објаснета. Па, послужете се со прошка и занемарете го тоа додека не стигне наредбата Аллахова. А Аллах е Кадар за сè!

مَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ
وَلَا الْمُشْرِكِينَ أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ
مِنْ رَبِّكُمْ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ
مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿١٠٥﴾

﴿١٠٦﴾ مَا نَنْسَخْ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ
مِنْهَا أَوْ مِثْلَهَا أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٠٦﴾

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ
وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٠٧﴾

أَمْ تُرِيدُونَ أَنْ تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا سُئِلَ
مُوسَى مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَتَّبِعِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ
فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١٠٨﴾

وَدَّ كَثِيرٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ
لَوْ يَرُدُّوكُمْ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا
مَنْ عِنْدَ أَنْفُسِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ
الْحَقُّ فَاغْفُوا وَاصْفَحُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ
إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٠٩﴾

110. И намаз извршувајте и зекат давајте, а за доброто што ќе го спечалите за себеси - награда кај Аллах ќе најдете. Аллах, навистина, го гледа она што го работите!

111. Оние зборуваа: “Оние што не се ни Евреи ни христијани нема да влезат во Џеннетот; ете, тоа се празни желби нивни. Кажи: “Донесете ваш доказ ако сте искрени!”

112. Но, не! Оној што ќе го предаде лицето свое на Аллах, кој е Добročинител, има награда кај Господарот свој. Тие не ќе стравуваат и не ќе тагуваат!

113. Евреите зборуваат: “Христијаните не се по патот вистински”, а христијаните зборуваат: “Евреите не се по патот вистински.” А и едните и другите Книгата ја кажуваат. Оние кои не знаат, ете, истите зборови ги кажуваат. Па, Аллах на Денот суден ќе им пресуди за она за што, токму, станаа деленици!

114. И кој е поголем зулумкар од оној кој забранува да се споменува во храмовите на Аллах името Негово и кој се труди нив да ги руши? Само со страхопочит таквите во нив треба да влегуваат. На овој свет за нив има осрамотување, а на Ахирет казна голема.

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ
وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ يَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ
إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١١٠﴾

وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا
أَوْ نَصْرَىٰ تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا
بُرْهَانَكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١١١﴾

بَلَىٰ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ
أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١١٢﴾

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصْرَىٰ عَلَىٰ شَيْءٍ
وَقَالَتِ النَّصْرَىٰ لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَهُمْ
يَتْلُونَ الْكِتَابَ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ
مِثْلَ قَوْلِهِمْ قَالَهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١١٣﴾

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسَاجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذَكَّرَ فِيهَا
أَسْمُهُ وَاسْعَىٰ فِي خَرَابِهَا أُولَٰئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ
أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَائِفِينَ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا
خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١٤﴾

115. И Исток и Запад се - Аллахови! Па, каде било да се управиш - таму е лицето Аллахово. Аллах, навистина, е Неизмерен и Зналец!

116. И рекоа: “Аллах си присвои дете.” Славен нека биде Он! Но, не! Сè што е на небесата и на Земјата е - Негово! И на Аллах сè се потчинува!

117. Аллах е Создател на небесата и на Земјата, и кога ќе реши за нешто, ќе рече: “Биди!” - и тоа, токму, ќе биде.

118. А оние кои не знаат зборуваат: “Како?” Нема ли Аллах со нас да зборува или нема ли да донесе знамение некакво?” И оние кои беа пред вас истите зборови ги кажуваа; и срцата нивни се слични. И на потчинетиот народ, секако, Ние ајетите му ги објаснуваме!

119. И Ние, навистина, со вистина те испративме како Радосница и опомена. И ти нема да бидеш прашан за жителите цехенемски.

120. И никогаш Евреите и христијаните, додека не ја прифатиш верата нивна, нема да бидат задоволни со тебе. Кажи: “Да, Патоказот на Аллах е - Патоказот вистински!” И кога би цапал по желбите нивни, по, до тебе дојдената Книга, никого освен Аллах не би имал ни заштитник ни поддржник!

وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُولُوا فَثَمَّ وَجْهُ اللَّهِ
إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿١١٥﴾

وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ بَلَّاهُ
مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ لَهٗ قَانِتُونَ ﴿١١٦﴾

بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿١١٧﴾

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ
أَوْتَاتِينَا آيَةً كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ تَشَبَّهَتْ قُلُوبُهُمْ
قَدْ بَيَّنَّا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿١١٨﴾

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا
وَلَا تُسْأَلُ عَنْ أَصْحَابِ الْجَحِيمِ ﴿١١٩﴾

وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَبِيعَ
مِلَّتَهُمْ قُلْ إِنَّ هُدَىٰ اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ وَلَئِنْ
اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ
مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٢٠﴾

121. Оние до кои Ние Книга објавивме - исправно ја кажуваат: во неа веруваат, а оние кои во неа не веруваат - па, страдалници се!

122. О синови Израилови, сетете се на благодатот со кој ве благословив, и со што ве одликував над другите светови!

123. И плашете се од Денот во кој никому нема да му се помогне, кога надополнување нема да им се прима и кога посредување нема да им користи, а ниту, пак, ќе им се помогне!

124. И кога Господарот негов го искуша Ибрахима со неколку зборови, Ибрахим, тогаш, ги спроведе сигурно! Аллах рече: "Јас, навистина, ќе одредам на луѓето имам да им бидеш!" Ибрахим рече: "И од потомството мое?" Аллах рече: "Ветувањето мое нема да ги опфати зулумќарите."

125. И кога Ние Куќата ја одредивме да биде засолниште и сигурно место за луѓето... а местото Ибрахимово - одредиштите за клањање, земете го! И на Ибрахим и на Исмаил Ние им заповедавме: "Очистете ја Куќата моја за оние кои ќе кружат околу неа, и кои тука ќе останат и кои на сејде ќе паѓаат."

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ
أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ ۚ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ ۚ فَأُولَٰئِكَ
هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٢١﴾

يَبْنِي إِسْرَءِيلَ يَلْأَذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ
وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٢٢﴾

وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا
يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا شَفَعَةٌ وَلَا هُمْ
يُنصَرُونَ ﴿١٢٣﴾

وَإِذْ أَبْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ قَالَ إِنِّي
جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي قَالَ لَا
يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ ﴿١٢٤﴾

وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنًا وَاتَّخِذُوا
مِن مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى وَعَهِدْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ
وَإِسْمَاعِيلَ أَن طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ
وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ﴿١٢٥﴾

126. И кога Ибрахим беше рекол: “Господаре мој, определи овој да биде град сигурен и снабди ги жителите негови со плодови: оние кои веруваат и во Аллах и во Денот ахиретски. Аллах рече: “На оној кој не верува ќе му дадам кратко уживање а потоа ќе го нурнам во казната огнена.” Е, само колку лошо свратилиште е тоа!

127. И кога Ибрахим и Исмаил темелите на Каба ги поставиа, се молеа: “Господаре наш, прими го ова од нас. Ти си, навистина, Слушач и Зналец!

128. Господаре наш, определи нè Твои Потчинители да бидеме. И породот наш, исто така, нека Потчинет народ Ти биде. И покажи ни ги обредите; прости ни. Ти си, навистина, Простувач и Сомилосен!”

129. Господаре наш, испрати пејгамбер меѓу нив кој ќе ги кажува ајетите Твои и кој ќе ги поучува во Книгата, и во Мудроста... и кој ќе ги очисти. Ти си, навистина, Силен и Мудар!

130. Верата Ибрахимова ја избегнува оној што се срами од себеси. А на Ибрахим Ние на овој свет го одбравме, а и на Ахирет ќе биде меѓу добротелите, навистина!

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ آمَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَى عَذَابِ النَّارِ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٢٦﴾

وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٢٧﴾

رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٨﴾

رَبَّنَا وَأَبْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٢٩﴾

وَمَنْ يَرْغَبْ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَن سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدْ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٣٠﴾

131. Кога Господарот негов му рече: “Биди потчинет!” Ибрахим рече: “Потчинет сум на Господарот на световите!”

132. И Ибрахим тоа во аманет го остави на синовите свои, а и на Јакуб: “Синови мои, Аллах, навистина, ве одликува со вера, и немојте смртта непослушни да ја дочекате; непослушни да бидете;

133. или, пак, сведоци бевте кога на Јакуб му се приближи смртниот час и кога на синовите свои им рече: “Што ќе обожавате по мене?” Рекоа: “Аллаха, Кој е Еден, Аллах на предците твои, Ибрахим, Исмаил и Исхак, ние ќе обожаваме; и само Нему сме Послушни!”

134. Тој народ веќе исчезна: нему му припаѓа она што си го спечали, а и вам ви припаѓа она што си го спечаливте, а нема да бидете прашани за она што го работеа.

135. Оние зборуваа: “Бидете Евреи и христијани - ќе бидете упатени!” Кажи: “Не, ние ја следиме верата Ибрахимова – вистинската вера, а тој не беше меѓу многубошците!”

إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ وَأَسْلِمْتُ
قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٣١﴾

وَوَصَّي بِهَا إِبْرَاهِيمَ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ يَبْنِي إِنْ أَلَّهِ
أَصْطَفَى لَكُمْ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا
وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٢﴾

أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ إِذْ
قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ
إِلَٰهَكَ وَإِلَٰهَ آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ
وَإِسْحَاقَ إِلَٰهًا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٣﴾

تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ
مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَنْهَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٤﴾

وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا
قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا
وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٣٥﴾

136. Кажете: “Ние веруваме во Аллах, и во она што ни е објавено, и во она што му беше објавено на Ибрахим, и на Исмаил, и на Исхак, и на Јакуб, и на внуците; и во она што му е дадено од Господарот нивни на Муса, и на Иса, и на пејгамберите пред нив. Меѓу нив ние не правиме никаква разлика. И на Аллах сме Послушни!

137. Па, ако веруваат во Него, како што вие верувате, ќе бидат упатени, секако! А ако, пак, ги свртат плеќите... та, ќе се најдат далеку од патот вистински! Аллах од нив ќе ве сочува. А Он е Слушач и Зналец!

138. Кон Аллаховата насока! А кој има подобра насока од Аллаховата? Ние само Него го обожаваме!

139. Кажи: “Со нас ли ќе расправате за Аллах, а Он е и наши и ваш Господар. Нам ни припаѓаат нашите дела, а вам ви припаѓаат вашите дела. И само Нему сме искрено оддадени!”

140. Или зборувате: “Ибрахим, и Исмаил, и Исхак, и Јакуб, и внуците беа Евреи или христијани.” Кажи: “Вие знаете повеќе или Аллах?” Има ли некој лош од оној кој го крие изразувањето на верата која доаѓа од Аллах? А Аллах не е невнимателен кон она што го работите!

قُولُوا ءَامَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَىٰ
إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَا
أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِن رَّبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ
مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٦﴾

فَإِن ءَامَنُوا بِمِثْلِ مَا ءَامَنَ بِهِمْ فَقَدْ اهْتَدَوْا
وَإِن لَّوَلَا فَائِدَتُهُمْ فِي شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيكَهُمْ
اللّٰهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٣٧﴾

صِبْغَةَ اللّٰهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللّٰهِ صِبْغَةً
وَنَحْنُ لَهُ عَبِيدُونَ ﴿١٣٨﴾

قُلْ أَتُحَاجُّونَنَا فِي اللّٰهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ وَلَنَا
أَعْمَلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ ﴿١٣٩﴾

أَمْ يَقُولُونَ إِنَّا بِرِهْمَةٍ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ
وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَىٰ
قُلْ ءَأَنتُمْ أَعْلَمُ أَمِ اللّٰهُ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ
شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللّٰهِ وَمَا اللّٰهُ
بِعَفِيفٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٤٠﴾

141. Ете, тој народ исчезна. Нему му припаѓа тоа што си го спечали, а и вам ви припаѓа тоа што си го спечаливте, и нема да бидете прашани за она што го работеа.

تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ
مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿١٤١﴾

142. Некои од безумните ќе речат: “Заради што ги свртеа плеките од Киблата своја кон која тие се управуваа?” Кажи: “И Исток и Запад се - Аллахови, и Он упатува кого сака по патот вистински.”

﴿١٤٢﴾ سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّهُمْ
عَنْ قِبَلِهِمُ الَّذِي كَانُوا عَلَيْهِمْ قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ
وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٤٢﴾

143. И ете, така, Ние ве направивме средишен народ за да бидете сведоци против луѓето, а и пејгамберот да биде сведок против вас. Киблата кон која се управуваше ја променивме само заради тоа да дознаеме кој го следи пејгамберот а кој оди по стапалките поранешни. Тоа им беше, освен на оние кои се упатени од Аллах, многу тешко. Аллах нема да го пренебрегне намазот ваш. Аллах, навистина, кон луѓето е Сочувствителен и Сомилосен!

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا
شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ
شَهِيدًا وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا
لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعُ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَى عَقْبَيْهِ
وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَمَا
كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ عَمَّا يَسْتَقِيمُ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ
لَءَوْفٌ رَّحِيمٌ ﴿١٤٣﴾

144. И Ние, навистина, ќе ти овозможиме да се управиш кон онаа Кибла - а веќе приметивме како лицето свое го управуваш кон небо - со која ќе бидеш задоволен. Па, управи го лицето свое кон Месцидул Харам. И каде било да се најдете, управете ги лицата ваши кон Месцидул Харам. А и оние до кои дојде Книгата добро узнаа дека тоа е вистина од Господарот нивни. И

قَدْ زَرَى تَقَلُّبُ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ
قِبْلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ
وَإِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ
مِنْ رَبِّهِمْ وَمَا اللَّهُ بِغَفِيلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٤﴾

Аллах не е невнимателен кон она она што го работат!

145. И оние со доставената им Книга - и покрај тоа што ќе им ги доставиш сите знаменија - нема да ја следат Киблата твоја. А и ти нема да ја следиш Киблата нивна. Ниту тие еднизадруги ќе ја следат Киблата нивна. А кога би ги следел страстите нивни, по знаењето кое веќе ти дојде, тогаш, би бил, навистина, меѓу зулумкарите.

146. Оние на кои Ние им ја дадовме Книгата го познаваат пејгамберот како што ги познаваат синовите свои. А некои од нив знаејќи, секако, ја скриваат вистината.

147. Вистината е од Господарот твој, па, немој да бидеш меѓу сомневачите!

148. И секој кон својата страна си се управува, па претходете еднизадруги во добрини. И каде било да се најдете - Allah ќе ве збере. Allah, навистина, е Кадар за сè!

149. И каде било да осамнеш... па, управи го лицето свое кон Месџидул Харам. Вистината е од Господарот твој. И Allah не е невнимателен кон она што го работите.

وَلِينَ اتَّبَعَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ آيَةٍ مَا تَبِعُوا قِبْلَتَكَ وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتَهُمْ وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍ وَلَئِنْ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّكَ إِذًا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٥﴾

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ وَإِنَّ فَرِيقًا مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٤٦﴾

الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَ مِنَ الْمُتَمَرِّينَ ﴿١٤٧﴾

وَلِكُلِّ وِجْهَةً هُمْ يُؤْمِنُهَا فَيَسْتَبِيقُوا الْخَيْرَاتِ أَيْنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمْ اللَّهُ جَمِيعًا إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٤٨﴾

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِنَّهُ لَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٤٩﴾

150. И каде било да осамнеш... па, управи го лицето свое кон Месцидул Харам. И каде било да се најдете, управете ги лицата ваши кон Месцидул Харам за да не донесат луѓето доказ против вас, изземајќи ги од нив зулумкарите од кои не треба да се плашите, туку, за да ви го зголемам благодатот и да ве упатам по патот вистински, од Мене плашете се!

151. Меѓу вас Ние пејгамбер испративме кој ќе ви ги кажува ајетите Наши, и кој ќе ве очисти и кој ќе ве поучи и во Книгата и во Мудроста и во она што не го знаевте!

152. Споменувајте Ме а и Јас ќе ве споменувам; бидете Ми благодарни и немојте да не верувате!

153. О верници, и во трпеливост и во намаз помош барајте. Аллах, навистина е со трпеливите.

154. А за оние кои ќе загинат на Аллаховиот пат не велете дека се мртви. Но, не! Живи се, но вие тоа не го чувствувате.

155. Ние ќе ве искушуваме, сигурно, со неколку работи: и со страв, и со глад, и со губење на имотот и животот и летнините... но, зарадувај ги трпеливите!

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّواْ وُجُوْهُكُمْ شَطْرَهُ لِتَلَايَكُوْنَ لِلنَّاسِ عَلَيْنَكُمْ حُجَّةٌ اِلَّا الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مِنْهُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِيْ وَلَآ اَتِمُّ نِعْمَتِيْ عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ ﴿١٥٠﴾

كَمَا اَرْسَلْنَا فِيْكُمْ رَّسُوْلًا مِّنْكُمْ يَتْلُوْا عَلَيْنَكُمْ اٰیٰتِنَا وَيُزَكِّيْكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُوْنُوْا تَعْلَمُوْنَ ﴿١٥١﴾

فَاذْكُرُوْنِيْ اِذْ كُنْتُمْ وَاَشْكُرُوْا لِيْ وَلَا تَكْفُرُوْنَ ﴿١٥٢﴾

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اسْتَعِيْنُوْا بِالصَّبْرِ وَالصَّلٰوةِ اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الصّٰبِرِيْنَ ﴿١٥٣﴾

وَلَا تَقُوْلُوْا لِمَنْ يُقْتَلُ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ اَمُوْتٌۢ بَلْ اَحْيَآءٌ وَلٰكِنْ لَا تَشْعُرُوْنَ ﴿١٥٤﴾

وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوْعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْاَمْوَالِ وَالْاَنْفُسِ وَالثَّمَرٰتِ وَبَشِّرِ الصّٰبِرِيْنَ ﴿١٥٥﴾

156. Оние кои ќе ги снајде некаква несреќа, зборуваат: “Ние сме, навистина, Аллахови и Нему ќе му се вратиме!”

157. Врз нив се спуштаат благослови од Господарот нивни, и Милост, и оние, токму, се упатените.

158. И Сафа и Мерва, навистина, се знаци Аллахови: кој ќе ја ходочести Кукава или кој ќе изврши умра - нема грев ако направи неколку круга од Сафа до Мерва. А оној кој ќе направи некое добро дело доброволно, па Аллах, навистина, е Благодарен и Зналец!

159. Оние кои ги кријат и јасно-тиите и Патоказот кои ни се објавени по нивното објаснување за луѓето, во Книгата, онаквите и од Аллах и од проколнувачите ќе бидат проколнети,

160. освен оние кои, навистина, ќе се покајат и кои ќе се поправат и тоа очигледно ќе го направат: ним ќе им простам. Јас сум Простувач и Сомилосен!

161. Оние кои не веруваат и умрат, а неверници се, врз сите нив ќе се разлее проклетството

الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿١٥٦﴾

أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ ﴿١٥٧﴾

﴿١٥٨﴾ إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوِ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ ﴿١٥٨﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ ﴿١٥٩﴾

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنُّوا فَإِنَّهُمْ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٠﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٦١﴾

Аллахово, и проклетството од мелеките и од сите луѓе,

162. оние во него за навек ќе останат и казната не ќе им стивнува а ниту, пак, ќе им се даде рок.

163. И вашиот Бог е еден Бог. Нема друг Бог освен Него. Он е Милостив и Сомилосен!

164. Во создавањето на небесата и на Земјата, во сменувањето на ноќта и денот, во бродот кој плови по море натоварен со она што им користи на луѓето, и во дождот што Аллах го спушта од небо со што ја оживува земјата по мртвилото нејзино и по која расфрла животни секакви, и во промената на ветровите, и во облаците кои се вијат меѓу небото и Земјата... навистина, има знаменија за оние кои сфаќаат!

165. Меѓу луѓето има и такви кои, покрај Аллах, прифатија други здруженици, љубејќи ги како што се љуби Аллах. А оние кои веруваат поцврсто го љубат Аллаха. И кога зулумќарите би виделе, а бидејќи казната ќе ја видат, колкава е само моќта која Нему му припаѓа! А Аллах, навистина, е Силен Казнувач,

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿١٦٢﴾

وَاللَّهُمَّ إِلَهٌ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٣﴾

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ فَأَخْيَاهُ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيْحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِينَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٦٤﴾

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ رَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرْوْنَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ ﴿١٦٥﴾

172. О верници, јадете од добростите со кои Ние нафака ви дадовме и на Аллах бидете благодарни. Само Него треба да го обожавате!

173. Он ви забранува, навистина, и мрша, и крв, и свинско месо, и она што е заклано во друго име, а не во името на Аллах. А оној што ќе биде присилен, не со желба и не од навика, тогаш, нема грев. Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

174. Оние кои го кријат она што го објави Аллах во Книгата Своја, кои го продаваат за нешто за што малку вреди - оние во стомаците свои оган голтаат. На Денот суден Аллах со нив не ќе разговара, а ниту ќе ги очисти; за нив има казна болна.

175. Оние го заменија Патоказот со беспаке, а прошката со казна. Па, колку се оние нетрпеливи кон огнот!?

176. Ете, така Аллах ја објави Книгата со вистина, а за оние кои се разединуваат за Книгата, навистина, се во пукнатина далечна!

177. Не е добротинство во управеноста на вашите лица кон Исток и Запад, туку добротинство е да се верува во Аллах, и во Денот ахиретски, и во мелеките, и во книгите, и во пејгамберите; добротинители се оние кои го

يَتَّيْنَهَا الَّذِينَ آمَنُوا كَلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١٧٢﴾

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخَيْزِيرِ وَمَا أُهْلَ بِهِ، لغيرِ اللَّهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنْ اللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٧٣﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ وَيَشْتُرُونَ بِهِ، ثُمَّ قَلِيلًا أُولَئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٤﴾

أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَى وَالْعَذَابَ بِالْمَغْفِرَةِ فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ ﴿١٧٥﴾

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ نَزَّلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿١٧٦﴾

لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَآتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنَ السَّبِيلِ

даваат она што најповеќе го сакаат: на ближните, на јетимите, на сиромасите, на патниците и на просјациите, и кои робови ослободуваат, и кои се исправаат намаз да извршат, и кои зекат даваат, и кои се придржуваат кон договорот што ќе го склучат; и кои се трпеливи и во немаштија и во неволја и во зло време - оние, токму, се искрените и богобојазливите!

178. О верници, пропишана ви е одмазда за убиените: слободен за слободен, роб за роб, жена за жена. Па, на оној што ќе му биде простено од брат му, нека постапи пристојно и нека му возврати со добротинство. Ете, тоа е и олеснение и милост од Господарот ваш. Па, оној кој ќе возврати со насилство по тоа - та, казна болна ќе има!

179. Во одмаздата ви е животот, о вие со разбир надарени, за да бидете богобојазливи!

180. Ви се пропишува - кога некому од вас ќе му се приближи смртта - да им се остави васиет, ако се остава добро, и на родителите и на роднините; оние кои вистински се плашат од Аллах.

181. Па, оној што ќе го измени васиетот, бидејќи го слушнал... грев имаат оние што го

وَالسَّابِيلِينَ فِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ
وَأَتَى الزَّكَاةَ وَالْمُؤْتُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا
عَاهَدُوا وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَاءِ وَحِينَ
الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ
الْمُتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي
الْقَتْلِ الْحَرْبِ بِالْحَرْبِ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأُنْثَى بِالْأُنْثَى
فَمَنْ عَفَى لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَإِيسَاءٌ بِالْمَعْرُوفِ
وَأَدَاءٌ إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ ذَلِكَ تَخْفِيفٌ مِّن رَّبِّكُمْ
وَرَحْمَةٌ فَمَنِ اعْتَدَى بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ
أَلِيمٌ ﴿١٧٨﴾

وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَوةٌ يَتَأُولَىٰ الْاَلْبَبِ
لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٧٩﴾

كُتِبَ عَلَيْكُمُ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِنْ
تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةُ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ
بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿١٨٠﴾

فَمَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَ مَا سَمِعَهُ فَإِنَّمَا إِثْمُهُ عَلَى الَّذِينَ
يَبْدِلُونَهُ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٨١﴾

менуваат. Аллах, навистина, е Слушач и Зналец!

182. Па, кој се плаши дека оној кој остава васиет неправедно постапил или згрешил, тогаш, нека ги помири: па, нема грев за тоа. Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

183. О верници, пропишан ви е постот како што им беше пропишан и на оние пред вас за да бидете богобојазливи,

184. и тоа одреден број на денови; кој ќе биде болен или е на пат, тогаш, нека ги напости тие денови; а оние кои не можат да постат - пропуштените денови нека ги откупат со нахранување сиромав. А кој, пак, доброволно ќе даде повеќе па, тоа е подобро за него. А ако постете - тоа е подобро за вас, само да знаете!

185. Месецот Рамазан е месец во кој е објавен Кур'анот како Патоказ за луѓето, јаснотии по Показот и Одделувач на вистината од неvistината. Па, кој од вас ќе се најде во тој месец - нека пости, а кој е болен или е на пат - нека ги напости тие денови. Аллах со тоа посакува да ви олесни а не да ви отежни: определениот број денови да ги надополните, и Аллаха да го величате затоа што ве упати, и благодарни да бидете.

فَمَنْ خَافَ مِنْ مَوْصٍ جَنَفًا أَوْ إِثْمًا فَأَصْلَحَ
بَيْنَهُمْ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٨٢﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ
كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لِمَلَّكُمْ
تَتَّقُونَ ﴿١٨٣﴾

أَيَّامًا مَعْدُودَاتٍ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا
أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ وَعَلَى
الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ
فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ وَأَنْ تَصُومُوا
خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٨٤﴾

شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ
هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى
وَالْفُرْقَانِ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ
وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ
مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ
وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ
وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا هَدَاكُمْ
وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٨٥﴾

186. И кога ќе те прашаат робовите Мои за Мене, па Јас сум, навистина, блиску. И се освивам на довата на молителот кога ќе Ме замоли. Па, нека ми се освијат, и нека во Мене веруваат за да бидат упатени.

187. Ви се дозволува преку ноќ, додека трае месецот на постот, да легнете со жените ваши. Тие се ваша облека, а вие сте нивна облека. Аллах знаеше дека меѓусебно не сте воздржливи па ви прости и го прими покајанието ваше: па, сега состанувајте се со жените ваши и посакувајте го она што Аллах ви го определи; јадете и пијте сè додека не ви биде толку јасно да можете да го разликувате белиот од црниот конец на муграта; оттогаш па до ноќе, постете! А ако сте во И'тикаф по џамиите, тогаш, не ви е дозволено да легнете со жените ваши. Ете, тие се границите Аллахови. И не приближувајте се до нив. Ете, така Аллах им ги објаснува на луѓето ајетите Свои за да бидат богобојазливи!

188. И не трошете го имотот ваш еднисо други нечесно! Заради имотот, не спорете се пред судот: грешно да не потрошите дел од имотот на луѓето, знајќи!

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ
أَجِيبْ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَاَنَّ فَلَيْسَ شَيْءٌ جَبِيْهُوْا
لِي وَلِيُؤْمِنُوْا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُوْنَ ﴿١٨٦﴾

أَحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ إِلَى نِسَائِكُمْ
مِّنْ لِّبَاسٍ لَّكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَّهُنَّ
عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُوْنَ أَنْفُسَكُمْ
فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ فَالآنَ بَاشِرُوهُنَّ
وَابْتَغُوا مَّا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا
حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ
الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتُمُوا الصِّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ
وَلَا تُبَشِّرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ
تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرُبُوهَا كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ
اللَّهُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ ﴿١٨٧﴾

وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتَذَلُّوْا
بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِّنْ
أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿١٨٨﴾

189. Те прашуваат за младиците. Кажи: “Тие за луѓето се времиња определени. И за определување на Хаџот. Не е добротинство да влегувате во куќите од позади, туку добротинство прави он-ој кој е богобојазлив. Низ вратите на куќите влегувајте! И од Аллах плашете се да бидете спасени!

190. На Аллаховиот пат убивајте ги оние кои вас ве убиваат. Но, не преминувајте ги границите; Аллах, навистина, не ги љуби претерувачите!

191. На таквите кои ве напаѓаат и вие напаѓајте ги каде било да ги сретнете, и истерувајте ги отаде од каде тие ве истеруваат... Сплеткарењето е поголем грев од убиството. И не убивајте ги, доколку тие не ве убиваат, при Месцидул Харам. А ако, пак, ве убиваат... па, убивајте ги и вие! Ете, така Аллах ги наградува неверниците!

192. А ако престанат да го прават тоа - та, Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

193. И борете се против нив сè додека не исчезне сплеткарењето и додека верата Аллахова не биде слободна, а ако престанат, па престанува и непријателството, освен кон зулумќарите.

﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ
لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ وَلَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوا
الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ اتَّقَى
وَأَتَى الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا وَاتَّقُوا اللَّهَ
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ (١٨٩)

﴿وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ
وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
الْمُعْتَدِينَ﴾ (١٩٠)

﴿وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ تَقْبَلُوهُمْ وَأَخْرِجُوهُمْ مِنْ حَيْثُ
أَخْرَجُوكُمْ وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا تُقَاتِلُوهُمْ عِنْدَ
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يُقَاتِلُوكُمْ فِيهِ
فَإِنْ قَاتَلُوكُمْ فَاقْتُلُوهُمْ كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ﴾ (١٩١)

﴿فَإِنْ أَنهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (١٩٢)

﴿وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ
فَإِنْ أَنهَوْا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ﴾ (١٩٣)

194. Светиот месец за свет месец, а и во светите датуми има одмазда. Оние што ќе ве нападнат, тогаш, нападнете ги и вие со иста мера, така како што тие ќе направат. И плашете се од Аллах. И знајте дека Аллах, навистина, е со богобојазливите!

195. И трошете на Аллаховиот пат. И не фрлајте се со своите раце во пропаст. И работете добро. Аллах, навистина, ги љуби добротинителите!

196. Заради Аллах и хаџ и умра извршете! А ако сте спречени, тогаш, курбан заколете, и не стрижете ги вашите глави додека курбаните не стигнат на свое место. А оној меѓу вас кој ќе се разболи или кој има главоболија, па пропуштено нека го надополни со пост, со садака и со курбан. А ако се најдете во вообичаена состојба, извршете умра и хаџ и заколете курбан. А оној кој не е во состојба тоа да го направи, тогаш, нека пости три дена на хаџ и седум дена кога ќе се врати дома: ете, полни десет дена. Ете, тоа е за оној што живее во Месцидул Харам. И плашете се од Аллах и знајте дека Аллах, навистина, е Жесток Казнувач!

الشَّهْرِ الْحَرَامِ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَتُ قِصَاصٌ
فَمَنْ أَعَدَّى عَلَيْكُمْ فَأَعِدَّوْا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا أَعَدَّى
عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿١٩٤﴾

وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ
وَاحْسِبُوا أَنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٩٥﴾

وَاتِمُوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ فَإِنْ أُخْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ
مِنَ الْهَدْيِ وَلَا تَحْلِقُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّى يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ
فَإِنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضٌ أَوْ يَدٌ أَوْ رَأْسٌ فَفِدْيَةٌ
مِّنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسْكَ فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَمَنْ تَمَعَ
بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ
فَصِيَامٌ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةً إِذَا رَجَعْتُمْ
تِلْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ ذَلِكَ لِمَنْ لَّمْ يَكُنْ أَهْلَهُ حَاضِرِي
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ
الْعِقَابِ ﴿١٩٦﴾

197. Хаџот се извршува во познати месеци. Па, оној што ќе ја прифати таа обврска за време на хаџот не може да има однос со жената и не смее да работи зли постапки а ниту да се кара. А за доброто што ќе го направите - Аллах знае. И снабдете се со сите потреби, а богобојазливоста е - најдобрата! И само од Мене плашете се о, вие со разбир надарени!

198. Не е грев да барате од Господарот ваш добрина. А кога од Арафат ќе се враќате, споменувајте Го Аллага при светите места. Споменувајте Го зашто Он ве упати, а пред тоа бевте меѓу скршнатите во заблуда!

199. А потоа тргнете отаде од кај што тргнуваат луѓето, и од Аллах барајте прошка. Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

200. Па, споменувајте Го Аллага како што ги споменувате предците ваши, по извршените прописи на хаџот, дури и повеќе од нив; меѓу луѓето има кои зборуваат: "Господаре наш, дај ни на овој свет!" - таквите на оној свет никакво добро нема да имаат!

201. А некои, пак, од нив зборуваат: "Господаре наш, дај ни добро и на овој свет и добро на Ахирет, и сочувај нè од казната огнена!"

الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَاتٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ
الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ
وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمْهُ اللَّهُ
وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَىٰ
وَأَتَّقُوا لِئَلَّا تَلَبَّسَ ۝

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا
فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ فَإِذَا أَقَضْتُمْ
مِنْ عَرَفَاتٍ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ
الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ وَاذْكُرُوهُ كَمَا
هَدَىٰكُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ
لَمِنَ الضَّالِّينَ ۝

ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ
وَأَسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝

فَإِذَا أَقَضْتُمْ مِنْ سِكَكُمْ فَأَذْكُرُوا
اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ آبَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا
فَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي
الدُّنْيَا وَمَا لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ ۝

وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا
حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ
النَّارِ ۝

202. Ним им припаѓа дел што го спечалија, а Аллах е Брз Пресметувач!

203. И споменувајте Го Аллаха во денови определени. Оној што ќе побрза и ќе се задржи два дена, тогаш, нема грев. Нема грев ни оној што ќе се задржи и повеќе, кој се плаши од Аллах. И плашете се од Аллах, и знајте дека сите вие, навистина, кај Него ќе се зберете!

204. Меѓу луѓето има и таков чиј говор ве одушевува на овој свет и кој се повикува на Аллах како сведок за она што го има во срцето негово... тој е најлош непријател!

205. А кога ќе дојде на власт се труди да прави безредие по земјата, да ги ништи плодовите и посевите. А Аллах не го љуби безредникот!

206. И кога ќе му се рече: "Од Аллах, плаши се!" - тогаш тој е упорен во грешењето; Цехеннемот нему му е доста. Е, само колку лошо престојувалиште е тоа!?

207. Меѓу луѓето има и таков кој се жртвува, сакајќи да му угоди на Аллах, Кој, кон робовите Свои, е Сочувствителен!

208. О верници, нека траен мир биде меѓу вас. Не следете ги

أُولَٰئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُوا
وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٢٠٢﴾

﴿٢٠٣﴾ وَاذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ
فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَنْ
تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ لِمَنِ اتَّقَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ
وَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٠٤﴾

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ اللَّهُ عَلَىٰ مَا فِي قَلْبِهِ
وَهُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ ﴿٢٠٥﴾

وَإِذَا تَوَلَّى سَعَىٰ فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا
وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ وَاللَّهُ
لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ ﴿٢٠٦﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ
فَحَسْبُ جَهَنَّمَ وَلِبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿٢٠٧﴾

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ
مَرْضَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴿٢٠٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ
كَآفَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ

стапалките шејтанови. Тој ви е отворен непријател!

209. Па, ако скршнете, по дојдените ви јаснотии, тогаш, знајте дека Аллах, навистина, е Силен и Мудар!

210. Очекуваат ли оние да им дојде Аллах, од облак, и мелеки, а работата е веќе решена? И кон Аллах работите се враќаат!

211. Запрашај ги синовите Израилови колку јасни ајети Ние им објавивме! А кој ќе ја промени таа благодат - бидејќи таа веќе им дојде? Па, Аллах, навистина, е Жесток Казнувач!

212. Овој свет им се разубавува на неверниците; ги потчинуваат на верниците. А богобојазливите, оние кои веруваат, на Денот суден ќе бидат над нив. Аллах нафака дава кому сака, неизмерно!

213. Луѓето беа една заедница и Аллах, тогаш, им испраќаше пејгамбери: радосници и опоменувачи. Преку нив Книга објавуваше, со Вистина, за да им просуди на луѓето за она за што се разединуваа. Оние на кои им е дадена Книгата се разединија веднаш по дојдените им јаснотии, токму, заради нивното едникондруги грешење. Па, Аллах со одобрението Свое ги упатува оние кои веруваа во вистината за која се разединуваа. А Аллах

إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٢٠٨﴾

فَإِنْ زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْكُمْ
الْبَيِّنَاتُ فَاَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٠٩﴾

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلُلٍ مِّنَ
السَّمَاوَاتِ وَالْمَلَائِكَةِ وَقُضِيَ الْأَمْرُ
وَالِىَ اللَّهُ تَرْجِعُ الْأُمُورَ ﴿٢١٠﴾

سَلَّ بَنِي إِسْرَءِيلَ يَلَكَمَ ءَاتَيْنَاهُمْ مِّنْ ءَايَةٍ بَيِّنَةٍ
وَمَنْ يَبْدِلْ نِعْمَةَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ اللَّهَ
شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢١١﴾

زَيْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِمَّنْ
الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢١٢﴾

كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّينَ
مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ
بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِي مَا اخْتَلَفُوا فِيهِ
وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ
مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللَّهُ
الَّذِينَ ءَامَنُوا لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ
وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢١٣﴾

упатува кого сака по патот вистински!

214. Или: Сметате ли дека ќе влезете во Џеннетот а без да ви дојде примерот на оние што исчезнаа пред вас? Нив ги погодија и сиромаштија и неволја. И колку беа потресени додека пејгамберите и верниците кои беа со нив не рекоа: “Кога ќе пристигне помошта Аллахова?” Ете, така, помошта Аллахова, навистина, е блиску!

215. Те прашуваат што да делат од имотот. Кажи: “Добриот имот што го расподелувате им припаѓа на родителите, на роднините, на јетимите, на сиромасите и на патниците. А за доброто што го работите - па, Аллах, навистина, знае!

216. Ви се пропишува борба. А вие ја презирате. Во она што го презирате можеби има нешто добро за вас, а во она што го сакате, можеби има нешто лошо за вас. Аллах знае а вие не знаете!

217. Те прашуваат за светиот месец и борбите во него. Кажи: Борбата во него е голем грев! Одвраќањето од Аллаховиот пат, неверувањето во Него и протерувањето на жителите од Месцидул Харам ... кај Аллах е

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخِلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ
مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ
وَالضَّرَاءُ وَزُلْزِلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ
آمَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصْرُ اللَّهِ أَلَا إِنَّا نَصْرُ اللَّهِ

قَرِيبٌ ﴿٢١٤﴾

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلْ مَا أَنْفَقْتُ مِنْ
خَيْرٍ فَلِللَّهِ الدِّينُ وَالْآقَرِبِينَ وَالتَّيْمَى وَالْمَسْكِينِ
وَأَبْنِ السَّبِيلِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ
عَلِيمٌ ﴿٢١٥﴾

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كَرْهٌ لَكُمْ وَعَسَى
أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَعَسَى
أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْ
وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢١٦﴾

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ
قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدُّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ
مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ
وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ يُقِلُّونَكُمْ حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ

поголем грев. Сплеткарењето е поголем грев од убиството! Ако се оние во можност ќе се трудат да ве одвратат од верата ваша, и не престануваат да ве убиваат сè додека, ако се во можност, не ве одвратат од верата ваша. А оној од вас кој ќе се оддалечи од својата вера - нека биде усмртен! Тој е неверник. Делата нивни се безвредни и на овој свет и на Ахирет. Оние се жители на огнот и во него за навек ќе останат!

218. Верниците кои, навистина, се селат и кои се борат на Аллаховиот пат...онаквите се надеваат на милоста Аллахова. Аллах е Простувач и Сомилосен!

219. Те прашуваат и за вино и за коцка, кажи: “Во нив има голем грев и корист за луѓето. Но, гревот е поголем од нивната корист.” Те прашуваат што да делат, кажи: “Вишокот!” Ете, така Аллах ви ги објаснува ајетите за да размислувате! -

220. за овој свет и за Ахирет. Те прашуваат и за јетимите. Кажи: “Да им се подобри состојбата е подобро.” А ако се дружите со нив - па, тоа се браќа ваши. А Аллах знае кој е обновител а кој безредник. Кога Аллах би сакал би ве проколнал. Аллах, навистина, е Силен и Мудар!

إِنْ أَسْتَطَعُوا وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ
فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢١٧﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا
فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ
وَاللَّهُ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢١٨﴾

﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ
قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا
أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ
قُلِ الْعَفْوَ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ
لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١٩﴾﴾

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامَىٰ
قُلْ إِصْلَاحٌ لَّهُمْ خَيْرٌ وَإِنْ تُخَالِطُوهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ
وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ
وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَغْنَيْنَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٢٠﴾

221. И не венчавајте ги многубошките додека не почнат да веруваат. Робинка која верува е подобра од многубошка - иако оваа ви се допаѓа. И не венчавајте ги многубошките се додека не веруваат. Роб кој верува е подобар од многубожец - иако овој ви се допаѓа. Оние ве повикуваат кон огнот. А Аллах со одобрението Свое ве повикува кон Џеннетот и прошката. И на луѓето им ги објаснува ајетите Свои за да Го споменуваат.

222. И те прашуваат за месечното прање. Кажи: “Тоа е непријатно!” Кога жените имаат месечно прање, тогаш, не легнувајте со нив. И не приближувајте им се додека не се очистат. А кога ќе се очистат, здружете се онака како што ви определи Аллах. Аллах, навистина, ги љуби покајниците и ги љуби чистите!

223. Жените ваши се бавчи ваши. И како сакате пријдете им на бавчите ваши! И задоволете се! И од Аллах плашете се! И знајте дека со Него ќе се сретнете! И зарадувај ги верниците!

224. Не служете се со вашето колнење во Аллах како пречка да работите добри дела, да се плашите и да воспоставувате добри односи меѓу луѓето. Аллах е Слушач и Зналец!

وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ يُؤْمِنُوا وَلَآئِمَةٌ
مُّؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ
وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ يُؤْمِنُوا وَلَمَبَدٌ
مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ أُولَٰئِكَ
يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ
وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ وَيُبَيِّنُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ
لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٢١﴾

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذَى
فَاعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ
حَتَّىٰ يَطْهُرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ
أَمَرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ
وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ ﴿٢٢٢﴾

نِسَاؤُكُمْ حَرْثُكُمْ فَأْتُوا حَرْثَكُمْ أَنَّىٰ شِئْتُمْ
وَقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا
أَنَّكُمْ مُّلَقَوْنَ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٢٣﴾

وَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ عُرْضَةً لِأَيْمَانِكُمْ
أَن تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا وَتُصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِ
وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢٤﴾

225. Аллаховата казна нема да ве обземе доколку се заколнете ненамерно, туку таа ќе ве обземе за она за што го работеа срцата ваши. Аллах е Простувач и Благ!

226. Оние што ќе се заколнат дека нема да им се приближат на жените имаат рок четири месеци. А ако им се вратат - та, Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

227. А ако мислат да се разведе бракот - та, Аллах, навистина, е Слушач и Зналец!

228. Разведените жени нека сами чекаат да поминат три прања. А ако веруваат во Аллах и во Денот суден не им е дозволено да го кријат она што го создаде Аллах во утробите нивни. Супрузите имаат полно право, ако сакаат добри дела да работат, да ги вратат. Покрај должностите кон сопрузите жените имаат и права. Но, сопрузите во однос на сопругите имаат предност за еден степен. Аллах е Силен и Мудар!

229. За развод на бракот врзани се две работи. Обносливо да се задржи или убаво да се распушти. Вам не ви е дозволено да го земате она што веќе им го

لَا يُوَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٢٢٥﴾

لِلَّذِينَ يُؤْلُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ تَرِيصُ أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ فَإِنْ فَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٢٦﴾

وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢٧﴾

وَالْمُطَلَّقَاتُ يَرْيِصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنَنَّ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيُعَوِّلُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٢٨﴾

الطَّلَاقُ مَرَّتَانٍ فَإِمْسَاكَ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٌ بِإِحْسَنٍ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا مِمَّا ءَاتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ

дадовте. Освен во случај ако двајцата не се плашат дека нема да ги исполнат Аллаховите граници. Ако се плашите дека Аллаховите забрани нема да ги исполнат, тогаш, не е грев тоа да се откупи. Ете, такви се грниците Аллахови: па, немојте да ги преминувате. А оние што ќе ги преминат границите Аллахови се, токму, неправедните!

230. А ако мажот ја пушти жената по трет пат, тогаш, на мажот не му е дозволено да ја врати сè додека таа не се венча со друг маж. Ако овој ја пушти, тогаш, немаат грев да склучат брак ако мислат, секако, дека нема да ги преминат границите Аллахови. Ете, такви се границите Аллахови кои Он им ги објаснува на луѓето кои знаат!

231. И кога ќе ги пуштите жените, а кои ќе го дочекаат времето што треба да помине па, обносливо задржете ги или убаво пуштете ги. Не задржувајте ги за да им направите штета со што би ги поминале границите на дозволеното. Оној што така ќе постапи - за себеси зло ќе направи. И не земајте ги ајетите Аллахови како играчка. Сетете се на Аллаховиот благодат кон вас, и за она што го објави во Книгата, и во Мудроста со која ве совету-

اللَّهُ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٣٠﴾

فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا مَحْلَ لِمَنْ بَعْدُ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا إِنْ ظَنَّا أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٣١﴾

وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمِنْ أَجَلِهِنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا لِنَعْتَدُوا وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ وَلَا تَتَّخِذُوا آيَاتِ اللَّهِ هُزُوًا وَادْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمَا أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُمْ بِهَا وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣٢﴾

ва. И плашете се од Аллах. И знајте дека Аллах, навистина, знае сè!

232. И кога ќе ги пуштите жените, а кои ќе го дочекаат времето што треба да помине, не попречувајте им да се венчаат со мажите свои доколку тие, сепак, се задоволни со обносливоста нивна. Оние од вас - кои веруваат во Аллах и во Денот суден - се советуваат во тоа. Ете, тоа ви е почисто и поуредно. Аллах знае а вие не знаете!

233. Нека мајките ги дојат бебињата свои полни две години, и тоа оние кои сакаат доењето да биде потполно. Новороденчето, од страна на родителот, треба да биде добро снабдено и добро облечено. Никој нека не се оптоварува над своите можности. Ниту мајката да се оштети заради детето, а ниту бабото да се оштети заради детето. И наследникот, исто така, има таква обврска. Ако двајцата сакаат, договорно, да го одбијат детето, немаат грев. Исто така немате грев и ако најдете доилка за вашите деца, кога веќе прифативте да им го дадете она што е вредно. Од Аллах, плашете се! И знајте дека Аллах, навистина, го гледа она што го работите!

وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلَهُنَّ أَجَلُهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَاضَوْا بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوفِ ذَلِكَ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ ذَلِكَمْ أَزْكَى لَكُمْ وَأَطْهَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٣٢﴾

وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَدَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ
لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ
وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا
لَا تُضَارَّ وِلْدَةٌ بِوِلْدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ بِوِلْدِهِ
وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ فَإِنْ أَرَادَا فِصَاةً
فَإِنْ تَرَاضَ مِنْهُمَا وَتَشَاوَرَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا
إِنْ أَرَدْتُمُ أَنْ تَسْرِعُوا أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا
سَلَّمْتُمْ مَا آتَيْتُمُ بِالْمَعْرُوفِ وَأَتَقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا
أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٣٣﴾

234. Од оние што ќе умрат од вас, а ќе остават жени, жените се должни да чекаат четири месеци и десет дена. А кога ќе го дочекаат времето што треба да помине, тогаш, вие немате грев за она што оние ќе го сработат за себе и од што имаат корист. Аллах е Известен за она што го работите!

235. И немате грев ако на жените им го изнесете тоа дека сакате да ги побарате или, пак, ако тоа го криете во душите ваши... Аллах знае дека вие за нив ќе мислите, но скришно немојте да им верувате. И само чесно со нив зборувајте! Не обврзувајте се за брак сè додека не помине времето за чекање. И знајте дека, навистина, Аллах го знае она што го имате во душите ваши; па, бидете претпазливи! Знајте дека Аллах, навистина, е Простувач и Благ!

236. Немате грев ако ги пуштите жените пред да се состанете со нив или пред да им подарите венчан подарок кој е обврска. Нека подарокот ваш биде изобилен! И имашниот според својата можност и сиромашниот според својата можност! Да се ужива во обносливоста!? Обврска е тоа за добротинителите!

وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ
بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغْنَ
أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي
أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّهُ يَمُنُّ بِمَا تَعْمَلُونَ خَيْرٌ ﴿٢٣٤﴾

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا عَرَضْتُمْ بِهِ مِنْ خُطْبَةٍ
النِّسَاءِ أَوْ أَكْتَنَنْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ عَلِمَ اللَّهُ
أَنَّكُمْ سَتَذَكَّرُوهُنَّ وَلَكِنْ لَا تَوَاعِدُوهُنَّ
سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا وَلَا تَقْرَبُوا
عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّى يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ
وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ
فَاحْذَرُوهُ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٢٣٥﴾

لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ
أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً وَمَتَّعُوهُنَّ عَلَى الْوُسْعِ
قَدَرُهُمْ وَعَلَى الْمُقْتِرِ قَدَرُهُ مَتَّعَابًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا
عَلَى الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٣٦﴾

237. А ако ги пуштите пред да се здружите со нив, а сте ја подмириле обврската кон нив - тие, тогаш, имаат право на половина од имотот, освен ако жените се откажат од тоа или ако се откаже оној во чии раце е склучувањето брак; иако откажувањето е поблиску до богобојазливоста. И не заборавете на добрината едникондруги! Аллах, навистина, го гледа она што го работите!

238. Внимавајте на намазот, а особено на средишниот, и исправете се пред Аллах, потчинето!

239. А ако се плашите, тогаш, намазот можете да го извршите стоејќи или јавајќи. А ако сте, пак, безбедни, споменувајте го Аллаха онака како што Он ве поучи за она што не го знаевте.

240. Оние меѓу вас кои ќе умрат, а ќе остават жени зад себе, за жените свои треба да остават васиет за издршка во траење од една година, и да не излегуваат од дома. А ако, пак, излезат, немаат грев за она што ќе го направат самите за себеси, а веќе е познато. Аллах е Силен и Мудар!

وَإِنْ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ يَعْفُوكَ أَوْ يَعْفُوا الَّذِي بِيَدِهِ عُقْدَةُ النِّكَاحِ وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى وَلَا تَنْسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٣٧﴾

حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَى وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ ﴿٢٣٨﴾

فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَانًا فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿٢٣٩﴾

وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا وَصِيَّةً لِأَزْوَاجِهِمْ مَّتَعًا إِلَى الْحَوْلِ غَيْرَ إِخْرَاجٍ فَإِنْ خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ مِنْ مَّعْرُوفٍ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٤٠﴾

241. За разведените жени чесно треба да им се остават трошоци за испраќање. Ете, тоа е обврска за богобојазливите!

242. Ете, така Аллах ви ги објаснува ајетите Свои за да се разумите!

243. Нели ги виде оние кои ги напуштија домовите свои, плашејќи се од смртта, а беа илјадници, кога Аллах им рече: “Умрете!”, а потоа ги оживи. Аллах, навистина, поседува добротија кон луѓето! Но, мнозинството на луѓето не се заблагодаруваат!

244. И борете се на Аллаховиот пат и знајте дека Аллах, навистина, е Слушач и Зналец!

245. Оној кој ќе му позајми на Аллах - па, Аллах во изобилие ќе му зголеми. Аллах скратува и изобилие дарува. Нему ќе Му се вратите!

246. Нели ги виде како големците меѓу синовите Израилови по Муса му возвратија на пејгамберот свој: “Испрати ни владар, па да се бориме на Аллаховиот пат!” Рече: “Вие, можеби, ако ви е борбата пропишана, нема да се борите!” Рекоа: “Зошто да не се

وَالْمُطَلَّقَاتِ مَتَّعٌ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى
الْمُتَّقِينَ ﴿٢٤١﴾

كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ
لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢٤٢﴾

﴿٢٤٣﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ
وَهُمْ أَلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا
ثُمَّ أَحْيَاهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ
وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٢٤٤﴾

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ
عَلِيمٌ ﴿٢٤٥﴾

مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ
لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْصُطُ
وَالِيتِهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٤٦﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى آلِ الْعِلَاءِ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ مِنْ بَعْدِ
مُوسَى إِذْ قَالُوا لِنَبِيِّ لَهُمْ أَبْعَثْ لَنَا مَلِكًا
نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ
كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا قَالُوا
وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ
أُخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَاءِنَا فَلَمَّا كُتِبَ

бориме на Аллаховиот пат? И ние самите и синовите наши, итерани сме од домовите.” И бидејќи им беше пропишано да се борат - се откажаа, освен малкумина од нив. А Аллах ги знае неправедните!

247. И пејгамберот нивни им рече: “Аллах за владар, навистина, Талуда ви го испрати!” Тие рекоа: “Тој ли да владее со нас, а ние имаме поголемо право на владеење од него? Нему не му е дадено богатство големо.” Рече: “Аллах, навистина, го одбра меѓу вас и го оспособи со изобилие на знаење и со моќ телесна. А власта Аллах ја дава кому сака.” Аллах е Неизмерен и Зналец!

248. Пејгамберот нивни им рече: “Знак за неговата власт е тоа што ќе ви донесе ковчег во кој ќе се најде смирна од Господарот ваш и остаток од она што го остави семејството на Муса и семејството на Харун; ковчегот - мелеките ќе го донесат. За вас во тоа, навистина, има знамение, само ако сте верници!”

249. И бидејќи Талуд ја изведе војската, рече: “Аллах ќе ве искуша со река. Кој ќе се напие

عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٥٦﴾

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ
طَالُوتَ مَلِكًا قَالُوا أَنَّى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ
عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ
سَعَةً مِّنَ الْمَالِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ
عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ
وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِي مَلَكُهُ مَن يَشَاءُ
وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٧﴾

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ
أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ
مِّن رَّبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ آلُ مُوسَى
وَأَآلُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَةً لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٥٨﴾

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ
مُبْتَلِيكُمْ بِنَهَرٍ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ

од неа - не е мој, а кој ќе се во-
здржи - мој е, ако со шепа за-
фати од водата.” Па, се напија од
водата само неколкумина. И би-
дејќи тој и нему верните ја поми-
наа реката, рекоа: “Ние денес не-
маме моќ да му се спротиста-
виме на Џалут и на војската не-
гова. “А оние кои, секако, имаа
на ум дека ќе се сретнат со
Аллах, рекоа: “Колкупати мали
војски победуваа, со одобру-
вањето на Allah, големи во-
јски!?” Allah е со трпеливите!

250. И бидејќи му се приближија
на Џалут и на војската негова,
рекоа: “Господаре наш, дај ни
трпение, зацврсти ги чекорите
наши и помогни ни против нар-
одот невернички!”

251. И тие со одобрението на
Allah ги совладаа. И Талуд го
уби Џалута. И Allah му даде и
власт и мудрост, и го поучи во
она што го сакаше. И да не е
Allahовото еднозадруго спре-
чување на луѓето, на земјата
безредие ќе се создадеше. Но,
Allah поседува добрина кон лу-
ѓето!

252. Ете, тоа се Allahови ајети
кои вистински ти ги кажуваме.
И ти си, навистина, еден меѓу
пејгамберите!

مِنِّي وَمَنْ لَّمْ يَطْعَمَهُ فَإِنَّهُ مِنِّي إِلَّا مَنْ أُغْرِقَ
غُرْفَةً يَدِيهِ فُشِّرُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ
فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ
قَالُوا لَاطَاقَةٌ لَّنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ
وَجُنُودِهِ قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ
مُلْكُ اللَّهِ كَم مِّنْ فِتْنَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ
فِتْنَةٌ كَثِيرَةٌ بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٢٥٠﴾

وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا
رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا
وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٥١﴾

فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ وَقَتَلَ دَاوُدُ
جَالُوتَ وَءَاتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ
وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ وَلَوْلَا
دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ
لَّفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ
ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٢٥٢﴾

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَسْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ
وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٥٣﴾

253. Меѓу пејгамберите еднина-други одликувавме: од нив имаше и такви со кои Аллах зборуваше, а и такви кои на повисок степен ги воздигнуваше. И на Иса, синот на Мерјем, Ние јасноти му дадовме, и со Светиот Џибрил го потпомогнавме. Оние кои беа по нив, да сакаше Аллах, немаше да се убиваат: до пристигнувањето на јаснотиите до нив, но, ете, се разединуваа. Меѓу нив имаше и кои веруваа и кои не веруваа. А Аллах да сакаше оние немаше да се убиваат. Но, Аллах работи она што го посакува.

254. О верници, делете од нафаката која Ние ви ја дадовме пред да настапи Денот кога повеќе не ќе има ни продажба, ни пријателство, ни посредување. А зулумџарите се, токму, неверници!

255. Аллах! Нема друг Бог освен Него! Жив и Постоен! Не го обзема ни дремка ни сон. Сè што е на небесата и на Земјата е - Негово! И кој може кај Него, без одобрението Негово, да се заземе!? Он го знае и она што е пред нив и она што е зад нив. И од знаењето Негово, само со посак Негов, оние мал дел опфаќаат. Престолот Негов поширок е и од небесата и од Земјата. Чувањето на овие не е никаква тешкотија за Него. Он е Вишен и Голем!

﴿تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ وَرَفَعَ بَعْضُهُمْ دَرَجَاتٍ وَءَاتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلَ الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنْ اخْتَلَفُوا فَمِنْهُمْ مَنْ ءَامَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلُوا وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا مَتَارِزَ قَتْلِكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعٌ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفِيعَةٌ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٥٤﴾

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿٢٥٥﴾

256. Во верата нема насилство зашто патот вистински јасно се одделува од беспакето. Оној кој не верува во Тагут, а верува во Аллах веќе го дофатил најцврстото јаже во кое нема искинатица. Аллах е Слушач и Зналец!

257. Аллах е Заштитник на оние кои веруваат: од темнини во светлина ги изведува. А оние кои не веруваат - шејтаните за заштитници свои ги имаат: од светлина во темнини ги туркаат. Овие се жители цехеннемски и во него за навек ќе останат!

258. Не виде ли оној на кој Аллах му даде власт како расправаше со Ибрахим за Господарот свој? И кога Ибрахим рече: "Господарот мој е оној кој оживува и кој усмртува." Рече тој: "Јас сум тој што оживува и што усмртува." А Ибрахим рече: "Па, Аллах, навистина, определува Сонцето да излезе на Исток, а определи тогаш ти, тоа да излезе на Запад!" И остана збунет оној што не веруваше. И Аллах не го упатува народот невернички!

259. Или другиот, кој, поминувајќи низ испразнета, опустошена населба, рече: "Та, навистина, како Аллах ќе го оживи ова по мртвилото негово?!" Него Аллах

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمَرْ بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٦﴾

اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَائُهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُم مِّنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٥٧﴾

أَلَمْ نَر إِلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ أَنْ آتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُبْعَثُ - وَيُمِيتُ قَالَ أَنَا أُحْيِي - وَأُمِيتُ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٨﴾

أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَى قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّى يُحْيِي هَٰذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ قَالَ لَبِثْتُ

го усмрти и го остави сто години, а потоа го оживи. Аллах рече: “Колку остана?” Рече: “Останав еден ден,” или “дел од еден ден.” А Аллах рече: “Не, остана сто години. Погледни ја, тогаш, храната и напитокот. Сè уште не се расипани, но погледни го магарето твое! Погледни ги коските како Ние ги поставуваме и како со месо ги обвиваме од тебе знамение за луѓето да направиме.” И бидејќи му стана јасно, рече: “Знам дека Аллах, навистина, е Кадар за сè!”

260. И кога Ибрахим рече: “Господаре, покажи ми како ги оживуваш мртвите!” Аллах рече: “Зарем не веруваш?” Рече: “Да, но тоа е за да се смири срцево мое.” Рече: “Земи, тогаш, четири птици, припитоми ги. Секоја од нив стави ја на ритче поединечно, па потоа повикај ги. Ќе ти дојдат брзо. И знај дека, навистина, Аллах е Силен и Мудар!”

261. Оние што го делат имотот свој на Аллаховиот пат се слични на зрно од кое никнат седум класја, а во секој клас по стотици зрна... Аллах кому сака, секако, удвојува. Аллах е Неизмерен и Зналец!

يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَلْ لَيْسَتْ بِمِائَةِ عَامٍ
فَانْظُرْ إِلَى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ
وَانْظُرْ إِلَى حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ آيَةً
لِّلنَّاسِ ۖ وَانْظُرْ إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ
نُنْشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا فَلَمَّا تَبَيَّنَ
لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٥٩﴾

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي
الْمَوْتَى قَالَ أُولَئِمُتُؤْمِنٌ قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِن
لِّيُطَمِّينَ قَلْبِي ۖ قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِّنَ الطَّيْرِ
فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ أَجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ
جُزْءًا ثُمَّ أَدْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ
عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٦٠﴾

مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
كَمَثَلِ حَبَّةٍ أُنْبِتَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ فِي كُلِّ
سُنْبُلَةٍ مِائَةُ حَبَّةٍ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَن يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ
وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٦١﴾

262. Оние што делат од имотот свој на Аллаховиот пат без да проследат со приговор и зазбор - награда имаат кај Господарот свој. Оние нема да стравуваат и нема да тагуваат!

263. Добриот збор и прошката вредат повеќе од садака која е проследена со приговор. Аллах е Богат и Благ!

264. О верници, не обезвреднувајте ги садаките ваши со приговор и зазбор како оној што дели од имотот свој во очиглед на луѓето: кој не верува ни во Аллах ни во Денот ахиретски! Тој е сличен на карпесто ритче покриено со земја: па, штом голем дожд ќе залее, тогаш, ќе се оголи карпата. Таквите ништо нема да постигнат од она што го спечалија. Аллах не го упатува народот невернички!

265. А оние, пак, што делат од имотот свој, барајќи ги задоволствата Аллахови и закрепнувајќи ги душите свои, се слични на градина засадена на ритче: па, штом голем дожд ќе ја залее, тогаш, таа дава плод двојни; а ако, пак, нема дожд обилен, тогаш, градината станува само оросена. Аллах го гледа она што го работите!

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا يَتَّبِعُونَ
مِمَّا أَنْفَقُوا مَنًّا وَلَا أَذًى لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ
وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٦٢﴾

﴿ قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ
يَتَّبِعُهَا أَذًى وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ ﴾ ﴿٢٦٣﴾

يَتَّبِعُهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَبْطِلُوا صَدَقَتِكُمْ بِالْمَنِّ
وَالْأَذَى كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِثَاءَ النَّاسِ
وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ
صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ
صَلْدًا لَا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا
وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٢٦٤﴾

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ ابْتِغَاءَ
مَرْضَاتِ اللَّهِ وَتَثْبِيتًا مِّنْ أَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ
جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ فَثَمَرَتِ أَكْثَلَهَا
ضِعْفَيْنِ فَإِن لَّمْ يُصِيبْهَا وَابِلٌ فَطَلَّ
وَاللَّهُ يَمَاتُحِلُونَ بِصِيرٌ ﴿٢٦٥﴾

266. Би сакал ли некој од вас да има градина со урми и лозја меѓу кои реки течат, и каде што за него има секаков вид на плодови, па да го обземе старост, а потомството му е нејако, па да се збидне виор над градината со оган што ќе ја изгори? Ете, така Аллах ви ги објаснува знаменијата за да размислувате!

267. О верници, делете од доброта што ги спечаливте и од оние што ви ги вадиме од земјата. И не одбирајте ги неубавите за да делите од нив, освен ненамерно. Знајте дека Аллах е Богат и за благодарност Достоен!

268. Шејтанот ви подготвува сиромаштија и ви наредува срамно дело, а Аллах ви подготвува прошка и наклоност. Аллах е Неизмерен и Зналец!

269. Он дава мудрост кому сака, а на оној кому што му е дадена мудрост, дадено му е, секако, добро неизмерно. На Него се секаваат само надарените со разбир!

270. А за онаа садака што ќе ја дадете и за оној подарок за кој ќе се заветувате...Аллах, нави-

أَيُّدُ أَحَدِكُمْ أَنْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِّنْ نَّجِيلٍ
وَأَعْنَابٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ
فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ
وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ ضِعْفُهُ فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ
فَأَحْرَقَتْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ
لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٦٦﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ
مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ
وَلَا تَيَسَّمُوا الْخَيْثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ
بِتَّخَذِيهِ إِلَّا أَنْ تُخِصُّوا فِيهِ وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ
غَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿٢٦٧﴾

الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمُ
بِالْفَحْشَاءِ وَاللَّهُ يَعِدُكُم مَّغْفِرَةً مِنْهُ
وَفَضْلًا وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٦٨﴾

يُوْنِي الْحِكْمَةَ مَن يَشَاءُ وَمَن يُؤْتَ
الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا
وَمَا يَذْكُرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٢٦٩﴾

وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِّنْ نَّفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِّنْ نَّذْرٍ
فَأِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ

стина, знае! А за зулумѿарите нема поддржници!

271. Ако јавно делите садака - та, тоа е убаво, но, ако тоа скришно го направите, давајќи им ја на сиромашните, тогаш, тоа е подобро за вас. Аллах ќе ги занемари пропустите ваши. И Аллах е Известен за она што го работите!

272. Твое не е да ги упатуваш, туку Аллах упатува кого сака. А во она што ќе го поделите - та, има добро за вас, и во она што ќе го поделите исцело заради лицето Аллахово, и за она добро што ќе го поделите...надоместок ќе имате; нема да изгубите:

273. и тоа на сиромашните, кои се кон патот Аллахов управени а не можат да стопанисуваат. За нив неупатениот, бидејќи се честити, милси дека се богати, познавајќи ги по ликот нивни. Оние, молејќи ги луѓето, не здодеваат. А доброто што ќе го поделите...та, Аллах го знае тоа!

274. Оние го делат имотот свој денонќно, тајно и јавно, и кај Господарот свој имаат награда голема. Оние не ќе стравуваат и не ќе тагуваат!

مِنْ أَنْصَارٍ ﴿٧٠﴾

إِنْ تُبْدُوا الصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَ وَإِنْ تُخْفُوهَا وَتُؤْتُوهَا الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ مِنْ سَيِّئَاتِكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٧١﴾

لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَا تُنْفِسْكُمْ وَمَا تُنْفِقُوا إِلَّا لِابْتِغَاءِ وَجْهِ اللَّهِ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ﴿٧٢﴾

لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أُحْصِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعَفُّفِ تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِلْحَافًا وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٧٣﴾

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِالْإِتْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٧٤﴾

275. Оние кои употребуваат лихва ќе се дигнат како што се дигаат оние кои ќе ги избежуми допирот шејтански. Ете, тоа е заради тврдењето нивно: “Купо-продажбата, секако, е слична на лихвата.” Купопродажбата Аллах ја дозволи, а лихвата ја забрани. Па, на оној што ќе му дојде Ука од Господарот свој, па ќе се воздржи, му припаѓа она што порано си го спечалил. А наредбата за тоа е - Аллахова! А оние кои ќе ѝ се вратат на лихвата...па, жители цехеннемски ќе станат и во него за навек ќе останат.

276. Аллах ја поништува лихвата, а садаките ги прави плодни. Аллах не ги сака ни неверникот ни грешникот!

277. Оние кои, навистина, веруваат и кои работат добри дела, и кои се исправаат намаз да извршат, и кои зекат даваат...наградата нивна е кај Господарот нивни. Оние не ќе стравуваат и не ќе тагуваат.

278. О верници, плашете се од Аллах и, ако сте верници, откажете се од преостанатиот дел на лихвата!

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٧٥﴾

يَمْحَقُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُزِيهِ الصَّدَقَاتِ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ ﴿٢٧٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٧﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٧٨﴾

279. А ако, пак, тоа не го направите, тогаш, ја одобрувате војната од страна на Аллах и нејамберот Негов, а ако, пак, се покаете, вам ви припаѓа главнина од имотот ваш: никого не наштетувате и нема да ви се наштети.

280. А оној кој е во тешка состојба ... па, треба да се почека додека не му дојде лесна состојба. Но, за вас подобро е да му го простите долгот. Само ако знаете!

281. И плашете се од Денот во кој ќе му се вратите на Аллах. Потоа секој, сосем сигурно, ќе го наплати она што си го спечалил; никој нема да биде оштетен.

282. О верници, кога ќе одлучите еднинадруги да си позајмувате до еден рок определен, тогаш, запишете го тоа! Меѓу вас, тоа нека го направи писарот, праведно, и тој нека не одбива да напише онака како што Аллах го поучил. Тој нека пишува, а должникот нека кажува. И нека се плаши од Аллах, Господарот свој. И нека не смали ништо од тоа. Па, ако должникот е беден или е слаб или не е кадар да кажува, тогаш, заштитникот негов нека кажува праведно. И побарајте да по-

فَإِنْ لَّمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ
وَإِنْ تَابْتُمْ فَلَكُمْ رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ
لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ ﴿٧٩﴾

وَإِنْ كَانَتْ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ وَأَنْ
تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿٨٠﴾

وَأْتَقُوا يَوْمَ تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّى
كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٨١﴾

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدَيْنٍ إِلَىٰ أَجَلٍ
مُّسَمًّى فَاسْكُتُوا وَلْيَكْتُب بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ
بِالْعَدْلِ وَلَا يَأْبَ كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ
اللَّهُ فَلْيَكْتُبْ وَلْيُمْلِلِ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ
وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا يَبْخَسَ مِنْهُ شَيْئًا فَإِنْ كَانَ
الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ
أَنْ يُعْلِلَ هُوَ فليُمْلِلْ وَلِيُّهُ بِالْعَدْلِ وَاسْتَشْهِدُوا
شَهِيدَيْنِ مِنْ رِجَالِكُمْ فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ
فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ مِمَّنْ رَضَوْنَ مِنَ الشَّهَادَةِ
أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكَّرَ إِحْدَاهُمَا
الْأُخْرَىٰ وَلَا يَأْبَ الشَّهَادَةُ إِذَا مَا دُعُوا وَلَا تَسْمُرُوا

сведочат два сведока - и тоа машки. Ако нема два машки сведока, тогаш, едно машко и две жени со кои сте задоволни да бидат сведоци. А ако една од нив заборави, па, другата нека ја потсети. Сведоците, кои ќе бидат повикани, нека не одбиваат. И не бидете алчни во пишувањето на долгот до рокот определен, било да е долгот мал или голем, сеедно! Тоа ви е кај Аллах поисправно и посигурно сведочење - далеку од сомневањето ваше. А ако, пак, се работи за трговија на стока која меѓусебно ја разменува не е грев - ако тоа не го запишете. Но, кога договарате купопродажба, земете сведоци. Ни писарот ни сведокот нека не бидат оштетени. А ако ги оштетите, тогаш, грев имате, навистина! Плашете се од Аллах; Аллах ве поучува; Аллах знае сè!

283. А ако сте, пак, на пат и не можете да најдете писар, тогаш, дајте залог. Па, ако еднинадруги си доверите нешто, на оној што му е доверено, нека го оправда доверието, и нека се плаши од Аллах, Господарот свој. И не кријте го сведочењето: оној што го крие има грешно срце, навистина! И Аллах го знае она што го работите!

أَنْ تَكْتُبُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَىٰ أَجَلِهِ ذَٰلِكُمْ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَىٰ أَلَّا تَرْتَابُوا إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَلَّا تَكْتُبُوهَا وَأَشْهَدُوا إِذَا بَيَّعْتُمْ وَلَا يُمْسِرَ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ وَإِنْ تَفَعَّلُوا فَإِنَّهُ مُسَوِّغٌ بِكُمْ وَأَتَّقُوا اللَّهَ وَيَعْلَمُكُمْ اللَّهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٨٣﴾

﴿٢٨٣﴾ وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهَنَّ مَقْبُوضَةً فَإِنْ أَمِنَ بَعْضُكُمْ بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الَّذِي أُؤْتِمِنَ أَمْنَتَهُ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ دَاءٌ إِثْمٌ قَلْبُهُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٢٨٣﴾

284. Сè што е на небесата и на Земјата е - Аллахово! Аллах ќе ви суди и за она што го криете и за она што го обелоденувате. Па, Он простува кому сака и Он казнува кого сака. Аллах е Кадар за сè!

285. Пејгамберот веруваше во сè она што му беше објавено од Господарот негов, и верниците: секој од нив веруваше во Аллах, и во мелеките Негови, и во Книгите Негови, и во пејгамберите Негови. Ние не правиме разлика меѓу пејгамберите Негови. Оние зборуваа: “Ние сме послушни и потчинети. Прошката, Господаре наш, е Твоја! Свратилиштето, Господаре наш, е кон Тебе!”

286. Аллах не ја оптоварува ни една душа над можноста нејзина. Нејзе ѝ припаѓа доброто што си го спечалила, навистина, и нејзе ѝ припаѓа лошото што си го спечалила. - “Господаре наш, не земај ни го за грев она што ќе го направиме во забрав, или ако згрешиме... Господаре наш, и не товари нè онака како што ги оптовари оние пред нас! Господаре наш, и не оптоварувај не со она што не е во моќ наша. Прости ни! Избриши ги гревовите наши и смилуј ни се! Ти си Заштитник наш! Па, помогни ни против народот невернички!

لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنْ تُبَدُّوا
مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخَفُّوهُ يَحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ
فَيَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ
وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٨٤﴾

ءَامَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ
وَالْمُؤْمِنُونَ كُلُّ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ
وَرُسُلِهِ لَا تَفْرِقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ
وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا
وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٢٨٥﴾

لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ
وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا
أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا
كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا
وَلَا تُحْمِلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا
وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا
عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٨٦﴾

АЛИ ИМРАН (Семејството Имраново) III

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Елиф, лам, мим!

2. Аллах! Нема друг бог освен
Него! Жив и Постоен!

3. Он ти објави Книга, со Висти-
на и со Потврда за она што бе-
ше: Он објави и Теврат и Инџил

4. пред тоа; Патоказ за луѓето, а
објави и Одделувач на вистината
од неvistината. Болна казна ќе
имаат оние кои не ги признаваат
ајетите Аллахови, навистина! А
Аллах е Силен и Строг!

5. Од Аллах, навистина, ништо
не може да се сокрие: ни на Зем-
јата ни на небесата!

6. Он со посак Свој ви дава из-
глед во утробите. Нема друг бог
освен Аллах. Силен и Мудар!

7. Он ти објави Книга. Во неа
има ајети едноставни. Овие се

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْعَم

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ

نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ
وَأَنزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ

مِّن قَبْلُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَأَنزَلَ الْفُرْقَانَ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ
ذُو نِقَامٍ

إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَىٰ عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ
وَلَا فِي السَّمَاءِ

هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

هُوَ الَّذِي أَنزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ تُحْكِمُ

мајка на Книгата. И ајети сложени. Што се однесува до оние кои во срцата свои имаат скршнување ги следат, заради збрка и свое толкување, ајетите сложени. Толкувањето нивно го знае само Аллах и оние кои се нурнале во знаење. Овие велат: “Ние веруваме во сето тоа и во сето она што е од Господарот наш. За тоа се секаваат само надарените со разбир!

8. Господаре наш, не скршнувај ги срцата наши кога веќе ги упати и дарувај ни од милоста Твоја. Ти си, навистина, Дарител!

9. Господаре наш Ти си, навистина Збирач на луѓето на Денот во кој нема сомнение. Аллах, секако, нема да ја занемари Средбата!

10. Кај Аллах, нема да им користат на оние кои не веруваат ни делата нивни, ни децата нивни, навистина! Оние се гориво за оган,

11. како семејството на фараонот и оние пред нив. Ги сметаа за лажни ајетите наши и Аллах, заради гревовите нивни, ги снема. Аллах е Строг Казнувач!

هَٰنَ أَمْ الْكِتَابِ وَأُخِرُ مُتَشَبِّهَاتٍ فَأَمَّا الَّذِينَ
فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَبَّهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ
وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ ۚ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ
وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ ۖ آمَنَّا بِهِ ۚ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا
وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٧﴾

رَبَّنَا لَا تُغِثْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ
رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٨﴾

رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ
إِنَّكَ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ الْوَعْدَ ﴿٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ
وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنْ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَٰئِكَ
هُمْ وَقُودُ النَّارِ ﴿١٠﴾

كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَاللَّهُ شَدِيدُ
الْعِقَابِ ﴿١١﴾

12. Кажи им на оние кои не веруваат: “Ќе бидете победени и избрани во Џехеннемот. Е, само колку одвратно престојувалиште е тоа!”

13. Имавте знамение во двете спротиставени дружини: едната која се бореше на Аллаховиот пат, а другата: неверничка што ѝ се причинуваше дека е двојна поголема од неа. Аллах поддржува кого сака. Во тоа, секако, има ибрет за надарените со јасен поглед.

14. На луѓето им се разубавуваат работите кои ги сакаат: жените, децата, ковчезите полни со злато и сребро, спремните коњи, добитокот и посевиите. Ете, тоа е благодат на овој свет. А во близината Аллахова е најубавото престојувалиште!

15. Кажи: “Да ве известам ли за неколку работи кои се подобри од сето ова?” Богобојазливите, кај Господарот свој, имаат бавчиниз кои реки течат; во нив за навек ќе останат. Таму има и чисти жени и задоволство Аллахово. А Аллах ги гледа робовите,

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَعْيُهُمْ وَتُحْشَرُونَ
إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَيَسْأَلُونَ الْمَهَادُ ﴿١٢﴾

قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي فِتْنِ الثَّقَاتِ فَقَاتِلُوا
فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأُخْرَىٰ كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُمْ
مِثْلَهُمْ رَأَىٰ الْعَيْنِ وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بَصِيرَهُ
مَنْ يَشَاءُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي
الْأَبْصَارِ ﴿١٣﴾

زَيْنَ النَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ
وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ
وَالْأَفْئِصَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ
وَالْحَرِّثُ ذَلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاللَّهُ
عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَتَابِ ﴿١٤﴾

قُلْ أَوْفَيْتُكُمْ بِخَيْرٍ مِّنْ ذَٰلِكُمْ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا
عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا وَأَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ
مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿١٥﴾

16. Оние кои зборуваат: “Господаре наш, ние веруваме, прости ги гревовите наши и сочувај не од казната огнена!

17. Оние: трпеливите, искрените, потчинетите, дарителите и оние кои бараат прошка во мугрите!

18. Аллах сведочи, а и мелеките и учените сведочат дека нема друг бог освен Него. Чувар, навистина, на правдата. Нема друг бог освен Него; Он е Силен и Мудар!

19. Аллаховата вера е - Исламот, навистина! Оние со дадената им Книга се разединија токму тогаш кога им дојде знаење. Беа еднинадруги себични. А оној кој не ги признава ајетите Аллахови...па, Аллах е Брз Пресметувач, навистина!

20. Ако, пак, се расправаат, кажи: “Лицево мое единствено го предавам на Аллах, а и оние кои ме следат.” Кажи им на оние со дадената им Книга и на незнаенковците: “Нема ли да ја прифатите Послушноста?” Ако ја прифатат Послушноста, тогаш, ќе одат по Патоказот, а ако, пак, ги свртат плеките... твое е, секако, само да известиш, а Аллах ги гледа робовите!

الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّنَا أَمْنَا فَأَغْفِرْ لَنَا
ذُنُوبَنَا وَفِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٦﴾

الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْقَانِتِينَ
وَالْمُسْتَفْضِينَ وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ ﴿١٧﴾

شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُوا
الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ﴿١٨﴾

إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ اللَّهِ لَأَسْلَمُوا وَمَا اخْتَلَفَ
الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمْ
الْعِلْمُ بَعْضًا بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ
فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٩﴾

فَإِنْ حَاجُّوكَ فَقُلْ أَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ
وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ أَسْلَمْتُ
فَإِنْ أَسْلَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا
عَلَيْكَ الْبَلَاءُ وَاللَّهُ بِصِيرٍ بِالْعِبَادِ ﴿٢٠﴾

21.Извести ги оние кои не ги признаваат ајетите Аллахови, и оние кои ги убиваат пејгамберите неправно, и оние кои ги убиваат луѓето кои наредуваат правда...дека за нив има казна болна.

22.Делата на онаквите се безвредни и на овој свет и на Ахирет. За нив нема поддржници!

23. Не гледаш ли дека оние до кои дојде дел од Книгата како повикуваат меѓу нив да се суди според Книгата Аллахова, а една дружина од нив ги врти плеките? А оние се, токму, рамнодушните,

24. затоа што, навистина, зборуваат:“Огнот ќе не пржи само неколку дена.” А клеветењата нивни ги туркаат во верата нивна.

25.Па, како ќе биде кога Ние ќе ги збериме на Денот во кој нема сомнение, и кога секој ќе си го добие она што си го спечалил? И не ќе бидат оштетени!

26.Кажи: “О Аллах, власта е во рацете Твои: ја даваш кому сакаш и ја одземаш од кого сакаш. Ти со посак Свој воздигнуваш, и Ти со посак Свој понижуваш. Доброто е во рацете Твои. Ти си, навистина, Кадар за сè!

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ
النَّبِيِّنَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ
يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ فَبَشِّرْهُمْ
بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٦٩﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَّاصِرِينَ ﴿٧٠﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ
يَدْعُونَ إِلَى كِتَابِ اللَّهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ تَوَلَّوْا فَرِيقًا
مِّنْهُمْ وَهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٧١﴾

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِن تَمَسَّكْنَا النَّارُ إِلَّا آيَاتِنَا
مَعْدُودَاتٍ وَغَرَّمُوا فِي دِينِهِم مَّا كَانُوا
يَفْتَرُونَ ﴿٧٢﴾

فَكَيْفَ إِذَا جُمِعْتَهُمْ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ وَوُفِّيَتْ
كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ
لَا يُظْلَمُونَ ﴿٧٣﴾

قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكُ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَن تَشَاءُ
وَتَنزِعُ الْمُلْكَ مِمَّن تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَن تَشَاءُ وَتُذِلُّ
مَن تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٧٤﴾

27. Ти ја внесуваш ноќта во денот и Ти го внесуваш денот во ноќта; Ти вадиш живо од мртво и Ти вадиш мртво од живо. Ти, кого сакаш, снабдуваш неизмерно!”

28. Верниците не ги земаат неверниците за заштитници наместо верниците. Сторителот на тоа нема ништо кај Аллах. Направете го тоа само ако се плашите од нив. Аллах ве опоменува за Себе и свратилиштето е кон Него.

29. Кажи: “Ќе го криете ли она што е во срцата ваши или ќе го обелоденувате - Аллах знае.” И Он го знае сè она што е на небесата и сè она што е на Земјата. Аллах е Кадар за сè!

30. На Денот кога душата пред себе ќе си го најде доброто што си го спечалила, и злото што си го спечалила; ќе посака помеѓу нив и него да има далечина голема. Аллах ве опоменува за Себе. Аллах е Сочувствителен кон робовите Свои!

31. Кажи: “Ако го љубите Аллах, па следете ме! Аллах ќе ве љуби и ќе ви ги прости гревовите ваши.” Аллах е Простувач и Сомилосен!

تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَنْ نَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢٧﴾

لَا يَتَّخِذُ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَاتُ وَيَحْذَرُكُمْ اللَّهُ نَفْسَهُ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿٢٨﴾

قُلْ إِنْ تَخَفُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ آوْتِبْهُوَ يَعْلَمَهُ اللَّهُ وَيَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٩﴾

يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُخَضَّرًا وَمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا وَيَحْذَرُكُمْ اللَّهُ نَفْسَهُ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴿٣٠﴾

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣١﴾

32.Кажи: “Бидете послушни и на Аллах и на пејгамберот! Ако ги свртите плеќите...”та, Аллах не ги љуби неверниците, навистина!

33.Аллах, секако, ги избра и Адема и Нуха и семејството Ибрахимово и семејството Имраново меѓу луѓето,

34.потомство едниодруги; а Аллах е Слушач и Зналец!

35.Кога жената Имранова рече: “Господаре, ова што е во утробава Тебе ти го ставам во служба, навистина! Па, прими го од мене. Ти си Слушач и Зналец!”

36.И бидејќи се породи, рече: “Господаре, родив женско”, а Аллах знае што роди таа - “а машкото не е како женското.” И дадов име Мерјем.”И, навистина, во пазувите Твои, ги склонувам неа и потомството нејзино од Шејтанот проколнат.

37.И Господарот нејзин, тогаш, ја прими убаво и ја порасна убаво. И на Зекерија ја довери на чување. Секојпат кога Зекерија ќе влезеше во Светилиштето ќе најдеше храна кај неа. Велеше: “Од каде ти е ова, Мерјем?” Таа велеше: “Ова е од Аллах.” А Аллах, навистина, снабдува неизмерно кого сака!

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ﴿٣٢﴾

﴿٣٣﴾ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٣٤﴾

ذُرِّيَّةً بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٥﴾

إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٦﴾

فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَىٰ وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿٣٧﴾

فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَمْرِؤُكُمْ أَنَّىٰ لَكِ هَذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٨﴾

38.Таму, молејќи Му се на Господарот свој, Зекерија рече: “О Господаре мој, дарувај ми добро потомство. Ти си, навистина, Слушач на молбите!”

39. И додека се клањаше во Светилиштето, стоејќи, мелеките го повикаа: “Аллах, навистина, ќе ве зарадува со Јахја кој ќе го потврди зборот на Аллах, ќе биде првак, чист пејгамбер, меѓу добрите!”

40.Рече: “О Господаре мој, како ќе имам дете а веќе староста ме совлада, а жената ми е неротка!?” Аллах рече: “Ете, така Аллах, со посак Свој, работи!”

41.Зекерија рече: “Господаре мој, дај ми знамение некакво!” А Аллах рече: “Твое знамение е тоа што ќе можеш три дена да зборуваш со луѓето само со ишарети. И многу споменувај го Господарот! И слави Го и приквечерина и наутро!”

42.И кога мелеките рекоа: “О Мерјем, Аллах, навистина, те одбра и те очисти; Он те одбра над сите жени на светов!”

43.О Мерјем, биди Му потчинета на Господарот твој! Падни на сецде, и поклони се со оние кои се поклонуваат!”

هَذَاكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿٣٨﴾

فَنَادَتْهُ الْمَلَائِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيَحْيَى مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَسَيِّدًا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٣٩﴾

قَالَ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَقَدْ بَلَغَنِيَ الْكِبَرُ وَامْرَأَتِي عَاقِرٌ قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ﴿٤٠﴾

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا رَمْزًا وَآذْكُر رَبَّكَ كَثِيرًا وَسَبِّحْ بِالنَّعْشِيِّ وَالْإِبْكَارِ ﴿٤١﴾

وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَمْرُؤُا إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ وَطَهَّرَكِ وَاصْطَفَاكِ عَلَى نِسَاءِ الْعَالَمِينَ ﴿٤٢﴾

يَمْرُؤُا أَفَنَتِي لِرَبِّكِ وَاسْجُدِي وَارْكَعِي مَعَ الرَّاكِعِينَ ﴿٤٣﴾

44. Ете, тоа се дел од кажуванјата за Тајната, што Ние ти ги објавуваме. Ти не беше таму кога оние ги фрлаа перцата свои за да видат кој од нив ќе се грижи за Мерјем, и ти не беше меѓу нив кога се караа.

45. И кога мелеките рекоа: “О Мерјем, Аллах, навистина, ти донесува радосница; од Него збор: името му е Месих, син на Мерјем, ќе биде виден и на овој свет и на Ахирет и еден е меѓу блиските на Аллах.

46. Ќе им зборува на луѓето додека е во крошната, и кога ќе биде голем, и ќе биде меѓу добрите луѓе.”

47. Таа рече: “Господаре наш, како ќе имам дете кога ниеден маж, навистина, не ме допрел?” Он рече: “Ете, така Аллах со посак Свој создава: кога нешто ќе реши само ќе рече: ‘Биди!’ - и тоа, токму, ќе биде.”

48. И Он го поучи и со Книгата, и со Мудроста, и со Тевратот, и со Инџилот

49. и, ете, пејгамбер до синовите Израилови: “Ви дојдов со знамение од Господарот ваш. Ќе создадам за вас нешто, навистина, од кал што ќе биде слично на птица и ќе дувнам во него И со одобрението Аллахово, ќе стане

ذَٰلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَقُولُ أَقْلَمَهُمْ أَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٤﴾

إِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَمْرُؤُا إِنَّ اللَّهَ يَبْشِيرُكِ بِكَلِمَةٍ مِنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٤٥﴾

وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٤٦﴾

قَالَتْ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ قَالَ كَذَٰلِكَ اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٤٧﴾

وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ﴿٤٨﴾

وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ أَنِّي أَخْلَقُ لَكُمْ مِنَ الطَّيْرِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ وَأُخْرِئُ الْمُؤْمِنِينَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ

птица; ќе излечам слеп и ле-
прозен и ќе оживеам умрен, со
одобрението Аллахово; ќе ви
кажувам што јадете и што зби-
рате во домовите ваши, со одо-
брението Аллахово. Ако сте ве-
рници ете, во тоа, навистина,
имате знамение,

50.и, еве, тука сум да го по-
тврдам Теврат и да ви дозволам
нешто од она што ви беше за-
брането; и ви доаѓам со зна-
мение од Господарот ваш. Па,
плашете се од Аллах и бидете
ми послушни!

51.Аллах, навистина, е Господар
мој и Господар ваш...па, обо-
жавајте Го! Ова е патот ви-
стински!

52.И бидејќи Иса го усети не-
верувањето нивно, рече: “Кои ќе
ми бидат поддржници кон
Аллах?” Учениците рекоа: “Ние
ќе бидеме поддржници Алла-
хови, во Аллах веруваме, а ти
биди сведок дека ќе бидеме, на-
вистина, Послушни!

53.Господаре наш, ние веруваме
во она што го објави и го сле-
диме пејгамберот. Па, запиши не
меѓу сведоците!”

54.И неверниците измислуваа
сплетки, но Аллах ги отстрану-

وَمَا تَذَخِرُونَ فِي يَوْمِكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً
لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٥١﴾

وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيِّ مِنَ التَّوْرَةِ
وَلِأَحَدٍ لَّكُمْ بَعْضُ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ
وَجِئْتُكُمْ بِبَيِّنَاتٍ مِّن رَّبِّكُمْ
فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿٥٢﴾

إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ
هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٥٣﴾

﴿٥٤﴾ فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَى مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ
مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْخَوَارِيُّونَ نَحْنُ
أَنْصَارُ اللَّهِ ءَامَنَّا بِاللَّهِ
وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٥٥﴾

رَبَّنَا ءَامَنَّا بِمَا أُنزِلَتْ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ
فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٥٦﴾

وَمَكْرُوا وَمَكَرَ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرٌ

ваше, зашто Он е Најдобриот во тоа!

55.Кога Аллах рече:“О Иса, навистина, ќе те земам и ќе те воздигнам кон Мене, и ќе те очистам од оние кои не веруваат и ќе определам оние кои те следат да бидат над оние кои не веруваат, на Денот суден. Потоа Мене ќе ми се вратите па ќе ви пресудам за она за што станавте деленици!”

56.А што се однесува, пак, до оние кои не веруваа ќе ги казнам со казна жестока и на овој свет и на Ахирет; ќе немаат свои поддржници!

57.Со обилност ќе ги наградам оние кои веруваат и кои работат добри дела. Аллах не ги љуби зулумџарите!

58.Ете, тоа се ајети кои Ние ти ги кажуваме и опомена мудра!

59.Да, кај Аллах примерот на Иса е сличен на примерот на Адем: Он од земја го создаде, а потоа рече: “Биди!” - и тој, токму, би.

60.Вистината е од Господарот твој и, тогаш, немој да бидеш меѓу сомневачите!

الْمَكْرِينِ ﴿٥٤﴾

إِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَى ابْنِي مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ
إِلَىَّ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ
الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ
ثُمَّ إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيمَا
كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٥٥﴾

فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَأَعَذَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَالَهُمْ نَصِيرِينَ ﴿٥٦﴾

وَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
فَيُؤْتِيهِمْ أَجْرَهُمْ ۖ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿٥٧﴾

ذَٰلِكَ نَسْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ
الْحَكِيمِ ﴿٥٨﴾

إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ ءَادَمَ خَلَقَهُ
مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٥٩﴾

الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُن مِّنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿٦٠﴾

61. На оние кои расправаа со тебе за него, по знаењето кое ти дојде, па, кажи им: “Дојдете, ќе ги повикам и синовите наши и синовите ваши, жените наши и жените ваши, и ние лично и вие лично да се помолиме понизно и проклетството Аллахово врз лажговците да го повикаме.”

62. Ова се, секако, кажувања вистински. Нема друг бог освен Аллах! Аллах, навистина, е Силен и Мудар!

63. Па, ако оние ги свртат плеките...та, Аллах, навистина, ги знае безредниците!

64. Кажи: “О Следбеници на Книгата, дојдете кон Зборот кој е и ваш и наш: само еден Аллах да обожаваме, ништо да не Му припишуваме и други божества, освен Него, да не прифаќаме.” Па, ако ги свртат плеките, кажете: “Сведочиме дека сме Послушни, навистина!”

65. О Следбеници на Книгата, зошто расправате за Ибрахим: објавувањето на Теврат и на Инџил е по него. Нема ли да се разумите?

66. Ете, вие сте оние кои расправате за она за што, токму, малку знаете...па, зошто расправате за она за што ништо не знаете? Аллах знае, а вие не знаете!

فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ
تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ
وَأَنفُسَنَا وَأَنفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَتَ
اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ ﴿١١﴾

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ
وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٢﴾

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿١٣﴾

قُلْ يَتَّاهِلُ الْكِتَابُ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ
بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ
بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا آرِبَابًا
مِن دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا
مُسْلِمُونَ ﴿١٤﴾

يَتَّاهِلُ الْكِتَابُ لِمَ تُحَاجُّونَ فِي إِبْرَاهِيمَ
وَمَا أُنزِلَتِ التَّوْرَةُ وَالْإِنْجِيلُ إِلَّا مِنْ بَعْدِهِ
أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٥﴾

هَٰذَا نُمِثُّ لَكُمْ فِي مَا لَكُمْ بِهِ
عِلْمٌ فَلِمَ تُحَاجُّونَ فِي مَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ
وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٦﴾

67.Ибрахим не беше ни Евреин ни христијанин, туку беше чист и муслиман: не беше меѓу многубошците.

68.Најголемите заштитници на Ибрахим меѓу луѓето, секако, се следбениците негови, овој пејгамбер и верниците. А Аллах е Заштитник на верниците.

69.Некои Следбеници на Книгата кон беспакето сакаат да ве насочат, но оние самите кон беспакето се насочуваат, но, ете, тоа не го усетуваат!

70.О Следбеници на Книгата, зошто не ги признавате ајетите Аллахови, а вие сведочите?

71.О Следбеници на Книгата, зошто вистината ја покривате со невситина и, знаејќи, вистината ја криете?

72.Една дружина меѓу Следбениците на Книгата, зборуваше: “Верувајте на почетокот на денот во она што им е објавено на оние кои веруваа, а не верувајте на крајот на денот за оние да се вратат?

73.И не верувај никому, освен на оние кои ја следат верата твоја! Кажи: “Навистина, Аллаховиот Патоказ е - вистинскиот Патоказ: нему обајвеното слично е на нам објавеното.” Инаку ќе рас-

مَا كَانَ إِبْرَاهِيمَ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُّسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٧٧﴾

إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لَلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَذَا النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٨﴾

وَدَّتْ طَائِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَو يُضِلُّوكُمْ وَمَا يُضِلُّوكُمْ إِلَّا أَنفُسُهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٧٩﴾

يَتَأْمَلُ الْكِتَابَ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٨٠﴾

يَتَأْمَلُ الْكِتَابَ لِمَ تَلْسِنُونَ الْحَقَّ بِالْبَطْلِ وَتَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨١﴾

وَقَالَتْ طَائِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ آمِنُوا بِالَّذِي أُنْزِلَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَجْهَ النَّهَارِ وَآكُفُّوا أَعْيُنَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٨٢﴾

وَلَا تُؤْمِنُوا إِلَّا لِمَن تَبِعَ دِينَكُمْ قُلْ إِنْ آلِهَتِي هُدَى اللَّهُ أَنْ يُوَفَّى أَحَدٌ مِّثْلَ مَا أُوتِيتُمْ أَوْ يُعَاجِلْكُمْ عِندَ رَبِّكُمْ قُلْ إِنْ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٨٣﴾

праваат за Аллах. Кажи: “Добротата, секако, е во рацете на Аллах; Он со посак Свој ја дава. А Аллах е Неизмерен и Зналаец!”

74.И Он, со посак Свој, ја дарува милоста Своја. А Аллах поседува добрина голема!

75.Меѓу Следбениците на Книгата има и такви кои, ако им довериш товар злато, ќе ти го вратат, а меѓу нив има и такви кои, ако им довериш еден динар, нема да ти го вратат. Постојано треба да го следиш заради тврдењето нивно: “Што се однесува до незнаенковците Ние сме обврзани да постапиме на друг начин.” За Аллах, иако знаат, лага зборуваат.

76.Но, не! Туку секој оној што ќе го исполни ветувањето свое и кој е богобојазлив...Аллах, навистина, ги љуби богобојазливите!

77.Да, оние кои го заменуваат ветувањето Аллахово и своите заклетви со нешто малку вредно, на Ахирет, никакво добро не ќе имаат. Аллах со нив не ќе зборува, на Денот суден нема да им обрне внимание и нема да ги очисти. За нив има казна болна!

يَخْنُسُ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ
الْعَظِيمِ ﴿٧٤﴾

وَمِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ إِنْ تَأْمَنَّهُ بِعِنطَارٍ
يُودَّهِ إِلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ إِنْ تَأْمَنَّهُ بِدِينَارٍ لَا يُؤَدِّهِ
إِلَيْكَ إِلَّا مَا دُمَّتْ عَلَيْهِ قَائِمًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا
لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمِّيَّتِ سَبِيلٌ وَيَقُولُونَ
عَلَى اللَّهِ الْكَذِبُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾

بَلَى مَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ وَاتَّقَى فَإِنَّ اللَّهَ
يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٧٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا
قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ
وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٧﴾

78. Меѓу нив има една дружина луѓе кои превртуваат со јазиците свои, читајќи ја Книгата за да помислите дека тоа е од Книгата, а тоа не е од Книгата, и зборуваат дека тоа е од Аллах а не е од Аллах. За Аллах, иако знаат, лага зборуваат!

79. На еден човек кому Аллах му објави и Книга и Мудрост и пратеништво не му одговара да им зборува на луѓето: “Бидете мои, а не Аллахови робови!” Туку зборува: “Бидете Аллахови робови, зашто во Книгата поучувате и во неа истражувате.”

80. Нема да ви наредуваат да ги земате мелеките и пејгамберите за господари. Зарем ќе ви наредуваат неверство кога сте веќе муслимани?

81. И кога Аллах од пејгамберите го прифати Договорот -: Секојпат кога ќе ви обајвев од Книгата и од Мудроста и кога потоа ќе ви дојдеше пејгамбер, кој ќе го потврдеше она што веќе го имавте, ќе поверувавте ли во тоа и ќе му помогневте ли? Рече: “Ќе прифатите ли? Ќе примите ли обврска од мене?” Рекоа: “Прифаќаме.” Рече: “Посведочете, и јас сум од вас, меѓу оние кои сведочат.”

وَإِنْ مِنْهُمْ لَفَرِيقٌ يَلُونُ الْيَسْتَنَّهُم بِالْكِتَابِ
لِيَحْسَبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُمْ مِنَ
الْكِتَابِ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٨﴾

مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ
وَالنَّبُوءَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي
مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّيْنَ بِمَا كُنْتُمْ
تَعْلَمُونَ الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ﴿٧٩﴾

وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا
أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨٠﴾

وَإِذَا أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَّا أُنْزِلَتْكُمْ
مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ
لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ، وَلَتَنْصُرُنَّهُ،
قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي
قَالُوا أَأَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ
مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨١﴾

82.Па, оние кои ќе ги свртат плеките...оние, токму, се расипаните!

83.Покрај Аллаховата ли вера оние бараат друга? И она што е на небесата и она што е на Земјата, сака или не сака, на Аллах е полсушно. Нему ќе Му се вратат.

84.Кажи:“Ние веруваме и во Аллах и во она што ни е објавено, и во она што е објавено на Ибрахим, и на Исмаил, и на Исхак, и на Јакуб, и на внуците; и во она што му е дадено на Муса и на Иса - пејгамберите од Господарот нивни. Меѓу нив ние никаква разлика не правиме. Ние сме само Нему послушни!”

85.На оној кој сака друга вера освен исламот - нема да му се прими. Но, тој на Ахирет ќе биде меѓу поразените.

86.Како Аллах ќе го упати еден народ чии приврзеници не веруваа, а пред тоа веруваа, и сведочеа дека пејгамберот е вистински, и им доаѓаа јаснотии! А Аллах нема да го упати народот невернички!

87.Казната нивна е: проклетството Аллахово, проклетството на мелеките и на сите луѓе;

فَمَنْ تَوَلَّى بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْفَاسِقُونَ ﴿٨٢﴾

أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ
مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا
وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾

قُلْ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ
عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ
وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ
وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ
أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لِلَّهِ مُسْلِمُونَ ﴿٨٤﴾

وَمَنْ يَتَّبِعْ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ
وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٨٥﴾

كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ
وَشَهِدُوا أَنَّ الرُّسُولَ حَقٌّ وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ
وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٨٦﴾

أُولَٰئِكَ جَزَاؤُهُمْ أَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ اللَّهِ
وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿٨٧﴾

88.во него оние за навек ќе останат; нема да им се олесни и нема да бидат погледнати,

89.освен на оние кои потоа ќе се покајат и ќе се поправат. Па, Аллах е Простувач и Сомилосен, навистина!

90.Покајанието на оние кои не веруваат, навистина,зацврстувајќи го ова, по верувањето нивно нема да им биде примено. Оние се, токму, беспакниците!

91.Неверниците кои ќе умрат, секако, како неверници како откуп ни сето злато со кое е исполнета земјата не ќе им биде примено; тие ќе имаат казна болна и тие ќе немаат поддржници!

92.Нема да постигнете добродетелство сè додека не го поделите она што го сакате; и за сè што ќе поделите па, Аллах, навистина, знае за тоа!

93.Секоја храна им беше халал на синовите Израилови, освен онаа што ја забрани Израил за себе пред да му биде објавен Теврат. Кажи:“Па, донесете Теврат, кажувајте го ако сте искрени.”

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿٨٨﴾

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٨٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ ثُمَّ أَزْدَادُوا كُفْرًا لَنْ تَقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الضَّالُّونَ ﴿٩٠﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْ أَحَدِهِمْ مِلءُ الْأَرْضِ ذَهَبًا وَلَوْ أَفْتَدَى بِهِ أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٩١﴾

لَنْ نَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٩٢﴾

﴿٩٣﴾ كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حَلَالًا لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَءِيلُ عَلَى نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُنَزَّلَ التَّوْرَةُ قُلْ فَأْتُوا بِالتَّوْرَةِ فَاتْلُوهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٩٤﴾

94. А оние кои, потоа, фрлаа лага врз Аллах - та, зулумкари се!

95. Кажи: “Аллах зборува вистина. Следете ја, тогаш, чистата вера Ибрахимова. Тој не беше меѓу многубошците.”

96. Прва Кука која беше подигната за луѓето е онаа во Мекка, навистина, благословена, Патоказ за световите:

97. во неа се знаменијата јасни, и местото Ибрахимово. И кој ќе влезе во неа е безбеден. Хаџот на Куката заради Аллах, е обврска за секој кој е во можност - за оној кој ќе се најде на пат. А оној кој не верува - та, Аллах е Независен од луѓето!

98. Кажи: “О Следбеници на Книгата, зошто не ги признавате знаменијата Аллахови, а Аллах е Сведок за она што го работите?”

99. Кажи: “О следбеници на Книгата, зошто го одвраќате оној што верува сакајќи да му го расипете Аллаховиот пат, а сведоци сте. А Аллах не е невнимателен кон она што го работите!”

100. О верници, ако ѝ бидете послушни на една дружина од оние со дадената им Книга ќе ве

فَمَنْ أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ
قُلْ وَلَيْتَ كُنْتُمْ أَتَقْلِلُونَ ﴿٩٤﴾

قُلْ صَدَقَ اللَّهُ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا
وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٩٥﴾

إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا
وَهُدًى لِلْعَالَمِينَ ﴿٩٦﴾

فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَّقَامُ إِبْرَاهِيمَ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ
آمِنًا وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ
إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ
غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٩٧﴾

قُلْ يٰٓأَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِمَا نَزَّلَ اللَّهُ
وَاللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٨﴾

قُلْ يٰٓأَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ
اللَّهِ مَنْ آمَنَ تَبِعُونَهَا عَوَاجًا وَأَنْتُمْ شُهَدَاءُ
وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٩٩﴾

يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَطِيعُوا أَرْبَابًا مِنَ الَّذِينَ
أَوْتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كُفَرِينَ ﴿١٠٠﴾

вратат, по верувањето ваше, во неверување.

101. Па, како можете да не верувате кога веќе ви беа кажувани ајетите Аллахови и кога меѓу вас е пејгамберот Негов? А кој цврсто држи до Аллах веќе е упатен по патот вистински.

102. О верници, плашете се од Аллах со плашливост вистинска. И умрете само како Послушни!

103. И држете се цврсто - сите - за јажето Аллахово; не разединувајте се и сетете се за благодатите Аллахови кон вас: "И сетете се кога бевте непријатели. Он, тогаш, ги обедини срцата ваши; потоа, со благослов Негов, станавте браќа. И кога бевте на границата од огнената бездна - ве избави од тоа! Ете, така Аллах ви ги објаснува ајетите Свои за да бидете упатени.

104. Нека една дружина од вас повикува кон добро: нека наредува добро, и нека забранува зло. Онаквите, токму, се спасени!

105. И не бидете како оние кои се разгранаа или разединија по

وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنْتُمْ تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ آيَاتُ اللَّهِ وَفِيكُمْ رَسُولُهُ ۚ وَمَنْ يَعْتَصِم بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٠١﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ ۚ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٢﴾

وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا ۚ وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ ۚ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٠٣﴾

وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٤﴾

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ

јаснотиите кои им дојдоа; да, за нив има казна голема

106. на Денот кога некои лица ќе побелат и кога некои лица ќе поцрнат. Што се однесува до оние чии лица ќе поцрнат: “По верувањето ваше не верувавте; па, пробајте ја казната затоа што не верувавте!”

107. А што се однесува, пак, до лицата кои ќе побелат во милоста Аллахова ќе се најдат. Оние во неа за навек ќе останат.

108. Ете, тоа се ајетите Аллахови кои вистински ти ги кажуваме! А Аллах не посакува да направи зло на луѓето!

109. Сè што е на небесата и на Земјата е - Аллахово! Стварите кон него се враќаат!

110. Вие сте најдобрата заедница за луѓето која се појави: наредувате добро, одвраќате од зло; и верувате во Аллах. А кога Следбениците на Книгата би верувале - тоа би било подобро за нив. Меѓу нив има верници, но мнозинството од нив се расипани!

111. Оние никогаш не ќе ви нанесат зло; само ќе ве вознемируваат. А ако, пак, ви објават војна ќе се дадат во бегство, а потоа нема да им се помогне.

مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٥﴾

يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ فَأَمَّا الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿١٠٦﴾

وَأَمَّا الَّذِينَ أَبْيَضَتْ وُجُوهُهُمْ فَبِهِ رَحْمَةِ اللَّهِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٠٧﴾

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعَالَمِينَ ﴿١٠٨﴾

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿١٠٩﴾

كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ آمَنَ أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١١٠﴾

لَنْ يَضُرَّوكُمْ إِلَّا أَذًى وَإِنْ يُقَاتِلُوكُمْ يُولُوكُمْ الْأَذْبَارُ ثُمَّ لَا يَنْصُرُونَ ﴿١١١﴾

112. Каде било да се најдат понижување ќе ги снајде, ако не се под закрилата Аллахова и закрилата на луѓето. Аллаховата лутина ја предизвикуваат. И беда ќе ги снајде. Ете, тоа е заради: неверувањето нивно во знаменијата Аллахови, убивањето бесправно на пејгамберите, затоа што беа непослушни и затоа што претеруваа.

113. Не се исти следбениците на Книгата. Меѓу нив има заедница стабилна, кои ги кажуваат ајетите во текот на ноќта, токму, на сецде паѓајќи;

114. веруваат и во Аллах и во Денот ахиретски, наредуваат добро и одвраќаат од зло; се напреваруваат во добри дела. Он-аквите се меѓу добрите луѓе ;

115. и какво било добро да сработат па, нема да им биде занемарено. Аллах знае за богобојазливите!

116. Да, на неверниците нема да им помогне кај Аллах во ништо: ни имотот нивни, ни децата нивни; оние се жители цехеннемски и во него за навек ќе останат .

ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذَّلَّةُ أَيْنَ مَا تُقِفُوا إِلَّا بِحَبْلٍ مِنَ اللَّهِ وَحَبْلِ مِنَ النَّاسِ وَبَاءُ وَبِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿١١٢﴾

﴿١١٣﴾ لَيْسُوا سَوَاءً مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ آنَاءَ اللَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ ﴿١١٣﴾

يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَأُولَئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١١٤﴾

وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوا بِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ﴿١١٥﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١١٦﴾

121. И кога ти на верниците, на-
утро, оставајќи го семејството,
им го определи местото за бо-
рба...Аллах е Зналец и Слушач!

122. И кога две племиња од вас
не сакаа да се поместат... Аллах
ги заштити. Па, врз Аллах нека
се потпираат верниците!

123. Аллах, на Бедр, ви помогна.
Мал број бевте. Па, плашете се
од Аллах за да бидете благодар-
ни! -

124. и кога ти им рече на ве-
рниците:“Нема ли да ви биде до-
волно тоа што Господарот ве
поддржа со спуштање три илјади
мелеки?”

125. Да, ако бидете трпеливи и
богобојазливи; и, ако оние ве
нападнат, во тој случај, Аллах ќе
ве поддржи со пет илјади ме-
леки, обележени!

126. Аллах сака да ве зарадува,
да ги смири срцата ваши. По-
мошта доаѓа само од Аллах, Си-
лен и Мудар!

127. Една дружина сака да ја
разбие од онаквите неверници,
или да ги фрли низ стрмнина, па
да се вратат поразени.

وَإِذْ غَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِينَ
مَقْعِدًا لِلْقِتَالِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٢١﴾

إِذْ هَمَّتْ طَائِفَتَانِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا وَاللَّهُ
وَلِيُّهُمَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٢٢﴾

وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ
لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢٣﴾

إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُبَدِّلَكُمْ
رَبُّكُمْ ثَلَاثَةَ أَلْفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُزِيلِينَ ﴿١٢٤﴾

بَلَى إِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُمْ مِنْ فُورِهِمْ
هَذَا يُمْدِدْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ أَلْفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ
مُسَوِّمِينَ ﴿١٢٥﴾

وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَى لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُمْ
بِهِ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ
الْحَكِيمِ ﴿١٢٦﴾

لِيَقْطَعَ طَرَفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ يَكْبِتَهُمْ
فَيَنْقَلِبُوا خَائِبِينَ ﴿١٢٧﴾

128. Да, ти ништо не можеш да им направиш: Он ќе им прости или ќе ги казни. Оние, навистина, се зулумџари!

129. Сè што е на небесата и на Земјата е - Аллахово! Аллах простува кому сака и казнува кого сака. Аллах е Простувач и Сомилосен!

130. О верници, не јадете од лихвата која се удвојува и плашете се од Аллах за да бидете спасени!

131. И плашете се од огнот кој е за неверниците подготвен!

132. Бидете послушни и на Аллах и на пејгамберот за да бидете смилувани!

133. И побрзајте кон прошката од Господарот ваш и кон Ценнетот кој се простира колку небесата и Земјата - подготвен за богобојазливите,

134. за оние кои делат и кога се во радост и кога се во мака, и кои ја надминуваат омразата, и кои им простуваат на луѓето. Аллах ги љуби добротворите!

135. И за оние кои, кога ќе направат срамно дело или кога ќе си нанесат напаст себеси, па го споменуваат Аллаха и бараат

لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ
أَوْ يُعَذِّبَهُمْ فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٢٨﴾

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَن
يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢٩﴾

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَأْكُلُوا الرِّبَا
أَضْعَافًا مُّضَاعَفَةً وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ ﴿١٣٠﴾

وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿١٣١﴾

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ
تُرْحَمُونَ ﴿١٣٢﴾

﴿١٣٣﴾ وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ
عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ
لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٤﴾

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ
وَالْكُظُمِينَ الْفَيْضِ وَالْعَافِينَ
عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣٥﴾

وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَجِيئَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ
ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا الذُّنُوبَ بِهِمْ وَمَن يَغْفِرِ
الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَم يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا

прошка за гревовите свои, - а кој ќе ги простува гревовите освен Аллах? - и кои не се истрајни во она што го сработиле, и кои, токму, знаат...

136. нив ги чекаат: награда, прошка од Господарот нивни и бавчи низ кои реки течат. Оние во нив за навек ќе останат. Е, само колку е убава таа награда за оние кои го прават тоа!

137. Пред вас поминаа наследства многу... та, патувајте по земјата и гледајте каква беше казната за лашковците.

138. Ова е јаснотија за луѓето, а Патоказ и Ука за богобојазливите.

139. И не губете храброст и не разочарувајте се: како верници ќе бидете најсилни!

140. Ако ви се зададе рана, еднакво, се задава рана и на луѓето, навистина! А во тие денови меѓу луѓето даваме предност, наизменливо: Аллах, така, знае кои се верници и ги зема меѓу вас шехидите! Аллах не ги љуби зулумкарите!

141. И верниците Он да ги очисти а неверниците Он да ги снема.

وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٣٥﴾

أُولَٰئِكَ جَزَاؤُهُمْ مَّغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَجَنَّاتُ
تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
فِيهَا وَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿١٣٦﴾

قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ
فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿١٣٧﴾

هَٰذَا بَيَانٌ لِّلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ
لِّلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٨﴾

وَلَا تَيْسَئُوهَا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنتُمُ الْأَعْلَوْنَ إِن كُنتُمُ
مُّؤْمِنِينَ ﴿١٣٩﴾

إِن يَمَسَّكُمْ فَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ فَرْحٌ
مِّثْلُهُ وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ
وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنْكُمُ
شُهَدَاءَ ۗ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٠﴾

وَلِيُخَيِّصَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَيَمَحَقَ
الْكُفْرَ ﴿١٤١﴾

142. Или сметате ли дека ќе влезете во Џеннетот, а Аллах да не знае за оние кои се бореа од вас и да не знае за трпеливите?

143. А вие веќе смртта ја посакавте веќе пред да се сретнете со неа и очигледно ја здогледавте.

144. Мухаммед е само пејгамбер! И пред него имаше пејгамбери па, ако умре или ако биде убиен ќе се вратите ли по стапалките ваши? А оној кој ќе се врати по стапалките свои на Аллах во ништо не ќе му наштети, а благодарните Аллах ќе ги награди!

145. Секој умира со одобрението Аллахово во часот определен. Од наградата ќе му дадеме на оној кој ја сака на овој свет и од наградата ќе му дадеме и на оној кој ја сака на Ахирет. Ние ќе ги наградиме благодарните!

146. И многу пејгамбери имаше со кои се бореа многу побожни луѓе и не губеа храброст заради она што им се случи на Аллаховиот пат, не се откажуваа и кои не се предаваа? А Аллах ги љуби трпеливите!

147. Единствени нивни зборови беа: “Господаре наш, прости ги

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الصَّابِرِينَ ﴿١٤٢﴾

وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَلْقَوْهُ فَقَدْ رَأَيْتُمُوهُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿١٤٣﴾

وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَى عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَضُرَّ اللَّهَ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٤﴾

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كَتَبْنَا مُوَجَلًّا وَمَنْ يَرُدُّ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِيهِ مِنْهَا وَمَنْ يَرُدُّ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِيهِ مِنْهَا وَسَنَجْزِي الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٥﴾

وَكَايْنٍ مِّنْ نَّبِيِّ قَتَلَ مَعَهُ رِيتُونَ كَثِيرٌ فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَانُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ ﴿١٤٦﴾

وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا

гревовите наши и пропустите наши во однесувањата наши, и помогни ни против народот невернички!”

148. Па, Аллах, тогаш, им даде награда на овој свет, и ќе им даде награда добра на Ахирет. Аллах ги љуби добротинителите!

149. О верници, ако бидете послушни на неверниците Он ќе ве врати по стапалките ваши... та, ќе станете поразени.

150. Но, не! Аллах е Заштитникот ваш. Он од поддржниците е Најдобриот!

151. Во срцата на неверниците ќе влееме страв затоа што на Аллах другар му здружуваа, за кој Он никаков доказ не објави. Огнот е престојувалиштето нивно. Е, само колку лошо прибежиште за зулумџарите е тоа!

152. Аллах, секако, го исполни ветувањето Свое кон вас кога ги истребувавте, со одобрението Негово, непријателите сè до времето кога ослабнавте и справавте за наредбата. Непослушни бевте по она што посакавте да го видите. Меѓу вас имаше: оние кои го сакаа овој свет и оние кои го сакаа Ахирет.

ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبَّتْ أَقْدَامَنَا
وَأَنْصَرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿١٤٧﴾

فَكَانَ لَهُمُ اللَّهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحَسَنَ ثَوَابِ الْآخِرَةِ
وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤٨﴾

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنْ تُطِيعُوا
الَّذِينَ كَفَرُوا يَزِيدُوا فِي كُفْرِهِمْ عَلَى
أَعْقَابِهِمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ ﴿١٤٩﴾

بَلِ اللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ ﴿١٥٠﴾

سَنُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ
بِمَا أَشْرَكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ
سُلْطَانًا وَمَأْوَاهُمُ النَّارُ وَبِئْسَ
مَثْوَى الظَّالِمِينَ ﴿١٥١﴾

وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ
إِذْ تَحْسُونَهُمْ بِإِذْنِهِ ۖ حَتَّىٰ إِذَا فَشِلْتُمْ
وَتَنَزَّعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِمَّنْ بَعْدَ
مَا أَرَبَكُمْ مَا تَحِبُّونَ مِنْكُمْ مِّنْ يُرِيدُ
الْدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَّنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ
ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ وَلَقَدْ
عَفَا عَنْكُمْ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ
عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٥٢﴾

Потоа Он ве одвои од нив за да ве испроба. И Он, секако, ви прости. Аллах поседува неизмерна добрина кон верниците!

153. Кога отстапивте, не управувајќи внимание кон никого, и кога пејгамберот ве повикуваше одназад Аллах ве казни со грижа над грижа за да не тагувате за она што ви се оддалечи и што не ви се случи. Аллах е Известен за она што го работите!

154. Потоа по тагата Он ви спушта смирна: “Некои од вас дремка ги обзема, а некои се грижеа за себеси. Овие за Аллах го помислуваа она што не е вистина, она што се помислуваше за Аллах во цахилијјетот, зборувајќи: “Што ни остана од таа победа?” Кажи: “Сета победа, навистина е - Аллахова!” Во нивните души го кријат она што пред тебе не го обелоденуваат. Зборуваат: “Да поведевме не ќе изгиневме тука!” Кажи: “И да беа во куќите свои смртта ќе ги стигнеше, оние на кои им е запишано да умрат, на местата нивни. За Аллах да го испита она што е во градите ваши, и да го очисти она што е во срцата ваши. Аллах го знае она што го кријат градите!

﴿إِذْ تُصْعِدُونَ وَلَا تَكُونُوا عَلَى أَحَدٍ مِنَ الرُّسُلِ يَدْعُوكُمْ فِي أُخْرَتِكُمْ فَأَتْبَعَكُمْ غَمًّا بَهِيمًا لِّكَيْلًا تَحْزَنُوا عَلَى مَا فَاتَكُمْ وَلَا مَا أَصَابَكُمْ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾

ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ بَعْدِ الْغَمِّ أَمْنَةً نَّعَاسًا يَغْشَى طَآئِفَةً مِنْكُمْ وَطَآئِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنْفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ هَلْ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ قُلْ إِنْ الْأَمْرُ كُلُّهُ لِلَّهِ يُخْفُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ مَا لَا يُبْدُونَ لَكَ يَقُولُونَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَّا قَاتَلْنَا هَهُنَا قُلْ لَوْ كُنْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَى مَضَاجِعِهِمْ وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ وَلِيُمَحَّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٥٤﴾

155. Оние меѓу вас кои ги завртија плеките на денот кога се сретнаа двете војски - Шејтанот ги натера да паднат заради она што порано го стекнаа. Аллах веќе им прости. Аллах е Простувач и Благ!

156. О верници, не бидете како неверниците кои, додека браќата нивни по земјата патуваат и битка бијат, зборуваат: "Да беа со нас не ќе умреа и не ќе загинеа." Аллах сакаше со тоа да ги ожалости срцата нивни. Аллах оживува и Аллах усмртува. Аллах го гледа она што го работите!

157. А ако загинете на Аллаховиот пат или ако умрете, прошката и милоста Аллахова се подобри од она што го збираат.

158. Или да загинете или да умрете кај Аллах ќе се зберете.

159. Само со милоста Аллахова ти си благ кон нив. А да си груб и со тврдо срце ќе побегнат од тебе, далеку. Прости им, тогаш, и барај прошка за нив, и договарај се со нив во наредбата. А кога ќе решиш - потпри се врз Аллах! Аллах, навистина, ги љуби оние кои се потпираат врз Него!

160. А ако Аллах ви помогне, па не ќе ве победат, а ако Он ве остави кој, тогаш, по Него, ќе ви

إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ
إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا
وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٥٥﴾

يَتَّيْنَاهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا
لَا خَوْنِيهِمْ إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غُرَرًا
لَوْ كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَلِكَ
حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ يُخَيِّئُ وَيُمِيتُ
وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١٥٦﴾

وَلَيْنَ قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ مِتُّمْ لِمَغْفِرَةٍ
مِّنَ اللَّهِ وَرَحْمَةٍ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿١٥٧﴾

وَلَيْنَ مُتِّمٌ أَوْ قُتِلْتُمْ لَإِلَى اللَّهِ تُحْشَرُونَ ﴿١٥٨﴾

فِيمَا رَحِمَهُ مِنَ اللَّهِ لِنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًا غَلِيظَ
الْقَلْبِ لَأَقْبَضَوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ
لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ
عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ﴿١٥٩﴾

إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ يَخْذُلْكُمْ
فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ مِنْ بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ

помогне? Па, верниците нека се потпираат врз Аллах!

161. На пејгамберот не му доликува да сокрие нешто. Оној што ќе сокрие нешто ќе го донесе на Денот суден. Таму секому ќе му се даде она што си го спечалил. И не ќе им се наштети.

162. Не се еднакви оној кој го заслужи задоволството Аллахово и оној кој ја предизвика лутината Аллахова. Престојувалиштето на овој е Џехеннемот. Е, само колку лошо свратилиште е тоа!

163. Кај Аллах има степени. А Аллах го гледа она што го работат!

164. Да, Аллах ги даруваше верниците: Кога помеѓу нив испрати пејгамбер од нив да им ги кажува ајетите Негови, да ги очисти и да ги поучи во Книгата, и Мудроста иако порано беа во заблуда очигледна!

165. Кога ве снајде неволја - каква што вие двојно возративте на непријателот - вие рековте: “Како сега ова?” Кажи: “Тоа е од вас самите?” Аллах, навистина, е Кадар за сè!

فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٦١﴾

وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَغْلُ وَمَنْ يَغْلُلْ يَأْتِ بِمَا غَلَّ
يَوْمَ الْقِيَمَةِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ
وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦٢﴾

أَفَمِنْ أَتَّبَعَ رِضْوَانَ اللَّهِ كَمَنْ بَاءَ بِسَخَطٍ مِنَ اللَّهِ
وَمَا أُوْنَهُ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٦٣﴾

هُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ بِصِيرٍ بِمَا
يَعْمَلُونَ ﴿١٦٤﴾

لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا
مِّنْ أَنفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ
وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ
وَإِنْ كَانُوا مِن قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿١٦٥﴾

أَوَلَمَّْا أَصَابَتْكُمْ مُّصِيبَةٌ قَدْ أَصَبْتُمْ مِثْلِهَا
قُلْتُمْ إِنَّا هَذَا قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنفُسِكُمْ إِنَّ اللَّهَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٦٥﴾

166. И она што ве снајде на денот кога се сретнаа двете војски - беше со одобрување Аллахово за да се знаат верниците,

167. и да се знаат дволичните кога им се рече: “Дојдете! Борете се на Аллаховиот пат или брањете се!” Рекоа: “Да знаевме дека ќе има борба ќе ве следевме.” Тогаш, оние се поблиску до неверувањето отколку до иманот: го зборуваат со своите јазици она што не е во срцата нивни. Аллах најдобро го знае она што го кријат.

168. Оние кои им зборуваа на браќата свои и кои си седеа: “Да не послушаа не ќе загинеа!” Кажи: “Ако сте искрени, тогаш, одгодете ја од себеси смртта.”

169. И не сметајте ги за мртви оние кои загинаа на Аллаховиот пат. Но, не! Живи се. Кај Господарот нивни се снабдени,

170. и радосни се со она што им го даде Аллах од добрината Своја и донесуваат радосница за оние кои ќе им се приклучат по нив: “Нема да стравуваат и нема да тагуваат.”

171. Донесуваат радосница за берикетот и добрината Аллахова, и дека Аллах, навистина, не ја смалува наградата на верниците.

وَمَا أَصَابَكُمْ يَوْمَ التَّنَجَّى الْجَمْعَانِ فَيَاذَنَ اللَّهُ
وَلِيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٦﴾

وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ نَافَقُوا وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَاتِلُوا
فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ ادْفَعُوا قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا
لَاتَّبَعْنَكُمْ هُمْ لِلْكَافِرِينَ يَوْمِ بَيْدٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ
لِلْإِيمَنِ يَقُولُونَ يَا فَوَهِهِمْ مَا لَيْسَ
فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ ﴿٣٧﴾

الَّذِينَ قَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا لَوْ أَطَاعُونَا
مَا قُتِلُوا قُلْ فَادْرَءُوا عَنْ أَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ
إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٨﴾

وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ
أَحْيَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ ﴿٣٩﴾

فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ
وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ
أَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٤٠﴾

يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةِ مِنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ وَأَنَّ اللَّهَ
لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤١﴾

172. Има голема награда за оние кои се освоаа на повикот од Аллах и пејгамберот по задобие-ните рани, и кои добро работат и кои се богобојазливи... за нив има награда голема!-

173. на кои им рекоа луѓето: “Сите луѓе, навистина, се собра-ле против вас и чувајте се од нив” - и ова им го зголеми иманот и рекоа: “Аллах ни е Доволен. Е, само каков Закрил-ник е Он!”

174. Па, се опсипаа со бериќетот и добрината Аллахова; злото не ги допре. Го следеа задоволство-то Аллахово. А Аллах поседува добрина голема.

175. Вас само Шејтанот ве запла-шува, навистина, со неговите заштитници. Па, од нив не плашете се туку, ако сте верници, од Мене плашете се!

176. Нека не те загрижуваат оние кои се стремат да одат во пропаст. Во ништо, навистина, на Аллах нема да му наштетат. Аллах сака да не им даде награда на Ахирет. За нив има казна голема!

177. Да, оние кои го купуваат неверувањето за верување во ништо на Аллах нема да му наштетат. За нив има казна болна.

الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ
مَا اَصَابَهُمُ الْقَرْحُ لِلَّذِينَ احْسَنُوا مِنْهُمْ وَاَتَقُوا
اَجْرَ عَظِيمٍ ﴿١٧٢﴾

الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا اَلَكُمْ
فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ اِيْمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللّٰهُ
وَنِعْمَ الْوَكِيْلُ ﴿١٧٣﴾

فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةِ مِّنَ اللّٰهِ وَفَضْلِ لَّمْ يَمْسَسْهُمْ سُوءٌ
وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيْمٍ ﴿١٧٤﴾

اِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطٰنُ يُخَوِّفُ اَوْلِيَآءَهُ فَلَا تَخَافُوهُمْ
وَخَافُوْنَ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿١٧٥﴾

وَلَا يَحْزَنُكَ الَّذِيْنَ يُسْرِعُوْنَ فِي الْكُفْرِ اِنَّهُمْ لَنْ
يُضْرُوْا اللّٰهَ شَيْئًا يُرِيْدُ اللّٰهُ اَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حَظًّا
فِي الْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ﴿١٧٦﴾

اِنَّ الَّذِيْنَ اشْتَرَوْا الْكُفْرَ بِالْاِيْمٰنِ لَنْ يَضُرُّوْا
اللّٰهَ شَيْئًا وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿١٧٧﴾

178. Оние кои не веруваат нека не мислат дека, навистина, е добро за нив тоа што им дадовме долг живот. Долг живот Ние им дадовме само да им го зголемиме гревот, навистина! За нив има казна срамна.

179. Аллах нема да ги остави верниците во таа состојба во која сте вие сè додека Он не го одвои доброто од лошото. Аллах не ви ја обелоденува Тајната, туку Аллах одбира, меѓу пејгамберите, со посак Свој. И верувајте, тогаш, во Аллах и во пејгамберите Негови. Ако верувате и ако се плашите - па, за вас има награда голема!

180. Нека не мислат оние кои скржават во она што Аллах им даде од добрината Своја дека е тоа добро за нив, туку тоа е лошо за нив: На Денот суден она во што скржават ќе им биде за врат обесено. Миразот на небесата и на Земјата е - Аллахов! А Аллах е Известен за она што го работите.

181. А Аллах веќе го слушна зборот на они кои зборуваа: "Аллах, навистина, е сиромашен, а ние сме богати." Ќе го запишеме она што го зборуваа и

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْمَانُمِلِي هُمْ خَيْرٌ
لِّأَنفُسِهِمْ إِنَّمَانُمِلِي هُمْ لِيَزْدَادُوا إِثْمًا
وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٧٨﴾

مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّى
يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ
عَلَى الْغَيْبِ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِي مِنْ رُسُلِهِ مَنْ يَشَاءُ
فَتَأْمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَإِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ
أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٩﴾

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَاءِ أَنفُسِهِمْ أَنَّ اللَّهَ مِنْ
فَضْلِهِ هُوَ خَيْرٌ لَّهُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ سَيُطَوَّقُونَ
مَا بَخَلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٨٠﴾

لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ
وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ
الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَنَقُولُ ذُوقُوا عَذَابَ
الْحَرِيقِ ﴿١٨١﴾

убивањето на пејгамберите бесправно, и ќе речеме: “Искусете ја казната огнена!”

182. Ете, тоа е заради она што го направија рацете ваши, а Аллах, навистина, не е неправеден кон робовите!

183. Оние кои зборуваа: “Да, Аллах ни нареди да не му веруваме на ниеден пејгамбер сè додека не ни дојде со курбан што ќе го спржи огнот.” Кажи: “И порано, секако, ви доаѓаа пејгамбери и со јаснотии и со она што го зборувате - е, па, зошто ги убивавте ако сте искрени?”

184. Ако те сметаат за лашко - па, и пејгамберите пред тебе, кои доаѓаа со јаснотии и со страници-сахифи и со Книга просветлена, се сметани за лашковци.

185. Да, секој ќе ја проба смртта, и само на Денот суден ќе ви се исполнат наградите. Кој ќе се оддалечи од огнот а ќе влезе во Ценнетот - тој веќе победи; животот на овој свет е само лажно уживање.

186. Да, ќе бидете ставени во искушение и со имотите ваши и со животите ваши, и ќе се наслушате со многу навреди врз некои од оние пред вас на кои им е дадена Книгата. А ако сте, пак, трпеливи и богобојазливи -

ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ
بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ ﴿١٨٢﴾

الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ عٰهَدُ إِلَيْنَا لَآ نُرْسِلَ
لِرَسُولٍ حَقًّا يَأْتِينَا بِقُرْبَانٍ تَأْكُلُهُ النَّارُ قُلْ
قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّن قَبْلِي بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالَّذِي
قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٨٣﴾

إِن كَذَّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ رَسُولٌ مِّن قَبْلِكَ
جَاءُوا بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ﴿١٨٤﴾

كُلُّ نَفْسٍ ذَٰئِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفَّقُونَ
أَجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فَمَن زُحِرَ
عَنِ النَّارِ وَأَدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ
وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْمُرُورِ ﴿١٨٥﴾

لَتُبْلَوُنَّ فِيْ أَمْوَالِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ
وَلَتَسْمَعُنَّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
مِن قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذًى
كَثِيرًا وَإِن تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَٰلِكَ
مِن عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿١٨٦﴾

па, тоа, токму, е една од големи-те работи.

187. И кога Аллах го прифати Договорот од оние на кои им е дадена Книгата: “Вие ќе им го објасните на луѓето и нема да го криете” - и оние го занемарија и го продадоа за мала вредност. Е, само колку е лошо она што го послуваат!

188. И не мисли никако дека оние кои се радуваат со даденото им и кои сакаат да им се заблагодари за несработеното и не сметај ги... дека ќе бидат спасени од казната. За нив има казна болна!

189. Власта и на небесата и на Земјата е - Аллахова! Аллах е Кадар за сè!

190. Во создавањето на небесата и Земјата и во промената на денот и ноќта за надарените со разум, навистина, има знаменија,

191. за оние кои го споменуваат Аллаха и стоејќи и седејќи и лежејќи и кои размислуваат за создавањето на небесата и на Земјата: “Господаре наш, ти ова не го создаде залудно. Возвишен

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ، فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَأَشْرَوْا بِهِ مِمَّا قَلِيلًا فِئْسَ مَا يَشْتَرُونَ ﴿١٨٧﴾

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا أُوتُوا وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسِبَنَّهُمْ بِمَفَازَةٍ مِنَ الْعَذَابِ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٨٨﴾

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٨٩﴾

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿١٩٠﴾

الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطْلًا تُسَبِّحُكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٩١﴾

си Ти, сочувај нè од казната ог-
нена!

192. Господаре наш, оној што ќе
го фрлиш во огнот, навистина,
си го понижил. За зулумџарите
нема поддржници.

193. Господаре наш, ние, секако,
чувме еден повикувач што
повикуваше во иман: 'Верувајте
во Господарот ваш!' Ние верува-
ме, Господаре наш, прости ни ги
гревовите и занемари ги пропу-
стите наши и одреди да умреме
заедно со добрите!

194. Господаре наш, дај ни го
она што им го вети на пејгамбе-
рите Твои. Не понижувај нè на
Денот суден. Ти, навистина,
ветувањето не го занемаруваш!"

195. И Господарот нивни, тогаш,
им возврати на молбата нивна:
"Не ќе го поништам, навистина,
делото на оној кој ќе го направи
од вас, било машко или женско,
зашто вие сте еднизадруги. А
оние кои се иселија и кои беа
прогонети од огништата свои, и
кои беа малтретирани на Мојот
Пат и кои се бореа и кои гинеа
ќе им ги простам греховите
нивни и ќе ги воведам во ба-

رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ تُدْخِلُ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَجْتَهُ مِمَّا
لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿١٩٢﴾

رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ
أَنْ ءَامِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا
وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ ﴿١٩٣﴾

رَبَّنَا وَءَاثِمْنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ
الْقِيَمَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ ﴿١٩٤﴾

فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أَضِيعُ عَمَلَ عَمَلٍ
مِّنْكُمْ مَّنْ ذَكَرَ أَوْ أَنتِ بَعْضُكُم مِّنْ بَعْضٍ فَالَّذِينَ
هَاجَرُوا وَأُخْرِجُوا مِن دِيَارِهِمْ وَأُودُوا فِي سَبِيلِي
وَقُتِلُوا وَقَاتِلُوا لَا كُفْرَنَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ
وَلَا ذُخْلَنَهُمْ جَنَّتْ بَحْرِي مِّنْ تَحْتِهَا إِلَّا نَهْرٌ
تُّوَابًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ ﴿١٩٥﴾

вчите ценнетски низ кои реки течат. Наградата е - Аллахова! А кај Аллах наградата е најубава!

196. И никако нека не те измами патувањето по земјата на оние кои не веруваат!

197. Малку задоволство, а потоа престојувалиштето нивно е - Џехенмот. Е, само колку лошо прибежиште е тоа!

198. Но, богобојазливите, од Господарот нивни, ги чекаат бавчи ценнетски низ кои реки течат; во нив за навек ќе останат, и таква е, ете, почивката кај Аллах. А она што е добро кај Аллах најдобро е за добротелите!

199. Меѓу следбениците на Книгата има кои веруваат и во Аллах и во она што вам ви се објавува и во она што им е објавено, и кои се плашат од Аллах и кои не ги продаваат зборовите Аллахови за безвредно. Наградата нивна е кај Господарот нивни. Аллах, навистина, е Брз Пресметувач!

200. О верници, бидете трпеливи и издржливи, држете се цврсто и плашете се од Аллах за да бидете спасени!

لَا يَغُرُّكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ ﴿١٩٦﴾

مَتَّعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٩٧﴾

لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نَزُلًا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِلْأَبْرَارِ ﴿١٩٨﴾

وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ خَشِيعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتُرُونَ بِعَايَتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٩٩﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَصْبِرُوا وَاصْبِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٢٠٠﴾

ЕН-НИСА (Жени) IV

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

1. О луѓе, плашете се од Господарот ваш кој ве создаде од еден човек. Од него создаде жена. И од нив расеа и мажи и жени многу. Плашете се од Аллах, со Чие име се повикувате, и меѓу роднините. Аллах, навистина, бдее врз вас!

2. Дајте им го на јетимите имотот нивни, и не заменувајте го доброто со лошото, и не трошете го имотот нивни со имотот ваш. Тоа, секако, е голем грев.

3. А ако се плашите дека нема да бидете праведни кон јетимите жени, тогаш, венчавајте ги оние жени кои ви се дозволени: по две, по три, по четири. А ако, пак, се плашите дека нема да бидете праведни, тогаш, доста ви е една; или со оние кои ви се дадени во сопственост. Ете, така ќе бидете најдалеку од неправдата.

4. И дајте им ги на сопругите од сè срце нивните венчани подароци, а, ако пак, оние ви подарат

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ﴿١﴾

وَمَا تَوْأَلِيكُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا الْخَيْثَ بِالْطَّيِّبِ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ إِلَى أَمْوَالِكُمْ إِنَّكُمْ كَانُوا كُفَرًا ﴿٢﴾

وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي النِّسَاءِ فَإِنْ كَانَ مِثْرُكُمْ عَلَيْكُمْ اثْنَتَانِ فَلَا تَعْدِلُوا فِيهِمَا فَتَرَكْتُمُوهُنَّ عَلَى ذُلٍّ أَلَّا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةٌ أَوْ مَمْلُوكَةٌ تِلْكَ أَدْنَىٰ أَلَّا تَعْدِلُوا ﴿٣﴾

وَمَا تَوْأَلِيكُمْ مِنَ النِّسَاءِ صَدُقَاتُهُنَّ مِنْ حِلٍّ فَإِنْ طِبَّنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ هُنَّ بَاطِلَاتٌ ﴿٤﴾

нешто од тоа, трошете го на најдобар начин и со уживање.

5. И не давајте го имотот ваш на безумните, кои Аллах ви ги даде да управувате со нив, а имотот нивни за нивна исхрана и облека трошете го, и зборувајте им учтиво!

6. И проверувајте ги јетимите сè додека не стасаат за брак, и кога ќе усетите дека се зрели, тогаш, предајте им го имотот нивни. И не трошете го расипнички и брзо додека не пораснат. Кој е богат - нека се воздржи, а кој е сиромашен - нека троши скромно. Кога ќе им го предадете имотот нивни, побарајте присуство на сведоци. Доволно е полагањето сметка кај Аллах!

7. На мажите им припаѓа дел од она што го оставиле родителите и ближните, и на жените им припаѓа дел од она што го оставиле родителите и ближните, било да е многу било да е малку: делот пропишан!

8. А ако се присутни при рас-поделбата од потесната фамилија, јетими и сиромашни, ним, од имотот, подарете им, и зборувајте им убави зборови.

9. А ако оние, пак, остават зад себе потомство без заштита, нека се плашат. И нека се бојазливи

وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ قِيَمًا
وَارْزُقُوهُمْ فِيهَا وَاكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَّرْوُفًا ﴿٥﴾

وَابْتَلُوا الْيَتَامَىٰ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُمْ
مِّنْهُمْ رُّشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَأْكُلُوهَا
إِسْرَافًا وَبِدَارًا أَن يَكْبُرُوا وَمَن كَانَ غَنِيًّا
فَلْيَسْتَغْفِفْ وَمَن كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ
فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهَدُوا عَلَيْهِمْ
وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا ﴿٦﴾

لِّلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ
وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ
مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا ﴿٧﴾

وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُو الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ
وَالْمَسْكِينُ فَأَرْزُقُوهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ
قَوْلًا مَّرْوُفًا ﴿٨﴾

وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكَوْا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً
ضِعَافًا خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا

од Аллах и нека зборуваат вистина.

10.Оние кои го јадат имотот на јетимите бесправно, навистина, фрлаат оган во стомаците свои; наскоро ќе се пржат во огнот џехеннемски.

11.Ете, Аллах ви остава во васиет, што се однесува до вашите деца, да им оставите: на машкото дел колку од две женски. А ако, пак, бидат женски повеќе од две ним им припаѓаат две третини од она што го оставил а ако е едно му припаѓа половина. А на родителите, за секој поединечно, шестина од она што го оставил ако има дете, а ако нема дете, во случај да го наследуваат родителите, на мајката ѝ припаѓа една третина. А ако има браќа - на мајката ѝ следува шестина. Ова е по васиетот и подмирувањето на долгот. Вие не знаете кои ви се поблиску, во поглед на корист, родителите ваши или синовите ваши. Тоа е наредба од Аллах. Аллах, навистина, е Зналец и Мудар!

12.И вам ви припаѓа половина од она што го оставаат жените ваши ако немаат дете, а ако имаат

قَوْلًا سَدِيدًا ﴿١٠﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا
إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ
سَعِيرًا ﴿١١﴾

يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلَّذِ كَرِ مِثْلُ حَظِّ
الْأُنثَىٰ فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ
ثُلُثَا مَا تَرَكَ وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ
وَلِأَبَوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا الشُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ
إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ
أَبَوَاهُ فَلِلْأُمِّهِ الثُّلُثُ فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِلْأُمِّهِ
الشُّدُسُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا أَوْ دَيْنٍ
ءَابَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ
لَكُمْ نَفْعًا فَرِيضَةٌ مِنَ اللَّهِ إِنْ أَلَّهَ كَانَ
عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٢﴾

﴿١٠﴾ وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ
إِنْ لَمْ يَكُن لَّهُنَّ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ

дете, вам ви припаѓа четвртина од она што го оставаат по направениот васиет со кој се одредува или по подмирувањето на долгот. А ним им припаѓа четвртина од она што ќе го оставите ако немате дете, а ако имате дете, ним им припаѓа осмина од она што ќе го оставите по направениот васиет со кој се одредува или по подмирувањето на долгот. А ако мажот и жената нема кому да остават, од нагорна или надолна лоза, а имаат брат или сестра - на секој од овие му припаѓа по една шестина, а ако ги има повеќе, тогаш, сите заедно учествуваат во третина по направениот васиет или по подмирувањето на долгот без да биде некој оштетен. Васиетот е од Аллах. Аллах е Зналец и Благ!

13.Ете, тоа се границите Аллахови. Оној кој е послушен на Аллах и на пејгамберот Негов ќе влезе во ценнетските бавчи низ кои реки течат. Во нив за навек ќе остане. Ете, тоа е победа голема!

14.А оној кој е непослушен на Аллах и на пејгамберот Негов, кој ги преминува границите Негови, ќе влезе во огнот. И во не-

فَلَكُمْ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَتُمْ مِنْ بَعْدِ
وَصِيَّةٍ يُوَصِّيكُ بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَلَهُنَّ
الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَتُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ
فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمُنُ
مِمَّا تَرَكَتُمْ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوَصُّونَ
بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ
كَالَّةً أَوْ امْرَأَةً وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ فَلِكُلِّ
وَاحِدٍ مِّنْهُمَا الشُّدُّ فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ
مِنْ ذَلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ مِنْ بَعْدِ
وَصِيَّةٍ يُوَصِّيكُ بِهَا أَوْ دَيْنٍ غَيْرَ مُضَارٍّ
وَصِيَّةٍ مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ ﴿١٣﴾

يَلَاكُ حُدُودَ اللَّهِ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ
وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٤﴾

وَمَنْ يَعِصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ
حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ
عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٥﴾

го за навек ќе остане. За него има казна срамна.

15.Кога некоја од жените ваши ќе направи прељуба побарајте четири сведоци против нив, а ако, пак, овие посведочат, тогаш, задржете ги во домовите додека не ги стигне смртта или додека Аллах не им отвори пат.

16.А ако, пак, двајцата тоа го направат, од вас, тогаш, прекорете ги, а ако се покајат и ако се поправат, тогаш, поминете преку тоа! Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

17.Да, простувањето кај Аллах, навистина, е за оние кои ќе направат лошо од незнаење и кои потоа веднаш ќе се покајат - така, ним Аллах ќе им прости. А Аллах е Зналец и Мудар!

18.Простувањето не е за оние кои работат лоши дела. Кога некому од нив ќе му се приближи смртта, ќе рече: "Јас, навистина, сега се кајам." Не е, токму, ни за оние кои ќе умрат како неверници. За нив Ние подготвивме казна болна!

19.О верници, не ви е дозволено да ги наследувате жените спротивно на нивната волја. И не нанесувајте им штета за да грабнете дел од она што им го подаривте освен ако не направат очигледно срамно дело. И учтиво однесувајте се кон нив. А ако, пак, имате некаков презир кон

وَالَّتِي يَأْتِيكِ الْفَحِشَةُ مِنْ نِسَائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةً مِنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ حَتَّى يَتَوَفَّيَهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا ﴿١٥﴾

وَالَّذَانِ يَأْتِيَنِهَا مِنْكُمْ فَأَذَوْهُمَا فَإِنْ تَابَا وَأَصْلَحَا فَأَعْرِضُوا عَنْهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَحِيمًا ﴿١٦﴾

إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهْلَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٧﴾

وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّى إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ الْإِسْلَامَ وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌ أُولَئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرِهًا وَلَا تَعْضُلُوهُنَّ لِتَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَاءِ اتِّبَسُوهُنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَحِشَةٍ مُبَيَّنَةٍ وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا ﴿١٩﴾

нив можеби во она што ги презирате Аллах ќе ви даде добро големо.

20.А ако сакате да ја замените жената со друга жена и ако нејзе ѝ дадовте многу богатство од тоа ништо не земајте. Зарем тоа насилно ќе ѝ го одземете. Тоа, очигледно, е грев!

21.И како ќе им го одземете кога бевте отворени едни со други и кога оние од вас добија цврст договор за брак.

22.И не венчавајте ги жените кои ги венчаваа вашите бабовци. Она што беше - веќе помина. Тоа е срамно дело, гнасота и лош пат, навистина!

23.Забранети ви се да стапите во брак: мајките ваши, и ќерките ваши, и сестрите ваши, и сестрите на бабовците ваши, и сестрите на мајките ваши, и ќерките на брат ви и сестра ви, и мајките ваши кои ве доеја, и сестрите ваши по млеко, и мајките од жените ваши, и пасторките, кои се под ваша закрила од жените ваши ако со овие имавте брачен однос, но ако со нив сте немале брачен однос, немате грев. Забрането ви е да стапите во брак и со жените на вашите родени синови и со две сестри истовремено. Она што беше - помина. Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ سَبِّدَ آلَ زَوْجٍ مَّكَاتٍ زَوْجٍ
وَمَا تَيْسَّرَ مِنْهُنَّ فَنِّطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ
شَيْئًا أَتَأْخُذُونَهُ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا ﴿٢٠﴾

وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ أَفْضَى بَعْضُكُمْ
إِلَى بَعْضٍ وَأَخَذَتْ مِنْكُمْ مِيثَاقًا
غَلِيظًا ﴿٢١﴾

وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنَ
النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّهُ كَانَ
فَاحِشَةً وَمَقْتًا وَسَاءَ سَبِيلًا ﴿٢٢﴾

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ
وَأَخَوَاتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ
الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأَخْتِ وَأُمَّهَاتُكُمُ اللَّاتِي
أَرْضَعْنَكُمْ وَأَخَوَاتُكُمُ مِنَ الرَّضَاعَةِ
وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ وَرَبِّبَاتُكُمُ اللَّاتِي
فِي حُجُورِكُمْ مِنْ نِسَائِكُمُ اللَّاتِي
دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَإِنْ لَمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ
بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلَائِلُ
أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ
وَأَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ
سَلَفَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٢٣﴾

24.И мажените жени, освен оние за кои ќе стекнете сопственост преку заробеништво; тоа е правило Аллахово за вас! А останатите ви се дозволени доколку посакувате, од имотот ваш, вечани подароци да им подарите, а не само блуд да направите. А жените ваши, со кои уживавте, па дајте им ја, според пропишаното, наградата нивна. И, доколку се спогодите по обврската, не ви е грев да се задоволите. Аллах, навистина, е Зналец и Мудар!

25.А оној меѓу вас кој не може, заради подарокот, да венча немажена жена, верничка, тогаш, нека се венча со верничка од оние девојки кои се преку заробеништво во ваша сопственост - а Аллах најдобро го знае вашиот иман - бидејќи вие сте едни-одруги. Венчавајте ги, тогаш, со одобрување од нивните сопственици и дајте им ги подароците нивни учтиво како на честити жени кои не прават прељуба и кои не земаат пријатели скришно. А ако, пак, овие прават прељуба, како мажени, им припаѓа половина од казната предвидена за мажените жени. Ете, тоа е за оној од вас кој се плаши од прељуба. Но, за вас е подобро да се стрпите. Аллах е Простувач и Сомилосен!

وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ
أَيْمَانُكُمْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَأُحِلَّ لَكُمْ
مَا وَرَاءَ ذَلِكَ أَنْ تَبْتَغُوا بِأَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ
غَيْرَ مُسْفِحِينَ فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ
فَأْتَوْهُنَّ أَجُورَهُنَّ فَرِيضَةً وَلَا جُنَاحَ
عَلَيْكُمْ فِي مَا تَرَاضَيْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٢٤﴾

وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا أَنْ يَنْكَحَ
الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مَا مَلَكَتْ
أَيْمَانُكُمْ مِنْ فَتَيَاتِكُمُ الْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ
بِإِيمَانِكُمْ بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ فَانْكِحُوهُنَّ
بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ وَآتُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ
بِالْمَعْرُوفِ مُحْصَنَاتٍ غَيْرَ مُسْفِحَاتٍ وَلَا
مُسَخِّذَاتٍ أَخْدَانٍ فَإِذَا أَحْصَيْتُمْ فَإِنْ أَتَيْتُمْ
بِفَاحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ
مِنَ الْعَذَابِ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ
مِنْكُمْ وَأَنْ تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ
رَحِيمٌ ﴿٢٥﴾

26. Аллах посакува да ви објасни и да ве упати по патиштата по кои одеа оние пред вас, и да ви прости. Аллах е Зналец и Мудар!

27. Аллах посакува да ви прости, а оние кои се поведуваат по страстите, посакуваат да ве турнат низ стрмнина голема.

**28. Аллах посакува да ви олесни,
а човекот е создаден слабичок.**

29. О верници, не трошете го еднисодруги имотот ваш на недозволен начин. Трговијата, ако еднисодруги се договорите, не ви е забранета. И еднисодруги не убивајте се. Аллах, навистина, кон вас е Сомилосен!

30. А на оној што ќе го направи тоа насилно и неправедно Ние ќе го фрлиме во огнот. Ете, тоа за Аллах е многу лесно!

31. Ако ги избегнувате големите гревови, кои ви се забранети, Ние ќе ви ги простиме малите гревови, и ќе ве воведеме низ благороден влез.

32. И не тежнејте кон она со што Аллах ве одликува еднинадруги. На мажите им припаѓа дел од она што го спечалија, а и на жените им припаѓа дел од она што го спечалија. Барајте од Аллах за да ви даде дел од добрината Своја. Аллах, навистина, знае сè!

يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَجْمَعًا وَيُثَبِّتَ لَكُمُ الْبَيْتَ الْمَقَامَ الْحَرَامَ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَتُؤْبَهُ عَلَيْكُمُ وَإِلَى اللَّهِ عِلَاقُكُمْ
عَلَيْكُمْ حَكِيمٌ ﴿٦٦﴾

وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ
الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الشَّهَوَاتِ أَنْ تَمِيلُوا مَيْلًا
عَظِيمًا ﴿٢٧﴾

يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وَخُلِقَ الْإِنْسَانُ
 ضَعِيفًا ﴿٢٨﴾

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ
بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً
عَنْ تَرَاضٍ مِنْكُمْ وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿٢٩﴾

وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ عُدُوْنَا وَظُلْمًا فَسَوْفَ
نُصْلِيهِ نَارًا وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ
يَسِيرًا ﴿٢٠﴾

إِنْ تَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ
عَنكُم سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلْكُم مِّدْخَلًا
كَرِيمًا ﴿٣١﴾

وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ
عَلَى بَعْضٍ ۚ لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِمَّا اكْتَسَبُوا
وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِمَّا اكْتَسَبْنَ وَسَأَلُوا اللَّهَ
مِنْ فَضْلِهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمًا ﴿٣٢﴾

33.И Ние за секого оставивме наследници на она што ќе го остават родителите и ближните. А оние со кои склучи договор - дајте им го делот нивни. Аллах, навистина, е Сведок за сè!

34.Мажите се појаки од жените според она што Аллах ги одликува еднинадруги и според имотот свој кој го трошат. Па, добри жени се оние кои се побожни и кои се чувари, во скришноста, на она што треба да се чува, и во што Аллах ги чува. А за оние за кои се плашите дека нема да бидат послушни - посоветувајте ги, одвојте ги во постелата и удрете ги! А ако, пак, ви се послушни не барајте начин зло да им нанесете. Аллах, навистина, е Возвишен и Голем!

35.А ако се плашите дека и двајцата ќе се разведат, тогаш, побарајте помирител од неговото семејство и помирител од нејзиното семејство: а ако двајцата посакуваат да се помират - та, Аллах ќе ги помири. Аллах, навистина, е Зналец и Известен!

36.И обожавајте го Аллаха и ништо немојте да Му здружувате, и кон родителите, и кон ближните, и кон јетимите, и кон сиромашните, и кон соседите блиски и соседите далечни, и кон патни-

وَلِكُلِّ جَعَلْنَا مَوْلَىٰ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ
وَالْأَقْرَبُونَ ۚ وَالَّذِينَ عَقَدْتَ أَيْمَانُكُمْ
فَمَتَّوهُمْ نَصِيبُهُمْ إِنَّا اللَّهُ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ
شَيْءٍ شَهِيدًا ﴿٣٣﴾

الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ
بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ ۚ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ
فَالصَّالِحَاتُ قَنِينَتٌ حَافِظَاتٌ لِّلْغَيْبِ
بِمَا حَفِظَ اللَّهُ ۚ وَاللَّي تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ
فَعِظُوهُنَّ ۚ وَأَهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ
وَأَضْرِبُوهُنَّ فَإِنْ أَطَعَنَّكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ
سَبِيلًا ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا كَبِيرًا ﴿٣٤﴾

وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَأَبْعَثُوا حَكَمًا مِّنْ
أَهْلِهِ ۚ وَحَكَمًا مِّنْ أَهْلِهَا إِن يُرِيدَا إِصْلَاحًا
يُوفِّقَ اللَّهُ بَيْنَهُمَا ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا خَبِيرًا ﴿٣٥﴾

﴿٣٦﴾ وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا
وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ
وَالْمَسْكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ
الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنُبِ وَآبِنِ

ците, и кон оние кои со посредство на заробеништво ги поседуваат - однесувајте се добро. Аллах, навистина, не ги љуби оние кои се надуени и горделиви!

37. Оние кои се скржавци и кои им наредуваат на луѓето скржавост и кои го кријат она што им го даде Аллах од добрината Своја. А за неверниците Ние подготвивме казна срамна,

38. и оние кои го делат имотот свој во очиглед на луѓето и кои не веруваат ни во Аллах ни во Денот ахиретски. Оној кој Шејтанот го има за другар, навистина, колку лош другар има!

39. А што ќе им биде ако веруваат во Аллах и во Денот ахиретски и ако делат од нафаката што Аллах им ја даде? Аллах за нив знае се!

40. Аллах никому нема да направи неправда ни колку трошка. А ако направи добро Аллах ќе му го удвои и од Себе ќе му даде награда голема.

41. Како, тогаш, кога ќе донесеме од секоја заедница по еден сведок, а тебе ќе те донесеме како сведок против нив!

السَّيْلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا ﴿٣٧﴾

الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَيَكْتُمُونَ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ﴿٣٨﴾

وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ لِقَرِينًا فَسَاءَ قَرِينًا ﴿٣٩﴾

وَمَا ذَا عَلَيْهِمْ لَوْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَانْفَقُوا مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا ﴿٤٠﴾

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِنْ تَكَ حَسَنَةً يَضَعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٤١﴾

فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا ﴿٤٢﴾

42. На Денот тој, оние кои не веруваа и кои не беа послушни на пејгамберот, повеќе би посакале да ги покрие земјата. Од Аллах не ќе можат да сокријат ниту еден збор.

43. О верници, не пристапувајте во намаз во пијана состојба сè додека не знаете што зборувате, ниту џунуби додека не се избанјате, освен ако сте на пат. А ако сте болни и ако сте на пат, или некој изврши нужда или пак се состанете со жените, а не најдете вода, тогаш, земете тејеммум со чиста прашлива земја. Со неа, со испрашените раце, допрете ги лицата ваши и рацете ваши. Аллах, навистина, е Помилувач и Сомилосен!

44. Не ги гледаш ли оние на кои им е даден дел од Книгата како работат со беспакето: посакуваат да скршнете од правиот пат.

45. Аллах најдобро ги знае непријателите ваши. Аллах е Доволен Заштитник и Доволен Поддржник!

46. Од Евреите има кои го одземаат вистинското значење на зборот и зборуваат: “Чувме ама не сме послушни” или: “Чуј ама никој нека не те чуе” или: “Дај ни

يَوْمَ يَذِرُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصُوا الرَّسُولَ لَوْ
تُسَوَّى بِهِمُ الْأَرْضُ وَلَا يَكْتُمُونَ اللَّهَ حَدِيثًا ﴿٤٢﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنتُمْ
سُكَرَىٰ حَتَّىٰ تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنُبًا إِلَّا
عَابِرِي سَبِيلٍ حَتَّىٰ تَغْتَسِلُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ
سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُم مِّنَ الْغَائِطِ
أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا
صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوْهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ إِنَّ
اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُورًا ﴿٤٣﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أَوْتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ
يَشْتَرُونَ الضَّلَالَةَ وَيُرِيدُونَ أَنْ تَضِلُّوا السَّبِيلَ ﴿٤٤﴾

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَلِيًّا وَكَفَىٰ
بِاللَّهِ نَصِيرًا ﴿٤٥﴾

مِنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ
وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأَسْمَعُ غَيْرَ مُسْمِعٍ
وَرَدَعْنَا لَيْثًا يَا لَيْسَ لَنَا طِعْنٌ فِي الدِّينِ وَلَوْ أَنَّهُمْ
قَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأَسْمَعُ وَنُظَرْنَا لَكَانَ خَيْرًا

предност,” превртувајќи со јазичите свои и напаѓајќи ја верата. А кога тие би рекле: “Слушна-вме и послушни сме” и: “Чуј, и погледни нè!” ќе беше тоа, тогаш, подобро за нив, и поисправно. Но, Аллах ги проколни заради неверството нивно. Меѓу нив веруваат само малкумина.

47.О вие, на кои ви е дадена Книгата, верувајте во она што Ние го објавивме, што е Потврда за она што веќе е при вас, пред Ние да ги избришеме лицата и не им дадеме изглед како што е задната страна или пред да ги проколниме онака како што ги проколниме претставниците на Сабота. Наредбата Аллахова е делотворна!

48.Аллах, навистина, нема да прости да Му се здружува здруженик, а сè, освен ова, простува кому сака. А оној кој Му здружува на Аллах здруженик, тој, лажејќи, прави голем грев.

49.Не ги гледаш ли оние кои ги чистат своите души? Но, не! Аллах чисти кого сака. И ним не ќе им се направи штета ни колку трошка една..

50.Гледај како фрлаат лага врз Аллах. Ова е доволно за да се направи јасен грев!

لَهُمْ وَأَقْوَمَ وَلَكِنْ لَعْنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٤٦﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَلْكَتِبَءَامَنَّا نَزَّلْنَا مَوْصِيًّا قَالِمًا مَعَكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَطْمِسَ وُجُوهًا فَنَرُدَّهَا عَلَى أَدْبَارِهَا أَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعَنَّا أَصْحَابَ السَّبْتِ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ﴿٤٧﴾

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَى إِثْمًا عَظِيمًا ﴿٤٨﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْكُونَ أَنْفُسَهُمْ بِاللَّهِ يَزْكِي مَنْ يَشَاءُ وَلَا يَظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٤٩﴾

أَنْظِرْ كَيْفَ يَقْرَءُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَكَفَى بِهِ إِثْمًا مُبِينًا ﴿٥٠﴾

51. Не ги гледаш ли оние на кои им е даден дел од Книгата како веруваат и во волшебништво и во Тагут, и кои зборуваат за неверниците: “Овие се поистправни од оние кои веруваат исправно.”

52. Тие се оние кои Аллах ги проколни: а на оној што ќе го проколни Аллах - тој никогаш не ќе најде поддржник!

53. Или кога оние би им дале удел во власта, тогаш, ни најмалку нема да даваат на луѓето,

54. или им завидуваат на луѓето за она што им го даде Аллах од добрината Своја. И на семејството Ибрахимово Ние му дадовме и Книга и Мудрост и власт голема!

55. Па, од нив имаше и кои веруваа во тоа и од нив имаше кои одвраќаа од тоа. Џехеннемот Сеир е доволен за нив!

56. На оние кои, навистина, не веруваат во ајетите Наши ќе ги фрлиме во огнот, сигурно: Кога кожата нивни ќе се испечат Ние ќе ги замениме со други кожи за да ја искушат казната. Аллах, секако, е Силен и Мудар!

57. На оние кои веруваа и кои работеа добри дела Ние ќе ги воведеме во бавчите ценетски низ

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا
مِّنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجَنَّةِ وَالطَّغُوتِ
وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا أَهْتُوا لَاءَ أَهْدَى مِنَ الَّذِينَ
ءَامَنُوا سَبِيلًا ﴿٥١﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَن يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَن تَجِدَ
لَهُ نَصِيرًا ﴿٥٢﴾

أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّنَ الْمُلْكِ فَإِذَا لَا يُؤْتُونَ النَّاسَ
نَقِيرًا ﴿٥٣﴾

أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَى مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ
فَقَدْ ءَاتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ
وَءَاتَيْنَاهُم مَّلَكًا عَظِيمًا ﴿٥٤﴾

فَمِنْهُمْ مَّنْ ءَامَنَ بِهِ وَمِنْهُمْ مَّنْ صَدَّ عَنْهُ وَكَفَى
بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا ﴿٥٥﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصْلِيهِمْ نَارًا كَلِمًا
نُضِجَتْ جُلُودُهُمْ بِدَلْنِهِمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا
الْعَذَابَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿٥٦﴾

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ
جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا

кои реки течат; во нив за навек ќе останат, и за нив во Џеннетот има чисти жени, и Ние ќе ги воведеме во сенка ладна.

58. Аллах, навистина, ви наредува да им ги дадете на луѓето аманетите нивни, и кога ќе судите меѓу луѓето да судите праведно. Советот со кој ве советува Аллах, секако, е најдобриот. Аллах, навистина, е Слушач и Гледач!

59. О верници, бидете послушни и на Аллах и на пејгамберот и на оние меѓу вас кои ви се претпоставени. Ако не се согласувате во нешто, доколку верувате во Аллах и во Денот ахиретски, тогаш, обратете се до Аллах и до пејгамберот. Ете, тоа е најдоброто објаснување!

60. Не ги гледаш ли оние кои мислат дека веруваат во она што ти се објавува и во она што беше пред тебе објавено; посакуваат да им се суди пред Тагут а веќе им беше наредено да не веруваат во него. Шејтанот сака да ги талне во беспаке далечно.

61. И кога ќе им се каже: “Дојдете кон она што го објави Аллах и кон пејгамберот - ќе ги видиш

لَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَتُدْخِلُهُمْ ظِلًّا
ظَلِيلًا ﴿٥٧﴾

﴿٥٨﴾ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا
وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ
اللَّهَ نِعَمًا يُعْظِمُكُمْ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿٥٩﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي
الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ
وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ
خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٦٠﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا بِمَا
أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ
يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ
يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ
ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿٦١﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَى
الرَّسُولِ رَأَيْتَ الْمُنَافِقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ

дволичните како сосема одвраќаат од тебе!

62. Па, како ќе биде кога ќе им се случи несреќа заради она што го направија рацете нивни? Потоа ќе ти дојдат, колнејќи се во Аллах: “Ние само сакаме да направиме добро и да има разбирање.”

63. Оние за кои Аллах знае што има во срцата нивни. Не обрнувај им, тогаш, внимание, посоветувај ги и кажи продорни зборови!

64. Ние испративме пејгамбер само да му се биде послушен со одобрението Аллахово. А оние кои направија зулум за себеси да дојдат кај тебе и да побараат, навистина, прошка од Аллах и за нив пејгамберот да побара прошка - ќе видат дека Аллах е Простувач и Сомилосен!

65. Но, не! Се колнам во Господарот твој! Оние не ќе веруваат сè додека не те именуваат за судија за она за што се расправаат едни со други, сè додека, потоа, не усетат во душите свои - за она за што ќе им пресудиш - теснотија, и сè додека потполно не се предадат.

صُدُودًا ﴿٦١﴾

فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ
أَيْدِيهِمْ ثُمَّ جَاءُوكَ يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنْ أَرَدْنَا
إِلَّا إِحْسَنًا وَتَوْفِيقًا ﴿٦٢﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ
فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِي
أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا ﴿٦٣﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ
اللَّهِ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ
فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ
لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَّحِيمًا ﴿٦٤﴾

فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِي مَا
شَجَرَبَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ
حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٦٥﴾

66.А Ние да им пропишавме: “Убивајте се!” или: “Истерувајте се од огништата ваши” - тоа ќе го направеа само мал број од нив. А да постапеа според она со што се советуваа ќе беше подобро за нив и ќе беа поцврсти во верата,

67.тогаш ќе им дадеме, од Наша страна, награда голема,

68.и Ние ќе ги насочевме по патот вистински!

69.На Аллах и на пејгамберот послушните ќе бидат со оние кои Аллах ги дарува со добрината Своја: пејгамберите, искрениите, шехидите и добрите. Е, само колку добри другари се тие!

70.Ете, тоа е добрината Аллахова; доволно е што Аллах знае!

71.О верници, не напуштајте ги претпазливостите ваши, тргнете во мали дружини или тргнете во големи дружини!

72.Од вас има, навистина, и такви кои ќе се откажат и кои, ако ви се случи несреќа, велат: “Аллах ме дарува со Неговата благодат со тоа што не бев со нив присутен,” -

73.а, ако, пак, ви се случи да победете, со добрината Аллахова, ќе речат, сосем сигурно, како да

وَلَوْ أَنَّا كُنْتُمْ عَلَيْنَهُمْ أَنِ اقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ
أَوْ أُخْرِجُوا مِنْ دِينِكُمْ مَا فَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ مِنْهُمْ
وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ
وَإِشْدَاقًا تَنْبِيئًا ﴿٦٦﴾

وَإِذَا لَا تَنبِيئُهُمْ مِنْ لَدُنَّا أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٦٧﴾

وَلَهَدَيْنَاهُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٦٨﴾

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ
اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ
وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا ﴿٦٩﴾

ذَٰلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ
عَلِيمًا ﴿٧٠﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اخْذُوا حِذْرَكُمْ
فَإِنْفِرُوا ثُبَاتٍ أَوْ وَافِرُوا جَمِيعًا ﴿٧١﴾

وَإِنْ مِنْكُمْ لَمَنْ لَيُبَطِّئَنَّ فَإِنْ أَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ
قَالَ قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيَّ إِذْ لَمْ أَكُنْ مَعَهُمْ شَهِيدًا ﴿٧٢﴾

وَلَيْنَ أَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِنَ اللَّهِ لَيَقُولَنَّ كَأَن
لَمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يَلَيْسَ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ

немаше никаква љубов меѓу вас и меѓу Него: “Каква штета, па, да бев со нив ќе имав добивка голема!”

74.Па, нека се борат на Аллаховиот пат оние кои го продаваат овој свет за Ахирет. А на оној кој се бори на Аллаховиот пат, било да загине било да победи, Ние ќе му дадеме награда голема!

75.И што ви е па не се борите на Аллаховиот пат за потлачените: мажите, жените и децата кои зборуваат: “Господаре наш, извади нè од оваа населба чии жители се насилници; помогни ни Твојот удел да ни биде заштитник, и помогни ни Твојот удел да ни биде поддржник!”

76.Оние кои веруваат се борат на Аллаховиот пат, а оние кои не веруваат, се борат на шејтановиот пат. Борете се, тогаш, против пријателите шејтански. Сплетката на Шејтанот, навистина, е слаба!

77.Зарем не ги виде оние на кои им е речено: “Запрете ги рацете, намаз извршувајте и зекат давајте!” И бидејќи им беше пропишана борбата, една дружина меѓу нив се застрашуваше од луѓе-

مَعَهُمْ فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧٣﴾

﴿٧٤﴾ فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ
وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ
فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٧٥﴾

وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ
مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا
أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَلْ لَنَا
مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا ﴿٧٦﴾

الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ
الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا ﴿٧٧﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ
وَآتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ
مِّنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً
وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كُتِبَ عَلَيْنَا الْقِتَالُ لَوْ لَا أَخَّرْنَا

ѓу нив се застрашуваше од луѓето, како што е застрашувањето од Аллах, или некое застрашување уште посиљно, велејќи: “Господаре наш, зошто ни пропиша борба? Да не поштедеше до едно време блиско?” Кажи: “Уживањето на овој свет е мало. За богобојазливиот...та, Ахирет е подобар. Нема да ви се наштети ни колку трошка.”

78.И каде било да се најдете... та, смртта ќе ве стигне. Па, било да сте и во кули високи. А ако ги снајде добро зборуваат: “Ова е од Аллах”, а ако, пак, ги снајде зло, зборуваат: “Ова е од тебе” Кажи: “Сè е од Аллах.” Но, што е со оние луѓе? Ни малку не разбираат од говорот?

79.Секое добро што ќе ти се случи - та, од Аллах е, а за секое зло што ќе ти се случи - та, од тебе е. Ние за луѓето пејгамбер испративме. Доволно е што Аллах е Сведок!

80.Оној кој е послушен на пејгамберот тој е послушен и на Аллах. А оној кој ги врти плеките - та, Ние не те испративме како нивни чувар!

إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ ۖ قُلْ مَنَعَ الدُّنْيَا قَلِيلٌ ۖ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ اتَّقَىٰ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٧٧﴾

أَيْنَمَا تَكُونُوا يُدْرِكْكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُّشِيدَةٍ ۚ وَإِنْ تُصِيبَهُمْ حَسَنَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِندِ اللَّهِ وَإِنْ تُصِيبَهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِندِكَ ۚ قُلْ كُلٌّ مِّنْ عِندِ اللَّهِ ۚ فَمَالِ هَٰؤُلَاءِ الْقَوْمِ لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا ﴿٧٨﴾

مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنَ نَّفْسِكَ ۚ وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿٧٩﴾

مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّىٰ فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا ﴿٨٠﴾

81.Оние зборуваат: “Послушно-ст!” И кога те напуштија една дружина меѓу нив, тогаш, ноќе, замислуваат нешто друго. А Аллах го пишува она што го зборуваш во сон. Избегнувај ги! Потпри се врз Аллах! Аллах е Доволен Закрилник!

82.Зошто оние не размислуваат за Кур’анот? Да беше тој од некој друг, а не од Аллах, во него ќе најдевите сигурно несогласија големи.

83.А кога ќе им дојде некоја вест за безбедноста или за загриженоста ја разгласуваат. А ако ја пренесат на пејгамберот или на оние меѓу нив, кои наредуваат, би го знаеле оние меѓу нив она што би можеле да го знаат. А добрината и милоста Аллахова да не е кон вас, освен мал број, ќе го следите Шејтанот.

84.Па, бори се на Аллаховиот пат - одговорноста твоја е само твоја - и поттикнувај ги верниците. Само Аллах може да ја допре силата на оние кои не веруваат. Силата и казната Аллахова се најјаки!

85.На оној кој се залага за добро посредување му припаѓа еден дел од тоа, а на оној кој се залага

وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ فَإِذَا بَرَزُوا مِنْ عِنْدِكَ بَيَّتَ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّتُونَ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٨١﴾

أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ إِنْ لَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا ﴿٨٢﴾

وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ أَوِ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٣﴾

فَقَنِيلٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تُكَلَّفُ إِلَّا نَفْسُكَ وَخَرَضَ الْمُؤْمِنِينَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَكْفَ بِأَسِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَاللَّهُ أَشَدُّ بِأَسًا وَأَشَدُّ تَنكِيلًا ﴿٨٤﴾

مَنْ يَشْفَعْ شَفْعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِنْهَا وَمَنْ يَشْفَعْ شَفْعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِنْهَا

за зло посредување му припаѓа дел од одговорноста за тоа. Аллах бдее над сè!

86.А кога ќе бидете поздравени, отпоздравете и вие со поздрав уште подобар или возвратете го истиот. Аллах, навистина, ќе пресуди за сè!

87.Аллах, нема друг бог освен Него! На Денот суден, во кој нема сомнение, Он ќе ве збере. А кој има од Аллаховите зборови поискрени!?

88.Што ви е па да се одделите во две дружини во врска со дволичните? А Аллах ги потисна заради она што го спечалија. Посакувате ли да го упатите оној кого Аллах го остави во заблуда? А оној кого Аллах го остава во заблуда никогаш не може да го најде патот!

89.Оние би сакале вие да бидете неверници како што оние се неверници: да бидете еднакви. Па, нив не земајте ги за заштитници сè додека не се иселат на Аллаховиот пат. А ако ги свртат плеките - тогаш, пофаќајте ги и убивајте ги каде било да ги најдете. Од нив не земајте ни заштитник ни поддржник! -

90.освен оние кои ќе се сокријат кај племе помеѓу кое и вас има

وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّقْبِلًا ﴿٨٥﴾

وَإِذَا حُيِّيتُمْ بِنَحِيَّةٍ فَحَيُّوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا ﴿٨٦﴾

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ
لَا رَيْبَ فِيهِ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا ﴿٨٧﴾

﴿٨٨﴾ فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِتْنَةٍ وَاللَّهُ أَرَكُسَهُمْ
بِمَا كَسَبُوا أَتُرِيدُونَ أَنْ تَهْدُوا مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ
وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ﴿٨٩﴾

وَدُّوا أَنْ تَكْفُرُوا كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُوا سَوَاءً فَلَا
تَسْخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ حَتَّى يُهَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
فَإِنْ تَوَلَّوْا فَعُدُّوهُمْ وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ
وَجَدْتُمُوهُمْ وَلَا تَسْخِذُوا مِنْهُمْ وَآلِيًا
وَلَا نَصِيرًا ﴿٩٠﴾

إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مَبِثَّةٌ

договор, или кои вам ќе ви дојдат а не си дозволуваат нивните срца да се борат против вас или, пак, да се борат против луѓето свои. А Аллах да сака моќта нивна ќе ја управи против вас и оние, тогаш, ќе се борат против вас. Па, ако не ве задираат и ако не се борат против вас - и ако ви понудат мир, Аллах не ви даде за право да бидете против нив.

91. Вие ќе наоѓате и други кои посакуваат да бидат безбедни кај вас и кај луѓето нивни. Секојпат кога ќе се повикаат кон сплетка... та, прифаќаат. Па, ако ве задираат, и ако не ви нудат мир и ако не ги спуштат рацете, тогаш, пофаќајте ги и убивајте ги каде било да ги стигнете. Што се однесува до нив, Аллах ви дозволува против нив јасна власт.

92. Верник не може да убие верник освен по грешка. Оној кој ќе убие верник погрешно, тогаш, треба да ослободи еден роб верник и да даде крвнина на членовите од неговото семејство освен ако не ви се смилуваат. А ако е од оној народ кој ви е непријател а е верник треба да се ослободи роб верник. А ако е од оној народ меѓу кого и вас има примирје нека даде крвнина на

أَوْحَاءُ وَكَمْ حَصَرَتْ صُدُورُهُمْ أَنْ يَقْتُلُوكُمْ أَوْ يَقْتُلُوا قَوْمَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَسَلَطَهُمْ عَلَيْكُمْ فَلَقَتْلُوكُمْ فَإِنْ أَعْتَزَلُوكُمْ فَلَمْ يَقْتُلُوكُمْ وَالْقَوَا إِلَيْكُمْ السَّلَامُ فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا ﴿٩١﴾

سَتَجِدُونَءَ آخَرِينَ يُرِيدُونَ أَنْ يَأْمَنُوكُمْ وَيَأْمَنُوا قَوْمَهُمْ كُلٌّ مَّارِدُّوهُ إِلَى الْفِتْنَةِ أَرْكَسُوا فِيهَا فَإِنْ لَمْ يَعْتَزِلُوكُمْ وَيُلْقُوا إِلَيْكُمُ السَّلَامَ وَيَكْفُوا أَيْدِيَهُمْ فَخُذُوهُمْ وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَأُولَئِكَ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُبِينًا ﴿٩٢﴾

وَمَا كَانَتْ لِلْمُؤْمِنِينَ أَنْ يَقْتُلُوا مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَاً وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَاً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَى أَهْلِهِ إِلَّا أَنْ يَصَدَّقُوا فَإِنْ كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَإِنْ كَانَ مِنَ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ فَدْيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَى أَهْلِهِ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِنَ اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ

عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٢﴾

членовите од семејството негово и нека ослободи роб верник. Па, ако не најде, нека пости два месеца, едензадруг, барајќи прошка од Аллах. А Аллах е Зналец и Мудар!

93.А оној кој ќе убие верник намерно, тогаш, казната негова е Џехеннемот. Во него за навек ќе остане. Аллах врз него ќе го разлее гневот Свој, ќе го проколни и ќе му подготви казна голема.

94.О верници, кога ќе тргнете на Аллаховиот пат мислете добро, и на оној кој ќе ви упати поздрав, не велете му:“Ти не си верник!” Ги барате ли добрата од животот на овој свет? Па, кај Аллах има богатство големо. И вие порано бевте како нив па Аллах ви даде предност. И мислете добро! Аллах, навистина, е Известен за она што го работите!

95.Не се еднакви верниците кои остануваат дома - освен неспособните - и оние кои се борат на Аллаховиот пат и со имотот свој и со животот свој. Оние кои се борат на Аллаховиот пат, и со имотот свој и со животот свој, Аллах ги одликува со еден степен над оние кои остануваат

وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا ﴿١٣﴾

يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْقَى إِلَيْكُمُ السَّلَامَ لَسْتَ مُؤْمِنًا تَبْتَغُونَ عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ مَغَانِمُ كَثِيرَةٌ كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ فَمَنْ كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ فَتَبَيَّنُوا إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٤﴾

لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٥﴾

сите им вети награда. Аллах ги одликува со награда голема оние кои се борат над оние кои остануваат дома;

96.со степените Негови, прошка и милост. Аллах е Простувач и Сомилосен!

97.На оние кои ќе си нанесат зло за себеси, мелеките кога ќе им ги земаат душите, ќе им речат: “Што беше со вас?” Ќе речат: “Бевме потчинети на земјава”. Ќе речат: “Не беше ли земјава Аллахова широка да не можете да се иселите?” Па, Џехеннемот е престојувалиштето нивно. Е, само колку лошо свратилиште е тоа!

98.Освен за немоќните мажи, за жените, за децата кои не можат да се снајдат и кои не можат да се управат по патот.

99.Ним Аллах, има надеж, да им прости. Аллах е и Помилувач и Простувач!

100. Оној кој ќе се исели на Аллаховиот пат на земјата ќе најде многу места и простор. А оној кој ќе излезе од својот дом, иселувајќи се кон Аллах и пејгамберот Негов и кого ќе го затекне смртта, наградата негова е - Аллахова. А Аллах е Простувач и Сомилосен!

دَرَجَاتٍ مِّنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا
رَّحِيمًا ﴿٩٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْنَاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا
فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا
أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَسِعَةً فَهَاجِرُوا فِيهَا قَالُوا لَئِكَ
مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿٩٧﴾

إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ
لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ﴿٩٨﴾

قَالُوا لَئِكَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَعْفُو عَنْهُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَفُورًا
غَفُورًا ﴿٩٩﴾

وَمَنْ يَهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرَافِقًا
كَثِيرًا وَسَعَةً وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ
وِرَسُولِهِ ثُمَّ يَدْرِكْهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ
وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿١٠٠﴾

101. А кога ќе кренете на пат по земјата, ќе немате грев да го скратите намазот. И ако се плашите дека неверниците, ќе ви направат сплетка. Неверниците се, навистина, ваши очигледни непријатели!

102. А кога ќе се најдеш меѓу нив и кога ќе извршуваш намаз со нив, една дружина од нив нека клања намаз со тебе, и нека го земе оружјето свое. Кога ќе патите на сецде, тогаш, нека оние бидат зад вас, и нека дојде друга дружина која не извршила намаз и нека изврши заедно со тебе, и нека го земе оружјето и нека внимава зашто неверниците би сакале вие да не внимавате на оружјето ваше и на товарот ваш па да навалат врз вас во еден замав. Немате грев ако сте спречени од дожд, или ако сте болни, да го положите оружјето ваше, но, сепак, бидете внимателни! Аллах, навистина, на неверниците им подготви казна срамна!

103. А кога ќе завршите со намазот, тогаш, споменувајте Го Аллаха и стоејќи и седејќи и лежејќи. А кога сте безбедни, тогаш, навистина, намаз извршувајте. Намазот за верниците, секако, е пропишан во време одредено.

وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْتِنَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ الْكَافِرِينَ كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُبِينًا ﴿١٠١﴾

وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلْتَقُمْ طَآئِفَةٌ مِنْهُمْ مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ فَإِذَا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا مِنْ وَرَائِكُمْ وَلْتَأْتِ طَآئِفَةٌ أُخْرَى لَمْ يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ وَذَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ مَيْلَةً وَاحِدَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ كَانَ بِكُمْ أَذًى مِنْ مَطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَنْ تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ وَخُذُوا حِذْرَكُمْ إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ﴿١٠٢﴾

فَإِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَادْكُرُوا اللَّهَ قِيَمًا وَقُودًا أَوْ عَلَى جُنُوبِكُمْ فَإِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا ﴿١٠٣﴾

104. И во потрагата на непријателите не малаксајте! Ако, според тоа, вие поднесувате бол... па и тие, навистина, поднесуваат бол, онака како што и вие поднесувате. Вие од Аллах се надевате на она што тие не се надеваат. Аллах, секако, е Зналец и Мудар!

105. Ние, навистина, ти објавивме Книга со вистина за да судиш меѓу луѓето со она што Аллах ти го обелодени... И немој да бидеш оптоварен со предавниците!

106. И барај прошка од Аллах. Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

107. И не расправај за оние кои самите себеси се изневерија! Аллах, навистина, не го љуби изневерникот и грешникот!

108. Бараат да се скријат од луѓето, а не бараат да се скријат од Аллах, и Он, токму, е со нив и кога дрдорат зборови со кои Он не е задоволен. Аллах го опфаќа она што го работат!

109. Ете, вие сте тие кои разговарате со нив за овој свет, но пред Аллах, на Денот суден, кој ќе разговара со нив? Или кој ќе биде закрилникот нивни?

وَلَا تَهِنُوا فِي ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ إِنْ تَكُونُوا تَأْلَمُونَ
فَأِنَّهُمْ يَأْلَمُونَ كَمَا تَأْلَمُونَ وَتَرْجُونَ مِنْ
اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٠٤﴾

إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ
النَّاسِ بِمَا أَرَبَكَ اللَّهُ وَلَا تَكُنَ لِلْخَائِبِينَ
خَصِيمًا ﴿١٠٥﴾

وَأَسْتَغْفِرِ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٠٦﴾

وَلَا تُجَادِلْ عَنِ الَّذِينَ يَخْتَانُونَ أَنْفُسَهُمْ إِنَّ اللَّهَ
لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ خَوَّانًا أَثِيمًا ﴿١٠٧﴾

يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللَّهِ
وَهُوَ مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْضَى مِنَ الْقَوْلِ
وَكَانَ اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا ﴿١٠٨﴾

هَآأَنْتُمْ هَآؤَآءُ جَدَلْتُمْ عَنْهُمْ فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا فَمَنْ يُجَادِلُ اللَّهَ عَنْهُمْ يَوْمَ
الْقِيَمَةِ أَمْ مَنْ يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ﴿١٠٩﴾

110. Оној кој сработи зло или кој себеси си наштети, потоа побара прошка од Аллах - ќе го најде Аллаха Простувач и Сомилосен!

111. Оној кој ќе спечали грев, навистина, ќе го спечали за себеси. Аллах, секако, е Зналец и Мудар!

112. А оној кој ќе спечали пропуст или грев па го припише на оној кој не е крив, јасно, ќе понесе и клетва и грев.

113. А да не беше добрината Аллахова кон тебе и милоста Негова една дружина од нив имаше намера да те натера во заблуда, но оние самите себеси во заблуда се натераа, и во ништо не ти наштетија. Аллах ти објави и Книга и Мудрост, и те поучи со она што не го знаеше. Добрината Аллахова кон тебе, навистина, е голема!

114. Нема никакво добро во состаноците нивни тајни освен оној кој наредува садака или јавно добро или слога меѓу луѓето. А на оној кој ова го работи заради задоволствата Аллахови Ние ќе му дадеме награда голема!

وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ
اللَّهُ يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١١٠﴾

وَمَنْ يَكْسِبْ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلَى نَفْسِهِ
وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١١١﴾

وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً أَوْ إِثْمًا ثُمَّ يَرْمِ بِهِ بَرِيئًا
فَقَدْ أَحْتَمَلَ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا ﴿١١٢﴾

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَمَّتْ
طَائِفَةٌ مِنْهُمْ أَن يُضِلُّوكَ وَمَا يُضِلُّونَ
إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَضُرُّونَكَ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْزَلَ اللَّهُ
عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ
تَكُن تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا ﴿١١٣﴾

﴿١١٤﴾ لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِنْ نَجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ
بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ
وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ
اللَّهِ فَسَوْفَ نؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١١٤﴾

115. Оној кој ќе се одвои од пејгамберот, бидејќи му беше објаснет Патоказот, и кој ќе следи друг пат од оној на верниците, Ние ќе го свртиме онака како што се врти тој: ќе го фрлиме во Џехеннемот. Е, само колку лошо свратилиште е тоа!

116. Аллах, навистина, нема да прости да му се припише здруженик, а ќе прости, кому сака, сè друго освен тоа...Оној кој му припишува здруженик на Аллах веќе паднал во беспаке далечно.

117. Оние повикуваат освен Него: се повикуваат на жени кипови, се повикуваат само на Шејтанот непослушен:

118. Аллах него го проколни. Рече:“Ќе им го одземам, сигурно од робовите Твои, делот пропишан.

119. И сосем сигурно ќе ги скршнувам, и сосем сигурно ќе им донесувам лажни надежи, и сосем сигурно ќе им наредувам, и сосем сигурно ќе му ги сечат ушите на добитокот, и сосем сигурно ќе им наредувам па ќе го менуваат творењето Аллахово.”
А оној кој ќе го земе Шејтанот

وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُ الْهُدَىٰ
وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ تُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ
وَتُصْلِهِ جَهَنَّمَ ۖ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿١١٥﴾

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ، وَيَغْفِرُ مَا دُونَ
ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ ۚ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ
ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١١٦﴾

إِنْ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا إِنثًا وَإِنْ
يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَانًا مَرِيدًا ﴿١١٧﴾

لَعَنَهُ اللَّهُ وَقَالَ لَا تَتَّخِذَنَّ مِنْ عِبَادِكَ
نَصِيبًا مَفْرُوضًا ﴿١١٨﴾

وَلَا ضَلَّ عَنْهُمْ وَلَا مُنِيْنَهُمْ وَلَا أَمْرَهُمْ
فَلْيَبْتَئِكُنَّ ۖ إِذَا نَكَحَ الْأُنثَىٰ وَلَا أَمْرَهُمْ
فَلْيُغَيِّرَنَّ خَلْقَ اللَّهِ وَمَنْ يَتَّخِذِ
الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَقَدْ
خَسِرَ خُسْرَانًا مُبِينًا ﴿١١٩﴾

за пријател, а не Аллах, ќе се ну-
рне во пропаст очигледна.

120. Он им нуди ветувања и ги
изневерува. А Шејтанот ветува
само измама.

121. Пребивалиштето нивно е -
Џехеннемот. И од него не ќе мо-
жат да се спасат.

122. На оние кои веруваат и кои
прават добри дела Ние ќе ги во-
ведеме во бавчи ценнетски низ
кои реки течат; во нив за навек
ќе останат. Ветувањето Аллахо-
во е - вистинско ветување. А кои
се поискрени зборови од Алла-
ховите!?

123. Тоа не зависи ни од желбите
ваши ни од од желбите на След-
бениците на Книгата. Кој ќе
направи зло ќе се казни и не ќе
најде, освен Аллах, ни заштит-
ник ни поддржник.

124. И оној кој ќе направи добро
дело, верник: машко или женс-
ко...онаквите ќе влезат во Цен-
нетот и не ќе им се нанесе зло ни
колку голушка од урма.

125. А кој има подобра вера од
оној кој го предава лицето на
Аллах, а добротинител е? Ја сле-
ди чистата вера Ибрахимова. А

يَعِدُهُمْ وَيُوعِنِّيهِمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ
إِلَّا غُرُورًا ﴿١٢٠﴾

أُولَٰئِكَ مَا أُنْهَاهُمْ جَهَنَّمُ وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا
مَخْرَجًا ﴿١٢١﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَعْدَ اللَّهِ حَقًّا
وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا ﴿١٢٢﴾

لَيْسَ بِأَمَانِيَّتِكُمْ وَلَا أَمَانِي أَهْلِ الْكِتَابِ
مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَى بِهِ، وَلَا يُجِدْ لَهُ مِنْ
دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٢٣﴾

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ
أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ
وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا ﴿١٢٤﴾

وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ
وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا

Аллах Ибрахима го прифати за пријател!

126. И сè што е на небесата и на Земјата е - Аллахово! А Allah опфаќа сè!

127. И оние бараат од тебе решенија во врска со жените. Кажи: "Allah ви донесува решение за нив - и она што ви е кажувано во Книгата - и за жените јетими на кои вие не им го давате она што е пропишано, а вие сакате да склучите брак, и за нејаките деца - и кон јетимите да бидете праведни. И за секое добро кое ќе го спечалите - па, Allah, навистина, го знае тоа!

128. Ако некоја жена се плаши од безверието на нејзиниот маж или од рамнодушноста - тогаш, немаат грев да се склучи договор меѓу нив; договорот е најдобар, зашто душите се наклонети кон лакомост. Ако правите добро и ако се плашите - Allah, навистина, е Известен за она што го работите!

129. И колку да сакате вие никогаш не ќе можете праведно да се однесувате кон жените ваши. Кон никаква наклонетост, тогаш, не понесувајте се, една од нив во неизвесност да ја остави-

وَأَخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا ﴿١٢٥﴾

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطًا ﴿١٢٦﴾

وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ
فِيهِنَّ وَمَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ فِي
يَتَمَى النِّسَاءِ الَّتِي لَا تُولَدْنَ لَهُنَّ مَا كُتِبَ
لَهُنَّ وَرَرَّغُبُونَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ وَالْمُسْتَضْعِفِينَ
مِنَ الْوِلْدَانِ وَأَنْ تَقُومُوا لِلْيَتَامَىٰ
بِالْقِسْطِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ
فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِ عَلِيمًا ﴿١٢٧﴾

وَإِنْ أَمْرًا خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا
وَالصُّلْحُ خَيْرٌ وَأُحْضِرَتِ الْأَنفُسُ الشُّحَّ
وَإِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ
بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٢٨﴾

وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ
وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمِيلِ
فَتَذَرُوهُنَّ كَالْمُعَلَّقَةِ وَإِنْ تُصْلِحُوا وَتَتَّقُوا
فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٢٩﴾

те. А, ако се договорите и ако се плашите, Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

130. Ако двајцата се разделат, Аллах од дарежливоста Своја, ќе им даде во изобилие. Аллах е Неизмерен и Мудар!

131. Сè што е на небесата и на Земјата е - Аллахово! На оние кои беа пред вас, на кои им е дадена Книгата, а и вам, во наредивме да се плашите од Аллах и да верувате зашто, навистина, сè што е на небесата и на Земјата е - Аллахово! А Аллах е Богат и за благодарност Достоен!

132. Сè што е на небесата и на Земјата е - Аллахово! А Аллах е Доволен Заштитник!

133. Кога би сакал, Он би ве снемал, - о луѓе! - и би донел други место вас. Аллах, навистина, е Кадар за тоа!

134. Кој сака награда на овој свет - та, кај Аллах е наградата на овој свет и на Ахирет. Аллах е Слушач и Гледач!

135. О верници, бидете постојани при правдината, сведочете заради Аллах, било да е тоа против вас или против родители-те или против блиските, иако е богат или сиромав, зашто Аллах има предност над нив. Не следе-

وَإِنْ يَفْرَقَا يَغْنِ اللَّهُ كُلًّا مِنْ سَعَتِهِ
وَكَانَ اللَّهُ وَاسِعًا حَكِيمًا ﴿١٣٠﴾

وَلِلَّهِ مَكَافِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَقَدْ
وَصَّيْنَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ
وَإِيَّاكُمْ أَنْ اتَّقُوا اللَّهَ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ
مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا
حَمِيدًا ﴿١٣١﴾

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ
وَكِيلًا ﴿١٣٢﴾

إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ وَيَأْتِ
بِآخَرِينَ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى ذَلِكَ قَدِيرًا ﴿١٣٣﴾

مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ ثَوَابُ
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿١٣٤﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ
شُهَدَاءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدِينَ
وَالْأَقْرَبِينَ ۚ إِنْ يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا فَاللَّهُ أَوْلَى
بِهِمَا فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا وَإِنْ تَلَوْا

те ја страста, па да бидете неправедни! А, ако ја заобиколувате или ако сте рамнодушни кон правдината, па, Аллах, навистина, е Известен за она што го работите!

136. О верници, верувајте во Аллах, и во пејгамберот Негов и во Книгата која ја објави на пејгамберот Свој и во секоја книга која ја објави порано. Оној кој не верува во Аллах и во мелеките Негови и во книгите Негови, и во пејгамберите Негови и во Дејот ахиретски веќе талнал по беспакето далечно!

137. На оние кои веруваат а потоа не веруваат па потоа веруваат, па потоа не веруваат и потоа го зголемуваат неверувањето...Аллах никогаш не ќе им прости и не ќе ги упати по патот.

138. Извести ги дволичните деца, навистина, за нив има казна болна,

139. оние кои, навистина, ги земаат за пријатели неверниците а не верниците. Кај нив ли ја посакуваат силата? Па, сета сила, навистина, на Аллах му припаѓа!

140. За вас, во Книгата, е веќе објавено: Кога ќе слушнете како Аллаховите ајети некој од вас не

أَوْ تَعْرِضُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٣٥﴾

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ءَامِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَى رَسُولِهِ
وَالْكِتَابِ الَّذِي أُنْزِلَ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَكْفُرْ
بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١٣٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا
ثُمَّ أَرَادُوا كُفْرًا ثُمَّ يَكُنِ اللَّهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ
سَبِيلًا ﴿١٣٧﴾

بَشِيرِ الْمُتَّقِينَ بِأَنَّهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٣٨﴾

الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ
الْمُؤْمِنِينَ أَيْدِيُهُمْ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ فَإِنَّ
الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا ﴿١٣٩﴾

وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ
ءَايَاتِ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا

ги признава и ги исмева...не седете со нив додека не навлезат во друг разговор инаку, навистина, ќе бидете слични на нив. Аллах, секако, во Џехеннемот ќе ги збере сите: и дволичните и неверниците.

141. Оние кои остануваат во исчекување на вашиот поглед - ако ви дојде победата од страна на Аллах, зборуваат: "Не бевме ли со вас?" - а ако на неверниците им дојде дел од победата, зборуваат: "Немавме ли прилика да ве победиме? Нели ве заштитивме од верниците?" Па, Аллах ќе ви пресуди на Денот суден. И Аллах никогаш не ќе дозволи неверниците да изнајдат начин против верниците.

142. Дволичните, навистина, настојуваат да го измамат Аллаха, но Аллах нив ги мами. И кога се исправаат намаз да извршат се исправаат мрзливо само заради тоа да ги гледаат луѓето, а Аллаха само малку го споменуваат;

143. се двоумат во тоа: не се приклонуваат ни кон овие ни кон оние. За оној за кого Аллах ќе определи да биде во беспаке...за него никогаш не ќе најдеш пат.

144. О верници, не земајте ги неверниците за пријатели, за да ги оставите верниците. Посакувате ли да донесете заради Аллах јасна власт против себе?

مَعَهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ إِنَّكُمْ إِذَا
مَثَلْتُمْ ۖ إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ
فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا ﴿١٤٠﴾

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ بِكُمْ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِنَ اللَّهِ
قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ مَعَكُمْ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ
نَصِيبٌ قَالُوا أَلَمْ نَسْتَحِذْ عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعَكُمْ
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۖ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى
الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا ﴿١٤١﴾

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ
وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كُسَالًا يُرَاءُونَ
النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٤٢﴾

مُذَبِّحِينَ بَيْنَ ذَلِكَ لَا إِلَى هَؤُلَاءِ وَلَا إِلَى هَؤُلَاءِ
وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ سَبِيلًا ﴿١٤٣﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ
أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَرْبُدُونَ
أَنْ تَجْعَلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا مُبِينًا ﴿١٤٤﴾

145. Дволичните, навистина, ќе бидат во најдлабоката бездна на огнот. За нив не ќе најдеш поддржник;

146. освен за оние кои ќе се покајат и ќе се поправат и кои ќе се држат за Аллах и кои ќе ја предадат чиста својата вера на Аллах. Па, таквите се со верниците. А Аллах на верниците ќе им даде награда голема!

147 Аллах не работи на тоа да ве казни ако се заблагодарите и ако верувате. Аллах е Благодарен и Зналец!

148. Аллах не сака да се зборува за зло на висок глас; може само оној кому му е нанесено зло. Аллах е Слушач и Зналец!

149. Ако го обелоденувате доброто или ако го криете или ако простувате за некое лошо дело - та, Аллах, навистина, е Помилувач и Кадар!

150. Оние кои, навистина, не веруваат во Аллах и во пејгамберите Негови, и кои сакаат да направат разлика во верувањето меѓу Аллах и пејгамберите Негови, и кои зборуваат: "Во нешто веруваме а во нешто не веруваме," - и кои сакаат меѓу тоа да прифатат некој пат -

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ يَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا ﴿١٤٥﴾

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتِي اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٤٦﴾

مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ إِنْ شَكَرْتُمْ وَءَامَنْتُمْ وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا ﴿١٤٧﴾

﴿١٤٨﴾ لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا ﴿١٤٨﴾

إِنْ تُبْدُوا خَيْرًا أَوْ تُخَفُّوهُ أَوْ تُعْفُوا عَنْ سُوءٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا ﴿١٤٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿١٥٠﴾

151. да, онаквите, се вистински неверници. А за неверниците Ние подготвивме казна срамна.

152. А оние кои веруваат во Аллах и во пејгамберите Негови, и кои не прават разлика меѓу нив, кој било од нив...Он ќе им ја даде наградата нивна. Аллах е Простувач и Сомилосен!

153. Следбениците на Книгата од тебе бараат да им спуштиш Книга од небо. А оние веќе од Муса бараа и повеќе од тоа. Па, зборуваа: “Покажи ни го Аллага, очигледно“. И заради зулумот нивни молња ги шибна, и потоа прифатија теле. По јасно-тиите кои веќе им дојдоа! И затоа Ние им простивме. И на Муса Ние јасен доказ му дадовме.

154. И заради договорот нивни, над нив, Ние рид подигнавме, и им рековме: “Влезете низ вратата ничкум!“ И им рековме: “Не правете престап за Сабота,” - и од нив Ние цврсто го прифативме Договорот.

155. Сето тоа дојде заради нивното кршење на договорот нивни, и неверувањето нивно во ајетите Аллахови и убивањето на пејгамберите бесправно, и зборувањето нивно: “Срцата наши се замрачени.” Но не! Аллах нив ги запечати со неверувањето ни-

أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿١٥١﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ أُولَٰئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أَجْرُهُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿١٥٢﴾

يَسْأَلُكَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَنْ تُنَزِّلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَىٰ أَكْبَرَ مِنْ ذَلِكَ فَقَالُوا أَرِنَا اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ بِظُلْمِهِمْ ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ فَعَفَوْنَا عَنْ ذَلِكَ وَإِنَّا لَبَازِلُونَ مُوسَىٰ سُلْطَانًا مُّبِينًا ﴿١٥٣﴾

وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ بِمِيثَاقِهِمْ وَقُلْنَا لَهُمْ ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ﴿١٥٤﴾

فَمَا نَقْضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ وَكُفِّرْهُمْ بَشَائِطِ اللَّهِ وَقَتْلِهِمُ الْأَنْبِيَاءَ بَغْيًا حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥٥﴾

вно. Па, само малкумина веруваа,

156. и заради неверувањето нивно, зборувањето нивно и клеветите големи за Мерјем,

157. и заради изјавата нивна: “Да, ние, навистина, го убивме Христа,” Иса, синот на Мерјем, Аллаховиот пејгамбер. Не го убија и не го распнаа! Туку тоа им се причини. А оние кои, навистина, не се согласија во тоа, во сомненевање се: ништо не знаеја за него, само се сомневаа... Не го убија сигурно,

158. туку Аллах го дигна кон Себе. Аллах е Силен и Мудар!

159. И никој од Следбениците на Книгата нема сигурно да не поверува во тоа пред смртта своја; на Денот суден ќе биде сведок против нив.

160. И заради зулумот на оние Евреи и заради одвраќањето нивно од Аллаховиот пат на многумина...Ние им ги забранивме некои од добрата кои им беа дозволени;

161. земаа и лихва а веќе им беше забранета; и бесправно го трошеа имотот на луѓето. А за неверниците од нив Ние подготвивме казна болна.

162. Но, оние кои се нурнаа во знаење од нив, и верниците... ве-

وَيَكْفُرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَىٰ مَرْيَمَ بُهْتَنًا عَظِيمًا ﴿١٥٦﴾

وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَٰكِن شُبِّهَ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا ﴿١٥٧﴾

بَل رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٥٨﴾

وَأَنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لِيُؤْمِنُوا بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ﴿١٥٩﴾

فَيُظْلَمُونَ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ أُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا ﴿١٦٠﴾

وَأَخَذْنَاهُمُ الرِّبَا وَقَدْ هُمُوعَنَّهُ وَأَكْلَاهُمْ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٦١﴾

لَٰكِن الرَّاٰسِخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ

руваат во она што е објавено до тебе и во она што е објавено пред тебе... и оние кои извршуваат намаз, и кои даваат зекат, и кои веруваат во Аллаx и во Денот суден. Ние ќе им дадеме награда голема!

163. Ние, навистина, ти објавивме онака како што му објавивме на Нух и на пејгамберите по него. Му објавивме и на Ибрахим, и на Исмаил, и на Исхак, и на Јакуб, и на внуците, и на Иса, и на Ејуб, и на Јунус, и на Харун; а на Сулејман и на Давуд Зебур им дадовме:

164. имаше пејгамбери за кои Ние веќе ти кажувавме порано и пејгамбери за кои не ти кажувавме. А Аллаx со Муса зборуваше, сигурно -

165. пејгамбери, радосници и опоменувачи за да луѓето немаат по пејгамберите доказ пред Аллаx. А Аллаx е Силен и Мудар!

166. Но, Аллаx сведочи за она што ти е објавено; со Свое знаење го објави. А и мелеките сведочат. А Аллаx е Доволен за Сведок.

يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ
وَالْمُقِيمِينَ الصَّلَاةَ وَالْمُؤْتِينَ الزَّكَاةَ
وَالْمُؤْمِنِينَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أُولَٰئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ
أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٦٢﴾

﴿١٦٣﴾ إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ
وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ. وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ
وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ
وَعِيسَى وَيُوسُفَ وَيُونُسَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ
وَمَا آتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا ﴿١٦٤﴾

وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا
لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى
تَكْلِيمًا ﴿١٦٥﴾

رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ
عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا
حَكِيمًا ﴿١٦٦﴾

لَٰكِنِ اللَّهُ يَشْهَدُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ
بِعِلْمِهِ. وَالْمَلَائِكَةُ يَشْهَدُونَ وَكَفَى
بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿١٦٧﴾

167. Оние, навистина, кои не веруваа и кои одвркаа од Аллаховиот пат веќе талнаа по беспакето далечно.

168. Оние, навистина, кои не веруваа и кои зулум правеа... ним Аллах не им прости и не им го покажа патот,

169. освен патот џехеннемски; во него за навек ќе останат. А за Аллах тоа е едноставно.

170. О луѓе, веќе пејгамберот ви дојде со вистината. Од Господарот ваш. Верувањето...та, подобро е за вас. А ако не верувате...та, навистина, сè што е на небесата и на Земјата е - Аллахово! Аллах е Зналец и Мудар!

171. О следбеници на Книгата, не претерувајте во верата ваша, и за Аллах само вистина зборувајте! Месих, Иса синот на Мерјем, е пејгамбер Аллахов, Зборот Негов, кој Он го фрли во Мерјем, Дух од Него. Е па, верувајте во Аллах и во пејгамберите Негови, и не зборувајте “тројца”. Престанете, тоа е подобро за вас! Аллах, навистина, е еден Бог. Нека е славен Он! Зарем Он да има дете? Сè што е

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١٦٧﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَغْفِرْ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا ﴿١٦٨﴾

إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿١٦٩﴾

يَأَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكُمْ فَتَأْمِنُوا خَيْرًا لَكُمْ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٧٠﴾

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ فَتَأْمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةٌ أَنْتَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهُ وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿١٧١﴾

на небесата и на Земјата е - Аллахово! А Аллах, секако, е Доволен Закрилник!

172. На Месих никогаш не ќе му биде мака да биде роб Аллахов а ниту на мелеките блиски. А на оној кому му е мака да прави ибадет на Аллах, кој се противи-та, набргу Аллах сите ќе ги збере кај Себе!

173. Што се однесува до оние кои веруваат и кои работат добри дела, тогаш, Ние ќе им ги врачиме наградите нивни, и ќе им се зголемат од добрината Негова. А оние, пак, кои презираат и кои се противат ќе се казнат со казна болна. Онаквите, освен Аллах, не ќе најдат ни заштитник ни поддржник!

174. О луѓе, доказ, секако, ви дојде. Од Господарот ваш. И светлина јасна Ние ви спуштивме.

175. А што се однесува до оние кои веруваат во Аллах и кои цврсто се држат за тоа... нив ќе ги воведе во милоста Своја, и во добрината Своја, и ќе ги упати, по патот вистински, кон Себе.

176. Оние бараат од тебе решение. Кажи: "За умрениот кој не-

لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا
لِلَّهِ وَلَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ
عَنْ عِبَادَتِهِ، وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ
إِلَيْهِ جَمِيعًا ﴿١٧٢﴾

فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
فَيُوفِيهِمْ أَجُورَهُمْ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ
وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنكَفُوا وَاسْتَكْبَرُوا
فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ
مَنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٧٣﴾

يَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَهُمْ بُرْهَنٌ مِنْ رَبِّكَ
وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا ﴿١٧٤﴾

فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ
فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي رَحْمَةٍ مِنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ
إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٧٥﴾

يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ

ма никого што ќе го наследи, Аллах ви дава решение: Ако некој умре кој нема дете а има сестра нејзе ѝ припаѓа половина од она што ќе го остави, а и тој ќе ја наследи неа, ако оваа нема дете. А ако се две ним им припаѓаат две третини од она што ќе го остави. А ако има браќа и сестри - тогаш на машкото му припаѓа еднаков дел од делот на двете женски. Аллах, за да не скршнете, ви објаснува. Аллах знае сè!

إِنْ أَمْرُكُمْ أَهْلُكُمْ لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ وَهُوَ يَرِثُهَا إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ فَإِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الثُّلُثَانِ مِمَّا تَرَكَ وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا وَنِسَاءً فَلِلَّذَكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ أَنْ تَضِلُّوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٧﴾

ЕЛ-МАИДА (Софра) V

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

1. О верници, исполнувајте ги обврските. Ви се дозволуваат домашните животни, освен она за кое ќе ви биде кажано. Не ви е дозволено да ловите додека сте во ихрами. Аллах, навистина, го определува она што го посакува!

2. О верници, не осквернувајте ги прописите Аллахови, ни светиот месец, ни курбаните - оние со ѓердани украсени, ни упатените кон Храмот свет кои ја посакуваат од Господарот свој и добрината и задоволството. А кога,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ أُحِلَّتْ لَكُمْ بَيْعَةُ الْأَنْعَامِ إِلَّا مَا يُتْلَى عَلَيْكُمْ غَيْرِ مُحْلِي الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ ﴿١﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُحِلُّوا شَعَائِرَ اللَّهِ وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ وَلَا أَمْوَالَ الْيَتَامَى الْحُرَامِ يَتَّبِعُونَ فَضْلًا مِنْ رَبِّهِمْ وَرِضْوَانًا وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَتَائِنُ قَوْمٍ أَنْ صَدُّوا عَنْ الْمَسْجِدِ

пак, ќе помине времето на вашиот хаџ дозволено ви е да ловите. А омразата што ја имате кон некои луѓе кои ве одвраќаат од Месцидул-Харам никако нека не ве натера да нападнете едни-надруги; помагајте се и во добротинство и во богобојазливост. И не помагајте се еднисо-други во грев и во непријателство! И плашете се од Аллах! Аллах, навистина, е Жесток Казнувач!

3. Забрането ви е: и мрша, и крв, и свинско месо, и она што е заклано во друго а не во името Аллахово, и она што е задавено и погодено, и она што е урнато, и со рог прободено, или од сверначното - освен ако го имате заклано пред да е усмртено, и она што е заклано на жртвеници, и да ја претскажувате иднината со фрлање стрели. Тоа ви е сè порок. Денес, неверниците, изгубија надеж во верата ваша; та, не плашете се од нив, туку од Мене плашете се! Денес ви ја надополнив верата ваша и го исполнив благодатот Мој кон вас, и задоволен сум Исламот да ви биде вера. Ако некој се најде во неволја, кога гладот мете, не сакајќи да падне во грев... па,

الْحَرَامِ أَنْ تَعْتَدُوا وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبَرِّ وَالنَّفَوَى
وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ
اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٦﴾

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالْدَّمُ وَلَحْمُ الْخَنَازِيرِ وَمَا
أَهْلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ
وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبْعُ إِلَّا مَا
ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا
بِالْأَزْنَامِ ذَلِكَ فِسْقٌ الْيَوْمَ يَبْسُ الَّذِينَ كَفَرُوا
مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنَ الْيَوْمَ
أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي
وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنْ اضْطُرَّ فِي
مَخْصَصَةٍ غَيْرِ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
رَحِيمٌ ﴿٦﴾

Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

4. Те прашуваат што им е дозволено, кажи: “Дозволени ви се добрата, и она што го запознавте: ловот на животните кои се за тоа поучени онака како што ве поучи Allah. И јадете го она што оние ќе го фатат за вас, и при тоа, споменувајте го името Аллахово. Плашете се од Allah. Allah, навистина, е Брз Пресметувач!

5. Денес ви се дозволуваат добрата; дозволена ви е храната на оние на кои им е дадена Книгата, а и храната ваша е дозволена за нив. Дозволени ви се чесните жени вернички, и чесните жени вернички од оние на кои им е дадена Книгата пред вас кога ќе им ги дадете нивните венчани подароци за да се ожените а не блуд да правите со нив, и да не ги земате за љубовници. Оној кој не верува во верата, тогаш, му пропаѓа делото негово и на Ахирет ќе биде меѓу презрените!

6. О верници, кога ќе се исправите намаз да извршите, измијте ги вашите лица и вашите раце до лактовите, а главите ваши доп-

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أُحِلَّ لَهُمْ قُلْ أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ
وَمَا عَلَّمْتُم مِّنَ الْجَوَارِجِ مُكَلِّبِينَ يَعْلَمُونَهُنَّ مِمَّا
عَلَّمَكُمُ اللَّهُ فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكَنَّ عَلَيْكُمْ وَادْكُرُوا اسْمَ
اللَّهِ عَلَيْهِ وَانْقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٤٢﴾

الْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ حَلَلٌ لَّكُمْ وَطَعَامُكُمْ حَلَلٌ لَهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ
مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
مِن قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ مُحْصِنِينَ
غَيْرِ مُسَفِّحِينَ وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ وَمَن يَكْفُرْ
بِآيَاتِنَا فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي
الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ ﴿١٤٣﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ
فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ
وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى

рете ги со влажна рака, а нозете ваши до зглобовите. А ако сте цунуби, тогаш, избањајте се. А ако сте болни или ако сте на пат или ако некој од вас изврши нужда, или ако се состанете со жените а при тоа не најдете вода, - тогаш рацете, ваши допрете ги на чиста земја и со нив допрете ги лицата ваши и рацете ваши. Аллах не сака да ве остави во неприлика. Он сака да ве очисти и да го исполни благодатот Свој кон вас за да бидете благодарни!

7. И секавајте се на благодатот Аллахов кон вас и на договорот кој го склучивте со Него кога рековте: "Слушаме и послушни сме." Плашете се од Аллах! Аллах, навистина, го знае она што е во градите!

8. О верници, бидете истрајни во тоа и, заради Аллах, сведочете праведно. И омразата кон еден народ нека не ве натера да бидете неправедни. Бидете праведни. Праведноста е поблиску до богобојазливоста. Плашете се од Аллах. Аллах, навистина, е Известен за она што го работите!

9. На оние кои веруваат и кои прават добри дела Аллах им вети и прошка и награда голема,

10. а оние кои не веруваат и кои ги сметаат за лажни ајетите Наши оние се жители цехеннемски!

الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ يَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٦﴾

وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِيثَاقَهُ الَّذِي وَاثَقَكُمْ بِهِ إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأَتَقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٧﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاَنُ قَوْمٍ عَلَىٰ أَلَّا تَعْدِلُوا أَعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٩﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١٠﴾

11. О верници, секавајте се на благодатот Аллахов кон вас кога една дружина сакаше да ги пружи нивните раце над вас па Он ги запре рацете нивни. Плашете се од Аллах! Та, врз Аллах нека се потпираат верниците!

12. И Аллах веќе го прифати Договорот со синовите Исраилови. И од нив испративме дваесет старешини. И Аллах рече: “Јас сум со вас, навистина! И ако намаз извршувате, и ако зекат давате, и ако во пејгамберите Мои верувате и ако им помагате и ако на Аллах му дадете заем добар ќе ги отстранам од вас лошотиите ваши и ќе ве воведам во бавчите ценнетски низ кои реки течат.” И кој од вас по тој договор не верува - скршнува по лошиот пат, секако!

13. И бидејќи го прекршија договорот свој, ги проколнавме и ги затврднавме срцата нивни; зборовите на договорот од некои места ги преиначија и заборавија на еден голем дел од она со што беа опоменувани. И постојано, освен мал број од нив, ќе ги гледаш како го изневеруваат Договорот. Па, прости им и

يٰۤأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ هُمْ قَوْمٌ يَّبْسُطُونَ إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾

﴿١٢﴾ وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ وَءَاتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَءَامَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١٣﴾

فِيمَا نَقَضْتُمْ مِيثَاقَهُمْ لَعْنَهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ وَلَا نَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَائِنَةٍ مِنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَأَصْفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣﴾

оддалечи се од нив! Аллах, навистина ги љуби добротинителите!

14. и од оние кои зборуваат: “Ние сме христијани.” Ние го прифативме Договорот нивни. Па, оние забораваја на еден голем дел од она со што беа опоменувани. И меѓу нив Ние уфрливме и непријателство и омраза сè до Денот суден. Потоа ќе бидат известени од Аллах за она што го работеа.

15. О Следбеници на Книгата, ви дојде, секако, наш пејгамбер кој ви објаснува голем дел од Книгата - што бевте го криеле, а преку голем дел поминува. Ви дојде од Аллах Светлина и Книга јасна.

16. Со неа Аллах ги упатува кон патиштата спасувачки оние кои го следат задоволството Негово и ги изведува, со одобрението Свое, од темнина во светлина, и ги упатува по патот вистински.

17. Не веруваат, секако, оние кои зборуваат: “Аллах, навистина, е Месих, синот на Мерјем” Кажи: “Кој може нешто да присвои од Аллах ако Он посака да го уништи Месих, синот на Мерјем и неговата Мајка и сè она

وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِي أَخَذْنَا
مِيثَاقَهُمْ فَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ
فَاغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ
الْقِيَمَةِ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ
بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١٤﴾

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ
رَسُولُنَا يَبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا
كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ
وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ قَدْ جَاءَكُمْ
مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ ﴿١٥﴾

يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ
سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ
الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ
وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٦﴾

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ
الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ
اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحَ
ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ، وَمَنْ فِي الْأَرْضِ
جَمِيعًا وَاللَّهُ مَلِكُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ

што е на Земјата?” Власта и на небесата и на Земјата и меѓу нив е - Аллахова! Он твори со посак Свој, и Аллах е Кадар за сè!

18. И Евреите и христијаните зборуваа: “Ние сме синови Аллахови и љубимци Негови.” Кажи: “Зошто, тогаш, Аллах ве казнува за гревовите ваши?” Но не! Вие сте луѓе, од оние кои Он ги создаде. Аллах некого со посак Свој наградува, а некого, со посак Свој, казнува. Власта и на небесата и на Земјата е - Аллахова. Свратилиштето е - кон Него!

19. О Следбеници на Книгата, ви дојде пејгамбер Наш да ви објасни, по прекилот на пејгамбери, за да не речете: “Не ни дојде ни: радосник ни опоменувач.” А веќе ви дојде и радосник и опоменувач. А Аллах е Кадар за сè!

20. И кога Муса му рече на народот свој: “О народе мој, сетете се на Аллаховиот благодат кон вас кога Он, меѓу вас, испрати пејгамбери и кога ве определи за владетели, и кога вам ви го даде она што не му е дадено на ниеден народ.”

21. О народе мој, влезете во Светата земја која Аллах ви ја одреди. Не повлекувајте се на-

عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٧﴾

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَىٰ نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ
وَأَحِبُّهُمْ قُلُوبَهُمْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ
بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن
يَشَاءُ وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَمَا يَتَّبِعُهُمَا وَ إِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿١٨﴾

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ
عَلَىٰ فِتْنَةٍ مِنَ الرَّسُولِ أَنْ تَقُولُوا مَا جَاءَنَا مِن بَشِيرٍ
وَلَا نَذِيرٍ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ وَاللَّهُ
عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٩﴾

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَنْقُورِ أَذْكُرُوا نِعْمَةَ
اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ وَجَعَلَكُمْ
مُلُوكًا وَآتَاكُمْ مَّا لَمْ يُؤْتِ أَحَدًا مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴿٢٠﴾

يَنْقُورِ أَدْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ
لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ ﴿٢١﴾

зад: “Па, ќе се вратите поражен-ни.”

22. Рекоа: “О Муса, во неа се наоѓа еден народ насилнички. И Ние не ќе влеземе во неа сè додека не излезат од неа. Ако излезат од неа, тогаш, Ние ќе влеземе.

23. Два човека од оние кои се плашеа, исполнети со задоволство Аллахово, рекоа: “Влезете им низ вратата. Ако влезете низ неа па, вие, навистина, победници сте! Потпирајте се, тогаш, врз Аллах ако сте верници!”

24. Рекоа: “О Муса, Ние никогаш, навистина, не ќе влеземе во неа додека се оние таму. Влезете ти и Господарот твој, и борете се. Ние овде ќе отседнеме, навистина!

25. Рече: “О Господаре, јас, навистина, владеам само со себе и со мојот брат. Направи, тогаш, разлика меѓу нас и народот расипан!”

26. А Аллах рече: “Е, таа земја им е забранета: четириесет години талкаат по земјата, па ти не грижи се за народот расипан!”

27. И кажувај им го кажувањето сосем вистинско за синовите

قَالُوا يَمُوسَى إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَارِينَ وَإِنَّا لَنَنْزِلُهَا حَتَّىٰ يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِن يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ ﴿٢٢﴾

قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنِعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا أَدْخِلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ غَالِبُونَ وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٣﴾

قَالُوا يَمُوسَى إِنَّا لَنَنْزِلُهَا أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا فَاذْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَتِلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ ﴿٢٤﴾

قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي فَافْرِقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٥﴾

قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٦﴾

﴿٢٧﴾ وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنَيْ آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا

Адемови. Кога оние поднесоа жртва и, ете, од едниот беше примена, а од другиот не беше примена. Едниот рече: “Ќе те убијам” Рече: Аллах, навистина, ги прима од богобојазливите.”

28. Кога би ја пружил раката твоја да ме убиеш јас никогаш не би ја пружил ракава моја да те убијам. Да, јас се плашам од Аллах, Господарот на световите!”

29. Јас, навистина, сакам да го понесеш и мојот грев и твојот грев и на тој начин да станеш меѓу жителите на огнот. Ете, тоа е награда за зулумџарите!

30. И го поттикна, тогаш, страста да го убие брата си и - го уби. Па, стана еден од поразените!

31. Па, Аллах испрати еден гавран да копа по земјата за да му покаже како да го покрие голо-то тело на брата си. И рече: “Тешко мене! Зарем сум немоќен, како овој гавран, да го покријам телото на брат ми?” И, тогаш, се покаја.

32. И заради тоа Ние им пропишавме на синовите Израилови дека, секако, оној кој ќе убие еден човек, кој не убил никого и кој не прави безредие по земјата...како да ги убил сите луѓе, а оној кој ќе спаси еден човек...како да ги спасил сите луѓе. Пејгамберите Наши им доагаа

قُرْبَانًا فَتُقْبَلُ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُقْبَلْ مِنَ الْآخَرِ
قَالَ لَا قَوْلَ لَكَ قَالَ إِنَّمَا يَقْبَلُ اللَّهُ
مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٢٧﴾

لِيَنْبَسُطَ إِلَيَّ يَدُكَ لِتَقْتُلَنِي مَا أَنَا بِبَاسِطِ يَدَيَّ
إِلَيْكَ لِأَقْتُلَنَّكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾

إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبْوَأَ بِإِثْمِي وَإِنَّمَا فَتَكُونَ
مِنَ أَصْحَابِ النَّارِ وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴿٢٩﴾

فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ
مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٣٠﴾

فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ لِيُرِيَهُ
كَيْفَ يُوَارِي سَوْءَ أَخِيهِ قَالَ يُنَوِّلتِي
أَعْجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا الْغُرَابِ فَأُوَارِيَ
سَوْءَ أَخِي فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ ﴿٣١﴾

مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنَّهُ
مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ
فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا
فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا وَلَقَدْ
جَاءَهُمْ رَسُولُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ
بَعْدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ ﴿٣٢﴾

со јаснотии, и голем број од нив, по тоа, на земјата со испадите претеруваа.

33. Казната за оние кои војуваат против Аллах и против пејгамберот Негов и кои настојуваат на земјата да прават безредие е: да се убијат или да се распнат или да им се исечат и рацете нивни и нозете нивни накрсно или да се истераат од земјата. Ете, тоа е казната нивна на овој свет. А за нив на Ахирет има казна голема,

34. освен оние кои се покајаа пред да паднат под ваша моќ. Па, знајте дека Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

35. О верници, плашете се од Аллах и барајте начин на кој ќе Му пристапите, и борете се на Неговиот пат за да бидете спасени!

36. Кога сето она што е на земјава би било на оние кои не веруваат, па дури и повеќе од тоа, не би им било примено за откуп на казната на Денот суден. За нив има казна болна.

37. Ќе посакаат да излезат од огнот, а нема да излезат од него. За нив има казна постојана.

38. А на крадецот и крадливката, исечете им ги рацете нивни како

إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا
أَوْ يَصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ
وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خَلْفٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ
ذَٰلِكَ لَهُمْ جِزْيٌ فِي الدُّنْيَا
وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٣٣﴾

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ
فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٤﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا
إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣٥﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَالَّذِينَ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ
جَمِيعًا وَمثَلُهُمْ مَعَهُ لِيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ
يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ
أَلِيمٌ ﴿٣٦﴾

يُرِيدُونَ أَنْ يُخْرِجُوا مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ
بِخَارِجِينَ مِنْهَا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُقِيمٌ ﴿٣٧﴾

وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جِزَاءً

казна за она што го спечалија; тоа од Аллах нека им биде надоместок. Аллах е Силен и Мудар!

39. Па, оној кој ќе се покае по својот зулум или кој ќе се поправи - па Аллах, навистина, ќе му прости. Аллах е Простувач и Сомилосен!

40. Не знаеш ли дека власта и на небесата и на Земјата е - Аллахова! Аллах некого казнува со посак Свој, а некому со посак Свој Аллах му простува. Аллах е Кадар за сè!

41. О пејгамберу, нека не те загрижува делото на оние кои брзаа во неверувањето, оние кои со устите свои зборуваат: "Ние веруваме" - а не веруваат срцата нивни. И Евреите кои само лаги слушаат и кои од други слушаат а, кои, всушност, не ти доаѓаа; на некои места зборовите ги преиначуваат, зборувајќи: "Ако ви е ова дадено, тогаш, прифатете го, а ако не ви е дадено, тогаш, не прифаќајте го!" На оној што ќе го остави Аллах во неговата сплетка ти никогаш не ќе можеш било што да му осигураш од Аллах. Срцата на онаквите Аллах не сака да ги очисти. За

بِمَا كَسَبَتْ أَنْفُسُهُمْ مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٣٨﴾

فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٩﴾

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٠﴾

﴿٤١﴾ يٰٓأَيُّهَا الرُّسُولُ لَا يَحْزُنكَ الَّذِينَ يُسْكِرُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا وَسَمِعُوا لِلْكَذِبِ سَمْعًا وَأَسْمَعُوا لِقَوْمٍ آخَرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ يَقُولُونَ إِنْ أُوتِيتُمْ هَذَا فَخُذُوهُ وَإِنْ لَمْ تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُوا وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يُطَهِّرْ قُلُوبَهُمْ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٤١﴾

нив на овој свет има надоместок,
а на Ахирет има казна голема.

42. Слушаат само лаги многу и
кои ненаситнички јадат забране-
та храна. Па, ако ти дојдат
пресуди им или занемари ги. А
ако, пак, ги занемариш, тогаш,
никогаш во ништо не ќе ти
наштетат, а ако им пресудуваш,
тогаш, суди меѓу нив праведно.
Аллах, навистина, ги љуби пра-
ведните!

43. И како можат од тебе да
бараат да им пресудиш - а кај
нив е Теврат во кого се наоѓа
пресудата Аллахова - а потоа ги
вртат своите плеќи...та, навис-
тина, се неверници!

44. Ние, навистина, објавивме
Теврат. Во Него има Патоказ и
светлина. Пејгамберите според
него им судеа на Евреите кои беа
послушни. И рабините и побожни-
те луѓе од кои се бараше да ја
чуваат Книгата Аллахова, и за
која беа сведоци. Па, не плаши
се од луѓето, туку плаши се од
Мене. И, тогаш, не продавај ги
ајетите Мои за нешто што малку
вреди. А оние кои не судат
според она што го објави Allah
- та, неверници се!

45. Ние им пропишавме: живот
за живот, уво за уво, око за око,
заб за заб а за рана - одмазда. А
на оној кој ќе се откаже од
одмаздата тоа ќе му биде откуп

سَتَعُوبُوا لَلْكَذِبِ أَكْثُلُونَ لِّلشُّحِ
فَإِنْ جَاءُوكَ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ
وَإِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَنْ يَضُرُّوكَ شَيْئًا
وَإِنْ حَكَمْتَ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ
إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٤٢﴾

وَكَيْفَ يُحْكِمُوكَ وَعِنْدَهُمُ التَّوْرَةُ فِيهَا حُكْمُ
اللَّهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ
وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٣﴾

إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يُحْكَمُ بِهَا
النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا
وَالرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوا
مِن كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ فَلَا
تَخْشَوُا النَّكَاسَ وَأَخْشَوْنَ وَلَا تَشْتَرُوا
بِعَاقِبَتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ
فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٤٤﴾

وَكُتِبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنْ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ
وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ
وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ

за гревовите. Оние кои не судат според она што го објави Аллах - та, зулумкари се!

46. По трагите нивни го испративме Иса, синот на Мерјем, Потврда за она што беше меѓу нив од Теврат, и му објавивме Инџил. Во него има Патоказ и Светлина, и Потврда за она што беше меѓу нив од Теврат, Патоказ и Ука за богобојазливите!

47. И следбениците на Инџил нека судат според она што го објави Аллах во него. Оние кои не судат според она што го објави Аллах - та, расипани се!

48. И Ние тебе, секако, ти објавивме Книга со вистина, Потврда за Книгата што му се објави и нејзин заштитник. Па, суди меѓу нив според она што го објави Аллах во неа. Па, не следи ги страстите нивни, и не оддалечувај се од вистината која ти дојде. И за сите вас Ние пропишавме закон и пат. Аллах да сакаше ќе ве направеше еден народ. Но, не! Аллах сака да ве испроба за она што Он ви го даде. Еднисодруги, тогаш, предначете во добри дела зашто враќањето на сите вас води до Аллах и Он ќе ве извести за делениците ваши!

قِصَاصٌ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارٌ
لَّهُ وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ
هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٤٥﴾

وَقَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَرِهِم بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ
يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ ۖ وَءَاتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ فِيهِ هُدًى
وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَهُدًى
وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٦﴾

وَلِيَحْكُمُ أَهْلُ الْإِنجِيلِ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فِيهِ وَمَنْ لَّمْ
يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ
هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٤٧﴾

وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ
يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ فَاحْكُم
بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ هُمْ عَمَّا
جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً
وَمِنْهَا جَاءَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً
وَلَكِن لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ فَاسْتَبِقُوا
الْخَيْرَاتِ ۚ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا
فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٤٨﴾

49. И суди меѓу луѓето според она што го објави Аллах. Не следи ги страстите нивни, и чувај се да не ти направат сплетка во дел од она што го објави Аллах. А ако ги свртат плеќите - та, знај дека Аллах сака да ги снајде несреќа заради некои од гревовите нивни. Мнозинството од луѓето, навистина, се расипани!

50. Судањето ли од цахилијетот оние го бараат? А кој суди подобро од Аллах за луѓето кои се во верувањето уверени?

51. О верници, не земајте ги Евреите и христијаните за заштитници. Оние се еднинадруги заштитници. А оние кои ќе ги земат за заштитници од вас - од нив се, навистина! Аллах, секако, не го упатува народот зулумкарски!

52. Па, ги гледаш, оние кои во срцата свои имаат болештина, како се натпреваруваат во тоа. Зборуваат: “Се плашиме да не ни се сврти несреќа некаква!” А Аллах ќе донесе победа или ќе даде од Себе некаква наредба па ќе осамнат, каејќи се за она што го криеја во душите свои.

53. А верниците, пак, ќе речат: “Оние ли се кои се колнеа во Аллах со тешка заклетва своја дека

وَأَن آخُكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ
وَأَحْذَرُهُمْ أَن يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنزَلَ اللَّهُ
إِلَيْكَ فَإِن تَوَلَّوْا فَاَعْلَمَ أَنَّهُ يُرِيدُ اللَّهُ أَن يُصِيبَهُم بِبَعْضِ
ذُنُوبِهِمْ وَإِن كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ ﴿٤٩﴾

أَفَحُكُمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ
حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٥٠﴾

﴿٥١﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى
أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَن يَتَوَلَّهُمْ فإِنَّهُ
مِنَهُمْ إِنَّا اللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥١﴾

فَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ يُسْرِعُونَ فِيهِمْ
يَقُولُونَ نَخْشَى أَن تُصِيبَنَا آيَةٌ فَعَسَى اللَّهُ أَن يَأْتِيَ
بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِّنْ عِنْدِهِ فَيُصْبِحُوا عَلَى مَا أَسْرُوا
فِي أَنْفُسِهِمْ نَدِمِينَ ﴿٥٢﴾

وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ
جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ إِنَّهُمْ لَعَمْرُكُم حَاطَتِ أَعْمَلُهُمْ

се, навистина, со вас. Делата нивни ќе пропаднат и, тогаш, ќе осамнат поразени!

54. О верници, оној од вас кој ќе отстапи од верата своја - та, Аллах ќе донесе народ што Он го љуби, и што оние го љубат: кон верниците ќе бидат милостиви, а кон неверниците ќе бидат груби; се борат на Аллаховиот пат и нема да се плашат од каков било укор на укорувачите. Ете, тоа е добрината Аллахова која ја дава со посак Свој. Аллах е Неизмерен и Зналец!

55. Заштитникот ваш, навистина, е Аллах и пејгамберот Негов и оние кои веруваат и кои намаз извршуваат и кои зекат даваат. Овие се, токму, поклониците!

56. Оној кој ќе ги земе за заштитници Аллаха и пејгамберот Негов и оние кои веруваат - та, Аллаховата дружина ќе победи!

57. О верници, не земајте ги за заштитници оние кои ја земаат верата ваша за игра, исмевање на оние на кои им беше дадена Книгата пред вас и на неверниците. Плашете се од Аллах ако сте верници!

فَأَصْبَحُوا خَسِرِينَ ﴿٥٣﴾

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ ۖ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ ۖ أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ۚ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ ۚ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٤﴾

إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ﴿٥٥﴾

وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٥٦﴾

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ هُزُوءًا وَلَعِبًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِن قَبْلِكُمْ وَالْكَافِرَ أَوْلِيَاءَ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ كُفْرَكُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٥٧﴾

58. И кога повикувате кон намаз - тоа го земаат за игра и исмевање. Ова е заради тоа што се луѓе кои не сфаќаат!

59. Кажи: “О следбеници на Книгата, зарем ќе ни приговарате затоа што веруваме во Аллах и во она што е објавено порано?” А мнозинството од вас се расипани!

60. Кажи: “Да ве известам ли за она што е полошо од тоа за што ќе се има казна кај Аллах? Оние врз кои ќе се исипа проклетството и лутината Аллахова, оние од кои направи мајмуни и свињи, и кои го обожаваат Шејтанот нив ги чека најлошо место, и скршнаа најдалеку по лошиот пат.”

61. А кога ќе ви дојдат, зборуваат: “Ние веруваме” - но оние влегуваат со неверство и излегуваат со неверство. А Аллах најдобро го знае она што го кријат!

62. Ги гледаш многу од нив како се натпреваруваат и во грев и во непријателство и кои го јадат она што им е забрането. Е, само колку е лошо она што го правеа!

وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوا هُزُؤًا وَلِعِبَادِ ذَلِكَ يَأْتُهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٥٨﴾

قُلْ يٰٓأَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تَقِمْوْنَ مِنَّا إِلَّا أَنْ ءَامَنَّا بِٱللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلُ وَأَنْ أَكْثَرُكُمْ فَسِيقُونَ ﴿٥٩﴾

قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِّنْ ذَلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ ٱللَّهِ مَن لَعَنَهُ ٱللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمْ ٱلْقُرْدَةَ وَٱلْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ ٱلطَّاغُوتِ أُولَٔئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضْلُ عَنْ سَوَآءِ ٱلسَّبِيلِ ﴿٦٠﴾

وَإِذَا جَاءَهُمْ قَالُوا ءَامَنَّا وَقَدْ دَخَلُوا بِٱلْكَفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ ءَوَ ٱللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ ﴿٦١﴾

وَتَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يُسْرِعُونَ فِي ٱلْإِثْمِ وَٱلْعُدْوَنِ وَٱكْثَلَهُمُ ٱلسُّخْتُ لَيْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٢﴾

63. Зошто рабините и побожните луѓе не ги одвраќаа од нивното зборување, грев и јадење од она што е забрането. Е, само колку е лошо она што го правеа!

64. Евреите зборуваат: “Раката Аллахова е стисната!” Стиснати се рацете нивни и нека бидат проклети за она што го зборуваат. И двете раце Негови се отворени. Он снабдува како што сака. И она што ти се објавува од Господарот твој кај многумина од нив ќе го засили насилството и неверувањето. И меѓу нив Ние уфрливме и непријателство и омраза до Денот суден. И секогаш кога ќе запалат оган за војна Аллах го гасне. На земјава настојуваат да прават безредие. А Аллах не ги љуби безреднициите!

65. А, ако Следбениците на Книгата веруваат и ако се плашат Ние ќе ги отстраниме од нив злите дела и ќе ги воведеме во бавчите ценетски благословени!

66. Да се придржуваа кон Теврат и Инџил и кон она што им е објавено од Господарот нивни сигурно би имале што да јадат од она што е над нив и од она што е под нив, навистина! Меѓу

لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمُ
الْإِثْمَ وَأَكْلِهِمُ الشَّحْتَ لَيُثْسَرُوا مَا كَانُوا
يَصْنَعُونَ ﴿٦٣﴾

وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلَعْنُوا
بِمَا قَالُوا بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ
وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا
وَكُفْرًا وَالْقِسَاصَ بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ إِلَى يَوْمِ
الْقِيَامَةِ كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ
وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ
الْمُفْسِدِينَ ﴿٦٤﴾

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ آمَنُوا وَاتَّقَوْا
لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأَدْخَلْنَاهُمْ جَنَّاتِ
النَّعِيمِ ﴿٦٥﴾

وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ
مِّن رَّبِّهِمْ لَأَكَلُوا مِن فَوْقِهِمْ وَمِن تَحْتِ
أَرْجُلِهِمْ مِّنْهُمْ أُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ
سَاءَ مَا يَعْمَلُونَ ﴿٦٦﴾

нив има умерена заедница. Но, она што многу од нив го работат е лошо.

67. О пејгамберу, кажувај го она што ти е објавено од Господарот твој. Ако тоа не го направиш, не си го известил посланието Негово. Аллах те чува од луѓето. Аллах, навистина, не го упатува народот невернички!

68. Кажи: “О следбеници на Книгата, вие не сте ништо додека не се придржувате кон Теврат и кон Инџил и кон она што ви е објавено од Господарот ваш. Она што е објавено од Господарот твој ќе го засили сигурно, кај многу од нив, насилството и неверувањето, но, тогаш, не задавај си грижа за народот невернички!

69. Оние кои веруваа и кои станаа Евреи и Сабеејци и христијани... кои веруваа во Аллах и во Денот суден и кои работеа добри дела - та, не ќе стравуваат и не ќе тагуваат!

70. И Ние веќе го прифативме Договорот од синовите Израилови и им испраќавме пејгамбери. И секојпат кога им доаѓаше

﴿يَأْتِيهَا الرُّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾ (١٧)

﴿قُلْ يَأْهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَى شَيْءٍ حَتَّى تُقِيمُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا أَفَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ (١٨)

﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِغُونَ وَالنَّصَارَى مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ (١٩)

﴿لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَأَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ رَسُولًا قُلْنَا جَاءَ هُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى أَنْفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ﴾ (٢٠)

пејгамбер со она што не им се беендисуваше на желбите нивни... врз едни лага фрлаа, а другите, пак, ги убиваа.

71. Мислеа дека нема да има искушение; па, беа и слепи и глуви. Потоа Аллах им прости. И многу од нив, по тоа, беа и слепи и глуви. Аллах го гледа она што го работат.

72. Сосем не веруваа оние кои зборуваа: “Аллах, навистина, е Месих, синот на Мерјем.” А Месих зборуваше: “О синови Израилови, обожавајте го Аллаха – Господарот мој и Господарот ваш! На оној кој ќе Му припише здруженик, Аллах му го забрани Џеннетот и престојувалиштето негово е - огнот! Зулумџарите немаат поддржници никакви!

73. Сосем не веруваа оние кои зборуваа: “Аллах е еден од тројцата.” Нема друг бог освен еден Бог. А ако не престанат со она што го зборуваат - оние кои не веруваат од нив - за нив ќе има казна болна.

74. Не се кајат ли и не бараат ли прошка од Него? А Аллах е Простувач и Сомилосен!

وَحَسِبُوا أَنَّا لَآتٰكُوْنَ فَتَنَةً فَعَمَوْا وَصَمَوْا ثُمَّ تَابَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمَوْا وَصَمَوْا كَثِيْرٌ مِّنْهُمْ وَاللّٰهُ بَصِيْرٌ بِمَا يَّعْمَلُوْنَ ﴿٧١﴾

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِيْنَ قَالُوْا اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْمَسِيْحُ ابْنُ مَرْيَمَ ۚ وَقَالَ الْمَسِيْحُ بَنِيْٓ اِسْرَءٰٓءِيْلَ اَعْبُدُوْا اللّٰهَ رَبِّيْ وَرَبَّكُمْ اِنَّهٗ مَن يُشْرِكْ بِاللّٰهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللّٰهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَا وُجِدَ النَّارُ وَمَا لِلظّٰلِمِيْنَ مِنْ اَنْصَارٍ ﴿٧٢﴾

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِيْنَ قَالُوْا اِنَّ اللّٰهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ ۚ وَمَا مِنْ اِلٰهٍ اِلَّا اِلٰهٌ وَاحِدٌ ۚ وَاِنْ لَّمْ يَسْتَهْوَ اَعْمَا يَقُوْلُوْا لِيَمْسَسَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٧٣﴾

اَفَلَا يَتُوْبُوْنَ اِلَى اللّٰهِ وَيَسْتَغْفِرُوْنَ لَهُ ۗ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٧٤﴾

75. Месих, синот на Мерјем, е само пејгамбер. И пред него поминаа пејгамбери многу. А мајката негова беше искрена. И двајцата беа јаделе храна. И погледни како Ние им ги објаснуваме знаменијата; потоа погледни како кинисуваат!

76. Кажи: “Зарем обожавате друг освен Аллах кој не може да ви донесе ни штета ни корист?” Аллах е Слушач и Зналец

77. О Следбеници на Книгата, не претерувајте во верата ваша, неправно! И не следете ги желбите на народите кои веќе порано скршнаа, а многу натераа да скршнат: и скршнаа најдалеку по лошиот пат.

78. Оние синови Израилови кои не веруваа беа проколнети и од Давуд и од Иса, синот на Мерјем. Ете, тоа заради непослушноста нивна и претерувањето нивно:

79. не престануваа во злото кое го правеа еднисодруги. Е, само колку е лошо она што го работеа!

80. Ти многу од нив ги гледаш како пријателуваат еднисодруги со неверниците. Е, само колку е лошо она што го подготвуваат

مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ
مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ كَانَا
يَاكُلَانِ الطَّعَامَ أَنْظِرْ كَيْفَ نَبِّئُ
لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ أَنْظِرْ أَنَّى
يُؤْفَكُونَ ﴿٧٥﴾

قُلْ اتَّبِعُونِي مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ
لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٧٦﴾

قُلْ يٰٓأَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ
غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ
ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَأَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا
عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿٧٧﴾

لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ
عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ
ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٧٨﴾

كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ
فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧٩﴾

تَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ
الَّذِينَ كَفَرُوا لِبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنْفُسُهُمْ
أَنْ سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ

за себеси! Да се исипа врз нив Аллаховиот разгнев и во казната за навек да останат!

81. Ако веруваа во Аллах и во пејгамберот и во она што им е објавено - нив не ќе ги земаа за заштитници. Но, мнозинството од нив се расипани!

82. Сигурно е дека ќе најдеш меѓу луѓето со најсилно непријателство кон оние кои веруваат, Евреите и оние кои на Аллах здруженик му припишуваа, а сигурно е дека ќе најдеш од оние кои веруваат најблиски пријатели, оние кои зборуваа: “Ние сме христијани!” Тоа, ете што меѓу нив има свештеници и монаси кои, навистина, не се дуваат!

83. И кога го слушаат она што е објавено до пејгамберот ги гледаш како нивните очи ронат солзи заради некои познавања нивни на Вистината. Зборуваат: “Господаре наш, ние веруваме и, тогаш, запиши нè меѓу сведоците!”

84. Зошто да не веруваме во Аллах и во Вистината која ни доаѓа бидејќи тежнееме, Господаре наш, да нè вброиш меѓу добрите.

هُم خَالِدُونَ ﴿٨٠﴾

وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
وَمَا أَنْزَلَ إِلَيْهِمَا مَا اتَّخَذُوهُمْ أَوْلِيَاءَ وَلَٰكِنَّ
كَثِيرًا مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٨١﴾

﴿٨٠﴾ لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدُوًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا
الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا وَلَتَجِدَنَّ
أَقْرَبَهُمْ مَوَدَّةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ قَالُوا
إِنَّا نَصْرِيكَ يَا أَيُّهَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ
وَرُفَعَانَا إِنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٨٢﴾

وَإِذَا سَمِعُوا مَا أَنْزَلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَىٰ أَعْيُنُهُمْ
تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ
رَبَّنَا آمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨٣﴾

وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ
وَنَطْمَعُ أَنْ يَدْخُلَنَا رَبَّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ ﴿٨٤﴾

85. Па, Аллах ќе ги награди за она што го зборуваа со бавчите ценнетски низ кои реки течат и во нив за навек ќе останат. Ете, тоа е награда за добротинителите!

86. А оние кои не веруваат и кои лага фрлаат врз ајетите Наши се - жители џехенемски!

87. О верници, не забранувајте ги доброта кои Аллах ви ги дозволи и не претерувајте, Аллах, навистина, не ги љуби претерувачите!

88. И јадете од нафаката Аллахова кон вас, халал чиста храна, и плашете се од Аллах во кого вие, токму, верувате!

89. Аллах не ве казнува за вашите ненамерни заклетви, но ве казнува за вашите намерни заклетви. Откуп за ова е да се нахранат десет сиромаси со она со што вие нормално ги храните семејствата ваши, или да ги облечете или роб да ослободите. Ако некој нема, тогаш, нека пости три дена. Ова е откуп за заклетвите ваши кога ќе се заколнете. Па, тогаш, чувајте ги заклетвите ваши. Ете, така Аллах ви ги објаснува ајетите Свои за да бидете благодарни.

فَأَنبَهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا أَجَنَّتْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ
الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٥﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿٨٦﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَحَرِّمُوا طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ
اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَقْتَدُوا بِآيَاتِ اللَّهِ لَا يُحِبُّ
الْمُعْتَدِينَ ﴿٨٧﴾

وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ
الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَٰكِنْ
يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ فَكَفَّرتُهَا
إِطْعَامُ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ
أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْوَتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ
فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ذَلِكَ كَفَّرتُهَا أَيْمَانِكُمْ
إِذَا حَلَفْتُمْ وَأَحْضُوا أَيْمَانَكُمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ
اللَّهُ لَكُمْ ءَايَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٨٩﴾

90. О верници, вино, хазардна игра, кумири и гатање на стрелички се лоша постапка шејтанова, навистина! Избегнувајте го, тогаш, Шејтанот за да бидете спасени!

91. Да, Шејтанот посакува да уфрли меѓу вас непријателство и омраза. И со виното и со хазардната игра сака да ве оддалечи од споменувањето на Аллах и од намазот. Па, нема ли да престанете!

92. И бидете послушни и на Аллах и на пејгамберот; бидете претпазливи! А ако ги свртите плеќите знајте дека, навистина, пејгамберот Наш е задолжен само да извести јасно!

93. Оние кои веруваа и кои работеа добри дела немаат грев во она што го јадеа зашто и се плашеа, и веруваа, и добро работеа. А Аллах ги љуби доброчинителите!

94. О верници, Аллах ќе ве искуша, сосем сигурно и со дивеч кој е на дофат на рацете ваши и копјата ваши, за Аллах да испита кој се плаши од Него скришно. А кој ќе претера по тоа - та, болна казна ќе има!

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ
وَالْأَزْلَمُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ
تَفْلِحُونَ ﴿٩٠﴾

إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ
وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ
وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْهَوُونَ ﴿٩١﴾

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَاطِيعُوا الرَّسُولَ وَاحْذَرُوا فَإِن تَوَلَّيْتُمْ
فَاعْلَمُوا أَنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلَّغُ الْمُبِينُ ﴿٩٢﴾

لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَءَامَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوْا وَءَامَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَأَحْسَنُوا
وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿٩٣﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِبَلْوَاتِكُمُ اللَّهُ شَيْءٌ مِّنَ الصَّيْدِ
تَنَالُهُ أَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَخَافُهُ
بِالْغَيْبِ فَمَن أَعْتَدَىٰ بِعَدَاةٍ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٩٤﴾

95. О верници, не убивајте дивеч додека сте во ихрами. Оној од вас кој ќе убие намерно наместо тоа е еднаков на убиеното: домашно животно за кое ќе посведочат двојца праведни од вас, и кое ќе се подари како Курбан на Каба, или откуп со нахранување сиромаси или со постење еднакво на тоа за да се искуси последицата на постапката таква. А Аллах прости за она што помина. А кој ќе се врати на тоа Аллах ќе ја затегне строгоста. Аллах е Силен и Строг!

96. Халал ви е ловот во море и неговата храна што е сопственост ваша, вам и на сиот караван. Но, харам ви е ловот на земја за сето време додека сте во ихрам. Плашете се од Аллах зашто кај Него ќе се зберете!

97. Аллах ја определи Каба за Света кука, место каде што луѓето ќе стојат, и свет месец, и определи курбани со ѓердани украсени. Ете, тоа за да знаете дека Аллах, секако, го знае и она што е на небесата и она што е на Земјата. Аллах, навистина, знае сè!

98. Знајте дека Аллах, секако, е Силен Казнувач и дека Аллах, е Простувач и Сомилосен!

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ حُرُمٌ وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَمِّدًا فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعَمِ يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ هَذَا يَبْلُغُ الْكَعْبَةَ أَوْ كَفَرَةً طَعَامُ مَسْكِينٍ أَوْ عَدْلُ ذَلِكَ صِيَامًا لِيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِهِ عَفَا اللَّهُ عَنْمَا مَلَفٌ وَمَنْ عَادَ فَيَنْقِمِ اللَّهُ مِنْهُ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿٩٥﴾

أُحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَّعَالِكُمْ وَلِلنَّاسِ وَاللَّيَّاتِ وَأُحِلَّ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا ذُكِرْتُمْ حُرُمًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٩٦﴾

﴿٩٧﴾ جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيَمًا لِلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلَائِدَ ذَلِكَ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٩٨﴾

اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩٨﴾

99. Пејгамберот е задолжен само да извести. А Аллах го знае и она што го обелоденувате и она што го криете!

100. Кажи: “Злото и доброто не се еднакви. Ако те вчудоневидува повеќето зло - та, плашете се од Аллах, о вие со разбир надарени, за да бидете спасени!”

101. О верници, не поставувајте прашања за оние работи кои, ако ви се обелоденат, бидува лошо за вас. А ако поставувате прашања за нив, додека се објавува Кур’анот, ви се објаснуваат. Она од порано ви се прости. Аллах е Простувач и Благ!

102. За нив веќе прашуваа и луѓето кои беа пред вас, а потоа осамнуваа како неверници.

103. Аллах не определи ниту да се сечат ушите од камилата која донела на свет пет новороденчиња, ниту да се ослободи во име на некој кумир, ниту да се жртвуваат овци кои донеле на свет петпати близначиња, или пак камилата која петпати донела на свет машко. Но, оние кои не веруваат фрлаат лага врз Аллах. А мнозинството од нив не сфаќаат.

مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ
وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿٩٩﴾

قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ أَعْجَبَكَ
كَثْرَةُ الْخَبِيثِ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَأْتِ الْوَلِيَّ الْأَلْبَسُ
لَعَلَّكُمْ تَفْلَحُونَ ﴿١٠٠﴾

يَأْتِيهَا الَّذِيكَ ءَامَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءَ
إِنْ تُبَدَلْ لَكُمْ تَسْأَلُكُمْ وَإِنْ تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنَزَّلُ
الْقُرْءَانُ تُبَدَلْ لَكُمْ عَفَا اللَّهُ عَنْهَا وَاللَّهُ
غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٠١﴾

قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِنْ قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا
بِهَا كَافِرِينَ ﴿١٠٢﴾

مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ
وَلَا حَامٍ وَلَكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَقْتُرُونَ عَلَى اللَّهِ
الْكَذِبَ وَأَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠٣﴾

104. И кога ќе им се рече: “Свртете се кон она што го објави Аллах и кон пејгамберот”, велат: “Доволно е тоа што ги најдовме кај предците наши.” Зарем и тогаш кога нивните предци не знаеја ништо и не упатуваа!?

105. О верници, внимавајте на самите себеси. Не ќе ви наштети, кога сте упатени, оној кој скршнал во заблуда. Прибежиштето на сите вас е - кон Аллах! Па, ќе ве извести за она што го работевте.

106. О верници, кога некому од вас ќе му се приближи смртта нека двајца од вас, праведни, посведочат, кога се остава васиет, или двајца, освен вас, ако сте на пат, доколку усетите дека ќе ве снајде смрт. Задржете ги, тогаш, по намазот, ако во нив се сомневате, да се заколнат во Аллах: “Ние заклетвата нема да ја продадеме за никаква цена, па било да се работи за роднина, и нема да го криеме сведочењето Аллахово зашто тогаш, навистина, би биле меѓу грешниците!”

107. Ако се открие дека овие двајца навлекле грешка, тогаш, нека ги застапат други двајца од оние на кои им е одземено правото, кои се праведни, и нека се

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ قَالُوا أَحْسَبْنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوْ لَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٠٤﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَن ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فِئْتَبْتُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٥﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا شَهْدَةُ بَيْنِكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ اثْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنكُمْ أَوْ آخَرَانِ مِّنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَأَصَبْتَكُمْ مُصِيبَةُ الْمَوْتِ تَحْسِبُوهُمَا مِّنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ إِنِ ارْتَبْتُمْ لَا نَشْتَرِي بِهِنَّ شَيْئًا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةَ اللَّهِ إِنَّا إِذًا لَّمِنَ الْآثِمِينَ ﴿١٠٦﴾

فَإِنْ عُرِيَ عَنْ أَنَّهُمَا اسْتَحَقَّ إِثْمًا فَآخَرَانِ يَقُومَانِ مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأُولَانِ فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ لَشَهَدْنَا أَحَقُّ مِن شَهَدَتَيْهِمَا وَمَا عَتَدْنَا إِنَّا إِذًا لَّمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٧﴾

заколнат во Аллах: “Сведочењето наше е поисправно од сведочењето нивно, и ние не правиме никаков престап зашто тогаш, навистина, би биле меѓу зулумкарите!”

108. Ете, тоа е најсигурен начин на кој можат да посведочат, во вистинскиот изглед негов, или пак се плашат дека заклетвата по тоа ќе ја отфрлат други заклетви нивни. Плашете се од Аллах и чујте: “Аллах не го упатува народот расипнички!”

109. На Денот кога Аллах ќе ги збере пејгамберите, и кога ќе рече: “Што ви одговорија?” Оние ќе речат: “Ние ништо не знаеме. Ти си, навистина, Зналец на тајните!”

110. Кога Аллах рече: “О Иса, сине Мерјемин, сети се на благодатот Мој кон тебе и кон твојата мајка, кога те поддржав со Духот свет! И кога разговараше со луѓето в крошни и како зрел маж. И кога те поучив и со Книгата, и со Мудроста, и со Теврат и со Инџил. И кога замеси глина во облик на птица, со одобрението Мое, па дувна во тоа и стана ете, со одобрението Мое,

ذَٰلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ عَلَىٰ وَجْهِهَا
أَوْ يَخَافُوا أَنْ تُرَدَّ أَيْمَانٌ بَعْدَ آيْمَانِهِمْ ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ
وَأَسْمِعُوا اللَّهَ لَا يَهْدِيَ الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٠٨﴾

﴿١٠٩﴾ يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أُجِبْتُمْ
قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿١١٠﴾

إِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَىٰ ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِي
عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَلَدَتِكَ إِذْ أَيَّدْتُكَ بِرُوحِ
الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا
وَإِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ
وَإِنْجِيلَ ۚ وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ
بِإِذْنِي فَتَنفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي وَتُبْرِئُ
الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي وَإِذْ تُخْرِجُ
الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِي ۚ وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَءِيلَ
عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا

птица; и оздрави слеп и лепрозен, со одобрението Мое, и кога ги оживи мртвите со одобрението Мое; и кога ги одбив од тебе синовите Израилови тогаш кога им ги донесе јаснотиите од кои оние кои не веруваа, повикаа: “Ова е само волшебништво, јасно!”

111. И кога на апостолите им објавив: “Верувајте во Мене и во пејгамберот Мој!” Рекоа: “Веруваме и посведочи дека сме, навистина, муслимани!”

112. Кога апостолите рекоа: “О Иса, сине Мерјемин, може ли Господарот твој да ни спушти софра од небо?” Рече: “Плашете се од Аллах ако сте верници!”

113. Рекоа: “Сакаме да јадеме од неа, а срцата наши да бидат сми- рени, и да знаеме дека вистина ни зборуваше и да бидеме за неа Сведоци.”

114. Иса, синот на Мерјем, рече: “О Аллаху мој, Господаре наш, спушти ни софра од небо, да ни биде празник и за првите од нас и за последните од нас, и знаме- нија од Тебе. Снабди нè. А Ти си од снабдувачите Најдобриот!

مِنْهُمْ إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّيْتٌ ﴿١١٠﴾

وَإِذْ أُوحِيَ إِلَى الْخَوَارِجِ أَنْ آمِنُوا بِي
وَبِرَسُولِي قَالُوا آمَنَّا وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿١١١﴾

إِذْ قَالَ الْخَوَارِجُ يُعِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ هَلْ
يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَنْ يُنْزِلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ
السَّمَاءِ قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١١٢﴾

قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ قُلُوبُنَا
وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ صَدَقْتَنَا وَنَكُونَ عَلَيْهَا
مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿١١٣﴾

قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً
مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا
وَأَيَّةً مِنْكَ وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿١١٤﴾

115. Аллах рече: “Ќе ви ја спуштам. Па, оној од вас, потоа, кој не верува, ќе го казнам, навистина! И тоа со казна со која нема да го казнам никого од луѓето.

116. И кога Аллах рече: “О Иса, сине Мерјемин, им зборуваше ли на луѓето: “Прифатете нè, мене и мајка ми покрај Аллах, за две божества!” Иса рече: “Славен би-ди! Не ми доликува да зборувам за она за што немам право. Ако ова го зборував - па, Ти би го знаел тоа. Ти го знаеш она што е во душава моја, а јас не го знам она што е во душата Твоја. Ти си, навистина, Зналец на тајните!”

117. Им го кажав само она што ми го нареди: “Обожавајте го Аллаха, Господарот мој и Господарот ваш!” И јас останав нивни сведок, постојано бев со нив, а кога ми ја зеде душава Ти ги посматраше. Ти си Сведок за сè!

118. Ако ги казниш - та, робови се Твои, а ако им простиш - та, ти си, навистина, Силен и Мудар!

قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُنَزِّلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدَ مِنْكُمْ فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١١٥﴾

وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَحْيَى ابْنَ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّي إِلَهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالِ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿١١٦﴾

مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَّا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿١١٧﴾

إِنْ تَعَذَّبْتَهُمْ فَإِنَّهُمْ عَبْدُكَ وَإِنْ تَغْفِرَ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١١٨﴾

119. Аллах ќе рече: “Овој е Ден во кој искреноста ќе им користи на искрените: за нив има бавчи низ кои реки течат, и во нив за навек ќе останат. Аллах е задоволен од нив и оние се задоволни од Него. Ете, тоа е победа голема!

120. Власта и на небесата и на Земјата, и во она на нив е - Аллахова. Аллах е Кадар за сè!

ЕЛ-ЕН'АМ (Добиток) VI

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

1. Благодарение на Аллах! Кој ги создаде небесата и Земјата и Кој ја определи темницата и светлината. Оние кои не веруваат, по тоа, со Господарот нивни други изедначуваат!

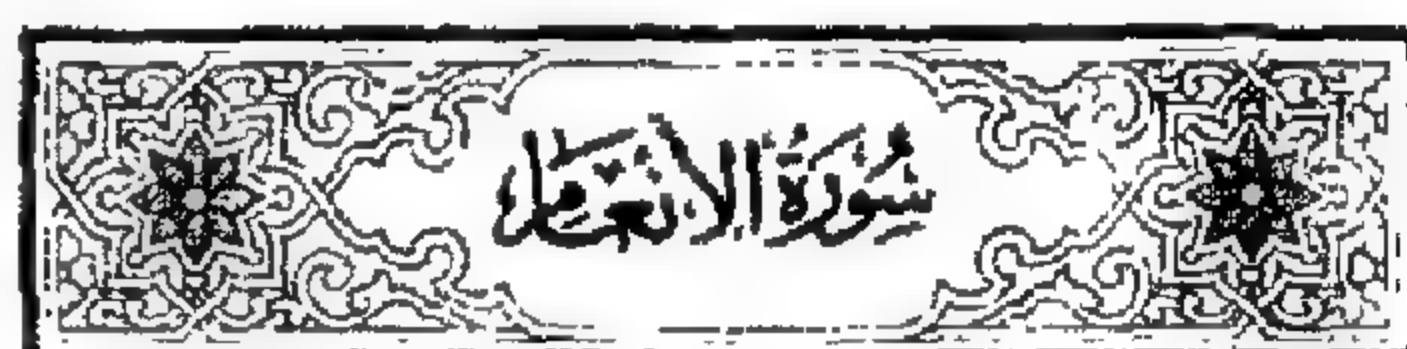
2. Тоа е Оној кој ве создаде од земја, а потоа го определи рокот на живеењето - рокот именуван е кај Него, а вие, сепак, се сомневате.

3. И Он е Аллах и на небесата и на Земјата; Он ја знае и вашата јавност и вашата тајност, го знае и она што го печалите.

4. И ним не им доаѓаше ниеден ајет, од ајетите на Господарот

قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ
لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا
رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١١٩﴾

لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ
وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٢٠﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ
يَعْدِلُونَ ﴿١﴾

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلًا وَأَجَلٌ
مُسَمًّى عِنْدَهُ ثُمَّ أَنْتُمْ تَمْتَرُونَ ﴿٢﴾

وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ
وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ ﴿٣﴾

وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا

нивни, а тие кон него да не беа рамнодушни!

5. Кога Вистината им доаѓаше - веќе лага фрлаа врз неа. Па, ќе им дојдат вести за она за што се исмеваа.

6. Не гледаа ли колку поколенија пред нив Ние уништивме? На кои им дадовме такви места на земјава кои вам не ви се дадени: и од небо спуштивме дожд во изобилие и определивме меѓу нив да течат реки и, заради гревовите нивни, ги уништивме и, по нив, други поколенија, Ние создадовме.

7. А Книгата да ти ја објавивме на хартија и да ја допрат со рацете свои, оние кои не веруваат, би рекле: “Ова е само волшебништво јасно!”

8. И потоа рекоа: “Зошто да не му се објавува мелек?” А Ние мелек да објавивме работата ќе беше решена и потоа немаше да бидат здогледани.

9. И мелек да определивме пак како човек ќе го определивме: нејасно ќе им беше она што е нејасно.

10. И пејгамберите веќе пред тебе беа исмевани. А на оние од

عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٤﴾

فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَسَوْفَ يَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا كَانُوا يَدَّعُونَ ﴿٥﴾

أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ مَا لَهُ تُمْكِينٌ وَلَا هُمْ يَسْتَبِينَ ۚ وَارْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ مِدْرَارًا وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا ۚ آخِرِينَ ﴿٦﴾

وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَىٰ كِتَابٍ فِي قِرْطَاسٍ فَلَمَسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ لَقَالُوا الَّذِيْنَ كَفَرُوا إِنَّ هَٰذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٧﴾

وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ وَلَوْ أَنزَلْنَا مَلَكَ لَفُتِي الْأَمْرُ ثُمَّ لَا يُنْظَرُونَ ﴿٨﴾

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكَ لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِمْ مَا يَلِيْسُونَ ﴿٩﴾

وَلَقَدْ أَسْهَرْنَا بِرُسُلِكَ مِنْ قَبْلِكَ فَنَاقَىٰ بِالَّذِينَ

нив кои се шегуваа, па, ги обзеде токму она за што се исмеваа.

11. Кажи: “Патувајте по земјата и гледајте каква беше казната на лашковците!”

12. Кажи: “Чие е она на небесата и на Земјата?” Кажи: “Аллахово е!” Аллах за Себеси пропиша милост. На Денот суден, во кој нема сомнение, ќе ве збере. Оние кои се упропастија самите себеси - оние, токму, не веруваат.

13. Сè што пребива и преку ноќ и преку ден е - Аллахово! Он е Слушач и Зналец!

14. Кажи: “Заштитник ли, освен Аллах да земам, Кој е Творител на небесата и на Земјата, Кој храни а не се храни?” Кажи: “Наредено ми е да бидам прв во послушноста.” И никако немој да бидеш меѓу многубошците!

15. Кажи: “Ако сум непослушен кон Господарот мој би се плашел од казната на Денот голем!”

16. А оној кој ќе биде поштеден од тој Ден Он веќе му се смилувал. Ете, ова е победа јасна.

17. Ако те допре неволја од Аллах никој, освен Него, не може да ја отстрани, а ако те допре добро - та, Он е Кадар за сè!

سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿١٠﴾

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ أَنْظِرُوا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿١١﴾

قُلْ لِمَنْ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ لِلَّهِ
كُتِبَ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةُ لِيَجْمَعَ كُفْرَكُمْ
إِلَى يَوْمٍ الْفَيْصَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ الَّذِينَ خَسِرُوا
أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢﴾

﴿١٣﴾ وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ ﴿١٣﴾

قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ أَخَذُ وَلِيًّا فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَهُوَ يُطْعِمُهُمْ وَلَا يُطْعَمُ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ
أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٤﴾

قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ
رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥﴾

مَنْ يُصْرِفْ عَنْهُ يَوْمَ يَذِفُ فَقَدْ رَحِمَهُ وَذَلِكَ
الْفَوْزُ الْمُبِينُ ﴿١٦﴾

وَإِنْ يَمَسَّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا
هُوَ وَإِنْ يَمَسَّكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٧﴾

18. И Он е Силен. Над робовите Свои е. Мудар и Известен е Он!

19. Кажи: “Кое е најголемо сведочење?” Кажи: “Аллах е Сведок меѓу мене и меѓу вас. И објавен ми е овој Кур’ан да ве опоменувам со него, вас и оние на кои им е соопштен.” Ќе посведочите ли дека има покрај Allah, навистина, други богови? Кажи: “Не сведочам, Он, навистина, е еден Бог и јас сум, секако, далеку од вашето припишување здружник!”

20. Оние со дадената им Наша Книга го знаат како што ги знаат синовите свои. Оние кои си нанесоа штета - оние се, токму, кои не веруваат.

21. Кој прави поголем зулум: кој фрла лага врз Allah или кој ги смета за лажни ајетите Негови? Не ќе се спасат зулумкарите, навистина!

22. И Денот во кој Ние ќе ги збереме сите, а потоа ќе им речеме на оние кои му припишуваа здружник на Allah: “Каде се здружениците ваши кои вие ги сметавте за божества?”

23. Потоа сплетката нивна ќе ја снеса. Само ќе речат: “Се

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ. وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿١٨﴾

قُلْ أَى شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلْ اللَّهُ شَهِيدُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ لَا تُذَرَّكُمْ بِهِ. وَمَنْ بَلَغَ أَيْسَكُمْ لَتَشْهَدُونَ أَنِّ مَعَ اللَّهِ إِلَهٌ آخَرُ قُلْ لَا أَشْهَدُ قُلْ إِنَّمَا هُوَ إِلَهٌُ وَاحِدٌ وَإِنِّى بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ ﴿١٩﴾

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ. كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمُ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠﴾

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٢١﴾

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنِّى شُرَكَاءُكُمْ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٢٢﴾

ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فِتْنَتُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا وَاللَّهِ

колнеме во Аллах, Господарот наш, ние не бевме многубошци!”

24. Погледни како самите се лажат и колку далеку од нив скришнаа оние што ги измислуваа!

25. Од нив има кои те слушаат, но, врз срцата нивни Ние спуштивме завеса да не разбираат, а во ушите нивни, пак, тежина. И секој ајет да го видат нема да веруваат во него. И кога ќе ти дојдат расправаат со тебе. Неве- рниците зборуваат: “Ова се само измислици на одамнешните!”

26. Оние, забранувајќи ги другите во него и самите се оддалечуваат. И само себеси се уништуваат, но, ете, за тоа не усетуваат.

27. Е, кога би ги видел исправни пред огнот, како ќе зборуваат: “Тешко нам. Е, кога би биле вратени, не би ги сметале за лажни ајетите од Господарот наш. И ќе бидеме меѓу верниците, секако!”

28. Но, не! Ќе им биде очигледно она што го криеја порано. И кога би биле вратени пак ќе се вратеа кон она што им се забрануваше. Лашковци се, навистина!

رَبَّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ ﴿٢٢﴾

أَنْظِرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٤﴾

وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ يَرَوْا صَكْلًا آيَةً لَا يُؤْمِنُوا بِهَا حَتَّى إِذَا جَاءُوكَ يُجَادِلُونَكَ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٥﴾

وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْتَوُونَ عَنْهُ وَإِنْ يُهْلِكُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾

وَلَوْ تَرَى إِذْ وَقَفُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا يَلَيْلَتُنَا نَرُدُّ وَلَا نَكْذِبُ بِآيَاتِ رَبِّنَا وَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٧﴾

بَلْ بَدَأَهُمُ مَا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٢٨﴾

29. И зборуваат: “За нас животот наш, на овој свет, е единствениот и нема да бидеме оживеани!”

30. Е, кога би ги видел исправени пред Господарот нивни кој ќе им рече: “Нели е ова Вистината?” Ќе речат: “Да, се колнеме во Господарот наш!” Аллах ќе рече: “Искусете ја, тогаш, казната затоа што не верувавте!”

31. Веќе пропаднаа оние кои ја сметаа за лажна средбата со Аллах! И кога ќе им дојде Часот одненадеж, ќе речат: “Еј хасрет, што ли пропуштивме во животот!” И ќе го понесат својот товар на плеките нивни. Е, само колку е лошо она што ќе го натоварат!

32. А животот на овој свет е само игра и забава. А Ахирет, за богобојазливите, е подобар. Нема ли да се вразумите?

33. Ние знаеме дека тебе, навистина, те загрижува она што го зборуваат. Оние, секако, не те сметаат за лашко. Но, неверниците не ги признаваат ајетите Аллахови.

وَقَالُوا إِن هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿٢٩﴾

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ قَالَ أَلَيْسَ هَذَا بِأَلْحَقٍ ﴿٣٠﴾
قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣١﴾

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَتْهُمْ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا إِنَّا نَحْسِرُنَا عَلَىٰ مَا فَرَطْنَا فِيهَا وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ إِلَّا سَاءَ مَا يَزِيدُونَ ﴿٣٢﴾

وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَلَهُوَ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٣٣﴾

قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزَنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يَكْذِبُونَكَ وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بَيَّاتٍ
اللَّهُ يَجْحَدُونَ ﴿٣٤﴾

34. Лажни се сметани, секако, и пејгамберите пред тебе. Па беа трпеливи, токму, во она што беа сметани лажни, и беа мачени, сè додека не им дојдеше помошта Наша. И нема никој кој може да ги промени зборовите Аллахови. А веќе ти дојдоа вести за пејгамберите!

35. И ако нивното противење ти отежнува - тогаш, ако можеш побарај отвор во земјата или скалила кон небото, и донеси им знамение. А кога Аллах би сакал би ги збрал да одат по Патоказот. И никако немој да бидеш меѓу незнајковците!

36 И ќе ти се освијат, навистина, оние кои слушаат. И мртвите Аллах ќе ги оживи; потоа Нему ќе му се вратат!

37. Зборуваат: “Зошто да не му се објавува од Господарот негов знамение некакво?” Кажи: “Аллах, навистина, е Кадар да објави знамение но, ете, мнозинството од нив не знаат.”

38. И животните кои одат по земјата и птиците кои летаат со крилјата вам ви се слични, заедници. И ништо Ние во Книгата не изоставивме. Потоа, кај Господарот нивни, ќе бидат збрани.

39. Оние кои ги сметаат за лажни знаменијата Наши и глуви се и неми се, во темнините се.

وَلَقَدْ كَذَّبْتَ رَسُولٌ مِّن قَبْلِكَ فَصَبْرُوا عَلَىٰ مَا كَذَّبُوا وَأُوذُوا حَتَّىٰ أَنَّهُمْ نَصَرْنَا وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِن نَّبَائِ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٦﴾

وَأِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنِ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِآيَةٍ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدَىٰ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٢٧﴾

﴿٢٨﴾ إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَالْمَوْتَىٰ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٢٩﴾

وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ قُلْ إِنِ اتَّخَذَ اللَّهُ قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يُنْزِلَ آيَةً وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾

وَمِمَّنْ دَابَّةٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا ظَلِيرٌ يُّطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَلُكُمْ مَا فَرَّطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ﴿٣١﴾

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُمُّوْا وَبُكْمٌ فِي الظُّلُمَاتِ

Аллах кого сака скршнува во заблуда од патот вистински а кого сака управува по патот вистински.

40. Кажи: “Ако ви дојде казната Аллахова или ако дојде крај на светот мислите ли, ако сте искрени, дека ќе повикувате друг освен Аллах?”

41. Но, не! Само Него ќе Го повикувате. И Он ќе го открие она за што Го повикувате и, ако сака, ќе го заборавите вашето припишување здруженик.

42. Ние, секако, испраќавме пејгамбери до народите и пред тебе, и со немаштија и со штети ги казнувавме за да се молат понизно!

43. Па, зошто не се молеа понизно кога веќе им доаѓаа немаштии од Нас? Зашто срцата нивни затврднаа, и Шејтанот им го разубави во очите нивни она што го работеа.

44. И бидејќи го заборавија она што го споменуваа, Ние им ги отворивме вратите на сите нешта и кога ќе се зарадуваа со она што им е дадено одненадеж ќе ги казневме и, токму, тогаш ќе станеа безнадежници.

مَنْ يَشَأِ اللَّهُ يُضِلَّهُ وَمَنْ يَشَأِ يُجْعَلْهُ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢١﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ أَوْ أَتَاكُمْ السَّاعَةُ أَغَيْرَ اللَّهِ تَدْعُونَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٢﴾

بَلْ إِلَٰهَآ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَٰهَ إِنْ شَاءَ وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ ﴿٢٣﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ فَأَخَذْنَاهُمْ بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَضُرَّعُونَ ﴿٢٤﴾

فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلَكِن قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٥﴾

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمُ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ ﴿٢٦﴾

45. Па, ќе се прекинеше трагата на луѓето кои зулум правеа. Благодарение на Аллах, Господарот на световите!

46. Кажи: “Мислите ли дека, ако Аллах го одземе и слухот ваш и видот ваш и ако ги запечати срцата ваши, има некој друг бог освен Аллах кој ќе ви го врати тоа? Погледни како Ние ги нижиме знаменијата, а потоа тие се вртат!

47. Кажи: “Мислите ли дека, ако ви дојде казната Аллахова одненадеж или јавно, ќе пропадне друг а не и народот зулумкарски?”

48. Ние пејгамберите ги испраќавме само како радосници и како опоменувачи. Оние кои веруваат и кои ќе се поправат не ќе стравуваат и не ќе тагуваат!

49. И на оние кои ги сметаат за лажни знаменијата Наши ќе ги погоди казната зашто беа расипани.

50. Кажи: “Не ви тврдам дека кај мене се ризниците Аллахови, не го знам тајното, и не ви тврдам дека сум, навистина, мелек. Јас го следам, секако, само она што ми се објавува. Кажи: “Еднакви ли се оној кој не гледа и оној кој гледа?” Зошто, тогаш, не размислувате?”

فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٥﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَارَكُمْ وَخَتَمَ عَلَى قُلُوبِكُمْ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ أَنْتُمْ كَيْفَ نَصَرِفُ الْآيَاتِ ثُمَّ هُمْ يَصْذِفُونَ ﴿٤٦﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَنْتُمْ عَذَابُ اللَّهِ بَغْتَةً أَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمَ الظَّالِمُونَ ﴿٤٧﴾

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ فَمَنْ ءَامَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٤٨﴾

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٤٩﴾

قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ إِنْ أَتَيْتُمْ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ ﴿٥٠﴾

51.Опоменувај ги, со она што ти се објавува, оние кои се плашат од тоа што ќе бидат збрани кај Господарот свој, за кои, освен Аллах, не ќе има ни заштитник ни посредник, - за да бидат богобојазливи!

52.И не одбивај ги оние кои го повикуваат Господарот свој и наутро и навечер. Оние, токму, го посакуваат лицето Аллахово. За нив ти во ништо не ќе одговараш, а и оние за тебе во ништо нема да одговараат. Па, одбивајќи ги, ќе станеш еден од неправедните.

53.И Ние, ете, така едни со други ги ставивме во искушение за да речат: "Оние ли се на кои Аллах им даде предност меѓу нас?" Нели ги знае Аллах најдобро благодарните!?

54.И кога ќе ти дојдат оние кои веруваат во ајетите Наши, кажи: "Селамун алејкум!" Господарот ваш си пропиша за Себеси милост. Оној од вас кој ќе направи зло, навистина, не знаејќи, а потоа ќе се покае и ќе се поправи... та, Аллах, секако, е Простувач и Сомилосен!

55.И ете, така Ние потенко ги објаснуваме ајетите за да им стане јасен Показот на силниците!

وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُخْشَرُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ
لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ
لَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٥١﴾

وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ
يُرِيدُونَ وَجْهَهُ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ
شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ
فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٢﴾

وَكَذَٰلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لِّيَقُولُوا
أَهَٰؤُلَاءِ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا أَلَيْسَ اللَّهُ
بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ ﴿٥٣﴾

وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلَامٌ
عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَىٰ نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ
أَنَّهُ مَنِ عَمِلَ مِنْكُمْ سُوءًا بِجَهْلَةٍ ثُمَّ تَابَ
مِنْ بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥٤﴾

وَكَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ
الْمُجْرِمِينَ ﴿٥٥﴾

56. Кажи: “Мене ми е забрането, навистина, да ги обожавам оние кои вие, освен Аллах, ги повикувате.” Кажи: “Не ги следам желбите ваши зашто тогаш, секако, би скршнал во заблуда и не би бил меѓу упатените.”

57. Кажи: “Да, јас сум врз јасно-тијата од Господарот мој која, вие, за лажна ја сметате! Јас не го поседувам она кон што вие се брзате. Пресудата е само Аллахова. Аллах вистина кажува. Меѓу толкувачите Он е Најдобриот!

58. Кажи: “Кога би го поседувал она кон што вие се брзате работата ќе беше решена меѓу мене и меѓу вас. А Аллах најдобро ги знае зулумкарите!

59. И само кај Него се клучевите на Тајната. Неа не ја знае никој освен Него. Он го знае и она што е на копно и она што е во море. Не паѓа ниеден лист а Он да не го знае; нема ни зрно во темнините на земјата, ни што било суво или влажно, а да не е внесено во Книгата јасна.

60. И Он ноќе ве усмртува и дење го знае она што го грешите, и потоа ве разбудува за да одлучи за Часот определен. Потоа, враќањето е кон Него и, конечно, Он ќе ве извести за она што го работевте.

قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قُلْ لَا آتِيحُ أَهْوَاءَكُمْ قَدْ ضَلَلْتُ إِذَا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿٥٦﴾

قُلْ إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَكَذَّبْنَاهُ مَا عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ يَقْضُ الْحَقُّ وَهُوَ خَيْرُ الْفَاصِلِينَ ﴿٥٧﴾

قُلْ لَوْ أَنَّ عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ لَقَضِيَ الْأَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ ﴿٥٨﴾

﴿٥٩﴾ وَعِنْدَهُ مَفَاتِيحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظِلْمٍ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٦٠﴾

وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُمْ بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُمْ بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٦١﴾

61. Он е Силен - над робовите Свои и ви испраќа чувари. Кога некому од вас ќе му дојде смртта пратениците мелеки Наши, без грешка, ќе му ја земаат душата.

62. Потоа ќе бидат вратени кај Аллах, Заштитникот нивни вистински. Не, само Нему му припаѓа Судот. Он, меѓу пресметувачите, е Најбрзиот!

63. Кажи: “Кој ве избавува од темнините на копното и од морето кога Го повикувате и јавно и тајно?” - “Ако се избавиме од ова, секако, ќе бидеме меѓу благодарните!”

64. Кажи: “Аллах ве избавува од тоа и од секоја неволја, а потоа вие, ете, здруженик му припишувате!”

65. Кажи: “Он е Кадар да ви испрати казна и над вас и под вас, или да ве подели во дружини и да, еднисодруги, ја искусите пакоста.” Погледни како Ние ги нижиме ајетите за да сфатат!

66. И народот твој тоа го сметаше за лажно, а тоа е вистина. Кажи: “Јас не сум закрилникот ваш!”

67. И за секоја вест има време определено. И ќе узнаете!

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً
حَقَّ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمْ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ
لَا يُفَرِّطُونَ ﴿٦١﴾

ثُمَّ رُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقِّ أَلَا لَهُ الْحُكْمُ
وَهُوَ أَسْرَعُ الْحَسِيبِينَ ﴿٦٢﴾

قُلْ مَنْ يُنَجِّيكُمْ مِنْ ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ تَدْعُونَهُ
تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً لَّيْنٍ أَنْجِنَا مِنْ هَذِهِ
لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٦٣﴾

قُلْ اللَّهُ يُنَجِّيكُمْ مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ أَنْتُمْ
تُشْرِكُونَ ﴿٦٤﴾

قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَى أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِنْ فَوْقِكُمْ
أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيْعًا وَيُذِيقَ بَعْضَكُمْ
بَأْسَ بَعْضٍ أَنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ
الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُوْنَ ﴿٦٥﴾

وَكَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ قُلْ لَنْسِتُ عَلَيْكُمْ
بِوَكِيلٍ ﴿٦٦﴾

لِكُلِّ نَبَأٍ مُسْتَقَرٌّ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٦٧﴾

68. И кога ќе ги видиш оние кои ги омаловажуваат ајетите Наши оддалечи се, сè додека не премнинат на друг разговор. И ако Шејтанот те наведе во заборава, тогаш, не седи, по опомената, со народот зулумкарски!

69. Одговорноста нивна не паѓа на оние кои се богобојазливи но, опомената е: да бидат богобојазливи.

70. Остави ги оние кои ја земаат верата своја за игра и забава, и кои се заведени со животот на овој свет! Предупредувај ги со Кур'анот за да не ја фрлат во пропаст душата со она што ќе го стекнат. Душата, освен Аллах, нема ни заштитник ни посредник и од неа никаква наемнина нема да се прими. Заради она што го стекнаа онаквите ќе бидат фрлени во пропаст. За нив има врел напиток и казна болна заради тоа што не веруваа.

71. Кажи: “Ќе повикуваме ли друг бог освен Аллах, кој не може ни да ни користи ни да ни штети?” - Да бидеме вратени по стапалките наши а веќе Аллах, секако, нè упати, и да бидеме како оној кого Шејтанот го заведува на земјата и кој останува збунет, а другарите негови го

وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ
حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ وَإِمَّا يُنسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ
فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِى مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٦٨﴾

وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ
وَلَكِنْ ذِكْرٌ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٦٩﴾

وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لِبَآءٍ وَلَهُوَ
وَعَرَّتْهُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَذَكَّرَبِهِ
أَنْ يُبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ
اللَّهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ ۚ وَإِنْ تَعْدِلْ كُلُّ عَدْلٍ
لَا يُؤْخَذُ مِنْهَا ۚ أُولَئِكَ الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا
لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ
بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٧٠﴾

قُلْ أَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا
وَنُردُّ عَلَى أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْنَا اللَّهَ كَالَّذِي
اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ فِي الْأَرْضِ حَيْرَانًا ۚ
أَصْحَابُ يَدْعُوهُ إِلَى الْهُدَى ۚ إِنَّا قُلْنَا لِلَّذِينَ
هُدَى اللَّهُ هُوَ الْهُدَى ۚ وَأَمَرْنَا النَّسْلِمَ
لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧١﴾

повикуваат кон Патоказот: “Дојди ни!” Кажи: “Аллаховиот Патоказ, навистина, е - вистинскиот Патоказ. И нам ни е наредено да бидеме послушни на Господарот на световите!”

72. И уште: “Намаз извршувајте и плашете се од Аллах. Он, токму, е Оној кај Кого ќе се зберете!”

73. И Он е Оној кој ги создаде небесата и Земјата со вистина. И Денот во кој Он вели: “Биди!” и - бидува! Говорот Негов е - Вистина! Нему му припаѓа власта на Денот кога ќе се дувне во Сурлата. Он е Зналец на видливото и на невидливото! Он е Мудар и Известен!

74. И кога Ибрахим му рече на Азир, бабо му: “Ќе ги земаш ли киповите за божество? Јас, навистина, те гледам, тебе и народот твој, во скршнување очигледно!”

75. И, ете така на Ибрахим Ние му ја покажавме власта и на небесата и на Земјата за да биде меѓу уверените.

76. И бидејќи падна ноќта, здогледа звезда, и рече: “Ова е Господарот мој.” И бидејќи зајде, рече: “Не ги сакам оние кои заоѓаат!”

وَأَنۢ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَهُوَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٧٢﴾

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ
بِالْحَقِّ وَيَوْمَ يَقُولُ كُنْ فَيَكُوْنُ قَوْلُهُ الْحَقُّ
وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنفَخُ فِي الصُّوْرِ عَلِيمُ الْغَيْبِ
وَالشَّهَادَةِ وَهُوَ الْحَكِيْمُ الْخَبِيْرُ ﴿٧٣﴾

وَإِذْ قَالَ اِبْرٰهِيْمُ لِاَبِيْهِۦٓ اَازْرَاۡتَنِيْٓ اَتَعْبُدُۢمَا اَصْنَامًا
اَللّٰهُ اِنِّىۡ اَرٰنَكَ وَقَوْمَكَ فِى ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٧٤﴾

وَكَذٰلِكَ نَرٰى اِبْرٰهِيْمَ مَلَكُوۡتَ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ وَلَيَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُوقِنِيْنَ ﴿٧٥﴾

فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَاَ كَوْكَبًاۢ قَالَ هٰذَا رَبِّىْٓ
فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَا اُحِبُّ الْاٰفِلِيْنَ ﴿٧٦﴾

77. И бидејќи ја виде Месечината како излегува, рече: “Ова е Господарот мој.” И бидејќи зајде, рече: “Господарот мој да не ме упатеше ќе бев, секако, меѓу луѓето во заблуда скршнати.”

78. И бидејќи го виде Сонцето како излегува, рече: “Овој е Господарот мој; овој е најголемиот!” И бидејќи зајде, рече: “О народе мој, јас сум далеку од она што вие Нему за здружник Му го припишувате, навистина!”

79. Да, јас го управувам лицево мое кон Оној Кој ги создаде небесата и Земјата, кон - вистинската вера. И не сум од оние кои здружник Му припишуваат!

80. И народот негов расправаше со него; рече: “Ќе расправате ли со мене за Аллах кој, секако, ме упати?” И јас не се плашам од оние кои Му ги припишувате, освен од она што го сака Господарот мој. Господарот мој со знаењето ги опфаќа сите нешта. Не се секавате ли?

81. И како ќе се плашам од она што Му го припишувате како здружник а вие, ете, не се плашите од вашето припишување здружник на Аллах за што Он не ви објави никаков доказ?

فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِغًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ
لَيْنَ لَمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ
الضَّالِّينَ ﴿٧٧﴾

فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ بَازِغَةً قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا
أَكْبَرُ فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يَنْفَوْرٍ إِنِّي بِرَبِّكُمْ
مِمَّا
تَشْرِكُونَ ﴿٧٨﴾

إِنِّي وَجْهَتُ وَجْهِي لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ خَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٧٩﴾

وَحَاجَّةٌ قَوْمُهُ قَالَ أَتُحِبُّونِي فِي اللَّهِ وَقَدْ هَدَانِي
وَلَا أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ إِلَّا أَن يَشَاءَ رَبِّي
شَيْئًا وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا
أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٨٠﴾

وَكَيْفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ
أَنَّهُمْ أَشْرَكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ عَلَيْهِمْ
سُلْطَانًا فَأَيُّ الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ إِنْ كُنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿٨١﴾

Па, која од двете дружини, имајќи ја предвид сигурноста, е поиста правна? Ако знаете... !

82. Оние кои веруваат и кои не го покриваат верувањето свое со многубоштво, ќе бидат сигурни. Оние, токму, се упатените!

83. И, еве, ова е доказот Наш што му го дадовме на Ибрахим против народот негов. Кого сакаме Ние на висок степен воздигнуваме. Господарот твој, навистина, е Мудар и Зналец!

84. И Ние му ги подаривме Исхак и Јакуб, и двајцата ги упативме. А Нух, пред тоа, го упативме. И од потомството негово ги упативме: и Давуд, и Сулејман, и Ејуб, и Јусуф, и Муса и Харун. И ете, така, Ние ги наградуваме добротинителите!

85. И Зекерија, и Јахја, и Иса, и Илјас - сите беа меѓу луѓето добри.

86. И Исмаил, и Елјеса, и Јунус и Лут - сите ги одликувавме над другите!

الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ
أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿٨٢﴾

وَبَلَدِكَ حُجَّاتٌ آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَىٰ قَوْمِهِ نَرْفَعُ
دَرَجَاتٍ مِّنْ نَّشَأٍ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٨٣﴾

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا
هَدَيْنَا وَنُوحًا هَدَيْنَا مِن قَبْلُ وَمِن ذُرِّيَّتِهِ
دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَىٰ
وَهَارُونَ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٤﴾

وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَىٰ وَعِيسَىٰ وَإِيلَاسَ كُلٌّ
مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿٨٥﴾

وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيُوشَعَ وَلُوطًا وَكَُلًّا
فَضَّلْنَا عَلَىٰ الْعَالَمِينَ ﴿٨٦﴾

87. И предците нивни, и потомството нивно и браќата нивни... Ние ги одбравме и ги упативме по патот вистински!

88. Ете, ова е Аллаховиот Патоказ со кој Он, со посак Свој, упатува од робовите Свои. А да Му припишеа здруженик, секако, ќе им пропаднеше она што го работеа.

89. Тоа се оние на кои Ние им дадовме и Книга, и Мудрост и Пратеништво. Иако оние не веруваат во тоа, Ние, секако, со тоа овластуваме луѓе кои нема да не веруваат.

90. Аллах нив ги упати: следи го, тогаш, упатството нивно! Кажи: “За тоа не сакам од вас награда. Тоа е само Опомена за луѓето!”

91. Оние не го ценат Аллаха со цената Негова вистинска кога зборуваа: “Аллах ништо не му објави на ниеден човек!” Кажи: “Кој ја објави Книгата со која дојде Муса: Светлина и Патоказ за луѓето, која ја ставате на листови за да ја обелодените а многу од неа криете, и со која ве поучи во она што не го знаевте, ни вие ни предците ваши? Кажи: “Аллах!” И остави ги да си играат со лагите свои!

92. Ова е Книга што Ние му ја објавивме, Благословена и Потврда за она што е пред неа, и за

وَمِنْ آبَائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ وَاجْتَبَيْتَهُمْ
وَهَدَيْتَهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٨٧﴾

ذَٰلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ
وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٨﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ
فَإِنْ يَكْفُرْ بِهَا هَؤُلَاءِ فَقَدْ وَكَلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوا
بِهَا بِكَافِرِينَ ﴿٨٩﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فَبِهِدَّتْهُمْ أَقْدَمُ
قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ هُوَ
إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٩٠﴾

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ عَلَى
بَشَرٍ مِّن شَيْءٍ قُلْ مَن أَنزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ
مُوسَى نُورًا وَهُدًى لِلنَّاسِ لِيَجْزِلُوهُ قِرَاطِيسَ
يَبْدُونَهَا وَيُخْفُونَ كَثِيرًا وَعُلِّمْتُم مَّا لَمْ تَعْلَمُوا أَنْتُمْ
وَلَا آبَاؤُكُمْ قُلِ اللَّهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِي خَوْضِهِمْ
يَلْعَبُونَ ﴿٩١﴾

وَهَٰذَا كِتَابٌ أَنزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ مُّصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ
يَدَيْهِ وَلِتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَى وَمَن حَوْلَهَا وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ

да се опомене Уммул-кура и оние околу неа. Оние кои веруваат во Ахирет, веруваат во неа, внимаваат на намазот свој.

93. А кој е поголем зулумкар од оној кој фрла лага врз Аллах? Или кој зборува: “Мене ми е објавено,” а нему ништо не му е објавено, или, пак, кој зборува: “Ќе објавам нешто што е слично на она што го објави Аллах.” Е, само кога би ги видел зулумкарите кога ќе бидат во смртните маки а мелеките веќе ги пружаат рацете свои: “Исфрлете ги душите ваши! Денес одите таму каде што ќе бидете казнети со казна неподнослива заради невината што ја зборувавте за Аллах и заради што се надувавте кон ајетите Негови.

94. И, секако, ќе ни доаѓате, поединечно, токму онака како што ве создадовме првпат и зад себе ќе го оставите она со што ве дарувавме; и Ние не ги гледаме со вас посредувачи ваши, здружениците за кои вие мислевте дека, навистина, ќе бидат со вас. Меѓу вас има, секако, врска прекината. Оние, меѓу вас, кои ги замислувавте здруженици, веќе скршнаа!

95. Аллах, навистина, е Расцепувач на зрната и голушките. Он од живо вади мртво, и Он од

بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ. وَهُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ
يَحْفَظُونَ ﴿٩٣﴾

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِيَ
إِلَيَّ وَلَمْ يُوْحَ إِلَيَّ شَيْءٌ. وَمَنْ قَالَ سَأُنْزِلُ مِثْلَ مَا أَنْزَلَ
اللَّهُ وَلَوْ تَرَى إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ
وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُو أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا
أَنْفُسَكُمْ الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ
بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ
وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٩٤﴾

وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرَادَى كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ
وَتَرَكْتُمْ مَا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ وَمَا نَرَى
مَعَكُمْ شُفْعَاءَ كُمْ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءُ
لَقَدْ نَقَطَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ
مَا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٩٥﴾

﴿٩٥﴾ إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْغَيْبِ وَالنَّوَى يُخْرِجُ الْحَيَّ
مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ فَأَنَّى

мртво вади живо. Ете, тоа ви е Аллах. Та, каде сте кинисале!?

96. Он е Расцепувач на муграта. Он ноќта ја определи за смирна, а Сонцето и Месечината за сметање на времето. Ете, тоа е одредба на Силниот и Зналецот!

97. Он ви ги определи ѕвездите за да се управувате по нив низ темнини и по море и по копно. Ние, секако, ги толкуваме знаменијата Наши за луѓето кои знаат!

98. И Он ве создаде од еден човек да се настаните на земјата и на неа да се погребите. Ние, секако, ги толкуваме знаменијата за луѓето кои сфаќаат!

99. И Он од небо спушта вода па, со помош нејзина, вадиме сеаков вид на билки, а од нив вадиме зеленило од кое, пак, вадиме класје густо; вадиме и од урмите и од семето нивно, и гроздови лесно берливи, и градини со лозја зелени и маслинки, и шипки, слични и различни. Видете ги плодовите од сето тоа кои 'ртат и кои цутат! Ете, во тоа има знаменија за луѓето кои веруваат, навистина!

100. И оние на Аллах здруженици му припишуваат: цинови - а Он нив ги создаде. И оние, без да

تَوَفَّكُونَ ﴿١٥﴾

فَالِقُ الْإِصْبَاحِ وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ حُسْبَانًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿١٦﴾

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ وَالْبَحْرِ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١٧﴾

وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ ﴿١٨﴾

وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُتَرَاكِبًا وَمِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ وَجَنَّاتٍ مِنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَبِهٍ انظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٩﴾

وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُم بَيْنَ وَبَيْنَ بَغْيٍ عَمِلُوا سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا

يَصِفُونَ ﴿١٠٠﴾

знаат, Му измислија синови и ќерки. Славен нека е и Возвишен Он, над она што Го опишуваат!

101. Создател на небесата и на Земјата! Како Он да има дете а нема жена? Он ја создава секоја ствар! Он знае сè!

بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنَّى يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٠١﴾

102. Ете, тоа е Аллах, Господарот ваш. Нема друг бог освен Него; Творител на секоја стварта, обожавајте Го! Он е Закрилник над секоја ствар!

ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَأَعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿١٠٢﴾

103. До Него не допираат очите, а Он допира до очите. Он е Сочувствителен и Известен!

لَا تُدْرِكُهُ الْبَصَرُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْبَصَرَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١٠٣﴾

104. Веќе ви дојдоа погледи од Господарот ваш, секако! Па, кој ќе погледа - тоа е за него, а кој ќе остане слеп - тоа е против него. Јас не сум ваш чувар!

قَدْ جَاءَكُمْ بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ ﴿١٠٤﴾

105. И, ете, така Ние ги толкуваме знаменијата за да кажат: “Ти тоа го научи.” И за да им го објасниме на луѓето кои знаат!

وَكَذَٰلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ أَدْرَسَتْ وَلَيْسِنَّ لَهُ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١٠٥﴾

106. И следи го она што ти се објавува од Господарот твој. Нема друг бог освен Него! Оддалечи се од оние кои Му припишуваат здруженик!

اتَّبِعْ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٦﴾

107. Аллах да сакаше оние немаше да Му припишуваат здруженик. И Ние не те определивме да бидеш нивни чувар а ниту нивни закрилник!

108. Не навредувај ги оние на кои, покрај Аллах, ги повикуваат другите па да го грдат Аллаха од незнаење и непријателство. Ние постапките нивни, како и за секој народ, им ги разубавуваме. Потоа кај Господарот свој ќе се вратат и Он ќе ги извести за она што го работеа.

109. Се колнат во Аллах, со најтешка заклетва дека, ако им дојде знамение, ќе веруваат, секако, во него! Кажи: “Знаменијата се кај Аллах, навистина!” Но, кој е од вас свесен дека, ако им дојдат, не ќе бидат верници.

110. И Ние ги превртуваме и срцата нивни и погледите нивни како што не веруваа првпат. И Ние ќе ги оставиме да талкаат во пакоста нивна!

111. И, навистина, Ние да им спуштивме мелеки, и да им зборуваа мртвите и да ги зберевме сите нешта за нив, за прилики нивни, не би верувале

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ
حَفِظًا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ﴿١٠٧﴾

وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
فَيَسُبُّوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ كَذَلِكَ زَيْنًا لِكُلِّ أُمَّةٍ
عَمَلُهُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿١٠٨﴾

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَهُمْ آيَةٌ
لَيُؤْمِنُنَّ بِهَا قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْ
أَنَّهَا إِذَا جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٩﴾

وَنَقَلِبْ أَفْسَدَتَهُمْ وَابْصُرْهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ
أَوَّلَ مَرَّةٍ وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١١٠﴾

﴿١١١﴾ وَلَوْ أَنَّا نَزَّلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ
الْمَوْتَىٰ وَخَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا مَا كَانُوا إِلَّا يُؤْمِنُونَ
إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ يَجْهَلُونَ ﴿١١٢﴾

освен со посак Аллахов. Но, мнозинството од нив не знаат.

112. И ете, така за секој пејгамбер Ние определивме непријател: шејтани, луѓе и цинови кои еднисодруги се воодушевуваат со лажно разубавување на зборови. А да сака Господарот твој оние тоа нема да го прават. Па, остави ги, нив и она што го измислуваат,

113. и за срцата на оние кои не веруваат во Ахирет да тежнеат кон тоа, и да бидат задоволни со тоа, и да го постигнат она што, токму, го постигнуваат.

114. Освен Аллах да барам ли судија? Он, токму, ви објави Книга потенко објаснета. Оние со дадената им Книга знаат дека таа, навистина, е објавена од Господарот твој со вистина. И никако немој да бидеш од сомневачите!

115. А Зборот од Господарот твој е исполнет и со вистина и со правда. И никој не може да ги промени зборовите Негови. Он е Слушач и Зналец!

116. Ако му бидеш послушен на мнозинството од оние кои се на земјата - ќе те скршнат во заблуда од Аллаховиот пат: само сомневање следат и само безмислици зборуваат!

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيْطَانِ الْإِنْسِ
وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرُفَ
الْقَوْلِ غُرُورًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ
فَذَرَهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١١٢﴾

وَلِيَصْغِيَ إِلَيْهِ أَفْئِدَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِالْآخِرَةِ وَلِيَرْضَوْهُ وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ
مُقْتَرِفُونَ ﴿١١٣﴾

أَفَغَيْرَ اللَّهِ أَبْتَغِي حَكْمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ
إِلَيْكُمْ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ
الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنَزَّلٌ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ
فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿١١٤﴾

وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا لَا مُبَدِّلَ
لِكَلِمَاتِهِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١١٥﴾

وَأِنْ تُطِيعْ أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ يَضِلُّوكَ
عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ
إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿١١٦﴾

117. Господарот твој, навистина, е Оној кој подобро го знае оној кој скршнал во заблуда од патот Негов. И Он најдобро ги знае упатените!

118. Па, јадете од она при чие колење е споменато името Аллахово, ако, секако, верувате во ајетите Негови.

119. А зошто да не јадете од она при чие колење е споменато името Аллахово? Он ви го објасни, секако, она што ви го забрани, освен, ако сте присилени. Многу луѓе, навистина, со желбите свои, без знаење, другите ги скршнаа во заблуда. Да, Господарот твој е Оној кој најдобро ги знае претерувачите.

120. И оставете го грешењето, било да е јавно било да е скришно. Оние кои печалат грев ќе бидат казнети за она што го постигнаа.

121. И не јадете од она при чие колење не е споменато името Аллахово. Тоа, навистина, е грев. А шејтаните, секако, ги тераат заштитниците свои да расправаат со вас. Ако им бидете послушни вие, навистина, ќе бидете многубошци.

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ
أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١١٧﴾

فَكُلُوا مِمَّا ذَكَرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ
مُؤْمِنِينَ ﴿١١٨﴾

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذَكَرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ
وَقَدْ فَضَّلَ لَكُمْ مَحْرَمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ
إِلَيْهِ وَإِنَّ كَثِيرًا يَضِلُّونَ بِأَهْوَاءِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ
إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ ﴿١١٩﴾

وَذَرُوا ظَهْرَ الْإِثْمِ وَبَاطِنَهُ إِنَّ الَّذِينَ
يَكْسِبُونَ الْإِثْمَ سَيَجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَقْتَرِفُونَ ﴿١٢٠﴾

وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يَذْكُرْ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ
لَفِسْقٌ وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَى أَوْلِيَائِهِمْ
لِيُجْدِلُواكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ ﴿١٢١﴾

122. Може ли да биде сличен оној кој е мртов, па Ние го ожививме и му определивме светлина по која оди меѓу луѓето со оној кој е во темници и не може од нив да излезе? Ете, така им се разубавува на неверниците она што го работеа.

123. И, ете, така Ние определивме во секој град да бидат големци силниците нивни за да сплеткарат во нив. Но, оние само за себеси сплеткарат а не усетуваат.

124. И кога ќе им се објавеше ајет, зборуваа: “Не ќе веруваме сè додека не ни се даде нешто слично на она што им е дадено на пејгамберите Аллахови!” - А Аллах најдобро знае кому ќе му го определи пратението Негово. На оние кои грешат казна жестока и понижување Аллахово ќе им се случи. Сè заради сплетките што ги правеа.

125. Па, кого Аллах сака да упати ќе му ги отвори градите кон исламот. А Аллах кого сака да скршне во заблуда ќе му ги стесни градите - како да се впрегнуваат да се извишат на небо. Ете, така Аллах ја означува валканоста на оние кои не веруваат.

أَوْ مَنْ كَانَ مَيِّتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا
يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ
لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ
مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٢﴾

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرًا
مُجْرِمِينَ لِيَتَكَبَّرُوا فِيهَا
وَمَا يَتَكَبَّرُونَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿١٢٣﴾

وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا الْآنَ نُؤْمِنُ حَتَّى نُؤْتَى
مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ
رِسَالَتَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ
عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَتَكَبَّرُونَ ﴿١٢٤﴾

فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ
وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا
حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصْعَقُ فِي السَّمَاءِ
كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢٥﴾

126. И ова е патот на Господарот твој - вистинскиот! Ние, секако, потенко ги објаснивме ајетите за оние кои се сеќаваат!

127. За нив, куќата на Спасот, е кај Господарот нивни. Он е Заштитник нивни за она што го работеа.

128. И Денот во кој Он ќе ги збере сите: “О дружино циновска! Вие измамивте голем број луѓе.” А заштитниците од луѓето нивни ќе речат: “Господаре наш, ние посакувавме едни со други уживање и еве стигнавме до часот кој Ти ни го определи!” Он ќе рече: “Огнот е - престојувалиштето ваше; таму ќе се остане за навек освен, секако, со посак Аллахов. Господарот твој, навистина, е Мудар и Зналец!

129. И ете, така Ние власта им ја даваме неизменично на зулум-карите заради она што го спечалија.

130. О дружино на цинови и луѓе, не ли ви доаѓаа пејгамбери, меѓу вас, кои ви ги кажуваа знаменијата и кои ве опоменуваа за Средбата со овој Ден ваш. Ќе речат: “Сведоци сме против самите нас.” Ги измами животот

وَهَذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا قَدْ فَضَّلْنَا الْآيَاتِ
لِقَوْمٍ يَذْكُرُونَ ﴿١٦﴾

لَمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ
بِعَاكَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٧﴾

وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ جَمِيعًا يَمْعُرُ الْجَنِّ
قَدْ اسْتَكْبَرْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ وَقَالَ أَوْلِيَاؤُهُمْ
مِنَ الْإِنْسِ رَبَّنَا اسْمَعْ بَعْضُنَا بِعْضٍ وَبَلِّغْنَا
أَجَلَنَا الَّذِي أَجَلْتَ لَنَا قَالَ النَّارُ مَثْوٍ لَكُمْ خَالِدِينَ
فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ

وَكَذَلِكَ نُوَلِّي بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا
بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٢٦﴾

يَمْعَشِرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ الَّذِينَ يَأْتِيَكُمْ رَسُولٌ مِنْكُمْ
يَفْقُضُونَ عَلَيْكُمْ عَائِيتِي وَيُزِدُونَكُمْ لِقَاءَ
يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَى أَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمْ
الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا
كَافِرِينَ ﴿١٣﴾

на овој свет; сведочеа против самите себеси, дека, навистина, беа неверници.

131. И ете, така не е од Господарот твој да ги уништи градовите заради зулумот пред да не бидат жителите нивни рамнодушни.

132. И за сите ќе има степени за она што го работеа. И Господарот твој не е невнимателен кон она што го работат!

133. И Господарот твој е Богат и Сопственик на милоста. Ако Он сака ќе ве отстрани и, по вас, со посак Негов, ќе донесе наследници, токму онака како што од потомството на другите народи вас ве создаде!

134. Она со што ви се заканува ќе дојде, навистина! Немојни сте пред тоа!

135. Кажи: “О народе мој, работете на вашите места, а и јас, навистина, ќе работам! Па, ќе узнаете кој ќе биде во Домот среќен ; зулумкарите, навистина, не ќе успеат!

136. И оние на Аллах му определуваат дел од она што Он го создаде, и од летнината и од добитокот, зборувајќи: “Ова е Аллахово,” како замислуваат, “а ова е за божествата наши.” А

ذَٰلِكَ أَن لَّمْ يَكُن رَّبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَى بِظُلْمٍ
وَأَهْلُهَا غَافِلُونَ ﴿١٣١﴾

وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مِّمَّا عَمِلُوا وَمَا رُبُّكَ
بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٢﴾

وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ إِنْ يَشَاءُ
يُذْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ
مَا يَشَاءُ كَمَا أَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَةِ قَوْمٍ
آخَرِينَ ﴿١٣٣﴾

إِنَّ مَا تُوْعَدُونَ لَأَتِي وَمَا أَنْتُمْ
بِمُعْجِزِينَ ﴿١٣٤﴾

قُلْ يَقَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ
فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ تَكُونُ لَهُ عَقِيبَةُ
الدَّارِ إِنَّهُمْ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿١٣٥﴾

وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ
وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا فَقَالُوا هٰذَا لِلَّهِ
يَرْزُقُهُمْ وَهٰذَا لِلشُّرَكَائِنَا فَمَا كَانَ
لِلشُّرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ

она што е од божествата нивни не стигнува до Аллах, а она што е за Аллах, стигнува до божествата нивни. Е, само колку лошо е она како просудуваат!?

137. И така на многу од многу-бошците Шејтанот им го ра-зубави убивањето на децата нивни за да ги упропастанат и да ја искриват верата нивна. А Аллах да сакаше - тоа немаше да го прават. Остави ги и нив и она што го измислуваат!

138. И зборуваат: “Овие жив-отни и летнини се забранети. Можат да ги јадат само оние кои ние сакаме” - како замислуваат - и од животните чие јаване е забрането и од животните при чие колење не се споменува името Аллахово, така измислу-вајќи лаги. И ќе бидат казнети затоа што лаги измислуваат!

139. И оние зборуваат: “Она што е во утробите на овие животни дозволено е за мажите наши а забрането е за жените наши.” А ако е тоа мртво животно - здруженици се во тоа. А Аллах ќе ги казни за таквите нивни тврдења. Он, навистина, е Мудар и Зналец!

وَمَا كُنَّا لِلَّهِ قَاهِرِينَ ۝
شُرَكَائِهِمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿١٣٦﴾

وَكَذَلِكَ زَيْنٌ لِّكَ لِكَثِيرٍ مِّنَ
الْمُشْرِكِينَ قَتَلَ أَوْلَادَهُمْ
شُرَكَاءُؤُهُمْ لِيُرْذُوهُمْ وَلِيَلْبِسُوا
عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ
فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١٣٧﴾

وَقَالُوا هَذِهِ أَنْعَمٌ وَحَرِّثُ حِجْرٍ
لَّا يَطْعَمُهَا إِلَّا مَن نَّشَاءُ بَرَعِمِهِمْ
وَأَنْعَمٌ حَرِّمَتْ ظُهُورُهَا وَأَنْعَمٌ لَا يَذْكُرُونَ
أَسْمَاءَ اللَّهِ عَلَيْهَا افْتِرَاءٌ عَلَيْهِمْ سَيَجْزِيهِمْ
بِمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿١٣٨﴾

وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَمِ
خَالِصَةٌ لِّذُكُورِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلَى أَزْوَاجِنَا
وَإِنْ يَكُن مِّمَّنْ فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ
سَيَجْزِيهِمْ وَصْفُهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ
عَلِيمٌ ﴿١٣٩﴾

140. Пропаднаа, секако, оние кои ги убиваа децата свои не знаејќи, заради безумието, што прават; и кои го забрануваа она со што ги снабде Аллах. Врз Аллах лага фрлаа, скршнаа и не беа упатени.

141. И Он е Оној кој создаде бавчи заградени и бавчи не заградени, и урми, и посеви со вкусови различни, и маслинки и шипки, еднакви и нееднакви. Јадете ги плодовите нивни кога ќе дадат плод, и снабдете ги, на денот на жетвата, оние кои имаат право на тоа. Не претерувајте! Аллах, навистина, не ги љуби претерувачите!

142. И од животните има кои се товарат и кои се јаваат. Јадете од нафаката што ви ја даде Аллах и не следете ги стапалките шејтанови. Он ви е, навистина, јасен непријател!

143. И тоа осум парови: пар овци и пар кози. Кажи: “Машките ли се кои Он ги забрани или се, пак, тоа женските, или се, пак, тоа оние кои се во утробите? Кажете ми, знаејќи, ако сте искрени!”

144. Пар камили и пар крави. Кажи: “Машките ли се кои Он

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ
عِلْمٍ وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ افْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ
قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٤٠﴾

﴿١٤١﴾ وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ جَنَّاتٍ مَّعْرُوشَاتٍ وَغَيْرِ
مَّعْرُوشَاتٍ وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا أَكْلُهُ
وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّاتِ مُتَشَبِهًا وَغَيْرِ
مُتَشَبِهٍ كُلُّوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَءَاتُوا
حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ
لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿١٤٢﴾

وَمِنَ الْأَنْعَامِ حَمُولَةٌ وَفَرَسَاتٌ كُلُّوا
مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ
إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿١٤٣﴾

ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ مِّنَ الضَّأْنِ اثْنَيْنِ
وَمِنَ الْمَعْزِ اثْنَيْنِ قُلْ أَلَذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ
أَمِ الْأُنثَيَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ
الْأُنثَيَيْنِ نَبِّئُونِي بِعِلْمٍ إِن كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ﴿١٤٤﴾

وَمِنَ الْإِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ قُلْ

ги забрани или, пак, тоа се женските кои Он ги забрани или се, пак, тоа оние кои се во утробите на женските? Или: “Бевте ли сведоци кога ова Аллах ви го пропиша?” А кој е поголем зулумкар од оној кој фрла лаги врз Аллах за да, без знаење, ги скршне во заблуда луѓето? Аллах, навистина, не го упатува народот зулумкарски!

145. Кажи: “Во она што ми се објавува јас ништо не наоѓам забрането за никого освен мртво животно или крв што тече или свинско месо, - ова, навистина, е гнасно или одвратно, - или нешто при чие колење не е споменато името Аллахово. Освен оној кој е присилен, не сакајќи и не поминувајќи преку потребното - та, Господарот твој, навистина, е Простувач и Сомилосен!

146. На оние кои се Евреи Ние им ги забранивме сите животни кои имаат копита, а од кравите и бравчињата лојот им го забранивме, освен она што е нараснато на плеќите нивни, или, пак, на цревата или, пак, она што е помешано со коски. И ете, Ние ги казнивме заради насилството нивно и Ние сме, навистина, искрени!

الَّذِينَ حَرَّمَ آمِ الْأُنثَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنثَيْنِ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَصَّيْكُمْ اللَّهُ بِهَذَا فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا لِيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٥﴾

قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خنزير فَإِنَّهُ رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أُهِلَّ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٤٦﴾

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِي ظُفْرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوِ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِغَيْرِهِمْ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿١٤٧﴾

147. Ако ти фрлаат лага па, кажи: “Господарот ваш поседува милост неизмерна, а строгоста Негова не ќе биде отстранета од народот насилнички.”

148. Оние кои на Аллах му припишуваат здруженик, ќе речат: “Да сакаше Аллах ние не ќе Му припишувавме здруженик, а ни предците наши, и ништо не ќе си забранивме.” Ете, така лажеа и оние пред нив сè додека не ја искусија строгоста Наша. Кажи: “Има ли кај вас знаење? Обелоденете ни го! Вие само сомневање следите и само лажете!”

149. Кажи: “Доказот јасен е - Аллахов! Па, кога би посакал би ве упатил сите.

150. Кажи: “Приведете ги сведоците ваши кои сведочат дека Аллах, навистина, го забрани ова. Па, ако посведочат, ти не сведочи со нив, ниту пак следи ги желбите на оние кои ги сметаа за лажни ајетите Наши, и оние кои не веруваа во Ахирет, и кои, токму, Господарот свој го сметаат рамен со други.

151. Кажи: “Дојдете! Ќе ви го кажам она што ви го забрани Господарот ваш: здруженик да

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ
وَسِعَتْ وَلَا يَرُدُّ بَأْسَهُ عَنِ الْقَوْمِ
الْمُجْرِمِينَ ﴿١٤٧﴾

سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا
وَلَاءَ آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ
كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّى ذَاقُوا بَأْسَنَا
قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا
إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ
إِلَّا تَخْرُصُونَ ﴿١٤٨﴾

قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ فَلَوْ شَاءَ لَهَدَيْتُكُمْ
أَجْمَعِينَ ﴿١٤٩﴾

قُلْ هَلُمْ شُهَدَاءَ كُمُ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ
حَرَّمَ هَذَا فَإِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدُ مَعَهُمْ
وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَهُمْ بِرَبِّهِمْ
يَعْدِلُونَ ﴿١٥٠﴾

﴿١٥١﴾ قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ
عَلَيْكُمْ ۖ لَا تَشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا ۚ وَاللَّوَالِدِينَ

не Му припишувате, на родителите добро да им правите, да не ги убивате децата ваши заради немаштија зашто и вам и ним Ние ви дадовме нафака..., не приближувајте се кон срамните работи било тие да се јавни или тајни, и не убивајте човек за кого такво нешто Аллах забрани освен по правда. Ете, тоа Аллах ви го остави така да биде за да се вразумите.

152. И не приближувајте се кон имотот на јетимот, освен учтиво, сè додека не стане полнолетен, и праведно мерете и вагајте. Ние никого не оптоваруваме над можноста негова. И кога ќе зборувате бидете праведни па макар да се работи и за ваша роднина. И исполнете го ветувањето кон Аллах. Ете, тоа Аллах така ви остави да биде за да се сеќавате!

153. Овој мој пат, навистина, е вистинскиот пат - та, следете го! Не следете ги другите патишта па да ве оддалечат од патот Негов. Ете, тоа Аллах ви го остави така да биде за да бидете богобојазливи!

154. Потоа на Муса Ние му дадовме Книга, надополнувајќи го доброто што го направи, и

إِحْسَنًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِمَّنْ إِمْلَقُوا
نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا تَقْرَبُوا
الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ
وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ
ذَلِكَ وَصَّكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٥١﴾

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ
حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْكَيْلِ وَالْمِيزَانِ
بِالْقِسْطِ لَا تُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا
وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَبِعَهْدِ
اللَّهِ أَوْفُوا ذَٰلِكُمْ وَصَّكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ
تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٢﴾

وَأَنَّ هَٰذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ
وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ
ذَٰلِكُمْ وَصَّكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٥٣﴾

ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي
أَحْسَنَ وَتَفَصِيلًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً

објаснувајќи ја секоја работа, и Патоказ, и Милост за да веруваат во Средбата со Господарот свој!

155. И ова е Книга што Ние ја објавивме, благословена; следете ја, тогаш, и бидете богобојазливи, Аллах, можеби, за да ви се смилува!

156. И да не кажете: “Книгата, секако, е објавена до два народа пред нас и ние, навистина, не можевме да ја читаме.”

157. Или да не кажете: “Книгата да ни беше нам објавена ќе бевме од нив поупатени. И објаснување ви дојде, навистина! Од Господарот ваш. И Патоказ и Милост. Па, кој е поголем зулумкар од оној кој фрла лага врз ајетите Аллахови и кој од нив се врти? Ќе ги казиме оние кои се вртат од ајетите Наши со лоша казна, токму, заради тоа што се вртеа!

158. Чекаат ли да им дојдат мелеки или да им дојде Господарот твој или да дојде некој ајет од Господарот твој? На Денот кога ќе дојдат некои знаменија од Господарот твој никому не ќе му користи верувањето негово, ако од порано не верувал или

لَعَلَّهُمْ يُلْقَاءُ رَبَّهُمْ يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٥﴾

وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٥٦﴾

أَنْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَنْزَلَ الْكِتَابُ عَلَى طَائِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا وَإِنْ كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِلِينَ ﴿١٥٦﴾

أَوْ تَقُولُوا لَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّا أَهْدَى مِنْهُمْ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَصَدَفَ عَنْهَا سَنَجْزِي الَّذِينَ يَصْدِفُونَ عَنْ آيَاتِنَا سُوءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ ﴿١٥٧﴾

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ ءَامِنْتَ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا قُلْ لَنْظُرُوا إِنَّا مُنْظِرُونَ ﴿١٥٨﴾

ако, во своето верување, не спечалил некакво добро. Кажи: “Очекувајте! Ние, навистина, очекуваме!”

159. Ти во ништо не си од оние кои ја поделија верата своја и кои се претворија во странки. Работата нивна се враќа кај Аллах а потоа Он ќе ги извести за она што го работеа.

160. Кој ќе дојде со добро му припаѓа десетократна награда, а кој ќе дојде со зло, му припаѓа казна еднаква на тоа. Не ќе бидат, всушност, оштетени.

161. Кажи: “Мене, навистина, Господарот мој ме упати по патот вистински, кон вистинската вера, чистата вера Ибрахимова. Тој не беше меѓу многубошците!”

162. Кажи: “И намазот мој, и обредите мои, и животот мој, и смртта моја се - Аллахови, навистина, од Господарот на световите!”

163. Он нема Свој здружник! Тоа ми е, ете, наредено и јас сум прв муслиман!

164. Кажи: “Ќе барам ли друг господар освен Аллах?” А Он е Господарот на сè. Секој што ќе спечали за себеси ќе си спечали: секој своето бreme ќе си го понесе. Потоа враќањето ваше води кон Господарот ваш и ќе

إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا أَلسَّيِّئَاتِ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿١٥٩﴾

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ مِثَالِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلُهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦٠﴾

قُلْ إِنِّي هَدَانِي رَبِّي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دِينًا قِيمًا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٦١﴾

قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٢﴾

لَا شَرِيكَ لَهُ، وَبِذَلِكَ أَمَرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٦٣﴾

قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ أَتَعْبُدُ رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا وَلَا نُزِرُ وَازِرَةً وَزَرَ أُخْرَى ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿١٦٤﴾

ве извести за она за што станавте деленици.

165. И Он е Оној кој ве определи халифи на земјата и кој ве воздигна, со степени, еднинадруги за да ве испроба во она што, токму, ви го даде. Господарот твој, навистина, е Брз Казнувач и Он, навистина, е Простувач и Сомилосен!

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّن دُونِ الْأَرْضِ مَنَازِلَ وَمِنْ فَوْقِكُمْ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَاءِ آثَانِكُمْ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٦٥﴾

ЕЛ-А'РАФ (Бедени)|VII

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Елиф, Лам, Мим, Сад!

2. Книга која ти се објавува!
Па, нека во градите твои не ти се стеснува од неа за да не опоменуваш со неа. Опомена за верниците:

3. следете го она што ви се објавува од Господарот ваш и не следете, освен Него, други заштитници! Малку е она врз што вие се секавате!

4. И колку градови Ние уништивме! До нив, тогаш, допре строгоста Наша додека се одмараа ноќе или додека отседнуваа дење.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْمَصِّ ﴿١﴾

كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ فَلَا يَكُن فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِّنْهُ لِيُنذِرَ بِهِ وَيُذَكِّرَ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٢﴾

اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءَ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ﴿٣﴾

وَكَمْ مِّن قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا فَجَاءَهَا بَأْسُنَا بَيِّنًا أَوْ هُمْ قَائِلُونَ ﴿٤﴾

5. Ништо не можеа да повикаат, кога ќе им дојдеше Нашата строгост, освен што ќе речеа: “Ние бевме, навистина, зулумџари!”

6. Ние ќе ги повикаме на одговорност оние на кои им се испратени пејгамбери, секако, а ќе ги повикаме на одговорност и пејгамберите, навистина!

7. И потоа, сигурно, Ние ќе им го кажуваме сè она, по Наше знаење, зашто, навистина, не бевме отсутни!

8. И на Денот тој праведно ќе се мери на вага. И оние чии ваги ќе натежнат - се спасени!

9. А оние чии дела се полесни на вагите, тогаш, ќе страдаат душите нивни. Зашто ајетите Наши, секако, не ги признаваат.

10. И на земјата Ние веќе ве сместивме и на неа ви определивме животни намирници. Малку е она за што се благодарувате.

11. И, секако, Ние ве создадовме; ви дадовме изглед, потоа им рековме на мелеките: “Паднете му на сецде на Адем!” - Сите паднаа на сецде, а Иблисот

فَمَا كَانَ دَعْوَانَهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بِأُسْنَاهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا
إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٥﴾

فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ
الْمُرْسَلِينَ ﴿٦﴾

فَلَنَقُصَّنَّ عَنْهُمْ بَعْلَهُمْ وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ ﴿٧﴾

وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ
فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٨﴾

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا
أَنْفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلِمُونَ ﴿٩﴾

وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا
مَعِيشٌ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿١٠﴾

وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ
اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ
لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ ﴿١١﴾

не. Не беше меѓу оние кои паднаа на сеџде.

12. Аллах рече: “Што те спречи па да не паднеш на сеџде кога веќе ти наредив?” Иблис рече: “Јас сум подобар од него. Мене ме создаде од оган а него го создаде од глина.”

13. Аллах рече: “Слегувај од него, тогаш! Не ти доликува во Џеннетот да се дуваш. Излегувај, ти си, навистина, меѓу понижените!”

14. Иблис рече: “Дај ми рок до Денот во кој ќе бидат оживеани.”

15. Аллах рече: “Ти си, навистина, меѓу оние на кои им е даден рок.”

16. Иблис рече: “Но затоа што ме заведе, јас, сосем сигурно, ќе им поставам стапици на Твојот пат вистински.

17. Потоа ќе им приоѓам пред нив и зад нив, и од нивната лева страна и од нивната десна страна и ќе ги најдеш, мнозинството од нив, неблагодарни.”

18. А Аллах рече: “Излези од него, понижен и отфрлен! Со оние што те следат од нив, и оние од вас, и со сите тие, ќе го исполнам Џехеннемот, навистина!”

قَالَ مَا مَنَّكَ إِلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقَنِي مِنْ نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ﴿١٢﴾

قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ ﴿١٣﴾

قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٤﴾

قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ ﴿١٥﴾

قَالَ فِيمَا آغْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿١٦﴾

ثُمَّ لَا يَنْتَهُي عَنْ أَيْدِيهِمْ وَمَنْ خَلْفَهُمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ ﴿١٧﴾

قَالَ اخْرُجْ مِنْهَا مَذْءُومًا مَدْحُورًا لَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٨﴾

19. О Адеме, живејте ти и жената твоја во Џеннетот, и јадете од каде што сакате и не приближувајте се кон ова стебло зашто ќе бидете меѓу зулумкарите!

20. Па Шејтанот им шепна за да им го открие она што еденадруг им беше скриено, нивните срамни места, и рече: “Господарот ваш ви го забрани ова стебло за да не станете мелеки или да не бидете за навек;” -

21. и им се колнеше: “Јас сум, навистина, ваш советник.”

22. И ги заведе со измамата. Бидејќи вкусија од стеблото им се покажаа нивните срамни места и почнаа да ги покриваат со ценнетско лисје. И Господарот нивни им рече: “Нели ви го забранив стеблото и нели ви реков дека Шејтанот, навистина, е вашиот јасен непријател!”

23. Рекоа: “Господаре наш, сами себеси си направивме зулум и ако не ни простиш и ако не ни се смилуваш, ќе бидеме, секако, меѓу поразените.”

24. Аллах рече: “Слегувајте! Еднинадруги непријатели ќе бидете. За вас земјата ќе биде утврдувалиште и уживање ваше до едно време определено.”

وَيَتَّكِدُمُ أَشْجُنَ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ
شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٩﴾

فَوَسَّوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ
عَنْهُمَا مِنْ سَوْءٍ نِيهِمَا وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا
عَنِ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَكَتَيْنِ أَوْ تَكُونَا
مِنَ الْخَالِدِينَ ﴿٢٠﴾

وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِحِينَ ﴿٢١﴾

فَدَلَّهُمَا بِغُرُورٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا
سَوْءُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ
وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكَ
الشَّجَرَةِ وَأَقُلْتُ لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٢٢﴾

قَالَ رَبُّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا
لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٣﴾

قَالَ أَهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ
وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَعٌ إِلَى حِينٍ ﴿٢٤﴾

25. Аллах рече: “На земјата ќе живеете и на неа ќе умрете и од неа ќе излезете!”

26. О синови Адемови, Ние ви испративме облека, секако, за да ги покриете срамните места ваши, и одела, но облеката на богобојазливоста, всушност, е најдобрата. Ете, тоа е едно од знаменијата Аллахови за да се секаваат.

27. О синови Адемови, нека Шејтанот не ве заведе онака како што ги изведе од Џеннетот родителите ваши, соблекувајќи ја облеката нивна за да им ги покаже срамните места. Шејтанот и неговата дружба, навистина, ве гледаат отаде од кадешто вие не ги гледате. Ние ги определивме шејтаните, секако, да бидат заштитници за оние кои не веруваат.

28. И кога ќе направат срамно дело, велат: “Ние ги затекнавме родителите наши во тоа и Аллах тоа ни го нареди. Кажи: “Аллах, навистина, не наредува срамно дело. Ќе го зборувате ли за Аллах она што не го знаете!?”

29. Кажи: “Господарот мој ми нареди праведност.” И управете ги лицата ваши, при секој намаз,

قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تَخْرَجُونَ ﴿٢٥﴾

يَبْنِيءَ آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ لِبَاسًا يُوْرِي سَوْءَ تِكُمْ وَرِيشًا وَلِبَاسُ التَّقْوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ ذَٰلِكَ مِنْ ءَايَاتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿٢٦﴾

يَبْنِيءَ آدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُم مِّنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْءَ تِهِمَا إِنَّهُ يَرَبُّكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِّنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٧﴾

وَإِذَا فَعَلُوا فَحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾

قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ

кон Него, повикувајќи Го: чисти во верата Негова; како што започна со вас така и ќе заврши.

30. Едни ги упатуваше а други, со право, во заблуда ги остава-ше: овие, навистина, ги земаа шејтаните место Аллаха за заштитници, мислејќи, секако, дека се упатените!

31. О синови Адемови, при се-кој намаз облечете се свечено, јадете и пијте, но не претеру-вајте. Аллах, навистина, не ги љуби претерувачите!

32. Кажи: “Кој ги забрани накитите Аллахови кои Он за робовите Свои ги вади, и добра-та на ‘рскот?” Кажи: “Овие се на овој свет за оние кои веруваат, а особено на оној свет.” Ете, така Ние ги објаснуваме знаменијата за луѓето кои знаат.

33. Кажи: “Господарот мој, на-вистина, забрани: “Срамни дела, било да се јавни било да се тајни, и грев, и сила бесправно и да му здружувате на Аллах нешто за што Он не објави доказ, и да го зборувате за Аллах она што не го знаете!”

34. И секој народ има рок опре-делен. Па, кога ќе дојде нивниот

كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ ﴿٢٩﴾

فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُم مُّهْتَدُونَ ﴿٣٠﴾

﴿٣١﴾ يَا بَنِي آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿٣٢﴾

قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَمَةِ كَذَلِكَ نَفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾

قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّي الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَن تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَن تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا نَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ

определен рок... та, ни за миг не ќе можат да го задоцнат а ниту да го забрзаат.

35. О синови Адемови, од вас ќе ви дојдат пејгамбери кои ќе ви ги кажуваат знаменијата Мои - та, оние кои ќе се плашат и кои ќе се поправат не ќе стравуваат и не ќе тагуваат.

36. А оние кои ќе ги сметаат за лажни знаменијата Наши и кои дрско ќе се вртат од нив - онаквите се жители на огнот и во него за навек ќе останат.

37. Па, кој прави поголем зулум од оној кој фрла лага врз Аллах или кој ги смета за лажни ајетите Негови? Онаквите ќе си го постигнат делот нивни што е определен во Книгата. А кога ќе им дојдат пратениците мелеки од Нас да им ја земаат душата, ги прашуваат: "Каде се оние до кои, освен Аллах, се повикувавте?" Ќе речат: "Ни се изгубија." Да, против самите себеси ќе сведочат дека, навистина, беа неверници!

38. Аллах ќе рече: "Влезете во огнот заедно со народите кои беа пред вас и кои пропаднаа, и со луѓето и со џиновите. И секојпат кога ќе влезе еден народ ќе го проколнува нему сличниот; и кога ќе се најдат во него заедно потчинетите ќе им речат на

سَاعَةً وَلَا يَسْتَفِيدُونَ ﴿٣٤﴾

يَبْنِيءَ آدَمَ إِمَامًا يَتَّبِعُكُمْ رَسُولٌ مِّنْكُمْ يَتْلُو
عَلَيْكُمْ آيَاتِي فَمَنِ اتَّقَىٰ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٥﴾

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٦﴾

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ
أُولَٰئِكَ يَنَالُهُمْ نَصِيبُهُم مِّنَ الْعَذَابِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَتْهُمْ
رُسُلُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ قَالُوا أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ
مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا
عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿٣٧﴾

قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنَّةِ
وَالْإِنْسِ فِي النَّارِ كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعَنَتْ أُخْتَهَا
حَتَّىٰ إِذَا دَارَكُوا فِيهَا جَمِيعًا قَالَتْ أُخْرَيْنَهُمْ
لِأُولَٰئِكَ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ أَضَلُّونَا فَآتَيْنَهُمْ عَذَابًا ضِعْفًا
مِّنَ النَّارِ قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٌ وَلَكِنْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾

властодршците: “Господаре наш, оние не скршнаа во заблуда и дај им, тогаш, двојна казна огнена.” Аллах ќе рече: “За секого имам двојна казна, но, ете, не знаете!”

39. И потчинетите ќе им речат на потчинителите: “Немавте никаква преднос над нас!” Па, вкусите ја казната за она што го спечаливте!”

40. Да, на оние кои фрлаа лага врз ајетите Наши и кои дрско се вртеа од нив не ќе им бидат отворени вратите небесни, и не ќе влезат во Џеннетот пред камилата да помине низ иглени уши. Ете, така Ние ќе ги казниме силниците!

41. За нив има огнени лежаи и огнени јоргани. Ете, така Ние ќе ги казиме зулумкарите!

42. Оние кои веруваат и кои работат добри дела - а Ние никого не оптоваруваме над можноста негова - оние жители ценнетски се и во него за навек ќе останат.

43. Ние ја оттргнавме пакоста од градите нивни. Под нив ќе течат реки, и ќе речат: “Благодарение на Аллах кој не упати кон ова. Аллах да не не упатеше не ќе бевме, навистина, упатени.” И

وَقَالَتْ أُولَٰئِهِمَّ لِأَخْرَجْنَهُمْ فَمَا كَانَتْ لَكُمْ عَلَيْنَا
مِنْ فَضْلٍ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ
تَكْسِبُونَ ﴿٣٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ
لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يُلَٰجِجَ الْجَمَلُ
فِي سَيْرِ الْخِيَاطِ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي
الْمُجْرِمِينَ ﴿٤٠﴾

لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ
وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَنُدْخِلَنَّهُمْ
الْجَنَّةَ الَّتِي فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٤٢﴾

وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍّ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ
الْأَنْهَارُ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَٰذَا
وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ
رُسُلٌ رَبِّنَا بِالْحَقِّ وَنُودُوا أَنْ تِلْكَ الْجَنَّةُ

веќе им доаѓаа пејгамбери со вистина од Господарот наш, и ќе им се рече: “Тоа е Џеннетот ваш кој го наследивте за она што, токму, го работевте!”

44. Џеннетските жители ќе им довикуваат на џехенемските жители: “Го најдовме она што ни го вети Господарот наш, навистина! А дали, пак, го најдовте она што ви го вети Господарот ваш, навистина? Ќе речат: “Да!” Па, гласникот ќе возгласи меѓу нив: “Проклетството Аллахово е врз неверниците!”

45. Оние кои одвраќаат од Аллаховиот пат и кои настојуваат да го искриват, оние, токму, во Ахирет не веруваат.

46. Меѓу нив има завеса а на Бедемите ќе има луѓе кои ќе ги познаваат луѓето по изгледот нивни. На жителите џеннетски ќе им возгласат: “Селамун алејкум!” - додека не се влезени а одвај ќе чекаат.

47. И кога погледите нивни ќе бидат свртени кон Средбата со жителите на огнот, ќе речат: “Господаре наш, не задржувај нè со народот неправеден!”

48. И жителите на Бедемите ќе ги повикуваат луѓето кои ги познаваат по изгледот нивни и ќе речат: “Ни вашето собирање

أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٢﴾

وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ أَن قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا ۖ قَالُوا نَعَمْ فَأَذِنَ مُوْذِنٌ بَيْنَهُمْ أَن لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٤﴾

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ ﴿١٥﴾

وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا بِسِيمَانِهِمْ وَنَادَوْا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَن سَلِّمُوا عَلَيْنَا لَنَرِيكُمْ لَعْنَتَكُمْ وَهُمْ يَبْطِئُونَ ﴿١٦﴾

وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿١٧﴾

وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رِجَالًا لَا يَعْرِفُونَهُمْ بِسِيمَانِهِمْ قَالُوا مَا أَغْنَىٰ عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿١٨﴾

ни вашата надуеност во ништо не ќе ви користат!”

49. Оние ли се за кои се колневате дека нив не ќе ги опфати милоста Аллахова? Влезете во Ценнетот! Вие не ќе стравувате и не ќе тагувате.

50. И жителите на огнот ќе им довикуваат на жителите ценетски: “Посипајте нè со вода или со нафаката што ви ја даде Аллах.” Ќе им речат: “Аллах, навистина, ова го забрани за неверниците!”

51. Оние кои ја земаат верата своја за игра и забава и кои ги завел животот на овој свет... па, нив ќе ги заборавиме на Денот онака како што заборавија на Средбата на овој нивни Ден, и ајетите Наши ги пренебрегнуваа.

52. Ние им дадовме Книга во која, секако, го објаснивме знаењето во целост: Патоказ и Милост за луѓето кои веруваат!

53. Што очекуваат освен остварување нејзино? На Денот кога ќе се обелодени Книгата оние кои заборавиле на тоа од порано ќе речат: “Веќе ви доаѓаа пејгамбери од Господарот наш со вистина. Имаме ли, тогаш, посредници кои ќе се заземат за нас или, пак, да бидеме вратени па да работиме поинаку од она што

أَهْتُولَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ
أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ
تَحْزَنُونَ ﴿٤٩﴾

وَنَادَىٰ أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنِ افْضُوا
عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالُوا
إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَهَا عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٥٠﴾

الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا
وَعَرَّثَتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ نَنسِيهِمْ
كَمَا نَسُوا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا وَمَا كَانُوا
بِتَائِبِينَ ﴿٥١﴾

وَلَقَدْ جِئْتَهُم بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَىٰ غَيْرِ هَدًى
وَرَحْمَةٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلَهُ يَقُولُ
الَّذِينَ نَسُوا مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا
بِالْحَقِّ فَهَلْ لَنَا مِنْ شُفَعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرَدُّ
فَنَعْمَلْ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ قَدْ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ
وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٥٣﴾

го работевме.” Секако, себеси си наштетија и се оддалечија од нив оние што ги измислуваа.

54. Господарот ваш, навистина, е Аллах кој ги создаде небесата и Земјата за шест дена, а потоа се утврди на Аршот. Он го покрива денот со ноќ, а ноќта веднаш го бара денот. И Сонцето и Месечината и ѕвездите...потчинети се на наредбата Негова. Создавањето и Наредбата се - само Негови! Славен нека е Аллах, Господарот на световите!

55. Повикувајте го Господарот ваш потчинето и скришно! Он, навистина, не ги љуби претерувачите!

56. И не правете безредие на Земјата по веќе воспоставениот ред. Повикувајте Го бојазливо и стремежливо. Милоста Аллахова, навистина, е блиску до добротинителите.

57. И Он е оној кој го испраќа ветрот како радосница пред да дојде Милоста Негова: кога ќе ги понесе тешките облаци Ние ги управуваме кон мртвиот предел па со нив спуштаме вода, со чија помош, тогаш, вадиме плодови секакви. Ете, така Ние ги вадиме мртвите да се секаваат!

58. Убавиот предел ги вади плодовите свои со одобрението од

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي
الَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَيْثُ وَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ
وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ ۚ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ
وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٥٤﴾

أَدْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ
الْمُعْتَدِينَ ﴿٥٥﴾

وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا
وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ
مِّنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٦﴾

وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَّحَ بُشْرًا بِيَدَيْ
رَحْمَتِهِ ۖ حَتَّىٰ إِذَا أَقْلَّتْ سَحَابًا لِّقَالَا لَا سُقْنَاهُ
لِإِلْدِمَئِيَّتٍ فَأَنْزَلْنَاهُ أَمْءًا فَأَخْرَجْنَا بِهِ ۖ مِن كُلِّ
الشَّجَرِ كَذَٰلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَى لَعَلَّكُمْ
تَذَكَّرُونَ ﴿٥٧﴾

وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرِجُ نَبَاتَهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ ۖ وَالَّذِي

Господарот свој, а оној што е осквернет сосем малку дава плод. Ете, така Ние ги распоредуваме знаменијата за луѓето кои се заблагодаруваат.

59. И Нуха, секако; Ние го испративме до народот негов и рече: “Народе мој, обожавajte го Аллаха. Вие друг бог освен Него немате. Јас за вас, навистина, се плашам од казната на Денот голем!”

60. Големците од народот негов рекоа: “Да, ние сметаме дека си, навистина, во заблуда јасна!”

61. Нух рече: “О народе мој, при мене нема заблуда; јас сум, навистина, пејгамбер од Господарот на световите!”

62. Ви ги известувам пратенијата од Господарот мој и ве советувам. Од Аллах го знам она што вие не го знаете!

63. Или пак се чудите што ви дојде Спомен од Господарот ваш, преку еден човек од вас, за да ве опомене: да бидете богобојазливи... Он за да ви се смилува.

64. Па, го сметаа за лажен. А него и оние кои беа со него Ние ги спасивме во бродот. А оние кои фрлаа лага врз знаменијата

خَبَتْ لَا يَخْرُجُ إِلَّا نَكِدًا كَذَلِكَ نُصَرِّفُ
الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ ﴿٥٨﴾

لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَنْقُورِ اعْبُدُوا
اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ غَيْرُهُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ
عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٥٩﴾

قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرُكَ فِي ضَلَالٍ
مُبِينٍ ﴿٦٠﴾

قَالَ يَنْقُورِ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ
مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦١﴾

أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنْصَحُ لَكُمْ
وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٢﴾

أَوْ عَجِبْتُمْ أَن جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ
مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٦٣﴾

فَكَذَّبُوهُ فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلِّ وَأَغْرَقْنَا
الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا
قَوْمًا عَمِينَ ﴿٦٤﴾

Наши ги потопивме. Беа слепи луѓе, навистина!

65. А до Ад Ние го испративме Худа, братот нивни. Рече: “О народе мој, обожавајте го Аллаха. Вие друг бог освен Него немате. Зарем не сте богобојазливи?”

66. Големците од народот негов, кои не веруваа, рекоа: “Ние, навистина, сме при мислење дека си безумник и држиме дека си меѓу лашковците!”

67. Рече: “О народе мој, при мене нема безумност; јас сум, навистина, пејгамбер од Господарот на световите!”

68. Ви ги известувам пратенијата од Господарот мој и доверлив советник сум ваш.

69. Или се чудите што ви дојде Спомен од Господарот ваш, преку еден човек од вас, за да ве предупреди. Сетете се кога Он, по народот Нухов, ве определи за халифи, и кога го зголеми вашиот раст во творештвото. Па, сетете се на благодатите Аллахови за да се спасите!

70. Рекоа: “Ни дојде ли за да го обожаваме Аллаха, само Него, а да го оставиме она што го обожаваа предците наши. Дај ни го она што ни го ветуваш ако си меѓу искрените!”

﴿ وَإِلَىٰ عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ ۖ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٦٥﴾

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِي كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ ۚ إِنَّا لَنَرُوكَ فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنُظُنُّكَ مِنَ الْكَذِبِيِّكَ ﴿٦٦﴾

قَالَ يٰقَوْمِ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٧﴾

أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ ﴿٦٨﴾

أَوْ عَجِبْتُمْ أَن جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِن بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَضْطَةً فَاذْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٦٩﴾

قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا تَعْبُدُونَ ۖ إِن كُنتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٧٠﴾

71. Рече: “Паднаа врз вас, секако, од Господарот ваш и зло и гнев. Ќе расправате ли со мене за имињата со кои ги именувавте, вие и предците ваши, оние за кои Аллах не објави никаков доказ? Очекувајте, и јас, навистина, ќе очекувам со вас!”

72. Тогаш Ние ги спасивме него и оние со него со Милоста Наша. И целосно ги истребивме оние кои фрлаа лага врз ајетите Наши и кои не беа верници.

73. И до Семуд Ние го испративме Салиха, братот нивни. Салих рече: “О народе мој, обожавајте го Аллага; вие друг бог освен Него немате. Секако, ви дојде објаснување од Господарот ваш. Оваа камила е Аллахово знамение за вас. Оставете ја да пасе по земјата Аллахова и не правете ѝ никакво зло зашто ќе ве обземе казна болна.”

74. Сетете се кога Он, по Ад, ве определи за халифи, и кога ве насели на земјата низ чии рамнини подигавте дворови а во ридовите палати. Сетете се на благодатите Аллахови и не ширете по земјата безредие како што шират безредниците!

قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ رِجْسٌ
وَعَصَبٌ أَتَّجِدُونَنِي فِي أَسْمَاءِ
سَمَيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا نَزَّلَ اللَّهُ
بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ فَأَنْظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ
مِنَ الْمُنَظِّرِينَ ﴿٧١﴾

فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَقَطَعْنَا
دَابِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا بآيَاتِنَا وَمَا كَانُوا
مُؤْمِنِينَ ﴿٧٢﴾

وَإِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَنْقُورِ اعْبُدُوا
اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ
بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ
آيَةٌ فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ
وَلَا تَمْسُوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ إِلَهِكُمْ ﴿٧٣﴾

وَاذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ
وَبَوَّأَكُمْ فِي الْأَرْضِ تَنْخَدُوتُ
مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْحِتُونَ الْجِبَالَ يُسُوتًا
فَاذْكُرُوا آيَةَ اللَّهِ وَلَا تَنْسُوا فِي الْأَرْضِ
مُفْسِدِينَ ﴿٧٤﴾

75. А големците кои се дуваа од народот негов на оние кои веруваа од нив, што ги сметаа слаби, им рекоа: “Знаете ли дека, навистина, Салих е испратен од Господарот негов?” - Рекоа: “Ние, навистина, веруваме во она со што е испратен!”

76. Оние кои се дуваа, рекоа: “Ние, навистина, не веруваме во она во што вие верувате!”

77. Па, ја заклаа онаа камила и се оддалечија од наредбата на Господарот свој, и рекоа: “О Салих, дај ни го она што ни го вети ако си меѓу пејгамберите!”

78. И тогаш ги шибна земјотрес; останаа во домовите свои, скаменети!

79. Па, Салих се сврте од нив и рече: “О народе мој, ви го известив само пратението од Господарот мој и ве посветував. Но, ете, вие не ги сакате советувачите!”

80. И Лута Ние го испративме; кога рече: “О народе мој, зарем правите срамно дело кое никој пред вас на светов не го правеше?”

81. Да, вие место кон жените страстно приоѓате кон мажите. Ете и вие сте народ расипнички.”

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ
لِلَّذِينَ اسْتَضَعُوا مِنَ الْمَنِّ ءَامِنٌ مِنْهُمْ
اتَّقَلَمُونَ أَتْ صَلَاحًا مَّرْسَلٌ مِنْ رَبِّهِ
قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿٧٥﴾

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي
ءَامَنُتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٧٦﴾

فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ
وَقَالُوا لَا يَصْلُحُ أَتَيْنَا بِمَا نَكِيدُ أَنَا إِن كُنْتَ
مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٧٧﴾

فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ
جَاثِمِينَ ﴿٧٨﴾

فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَنقُورُ لَقَدْ أَتَيْتُكُمْ
رِسَالَةَ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلَكِنْ لَا تُحِبُّونَ
النَّصِيحَةَ ﴿٧٩﴾

وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنِّي أَنُتَاوُنَ الْفَاحِشَةَ
مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾

إِنَّكُمْ لَنَآتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ
النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿٨١﴾

82. Народот негов, одговарајќи, рече вака: “Истерајте ги од населбите ваши. Тоа се, навистина, луѓе кои постојано се снемуваат!”

83. Па, Ние него и семејството негово, освен жена му, ги спасивме. И таа беше меѓу страдалниците.

84. И врз нив падна голем дожд - та, погледни каква беше казната врз силниците!

85. И до Медјен Ние го испративме Шуајба, братот нивни. Рече: “О народе мој, обожавajte го Аллаха; вие друг бог освен Него немате. Секако, ви дојде објаснување од Господарот ваш. Мерете и вагајте праведно и на луѓето не откинувајте им од стварите нивни; не сејте безредие по земјата, по веќе воспоставениот ред на неа. Ете, тоа е подобро за вас ако сте верници!

86. Не правете стапица на пат, загрозувајќи и од патот Аллахов, одвраќајќи ги оние кои веруваат во Него, а тежнејќи кон кривиот пат. Сетете се кога бевте малкумина, па Он ве размножи. Погледни каква беше казната за безредниците!

وَمَا كَانَتْ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا
أَخْرِجُوهُمْ مِنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ
يَنْظَهُرُونَ ﴿٨٢﴾

فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ كَانَتْ
مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٨٣﴾

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَأَنْظَرُوا كَيْفَ كَانَتْ
عَقِيبَةُ الْمُجْرِمِينَ ﴿٨٤﴾

وَإِلَى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَنْقَوِرُ
أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنَ إِلَهِ غَيْرُهُ قَدْ
جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَوْفُوا
الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخُسُوا النَّاسَ
أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ
بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ
إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٨٥﴾

وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ
وَتَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ ءَامَنَ بِهِ
وَتَسْبُغُونَهَا عِوَجًا وَادْكُرُوا
إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا فَكَثَرَكُمْ وَأَنْظَرُوا
كَيْفَ كَانَتْ عَقِيبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨٦﴾

87. Ако една дружина меѓу вас верува во она со што сум испратен, а друга не верува - та, стрпете се додека Аллах не пресуди меѓу нас. Он е меѓу судиите Најдобриот!

88. Големците меѓу народот негов, кои се дуваа, рекоа: “О Шуајб, или ќе те истераме со оние кои веруваат од градов наш или пак, сигурно, ќе те вратиме во верата наша.” Шуајб рече: “Зарем и покрај тоа што сме присилени на тоа!?”

89. Така, врз Аллах ние би фрлале лага ако се вратиме во верата ваша по Аллаховото избавување од неа. Нам не ни доликува да се вратиме кон таа вера зашто Аллах, Господарот наш, не го сака тоа. Господарот наш, со знаењето, ги опфаќа сите нешта. Врз Аллах се потпираме. Господаре наш, меѓу нас и народот наш, пресуди ни праведно зашто Ти си, меѓу судиите, Најдобриот!”

90. Големците од народот негов, кои не веруваа, рекоа: “Ако го следите Шуајба, тогаш, навистина, ќе бидете меѓу поразените!”

وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِّنْكُمْ ءَامَنُوا بِأَلَّذِي
أُرْسِلْتُ بِهِ، وَطَائِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّى
يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٨٧﴾

❖ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِن قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ
يَشْعَبُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَكَ مِن قَرْيِنَا أَوْلَعُودُنَّ
فِي مِلَّتِنَا قَالَ أُولَئِكَ نَكْذِبُ هِنَّ ﴿٨٨﴾

قَدْ افْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ
بَعْدَ إِذْ بَخَّسْنَا اللَّهُ مِنْهَا وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا
إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا
عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبُّنَا أَفْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا
بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ ﴿٨٩﴾

وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَوْمِهِ لَئِنْ أَتَيْتُمْ
شُعَبًا إِذْ كُنتُمْ إِذَا الْخَاسِرُونَ ﴿٩٠﴾

91. И тогаш ги шибна земјотрес, па останаа во домовите свои, скаменети!

92. Оние кои го сметаа Шуајба за лашко - тоа не им вредеше ништо. Оние кои го сметаа Шуајба за лашко, токму, беа поразените.

93. И тој тогаш ги заврти плеките и рече: “О народе мој, ви ги доставив пратенијата од Господарот мој и ве посоветував. Тогаш, зошто да се жалостам заради народот невернички!?”

94. И во ниеден град Ние не испративме пејгамбер а жителите негови да не ги казневме со несреќа и штета за да бидат потчинети.

95. Потоа Ние несреќата ја заменивме со добро, додека се размножија и рекоа: “И нашите предци ги снаоѓаше штета и несреќа.” И, тогаш, Ние ги казнивме одненадеж без да усетат.

96. А жителите на градот да веруваа и да беа богобојазливи Ние ќе им отворевме бериќети и од небо и од земја, но лажеа, и за она што го спечалија, Ние ги казнивме.

فَأَخَذَتْهُمْ الرِّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جِثِيمِينَ ﴿٩١﴾

الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ ﴿٩٢﴾

فَنَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَ قَوْمٍ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَتِي ربي وَنَصَحْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ آسَىٰ عَلَىٰ قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿٩٣﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّبِيٍّ إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَاءِ لَعَلَّهُمْ يَضُرَّعُونَ ﴿٩٤﴾

ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّىٰ عَفَوا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ آبَاءَنَا الضَّرَاءُ وَالسَّرَاءُ فَأَخَذْنَاهُم بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩٥﴾

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٩٦﴾

97. Па, сигурни ли се жителите од градот дека нема да ги шибне несреќа од Нас додека се во домовите, спиејќи,

98. или, пак, сигурни ли се жителите на градот дека нема да ги шибне несреќа всреде ден, играјќи...

99. Па, сигурни ли се во казната Аллахова? Во казната Аллахова сигурни се луѓето поразени!

100. Не ли се упатени кон тоа оние кои ја наследуваат земјата, по оние кои живееја на неа - дека, доколку сакаме, Ние ќе ги погодиме со несреќа заради гревовите нивни и дека ќе ги запечатиме срцата нивни, па, оние не слушаат.

101. Ете, тоа се градови за чии случки Ние ти кажуваме. Ним им доаѓаа, секако, пејгамбери со јаснотии, но не веруваа во она што го сметаа за лажно од порано. Ете, така Аллах ги запечатува срцата на неверниците!

102. И кај мнозинството од нив Ние не најдовме ништо од Договорот, а, сосем сигурно, видовме дека мнозинството од нив се расипани.

103. И по нив, потоа, Ние го испративме Муса со знаменија Наши, до фараонот и големците

أَفَأَمِّنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا بَيِّنًا
وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿٩٧﴾

أَوْ أَمِّنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا ضُحًى
وَهُمْ يَلْعَبُونَ ﴿٩٨﴾

أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ
إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٩٩﴾

أَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرِثُونَ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ
أَهْلِهَا أَن لَّوَنَشَاءُ أَصَبْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ
وَنَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠٠﴾

تِلْكَ الْقُرَىٰ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِهَا وَلَقَدْ
جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا
بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ
عَلَىٰ قُلُوبِ الْكَافِرِينَ ﴿١٠١﴾

وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِنْ عَهْدٍ وَإِنْ وَجَدْنَا
أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ ﴿١٠٢﴾

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُّوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ
وَمَلَائِكِهِ فَظَلَمُوا بِهَا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ

кои беа со него... па, зулум направија. Тогаш, погледни каква беше казната за безредниците!

104. И Муса рече: “О фараоне, јас сум, навистина, пејгамбер од Господарот на световите!”

105. Извесно е дека јас за Аллах зборувам само вистина. Ви дојдов со објаснување од Господарот ваш. Па, испрати ги со мене синовите Израилови!

106. Рече: “Ако си дојден со знамение, тогаш, покажи го, ако си меѓу искрените!”

107. И тогаш го фрли Муса својот стап и ете, очигледно, змија!

108. И ја извади раката и таа, ете, за гледачите, стана бела.

109. Големците од народот фараонов, рекоа: “Овој, навистина, е волшебник зналец,

110. и посакува да ве истера од земјата ваша, па, што наредувате?”

111. Рекоа: “Задржи ги и него и брат му, и испрати по градовите да се соберат;”

112. ќе ти дојдат, сите од нив, со волшебник зналец.

113. И му дојдоа волшебниците на фараонот, и рекоа: “Ќе има ли за нас, навистина, награда ако испаднеме победници!”

الْمُفْسِدِينَ ﴿١٠٣﴾

وَقَالَ مُوسَىٰ يٰفِرْعَوْنُ إِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٤﴾

حَقِيقٌ عَلَىَّ أَن لَا أَقُولَ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿١٠٥﴾

قَالَ إِن كُنتَ جِئْتَ بِآيَةٍ فَأْتِ بِهَا إِن كُنتَ مِنَ الصّٰدِقِينَ ﴿١٠٦﴾

فَأَلْقَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ﴿١٠٧﴾

وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّظَرِينَ ﴿١٠٨﴾

قَالَ الْمَلَأُ مِن قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَٰذَا السَّحِرُ عَلِيمٌ ﴿١٠٩﴾

يُرِيدُ أَن يُخْرِجَكُم مِّنْ أَرْضِكُمْ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ﴿١١٠﴾

قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَآئِنِ حٰشِرِينَ ﴿١١١﴾

يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَحِرٍ عَلِيمٍ ﴿١١٢﴾

وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِن كُنَّا نَنخُرُّ الْقَلِيلَ ﴿١١٣﴾

114. Рече: “Да, вие сте меѓу блиските, секако!”

115. Рекоа: “О Муса, или ти да фрлиш или пак ние да фрлиме?”

116. Рече: “Фрлете вие!” И бидејќи фрлија очите на луѓето им маѓепсаа, се исплашија; изведоа волшебништво големо.

117. И на Муса Ние му вдахнавме: “Фрли го стапот!” И стапот негов, ете, го проголта сè она што го изведоа.

118. Па, ете се случи вистината и бидна ништожно она што го работеа.

119. И тогаш тие беа победени и станаа мали.

120. И волшебниците се фрлија со лицата нивни на земја,

121. и рекоа: “Ние веруваме во Господарот на световите!

122. Господарот на Муса и на Харун!”

123. И фараонот им рече: “Ќе поверувате ли во тоа пред да ви дозволам? Тоа е едно клопка, навистина, со кое ги сплеткавте во градот за да ги истерате од него жителите негови. Е па, ќе узнаете!

124. Ќе ви ги испосечам рацете ваши, сосем сигурно, и нозете ваши, вкрстени одзади а потоа сите ќе ве распнам.

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿١١٤﴾

قَالُوا يَمْوَسَّىٰ إِنَّمَا أَنْ تُلْقَىٰ وَإِمَّا أَنْ تَكُونَ

نَحْنُ الْمُلْقِينَ ﴿١١٥﴾

قَالَ الْقَوَّاءُ فَلَمَّا الْقَوَّاءُ سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ

وَأَسْتَرْهَبُوهُمْ وَجَاءَ وَبِسِحْرِ عَظِيمٍ ﴿١١٦﴾

﴿١١٧﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ

تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿١١٧﴾

فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٨﴾

فَعُلبُوا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَغِيرِينَ ﴿١١٩﴾

وَأَلْقَى السَّحَرَةُ سَجْدِينَ ﴿١٢٠﴾

قَالُوا ءَامَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٢١﴾

رَبِّ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ﴿١٢٢﴾

قَالَ فِرْعَوْنُ ءَامَنْتُمْ بِهِ قَبْلَ أَنْ ءَاذَنَ لَكُمْ إِنَّ هَذَا

لَمَكْرٌ مَّكْرْتُمُوهُ فِي الْمَدِينَةِ لِتُخْرِجُوا مِنْهَا أَهْلَهَا

فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿١٢٣﴾

لَأَقْطَعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِّنْ خَلْفٍ

ثُمَّ لَأَصْلَبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٢٤﴾

125. Оние рекоа: “Ние, навистина, се управуваме кон Господарот наш!”

126. Ти ни замеруваш заради тоа што поверувавме во знаменијата од Господарот наш кои, секако, ни дојдоа. Господаре наш, дај ни трпеливост и овозможи ни да умреме како Послушни.”

127. И големците меѓу народот фараонов, рекоа: “Ќе го оставите ли Муса и народот негов да сеат безредие на земјата, и да ве остави тебе и божествата твои?” Рече: “Ќе ги испотпеам синовите нивни, а ќе ги оставам во живот ќерките нивни зашто, навистина, нашата моќ е над нивната.”

128. И Муса му рече на народот свој: “Барајте помош од Аллах и бидете трпеливи. Земјата, навистина е - Аллахова! Со по-сак Свој, од робовите Негови, ја наследуваат: награда е за богобојазливите!”

129. Оние рекоа: “Бевме прогонувани и пред да ни дојдеш и по доаѓањето твое.” Он рече: “Господарот ваш, можеби, ќе го уништи непријателот ваш и ќе ве постави за халифи на земјата па тогаш ќе види како работите!”

130. И Ние семејството фараоново, секако, го казнувавме со години и му ги скратувавме плодовите за да се сеќаваат.

131. Па, кога ќе им дојдеше добро, зборуваа: “Ова е за нас,” а

قَالُوا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ﴿١٢٥﴾

وَمَا نَنْفَعُ مَنَا إِلَّا آتَاءُ أَمْنًا بِأَيِّتِ رَبِّنَا لَمَّا جَاءَتْنَا
رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَقَّنَا مُسْلِمِينَ ﴿١٢٦﴾

وَقَالَ الْمَلَأُ مِنَ قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَتَذَرُ مُوسَىٰ وَقَوْمَهُ
لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَيَذَرَكَ وَآلِهَتِكَ قَالَ
سَنَقْلُ آبْنَاءَ مُوسَىٰ وَنَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ
قَاهِرُونَ ﴿١٢٧﴾

قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا
إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ
مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٢٨﴾

قَالُوا أَوِذِنَا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَنَا وَمِنْ بَعْدِ
مَا جِئْتَنَا قَالَ عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يُهْلِكَ
عَدُوَّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَ كُفَّكُمْ فِي الْأَرْضِ
فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٢٩﴾

وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ وَنَقْصِ
مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٣٠﴾

فَإِذَا جَاءَتْهُمْ الْحَسَنَةُ قَالُوا إِنَّا هَٰؤُلَاءِ وَإِنْ تُصِيبِهِمْ

ако им се случеше зло, даваа знак на Муса и на оние со него. Но, навистина, предзнаците нивни се кај Аллах. Меѓутоа, мнозинството од нив не знаат!

132. И оние рекоа: “И со колку било знаменија да ни дојдеш за да не маѓепсаш ние нема да ти веруваме.”

133. И тогаш Ние им испративме и поплава и скакулци, и вошки, и жаби, и крв - знаменија потенко изложувани. Па, се дуваа и беа народ силнички.

134. А кога ќе им се случеше казна, зборуваа: “О Муса, пови-кај го за нас Господарот твој по воспоставениот договор со тебе. А доколку ја отстраниш од нас казната ќе ти веруваме, секако, и ќе ги испратиме со тебе синовите Израилови.”

135. И бидејќи Ние ја отстранивме казната од нив до рок до кој можат да издржат, - оние веднаш го раскинаа договорот.

136. Ние им се одмаздивме, тогаш, со тоа што в море ги потопивме зашто оние, навистина, ги сметаа за лажни знаменијата Наши и ги занемаруваа.

137. А на луѓето кои беа веќе истоштени Ние им ги оставивме во наследство источните и

سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا بِمُوسَى وَمَنْ مَعَهُ إِلَّا إِنَّمَا
طَّيَّرَهُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣٢﴾

وَقَالُوا آمَهْمَاتُنَا يُبَاهِيهِ مِنْ آيَةٍ لِّتَسْحَرَنَا بِهَا فَمَا
نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٣﴾

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ
وَالضَّفَادِعَ وَالْدَّمَ آيَاتٍ مُّفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا
وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ﴿١٣٤﴾

وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يَمْوَسَىٰ أَدْعُنَا
رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ لِيَن كُشِفَتَ عَنْنَا
الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي
إِسْرَءِيلَ ﴿١٣٥﴾

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الرِّجْزَ إِلَىٰ أَجَلٍ
هُم بَلَغُوهُ إِذَا هُم يَنْكُثُونَ ﴿١٣٦﴾

فَأَنقَضْنَا بِغِيظِنَا عُرْقَهُمْ فَبِأَيِّ لَّغْوٍ
يَنسَوْنَ ﴿١٣٧﴾

وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضَعُونَ
مَشْرِقَ الْأَرْضِ وَمَغْرِبَهَا الَّتِي بَشَرْنَا فِيهَا

западните делови на земјата: ги благословивме. И се исполни убавиот збор на Господарот твој за децата Израилови, зашто беа трпеливи. И Ние го поравнивме со земја она што го градеше фараонот и народот негов, и она што го зидаа.

138. А синовите Израилови Ние ги поминавме преку море. И така наидоа на луѓе оддадени на киповите нивни. Рекоа: “О Муса, направи ни божество како што е божеството нивно!” Рече: “Вие сте, навистина, луѓе незнаенковците!”

139. И ќе биде уништено она врз што се потпираат, навистина! И ќе биде ништожно она што го работеа, сигурно!

140. Рече: “Покрај Аллах ли барате друг бог? Он ве одликува над луѓето!”

141. И кога Ние ве избавивме од семејството фараоново кое постојано ви определуваше казна пакосна, убивајќи ги вашите синови, а, оставајќи ги во живот вашите ќерки... во тоа, ете, имавте, од Господарот ваш, беља голема!

142. И Ние му ветивме на Муса триесетноќна средба, и додадовме уште десет, па станаа

وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ
بِمَا صَبَرُوا وَادْمَرْنَا مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ
فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ ﴿١٣٧﴾

وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَىٰ قَوْمٍ
يَعْكُفُونَ عَلَىٰ أَصْنَامٍ لَهُمْ قَالُوا يَا مَوْسَىٰ
اجْعَلْ لَّنَا إِلَٰهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ
تَجْهَلُونَ ﴿١٣٨﴾

إِنَّ هَٰؤُلَاءِ مُتَّبِعَةٌ مَّا هُمْ فِيهِ وَيَطِلُ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿١٣٩﴾

قَالَ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِيكُمْ إِلَٰهًا وَهُوَ
فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٤٠﴾

وَإِذْ أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ
يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يُقْتُلُونَ أَبْنَاءَكُمْ
وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَٰلِكُمْ
بَلَاءٌ مِّنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿١٤١﴾

وَوَعَدْنَا مُوسَىٰ ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأَتَمَمْنَاهَا
بِعَشْرٍ فَنَقَطَ رَبِّي بِهِ أَزْيَعَكُمْ لَيْلَةً وَقَالَ

четириесет за да се исполни часот за средбата определен: со Господарот негов. И Муса му рече на братот Харун: “Биди мој наследник, за народот мој! Воспоставувај ред! И не следи го патот на безредниците!”

143. И бидејќи Муса дојде во часот Наш определен, во кој Господарот зборуваше со него, рече: “О Господаре мој, покажи ми се да Те видам!” Рече: “Никогаш нема да Ме видиш! Но, погледни го ридот. Ако остане тука каде што е - ќе Ме видиш. И бидејќи Господарот негов му се предочи на ридот и Он го здружи ридот а Муса се онесвести. И штом дојде при свест, рече: “Славен биди, покајувањето Тебе Ти го упатувам и јас сум прв меѓу верниците!”

144. Аллах рече: “О Муса, Јас, навистина, те одликував над луѓето и со пратенијата Мои и со Зборот Мој. Па, прифати го она што ти го дадов и биди меѓу благодарните!

145. И Ние на плочите му напишавме ука за сè и потенко објаснување за сè. Прифати го, тогаш, со волја и наредувај му на народот твој, така што ќе ги прифати на најдобар начин; и ќе им го покажам Домот на расипаните.

مُوسَى لِأَخِيهِ هَارُونَ أَخْلَفْنِي فِي قَوْمِي
وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٤٣﴾

وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ
أَرِنِي أَنْظُرْ إِلَيْكَ قَالَ لَنْ نَرَىكَ وَلَكِنْ نُنْظَرُ
إِلَى الْجَبَلِ فَإِنْ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ نَرِيكَ
فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ
مُوسَى صَعِقًا فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَنَكَ
تَبَّتْ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٤٤﴾

قَالَ يَمْوَسَىٰ إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَتِي
وَبِكَلَامِي فَخُذْ مَا آتَيْتُكَ وَكُن مِّنَ
الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٥﴾

وَكَتَبْنَا لَهُ فِي الْأَلْوَابِ مِن كُلِّ شَيْءٍ
مَّوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ
وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَأْخُذُوا بِأَحْسَنِهَا سَأُرِيكُمْ
دَارَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٤٦﴾

146. Ќе ги одвратам од знаменијата Мои оние кои бесправно се дуваат по земјата. И секое знамение да го видат во него не ќе веруваат. Ако го видат патот вистински не ќе го прифатат. Ако, пак, го видат патот лош го прифаќаат. Ете, тоа заради што ги сметаа за лажни знаменијата Наши и што ги занемаруваа.

147. Оние кои ги сметаа за лажни знаменијата Наши и Средбата на Денот ахиретски... ќе пропаднат делата нивни. Ќе бидат ли наградени поинаку отколку што работеа?

148. И народот на Муса по него од накитот негов направи теле отелотворено кое рикаше. Не гледаат ли дека тоа, навистина, не им зборува и дека не ги упатува по Патот? Прифатија теле и беа неверници!

149. И бидејќи се покајаа и видоа дека скршнаа во заблуда, рекоа: “Да не ни се смилуваше Господарот наш и да не ни простеше ќе бевме меѓу поразените, секако!”

150. И бидејќи Муса се врати кај народот свој, лут и ожалостен, рече: “Е, колку лошо ме наследивте во отсаството мое! Нели побрзавте со наредбата од Господарот ваш?” Ги расфрла

سَأَصْرِفُ عَنْ آيَتِيَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ
بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِنْ يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا
بِهَا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا
وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الْغَيِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ذَلِكَ
بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿١٤٦﴾

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ
حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿١٤٧﴾

وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَى مِنْ بَعْدِهِ مِنْ خُلِيِّهِمْ عِجْلًا
جَسَدًا آلِهَةً خُورًا الْقِرَوَاتِ أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ
وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا اتَّخَذُوهُ
وَكَانُوا ظَالِمِينَ ﴿١٤٨﴾

وَلَمَّا سَقَطَ فِي أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا
قَالُوا لَئِنْ لَمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا
لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿١٤٩﴾

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَى إِلَى قَوْمِهِ غَضْبَنَ أَسْفًا قَالَ يَشْكُرُوا
خُلُقِي مِّنْ بَعْدِي أَعْمَلْتُمْ أَمْرًا رَبِّكُمْ وَالْقَى
الْأُلُوحَ وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُ إِلَيْهِ قَالَ ابْنَ أُمَّ
إِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضَعُّوْنِي وَكَادُوا يَقْتُلُونَنِي

плочите и го фати за коса брата си, тегнејќи го кон себе. И му рече: “Сине од мајка ми, народот ме сметаше слаб и само што не ме убија. Не понижувај ме заедно со непријателите и не изедначувај ме со народот невернички!”

151. Муса рече: “Господаре мој, прости ни, мене и на брат ми и воведи нè во милоста Твоја. Ти си меѓу милостивите Најмилостивиот!”

152. На оние кои го прифатија телето ќе ги стигне лутината од Господарот и понижување во животот на овој свет. Ете, така Ние ги казнуваме оние кои лаги измислуваат!

153. Оние кои работеа зли дела и кои потоа се покајаа и кои веруваа...Господарот твој, навистина, е Простувач и Сомилосен!

154. И бидејќи лутината на Муса попушти ги зеде плочите на кои беа впишани и Патоказот и Милоста за оние кои, секако, се плашат од Господарот свој.

155. И Муса одбра од својот народ седумдесет луѓе за состанокот со Нас. И бидејќи ги шибна земјотрес, тој рече: “О Господаре мој, да посакаше ќе ги

فَلَا تُشْجِثْ فِي الْأَعْدَاءِ وَلَا تَجْعَلْنِي مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿١٥٠﴾

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِإِخِي وَأَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿١٥١﴾

إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيَنَالُهُمْ غَضَبٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَذِلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ ﴿١٥٢﴾

وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِهَا وَءَامَنُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٥٣﴾

وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَى الْغَضَبُ أَخَذَ الْأَلْوَابَ وَفِي نُحُوتِهَا هُذًى وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ ﴿١٥٤﴾

وَأَخَارَ مُوسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا لِمِيقَاتِنَا فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُمْ مِنْ قَبْلُ وَإِنِّي أَتُهْلِكُهُمْ بِمَا فَعَلَ السُّفَهَاءُ مِنَّا إِنْ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَنْ تَشَاءُ وَتَهْدِي مَنْ تَشَاءُ

уништеше од порано. И мене, исто така. Зарем ќе не казниш за она што го направија од нас оние кои се безумници? Тоа, секако, е искушение од Тебе, со кое скршнуваш од патот вистински кого сакаш и упатуваш по патот вистински кого сакаш. Ти си наш Заштитник; прости ни и смилувај ни се! Меѓу простува-чите Ти си Најдобриот!

156. И впиши за нас на овој свет добро а добро и на Ахирет. Ние, секако, бевме упатени кон Тебе.” А Он рече: “Казната Моја го снајдува оној кого Јас сакам, а милоста Моја ги опфаќа сите нешта. Тоа ќе им го впишам на оние кои се богобојазливи, и кои зекаат даваат и кои во ајетите Наши веруваат,

157. оние кои го следат гласникот пејгамбер, кој не знае да пишува и да чита, кого го наоѓаат заведен кај нив - и во Теврат и во Инџил - и кој им наредува добро и кој им забранува зло, и кој им ги дозволува добрите јадења, а им ги забранува нечистите, и кој ги ослободува од товарот свој и од прангите кои се врз нив; и оние кои му веруваат, и кои го поддржуваат, и кои го помагаат, и кои го следат него и објавената

أَنْتَ وَلِيْنَا فَأَغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ ﴿١٥٥﴾

﴿١٥٥﴾ وَأَكْتُبْ لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا هُنَا إِلَيْكَ قَالِ عَذَابِي أُصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءُ وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَأَكْتُبُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٦﴾

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْنُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ ۚ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٥٧﴾

му светлина... токму, спасените се!

158. Кажи: “О луѓе, јас сум, навистина, пејгамбер ваш - за сите; власта и на небесата и на Земјата е - Аллахова! Нема друг бог освен Него. Он оживува и Он усмртува! Верувајте и во Allah и во гласникот пејгамбер Негов, кој не знае ни да чита ни да пишува, кој верува и во Allah и во Зборот Негов и - следете го за да бидете упатени!”

159. И меѓу народот на Муса имаше заедница која кон вистината упатуваше и со неа праведно постапуваше.

160. И Ние ги раздробивме во дванаесет племиња и дружини, и на Муса му вдахнавме кога народот негов побара од него да се напие вода: “Удри со стапот твој на карпата!” И тогаш од неа потекоа дванаесет извори. Секоја дружина го знаеше поилото свое. И Ние од облак врз нив сенки соборувавме и препелици и мани им испраќавме. Јадете од добрата со кои ве снабдевме. И нам зулум не ни направија туку самите себеси зулум си направија!

قُلْ يَتَايَهُمُ النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ
جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ
وَكَلِمَاتِهِ، وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ
تَهْتَدُونَ ﴿١٥٨﴾

وَمِنْ قَوْمِ مُوسَى أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ
يَعْدِلُونَ ﴿١٥٩﴾

وَقَطَّعْنَاهُمْ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ أَسْبَاطًا أُمَمًا وَأَوْحَيْنَا
إِلَى مُوسَى إِذِ اسْتَسْقَاهُ قَوْمُهُ، أَنِ اصْرِبْ
بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْبَجَسَتْ مِنْهُ
اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ
مَشْرِبَهُمْ وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَمَ وَأَنزَلْنَا
عَلَيْهِمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَى كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ
مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِنْ
كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١٦٠﴾

161. И кога им беше речено: “Станувајте во оваа населба и јадете во неа од каде сакате, и кажете: “Прошка!” - и низ вратата влезете ничкум: ќе ви ги простам гревовите ваши, а на добротворите ќе им ги зголемиме делата!

162. Па, оние од нив кои направија зулум, го променија говорот: поинаку од она што им беше кажано и, бидејќи зулум правеа, од небо Ние казна им спуштивме.

163. И прашај ги за населбата која беше сместена крај море, кога за сабота грешеа. Тој ден кога празнуваа им доагаа рибите нивни, очигледно, а тој ден кога не празнуваа, не им доагаа. Ете, така Ние ги испробавме затоа што расипнички се однесуваа.

164. И кога една заедница меѓу нив рече: “Зошто советувате народ кого ќе го уништи Аллах или кого ќе го казни со силна казна?” Рекоа: “За да имаме оправдување кај Господарот ваш и да бидат богобојазливи!”

165. И бидејќи го заборавија она со што беа опоменувани оние кои забрануваа зло Ние ги избавивме, а ги казнивме оние кои зулум правеа со силна казна затоа што расипнички се однесуваа.

وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ اسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُولُوا حِطَّةٌ وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا نَغْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَتَكُمْ سَتَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٦١﴾

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِنْ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَظْلِمُونَ ﴿١٦٢﴾

وَسَأَلَهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ جِثَاءُ نُهُمْ يَوْمَ سَكَنَتْهُمُ تُرَعُهُمْ وَلَا يَنْصُرُونَ لَا تَأْتِيهِمْ كَذَلِكَ بَلَّوْنَهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٦٣﴾

وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعذِرَةٌ إِلَى رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَنْقُونَ ﴿١٦٤﴾

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَنْجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَئِيسٍ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٦٥﴾

166. И бидејќи не се потчинија на она што им беше забрането, Ние им рековме: “Бидете мајмуни презрени!”

167. И кога Господарот твој возгласи дека до Денот суден ќе им испрати, сосем сигурно, некој кој ќе ги мачи со казна најтешка. Господарот твој, навистина, е брз Казнувач и Он, секако, е Простувач и Сомилосен!

168. И Ние нив ги раздробивме во заедници на земјата. Меѓу нив имаше и добри луѓе и лоши луѓе. Ги испробавме и со добри и со лоши работи за да се вратат!

169. По нив, тогаш, се रहेа поколенија кои ја наследиле Книгата собирајќи ги безвредните работи на овој свет и говорејќи: “Ќе ни биде просто.” И ако им дојдат нешта што се на нив слични ќе ги земаат. Не е ли прифатен од нив Договорот од Книгата, за Аллах да зборуваат само вистина и да го проучуваат она што е во неа? Куќата ахиретска е подобра за богобојазливите. Нема ли да се вразумите!?

فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ﴿١٦٦﴾

وَإِذْ تَأَذَّتْ رُءُوبُكَ لِبَعَثْنَهُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٦٧﴾

وَقَطَعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَمًا مِنْهُمْ الصَّالِحِينَ وَمِنْهُمْ دُونَ ذَلِكَ وَبَلَوْنَاهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١٦٨﴾

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَى وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِنْ يَأْتِهِمْ عَرَضٌ مِثْلَهُ يَأْخُذُوهُ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ وَالْذَّارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٦٩﴾

170. Оние кои цврсто се придржуваат кон Книгата и кои намаз извршуваат... Ние, навистина, не ќе ја пренебрегнеме наградата на добрите!

171. И кога Ние над нив подигнавме планина како да е облак, и кога помислија дека ќе се сруши врз нив: “Прифатете го одлучно она што ви го дадовме и сетете се на она што е во него за да бидете богобојазливи!”

172. И кога Господарот твој од синовите Адемови го изведе потомството нивно - од плеќите нивни - и кога побара од нив да посведочат против себе: “Нели сум јас Господарот ваш?” Рекоа: “Како да не, сведочиме!” - за да не речат на Денот суден: “Ние за ова, навистина, не бевме во тек!”

173. Или да не речете: “Предците наши, пред нас, здружник му припишуваа на Аллах, а ние сме само поколение нивно, навистина! Ќе не упропастиш ли за она што го работеа лашковците?”

174. И ете, така Ние потенко ги објаснуваме знаменијата за да се вратат.

175. И кажи им го споменот од оној што му ги дадовме знаменијата Наши па се повлече од

وَالَّذِينَ يُمَسِّكُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
إِنَّا لَا نُنْصِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ ﴿١٧٠﴾

وَإِذْ نَفَقْنَا الْجِبْلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظُلَّةٌ وَظَنُوا أَنَّهُ
وَاقِعٌ بِهِمْ خُذُوا مَاءَ آتَيْنَكُم بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ
لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٧١﴾

وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِن بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ
وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا
بَلَى شَهِدْنَا أَن تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّا كُنَّا
عَنْ هَذَا غَافِلِينَ ﴿١٧٢﴾

أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِن قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً
مِّن بَعْدِهِمْ أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ ﴿١٧٣﴾

وَكَذَلِكَ نَقُصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١٧٤﴾

وَأَنزَلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَانْسَلَخَ
مِنْهَا فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ

нив; и, го следеше Шејтанот и беше меѓу скршнатите!

176. И да сакавме Ние со знаменијата ќе го извишевме, но тој се прикова за земјата и ја следеше страста. Примерот негов е како пример на куче. Ако го истераш ќе го исплази јазикот, а ако го оставиш и тогаш ќе го исплази јазикот. Ете, таков е примерот на оние кои ги сметаа за лажни знаменијата Наши. Кажувај ги кажувањата за да размислуваат.

177. Е, само колку е лош примерот на оние кои ги сметаа за лажни знаменијата Наши! Сами-те себеси зулум си направија.

178. Од Аллах упатениот е - упатен, а од Аллах во заблуда скршнатите...па, тие се, токму, поразените!

179. Ние создадовме и цинови многу и луѓе многу за Џехеннемот: имаат срца, но со нив не разбираат, имаат очи, но со нив не гледаат, имаат уши, но со нив не слушаат, - како добиток се, дури и уште полоши. Секако, рамнодушни се!

180. Најубавите имиња се – Аллаховите! И со нив молете Му

مِنَ الْعَاوِيَةِ ﴿١٧٥﴾

وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ
إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ
الْكَلْبِ إِنْ تَحَمَلَ عَلَيْهِ يَلْهَثَ
أَوْ تَرَكَهُ يَلْهَثَ ذَلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ
كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاقْصُصِ الْقَصَصَ
لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٧٦﴾

سَاءَ مَثَلًا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
وَأَنفُسُهُمْ كَانُوا بِظُلْمٍ ﴿١٧٧﴾

مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِلْ
فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٧٨﴾

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ
هُم قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا
وَلَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَٰئِكَ كَأَن لَّنْغَمِرَ بَلْ هُمْ
أَضَلُّ أُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿١٧٩﴾

وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ

се! Оставете ги оние што ги пренебрегнуваат имињата Негови. Ќе бидат казнети за она што го работеа.

181. А меѓу оние кои Ние ги создадовме има дружина...кон вистината упатуваат и според неа праведно постапуваат.

182. На оние кои ги сметаа за лажни ајетите Наши постапно, од кај што не знаат, кон пропаст ќе ги туркаме.

183. И Јас ќе им определам рок. Итрината Моја е цврста, навистина!

184. Не размислуваат ли? Другарот нивни не е безумник. Он е само опоменувач јасен!

185. Не гледаш ли во Земјата и во небесата и во она што го има создадено Аллах дека можеби им се приближува крајот нивни? Тогаш во кој говор по него веруваат!?

186. Оној кого Аллах ќе го скршне во заблуда никој не може да го упати. И ги пушта да талкаат во неверието нивно.

187. Те прашуваат за Часот: "Кога ќе се случи?" Кажи: "Знаењето за тоа, навистина, е кај

يُلْحِذُونَ فِي أَصْنَافِهِمْ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٨٠﴾

وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةً يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴿١٨١﴾

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٢﴾

وَأَمْلِي لَهُمْ أَتٍ كَذِبِي مَتِينٌ ﴿١٨٣﴾

أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِهِمْ مِنْ جِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿١٨٤﴾

أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجَلُهُمْ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٥﴾

مَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا هَادِيَ لَهُ وَيَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٨٦﴾

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّيهَا لِوَقْتِهَا إِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ فِي السَّمَوَاتِ

Господарот мој. Само Он времето негово ќе го обелодени. Тежок ќе биде тој за Земјата и за небесата. Ќе ви дојде одненадеж.” Те прашуваат за него како ти да го криеш знаењето за тоа. Кажи: “Знаењето за тоа, навистина, е кај Аллах, но мнозинството на луѓето не знаат.”

188. Кажи: “Не сум моќен за себе ни да си наштетам ни да си користам, освен она што Аллах го сака. Кога би ја знаел тајната би ги зголемил добрата и не би ме нашло зло. Јас сум само радосник и опоменувач за луѓето кои веруваат.”

189. Он е Оној кој ве создаде од еден човек и од него, исто така, создаде сопруга за да тој најде смирна во неа. Бидејќи ја прегрна понесе лесен товар, и го носеше, и бидејќи му олесни, Му се помолија на Аллах, Господарот нивни: “Ако ни дадеш добро ќе бидеме потомок меѓу благодарните, навистина!”

190. И бидејќи им даде потомок добар му припишаа здруженици во она што им го даде. Та, Аллах е над она што Му го здружуваат!

191. Го здружуваат ли она што ништо не создава - а тие се создадени,

192. и кои не можат да им помогнат а ниту самите себеси да си помогнат?

وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمُ الْبَقَّةُ يَسْتَلُونَك كَأَنَّكَ حَفِيٌّ
عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عَلَّمَهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٧﴾

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ
وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَأَسْتَكْبَرْتُ
مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسْنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ
وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٨﴾

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ
مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا فَلَمَّا تَغَشَّيْهَا
حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيًّا فَاَمْرَتْ بِهِ فَلََمَّا أَثْقَلَتْ
دَعَا اللَّهُ رَبَّهُمَا لَئِنْ آتَيْنَا صَاحِبًا لَنَكُونَنَّ
مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٨٩﴾

فَلََمَّا آتَيْنَاهُمَا صَاحِبًا جَعَلَا لَهُ شُرَكَاءَ فِيمَا
آتَيْنَاهُمَا فَتَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٩٠﴾

أَيُّ شَرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿١٩١﴾

وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنْفُسُهُمْ
يَنْصُرُونَ ﴿١٩٢﴾

193. А ако ги повикаш кон Патоказот не ќе те следат. За нив е сеедно дали ќе ги повикувате или, пак, ќе си молчете.

194. Оние кон кои молба упатувате, а не кон Аллах, се робови слични вам, навистина! Па, повикувајте ги и, ако сте искрени, ќе ви се освијат ли?

195. Имаат ли нозе со кои одат? Или раце со кои фаќаат? Или очи со кои гледаат? Или уши со кои слушаат? Кажи: "Повикајте ги здружениците ваши кои му ги здружувате на Аллах, и лукаво поставете се против мене, но немојте да не очекувате!

196. Заштитникот мој е - Аллах! Он објави Книга и Он ги штити добрите."

197. А оние кои упатуваат молба на друг а не на Аллах не ќе им помогнат а ниту себеси ќе си помогнат.

198. А ако ги повикаш кон Патоказот - не слушаат! Ги гледаш како те гледаат, но не гледаат!

199. Биди умерен! Наредувај добро и избегнувај ги незнаенковците!

وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَتَّبِعُكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ أَدَعَوْتُوهُمْ أَمْ أَنتُمْ صَانِعُونَ ﴿١٩٣﴾

إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادٌ أَمْثَلُكُمْ فَأَدْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٩٤﴾

أَلَهُمْ أَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَيْدٍ يَبْطِشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا قُلْ أَدْعُوا شُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ كِيدُوا فَلَا تُنْظَرُونَ ﴿١٩٥﴾

إِنَّ وَلِيََّ اللَّهِ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ وَهُوَ تَوَلَّى الصَّالِحِينَ ﴿١٩٦﴾

وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَكُمْ وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿١٩٧﴾

وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَسْمَعُوا وَتَرَاهُمْ يُنْظَرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٩٨﴾

خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ ﴿١٩٩﴾

200. И ако Шејтанот настојува да те насочи кон зло, тогаш, побарај прибежиште кај Аллах. Он, навистина, е Слушач и Зналец!

201. Кога дружините шејтански ќе ги допрат, богобојазливите се секават на Аллах и тогаш гледаат вистински!

202. Браќата нивни шејтански ги туркаат во заблуда. По тоа не доаѓаат при себе.

203. А ако не им донесеш ајет, зборуваат: “Зошто ти не го измислуваш?” Кажи: “Јас го след-ам само она што ми се објавува од Господарот мој. Ова се очигледности од Господарот ваш, и Патоказ и Милост за луѓето кои веруваат.

204. И кога Кур’анот ќе се чита гласно, слушајте го и не зборувајте за да ви се смилува!”

205. И споменувај го Господарот твој во себе, со страхопочит и скришно, безгласно, и наутро и приквечерина, и не биди меѓу рамнодушните.

206. Оние кои се во близината на Господарот твој, навистина, не се двоумат да прават ибадет, Го величаат и на сецде Му паѓаат.

وَأَمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ
بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٠٠﴾

إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ
مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ ﴿٢٠١﴾

وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّوهُمْ فِي الْغَيِّ ثُمَّ
لَا يُقْصِرُونَ ﴿٢٠٢﴾

وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بِآيَةٍ قَالُوا لَا أَحْبَبَتْنَا
قُلُوبُنَا أَتَتَّبِعُ مَا يُوْحَىٰ إِلَىٰ مِن رَّبِّي هَذَا بَصَائِرُ
مِّن رَّبِّكُمْ وَهَدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠٣﴾

وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ
وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٢٠٤﴾

وَاذْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً
وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ
وَلَا تَكُن مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٢٠٥﴾

إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ
وَيَسْجُدُونَ لَهُ ۖ وَهُمْ لَا يَسْجُدُونَ ﴿٢٠٦﴾

ЕЛ-ЕНФАЛ (Плен) VIII

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

1. Те прашуваат за пленот. Кажи: “Пленот е од Аллах и од пејгамберот. Па, плашете се од Аллах. Средете ги односите еднисодруги. Бидете послушни и на Аллах и на пејгамберот Негов ако сте верници!”

2. Да, верници се оние кои, ако се спомене Аллах, треперат срцата нивни, а ако им се кажуваат ајетите Негови им се зголемува иманот и се потпираат врз Господарот свој,

3. оние кои намаз извршуваат и кои од нафаката Наша делат.

4. Верници се тие вистински. За нив има степени кај Господарот, и прошка и нафака благородна.

5. Како што те изведе Господарот твој од домот твој исправно. И една дружина меѓу верниците тоа го презираше!

6. Расправаа со тебе за Вистината по очигледноста нејзина - ете, како да се туркаат во смрт очигледна, а, токму, гледаат!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَسْتَأْذِنُكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ
فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا
اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١﴾

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ
قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا
وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٢﴾

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
يُنْفِقُونَ ﴿٣﴾

أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ
رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٤﴾

كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ فَرِيقًا
مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَاذِبُونَ ﴿٥﴾

يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا بَيَّنَّ كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ
إِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ﴿٦﴾

7. И кога Аллах ќе ви вети една од двете дружини дека е ваша вие, навистина, посакувате ненаоружената да биде ваша. Аллах посакува да се овистини вистината со зборовите Негови и да се пресечат корените на неверниците:

8. да ја овистини вистината а да ја уништи невивистината, па макар тоа го мразеле силниците!

9. Кога баравте помош од Господарот ваш, Он ви се ова. Јас, навистина, ве поддржав со илјада мелеки кои доаѓаа едни-за други.

10. Аллах тоа го направи само да ве зарадува и во тоа да ги смири срцата ваши. Помошта е само кај Аллах. Аллах, навистина, е Силен и Мудар!

11. И кога Он ви одреди лесен сон да ве обземе, да ве заштити од Своја страна, и кога ви спушти од небо вода за да ве очисти со неа и да ја отстрани од вас нечистотијата шејтанска и да ги поврзе срцата ваши и да ги зацврсти стапалките...

12. и кога Господарот твој им вдахна на мелеките: “Јас сум, навистина, со вас: бодрете ги, тогаш, оние кои веруваат.” Во

وَإِذْ يَعِدُّكُمْ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ أَنَّهَا لَكُمْ
وَتَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ تَكُونُ
لَكُمْ وَيُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُحِقَّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ
وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ ﴿٧﴾

لِيُحِقَّ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ
الْمُجْرِمُونَ ﴿٨﴾

إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي
مُمِدُّكُمْ بِأَلْفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُرْدِفِينَ ﴿٩﴾

وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ
وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّا اللَّهُ
عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾

إِذْ يُغَشِّيكُمُ النُّعَاسَ أَمَنَةً مِنْهُ وَيُنَزِّلُ عَلَيْكُمْ
مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لِيُطَهِّرَكُمْ بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ
رِجْسَ الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ
وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ ﴿١١﴾

إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبِّتُوا
الَّذِينَ آمَنُوا سَأُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا

срцата на оние кои не веруваат ќе фрлам страв. Па, удирајте ги по вратовите и по прстите!

13. Заради противењето нивно и на Аллах и на пејгамберот Негов. А оној кој се противи на Аллах и на пејгамберот Негов - та, Аллах е Силен Казнувач!

14. Ете, така ви е. Икусете ја казната, а за неверниците, навистина, има казна огнена.

15. О верници, кога ќе се справите со оние кои не веруваат, кои доаѓаат во редови, тогаш, не вртете ги плеките!

16. Оној кој ќе побегне тогаш, освен оној кој привидно бега за да се врати во борба, или кој се придржува на друга дружина, секако, се враќа со лутината Аллахова и Џехеннемот е – престојувалиштето негово! Е, само колку лошо свратилиште е тоа!

17. И вие не ги убивавте, туку Аллах ги убиваше. И кога фрлаше ти не фрлаше, туку Аллах фрлаше за да ги испроба верниците со искушение убаво. Аллах, навистина, е Слушач и Зналец!

18. Ете, така ви е. Аллах, навистина, чини да венат сплетките на неверниците!

الرُّعْبَ فَاضْرِبُوا فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَاضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ﴿١٢﴾

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ. وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٣﴾

ذَٰلِكُمْ فَذُوقُوهُ وَأَنَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابَ النَّارِ ﴿١٤﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا زَحَفًا فَلَا تُولُوهُمْ الْأَدْبَارَ ﴿١٥﴾

وَمَنْ يُولِهِمْ يُوزِدْ دُبُرَهُ. إِلَّا مُتَحَرِّفًا لِّقِتَالٍ أَوْ مُتَحَيِّزًا إِلَىٰ فِتْنَةٍ فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ وَمَأْوَاهُ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٦﴾

فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ رَمَىٰ وَلِئَلَّيَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلََاءٌ حَسَنًا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٧﴾

ذَٰلِكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ مُوهِنُ كَيْدِ الْكَافِرِينَ ﴿١٨﴾

19. Ако баравте да победите па, ете, победата ви дојде. А ако прекинете - та, тоа е подобро за вас. А ако, пак, се вратите и Ние ќе се вратиме. Дружината ваша во ништо не ќе ви користи и без оглед на бројот. Аллах, навистина, е со верниците!

20. О верници, бидете послушни и на Аллах и на пејгамберот Негов. И не вртете Му ги плеките. Вие, токму, слушате!

21. И не бидете како оние кои зборуваа: “Слушаме,” а, всушност, не слушаат

22. зашто најлоши битија кај Аллах, навистина, се оние кои се глвонемеи, оние кои ништо не сфаќаат.

23. А Аллах да знаеше дека кај нив има некакво добро Он ќе ги натераше да слушаат. А да ги натераше да слушаат пак ќе ги свртат плеките зашто тие, секако, рамнодушни се и онака.

24. О верници, освијте се на Аллах и на пејгамберот Негов кога ве повикуваат зашто тоа ќе ве заживее. Знајте дека Аллах, навистина, се вмешува меѓу човекот и срцето негово и дека, секако, кај Него ќе се зберете.

إِنْ تَسْتَفِيحُوا فَقَدْ جَاءَكُمْ الْفَتْحُ
وَإِنْ تَنْتَهُوا فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَإِنْ تَعُودُوا نَعُدْ
وَلَنْ تُغْنِيَ عَنْكُمْ فِئَتُكُمْ شَيْئًا وَلَوْ كَثُرَتْ
وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٩﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ
وَلَا تَوَلَّوْا عُنَى وَأَنْتُمْ تَسْمَعُونَ ﴿٢٠﴾

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ
لَا يَسْمَعُونَ ﴿٢١﴾

﴿٢٢﴾ إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الصُّمُّ الْبُكْمُ
الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٢٢﴾

وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَّأَسْمَعَهُمْ وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ
لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٢٣﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ
إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ
يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَيْهِ
تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾

25. И чувајте се од сплетки кои ќе ги погодат само оние меѓу вас кои зулум направија. И знајте дека Аллах, навистина, е Силен Казнувач!

26. И сетете се кога бевте малкумина, кога ве сметаа за слаби, плашејќи се да не ве фатат луѓето и кога Он, со помошта Своја, ве поддржа и ве зајакна, и ве снабде со добра за да бидете благодарни.

27. О верници, не изневерувајте Го Аллаха и пејгамберот Негов, и аманетот ваш еднисодруги не изневерувајте го. Вие, секако, знаете!

28. Знајте дека, навистина, имотот ваш и децата ваши се искушение и дека, секако, кај Аллах има награда голема.

29. О верници, ако се плашите од Аллах ќе ве оспособи да просудувате што е добро а што е зло, и ќе ги занемари злите постапки ваши, и ќе ви прости. Аллах поседува добротија голема!

30. И кога неверниците ти правеа сплетки за да те затворат или да те убијат или да те истераат... Правеа сплетки а

وَأَتَّقُوا فِتْنَةَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٥﴾

وَاذْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ أَنْ يَخَطِفَكُمْ النَّاسُ فَتَأْوِنَكُمْ وَيَأْبَدَكُمْ بِبُصْرِهِ يَرْزُقْكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٢٦﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا أَمْنَكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٧﴾

وَعَلِمُوا أَنَّ أَمْوَالَكُمْ وَأَوْلَادَكُمْ فِتْنَةٌ وَأَنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٢٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢٩﴾

وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكْرِينَ ﴿٣٠﴾

Аллах ги отстрани. Аллах е нај-добар во тоа!

31. И кога им се кажувани ајетите Наши, рекоа: “Слушнавме веќе и, да посакаме, ќе кажуваме слично на тоа; ова се само приказки на поколенијата одамнешни.”

32. И кога рекоа: “Господаре, ако е ова вистина од Тебе, спушти ни, тогаш, камења од небо место дожд или дај ни казна болна.”

33. Аллах не ги казнува во присуство твое. Аллах не е казнувач нивни - оние, всушност, бараат прошка.

34. Казнувањето нивно од Аллах е оправдано зашто оние оддалечуваат други од Месцидил Харам и не се заштитници Негови. Заштитниците негови се богобојазливи, но мнозинството од нив не знаат.

35. Намазот нивни во Месцидул Харам е само дрдорене и плескање. Пробајте ја, тогаш, казната затоа што не верувавте!

36. Оние кои не веруваат, навистина, го трошат имотот свој за да одвраќаат од Аллаховиот пат. Та, ќе го потрошат и ќе

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا
لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هَٰذَا إِنَّا
إِلَّا أَصْطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٣١﴾

وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِن كَانَتْ هَٰذَا هُوَ الْحَقُّ
مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَارَةً مِنَ السَّمَاءِ
أَوْ آتِنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣٢﴾

وَمَا كَانَتْ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ
وَمَا كَانَتْ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿٣٣﴾

وَمَا لَهُمْ آلَافُ يَدْعِيهِمُ اللَّهُ وَهُمْ يَقْضُونَ
عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَ ۚ
إِنْ أَوْلِيَائِهِمْ إِلَّا الْمُشْكُونَ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾

وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءٌ
وَتَضْيِيقَةٌ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ
تَكْفُرُونَ ﴿٣٥﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا
عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ
حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ

зажалат и на крај ќе изгубат. Оние кои не веруваат во Џехеннемот ќе се зберат:

37. за Аллах да го оддели доброто од злото и Он злото нивно да го напласти еднинадруги па да ги натрупа сите и да ги фрли во Џехеннемот! Онаквите се, токму, поразени!

38. Кажи им на оние кои не веруваат дека ако престанат ќе им биде простено она што поминало, а ако, пак, се вратат... та, искуството на одамнешните поколенија е познато.

39. И борете се против нив сè додека го снима сплеткарењето и додека верата Аллахова не биде присутна. А ако престанат... та, Аллах го гледа она што го работат,

40. а ако ги свртат плеќите, знајте дека Аллах, навистина, е Заштитник ваш. Е, само колку добар Заштитник е Он и само колку добар Поддржник е Он!

41. И знајте дека, навистина, од она што ќе го заплените во борба, тогаш, една петина му припаѓа на Аллах и на пејгамберот, и на роднината негова, и на јетимите и на сиромашните, и на патниците доколку верувате во

يُحْشَرُونَ ﴿٣٦﴾

لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَيْرَ مِنَ الْطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ الْخَيْرَ
بَعْضَهُ عَلَى بَعْضٍ فَيَرْكُمَهُ جَمِيعًا فَيَجْعَلَهُ
فِي جَهَنَّمَ أُولَئِكَ هُمُ الْخَسِرُونَ ﴿٣٧﴾

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ
مَا قَدْ سَلَفَ وَإِنْ يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنتُ
الْأُولَئِكَ ﴿٣٨﴾

وَقَلِيلُهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةً وَيَكُفُّ
الَّذِينَ كُفُّوا إِلَهُ فَإِنْ أَنْتَهُوا فَإِنَّ اللَّهَ
بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣٩﴾

وَإِنْ تَوَلَّوْا فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَوْلَاكُمْ نِعَمَ الْمَوْلَى
وَنِعَمَ النَّصِيرُ ﴿٤٠﴾

﴿٤١﴾ وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ
وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ
وَأَنْتُمْ السَّبِيلُ إِنْ كُنْتُمْ بِاللهِ وَمَا أُنزِلْنَا
عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ التَّلَاقِ الْجَمْعَانِ
وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٢﴾

Аллах и во она што е објавено до робот Наш, и во денот во кој се одделија вистината и невести-ната, во денот во кој се судрија две војски. А Allah е Кадар за сè!

42. Кога вие бевте во падината поблиска, а оние во падината подалечна, а караванот беше многу подолу од вас: а ако се договоревте немаше да се договорете за времето на судирот, но Allah ја определи наредбата која стана делотворна: да пропадне оној кој што треба да пропадне за да му биде јасно, а да остане во живот оној кој што треба да остане во живот за да му биде јасно. Allah, навистина, е Слушач и Гледач!

43. Кога Allah во сон ти покажа дека се малку, а да ви покажевме дека се многу, ќе изгубевте и ќе се каравте, но Allah, ете, донесе спас. Он, навистина, го знае она што е во градите!

44. И кога се соочивте Он во очите ваши, смалувајќи ги, ги прикажа малку за Allah да ја определи наредбата која се изврши. Кон Allah работите се враќаат!

45. О верници, кога ќе се судрите со некоја чета, бидете

إِذْ أَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوَى
وَالرَّكْبُ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ
لَا خَلَفْتُمْ فِي الْمِيعَادِ وَلَكِنْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ
أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ
عَنْ بَيْنَةٍ وَيَحْيَى مَنْ حَيَّ عَنْ بَيْنَةٍ وَإِنَّ اللَّهَ
لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٤٢﴾

إِذْ يُرِيكُهُمُ اللَّهُ فِي مَنَامِكَ قَلِيلًا
وَلَوْ أَرَدْتَ لَهُمْ كَثِيرًا لَفْشَلْتَهُمْ وَلَتَنْزَعْتَهُمْ
فِي الْأَمْرِ وَلَكِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ إِنَّهُ عَلِيمٌ
بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٤٣﴾

وَإِذْ يُرِيكُمُوهُمْ إِذِ التَّفَقُّتُمْ فِي أَعْيُنِكُمْ قَلِيلًا
وَيُقَلِّلُكُمْ فِي أَعْيُنِهِمْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا
كَانَ مَفْعُولًا وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٤٤﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا

цврсти и споменувајте Го Аллаха многу за да се спасите!

46. И бидете послушни и на Аллах и на пејгамберот Негов; не карајте се едни со други зашто ќе ослабнете и ќе ви исчезне моќта. Бидете трпеливи! Аллах, навистина, е со трпеливите!

47. И не бидете како оние кои излегоа од домовите свои горделиво, очигледно пред луѓето, а кои, всушност, одвраќаат од Аллаховиот пат. Аллах го опфаќа она што го работат!

48. И кога Шејтанот им ги разубави делата нивни, рекоа: “Денес никој меѓу луѓето не може да ве победи зашто јас сум заштитникот ваш!” И бидејќи две чети се сретнаа очи в очи Шејтанот се повлече по стапалките свои, и рече: “Да, јас сум далеку од вас и јас, навистина, го гледам она што вие не го гледате, и да, јас стравувам од Аллах! Аллах е Силен Казнувач!”

49. Кога дволичните и оние во чии срца има болештина зборуваа: “Нив верата нивна ги измами.” А оној кој ќе се потпре врз Аллах ... па, Аллах, навистина, е Силен и Мудар!

وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٤٥﴾

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَرُسُلَهُ وَلَا تَسْزَعُوا أَعْقَابَكُمْ
وَتَذْهَبَ رِجَالُكُمْ وَأَصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ
مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٤٦﴾

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطَرًا
وَرِشَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿٤٧﴾

وَإِذْ زَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ
لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ
لَكُمْ فَلَمَّا تَرَأَتْهُ الْفِتَانُكَصَ عَلَى عَقِبَيْهِ
وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنْكُمْ إِنِّي أَرَى مَا لَا تَرَوْنَ
إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٤٨﴾

إِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ
مَّرَضٌ غَرَّهُمْ هَؤُلَاءَ دِينُهُمْ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ
فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٤٩﴾

50. Е, само да видиш кога мелеките на оние кои не веруваа како ќе им ги земаат душите, удирајќи ги по лицата нивни и по плеќите нивни: “Искусете ја казната огнена!”

51. Ете, тоа е заради она што го направија рацете ваши. А Аллах, навистина, не е зулумкар кон робовите!”

52. Слично на обичајот на фараоновите луѓе и оние кои беа пред нив. Не веруваа во знаменијата на Аллах... па, Аллах ги казни заради гревовите нивни. Аллах, навистина, е Јак, Силен Казнувач!

53. Бидејќи е така, Аллах, навистина, не го менува благодатот кој го подари на луѓето сè додека оние не се изменат самите себеси. Аллах, навистина, е Слушач и Зналец!

54. Слично на обичајот на фараоновите луѓе и оние што беа пред нив. Ги сметаа за лажни знаменијата од Господарот свој, па Ние ги уништивме заради гревовите нивни и го потопивме семејството фараоново. Сите беа зулумкари!

55. Најлошите суштества кај Аллах се оние кои пренебрегнуваат; тогаш, оние кои не веруваат,

وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٥٠﴾

ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمْت أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ﴿٥١﴾

كَذَّابٍ ءَالَ فِرْعَوْنَ ۖ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ يَذْنُوبُهُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٥٢﴾

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِّعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَىٰ قَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ ۚ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٣﴾

كَذَّابٍ ءَالَ فِرْعَوْنَ ۖ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ يَذْنُوبُهُمْ ۚ وَآخِرُ قَضَاءِ آلِ فِرْعَوْنَ أَنَّهُمْ كُلٌّ كَانَوَا ظَالِمِينَ ﴿٥٤﴾

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٥٥﴾

56. оние со кои ти склучи договор па, потоа, го кршат договорот свој секојпат, оние не се богобојазливи.

57. А ако се судриш со нив во борба, тогаш, истерај ги за да се сетат оние по нив.

58. А ако, пак, се плашиш да не те издаде народот, тогаш, врати им на ист начин. Аллах, навистина, не ги љуби предавниците!

59. Нека неверниците, секако, не сметаат дека ќе ја избегнат казната. Оние, навистина, не можат да ја избегнат казната Негова!

60. Подгответе против нив моќ која можете да ја смогнете, и коњи за војна со што ќе ги заплашите и непријателот на Аллах и непријателот ваш и други освен нив. Вие не ги знаете, а Аллах ги знае. А она што ќе го поделите на Аллаховиот пат ќе ви се надополни и нема да ви се направи зло!

61. А ако се наклонети кон мир па, и ти биди наклонет кон мир, и потпри се врз Аллах. Он, навистина, е Слушач и Зналец!

62. А ако посакуваат да те измамат... па, за тебе доволен е

الَّذِينَ عَاهَدْتَ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ
فِي كُلِّ مَرْقَةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ ﴿٥٦﴾

فَإِمَّا تَشْتَفِنَهُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرِّدْ بِهِمْ مَنْ خَلَفَهُمْ
لَعَلَّهُمْ يَذْكُرُونَ ﴿٥٧﴾

وَإِمَّا تَخَافُ مِنْ قَوْمٍ خِيَانَةً فَانْذِرْ إِلَيْهِمْ
عَلَى سَوَاءٍ إِنْ أَرَادَ اللَّهُ لَا يَحِبُّ الْخَائِنِينَ ﴿٥٨﴾

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا إِِنَّهُمْ
لَا يُعْجِرُونَ ﴿٥٩﴾

وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ
وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ
وَعَدُوَّكُمْ وَءَاخِرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ
اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ يُوَفِّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ﴿٦٠﴾

وَإِنْ جَنَحُوا لِلسَّلَامِ فَاجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ
إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦١﴾

وَإِنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ

Аллах. Он те крепи со помошта Своја а и со верниците!

63. И Он ги спои срцата нивни. И сè што е на земјата да го потрошиш не би ги споил срцата нивни, но Allah нив ги спои. Он, навистина, е Силен и Мудар!

64. О пејгамберу, Allah ти е Доволен и верниците кои те следат.

65. О пејгамберу, поттикнувај ги верниците кон борба. Ако меѓу вас има дваесет трпеливи ќе победат двесте, а ако, пак, меѓу вас има сто ќе победат илјада од оние кои не веруваат зашто оние се, навистина, луѓе кои не сфаќаат.

66. Е, сега, Allah ви олесни, и Он знае дека сте, навистина, истоштени. Па, ако меѓу вас има сто трпеливи ќе победат двесте, а ако, пак, меѓу вас има илјада, ќе победат, со одобрението Аллахово, две илјади. А Allah е со трпеливите!

67. На пејгамбер не му е дозволено да има заробеници се додека не извојува победа на земјата. Вие ги посакувате добрата од овој свет, а Allah го

هُوَ الَّذِي أَيْدَكَ بِتَصْرِهِ وَيَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢﴾

وَأَلْفَ بَيْتٍ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ
جَمِيعًا مَا أَلْفَتَ بَيْتَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ
اللَّهَ أَلْفَ بَيْنِهِمْ إِنَّهُ غَزِيرٌ حَكِيمٌ ﴿١٣﴾

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٤﴾

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ
إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عِشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتِينَ
وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا
مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٥﴾

إِنَّمَا خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا
فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ
وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ بِإِذْنِ اللَّهِ
وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿١٦﴾

مَا كَانَتْ لِنَبِيِّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَشْرَى حَقٌّ يُشْتَرَى
فِي الْأَرْضِ تُرِيدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ
الْآخِرَةَ وَاللَّهُ غَزِيرٌ حَكِيمٌ ﴿١٧﴾

посакува Ахирет. Аллах е Силен и Мудар!

68. Кога не би била Одлуката на Аллах од порано во она што го земавте ќе ве погодеше казна голема, сигурно!

69. Па, јадете го она што го запленивте, што е халал убава храна. И плашете се од Аллах. Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

70. О пејгамберу, кажи им на заробениците кои се во рацете твои: “Ако Аллах види во срцата ваши добро Он ќе ви даде добро од она што ви е одземено, и Он ќе ви прости.” Аллах е Простувач и Сомилосен!

71. А ако, пак, посакаат да те изневерат па, оние и пред тоа го изневеруваа Аллаха: тогаш, Он најде начин против нив. Аллах е Зналец и Мудар!

72. Оние кои веруваа и кои се иселија и кои се бореа на Аллаховиот пат и со имотот свој и со животот свој, и оние кои згрижуваа и кои помагаа... се заштитници еднинадруги. А на оние кои веруваа а не се иселија во ништо не можете да бидете заштитници нивни сè додека не

لَوْلَا كَتَبَ مِنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ
عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٦٨﴾

فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ
إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٦٩﴾

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَن فِي أَيْدِيكُمْ مِنَ الْأَمْثَرِ
إِنْ يَعْلَمِ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِّمَّا
أَخَذَ مِنْكُمْ وَيَغْفِرَ لَكُمْ
وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٧٠﴾

وَإِنْ يُرِيدُوا إِخْيَانَكَ فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ
فَأَمْكَنَ مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٧١﴾

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ
وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَاوُوا وَنَصَرُوا
أُولَئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا
وَلَمْ يَهَاجَرُوا مَا لَكُمْ مِنْ وَلِيَّتِهِمْ مِنْ شَيْءٍ
حَتَّى يَهَاجَرُوا وَإِنْ أَسْتَنْصَرُوكُمْ فِي الدِّينِ
فَعَلَيْكُمْ النَّصْرُ إِلَّا عَلَى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ
مِيثَاقٌ وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٧٢﴾

помош од вас, во верата, тогаш, должност ви е да им помогнете, но не и против народот меѓу кого и вас има договор. А Аллах го гледа она што го работите;

73. а оние кои не веруваат заштитници се еднинадруги. Ако вие не постапите така на земјата ќе има и сплетка и безредие големо.

74. А оние кои веруваа, и кои се иселија, и кои се бореа на Аллаховиот пат, и оние кои згрижуваа и кои помагаа... вистински се верници, навистина! За нив има и прошка и нафака благородна!

75. А оние кои веруваа по тоа, и кои се иселија, и кои се бореа со вас, секако, од вас се! А роднините, според Книгата на Аллах, поголеми заштитници се еднисодруги. Аллах, навистина, знае сè!

ЕТ-ТЕВБА (Покајание) IX

1. Опомена од страна на Аллах и од пејгамберот Негов до многубошците со кои договор склучивте!

2. “Па, патувајте по земјата четири месеци и знајте дека сте,

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِعَهْدِهِمْ أُولَٰئِكَ بَعْضُ الْآلِ لَا تَفْعَلُوهُ
تَكُنْ فِتْنَةً فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ ﴿٧٣﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ
اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَوْا وَنَصَرُوا أُولَٰئِكَ هُمُ
الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٧٤﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا مِن بَعْدِ وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ
فَأُولَٰئِكَ مِنْكُمْ وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ
فِي كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧٥﴾

بِرَأْيِهِ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ
مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١﴾

فَيَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ

навистина, немоќни пред Аллах. А Аллах, навистина, ќе ја открие страмотата на неверниците! “

3. Повикот од Аллах и од пејгамберот Негов до луѓето на Денот од големиот хаџ: Аллах, навистина, е далеку од многубошците, а и пејгамберот Негов. Та, ако се покаете тоа е подобро за вас а ако, пак, ги свртете плеќите, знајте дека сте вие, навистина, немоќни, и зарадувај ги оние кои не веруваат со казна болна!

4. Изземајќи ги многубошците со кои склучивте договор а кои, по тоа, со ништо не го прекршија кон вас, а ниту пак некого помогнаа против вас; па, исполнете го договорот кон нив до денот за тоа определен. Аллах, навистина, ги љуби богобојазливите!

5. Па, кога светите месеци ќе поминат борете се против многубошците, каде било да ги најдете, заробувајте ги, опколувајте ги, чекајте ги во заседа од секој вид! Па, ако се покајат, и ако намаз извршуваат, и ако зекат даваат, пуштете го патот нивни. Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

غَيْرُ مُعْجِزِ اللَّهِ وَأَنَّ اللَّهَ مُحْزِي الْكَافِرِينَ ﴿٢﴾

وَأَذِّنْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَرَسُولُهُ فَإِنْ تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣﴾

إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوكُمْ شَيْئًا وَلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتِمُوا إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ إِلَىٰ مُدَّتِهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٤﴾

فَإِذَا انْسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرُمُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَأَحْصُرُوهُمْ وَأَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصِدٍ إِنَّا بَأْوَاءُ قَائِمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥﴾

6. А ако некој меѓу многубошците побара од тебе засолниште, тогаш, згрижи го сè додека не го слушне Аллаховиот збор, а потоа одведи го до безбедно место. Ете, тоа е заради тоа што се луѓе кои, навистина, не знаат.

7. Како да има договор меѓу многубошците и Аллах и пејгамберот Негов, освен оние кои склучија договор при Месцидул Харам. Според тоа, ако се придржуваат кон договорот со вас придржувајте се и вие кон договорот со нив. Аллах, навистина, ги љуби богобојазливите!

8. Како? Ако ве победат не го почитуваат, кога сте вие во прашање, ни договорот ни пропишаната вера. Ви се умилуваат со устите свои, а одбиваат со срцата свои. А мнозинството меѓу нив се расипани!

9. Ги заменија ајетите Аллахови за нешто што малку вреди и уште одвраќаат од Аллаховиот пат. Е, само колку е лошо она што го работат!

10. Оние не ја почитуваат, во врска со верникот, ни зиммијата

وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ
حَتَّى يَسْمَعَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ ابْلِغْهُ مَا آمَنَهُ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ
قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦﴾

كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ
اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ
عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا اسْتَقْتُمُوا لَكُمْ
فَأَسْتَقِيمُوا لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ يَحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٧﴾

كَيْفَ وَإِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا
فِيكُمْ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً يُرْضُونَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَى
قُلُوبُهُمْ وَأَكْثَرُهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٨﴾

أَشْتَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدَّوْا
عَنْ سَبِيلِهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩﴾

لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً وَأُولَئِكَ

ни роднината - токму, претеруваат.

11. Па, ако се покајат, и ако намаз извршуваат, и ако зекат даваат, тогаш, браќа се ваши по вера. Ние ајетите потенко ги објаснуваме за луѓето кои знаат!

12. А ако по договорот свој ги прекршат заклетвите свои, и ако ја нападнаат верата ваша, тогаш, борете се против водачите на неверството. Тие немаат заклетви за да престанат!

13. Не ќе се борите ли кон луѓето кои ги прекршија заклетвите нивни и кои сакаа да го истераат пејгамберот? Оние, всушност, први ве нападнаа. Се плашите ли од нив? Па, Аллах има повеќе право, ако сте верници, да се плашите од Него!

14. Борете се против нив, а Аллах ќе ги казни со рацете ваши, и ќе ги понизи, а вам ќе ви помогне против нив, и Он ќе ги излечи градите на народот вернички!

15. И грижата од срцата нивни ќе ја снема. Аллах простува кому сака. Аллах е Зналец и Мудар!

16. Или, пак, сметате ли дека ќе бидете оставени и дека Аллах не

هُمُ الْمُعْتَدُونَ ﴿١٠﴾

فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ
فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَنُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ
يَعْلَمُونَ ﴿١١﴾

وَإِنْ تَكْفُرُوا أَتَمَنَّا مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعْنَا
فِي دِينِكُمْ فَقَتِلُوا أَيْمَةَ الْكُفْرِ إِنَّهُمْ
لَأَئِمَنَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ ﴿١٢﴾

أَلَا تَقْتُلُونَ قَوْمًا نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ
وَهَكُمُوا بِإِخْرَاجِ الرَّسُولِ وَهُمْ
بَدَءُوكُمْ أُولَٰئِكَ مَرَّةً كَانُوا فِيهَا يَخْشَوْنَ
فَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَوْهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾

فَتِلْكَ أَيْمَانُ اللَّهِ بِأَيْدِيكُمْ وَتُخْرِجُهُمْ
وَيَنْصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ
قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ ﴿١٤﴾

وَيُذْهِبْ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ اللَّهُ
عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٥﴾

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ

ги знае меѓу вас оние кои се бореа и кои, освен Аллах и пејгамберот Негов и верниците, не земаа други заштитници. А Аллах е Известен за она што го работите!

17. Не им доликува на многу-бошците да градат Аллахови цамии кога оние со неверувањето сведочат против себеси? Делата нивни пропаднаа и оние во огнот за навек ќе останат.

18. Цамиите Аллахови, навистина, ги градат оние кои веруваат и во Аллах и во Денот суден, и кои намаз извршуваат, и кои зекат даваат, и кои само од Аллах стравуваат. Па, тоа се, токму, упатените!

19. Сметате ли дека поителот на хацијата, и оној кој се грижи за Месцидул Харам е како оној кој верува во Аллах и во Денот ахиретски и кој се бори на Аллаховиот пат? Не се еднакви кај Аллах. А Аллах нема да го упати народот зулумќарски!

20. Оние кои веруваа, кои се иселија и кои се бореа на Аллаховиот пат со имотот свој и со животите свои кај Аллах се на повисок степен. Оние, токму, се победниците!

جَاهِدُوا مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِجَنَّةٍ وَاللَّهُ خَيْرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾

مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَنْ يَعْمُرُوا مَسْجِدَ اللَّهِ شَاهِدِينَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ بِالْكَفْرِ أُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿١٨﴾

إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسْجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ
وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ فَعَسَىٰ أُولَٰئِكَ أَنْ يَكُونُوا
مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿١٩﴾

﴿٢٠﴾ أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
كَمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظَّالِمِينَ ﴿٢١﴾

الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَعْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ
هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٢٢﴾

21. Господарот нивни им донесува радосница: милост од Него и задоволство и бавчи со благодати постојани,

22. во нив за навек ќе останат. Кај Аллах, навистина, има награда голема.

23. О верници, не земајте ги заштитници ни бабовците ваши ни браќата ваши ако, секако, повеќе го сакаат неверувањето од верувањето. Оние кои ќе ги свртат плеќите од вас - па, зулумкари се!

24. Кажи: “Ако ви се бабовците ваши, и децата ваши, и браќата ваши, и жените ваши, и родот ваш, и имотот ваш кој го спечаливте, и трговијата за која се плашите дека ќе пропадне, и местата ваши со кои сте задоволни... помили од Аллах и од пејгамберот Негов и од борбата на Аллаховиот пат, тогаш, дочекајте додека не дојде наредбата Аллахова! Аллах не го упатува народот расипнички!”

25. Аллах, секако, ви помогна на многу места и на денот на Хунејн кога се зачудивте со тоа што бевте мнозинство, и тоа ништо не ви користеше а земјава ви стана претесна и покрај

يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّتِ
لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ ﴿٢١﴾

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ
أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٢٢﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ
وَإِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ
عَلَى الْإِيمَانِ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَأُولَئِكَ
هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾

قُلْ إِن كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ
وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا
وَبُيُوتٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِنُ تَرْضَوْنَهَا
أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ
فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ وَاللَّهُ
لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٤﴾

لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ
حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ
عَنكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمْ
الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُمْ مُدْبِرِينَ ﴿٢٥﴾

широчината нејзина, па се св-
ртивте, бегајќи!

26. Потоа Аллах по пејгам-
берот Свој ви спушти смирна, и
на верниците; Он ви спушти и
војска која не ја видовте, а ги
казни оние кои не веруваа. Ете,
тоа е казна за неверниците!

27. По сето тоа Он прости кому
сака. Аллах е Простувач и Со-
милосен!

28. О верници, многубошците,
навистина, се нечист. Па, нека
не се приближуваат кон Месци-
дул Харам по оваа година нивна.
А ако се плашите од немаштија
па, ако Аллах сака ќе ве снабде
со добротијата Своја. Аллах,
навистина, е Зналец и Мудар!

29. Борете се против оние кои
не веруваат во Аллах и во Денот
ахиретски и кои не го забрану-
ваат она што го забранија Аллах
и пејгамберот Негов, и кои не ја
застапуваат вистинската вера на
оние на кои им е дадена Книгата
сè додека не дадат цизија со
рацете, потчинето!

30. Евреите зборуваат: “Узеир
е син на Аллах”, а христијаните
зборуваат: “Месих е син на Ал-
лах”. Ете, тоа се зборовите ни-
вни на устите нивни: ги

ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ
وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا
وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أُولَٰئِكَ جَزَاءُ
الْكَافِرِينَ ﴿٢٦﴾

ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَى مَنْ يَشَاءُ
وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٧﴾

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ
نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ
هَٰذَا أَوْ إِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيكُمْ اللَّهُ
مِنْ فَضْلِهِ إِنْ شَاءَ ابْنُ اللَّهِ عَلِيمٌ
حَكِيمٌ ﴿٢٨﴾

قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ
وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ
وَهُمْ صَٰغِرُونَ ﴿٢٩﴾

وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ
النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ
ذَٰلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ

кажуваат сличните зборови на оние кои не веруваа пред нив. Аллах нека ги отепа! Каде кинисуваат, навистина!

31. Ги земаат нивните свештеници и нивните калуѓери за господари покрај Аллах, а и на Иса, синот на Мерјем. Им беше наредено да обожаваат само еден Бог. Нема друг бог освен Него! Славен нека е Он, над она што му го здружуваат,

32. оние посакуваат да ја угаснат светлината Аллахова со устите свои. А Аллах само ја надополнува светлината Своја и покрај тоа што многубошците го мразат тоа!

33. Он е Оној кој го испрати пејгамбереот Свој со Патоказ и со вера вистинска за да ја обеодени повеќе од сите други вери и покрај тоа што многубошците го мразат тоа!

34. О верници, голем број меѓу свештениците и калуѓерите не-исправно го трошат имотот на луѓето и одвраќаат од Аллаховиот пат. А на оние кои натрупуваат злато и сребро и кои не делат на Аллаховиот пат, тогаш, зарадувај ги со казна болна

يُضَاهُونَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَبْلُ
قَالَهُمُ اللَّهُ أَفَّ يُؤْفَكُونَ ﴿٢٠﴾

اتَّخَذُوا أَوْلِيَاءَهُمْ وَرَهْبَةًهُمْ أَزْيَابًا
مِّن دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ
وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا
لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَنَهُ عَمَّا
يُشْرِكُونَ ﴿٢١﴾

يُرِيدُونَ أَن يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ
وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَن يُتِمَّ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ
الْكَافِرُونَ ﴿٢٢﴾

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ
الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ
الْمُشْرِكُونَ ﴿٢٣﴾

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ كَثِيرًا
مِّنَ الْأَخْيَارِ وَالرُّهْبَانِ لَيَأْكُلُونَ أَمْوَالَ
النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ
اللَّهِ وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ
وَلَا يَنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ
بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٤﴾

35. на Денот кога тоа во огнот ќе се вжари па со него ќе се жигосаат и челата нивни и слабините нивни, и плеќите нивни. “Ова е она што за себе го направивте - та, вкусете го она што го натрупувавте!”

36. Да, бројот на месеците кај Аллах е дванаесет, сметан по Книгата Аллахова од денот кога ги создаде небесата и Земјата. Четири месеци од нив се посветени. Ете, тоа е вера постојана! Па, во тие четири месеци не нанесувајте си зло самите себеси. Борете се против многубошците заедно онака како што многубошците се борат заедно против вас. Знајте дека Аллах, навистина, е со богобојазливите!

37. Со преместувањето на месеците, навистина, се зголемува неверувањето. Со тоа оние кои не веруваат во заблуда скршнуваат: една година го сметаат дозволено, а друга година го сметаат забрането за да го надополнат бројот на она што го забрани Аллах па да го дозволат она што го забрани Аллах. Ним им се разубавуваат постапките нивни. А Аллах не го упатува народот невернички!

38. О верници, што ви беше кога ви беше речено: “Појдете во борба на Аллаховиот пат” -

يَوْمَ يُحْمَى عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَى بِهَا
جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ
هَذَا مَا كَنَزْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ
تَكْزِبُونَ ﴿٣٥﴾

إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا
فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ذَلِكَ الدِّينُ
الْقَيِّمُ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنْفُسَكُمْ وَقَتِلُوا
الْمُشْرِكِينَ كَأَفَّةً كَمَا يَقْتُلُونَكُمْ
كَأَفَّةً وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿٣٦﴾

إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ
الَّذِينَ كَفَرُوا يُحِلُّونَ عُامًا وَيُحَرِّمُونَ عُامًا
لِيُؤْطُوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ فَيُحِلُّوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ
زُيِّنَ لَهُمْ سُوءُ أَعْمَالِهِمْ وَاللَّهُ
لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٣٧﴾

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَالُكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ

како да сте на земјата заковани? Повеќе ли сте задоволни со животот на овој свет од животот на Ахирет? Па, уживањето во животот на овој свет е ништо во однос на уживањето на Ахирет!

39. Ако не појдете во борба Он ќе ве казни со казна болна и ќе ве замени со друг народ, а вие во ништо не ќе Му наштетите. Аллах е Кадар за сè!

40. Ако го помогнете пејгамберот... па, Аллах нему му помогна кога го истераа оние кои не веруваа, кога двајцата беа во пештера, кога му рече на неговиот другар: “Не плаши се! Аллах е со нас, навистина!” И Аллах спушти смирна Своја и го поддржа со војска која не ја видовте, и го направи зборот на оние кои не веруваа да биде долу, а Зборот на Аллах, токму, горе. Аллах е Силен и Мудар!

41. Појдете во борба, било да сте слаби или јаки, и борете се на патот Аллахов и со имотите ваши и со животите ваши. Ете, тоа ви е подобро само да знаете!

42. А кога пленот би бил блиску а одењето во војна со таа цел - оние ќе те следеа, сигурно! Но, патот ним им изгледа тежок. Ќе се колнат во Аллах: “Да

انْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَنَا قُلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ
أَرْضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ
فَمَا مَتَّعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ
إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٢٨﴾

إِلَّا تَنْفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا
وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا
وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٩﴾

إِلَّا تَضُرُّوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذَا أَخْرَجَهُ
الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيًا أَتَيْنِ إِذْ هُمَا
فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ
إِنَّا اللَّهُ مَعَنَا قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ
عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ
كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَى
وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ ﴿٣٠﴾

انْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ
وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿٣١﴾

لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَاتَّبَعُوكَ
وَلَكِنْ بَعُدَتْ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ وَسَيَحْلِفُونَ
بِاللَّهِ لَوْ أَسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ

беше во наша моќ ќе излезевме со вас” - самите себеси упропастувајќи се. Аллах знае дека тие, навистина, лажат!

43. Аллах ти прости! Зошто им дозволи да отсаствуваат додека не ти стана јасно дека она што го зборуваат е неविстина и додека не ти стана јасно дека се лашковци?

44. Оние кои веруваат во Аллах и во Денот ахиретски не бараат од тебе дозвола да се борат и со имотот свој и со животот свој. А Аллах ги знае богобојазливите!

45. Да, ќе бараат дозвола оние кои не веруваат ни во Аллах ни во Денот ахиретски, и чии срца се сомневаат и оние се во сомневањето нивно, двоумејќи се!

46. А да сакаа да одат ќе подготвеа подготовка, но Аллах го презре будењето нивно па ги задржа и им беше речено: “Останете со оние кои остануваат!”

47. Да излезеа со вас постојано ќе ви пречеа и меѓу вас ќе внесеа збрка сакајќи само сплетка, и, меѓу вас, секако, има доушници. Аллах ги знае зулумкарите!

48. Посакуваа, секако, сплетки и од порано, и ги испревртуваа работите твои сè додека не дојде

أَنفُسَهُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٤٣﴾

عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذِنْتَ لَهُمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكَاذِبِينَ ﴿٤٤﴾

لَا يَسْتَفِذُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُنْفِقِينَ ﴿٤٥﴾

إِنَّمَا يَسْتَفِذُكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَآزَنَاتٌ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ
فِي رَبِّهِمْ يَنرَدُّونَ ﴿٤٦﴾

﴿٤٧﴾ وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً
وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ انبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ
وَقِيلَ أَقْعُدُوا مَعَ الْقَاعِدِينَ ﴿٤٨﴾

لَوْ خَرَجُوا فِئَكُمْ مَا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا
وَلَا وَضَعُوا خِلَالَكُمْ يَبْغُونَكُمُ الْفِتْنَةَ
وَفِيكُمْ سَمَّاعُونَ لَهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٤٩﴾

لَقَدْ ابْتَغَوْا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَبُوا لَكَ

работите твои сè додека не дојде вистината и сè додека не се обелодени наредбата Аллахова, а оние тоа го мразеа.

49. Меѓу нив има кои зборуваат: “Дозволи ни и не фрлај нè во искушение!” И не паднаа ли токму во искушение? Џехеннем-от, навистина, ќе ги опфати неверниците!

50. Ако те снајде добро, тоа ги разочарува, а ако те снајде зло, зборуваат: “И од порано работата беше во рацете ваши,” и ги вртеа плеките, радувајќи се.

51. Кажи: “Ќе не снајде само она што го запиша Аллах за нас. Он е Заштитник наш.” Па, врз Аллах се потпираат верниците!

52. Кажи: “Очекувате ли од нас само едно од две добра. Ние очекуваме од вас да ве снајде казна од Аллах или од рацете наши. Па, очекувајте и ние заедно со вас ќе очекуваме!”

53. Кажи: “Било да трошите доброволно или, пак, присилно, нема да ви се прими.” Вие бевте, навистина, народ расипнички!

54. Садаките нивни не им беа примени зашто оние, навистина,

الْأُمُورَ حَتَّىٰ جَاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَاذِبُونَ ﴿٤٨﴾

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَقُولُ أَتَذُنُّ لِي وَلَا تَقِيَّتِي ۖ
أَلَا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوا وَإِنَّ جَهَنَّمَ
لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٤٩﴾

إِنْ تُصِيبَكَ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ ۖ
وَإِنْ تُصِيبَكَ مُصِيبَةٌ يَقُولُوا قَدْ أَخَذْنَا
أَمْرًا مِنْ قَبْلُ وَيَسْتَوِلُّوْا وَهُمْ فَرِحُونَ ﴿٥٠﴾

قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ
اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا وَعَلَى اللَّهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾

قُلْ هَلْ تَرْتَضُونَ إِنَّا لَا إِحْدَى الْحُسَيْنَيْنِ
وَنَحْنُ نَرْتَضِي بِكُمْ أَنْ يُصِيبَكُمْ اللَّهُ بِعَذَابٍ
مِّنْ عِنْدِهِ ۖ أَوْ يَأْتِيَنَا فَتَرْتَضَوْا
إِنَّمَا مَعَكُمْ مُّتَرْتَضُونَ ﴿٥٢﴾

قُلْ أَنْفِقُوا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا لَّنْ يُّتَقَبَلَ مِنْكُمْ
إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ ﴿٥٣﴾

وَمَا مَنَعَهُمْ أَنْ تُقَبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَتُهُمْ إِلَّا أَنَّهُمْ

не веруваа ни во Аллах ни во пејгамберот Негов, а кога кон намаз пристапуваа беа мрзливи и делеа само со презир.

55. Тогаш нека богатствата нивни не те чудат а ниту децата нивни! Аллах посакува, навистина, да ги казни во животот на овој свет и душите нивни да излезат како невернички.

56. Да, оние се колнат во Аллах дека се со вас, но, всушност, не се со вас, туку се народ разединувачки.

57. Кога би имале некакво за-солниште или пештера или јама би се свртиле кон тоа, брзајќи да појдат!

58. Меѓу нив има и такви кои те грдат за садаката: па, ако ти дадеш, задоволни се, а ако не им дадеш, ете ги, се лутат!

59. Кога оние би биле задоволни, навистина, со она што им го даде Аллах и пејгамберот Негов и да речеа: “Аллах ни е доста. Он ќе ни даде од добрината Своја и пејгамберот Негов. Ние, навистина, кон Аллах стремиме!”

60. Да, садаките им припаѓаат на сиромашните и на јетимите и на оние кои ги собираат, на оние

كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ. وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ إِلَّا وَهُمْ كُسَالَى وَلَا يُنْفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ كَرِهُونَ ﴿٥٥﴾

فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٥٦﴾

وَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنَّهُمْ لَمِنْكُمْ وَمَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَفْرُقُونَ ﴿٥٧﴾

لَوْ يَخِدُوكَ مَلَجًا أَوْ مَغْرَبًا أَوْ مَذَخَلًا لَوَلَّوْا إِلَيْهِ وَهُمْ يَجْحَدُونَ ﴿٥٨﴾

وَمِنْهُمْ مَنْ يَلْمِزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ فَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا رَضُوا وَإِنْ لَمْ يُعْطُوا مِنْهَا إِذَا هُمْ يَسْخَطُونَ ﴿٥٩﴾

وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَرَسُولُهُ إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ ﴿٦٠﴾

﴿٦١﴾ إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَمِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ

чиј срца треба да се придобијат, и за откуп на робови, и на должниците, и на Аллаховиот пат, и на патниците. Ова е обврска од Аллах. Аллах е Зналец и Мудар!

61. Меѓу нив има и такви кои го вознемируваат пејгамберот и кои зборуваат: “Тој само слуша.” Кажи: “Она што го слуша е подобро за вас; верува во Аллах, и има доверба во верниците и тој е милостив кон оние меѓу вас кои веруваат.” А оние кои го вознемируваат пејгамберот Аллахов ќе имаат казна болна!

62. Ви се колнат во Аллах дека ќе ве задоволат, но Аллах и пејгамберот Негов имаат повеќе право, ако се верници, да бидат задоволни.

63. Не знаат ли дека за оние кои се спротиставуваат на Аллах и на пејгамберите Негови има оган цехеннемски во кој за навек ќе останат. Ете, тоа е казна голема!

64. Дволичните се плашат да не им се објави суре кое ќе ги извести за она што е во срцата нивни. Кажи: “Исмевајте се, но знајте дека Аллах, навистина, ќе го изнесе на виделина она од што се плашите!”

وَالْغَرَمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأَبْنِ السَّبِيلِ
فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦٠﴾

وَمِنْهُمْ الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ
هُوَ أَذُنٌ قُلْ أَذُنٌ خَيْرٌ لَّكُمْ يَوْمِنُ بِاللَّهِ
وَيُؤْمِنُ الْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ
آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ
لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦١﴾

يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيَرْضَوْكُمْ وَاللَّهُ
وَرَسُولُهُ أَحَقُّ أَنْ يُرْضَوْهُ إِنْ كَانُوا
مُؤْمِنِينَ ﴿٦٢﴾

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهُ مَن يُحَادِدِ اللَّهَ
وَرَسُولَهُ فَأَنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا
ذَٰلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ ﴿٦٣﴾

يَحْذَرُ الْمُنَافِقُونَ أَنْ تُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ
تُنَبِّئُهُمْ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ قُلْ اسْتَزِرُوا
إِنَّ اللَّهَ يُخْرِجُ مَا تَحْذَرُونَ ﴿٦٤﴾

65. А кога, пак, би ги прашал сигурно би ти рекле: “Да, ние само разговараме и се играме.” Кажи: “Со Аллах ли се исмевате и со ајетите Негови и со пејгамберот?”

66. Не оправдувајте се! По верувањето ваше не верувавте. Ако ѝ простиме на една ваша дружина, друга дружина Ние ќе казиме затоа што се овие, навистина, силници!

67. Мажите дволични и жените дволични, еднисо други се: наредуваат зло и одвраќаат од добро, а рацете им се стегнати. Забораваат на Аллах па и Он заборава на нив. Дволичните, навистина, се расипани!

68. За жените дволични и за мажите дволични и за неверниците Аллах има ветено оган цехеннемски во кој за навек ќе останат. Тоа за нив е доволно. Аллах нив ги проколни и за нив има казна постојана!

69. Како што беше со оние пред вас кои поседуваа поголема моќ, и кои имаа повеќе имот, и кои имаа повеќе синови. Посакуваа, тогаш, уживање во делот свој, па и вие посакувате да уживате во делот ваш како што посакуваа да уживаат во делот

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَبِاللَّهِ وَءَايَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ ﴿١٥﴾

لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ إِنَّ نَعَفَ عَنْ طَائِفَةٍ مِنْكُمْ تَعَذَّبَ طَائِفَةٌ بِأَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿١٦﴾

الْمُتَفِقُونَ وَالْمُتَفِقَتُ بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١٧﴾

وَعَدَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَتِ وَالْكَافَرِ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا هِيَ حَسْبُهُمْ وَلَعَنَّهمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿١٨﴾

كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَكَثَرَ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ فَاسْتَمْتَعُوا بِمَخْلَقَتِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِمَخْلَقَتِكُمْ كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِمَخْلَقَتِهِمْ وَخُضْتُمْ كَالَّذِي خَاضُوا أُولَئِكَ حِطَّتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٩﴾

свој оние кои беа пред вас. Вие се спуштате во расправија онака како што се спуштаа и оние. Делата нивни ќе пропаднат и на овој свет и на Ахирет. Оние, токму, се поразените!

70. Нели им дојде кажување за оние пред нив - за народот на Нух, за Ад, за Семуд, за народот на Ибрахим и за жителите на Медјен и за оние од населбите испревртени? Им доаѓаа пејгамберите нивни со јаснотии. Аллах никаков зулум не им направи, туку оние самите себеси зулум си направија!

71. Верниците и верничките се заштитници едни со други: наредуваат добро и одвраќаат од зло, клањаат намаз и даваат зекат и послушни се и на Аллах и на пејгамберот Негов. Аллах ним ќе им се смилува. Аллах, навистина, е Силен и Мудар!

72. Аллах им вети на верниците и на верничките бавчи низ кои реки течат и во нив за навек ќе останат, и станови убави во бавчата на Адн, и задоволство големо од Аллах. Ете, тоа е, токму, победа голема!

73. О пејгамберу, бори се против неверниците и дволичните, и

الَّذِي يَأْتِيهِمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوحٍ
وَعَادٍ وَثَمُودَ وَقَوْمِ إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابِ
مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَاتِ أَنَّهُمْ رُسُلُهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ
كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٧٠﴾

وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ
يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ
وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ
إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٧١﴾

وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي
 مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسْكِنٌ طَيِّبٌ
 فِي جَنَّاتِ عَدْنٍ وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ أَكْبَرُ
 ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٧٢﴾

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ

биди строг кон нив! Цехеннемот е престојувалиште нивно. Е, само колку лошо свратилиште е тоа!

74. Се колнат во Аллах дека не зборуваа. Но, веќе зборуваа невернички говор и не веруваа по верувањето нивно и тежнееја за она што не го постигнаа; ги мразеа верниците затоа што Аллах ги опсипа со изобилие а и пејгамберот Негов од добрината Негова. Па, ако се покајат тоа ќе биде подобро за нив, а ако, пак, ги свртат плеќите, Аллах ќе ги казни со казна болна и на овој свет и на Ахирет. За нив на земјава нема ни заштитник ни поддржник!

75. Некои од нив дадоа завет на Аллах: “Ако ни дојде од добрината Негова ќе делеме садаки и, всушност, ќе бидеме меѓу добрите луѓе!”

76. И бидејќи им даде од добрината Своја, шкртареа, ги свртија плеќите; оние, секако, се рамнодушните!

77. Па, Он им надоврза врз срцата нивни дволичност сè до Денот во кој оние ќе Го сретнат зашто не се придржуваат кон она што му го ветија на Аллах и затоа што лажеа.

وَأَغْلَظَ عَلَيْهِمْ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ
وَيَبْسُ الْمَصِيرُ ﴿٧٢﴾

يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ
وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ وَهُمْ أَيْمَانُ الْمَرْسَالُوا
وَمَا نَقْمُوا إِلَّا أَنْ أَغْنَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ
فَإِنْ يَتُوبُوا إِلَيْكَ خَيْرٌ لَهُمْ وَإِنْ يَتَوَلَّوْا يَعَذِّبْهُمْ
اللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ
فِي الْأَرْضِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٧٤﴾

﴿٧٥﴾ وَمِنْهُمْ مَن عَاهَدَ اللَّهُ لَئِنْ آتَيْنَا
مِنْ فَضْلِهِ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُونَنَّ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٧٥﴾

فَلَمَّا آتَاهُمْ مِنْ فَضْلِهِ بَخِلُوا بِهِ وَتَوَلَّوْا
وَهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٧٦﴾

فَأَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَى يَوْمِ يَلْقَوْنَهُ
بِمَا أَخْلَفُوا اللَّهَ مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا
يَكْذِبُونَ ﴿٧٧﴾

78. Не знаат ли дека Аллах, навистина, ги знае тајните нивни и шепотењето нивно, и дека Аллах, навистина, е Зналец на тајните!

79. На оние кои ги одзборуваат послушните меѓу верниците заради садаките, и на оние кои ги даваат само врз трудот нивни па, Аллах, ќе ги потчини. Аллах е Оној кој потчинува и за нив има казна болна!

80. Ќе бараш ли прошка за нив или нема да бараш, па дури и да бараш прошка за нив и седумдесет пати па, Аллах, никогаш не ќе им прости. Ете, тоа е заради неверувањето нивно во Аллах и во пејгамберот Негов. Аллах не го упатува народот расипнички!

81. Оние кои остана во домовете свои, зад пејгамберот Аллахов, и кои презираа да се борат на патот од Аллах и со имотот свој и со животите свои, и кои зборуваа: “Не одете во борба на оваа вруќина!” Кажи: “Огнот цехенемски е пожежок!” Е, само кога би сфатиле!

82. Па, малку нека се смеат, а многу нека плачат: награда ќе им биде за она што го спечалија.

83. Па, ако Аллах те врати до една дружина меѓу нив и ако

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ
وَأَنَّ اللَّهَ عَلَّمُ الْغُيُوبِ ﴿٧٨﴾

الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ
لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللَّهُ
مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٩﴾

أَسْتَغْفِرُ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرُ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ
سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ
كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٨٠﴾

فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خَلْفَ رَسُولِ
اللَّهِ وَكَرِهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ
أَشَدُّ حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ ﴿٨١﴾

فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا
جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٢﴾

فَإِنْ رَجَعَكَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ مِنْهُمْ فَاسْتَدْتُوكَ

бараат од тебе дозвола да излезеш во борба па, кажи: “Никогаш нема да излезете во борба со мене и никогаш нема да се борите со мене против непријателот зашто вие, секако, бевте задоволни што останавте првиот пат. Останете, тогаш, со оние кои и онака се останати!”

84. И никогаш никому од нив не клањајте ценазе и не присувајте никогаш на погребот негов. Оние, навистина, не веруваа ни во Аллах ни во пејгамберот Негов и умреа, секако, како расипани.

85. И нека не те чуди ни имотот нивни ни децата нивни. Аллах, навистина, посакува да ги казни со тоа на овој свет и самите себеси да си злодограт. Оние се, токму, неверници!

86. И кога ќе им се објави суре за ова: “Верувајте во Аллах и борете се со пејгамберот Негов”, - најимащливите меѓу нив ќе побараат од тебе дозвола и ќе речат: “Остави нè да бидеме со оние кои остануваат!”

87. Задоволни беа што останаа со оние кои не одат во борба, и беа запечатени срцата нивни, и оние не сфаќаат.

لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَّنْ نَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا وَلَنْ نُقَاتِلُوا
مَعِيَ عَدُوًّا إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ
فَاعْقِدُوا مَعَ الْخَائِفِينَ ﴿٨٣﴾

وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِّنْهُمْ مَّتَى أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ
إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا
وَهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٨٤﴾

وَلَا تَعْجَبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ
أَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ
وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٨٥﴾

وَإِذَا أَنْزَلْتَ سُورَةَ أَنْ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَجَاهِدُوا
مَعَ رَسُولِهِ اسْتَأْذَنَكَ أُولُوا الطَّوْلِ مِنْهُمْ
وَقَالُوا ذَرْنَا نَكُنْ مَعَ الْقَاعِدِينَ ﴿٨٦﴾

رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ
عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٨٧﴾

88. Но, пејгамберот и оние кои веруваа, борејќи се со него и со имотот свој и со животот свој, всушност, ќе имаат благодати и ќе бидат, токму, спасените!

89. За нив Аллах подготви бавчи низ кои реки течат, и во нив за навек ќе останат. Ете, тоа е награда голема!

90. Некои од бедуините доаѓаа да се извинат и да побараат дозвола да не одат во борба: останана оние кои лажеа за Аллах и за пејгамберот Негов. На оние меѓу нив кои не веруваа ќе ги снајде казна болна!

91. Тоа не е обврска ни за слабите ни за болните, ни за оние кои немаат средства да излезат во борба доколку се, секако, искрени и кон Аллах и кон пејгамберот Негов. Нема начин на кој може да им се приговори на добротинителите. Аллах е Простувач и Сомилосен!

92. Ниту против оние кои, кога ти дојдоа да им дадеш животни за јавање, и кога им рече: “Не можам да најдам животни за јавање за вас”, и ги свртеа плеките, а очите, ронејќи им солзи, тажни заради тоа што не можеа да се снабдат со тоа.

لَكِنَّ الرِّسُولَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ جَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأَوْلِيَّكُمْ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ وَأَوْلِيَّكُمْ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٨٨﴾

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٨٩﴾

وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٩٠﴾

لَيْسَ عَلَى الضُّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يَنْفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩١﴾

وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَحِذْ مَا أَحْمَلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَأَعْيَيْنُهُمْ تَفِيضٌ مِنَ الدَّمْعِ حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا مَا يَنْفِقُونَ ﴿٩٢﴾

93. Да, има начин против оние кои бараа од тебе дозвола а беа, секако, богати и задоволни затоа што останаа со оние кои не отидоа во борба. Аллах ги запечати срцата нивни и оние, токму, не знаат!

94. Оние ќе ви се правдаат кога ќе се вратите кај нив. Кажи: “Не оправдувајте се, никогаш нема да ви веруваме, бидејќи Аллах нè извести за вас, навистина! Аллах ќе ги види делата ваши, а и пејгамберот Негов. Потоа ќе се вратите кај Зналецот на тајното и видливото, па ќе ве извести за она што го работевте.

95. Ќе ви се колнат во Аллах кога ќе им се вратите за да ги избегнете. Избегнувајте ги! Да, оние се нечист а престојувалиштето нивно, како награда, е Џе-хеннемот, токму, заради она што го спечалија.

96. Оние ви се колнат за да бидете задоволни од нив. Е, па, ако бидете задоволни од нив, па, Аллах, навистина, нема да биде задоволен од народот расипнички!

97. Бедуините се најцврсти во неверувањето и во дволичноста и најсвојствено им е да не ги

﴿ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَسْتَقْذِرُونَكَ
وَهُمْ أَغْنِيَاءُ رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ
وَطَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴾ (١٣)

يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ قُلْ
لَا تَعْتَذِرُوا لَنْ تُؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَأَ اللَّهُ
مِنْ أَخْبَارِكُمْ وَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ
ثُمَّ تُرْجَعُونَ إِلَى عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴾ (١٤)

سَيَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ
لِتَعْرِضُوا عَنْهُمْ فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ إِنَّهُمْ رِجْسٌ
وَمَا وَنُهُمْ جَهَنَّمُ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ ﴾ (١٥)

يَخْلِفُونَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ
فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴾ (١٦)

الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ
أَلَّا يَعْلَمُوا حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ ۗ وَاللَّهُ

знаат границите на она што го објави Аллах на пејгамберот Свој. Аллах е Зналец и Мудар!

98. Меѓу бедуините има и такви кои го прифаќаат она што го делат како нешто пропаднато, и одвај очекуваат да ве погодат несреќи! Несреќата на злото нив нека ги погоди! Аллах е Слушач и Зналец!

99. Меѓу бедуините има и такви кои веруваат и во Аллах и во Ахирет и го прифаќаат она што го делат како средство да се биде во близината на Аллах и заради благословите на пејгамберите. Па, за нив тоа, навистина, е приближување. Аллах ќе ги воведе во милоста Своја. Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

100. Со претходниците првенци меѓу мухацирите и меѓу енсариите и оние кои ги следеа во добротинство... Аллах е задоволен со нив, а и тие се задоволни со Него. За нив Он подготви бавчи низ кои реки течат и во нив за навек ќе останат. Ете, тоа е победа голема!

101. А меѓу бедуините кои се околу вас има и дволични, а и меѓу жителите на Медина: истрајни во дволичноста. Ти не ги знаеш, а Ние ги знаеме. Ќе ги

عَلَيْهِمْ حَكِيمٌ ﴿١٧﴾

وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا
وَيَتَرَبَّصُّ بِنُكْحِ الدَّوَابِّ عَلَيْهِمْ ذَايِرَةٌ السَّوْءِ
وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٨﴾

وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرْبًا عِنْدَ اللَّهِ
وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ أَلَّا يَتَّخِذُ لَهُمْ
سَيِّئًا ظَنَّهُمُ اللَّهُ فِي رَحْمَةٍ إِنْ اللَّهُ
غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٩﴾

وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ
وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ
اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ
تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا
ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٢٠﴾

وَمِمَّنْ حَوْلَكُم مِّنَ الْأَعْرَابِ مُتَفِقُونَ
وَمِنَ أَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُّو أَعْلَى الْإِتْفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ
نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ سَنُعَذِّبُهُمْ مَّرَّتَيْنِ ثُمَّ يَرْدُّونَ

казниме во два наврата, а потоа пак ќе бидат вратени во казната голема!

102. И други, пак, кои ги признаваа гревовите свои, мешајќи ги добрите дела со други, лоши дела. Ним Аллах, можеби, ќе им прости. Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

103. Земај од имотите нивни садака за да ги очистиш со тоа и да ги облагородиш, и помоли се за нив. Молбата твоја, навистина, ќе ги смири! Аллах е Слушач и Зналец!

104. Не знаат ли дека Аллах, навистина, е Оној кој прима покајание од робовите Свои; Он ги прима и садаките. Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

105. И кажи: “Работете! Па, Аллах ќе го види работењето ваше, а и пејгамберот Негов и верниците; и ќе бидете вратени кон Зналецот на тајното и видливото па ќе ве извести за она што го работевте.”

106. Има и други кои останаа во исчекување на наредбата на Аллах: Он или ќе ги казни или ќе им прости. Аллах е Зналец и Мудар!

إِلَىٰ عَذَابٍ عَظِيمٍ ﴿١٠١﴾

وَالْآخَرُونَ اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا
وَعَمَلًا سَيِّئًا عَسَىٰ اللَّهُ أَن يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ
غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٠٢﴾

خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا
وَصَلِّ عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ
وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٠٣﴾

الَّذِينَ يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ
وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ
الرَّحِيمُ ﴿١٠٤﴾

وَقُلْ أَعْمَلُوا بِمَا أَمَرَ اللَّهُ بِكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ
وَسُرُّدُّوْا إِلَىٰ عِلِّيِّ الْعَلِيِّ وَالشَّهَادَةُ فَيُنْتَشَرُ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٥﴾

وَالْآخَرُونَ مُرْجَوْنَ لِأَمْرِ اللَّهِ إِمَّا يُعَذِّبُهُمْ
وَإِمَّا يَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠٦﴾

107. И оние кои изградија Месцид само да направат штета и да поттикнат неверство, да ги одвојат верниците, подготвувајќи го за оној кој војува против Аллах и пејгамберот Негов од порано, кој сигурно се колни: “Ние само добро посакуваме.” А Аллах сведочи дека тие, навистина, се лашковци!

108. И никогаш не здружувајте се во него. Месцидот, кој е подигнат уште од првиот ден заради богобојазливост, заслужува повеќе да се задржи во него. Во него се луѓето кои сакаат да се очистат, а Аллах ги љуби чистите!

109. Кој е подобар? Оној кој ја темели градбата заради богобојазливост и задоволство или оној кој ја темели градбата на работ од подлокан брег, кој е наведнат, па само што не се сруши во него, во огнот цехеннемски? А Аллах не го упатува народот зулумкарски!

110. Градбата што ја подигнале потајно, ќе биде сомневање во срцата нивни сè додека срцата нивни не се разделат. Аллах е Зналец и Мудар!

111. Да, Аллах ги купи од верниците и животите нивни и имотот нивни: за нив има Цен-

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا
وَتَفَرُّقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَإِزْكَادًا لِّلْمَن
حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ وَلَيَحْلِفُنَّ إِنَّ أَرَدْنَآ
إِلَّآ الْحُسْنَىَّ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٠٧﴾

لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا لِّلْمَسْجِدِ أُسُسٌ عَلَى التَّقْوَى
مِّنْ أَوَّلِ يَوْمٍ أَحَقُّ أَن تَقُومَ فِيهِ فِيهِ رِجَالٌ
يُحِبُّونَ أَن يَتَطَهَّرُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ
الْمُطَهَّرِينَ ﴿١٠٨﴾

أَفَمَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَى تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ
وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ مَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَىٰ شَفَا
جُرْفٍ هَاكِ قَانَهَا رَبُّهُ بِفِي نَارِ جَهَنَّمَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٩﴾

لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِي بَنَوْا رِيبَةً فِي قُلُوبِهِمْ
إِلَّا أَن تَقْطَعَ قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١١٠﴾

﴿١١١﴾ إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنفُسَهُمْ
وَأَمْوَالَهُمْ بِآتٍ لَهُمُ الْجَنَّةُ يُقَرَّبُونَ

нет; се борат на Аллаховиот пат, убиваат на него и бидуваат убивани. Ова е вистинското ветување Негово и во Теврат и во Инџил и во Кур'ан. И кој го исполнува ветувањето негово како што тоа го прави Аллах? Зарадувајте се со трговијата ваша со која, всушност, работете. Ете, тоа е победа голема!

112. Онаквите се кајат, и обожаваат, се заблагодаруваат, и патуваат и на руку' и на сецде паѓаат, и наредуваат добро и одвраќаат од зло, и ги чуваат границите Аллахови. И зарадувај ги верниците!

113. И пејгамберот и верниците немаат да бараат прошка за многубошците, па било да се работи и за роднини блиски, од кога им беше објасането дека оние, навистина, се жители цехеннемски.

114. Немаше право ни Ибрахим да бара прошка за својот бабо. Но, тука се работеше за ветувањето што само тој му го беше дал. И бидејќи му стана јасно дека тој, навистина, е непријател на Аллах, се откажа. Да, Ибрахим беше милостив и благ!

115. И Аллах не го скршнуваше во заблуда еден народ по упату-

فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعَدَا عَلَيْهِ
حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ إِنَّ
وَمَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا
بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ
الْعَظِيمُ ﴿١١١﴾

الَّتِي بُوِيَ الْمَكِيدُونَ الْحَمِيدُونَ
الَّتِي بُوِيَ الرَّاكِعُونَ السَّاجِدُونَ
الْأَمْرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّكَاهُونَ
عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ
وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٢﴾

مَا كَانُوا لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا
لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولَىٰ قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ
مَا بَيَّنَّ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١١٣﴾

وَمَا كَانُوا اسْتَغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَنْ
مَوْعِدَةٍ وَعَدَهَا إِيَّاهُ فَلَمَّا بَيَّنَّ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ
لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ ﴿١١٤﴾

وَمَا كَانُوا اللَّهُ يُضِلُّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَهُمْ

вањето негово сè додека не му беше јасно од што треба да се чува. Аллах, навистина, знае сè!

116. Власта и на небесата и на Земјата, навистина, е - Аллахова! Он оживува и Он усмртува. Вие, освен Аллах, немате ни заштитник ни поддржник!

117. Да, Аллах му прости на пејгамберот и на мухацирите и на енсариите кои го следеа во тешкиот миг, - кога срцата на една дружина меѓу нив само што не се поколебаа; потоа Он им прости. Он, навистина, кон нив е Сочувствителен и Сомилосен!

118. И на тројцата кои изостанаа од војната: тогаш кога земјата, и покрај широчината нејзина, им изгледаше тесна, и кога душите нивни им се стеснаа, и кога помислија дека, освен Аллах, нема друго засолниште. Потоа Он им прости само за да се покајат. Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

119. О верници, плашете се од Аллах и бидете меѓу искрените!

120. Жителите на Медина и бедуините околу нив не требаше да останат зад пејгамберот Аллахов, и да му дадат предност на

حَتَّىٰ يُبَيِّنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١١٥﴾

إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَمَا لَكُم مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١١٦﴾

لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِن بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ مِّنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١١٧﴾

وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا حَتَّىٰ إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَنَّهُ لَا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١١٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ ﴿١١٩﴾

مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُم مِّنَ الْأَعْرَابِ أَن يَتَخَلَّفُوا عَن رَّسُولِ اللَّهِ وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنْفُسِهِمْ عَن نَّفْسِهِ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ

животот нивни над животот негов. Ете, затоа на Аллаховиот пат нема да им се случи ни жед, ни замор, ни глад, а ниту пак ќе заземат некое место што ќе ги разгневи неверниците, а ниту пак ќе претрпат ни малку неволја од непријателот, а тоа да не им биде впишано како добро дело. Аллах, навистина, не прави да пропадне наградата за добротините,

121. и не ќе поделат милосрдие ни мало ни големо, и не ќе преминат долина а да не им биде запишано; и Аллах, секако, ќе ги награди подобро од она што го работеа.

122. Сите верници не треба да одат во борба. Од секоја дружина меѓу нив, тогаш, нека се најдат неколкумина кои ќе го толкуваат законот на верата, и кои ќе го опоменуваат народот свој кога ќе им се вратат. Можеби оние ќе бидат претпазливи!

123. О верници, борете се против неверниците кои се околу вас, и нека при вас најдат тврдост. И знајте дека Аллах, навистина, е со богобојазливите!

124. И кога ќе се објави едно суре... па, меѓу нив има кои зборуваат: “Кому меѓу вас ова го зголеми иманот?” А што се однесува, пак, до оние кои веруваа им го зголеми иманот и оние, токму, се радуваат.

ظَلَمًا وَلَا نَصَبٌ وَلَا مَخَصَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَلَا يَطْثُونَ مَوْطِنًا يَغِيظُ الْكُفَّارَ
وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوٍّ نَيْلًا إِلَّا أَكُتِبَ لَهُمْ
بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ
الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢٠﴾

وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً
وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًا إِلَّا أَكُتِبَ لَهُمْ
لِجَزَائِهِمْ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢١﴾

﴿١٢٢﴾ وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا كَافَّةً
فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَائِفَةٌ لِّيَتَفَقَّهُوا
فِي الدِّينِ وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ
لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ ﴿١٢٣﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ
مِنَ الْكُفَّارِ وَلِيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً
وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿١٢٤﴾

وَإِذَا مَا أَنْزَلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَّن يَقُولُ أَيُّكُمْ
زَادَهُ هَذِهِ ءِيمَانًا فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا
فَزَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿١٢٥﴾

125. А што се однесува, пак, до оние во чии срца има болештина... та, Он им го зголеми срамното дело над срамните дела нивни и, токму, умреа како неверници.

126. Не гледаат ли дека, навистина, секоја година еднаш или двапати паѓаат во искушение? Потоа не се кајат, а ниту се сеќаваат!

127. И кога ќе им се објави суре, гледаат едниводруги: “Ве гледа ли некој?” Потоа ќе се разотидат. Па, нека Аллах ги разедини срцата нивни, зашто, навистина, се народ кој не сфаќа.

128. Да, ви дојде пејгамбер, еден меѓу вас, кому му е тешко за тешкотијата на која ќе наидете, и кој е стремежлив кон вас, а кон верниците сочувствителен и сомилосен!

129. Па, ако ги свртат плеките, тогаш, кажи: “Аллах ми е Доволен. Нема друг бог освен Него. Врз Него се потпирам и Он е Господарот на Аршот голем!

وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا إِلَى رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿١٢٥﴾

أُولَٰئِكَ يَنْفَكُونَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَّرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذْكُرُونَ ﴿١٢٦﴾

وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ نَّظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ هَلْ يَرَيْنَاكُمْ مِنْ أَحَدٍ ثُمَّ انصَرَفُوا صَرَفَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٢٧﴾

لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٢٨﴾

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿١٢٩﴾

ЈУНУС (Јунус) X

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Елиф, лам, ра! Еве ајети од Книгата Мудра.

سُورَةُ يُونُسَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّفِيقُ ۚ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾

2. Чудно ли им е на луѓето тоа што му објавив на еден човек меѓу нив: Опоменувај ги луѓето, и зарадувај ги верниците дека, навистина, за нив ќе има награда красна кај Господарот нивни. Неверниците зборуваат: “Да, овој е вистински волшебник!”

3. Вашиот Господар, навистина, е Аллах кој ги создаде и небесата и Земјата за седум дена, а потоа се утврди на Аршот, управувајќи со сè. Само со одобрението Негово има посредување. Ете, тоа е Аллах, Господарот ваш! Та, обожавајте Го! Нема ли да се секавате?

4. Прибежиштето на сите вас е - кон Него. Ветувањето на Аллах е - вистинското ветување. Он, навистина, го започнува творењето и Он потоа го возобновува за да ги награди праведно оние кои веруваат и кои добри дела работат, а за оние кои не веруваат има напивка од жешка вода и казна болна затоа што, токму, не веруваа.

5. Он го создаде Сонцето да блеска, а Месечината да свети и определи младици за да го знаете бројот на годините и сметањето. Аллах тоа само со вистина

أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَى رَجُلٍ مِنْهُمْ أَنْ أَنْذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا أَنَّ لَهُمْ قَدَمٌ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ قَالَ الْكَافِرُونَ إِنَّ هَذَا لَسَجَرٌ مُتَبَيِّنٌ ﴿١﴾

إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُدِيرُ الْأَمْرَ مَا مِنْ شَيْعٍ إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَمْرِهِ ذَلِكَكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢﴾

إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا إِنَّهُ يَبْدُوُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٣﴾

هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسُ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ

го создаде, изнесувајќи ги потенко знаменијата за луѓето кои знаат.

6. Во сменувањето на денот и ноќта, и во она што Аллах го создаде на небесата и на Земјата, секако, има знаменија за народот богобојазлив.

7. Да, оние кои не ја очекуваат средбата Наша, и кои се задоволни со животот на овој свет, и кои се со него спокојни, и кои ги занемаруваат знаменијата Наши...

8. престојувалиштето нивно е огнот, токму, заради она што го спечалија.

9. Оние кои веруваат и кои добри дела работат... Господарот нивни ќе ги упати со верувањето нивно. Под нив, во бавчите благословени, ќе течат реки.

10. Довата нивна таму е: “Биди славен Аллаху наш“, а поздравот нивни таму е: “Селам!“, а последната дова нивна: “Благодарение на Аллах, Господарот на световите!”

11. Аллах да брза да им даде зло на луѓето како што тие брзаат да им даде добро крајот нивни веќе ќе беше определен. На оние кои не ја очекуваат

الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥﴾

إِنَّ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَّقُونَ ﴿٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَ نَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنَّنُوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ ﴿٧﴾

أُولَٰئِكَ مَا لَهُمْ النَّارُ إِلَّا مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ بِآيَاتِهِمْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٩﴾

دَعْوَهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ ۖ وَآخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠﴾

﴿١١﴾ وَلَوْ يُعَجِّلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتِعْجَالَهُمْ بِالْخَيْرِ لَفَضَّلْنَاهُمْ أَجَلُهُمْ ۖ وَلَقَدْ نَزَّلْنَاهُمْ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَ نَا فِي طَعْنِهِمْ يَقْمَهُونَ ﴿١١﴾

Средбата Наша Ние ќе ги оставиме да талкаат во неверието нивно.

12. И кога човекот ќе го снајде неволја Не повикува: лежејќи или седејќи или стоејќи. А, бидејќи ќе го отстраниме злото од него, продолжува како да не Нè молел за неволјата што го погодила. Ете, така на расипниците им се разубавува она што го работеа.

13. И бидејќи поколенијата пред вас правеа зулум Ние ги уништивме. И им доаѓаа пејгамберите нивни со јаснотии и заради тоа што, секако, не веруваа. Ете, така Ние го казнивме народот насилнички!

14. Потоа Ние определивме по нив да бидат халифи на земјата за да видиме како работите.

15. А кога им се кажуваат ајетите Наши, јасни, оние кои не ја очекуваат Средбата Наша, велат: “Донеси Кур’ан поинаков од овој или, пак, измени го.” Кажи: “Мене не ми припаѓа да го менувам ова сам од себе; јас го следам само она што ми се објавува. Јас, навистина, се плашам! Ако сум непослушен кон Господарот мој... а казната на Денот голем!?”

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنْبِهِ أَوْ قَاعِدًا
أَوْ قَائِمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّ كَأَن لَّمْ
يَدْعُنَا إِلَى ضُرِّ مَسَّهُ كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْمُسْرِفِينَ
مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢﴾

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقُرُونََ مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا
وَجَاءَهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا
كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٣﴾

ثُمَّ جَعَلْنَاكَمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ
لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ
لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا أَتُنَبِّئُهُمْ بِشَيْءٍ أَنْ غَيْرِ هَذَا
أَوْ بَدَّلَ لَهُ قُلُوبًا مَّا يَكُونُ لِي أَنْ أَبْدِلَهُمْ مِنْ قُلُوبَائِي
نَفْسِي إِنِّي أَخَافُ
إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥﴾

16. Кажи: “Кога Аллах би сакал јас тоа не би ви го кажувал а ниту ќе се запознаевте со него. Пред објавувањето негово јас, секако, меѓу вас поминав години многу. Па, нема ли да се вразумите?”

17. Па, кој е поголем зулумкар од оној кој фрла лага врз Аллах или кој ги смета за лажни ајетите Негови!? Силниците, навистина, не успеваат!

18. Обожаваат други покрај Аллах кои не им наштетуваат и кои не им користат, и зборуваат: “Овие се наши посредници кај Аллах.” Кажи: “На Аллах ли му велите дека не го знае она што е на небесата и на Земјата?” Нека биде Славен и Возвишен, над она што Му го здружуваат!

19. Луѓето беа само една заедница па се разединија. И да не беше Зборот од Господарот твој, кој претходеше, ќе им беше пресудено за она за што, токму, станаа деленици.

20. И зборуваат: “Зошто не му е објавен еден ајет од Господарот негов?” Па, кажи: “Тајната, навистина, е - Аллахова. Тогаш, причекајте. Да, јас сум со вас, меѓу очекувачите!”

قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرَاكُمْ بِهِ فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِّن قَبْلِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٦﴾

فَمَن أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ ﴿١٧﴾

وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شَفَعَتُنَا عِندَ اللَّهِ قُلْ أَتُنَبِّئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٨﴾

وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ فِي مَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٩﴾

وَيَقُولُونَ لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ فَقُلْ إِنَّمَا الْغَيْبُ لِلَّهِ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿٢٠﴾

21. И кога Ние одредивме луѓето да ја вкусат милоста по неволјата што им се случи, ете, оние пак сплеткарат со ајетите Наши. Кажи: “Аллах е најбрз во тоа. Пратениците Наши, секако, го запишуваат она што го сплеткарите!”

22. Он ви овозможува да патувате и по копно и по море. Дури и во бродот во кој ќе се најдете, кога ќе тргне со ветрот умерен, ќе се зарадувате - и токму тогаш кога ќе задува бурен ветар, и кога брановите од сите страни ќе удираат и ќе помислат дека ќе ги закачат, Му се молат на Аллах, искрени во верата своја: “Ако не избавиш од ова ќе бидеме, секако, меѓу благодарните.”

23. И бидејќи ги спаси, ете ги како бесправно прават безредие по земјата. О луѓе, неправдата ваша, навистина, е против вас: да уживате во животот на овој свет. По ова враќањето ваше е кон Нас, па Ние ќе ве известиме за она што го работевте!

24. Да, животот на овој свет е сличен на вода која Ние ја спуштаме од небо, па кога ќе се измешаат со неа растенијата на земјата од кои јадат и луѓето и

وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِنْ بَعْدِ ضَرَاءَ مَسْتَهُمْ إِذَا لَهُمْ مَكْرٌ فِي آيَاتِنَا قُلِ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا إِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ مَا تَمْكُرُونَ ﴿٢١﴾

هُوَ الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ حَتَّى إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلِكِ وَجَرَبَ بِكُمْ رِيحٌ طَيِّبَةٌ وَفَرِحُوا بِهَا جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ لَئِنْ أَنْجَيْنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٢٢﴾

فَلَمَّا أَنْجَيْنَهُمْ إِذَا هُمْ يَبْعُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ يَأْتِيهَا النَّاسُ إِنَّمَا بِغْيُكُمْ عَلَى أَنْفُسِكُمْ مَتَّعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٣﴾

إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّى إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازْبَيَّتْ وَظُنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَدِرُوا عَلَىهَا أَتَيْنَاهَا

добитокот, и кога земјата ќе си го прими своето руво и кога ќе се украси, жителите нејзини ќе помислат дека се, навистина, моќни над неа, ќе дојде наредбата Наша, ноќе или дење, па ќе ја видиш како е покосена, како вчера и да не постоела. Ете, така Ние потенко ги објаснуваме знаменијата за луѓето кои размислуваат!

25. Аллах повикува кон Куќата на спасот и упатува кого сака по патот вистински!

26. За оние кои прават доброчинство има и поголемо доброчинство од тоа. Лицата нивни не ќе ги покрие ни црнило ни понижување. Оние се ценетски жители и во него за невест ќе останат!

27. А на оние кои спечалија лоши дела ќе има награда слична на она што го направија. И понижување ќе ги обземе. Никој од Аллах не ќе ги заштити. Лицата нивни ќе ги покријат темни делови од ноќта. Оние се жители на огнот и во него за навек ќе останат!

28. На Денот кога Ние ќе ги собереме сите и кога ќе им речеме на многубошците: “Останете на вашите места, вие и божествата ваши!” Па, ќе ги

أَمْرًا نَّالِيًّا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَنْ لَّمْ تَغْنَبْ بِأَلَامٍ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَنْفَكُونَ ﴿٢٤﴾

وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢٥﴾

﴿٢٦﴾ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ وَلَا ذِلَّةٌ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٧﴾

وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ يَمْشِيهَا وَتَرَهَقُهُمْ ذِلَّةٌ مَّا هُمْ مِنَ اللَّهِ بِعَاصِمِينَ كَانُوا أَغْشِيَتِ وُجُوهُهُمْ قُطْعًا مِّنَ اللَّيْلِ مُظْلِمًا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٨﴾

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ وَشُرَكَاءُكُمْ فَزَيَّلْنَا بَيْنَهُمْ وَقَالَ شُرَكَاءُهُمْ مَا كُنْتُمْ إِلَّا نَا عِبْدُونَ ﴿٢٩﴾

разделиме. И божествата нивни ќе речат: “Вие не не обожававте!”

29. Па, Аллах е Доволен за Сведок, меѓу вас и меѓу нас. Ние за вашето обожавање не знаев-ме.

30. Таму секоја душа ќе си го искуси она што го направила и ќе бидат вратени на Аллах, вистинскиот Заштитник нивни, а ќе исчезне она што го измислуваа.

31. Кажи: “Кој ви дава ‘рск и од небо и од земја? И во чија сопственост се и слухот и видот? И кој го вади животот од мртвото и кој го вади мртвото од животот и кој управува со наредбата?” Ќе речат: “Аллах!” Па, кажи: “Нема ли да бидете богобојазливи?”

32. Тоа ви е Аллах, Господарот ваш вистински. А по вистината има само заблуда. Тогаш, како сте толку расипани!?

33. Ете, така се оствари Зборот од Господарот твој врз оние кои беа расипани, кои, навистина, не веруваа!

34. Кажи: “Има ли некое од божествата ваши кое ќе го

فَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا يَبَيِّنُنَا وَبَيْنَكُمْ إِن كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ
لَغَافِلِينَ ﴿٢٩﴾

هُنَالِكَ تَبْلُو كُلُّ نَفْسٍ مَّا أَسْلَفَتْ وَرُدُّوْا إِلَى اللَّهِ
مَوْلَاهُمُ الْحَقُّ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
يَفْتَرُونَ ﴿٣٠﴾

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمْ يَمْلِكُ
السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ
وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدِيرُ الْأَمْرَ
فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣١﴾

فَذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ فَمَاذَا بَعَدَ الْحَقِّ
إِلَّا الضَّلَالَةُ فَإِنَّ تَصْرَفُونَ ﴿٣٢﴾

كَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا
أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٣﴾

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَبْدُو الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ قُلْ

започне создавањето а потоа да го возобнови?” Кажи: “Аллах го започнува создавањето, а потоа Он го возобновува.” Тогаш, каде, навистина, сте кинисале!?”

35. Кажи: “Има ли меѓу божествата ваши кое ќе упати кон вистината?” Кажи: “Аллах упатува кон вистината!” Па, кој има повеќе право да биде следен: оној кој упатува кон вистината или оној кој не упатува, а да не биде упатен? Што ви е? Како така расудувате?

36. Мнозинството од нив се поведуваат за сомневање. Сомневањето, навистина, во ништо не ѝ користи на Вистината. Аллах, секако, го знае она што го работат.

37. Овој Кур’ан не може да се припише на никој друг освен на Аллах. Тој е Потврда на она што е објавено пред него и потенко објаснување на Книгата - во која нема сомнение - од Господарот на световите!

38. Или, пак, зборуваат: “Тој го измисли.” Кажи: “Тогаш, донесете едно суре слично нему, и повикајте ги оние кои можете, покрај Аллах, ако сте искрени.”

39. Но, не! Оние, секако, го сметаа за лажно она што не го опфатија со знаењето нивно,

اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ ﴿٢١﴾

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ قُلِ اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ أَفَمَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَنْ يُتَّبَعَ أَمْ لَا يَهْدِي إِلَّا أَنْ يَهْدِيَ فَأَلْزَمُوا كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٢٢﴾

وَمَا يَنْبَغُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا طَنَّا إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٢٣﴾

وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَى مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٤﴾

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٥﴾

بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعِلْمِهِ وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَانْظُرْ كَيْفَ

бидејќи не им дојде толкувањето свое. Ете, така лажеа и оние кои беа пред нив... па, погледни каква беше казната за зулумќарите!

40 Некои меѓу нив веруваат во него а некои меѓу нив не веруваат во него, а Господарот твој најдобро ги знае безредниците!

41. Ако оние фрлаат лага врз тебе, тогаш, кажи: “Мене моите дела а вам вашите дела. Вие сте далеку од она што го работам, а и јас сум далеку од она што вие го работите.”

42. Меѓу нив има и оние кои те прислушкуваат. Па, можеш ли да направиш да слушаат глувите иако оние не сфаќаат?

43. Од нив има и кои гледаат во тебе. А можеш ли да ги упатиш слепите, иако оние не гледаат?

44. Аллах, навистина, во ништо не им прави зулум на луѓето, туку луѓето самите себеси зулум си прават.

45. А на Денот кога ќе се зберат ќе им се причини дека останале само еден миг од денот. Ќе се запознаваат едни со други. Веќе пропаднаа оние кои ја

كَانَ عَقِيبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٣٩﴾

وَمِنْهُمْ مَّنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمِنْهُمْ مَّنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ ۚ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٤٠﴾

وَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِي عَمَلِي وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ أَنْتُمْ بَرِيءُونَ مِمَّا أَعْمَلُ وَأَنَا بَرِيءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٤١﴾

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٢﴾

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْظُرُ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَهْدِي الْعُمَْى وَلَوْ كَانُوا لَا يَبْصُرُونَ ﴿٤٣﴾

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنَّ النَّاسَ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٤٤﴾

وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ كَأَن لَّمْ يَلْبَسُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ وَكَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿٤٥﴾

сметаа за лажна Средбата наша со Аллах, и не беа упатени.

46. Или да ти покажеме нешто од она што го ветивме за нив или да те усмртиме... враќањето нивно е - кон Нас. Потоа Аллах ќе биде Сведок за она што го работат.

47. И за секој народ имаше пејгамбер. Па, кога ќе дојдеше пејгамберот нивни меѓу нив праведно ќе се одлучуваше, и не им се направи зулум.

48. И зборуваат: “Кога ќе се исполни ова ветување, ако сте искрени?”

49. Кажи: “Само со посак на Аллах можам да си прибавам или корист или штета. За секој народ има крај. И кога ќе дојде крајот нивни - не ќе можат ни да го задоцнат ни да го забрзаат!”

50. Кажи: “Што мислите вие ако ви дојде казната Негова денес или ноќе?” Зошто силниците ја бараат да дојде што побрзо?

51. Кога ќе се случи ќе поверувате ли во неа? Сега ли? А веќе побрзо ја сакавте да дојде!

وَأَمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتُوفِّئَنَّكَ فَإِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ اللَّهُ شَهِيدٌ عَلَى مَا يَفْعَلُونَ ﴿٤٦﴾

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَسُولٌ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٤٧﴾

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٨﴾

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ فَلَا يَسْتَسْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٤٩﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُهُ بَيِّنَاتٍ أَوْ هَارًا مَّاذَا يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٠﴾

أَتُفَرِّدُونَهُمُ الْيَوْمَ بِالْآثَانِ وَقَدْ كُنْتُمْ بِهِ أَشْفَرًا إِذَا مَا وَقَعَ آمَنْتُمْ بِهِ ؕ الْآثَانِ وَقَدْ كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٥١﴾

52. Потоа ќе им се рече на оние кои направија зулум: “Вкусете ја казната вечна! Ќе бидете казнети само за она што го спечаливте!”

53. Бараат да ги известиш: “Дали е тоа вистина?” Кажи: “Да, се колнам во Господарот мој дека тоа, навистина, е вистина и вие сте немоќни пред тоа.”

54. Кога на секоја душа - која што зло ќе направи - би и припаднало она што е на земјата нема да се избави од тоа. Ќе го кријат покајанието штом ќе ја здогледаат казната. Меѓу нив ќе се суди праведно и не ќе им се наштети.

55. Сè што е на небесата и на Земјата, навистина е - Аллахово! Да, ветувањето на Аллах е - вистинско! Но, мнозинството од нив не знаат!

56. Он оживува и Он усмртува и кон Него ќе се вратите!

57. О луѓе, веќе ви дојде Ука од Господарот ваш, и Лечение за она што е во градите ваши, и Патоказ и Милост за верниците!

58. Кажи: “Нека се радуваат на добрината Аллахова и на

ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ
هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٥٢﴾

﴿٥٣﴾ وَيَسْتَنْشِئُونَكَ أَحَقُّ هُوَ قُلُّ إِي وَرَبِّي إِنَّهُ
لَحَقُّ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٥٣﴾

وَلَوْ أَنَّ لِلْكَافِرِينَ ظِلْمَتَ مَا فِي الْأَرْضِ لَافْتَدَتْ
بِهِمْ وَأَسْرَوْا النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ وَقُضِيَ
بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٥٤﴾

أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْإِنَّ وَعَدَ اللَّهُ
حَقًّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٥﴾

هُوَ يَحْيِي وَيُمِيتُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٥٦﴾

يَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَتْكُمْ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ
وَشِفَاءٌ لِمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ
لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٧﴾

قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا
هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٥٨﴾

милоста Негова. Па, ова, ете, е подобро од она што го збираат.

59. Кажи: “Што мислите за она што ви го објави Аллах, за ‘рскот. Та, од него Он ви определи и халал и харам.” Кажи: “Аллах ви дозволи или, пак, врз Него лага фрлате?”

60. И што ќе помислат на Денот суден оние кои фрлаат лага врз Аллах? Аллах, навистина, кон луѓето е добротинител, но мнозинството од нив не се заблагодаруваат.

61. И во каква било положба да се најдеш и што било да кажуваш од Кур’анот, и каква било постапка да преземете, Ние сме, во она што ќе се оддадете, навистина, сведоци. На Господарот твој не ќе му се из земе ни трошка ситна, ниту на Земјата ниту на небесата, ни помало ни поголемо од тоа, а да не е во Книгата јасна!

62. Заштитниците на Аллах, навистина, не ќе стравуваат и не ќе тагуваат:

63. оние кои веруваа и кои беа богобојазливи;

64. за нив има радосница во животот и на овој свет и на

قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِنْ رِزْقٍ
فَجَعَلْتُمْ مِنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ اللَّهُ أَذِنَ
لَكُمْ أَنْ تُقْفِلُوا عَنْهُ ۖ

وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ
وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ۖ

وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ
وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا
إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالِ
ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ
وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ۖ

الْآيَاتِ أُولِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
يَحْزَنُونَ ۖ

الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ۖ

لَهُمُ الْبُشْرَى فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ

Ахирет, и нема измена во зборовите на Аллах. Ете, тоа е победа голема!

65. И нека не те жалости говорот нивни. Сета моќ, навистина, е - Аллахова! Он е Слушач и Зналец!

66. Ете, така Аллахови се сите и на небесата и на Земјата. А оние кои ги повикуваат следејќи ги божествата а не Аллаха, го следат само сомневањето и само дрдорат.

67. Он ви ја определи ноќта за да најдете во неа смирна, а денот - да гледате. Во тоа, навистина, има знаменија за луѓето кои слушаат.

68. Зборуваат: “Аллах зема де-те.” Славен нека биде Он! Он е Богат: сè што е на небесата и на Земјата е - Негово. Па, имате ли вие во тоа каква било власт? Го зборувате ли за Аллах она што не го работите?

69. Кажи: “Оние кои, навистина, фрлаат лага врз Аллах не ќе бидат спасени.

70. Уживање на овој свет а потоа: враќањето нивно е - кон Нас. Потоа Ние ќе ги натераме

لَا يَبْدِيلُ لِكَلِمَتِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٤﴾

وَلَا يَحْزُنُكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٥﴾

الْآيَاتِ لِلَّهِ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَسْمِعُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ شُرَكَاءَ إِنْ يَسْمَعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿١٦﴾

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿١٧﴾

قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ هُوَ الْغَنِيُّ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ إِنْ عِنْدَكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ بِهَذَا أَنْتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٨﴾

قُلْ إِنْ الَّذِينَ يَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذْبُ لَا يَفْلَحُونَ ﴿١٩﴾

مَتَّعٌ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ نَذِقُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٢٠﴾

да ја искусат жешката казна затоа што не веруваа.

71. Кажи им го кажувањето за Нух, кога му рече на народот свој: “О народе мој, ако престојот мој меѓу вас е досаден, и опомената моја за знаменијата Аллахови...та, врз Аллах се потпирам. Здружете ја наредбата ваша со божествата ваши па, не криејќи го тоа, одлучете за мене и не одлагајте!”

72. Ако ги свртите плеќите, тогаш, јас од вас не барам награда. Наградата моја, секако, е кај Аллах и наредено ми е да бидам меѓу Послушните!

73. И тогаш го сметаа за лашко па Ние го избавивме, и оној што беше со него во бродот. И Ние ги определивме за халифи, а оние кои не веруваа во знаменијата Наши Ние ги потопивме. Па, погледни каква беше казната за опоменуваните!

74. По него Ние испраќавме пејгамбери до народите нивни. И тогаш им доаѓаа со јаснотии. И не сакаа да веруваат во она што го сметаа за лажно понапред. Ете, така Ние ги запечативме срцата на претерувачите!

75. И по нив, тогаш, со знаменијата Наши ги испративме, и на

﴿٧١﴾ وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَتَقَوْمِ إِن كَانَ كِبَرُ عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَتَذِكِرِي بِآيَاتِ اللَّهِ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنْظِرُونِ ﴿٧١﴾

فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٧٢﴾

فَكَذَّبُوهُ فَجَعَلْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَجَعَلْنَاهُمْ خَلْفَةً وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُتَكِبِينَ ﴿٧٣﴾

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ كَذَلِكَ نَطْبَعُ عَلَى قُلُوبِ الْمُعْتَدِينَ ﴿٧٤﴾

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُوسَى وَهَارُونَ إِلَى فِرْعَوْنَ

Муса и на Харун до фараонот и до големците негови. Па, се изнадуваа и беа народ насилнички!

76. И бидејќи од Нас им дојде вистината, говореа: “Ова, навистина, е волшебништво јасно!”

77. Муса рече: “Ќе речете ли, бидејќи ви дојде вистината, ова е волшебништво?” Не ќе успеат волшебниците!

78. Рекоа: “Дојде ли да не оддалечиш од она што го најдовме при предците наши, за власта на земјата, вам двајца да ви припадне? Ние не ви веруваме.”

79. И фараонот рече: “Доведете ми ги сите волшебници зналци!”

80. И бидејќи волшебниците дојдоа, Муса им рече: “Фрлете го она што имате да го фрлите!”

81. И бидејќи фрлија, Муса рече: “Она со што дојдовте е волшебништво.” Аллах, навистина, ќе го уништи. Да, Аллах не ја поправа постапката на безредниците!

82. Аллах ја овистинува вистината со зборовите Свои, па макар тоа го мразеле силниците.

وَمَلَايَهُ بِنَانِنَا فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا
مُجْرِمِينَ ﴿٧٥﴾

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَذَا السِّحْرُ
مُبِينٌ ﴿٧٦﴾

قَالَ مُوسَى أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ
أَسِحْرٌ هَذَا وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُونَ ﴿٧٧﴾

قَالُوا أَاجْتَنَّا لِنُلْفِنَّا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا
وَتَكُونُ لَكُمُ الْكِبْرِيَاءُ فِي الْأَرْضِ وَمَا نَحْنُ لَكُمُ
بِمُؤْمِنِينَ ﴿٧٨﴾

وَقَالَ فِرْعَوْنُ أَتُونِي بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ ﴿٧٩﴾

فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُمُ مُوسَى الْقُوا مَا أَنْتُمْ
مُلْقُونَ ﴿٨٠﴾

فَلَمَّا الْقَوا قَالَ مُوسَى مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرُ إِنَّ اللَّهَ
سَيَبْطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨١﴾

وَيُحِقُّ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ
الْمُجْرِمُونَ ﴿٨٢﴾

83. Само некои меѓу народот негов му веруваа на Муса, плашејќи се од фараонот и од големците негови за да не ги стават во искушение. Фараонот, навистина, беше голем на земјата. Да, беше меѓу расипани-те!

84. И Муса рече: “О народе, ако во Аллах верувате, тогаш, треба врз Него да се потпирате, ако сте Послушни.”

85. Па, рекоа: “Врз Аллах се потпревме. Господаре наш, не одредувај нè да бидеме искуше-ние за народот зулумкарски!”

86. И избави нè со милоста Тво-ја од народот невернички!

87. И Ние му вдахнавме на Му-са и на брат му: Изградете му на народот ваш куќи во Мисир, а куќите ваши одредете да бидат храмови, и намаз извршувајте, и зарадувајте ги верниците!”

88. И Муса рече: “Господаре наш, Ти и на фараонот и на големците негови им даде, сека-ко, и украс и имот во животот на овој свет. Господаре наш, оние скршнуваат во заблуда од патот Твој. Господаре наш, уништи го имотот нивни и затврдни ги ср-

فَمَاءٌ آمَنَ لِمُوسَىٰ إِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِّن قَوْمِهِ عَلَىٰ خَوْفٍ مِّن فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ أَن يَفْتِنَهُمْ وَإِنْ فِرْعَوْنُ لَعَالٍ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٨٣﴾

وَقَالَ مُوسَىٰ يَقَوْمِ إِن كُنتُمْ ءَامِنُ بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِن كُنتُمْ مُّسْلِمِينَ ﴿٨٤﴾

فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٨٥﴾

وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٨٦﴾

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ وَأَخِيهِ أَن تَبَوَّءَ الْقَوْمَ كَمَا يُبْغِزُ يُثُوتًا وَاجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٧﴾

وَقَالَ مُوسَىٰ رَبَّنَا إِنَّكَ ءَاتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَئَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَىٰ أَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٨٨﴾

цата нивни. Та, нема да веруваат додека не ја видат казната болна!”

89. Он рече: “Примена е молбата ваша, и двајцата истрајте, тогаш, и не следете ги оние кои не знаат!”

90. И Ние синовите Израилови ги преминавме низ морето... па, ги следеше фараонот и војската негова, зашто ги мразеше и им беше непријател. И штом започна да се дави, викна: “Јас верувам. Нема друг бог освен Оној во кој веруваат синовите Израилови и јас сум меѓу муслиманите!”

91. -”Зарем сега, а понапред беше непослушен и беше меѓу безредниците!

92. Па, денес Ние ќе го спасиме само телото твое за да бидеш знамение за оние по тебе.” Мнозинството меѓу луѓето, се рамнодушни, навистина, кон ајетите Наши!

93. И синовите Израилови Ние веќе ги сместивме во убава населба и им дадовме од ‘рскот добар. И штом им дојде знаењето се разединија. Господарот твој, навистина, ќе пресуди меѓу

قَالَ قَدْ أُجِيبَتِ دَعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيمَا
وَلَا تَتَّبِعَانِ سَبِيلَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾

﴿٩٠﴾ وَجَوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ فَأَتْبَعَهُمْ
فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدُوًّا حَتَّى إِذَا أَدْرَكَهُ
الْغَرَقُ قَالَ ءَامَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي ءَامَنْتُ
بِهِ بَنُو إِسْرَءِيلَ يَلْ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٩١﴾

ءَالْكَفَرِ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ
مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٩٢﴾

قَالِ يَوْمَ نُنَجِّيكَ يَدَیْكَ لِتَكُونَ لِمَن خَلَقَكَ ءَايَةً
وَإِنْ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ عَنْ ءَايَتِنَا الْغَافِلُونَ ﴿٩٣﴾

وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ مَبُوءًا صِدْقٍ وَرَزَقْنَاهُمْ
مِّنَ الطَّيِّبَاتِ فَمَا اخْتَلَفُوا حَتَّى جَاءَهُمُ الْعِلْمُ إِنَّ رَبَّكَ
يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ ﴿٩٤﴾

нив на Денот суден за она за што станаа деленици!

94. Ако си при сомнение во она што Ние ти го објавивме, тогаш, прашај ги оние кои ја читаат Книгата пред тебе. Веќе ти дојде Вистината од Господарот твој и никако немој да бидеш меѓу сомневачите!

95. И никако немој да бидеш меѓу оние кои ги сметаа за лажни знаменијата Аллахови па да бидеш, секако, меѓу поразените!

96. Да, оние врз кои се оствари Зборот од Господарот твој не веруваат;

97. дури и да им дојдеше секој ајет додека не ја видат казната болна.

98. Па, нели беше населба? Веруваше и верувањето нејзино ѝ користеше, изземајќи го народот на Јунуз. И бидејќи веруваа Ние ја отстранивме од нив срамната казна во животот на овој свет и извесно време дадовме да уживаат.

99. Кога Господарот твој би сакал тогаш сите на земјата ќе веруваат. Е, па, ќе ги присилиш ли луѓето да бидат верници?

فَإِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ مِّمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَسْئَلِ الَّذِينَ يَقْرَأُونَ الْحِكْمَ مِنْ قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿٩٤﴾

وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَبُوا بَيِّنَاتٍ أَلَّهُ فَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٩٥﴾

إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٩٦﴾

وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٩٧﴾

فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةٌ أَمَنَتْ فَنَفَعَهَا إِيمَنُهَا إِلَّا قَوْمَ يُونُسَ لَمَّا أَمَنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَى حِينٍ ﴿٩٨﴾

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مَنْ فِي الْأَرْضِ كُلَّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتَّى يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٩٩﴾

100. Човекот верува само со одобрението Аллахово и Он ги казнува оние кои не сфаќаат.

101. Кажи: “Посматрајте го она што е на небесата и на Земјата!” И знаменијата не се од корист и опомена за луѓето кои не веруваат.

102. Па, очекуваат ли оние да ги снајде нешто слично, освен казната кон оние што беа пред нив? Кажи: “Тогаш, очекувајте, а и јас сум со вас, навистина, меѓу очекувачите!”

103. Потоа Ние ќе ги избавиме пејгамберите Наши и, секако, оние кои веруваа. Ете, тоа ни е обврска да ги избавиме верниците.

104. Кажи: “О луѓе, ако сте при сомнение во верата моја... та, не ги обожавам оние кои обожаваат други освен Аллах. Но, јас го обожавам Аллаха, кој, токму, ве усмртува, и наредено ми е да бидам меѓу верниците.”

105. И така сврти го лицето твое кон верата вистинска. И никако не биди меѓу многубошците!

106. И не повикувај друг бог освен Аллах, кој не ти користи и кој не ти штети. Ако така направиш, тогаш, ти ќе бидеш меѓу неверниците, навистина!

وَمَا كَانَتْ لِنَفْسٍ أَنْ تُؤْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ
وَيَجْعَلُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠٠﴾

قُلْ أَنْظِرُوا مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا تُغْنِي
الْآيَاتُ وَالنَّذْرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠١﴾

فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا مِثْلَ أَيَّامِ الَّذِينَ خَلَوْا
مِنْ قَبْلِهِمْ قُلْ فَانظُرُوا إِنِّي مَعَكُمْ
مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿١٠٢﴾

ثُمَّ نُنَجِّي رُسُلَنَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا كَذَلِكَ حَقًّا
عَلَيْنَا نُنَجِّي الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾

قُلْ يَتَّبِعُنِي النَّاسُ إِنْ كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْ دِينِي فَلَا أَعْبُدُ
الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي
يَتَوَقَّعُكُمْ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٤﴾

وَأَنْ أَقِفَ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا
وَلَا تَكُونَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٥﴾

وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ
فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٦﴾

107 Ако Аллах ти даде со неволја некаква, па, оваа не може да ја отстрани никој друг освен Него, а ако, пак, ти посака од добрината Своја, тогаш, никој не може да ѝ се справи. Со неа, од робовите Свои, Он наградува кого сака. Он е Простувач и Сомилосен!

108. Кажи: “О луѓе, веќе ви дојде вистината од Господарот ваш. Па, оној кој ќе се упати, се упатува самиот себеси, навистина! А оној кој ќе скршне самиот си скршнал во заблуда. Не е мое да ви бидам закрилник!”

109. И следи го она што ти се објавува, и биди трпелив сè додека Аллах не пресуди. Меѓу судиите Он е Најдобриот!

ХУД (Худ) XI

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1 Елиф, лам, ра! Еве Книга чии ајети се редат по ред, а потоа потенко објаснети од Мудриот и Известениот!

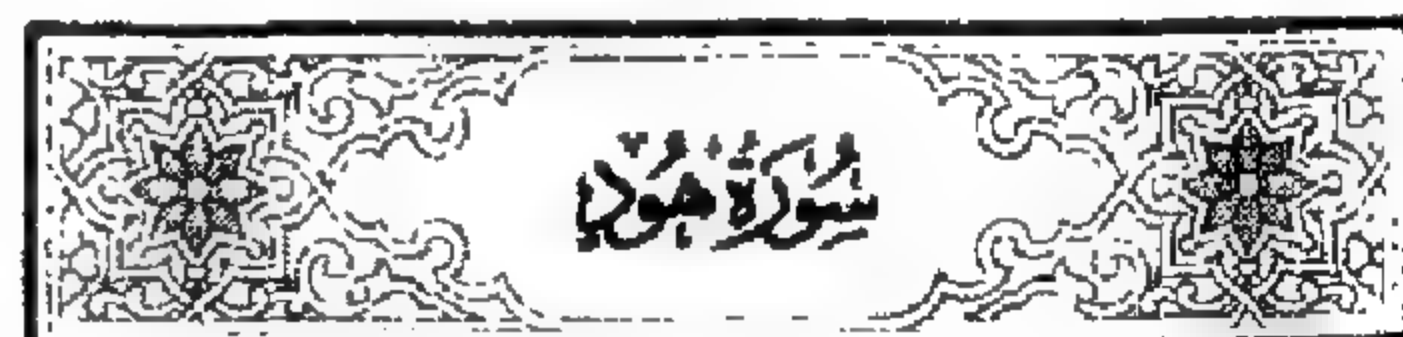
2. За ова: “Само Аллаха да Го обожавате. Јас сум за вас од Него, навистина, опоменувач и радосник.”

3. И уште: “Од Господарот ваш да барате прошка, потоа

وَإِنْ يَمَسُّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ
وَلِإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ
بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٧﴾

قُلْ يَأَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ
فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ
فَأِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ﴿١٨﴾

وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَأَصِرْ حَتَّىٰ يَخُصِمَ اللَّهُ
وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿١٩﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّكْعَتَيْنِ أَحْكَمَتِ أَيْتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ
حَكِيمٍ خَبِيرٍ ﴿١﴾

الَّذِينَ عِبَدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي لَكُرْمَةٌ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ ﴿٢﴾

وَأَنِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُمَتِّعْكُمْ مَتَاعًا

покајание да Му упатувате; ќе ве почести со уживање пријатно до едно време определено, и на секој добротинител; од добротијата Своја, ќе му даде. А ако ги свртите плеќите... та, се плашам за вас зашто, навистина, ќе ве снајде казна на Денот голем.”

4. Враќањето ваше е - кон Аллах. Он е Кадар за сè!

5. Ете, оние ги стеснуваат градите свои за да скријат од Него. Ете, оние се покриваат со облеката своја: Он го знае и она што го кријат и она што го обелоденуваат. Он, навистина, го знае она што е во градите!

6. На земјата нема ниедно животно на кое Аллах не му дава ‘рск и Он да не го знае неговото престојувалиште и неговото наоѓалиште. Сето тоа е е во Книгата јасна.

7. Он ги создаде небесата и Земјата за шест дена. И Аршот Негов беше над водата за да ве испроба кој од вас работи најдобри дела. А ако им речеш: “Вие ќе бидете проживеани по смртта” - оние кои не веруваат, секако, ќе ти речат: “Ова е само волшебништво отворено!”

حَسَنًا إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَيُؤْتِ كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ
وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيرٍ ﴿٢﴾

إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾

أَلَا إِنَّهُمْ يَتَّبِعُونَ صُدُورَهُمْ لَيَسْتَخْفُوا مِنْهُ الْآحِينَ
يَسْتَفْشُونَ ثِيَابَهُمْ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ
إِنَّهُمْ عَلَيْهِمْ يَذَاتُ الصُّدُورِ ﴿٥﴾

﴿٦﴾ وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا
وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ
مُّبِينٍ ﴿٦﴾

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ
أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ
لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَلَئِنْ قُلْتَ
إِنَّكُمْ مَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ
كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٧﴾

8. А кога би ја задоцниле казната за нив сè до еден рок определен, сигурно ќе речат: “Што ја спречува?” На Денот кога таа ќе им пристигне не ќе може да им се отстрани и ќе се овистини затоа што ѝ се исмеваа.

9. А кога ние на човекот би му дале да вкуси милост од Нас и ако потоа Ние ја одземеме тој, тогаш, навистина, ќе се поплаче и ќе биде неблагодарен!

10. Да, кога би направиле да вкуси благодат по штетата што му се случи сигурно ќе речат: “Се отстранаа лошотиите од мене!” Тој, навистина, е достоин и горделив!

11. Освен оние кои се трпеливи и кои работат добри дела. За нив има прошка и награда голема!

12. Па, можеби ќе оставиш од она што ти се објавува и од она што ги стеснува градите твои, зашто зборуваат: “Зошто не му е спуштен ковчег или зошто не дојде со него мелек?” Ти си, навистина, опоменувач! Аллах е Закрилник на сè!

وَلَيْنَ أَخْرَجْنَاهُمُ الْعَذَابَ إِلَى أُمَّةٍ مَّعْدُودَةٍ
لَيَقُولَنَّ مَا يَجِئُهُ آلَايَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ
مَصْرُوفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا
بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٨﴾

وَلَيْنَ أَذَقْنَاهُ الْإِنْسَانَ مِثْلَ خِمَارٍ ثُمَّ نَرْغَبْنَاهَا
مِنْهُ إِنَّهُ لَيَكُفِّرُ ۚ كَفُورٌ ﴿٩﴾

وَلَيْنَ أَذَقْنَاهُ نِعْمَاءَ بَعْدَ ضَرَاءٍ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ
ذَهَبَ السَّيِّئَاتُ عَنِّي إِنَّهُ لَفَرِحَ فَخُورٌ ﴿١٠﴾

إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ
لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿١١﴾

فَلَمَّا كَانَ تَارِكٌ بَعْضُ مَا يُوْحَىٰ إِلَيْكَ
وَضَآئِقٌ بِهِ صَدْرُكَ أَنْ يَقُولُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ كِتَابٌ
أَوْ جَاءَ مَعَهُ مَلَكٌ إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ
شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿١٢﴾

13. Или, пак, ќе речат: “Тој го измисли.” Кажи: “Па, донесете десет измислени суриња, слични на неговите. И повикајте кого можете - освен Аллах - ако сте искрени.”

14. А ако не ви се озвијат... та, знајте дека, навистина, се објавува само со знаењето Аллахово и дека нема друг бог освен Него. Тогаш, ќе бидете ли Послушни?

15. Оние кои го сакаат животот на овој свет и украсот негов Ние ќе им ги надополниме постапките нивни во него и оние, тука не ќе бидат, токму, прикратени:

16. оние за кои на Ахирет ќе има само казна. Таму ќе им пропадне она што го изградија и ќе им биде ништожно она што го работеа.

17. Еднаков ли е оној кој беше при јаснотијата од Господарот свој, што ја следеше сведокот од Него, а и од порано, Книгата на Муса, показот и милоста - кои веруваат во неа - на оној кој не верува во неа, меѓу дружините; за него огнот е престојувалиштето негово, и тогаш, не сомневај се во неа. Таа, секако, е

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَيْنَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُورٍ مِّثْلِهِ
مُفْتَرِيَاتٍ وَّادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ
إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٣﴾

فَإِلَّا تَرَسْتَجِيبُوا لَهُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا أَنْزَلَ يَعْلَمُ
اللَّهُ وَأَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٤﴾

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوَفِّ إِلَيْهِمْ
أَعْمَلَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يَبْخَسُونَ ﴿١٥﴾

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ
وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبِطُلَّ
مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾

أَفَمَنْ كَانَ عَلَى يَمِينِهِ مِنْ رَبِّهِ، وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِنْهُ
وَمِنْ قَبْلِهِ كُتِبَ مُوسَى إِمَامًا وَرَحْمَةً أُولَئِكَ
يُؤْمِنُونَ بِهِ، وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ، مِنَ الْأَحْزَابِ، فَالنَّارُ
مَوْعِدُهُ، فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ
وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٧﴾

вистина од Господарот твој, но мнозинството меѓу луѓето не веруваат.

18. И кој прави поголем зулум од оној кој фрла лага врз Аллах? Онаквите ќе бидат доведени пред својот Господар, а сведоците ќе речат: “Оние се кои лажеа за Господарот нивни.” И проклетството Аллахово нека е врз зулумкарите!

19. Оние кои одвраќаат од Аллаховиот пат и кои го искривуваат...оние, токму, не веруваат во Ахирет!

20. Онаквите на земјата се немоќни и, освен Аллах, немаат друг заштитник. За нив казната ќе биде удвоена. Не се во состојба ни да слушаат ни да гледаат.

21. Да, онаквите се упропастија самите себеси и скршнаа од нив заради она што го измислуваа.

22. А на Ахирет оние се, без сомнение, страдалници.

23. Оние кои, навистина, веруваат и кои добри дела работат, и кои се оддадени на Господарот

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أُولَٰئِكَ يُعْرَضُونَ عَلَىٰ رَبِّهِمْ وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ هَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٨﴾

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿١٩﴾

أُولَٰئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا لَهُمْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَآءَ يُضَاعَفُ لَهُمُ الْعَذَابُ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ ﴿٢٠﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢١﴾

لَا جَرَمَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْآخْسَرُونَ ﴿٢٢﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَآخَبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ

свој се - жители џехеннемски и во него за навек ќе останат:

24. како две дружини: слеп и глув, и уште: како оној што гледа и оној што слуша. Овие двајца, на пример, можат ли да се изедначат? Нема ли да се прisetите?

25. И Ние веќе го испративме Нух до народот негов: “Јас сум, навистина, ваш јасен опоменуваач!

26. Ќе обожавате ли друг освен Аллах? Јас за вас, навистина, се плашам од казната на Денот болен!”

27. Па, големците меѓу народот негов, кои не веруваа, рекоа: “Те гледаме само како човек нам сличен. И гледаме како те следат, токму, најпростите меѓу нас, со површно мислење; не гледаме, исто така, дека вие имате предност над нас, туку при мислење сме дека сте лашковци!”

28. Нух рече: “Гледате ли, о народе мој, како се потпирам врз јаснотијата од Господарот мој, и Он ми даде од милоста Своја, а ете, вие останавте слепи за тоа. Зарем да ве принудиме за неа кога вие, токму, ја презирате.

هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٢﴾

﴿٢٣﴾ مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَى وَالْأَصْمَى وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٤﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢٥﴾

أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ إِلِيمٍ ﴿٢٦﴾

فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا نَرِيكَ إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا وَمَا نَرِيكَ أَتَّبِعُكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادُوا لَنَا بَادِيَ الرَّأْيِ وَمَا نَرِي لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَفْتِكُمْ كَذِبِينَ ﴿٢٧﴾

قَالَ يٰ قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَءَانِي رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِهِ فَعَمِيتَ عَلَيْكُمْ أَنْزِلْهُمْ كُفُوهَا وَأَنْتُمْ لَهَا كَاهُونَ ﴿٢٨﴾

29. За ова јас, народе мој, не барам имот; наградата моја е само кај Аллах, и јас не ќе ги истерам оние кои веруваат зашто оние ќе се сретнат со Господарот свој. Но, јас ве гледам дека сте народ кој не знае.

30. Народе мој, кој ќе ме заштити од Аллах доколку ги истерам? Нема ли да се присетите?

31. Јас не ви велама дека при мене се ризниците на Аллах, и не ја знам Тајната, и не велама дека сум,ете, мелек. И не велама, исто така, дека на оние кои ги презираат очите ваши дека Аллах не ќе им даде добро. Аллах го знае она што е во душите ваши... тогаш јас би бил, навистина, меѓу зулумџарите.”

32. Рекоа: “О Нух, ти веќе, навистина, расправаше со нас, па ја разгоре расправата наша. Па, направи да ни дојде, доколку си меѓу искрените, она што ни го вети!”

33. Рече: “Да, тоа ќе ви дојде, доколку Аллах посака, а вие ќе бидете немоќни.

34. Ниту пак ќе ви користи советот мој - ако Аллах посака

وَيَقُومُوا لَكُمْ عَلَيْهِ مَا لَا إِن آخِرِي
إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّهُمْ
مُلْكُوا رَبِّهِمْ وَلَكِنِّي أَرَى قَوْمًا
يَجْهَلُونَ ﴿٢٩﴾

وَيَقُومُوا مَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِن طَرَخْتُهُمْ
أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٣٠﴾

وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ
وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي
أَعْيُنُكُمْ لَن يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا
فِي أَنْفُسِهِمْ إِنِّي إِذًا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٣١﴾

قَالُوا يَنْشُوعُ قَدْ جَدَلْنَاكَ فَأَكْثَرْتَ جِدَالَنَا
فَأِنَّا بِمَا تَعِدُنَا إِن كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٣٢﴾

قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيَكُمْ بِهِ اللَّهُ إِن شَاءَ
وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٣٣﴾

وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي إِن أَرَدْتُ أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ إِن كَانَ

да ве заведе - доколку посакам да ве посоветувам. Он е Господар ваш и Нему ќе му се вратите!”

35. Или зборуваат: “Тој го измислува.” Кажи: “Ако го измислувам тогаш гревот е мој а јас сум далеку од грешењата ваши.”

36. И на Нух, секако, му беше објавено ова: “Никој од народот твој не ќе верува, освен оние кои веќе веруваа. Па, не грижи се за она што го работеа.

37. И прави го бродот пред очите Наши и според вдохновението Наше. И не обраќај Ми се за оние кои зулум направија. Да, оние се потопени!”

38. И тој го правеше бродот, и секојпат кога ќе поминеа крај него големците меѓу народот негов му се исмеваа. Рече: “Ако ни се исмевате и ние вам ќе ви се исмеваме, токму, онака како што се исмевате.

39. Па, ќе узнаете кому ќе му дојде казната и кого ќе го снајде казна постојана.”

40. Потоа, кога наредбата Наша стигна, и кога лонецот почна да врие Ние рековме: “Натовари во чамецот по еден пар од сите

اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢١﴾

أَمْ يَقُولُونَ أَفَدَرَبُهُ قُلْ إِنْ أَفَدَرَبْتُهُ، فَعَلَىٰ إِجْرَامِي وَأَنَا بَرِيءٌ مِّمَّا يُخْرِمُونَ ﴿٢٢﴾

وَأَوْحَىٰ إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا مَن قَدْ ءَامَنَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٢٣﴾

وَأَصْنَعِ الْفُلَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحِّينَا وَلَا تَخْطِبْنِي فِي الدِّينِ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُّغْرَقُونَ ﴿٢٤﴾

وَيَصْنَعِ الْفُلَ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأَ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ قَالَ إِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ ﴿٢٥﴾

فَسَوْفَ نَعْلَمُ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٢٦﴾

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ قُلْنَا احْمِلْ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَن سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ وَمَنْ ءَامَنَ وَمَنْ ءَامَنَ

животни, и семејството твое, освен оние за кои порано беше збор, и оние кои веруваа.” Но, оние кои веруваа, кои беа со него, беа неколкумина.

41. И рече: “Качете се во неа! Во името Аллахово нека плови и нека застане! Господарот мој, навистина, е Простувач и Сомилосен!”

42. И бродот ги понесе низ брановите како брда, и Нух го повика синот свој, кој беше останал подалеку: “О сине мој, качи се во бродов со нас и немој да бидеш со неверниците!”

43. А син му рече: “Ќе се искачам на брдото кое ќе ме заштити од водата. А Нух рече: “Денес нема никој да се заштити од наредбата Аллахова, освен оној кому Он ќе му се смислува.” И меѓу нив се испречи бранот и син му беше меѓу потопените!

44. И беше речено: “О земјо, проголтај ја водата твоја а ти небо, престани!” И водата се повлече и работата веќе беше решена, и бродот застана на Џудиј, и беше речено: “Далеку нека биде народот зулумкарски!”

مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٤٠﴾

﴿٤٠﴾ وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ نَجْرُهَا
وَمُرْسِنَاهَا إِنْ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٤١﴾

وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادَى نُوحٌ
ابْنَهُ وَكَانَ فِي مَقْعَدِ رَبِّهِ أَرْكَبْ مَعَنَا
وَلَا تَكُن مَعَ الْكَافِرِينَ ﴿٤٢﴾

قَالَ سَتَأْتِي إِلَى جِبَلٍ يَْعَصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ قَالَ
لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَ وَحَالَ
بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَقِينَ ﴿٤٣﴾

وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكِ وَبَسِّمَاءَ أَقْلَعِي وَغِيضَ
الْمَاءَ وَفُضِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ وَقِيلَ
بَعْدَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٤﴾

45. И го повика Нух Господарот свој, и рече: “Господаре мој, синот мој, навистина, е чедо мое, а ветувањето Твое, секако, е вистинско и Ти си меѓу судиите Најдобриот!”

46. Аллах рече: “О Нух, тој, стварно, не е од семејството твое: тој е непоправлив. Па, не моли Ме за оној за кого не знаеш. Јас, навистина, те советувам да не бидеш меѓу незнајковците!”

47. Нух рече: “Да, Господаре мој, јас тебе ти се приклонувам: никогаш нема да Те молам за она што не го знам. И доколку не ми простиш и не ми се смилуваш, ќе бидам, секако, меѓу поразените!”

48. Беше речено: “О Нух, качи се со поздрав од Нас, и со бериќетите врз тебе и врз луѓето кои се со тебе, и ќе има народи на кои Ние ќе им даваме да уживаат едно време, а потоа ќе ги погоди од Нас казна болна.”

49. Ете, тоа се дел од кажувањата за Невидливото кои, токму, Ние ти ги вдахнавме. Не ги знаевте ни ти ни народот твој, од порано. Па, стрпи се, зашто, навистина, наградата е конечна за богобојазливите!

وَنَادَى نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي
وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْمَكِينِينَ ﴿٤٥﴾

قَالَ يَنْتُحِ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ
فَلَا تَسْأَلْنِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنِّي أَعِظُكَ أَنْ تَكُونَ
مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٤٦﴾

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَشْكَكَ مَا لَيْسَ
لِي بِهِ عِلْمٌ وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنَ
مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٤٧﴾

قِيلَ يَنْتُحِ أَهْبِطْ بِسَلَامٍ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ
وَعَلَى أُمَمٍ مِمَّنْ مَعَكَ وَأُمَمٌ سَنُمَتِّعُهُمْ
ثُمَّ نَمَسُّهُمْ فِي آنٍ عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٤٨﴾

تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ
تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا
فَاصْبِرْ إِنَّ الْعَقِيبَةَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٤٩﴾

50. И до Ад, братот нивни Худ, Ние го испративме. Рече: “О народе мој, обожавајте Го Аллаха. Друг бог освен Него немате. Вие сте само лашковци!

51. О народе мој, не барам награда за ова. Наградата моја е од Оној кој ме создаде. Нема ли да се вразумите?

52. О народе мој, барајте прошка од Господарот ваш, потоа покајте Му се, зашто Он ќе ви испрати од небо дожд изобилен, и Он ќе ја зголеми моќта врз моќта ваша, и не вртете ги плеќите како силниците.”

53. Рекоа: “О Худ, ти не ни донесе јаснотија и ние нема да ги оставиме божествата наши заради зборот твој и, секако, нема да ти веруваме!”

54. Ние тврдиме дека некое од божествата наши те погодило со зло. Рече: “Аллаха за сведок го земам, и посведочете дека сум, навистина, далеку од она што Му го здружувате,

55. покрај Него. Па, лукаво постапете против мене и не давајте ми рок,

56. јас, навистина, се потпирам врз Аллах, Господарот мој и Господарот ваш. Нема ниедно животно а Он да нема моќ врз

وَالْإِلَٰهَ إِدَارَهُمْ هُودًا قَالَ يَنْقُورِ اعْبُدُوا اللَّهَ
مَا لَكُمْ مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ إِنَّا أَنشُرُ
إِلَّا مُفْتَرُونَ ﴿٥٠﴾

يَنْقُورِ لَا أَشْكُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنَّا أَجْرِي
إِلَّا عَلَى الَّذِي فَطَرَنِي أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٥١﴾

وَيَنْقُورِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ
السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَنَزِدْكُمْ قُوَّةً
إِلَى قُوتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِينَ ﴿٥٢﴾

قَالُوا يَا هُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ
بِتَارِكِي آلِ هَارُونَ عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ
بِمُؤْمِنِينَ ﴿٥٣﴾

إِن نَقُولُ إِلَّا أَعْرَبْنَاكَ بِعُضَى آلِ هَارُونَ سَوْءٌ قَالَ إِنِّي
أَشْهَدُ اللَّهَ وَأَشْهَدُ وَأَنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٥٤﴾

مِّنْ دُونِهِ فَكَيْدُونِي جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنْظَرُونَ ﴿٥٥﴾

إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا مِن دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ
أَخِذٌ يِّنَا صَبِيحًا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٥٦﴾

него. Господарот мој, навистина, кон патот вистински упатува!”

57. Па, ако ги свртат плеќите ете, јас ви го доставив она со што бев испратен до вас. И Господарот мој ќе ве замени со друг народ и во ништо не ќе му наштетите. Господарот мој, навистина, е Бдеец над сè!

58. И бидејќи настапи наредбата Наша, Ние го избавивме Худа и оние кои веруваа со него, со милоста Наша, и ги избавивме од казната сурова.

59. Тоа е Ад. Не ги признаваа знаменијата на Господарот свој и беа непослушни кон пејгамберите Негови, и ја следеа наредбата на секој силник, тврд-оглав!

60. И ги пратеше проклетството на овој свет а ќе ги прати и на Денот суден. Ад, навистина, не веруваше во Господарот свој. Далеку нека е Ад, народот на Худ!

61. И до Семуд, братот нивни Салих, Ние го испративме. Рече: “О народе мој, обожавajte Го Аллаха! Друг бог освен Него немате. Он ве создаде од земја и ве насели по неа... па, барајте

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ
وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّونَهُ شَيْئًا
إِنَّ رَبِّي عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيزٌ ﴿٥٧﴾

وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ
بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَنَجَّيْنَاهُمْ مِّنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٥٨﴾

وَتِلْكَ عَادٌ جَحَدُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَعَصَوْا
رُسُلَهُ وَاتَّبَعُوا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿٥٩﴾

وَاتَّبَعُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ أَلَا إِنَّ عَادًا
كَفَرُوا رَبَّهُمْ أَلَا بُعْدًا لِّعَادٍ قَوْمِ هُودٍ ﴿٦٠﴾

﴿٦١﴾ وَإِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَاقَوْمِ اعْبُدُوا
اللَّهَ مَا لَكُمْ مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ هُوَ أَنشَأَكُمْ مِّنَ الْأَرْضِ
وَأَسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَاسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تَوَلَّوْا إِلَيْهِ وَإِنَّ رَبِّي
قَرِيبٌ مُّجِيبٌ ﴿٦٢﴾

прошка од Него, потоа покајте Му се, зашто Господарот мој, навистина, е блиску и се освива!”

62. Тие рекоа: “О Салих, ти беше пред ова надеж меѓу нас. Ќе ни забраниш ли да го обожаваме она што го обожават предците наши и, навистина, ние сме при сомнение во она кон што нè повикуваш.”

63. Тој рече: “О народе мој, гледате ли? Ако сум при јаснотијата од Господарот мој и ако ми даде милост од Него... па, кој ќе ми помогне кај Аллах ако сум непослушен кон Него? Вие тогаш само го зголемувате поразот мој.

64. О народе мој, еве знамение за вас, камила од Аллах. Оставете ја нека пасе по земјата Аллахова, и не нанесувајте и зло зашто ќе ве обземе казната блиска.”

65. Па ја заклаа, и тогаш рече: “Уживајте во домовите ваши три дена. Ете, тоа е ветувањето врз лага несводливо!”

66. И бидејќи настапи наредбата Наша Ние го спасивме Салиха и оние, кои веруваа во него со милоста Наша од срамот на тој ден. Господарот твој, навистина, е Јак и Силен!

قَالُوا يَصْلِحْ فَذُكِّرْتَ فِيمَا مَرَجُوا قَبْلَ هَذَا
أَنْتَ هَمِّنَّا أَنْ تَعْبُدَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ
مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ ﴿٦٢﴾

قَالَ يَنْقُومِ آرَاءُ يَتَمَرِّ إِنْ كُنْتُ عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي
وَأَتَتْنِي مِنْهُ رَحْمَةٌ فَمَنْ يُنْصِرُنِي مِنَ اللَّهِ
إِنْ عَصَيْتُهُ فَمَا تَزِيدُونَنِي غَيْرَ تَخْسِيرٍ ﴿٦٣﴾

وَيَنْقُومِ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ
فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أََرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمْسُوهَا
بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ قَرِيبٌ ﴿٦٤﴾

فَفَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ
أَيَّامٍ ذَلِكَ وَعْدٌ غَيْرُ مَكْذُوبٍ ﴿٦٥﴾

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا صَالِحًا وَالَّذِينَ آمَنُوا
مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَمِنْ خِزْيِ يَوْمِئِذٍ
إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ﴿٦٦﴾

67. И на оние кои зулум правеа ги погоди страшен глас и ете, останаа во домовите свои, скаменети,

68. како никогаш да не беа вселени во нив. Ете, Семуд, навистина, не го признаваше Господарот свој. Далеку нека е Семуд!

69. И пратениците Наши му дојдоа на Ибрахим како радосница. Рекоа: “Селам!” А тој рече: “Селам!” И веднаш ги почести со печено теле!

70. И бидејќи ги виде рацете нивни како не го допираат, се вчудоневиди од нив и почувствува страв. Рекоа: “Не плаши се, ние сме испратени до народот на Лут!”

71. А жената негова стоеше тука па се насмевнуваше. Па, ја зарадувавме со Исхак, а по Исхака и со Јакуб.

72. И жената рече: “Е, тешко мене!” Зарем јас да родам, стара, мажот ми е стар и изнеможен? Ова, навистина, е чудна работа.”

73. Тие рекоа: “Се чудиш ли на наредбата Аллахова?” Милоста Аллахова и берикетите Негови нека бидат со вас, о Ехлул-Бејт! Он, навистина, е за благодарност Достоен и Возвишен!

وَأَخَذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيارِهِمْ جثيمين ﴿٧٧﴾

كَانَ لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا إِلَّا إِنَّا شَمُودًا كَفَرُوا وَارَءَهُمُ الْآبَعْدَ الشَّمُودَ ﴿٧٨﴾

وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى قَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ فَمَا لَبِثَ أَنْ جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِيذٍ ﴿٧٩﴾

فَلَمَّا رَأَى أَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ نَكِرَهُمْ وَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ إِنَّا أَزْسلْنَا إِلَى قَوْمِ لُوطٍ ﴿٨٠﴾

وَأَمْرَأَتُهُ قَائِمَةٌ فَضَحِكَتْ فَبَشَّرْنَاهَا بِإِسْحَقَ وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَقَ يَعْقُوبَ ﴿٨١﴾

قَالَتْ يَوْنِلَيَّْ أَلِدٌ وَأَنَا عَجُوزٌ وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجِيبٌ ﴿٨٢﴾

قَالُوا اتَّعَجِبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحِمْتُ اللَّهَ وَبَرَكَتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ ﴿٨٣﴾

74. И бидејќи на Ибрахим му се тргна стравот веднаш му дојде радосница и почна да расправа со Нас за народот на Лут.

75. Да, Ибрахим беше и благ, и мек и оддаден!

76. О Ибрахим, избегни го тоа. Наредбата од Господарот твој веќе ти дојде а ним ќе им дојде, навистина, казната неминовна.

77. И бидејќи пратениците Наши му дојдоа на Лут, доаѓањето нивно им беше непријатно, и во душата си почувствува теснотија, и рече: “Ова е тежок ден!”

78. И му дојде народот негов, брзајќи кон него, а порано... работеа лоши дела. Рече: “О народе мој, овие се ќерки мои, и оние ви се почисти. Па, плашете се од Аллах, и во присуство на гостите мои, не срамотете ме. Нема ли меѓу вас човек паметен?”

79. Тие рекоа: Веќе знаеше дека не ни се потребни ќерките твои. И ти, сигурно, ќе го признаеш она што го сакаме.”

80. Тој рече: “Е, кога би имал моќ против вас или кога би можел да се заштитам кај некоја сила голема!”

فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ الرَّوْعُ وَجَاءَتْهُ الْبُشْرَى
يُجَادِلُنَا فِي قَوْمِ لُوطٍ ﴿٧٤﴾

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّاهٌ مُنِيبٌ ﴿٧٥﴾

يَا إِبْرَاهِيمُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا إِنَّهُ قَدْ جَاءَ أَمْرُكَ
وَأِنَّهُمْ لَاتِيهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُودٍ ﴿٧٦﴾

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِئَاءَ يَوْمٍ
ذُرْعَاوًا قَالَ هَذَا يَوْمُ عَصِيبٍ ﴿٧٧﴾

وَجَاءَهُ قَوْمُهُ يُهْرَعُونَ إِلَيْهِ وَمِنْ قَبْلُ كَانُوا
يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ قَالَ يَنْقُورُ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي
هُنَّ أَطْهَرُ لَكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تَخْزُونِ فِي ضَعِيفِي
أَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ ﴿٧٨﴾

قَالُوا الْقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ
وَإِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا تُرِيدُ ﴿٧٩﴾

قَالَ لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةً أَوْ آوَى إِلَيَّ رُكْنٌ شَدِيدٌ ﴿٨٠﴾

81. Тие рекоа: “О Лут, ние сме пратеници од Господарот твој. Па, оние не ќе те стигнат и затоа отпатувај со семејството твое, во половината од ноќта, и никој од вас нека не го врти погледот назад, освен жената твоја. Да, нејзе ќе и се случи она што и ним ќе им се случи. Рокот нивни, навистина, се мугрите. А зарем мугрите не се блиску?”

82. И бидејќи стапи наредбата Наша, сè она што беше горе Ние го срамнивме и ги опсипавме со густ дожд, скаменет кал, кој непрестано паѓаше,

83. што беше веќе обележен за тоа од Господарот твој, и таквото нешто не е далеку од зулумџарите.

84. И до Медјен, нивниот брат Шуајб, Ние го испративме. Рече: “О народе мој, обожавајте го Аллаха. Друг бог освен Него немате. И не скратувајте ни на кантар ни на вага. Јас гледам дека сте, навистина, во добро изобилно и, секако, се плашам за вас од казната на денот сеопфатен.

85. О народе мој, мерете праведно и на кантар и на вага, и не скратувајте им на луѓето нивни од нештата нивни, и не сејте безредие по земјата!

قَالُوا يَلُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَن يَصِلُوا إِلَيْكَ
فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِّنَ اللَّيْلِ وَلَا يَلْنَفِتْ
مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا أَمْرًا نَّكَ إِنَّهُ مُصِيبُهَا
مَا أَصَابَهُمْ إِن مَّوْعِدُهُمُ الصُّبْحُ
أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ ﴿٨١﴾

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا
وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَارَةً مِّن سِجِّيلٍ
مَّنضُودٍ ﴿٨٢﴾

مُسَوَّمَةٌ عِندَ رَبِّكَ وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ
بَبَعِيدٍ ﴿٨٣﴾

﴿٨٤﴾ وَإِلَى مَدْيَن أَخَاهُ شُعَيْبًا قَالَ يَبْنَورِ اعْبُدُوا
اللَّهَ مَا لَكُمْ مِّنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ وَلَا تَنفُسُوا
الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ إِنِّي أَرَبُكُمْ بِخَيْرٍ
وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ تُحِيطُ ﴿٨٥﴾

وَيَبْنَورِ أَوْفُوا بِالْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ
وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا
فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٨٥﴾

86. Она што Аллах го остави за вас е подобро за вас ако сте верници! Јас не сум ваш чувар!”

87. Тие рекоа: “О Шуајб, дали намазот твој ти наредува да го оставиме она што го обожаваат предците наши или, пак, според желба наша да постапиме со имотот наш. Ти си, навистина, благ и упатувач!”

88. Тој рече: “О народе мој, видете дека сум при јаснотијата од Господарот мој кој ме снабди со убав ‘рск. И не сакам да го препорачувам она од што ве одвраќам, туку сакам, колку што е во можност моја, да направам добро. А успехот мој зависи само од Аллах. Врз Него се потпирам и Нему му се обраќам!”

89. О народе мој, неслагањето со мене нека не ве доведе до тоа да ви се случи слично на она што му се случи на народот на Нух или на народот на Худ или на народот на Салих. А ни народот на Лут не е далеку од вас.

90. Барајте прошка од Господарот ваш, потоа упатете Му покајание. Господарот мој, навистина, е Сомилосен и Наклонет!

91. Тие рекоа: “О Шуајб, ние не разбираме многу од она што ти го зборуваш; и те гледаме меѓу нас како слаб, и да не е

يَقِيتُ اللَّهُ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ
وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ ﴿٨٦﴾

قَالُوا يَشْعِيبُ أَصَلَوْتُكَ تَأْمُرُكَ أَنْ تَتْرَكَ
مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا أَوْ أَنْ نَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا
مَا نَشَاءُ إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ ﴿٨٧﴾

قَالَ يَنْقُومُ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي
وَرَزَقْنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَخَالِفَكُمْ
إِلَى مَا أَنهَيْتُكُمْ عَنْهُ إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ
مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ
وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ﴿٨٨﴾

وَيَنْقُومُ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلُ
مَا أَصَابَ قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ
وَمَا قَوْمُ لُوطٍ مِنْكُمْ بِبَعِيدٍ ﴿٨٩﴾

وَأَسْتَغْفِرُكُمْ ثُمَّ تَوْبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي
رَحِيمٌ وَدُودٌ ﴿٩٠﴾

قَالُوا يَشْعِيبُ مَا نَفَقَهُ كَثِيرًا مِمَّا تَقُولُ
وَإِنَّا لَنَرَاكَ فِينَا ضَعِيفًا وَلَوْلَا رَهْمُكَ
لَرَجَمْنَاكَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْنَا بِعِزِّينٍ ﴿٩١﴾

роднината твоја, ќе те камениваме. Ти не си во однос на нас јак.”

92. Тој рече: “О народе мој, зарем роднината моја ви е поблиску од Аллах? А вие Нему му ги свртивте плеките. Господарот мој, навистина, го опфаќа она што го работите.

93. О народе мој, работете онолку колку што е во можност ваша, а и јас, навистина, ќе си работам. Ќе узнаете кому ќе му дојде казната, кој ќе биде поразен, и кој е лашко. Очекувајте а и јас, навистина, ќе очекувам со вас!”

94. И бидејќи стапи наредбата Наша, го спасивме Шуајба и оние кои веруваа со него, со милоста Наша, а оние кои зулум направија ги погоди страшен глас, па останаа во домовите свои, скаменети,

95. како и да не беа никогаш во нив. Далеку нека е Медјен како што се и оддалечи и Семуд!

96. И веќе Муса Ние го испративме со знаменијата Наши и со јасна власт,

97. до фараонот и големците негови. Па, ја следеа наредбата на фараонот. А наредбата на фараонот не е упатувачка.

قَالَ يَنْقُومِ أَرْهَطِي - أَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ
وَاتَّخَذْتُمُوهُ وَرَاءَكُمْ ظَهْرًا إِنَّ رَبِّي
بِمَا تَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿٩٢﴾

وَيَنْقُومِ أَعْمَلُوا عَلَى مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَمِلٌ
سَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ
وَمَنْ هُوَ كَذِبٌ وَأَرْتَقِبُوا
إِنِّي مَعَكُمْ رَقِيبٌ ﴿٩٣﴾

وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا وَالَّذِينَ آمَنُوا
مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَأَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ
فَأَصْبَحُوا فِي دِئَرِهِمْ جَثِيمٌ ﴿٩٤﴾

كَانَ لَمُيِّنَتَوْنَهَا الْأَبْعَدَ الْمَدِينِ كَمَا بَعْدَتْ
شُعُودٌ ﴿٩٥﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٩٦﴾

إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَاتَّبَعُوا أَمْرَ فِرْعَوْنَ
وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ ﴿٩٧﴾

98. Фараонот на Денот суден ќе го предводи народот свој, и ќе го нурне во огнот. Е, само колку е лошо местото каде што ќе бидат нурнати!

99. И на овој свет и на оној свет ќе бидат здружени со проклетството, е, само колку лошо ќе им биде даденото им следување!

100. Ете, тоа се некои од кажувањата за населбите за кои Ние ти кажуваме од кои некои постојат а некои се снемани.

101. И Ние не им направивме зулум, туку самите себеси зулум си направија. И божествата до кои се повикуваа, а не повикувајќи се на Аллах, во ништо не им беа при помош, зашто стапи наредбата од Господарот твој. И оние само пропаѓањето им го зголемуваа!

102. Ете, тоа е казната од Господарот твој кога ги казнува населбите кои се зулумкарски. А казната Негова, навистина, е болна и силна!

103. Ете, во тоа, навистина, има знамение за оној кој се плаши од казната на Ахирет. Ете, тоа е Ден во кој луѓето ќе бидат збрани; ете, тоа е Ден во кој ќе присуствуваат сите!

يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ
وَيُنْسِ الْوِرْدَ الْمَوْرُودَ ﴿٩٨﴾

وَأَتَّبِعُوا فِي هَذِهِ لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يُنْسِ
الرِّقْدَ الْمَرْقُودَ ﴿٩٩﴾

ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْقُرَى نَقُصُّ عَلَيْكَ
مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيدٌ ﴿١٠٠﴾

وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ
عَنْهُمْ إِلَهُهُمْ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ
لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتْبِيبٍ ﴿١٠١﴾

وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَى وَهِيَ ظَالِمَةٌ
إِنَّ أَخْذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ ﴿١٠٢﴾

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِمَنْ خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ ذَلِكَ
يَوْمٌ مُجْمُوعٌ لَهُ النَّاسُ وَذَلِكَ يَوْمٌ مَشْهُودٌ ﴿١٠٣﴾

104. И само за определено време Ние го задоцнуваме.

105. Ден во кој ќе се стигне: никој не ќе зборува освен по одобрението Негово. Па, некои меѓу нив ќе бидат несреќни а некои среќни.

106. Што се однесува до несреќниците оние ќе бидат во огнот и во него тешко ќе дишат и тешко ќе лелекаат.

107. И во него за навек ќе останат сè додека траат небесата и Земјата, освен со посак на Господарот твој. Господарот твој, навистина, го работи она што посакува!

108 Што се однесува до среќните...па, оние ќе бидат во Џеннетот и во него за навек ќе останат сè додека траат небесата и Земјата, освен со посак од Господарот твој. Давање ќе биде тоа неограничено.

109. И не биди, тогаш, при сомнение во врска со она што го обожаваат. Обожаваат само како што обожаваа предците нивни од порано. И без да им се скрати Ние ќе им го дадеме заслуженото.

110. И на Муса, секако, Ние му дадовме Книга... па, во врска со неа станаа деленици. И да не беше зборот од Господарот твој,

وَمَا تُؤَخِّرُهُ إِلَّا لِأَجَلٍ مُّعَدُّودٍ ﴿١٠٤﴾

يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلِّمُنَّ أَنْفُسَ إِلَّا بِذَاتِهَا فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ ﴿١٠٥﴾

فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فَمِنْهُمْ فِي النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ ﴿١٠٦﴾

خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ ﴿١٠٧﴾

﴿١٠٨﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ سَعِدُوا فَمِنْهُمْ فِي الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ عَطَاءٌ غَيْرُ مَجْذُودٍ ﴿١٠٨﴾

فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّمَّا يَعْْبُدُونَ هَؤُلَاءِ مَا يَعْْبُدُونَ إِلَّا كَمَا يَعْْبُدُ آبَاؤُهُمْ مِنْ قَبْلُ وَإِنَّا لَمُوقِفُهُمْ نَصِيبُهُمْ غَيْرُ مَنْقُوصٍ ﴿١٠٩﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَآخِلِفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقَضَيْنَا بَيْنَهُمْ

кој претходеше, сигурно ќе беше пресудено меѓу нив. Да, оние се при сомнение во неа што доведува до несигурност.

111. И сите нив, за делата нивни, Господарот твој, секако, ќе ги награди. Да, Он е Известен за она што го работат!

112. Па, издржи по патот вистински! Онака како што ти е наредено, тебе и на оние кои се со тебе, кои ќе се покајат, и не бунете се! Он, навистина, го гледа она што го работите!

113. И не поддржувајте ги оние кои зулум направија... та, ќе ве допре огнот и, освен Аллах, немате други заштитници, и не ќе ви се помогне!

114. И изврши го намазот на почетокот и при крајот на денот, и во почетоците на ноќта. Добрите дела, навистина, ги бришат лошите дела. Ете, тоа е опомена за оние кои се опоменуваат!

115. Стрпи се! Та, Аллах, навистина, не ќе им ја намали наградата на добротините!

116. Немаше ли низ столетијата пред вас честити кои спречуваа да се прави безредие на земјата? Но, беа само малку оние меѓу нив кои Ние ги спасивме, а оние кои го следеа зулумот, уживаа во него и беа насилници!

وَلِيَانَهُمْ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٌ ﴿١١٠﴾

وَإِنْ كُلُّ لَمَلٍ يُوفِيَنَّهُمْ رَبُّكَ
أَعْمَلَهُمْ إِنَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١١١﴾

فَأَسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا
إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١١٢﴾

وَلَا تَرْكَبُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَمَا تَسْكُمُ النَّارُ
وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ
لَا تُنصَرُونَ ﴿١١٣﴾

وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفَا مِنْ أَلَيْلٍ
إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ
ذَلِكَ ذِكْرٌ لِلذَّاكِرِينَ ﴿١١٤﴾

وَأَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿١١٥﴾

فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُوا بَقِيَّةٍ
يَنْهَوْنَ عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا
مِّمَّنْ أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ وَاتَّبَعَ الَّذِينَ
ظَلَمُوا مَا أَتَرَفُوا فِيهِ وَكَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿١١٦﴾

117. И Господарот твој не ги ништеше населбите неправедно доколку жителите нивни беа добри.

118. А Господарот твој да сакаше Он ќе ги направеше луѓето да бидат една заедница; но, тие постојано се разединуваат,

119. освен оние на кои Господарот твој им се смилува, и за тоа ги создаде. И зборот на Господарот твој се усоврши: “Секако, ќе го исполнам Џехеннемот заедно: и со цини и со луѓе!”

120. И сè што Ние ти кажуваме од кажувањата за пејгамберите е само за да ти се зајакне срцето твое. И со оваа вистина ти дојде и Ука и Опомена за верниците!

121. И кажи им на оние кои не веруваат: “Работете колку што е во можност ваша, а и ние, навистина, ќе работиме.

122. Очекувајте а и ние, исто така, ќе очекуваме.”

123. Тајната и на небесата и на Земјата е - Аллахова! И сите нешта Нему Му се враќаат. Па, обожавајте Го и потпрете се врз Него. А Господарот твој не е невнимателен кон она што го работите!

وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ
وَأَهْلِهَا مُصْلِحُونَ ﴿١١٧﴾

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً
وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ ﴿١١٨﴾

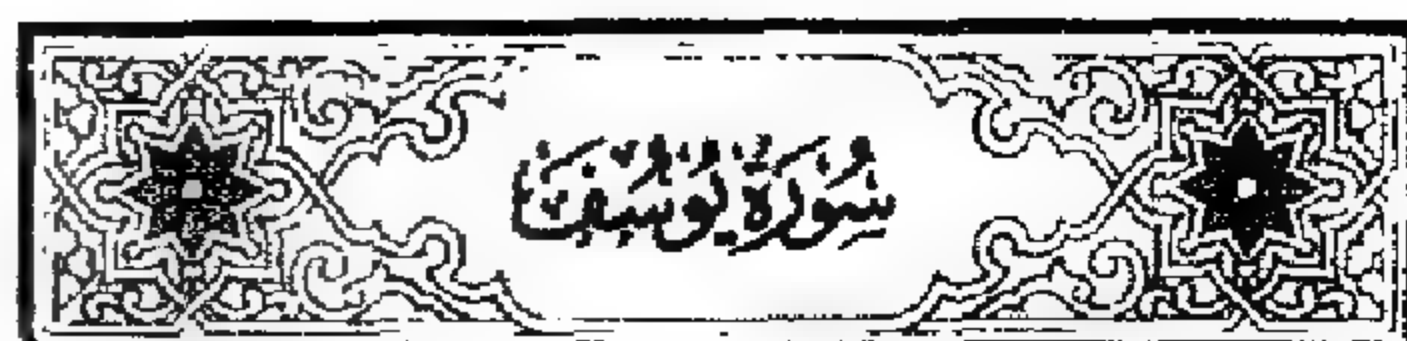
إِلَّا مَن رَّحِمَ رَبُّكَ وَلِذَٰلِكَ خَلَقَهُمْ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ
رَبِّكَ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ
أَجْمَعِينَ ﴿١١٩﴾

وَكَلَّا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نُثَبِّتُ بِهِ
فُؤَادَكَ وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ
وَذِكْرٌ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢٠﴾

وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ
إِنَّا عَمِلُونَ ﴿١٢١﴾

وَأَنْتُمْ بِأَنَّا مُنْتَظِرُونَ ﴿١٢٢﴾

وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ
الْأَمْرُ كُلُّهُ فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ
وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٢٣﴾

ЈУСУФ (Јусуф) XII

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

1. Елиф, лам, ра! Еве, ајети од
Книгата јасна,

2. Ние го објавивме, нависти-
на, Кур'анот на арапски за да
сфатите.

3. И Ние ти ги кажуваме
најубавите кажувања, објавувај-
ќи ти го овој Кур'ан, иако пред
него беше меѓу невнимателните!

4. И кога Јусуф му рече на
бабо му: “О бабо, во сон видов,
навистина, единаесет ѕвезди, и
Сонцето и Месечината како ми
се поклонуваат!”

5. Бабо му рече: “О синко, не
кажувај го сонот твој на браќата
твои, зашто ќе ти направат
некаква сплетка. Шејтанот, на-
вистина, е отворен непријател за
човекот.”

6. Ете, така Господарот твој
ќе те одбере и ќе те поучи во
толкувањето на настаните и ќе
го надополни благодатот Свој
врз тебе, и врз семејството на
Јакуб онака како што го
усоврши на твоите предци, пред

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّيْلَكَ ءَايَتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿١﴾

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢﴾

نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا
إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْءَانَ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ
لَمِنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣﴾

إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ
كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ ﴿٤﴾

قَالَ يَبْنِي لَا تَقْصُصْ رُءْيَاكَ عَلَى إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا
لَكَ كَيْدًا إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٥﴾

وَكَذَلِكَ يَجْتَبِيكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ
الْأَحَادِيثِ وَيُسَبِّحُ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ آلِ
يَعْقُوبَ كَمَا أَتَمَّهَا عَلَىٰ أَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلِ إِبْرَاهِيمَ وَإِصْحَاقَ
إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦﴾

тебе, на Ибрахим и на Исхак. Господарот твој, навистина, е Зналец и Мудар!”

7. И при Јусуфа и при браќата негови има, секако, знаменија за прашувачите;

8. кога оние рекоа: “Да, Јусуф и брат му се помили кај бабо ни, а ние сме, навистина, дружина, и бабо ни, секако, е во заблуда јасна!

9. Убијте го Јусуфа или изгонете го во некоја земја. Лицето од бабо ви кон вас ќе биде управено и ќе бидете, по него, добар народ!”

10. И еден меѓу говорниците нивни рече: “Не убивајте го Јусуфа, туку фрлете го, ако веќе тоа го правите, во дното на бунарот, па ќе си го земе некој караван.”

11. Рекоа: “О бабо наш, зошто немаш доверба во нас за Јусуф? Ние него, навистина, само ќе го советуваме!

12. Испрати го утре со нас во прошетка да се поигра. Навистина, ќе го чуваме!”

13. Тој рече: “Да, загрижен сум да не го одведете и се плашам да не го изеде волк кога не ќе му обрнете внимание.”

﴿لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ
آيَاتٍ لِّلسَّالِينَ﴾

إِذْ قَالُوا لِيُوسُفُ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَيْنَا مِمَّا
وَنَحْنُ غَضَبَةٌ إِنَّ أَبَانَا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٨﴾

أَقْتُلُوا يُوسُفَ أَوْ اطْرَحُوهُ أَرْضًا يَخْلُ لَكُمْ وَجْهَ
أَيِّكُمْ وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ ﴿٩﴾

قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَالْقَوَّةُ فِي غَيْبَتِ
الْجُبِّ يَلْقَاهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِنْ كُنْتُمْ
فَاعِلِينَ ﴿١٠﴾

قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمُرُنَا بِمَا عَلَيَّ يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُ
لَنَصِحُونَ ﴿١١﴾

أَرْسَلَهُ مَعَا غَدَا يَرْتَعْ وَيَلْعَبُ وَإِنَّا لَهُ
لَحَافِظُونَ ﴿١٢﴾

قَالَ إِنِّي لَخَزِينَتِي أَن تَذْهَبُوا بِهِ وَأَخَافُ
أَن يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ ﴿١٣﴾

14. Тие рекоа: “Па, како ќе го изеде волк: ние сме дружина голема, навистина! И така сигурно би биле поразени.”

15. И бидејќи го одведоа се согласија да го фрлат на дното од еден бунар. И тука Ние му објавивме: “Ти, навистина, ќе им донесеш, во врска со работата нивна, вести за ова. И тие не ќе препознаат.”

16. И дојдоа браќата на Јусуф кај бабо им ноќе, плачејќи,

17. и рекоа: “О бабо наш, ние бевме отишле да се наттрчуваме и го оставивме Јусуфа да ни ги чува стварите, па го изеде волк. Е, па, нема ли да ни поверуваш; искрени сме, навистина!”

18. И ја донесоа кошулата негова со лажна крв. Рече: “Не, во душите ваши најдовте нешто што ве радува. Е, само колку е убава трпеливоста! Од Аллах барам помош за она што го опишувате!”

19. И дојде караван еден. Го испратија водоносецот по вода. Овој ја спушти кофата. Рече: “Каква радост; еве дете!” И го сокрија како стоката трговска. Аллах го знае она што го работат.

قَالُوا لَيْنَ أَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ
إِنَّا إِذَا لَخِيرُونَ ﴿١٤﴾

فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَاجْتَمَعُوا أَن يُجْعَلُوهُ فِي غِيَبَتِ
الْجُبِّ وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ لَتُنَبِّئَهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَذَا
وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٥﴾

وَجَاءُوا أَبَاهُمْ عِشَاءً يَبْكُونَ ﴿١٦﴾

قَالُوا يَا أَبَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا يُوسُفَ
عِنْدَ مَتَاعِنَا فَأَكَلَهُ الذِّئْبُ وَمَا أَنتَ بِمُؤْمِنٍ
لَّنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ ﴿١٧﴾

وَجَاءُوا عَلَى قَمِيصِهِ بِدَمٍ كَذِبٍ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ
لَكُمُ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ
وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ ﴿١٨﴾

وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ فَأَدْلَى دَلْوَهُ قَالَ
يَبْشُرِي هَذَا غُلَامٌ وَأَسَرُّهُ بِضْعَةً
وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾

20. И го продадоа за евтина цена: само за износ од неколку дирхеми. И со тоа беа задоволни.

21. И оној што го купи, од Мисир, ѝ рече на жена му: “Направи го пријатен престојот негов; можеби ќе ни биде од корист или, пак, ќе го посиниме.” И ете, така, Ние го сместивме Јусуфа во таа земја и го поучивме во толкувањето на соновите. Аллах е Победник со наредбата Своја, но мнозинството на луѓето не знаат!

22. И бидејќи порасна Ние му дадовме и мудрост и знаење. И ете, така ги наградуваме добротинителите!

23. И настојуваше да го привлече кон себе, онаа во чија кука беше тој, и ги испозатвора вратите, и рече: “Приближи се!” Јусуф рече: “Аллах да ме сочува, газдата мој, навистина, престојот ми го направи убав. Да, зулумџарите нема да бидат спасени!”

24. И таа, секако, покажа желба за него. А тој да не го видеше доказот од Господарот свој ќе покажеше желба за неа. Ете, така Ние од него го отсранивме

وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍ بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ
وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ ﴿٢٠﴾

وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لَا مَرْأَتِي عَاصِرِي
مِثْلِهِ عَسَى أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا
وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ
وَلِنُعَلِّمَهُ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَاللَّهُ غَالِبٌ
عَلَى أَمْرِهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢١﴾

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا
وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٢﴾

وَرَوَدَتْهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ وَغَلَّقَتِ
الْأَبْوَابَ وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ
إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ
الظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾

وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهٖ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا أَنْ رَّءَاهُ بُرْهَنَ
رَبِّهٖ ۖ كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ
وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ ﴿٢٤﴾

лошото и срамното дело. Он, навистина, е меѓу робовите Наши чисти.

25. И двајцата потрчаа кон вратата. И таа ја искина кошулата негова одзади. И го сретнаа мажот ѝ на вратата, и таа рече: “Каква е казната за оној кој сака да ја обесчести жената твоја, освен да се затвори или болно да се казни?”

26. Јусуф рече: “Таа сакаше да ме привлече кон неа.” И еден сведок, тогаш, при семејството нејзино вака посведочи: “Ако кошулата негова е искината однапред, во право си, а Јусуф, тогаш, би лажел.”

27. А ако кошулата негова е искината одзади, таа не е во право, а тој е искрен.”

28. И бидејќи ја виде кошулата негова искината одзади, рече: “Ова е една од вашите сплетки. А сплетките нивни се големи, навистина!”

29. Јусуф, занемари го ова! А ти, жено, побарај прошка за твојот грев. Ти си, навистина, меѓу грешниците!”

30. И жените по градот говореа: “Жената на величеството негово посака да го привлече кон себе своето момче. Многу се вљубила во него. Ние сметаме

وَأَسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ مِنْ دُبُرٍ وَالْقِيَا
سَيِّدَهَا لَدَا الْبَابِ قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ
بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٥﴾

قَالَ هِيَ رَوَدَّتْنِي عَنْ نَفْسِي وَشَهِدَ شَاهِدٌ
مِّنْ أَهْلِهَا إِنْ كَانَتْ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ قُبُلٍ
فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٢٦﴾

وَإِنْ كَانَتْ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ
وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٧﴾

فَلَمَّارَةً قَمِيصَهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ
مِنْ كَيْدِكُنَّ إِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ ﴿٢٨﴾

يُوسُفُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا وَاسْتَغْفِرِي لِذَنبِكِ
إِنَّكِ كُنتِ مِنَ الْخَاطِئِينَ ﴿٢٩﴾

﴿٣٠﴾ وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ
فَتَاهَا عَنْ نَفْسِهِ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا إِنَّا لَنَرَاهَا
فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٣١﴾

дека таа е скршната во заблуда јасна, навистина!”

31. И бидејќи слушна збораници, испрати човек по жените, и им подготви дивани. На секоја од нив ѝ даде нож, и рече: “Излези пред нив!” И бидејќи го видоа, се зачудија и ги испосекоа прстите, и рекоа: “Аллах да сочува, ова не е човек; ова е мелек благороден!”

32. Таа рече: “Ете, тоа е она за што ме озборувавте. Посакав да го привлечам кон себеси па се воздржа. И ако не го направи она што му го наредувам, секако, ќе го фрлам в затвор и ќе биде меѓу понизените!”

33. И тој рече: “Господаре мој, затворот ми е помил од она кон што оние ме повикуваат. Ако не ме сочуваш од сплетките нивни ќе ми се појави желба кон нив и ќе бидам, тогаш, меѓу незнајковците!”

34. Па, му се озва Господарот негов, и го сочува од сплетката нивна. Он, навистина, е Слушач и Зналец!

35. Потоа веднаш видоа знаме-нија, и им се причини дека најубаво е за едно време определено да го фрлат в затвор.

36. Во затворот со него влегоа уште две момчиња. Едното рече:

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ
مُتَّكِفًا ۖ أَتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سَبِّكَيْنَا وَقَالَتِ أَخْرِجْ
عَلَيْهِنَّ فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ
لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ ﴿٣١﴾

قَالَتْ فَذَلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنَّنِي فِيهِ وَلَقَدْ رَوَدْتُهُ
عَنْ نَفْسِي ۖ فَاسْتَعْصَمْتُ وَلِئِنْ لَّمْ يَفْعَلْ مَا أُمِرْتُ
لَيَسْجَنَنَّ وَلَيَكُونَا مِنَ الصَّغِيرِينَ ﴿٣٢﴾

قَالَ رَبِّ السِّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ
وَإِنِّي لَا أَتَصَرَّفُ فِي كَيْدِهِنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُنْ
مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٣٣﴾

فَأَسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ
إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٤﴾

ثُمَّ بَدَأُ لَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا رَأَوُا الْآيَاتِ لَيَسْجُنُنَّهُ
حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٣٥﴾

وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيَانٍ قَالَ أَحَدُهُمَا

“Јас сонував, навистина, дека цедам вино”, а другото, пак, рече: “Јас сонував, навистина, како носам над главава леб што го клукаа птиците.” Објасни ни го значењето нивно! Гледаме дека си, навистина, меѓу добротинителите!”

37. Јусуф рече: “Не ќе ви дојде ни една храна која ја јадете а да не ве известам за нејзиното значење пред да ви дојде. Тоа е она со што ме поучи Господарот мој. Да, јас ја оставив верата на народот кој не веруваше во Аллах и кој не го признаваше Ахирет!”

38. Ја следам верата на моите предци: Ибрахим, Исхак, Јакуб. Не ни доликува ништо да Му здружуваме на Аллах. Ете, тоа е од добрината Аллахова кон нас и кон луѓето, но мнозинството меѓу луѓето не се заблагодаруваат.

39. О другари мои затворски, кој е подобар: расфрлени божества или еден Аллах, Моќен!

40. Оние кои ги обожавате освен Аллах се само имиња кои им ги дадовте, вие и предците ваши; затоа Аллах не ви објави никаков доказ. Пресудата е само Аллахова. Ви нареди само Него

إِنِّي أَرِنِّي أَغَصِرُ خَمْراً وَقَالَ الْآخَرُ إِنِّي أَرِنِّي
أَحْمِلُ فَوْقَ رَأْسِي خُبْزاً نَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ نَبِّئْنَا
بِتَأْوِيلِهِ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٧﴾

قَالَ لَا يَأْتِيَكُمُ طَعَامٌ تُرْزَقَانِهِ إِلَّا نَبَّأْتُكُمَا
بِتَأْوِيلِهِ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا ذَلِكَمَا مَعَ عَلَمِي رَبِّي
إِنِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ
وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿٣٨﴾

وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
مَا كَانُوا لَنَا أَنْ نُشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ذَلِكَ
مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ وَلَئِنْ أَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٩﴾

يَصْحَبِي السِّجْنِ أَرْبَابٌ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ
أَمِ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٤٠﴾

مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءُ سَعَيْتُمُوهَا
أَنْتُمْ وَءَابَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ
إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ
ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَئِنْ أَكْثَرَ النَّاسِ

да Го обожавате. Е, тоа е постојаната вера, но мнозинството меѓу луѓето не знаат!

41. О другари мои затворски, еден од вас Господарот ќе го напие со вино, а другиот ќе го распне и птиците ќе јадат од главата негова. Така е одредена судбината за која барате одговор.”

42. И Јусуф му рече на едниот за кого мислеше дека ќе биде спасен: “Спомени ме при господарот твој.” Шејтанот, меѓутоа, направи да заборави да го спомене кај господарот свој и заради тоа остана в затвор уште неколку години.

43. И владарот рече: “Јас сонував, навистина, седум крави дебелы како ги јадат седум крави слаби и седум класја зрели и други седум суви. О големци, протолкувајте ми го сонот мој ако толкувате сонови!”

44. Рекоа: “Матни сонови! Ние не знаеме да ги објаснуваме соновите.”

45. И оној од двајцата, кој се спаси, кој се сети по дружењето со Јусуф, рече: “Јас ќе ви го изнесам значењето: само испратете ме!”

46. “О Јусуф, о пријателу! Протолкувај ни што значат седум крави слаби да јадат седум крави дебелы и седум класја зрели и други седум класја суви, за да се

لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾

يَصْنَعِي السِّجْنَ أَمَّا أَحَدُكُمَا فَيَسْقَى رَبَّهُ
خَمْرًا وَأَمَّا الْآخَرُ فَيُصْلَبُ فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ
مِنْ رَأْسِهِ ۚ قُضِيَ الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ ﴿٤١﴾

وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِنْهُمَا اذْكُرْنِي
عِنْدَ رَبِّكَ فَأَنَسَهُ الشَّيْطَانُ ذِكْرَ
رَبِّهِ ۖ فَلَبِثَ فِي السِّجْنِ بِضْعَ سِنِينَ ﴿٤٢﴾

وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ
يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعَ سُنبُلَاتٍ
خُضِرٍ وَأُخْرَى يَابِسَاتٍ ۚ يَأْتِيهَا الْمَلَأُ أَفْتُونٍ
فِي رُءُوسِهِنَّ إِن كُنْتُمْ لِلرُّءُوسِ يَاطْعُونَ ﴿٤٣﴾

قَالُوا أَضُغْتُ أَهْلَكُم مَّا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ
الْأَهْلَامِ بِعَالَمِينَ ﴿٤٤﴾

وَقَالَ الَّذِي نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ
أَنَا أَنْتُمْ كُمْ بِتَأْوِيلِهِ ۚ فَأَرْسَلُونِ ﴿٤٥﴾

يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ
سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعِ
سُنْبُلَاتٍ خُضِرٍ وَأُخْرَى يَابِسَاتٍ لَّعَلِّي أَرْجِعُ

вратам кај луѓето и за да знаат што е тоа.”

47. Рече: “Седум години ќе сете без прекин. И она што ќе го пожнеете оставете го во класјето, освен малку со што ќе се храните.

48. Потоа ќе настапат седум тешки години во кои ќе го потрошат она што го збиравте за нив, освен малку од сè она со што ќе се храните.

49. Потоа ќе дојдат години во кои на луѓето ќе им паѓа дожд и во тие години луѓето ќе цедат од плодовите.”

50. И владарот рече: “Доведете ми го!” И бидејќи пратеникот му дојде, рече: “Врати му се на господарот твој и прашај го што се случи со жените кои ги испосекоа рацете нивни. Господарот мој, навистина, ги знае сплетките нивни.”

51. Владарот рече: “Што е, токму, со вас? Зошто сакавте да го привлечете Јусуфа кон вас?” Рекоа: “Аллах да чува, ние ништо лошо за него не знаеме.” И жената на моќникот рече: “Вистината сега излезе на виделина. Јас посакував, токму, да го привлечам, но он, навистина, е меѓу искрените.”

إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٦﴾

قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَأْبًا فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ
فِي سُنْبُلِهِ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّا نَأْكُلُونَ ﴿١٧﴾

ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعٌ شِدَادًا كُنَّ
مَاقِدَّمَ مِمَّا هُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّا تَحْصِتُونَ ﴿١٨﴾

ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ
يَعْصِرُونَ ﴿١٩﴾

وَقَالَ الْمَلِكُ أَتُؤْتِيَنِي بِهِ فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ أَرْجِعْ
إِلَى رَبِّكَ فَسَأَلَهُ مَا بَالَ النِّسْوَةِ الَّتِي قَطَعْنَ
أَيْدِيَهُنَّ إِنَّ رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ ﴿٢٠﴾

قَالَ مَا خَطْبُكُنَّ إِذْ رَاوَدْتَن يُوسُفَ عَنْ نَفْسِهِ
قُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سَوَاءٍ قَالَتْ
أَمْرَأَتُ الْعَزِيزِ اتَّقَنِ حَصْحَصَ الْحَقُّ أَنَا رَاوَدْتُهُ
عَنْ نَفْسِهِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢١﴾

52. И ете, нека знае дека, навистина, не го изневерив тајно. И Аллах, секако, не ја управува сплетката на изневерителите!

53. Јас, меѓутоа, не се оправдувам. Душата, навистина, е наклонета кон злото, освен ако не ѝ се смилува Господарот мој. Господарот мој, навистина, е Простувач и Сомилосен!

54. И владарот рече: “Доведете го кај мене, ќе го избирам за свој придружник.” И бидејќи разговараше со него, рече: “Ти денес кај нас имаш сигурно место.”

55. Јусуф рече: “Одреди ме да ги чувам ризниците во земјава. Јас сум, навистина, познат чувар!”

56. И ете, така Ние на Јусуф му дадовме посебно место на земјата. И се исели на неа таму каде што сакаше. Со милоста Наша Ние наградуваме кого сакаме, а наградата на добротинителите не ја намалуваме.

57. А наградата на Ахирет е подобра за оние кои веруваа и кои беа богобојазливи.

58. И дојдоа браќата на Јусуф и влегоа кај него. И тогаш тој ги препозна а тие него не го препознаа.

ذَٰلِكَ لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِنِينَ ﴿٥٢﴾

﴿٥٣﴾ وَمَا أَتَّبِعُ نَفْسِي إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٥٤﴾

وَقَالَ الْمَلِكُ أَتُؤْتِي بِهِ؟ أَسْتَخْلِصُهُ لِنَفْسِي فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ ﴿٥٥﴾

قَالَ اجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ ﴿٥٦﴾

وَكَذَٰلِكَ مَكَّنَّا يُوسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَّبِعُوا مِنْهَا حَيْثُ يَشَاءُ نُصِيبُ بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَشَاءُ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٧﴾

وَلَا نُجْزِ الْأَخِرَةَ خَيْرٌ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٥٨﴾

وَجَاءَ إِخْوَةُ يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿٥٩﴾

59. И бидејќи ги снабди со делот нивни, рече: “Доведете го кај мене вашиот брат по бабо. Не гледате ли дека јас, навистина, мерам праведно и дека јас сум најдобар угостувач?

60. Па, ако не го доведете нема да ви мерам и повеќе нема да ми се приближувате!”

61. Рекоа: “Ќе настојуваме да го одвратиме од него бабо му; и, секако, тоа ќе го направиме!”

62. И Јусуф им рече на момчињата: “Погледнете ги нивните покуќнини во товарите нивни; можеби, кога ќе им се вратат на семејствата, ќе ги препознаат; можеби пак ќе се вратат.”

63. И бидејќи се вратија кај бабо им, рекоа: “О бабо наш, ние нема да добиеме повеќе храна. Испрати го, тогаш, брат ни со нас. Со него сигурно ќе добиеме храна. И сигурно ќе го чуваме!”

64. Бабо им рече: “Да ви го доверам ли онака како што ви го доверив брат му порано? Па, Аллах е најдобриот чувар! И меѓу милостивите, токму, е Нај-милостивиот!

65. И бидејќи го отворија товарот, видоа како покуќнините

وَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَازِهِمْ قَالَ أَتْتُونِي بِأَخٍ لَّكُمْ
مِّنْ أَبِيكُمْ أَلا تَرَوْنَ أَنِّي أَوْفِي الْكَيْلِ
وَأَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ﴿٥٩﴾

فَإِن لَّمْ تَأْتُونِي بِهِ فَلَا كَيْلَ لَّكُمْ عِنْدِي
وَلَا تَقْرَبُونِ ﴿٦٠﴾

قَالُوا سَتَرُوهُ عَنْهُ أَبَاهُ وَإِنَّا لَفَاعِلُونَ ﴿٦١﴾

وَقَالَ لِفَتْيَانِهِ اجْعَلُوا بِضْعَتَهُمْ فِي رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ
يَعْرِفُونَهَا إِذَا انْقَلَبُوا إِلَى أَهْلِهِمْ
لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٦٢﴾

فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَى أَبِيهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مَنَعَ مِنَّا
الْكَيْلُ فَأَرْسِلْ مَعَنَا أَخَانَا نَكْتَلْ
وَإِنَّا لَخَافِظُونَ ﴿٦٣﴾

قَالَ هَلْ ءَامَنُكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا ءَامَنُكُمْ
عَلَىٰ أَخِيهِ مِنْ قَبْلُ فَأَلَّهٖ خَيْرٌ حَافِظًا
وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٦٤﴾

وَلَمَّا فَتَحُوا مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا بِضْعَتَهُمْ رُدَّتْ

нивни се вратени, и рекоа: “О бабо наш, што ни треба повеќе? Овие наши покуќнини ни се вратија; ќе ги снабдиме семејствата наши, и ќе го чуваме братни, и ќе добиеме повеќе од еден камилски товар, - тоа е товар незначителен.”

66. Тој рече: “Нема да го испра-там со вас, сигурно, додека не ми дадете заклетва, која ќе се поптира врз Аллах дека ќе ми го вратите, освен ако не настрада-те. И бидејќи му дадоа заклетва, рече: “Аллах е Закрилник за она што го зборуваме!”

67. И рече: “О синови мои, не влегувајте низ една порта, туку влегувајте низ различни порти. Јас немам никаков удел во она што ви го одредува Аллах. Пре-судата, навистина, е - Аллахова! Врз Него се потпирам и врз Него се потпираат они кои, токму, се потпираат.”

68. И бидејќи влегоа отаде од каде што им заповеда бабо им, ништо за нив не беше остварено од страна на Аллах, освен потребата во душата на Јакуб која ја оствари; Јакуб беше зналец бидејќи Ние го поучивме, навистина, но мнозинството на луѓето не знаат.

إِلَيْهِمْ قَالُوا بَلَاءًا مَّا نَبْغِي هَذِهِ بِضَاعَتُنَا
رُدَّتْ إِلَيْنَا وَنَمِيرُ أَهْلَنَا وَنَحْفَظُ أَخَانَا وَنَزِدَادُ
كَيْلَ بَعِيرٍ ذَلِكَ كَيْلٌ يَسِيرٌ ﴿٦٥﴾

قَالَ لَنْ أَرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّى تُؤْتُونِ مَوْثِقًا
مِّنَ اللَّهِ لَتَأْتُنَّنِي بِهِ إِلَّا أَن يُحَاطَ بِكُمْ فَلَمَّا آتَوْهُ
مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿٦٦﴾

وَقَالَ يَبْنَئِي لَا تَدْخُلُوا مِن بَابٍ وَاحِدٍ وَادْخُلُوا
مِنَ أَبْوَابٍ مُّتَفَرِّقَةٍ وَمَا أُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ
مِنْ شَيْءٍ إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٦٧﴾

وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُمْ مَا كَانَ
يُغْنِي عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةً فِي نَفْسِ
يَعْقُوبَ قَضَاهَا وَإِنَّهُ لَذُو عِلْمٍ لِّمَا عَلَّمْنَاهُ
وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾

69. И бидејќи влегоа кај Јусуф, го привлече Јусуф брат му кон себе, и рече: “Да, јас сум брат ти, и не жалости се за она што го направија!”

70. И бидејќи ги снабди со она што требаше да ги снабди, стави еден сад за мерење во товарот од брат му. Потоа, еден возгласник возгласи: “О каравану, вие сте, навистина, крадци!”

71. И оние, враќајќи им се, рекоа: “Што барате?”

72. Рекоа: “Го бараме садот од владарот, а оној што ќе го донесе ќе добие товар камилски. За тоа јас ветувам.”

73. Рекоа: “Се колнеме во Аллах! Вие знаете дека не дојдовме да правиме безредие во земјава и, секако, не сме крадци!”

74. Ги прашаа: “Каква ќе му биде казната ако лажете?”

75. Одговорија: “Казната негова е кај оној во чиј товар ќе се најде - па, тоа е казната негова. Ете, така Ние ги казнуваме зулумкарите!”

76. И тогаш Јусуф почна со вреките нивни пред да почне со вреката од брат му, и го извади садот од вреката на брат му.

وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ ءَاوَىٰ إِلَىٰ أَخِيهِ ۖ قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٩﴾

فَلَمَّا جَهَّزَهُم بِجَهَازِهِمْ جَعَلَ السِّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ ثُمَّ أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ أَتَتْهَا الْعِيرُ إِنَّكُمْ لَسَارِقُونَ ﴿٧٠﴾

قَالُوا وَأَقْبَلُوا عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقِدُونَ ﴿٧١﴾

قَالُوا نَفَقْدُ صُوعَ الْمَلِكِ وَلِمَن جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ ﴿٧٢﴾

قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْتَنَا بِنَفْسٍ فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ ﴿٧٣﴾

قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُ إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ ﴿٧٤﴾

قَالُوا جَزَاؤُهُ مَن وُجِدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٧٥﴾

فَبَدَأَ بِأَوْعِيَّتِهِمْ قَبْلَ وِعَاءِ أَخِيهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ وِعَاءِ أَخِيهِ كَذَلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ

Ете, со таква итрина Ние го поучивме Јусуфа. Јусуф не можеше, според законот на владарот, да го земе брат му како роб, освен ако не сака Аллах. Кого сакаме Ние на степени го воздигнуваме. И над секое знаење има зналец!

77. Тие рекоа: “Ако тој украде, украде и брат му пред него.” И тоа Јусуф го премолчи во себеси, и не им го обелодени, велејќи си: “Вие сте во полоша состојба, а Аллах најдобро го знае она што вие го опишувате.”

78. Тие рекоа: “О величество, тој, навистина, има стар бабо, во години е, па земи еден од нас наместо него. Гледаме дека си меѓу добротинителите!”

79. Тој рече: “Аллах да сочува од тоа да земеме друг а не овој во чиј товар го најдовме садот. Тогаш, навистина, би биле зулумџари!”

80. И бидејќи изгубија надеж во него, се одвоија насамо. Најстариот од нив рече: “Не знаете ли дека бабо од вас побара заклетва, да се заколнете во Аллах? И порано Јусуфа го упропастивте. Нема да ја напуштам земјава сè додека не ми дозволи бабо ми или, пак, додека не ми пресуди Аллах. А меѓу судиите Он е Најдобриот!

نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مِّنْ نَّشَاءُ وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ ﴿٧٦﴾

﴿٧٦﴾ قَالُوا إِن يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَهُ مِن قَبْلُ فَأَسْرَهَا يَوْسُفُ فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبَيِّدْهَا لَهُمْ قَالِ أَنْتُمْ شَرُّ مَّكَانٍ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ ﴿٧٧﴾

قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا كَبِيرًا فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُ إِنَّا نَرَىكَ مِنْ الْمُحْسِنِينَ ﴿٧٨﴾

قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَن نَأْخُذَ إِلَّا مَن وَجَدْنَا مَتَّعَنَا بِهِ إِنَّا إِذَا أَنْظَلْنَاهُ لَنَمْلِكُنَّ ﴿٧٩﴾

فَلَمَّا اسْتَمْتَسُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ أَبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ وَمِن قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ فَلَن أَبْرَحَ الْأَرْضَ حَتَّى يَأْذَنَ لِي أَبِي أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لِي وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٨٠﴾

81. Вратете се кај бабо ви, па кажете: - О бабо наш, твојот син, навистина, украде. И го сведочиме само она што го знаеме и ние, навистина, не сме чувари на тајната.

82. Прашај ја населбата во која отседнавме и караванот со кој дојдовме. Ние сме, навистина, искрени!”

83. Јакуб рече: “Не, во душите ваши произлезе нешто лошо. Па, трпеливоста е убава! Можеби Аллах сите ќе ми ги врати. Он, навистина, е Зналец и Мудар!”

84. И ги сврте плеките и рече: “О Јусуф, о таго моја!” И му побелеа очите од грижа. Но, сепак, се совлада.

85. Синовите му рекоа: “Се колнеме во Аллах! Ако не престанеш да се секаваш на Јусуф, или ќе се истоштиш или ќе се упропастиш.”

86. А тој рече: “И тагата моја и жалоста моја Му ги изнесувам на Аллах. И од Аллах го знам она што вие не го знаете.

87. О синови мои, одете и распрашајте се за Јусуф и за брат му, па, не очајувајте во милоста Аллахова. Во милоста Аллахова очајуваат, навистина, само неверниците!”

أَرْجِعُوا إِلَىٰ آبَائِكُمْ فَقُولُوا يَا أَبَانَا إِنَّكَ ابْنُكَ سَرَقَ وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمَنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ ﴿٨١﴾

وَسَلِّ الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْعِيرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٨٢﴾

قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٨٣﴾

وَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا سَفَىٰ عَلَىٰ يَوْسُفَ وَأَبِضَّتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيمٌ ﴿٨٤﴾

قَالُوا تَاللَّهِ تَفْتَوْا تَذْكُرُ يَوْسُفَ حَتَّىٰ تَكُونَ حَرَضًا أَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ ﴿٨٥﴾

قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بَنِيَّ وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ وَاعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾

يَبْنِي أَذْهَبُوا فَتَحَسُّوْا مِنْ يَوْسُفَ وَأَخِيهِ وَلَا تَأْتِسْوا مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَأْتِسُ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٧﴾

88. И бидејќи влегоа кај него, рекоа: “О величество, штета нè погоди, нас и семејствата наши, и ете, така, дојдовме со трговска стока отпадна. Па, дај ни полна мера и дај ни милосрдие. Аллах, навистина, ги наградува милосрдниците!”

89. Јусуф рече: “Па, го знаете ли она што го направивте со Јусуф и брат му, кога не знаевте?”

90. Тие рекоа: “Ти ли си Јусуф, навистина?” Јусуф рече: “Јас сум Јусуф, а ова е брат ми. Да, Аллах ни даде предност.” Оној кој е богобојазлив и трпелив... па, Аллах, навистина, не ја намалува наградата на добротините!”

91. Тие рекоа: “Се колнеме во Аллах дека, навистина, те одликува над нас и ние згрешивме, сигурно!”

92. Тој рече: “Денес нема прекор за вас. Аллах ви простува. А меѓу милостивите Он е Најмилостивиот!”

93. Земете ја оваа моја кошула и фрлете ја на лицето од бабо ми, и така, ќе му се врати видот, и донесете ми го сето семејство ваше.”

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ مَسَّنَا وَأَهْلَنَا
الضَّرُّ وَجِئْنَا بِبِضْعَةٍ مُّزْجَجَةٍ فَأَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ
وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي
الْمُتَصَدِّقِينَ ﴿٨٨﴾

قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ يُّوسُفَ وَأَخِيهِ
إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ ﴿٨٩﴾

قَالُوا أَإِذَا نَكَ لَأَنْتَ يُوسُفُ قَالَ أَنَا يُوسُفُ
وَهَذَا أَخِي قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا إِنَّهُ مَن يَتَّقِ
وَيَصْرِفْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَضِيعُ أَجْرَ
الْمُحْسِنِينَ ﴿٩٠﴾

قَالُوا اتَّأَلَّ اللَّهُ لَقَدْ ءَاثَرَكَ اللَّهُ عَلَيْنَا
وَإِنْ كُنَّا لَخَطِيئِينَ ﴿٩١﴾

قَالَ لَا تَثْرِيْبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ
وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٩٢﴾

أَذْهَبُوا بِقَمِيصِي هَذَا فَأَلْقُوهُ عَلَى وَجْهِ أَبِي
يَأْتِ بِصِيرًا وَأْتُونِي بِأَهْلِكُمْ
أَجْمَعِينَ ﴿٩٣﴾

94. И бидејќи караванот отпа-
тува, бабо им рече: “Да, јас го
чувствувам мирисот на Јусуф. И
не кажувајте му дека јас об-
неможев.”

95. Рекоа: “Се колнеме во Ал-
лах! Ти си скршнат во заблуда
поранешна.”

96. И бидејќи дојде радосникот,
ја фрли кошулата на неговото
лице, и тогаш ете, му се врати
видот. Рече: “Нели ви кажав
дека јас го знам од Аллах она
што вие, секако, не го знаете!”

97. Рекоа: “О бабо наш, барај
прошка за гревовите наши, ние,
навистина, згрешивме!”

98. Рече: “Ќе побарам прошка
за вас од Господарот мој. Он,
навистина, е Простувач и Соми-
лосен!”

99. И бидејќи влегоа кај Јусуф,
ги привлече при себеси роди-
телите свои, и рече: “Влезете во
Мисир, ако Аллах сака, си-
гурни!”

100. И ги постави родителите
свои на престолот и сите кои беа
тука му се поклонија. И тој рече:
“О бабо мој, ова е толкувањето
на мојот сон од порано. Аллах
определи тој да се овистини. Да,
Аллах ми направи добро со тоа
што ме извлече од затворот и

وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيرُ قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ
رِيحَ يُونُسَ لَوْلَا أَنْ تُفَنِّدُونِ ﴿٩٤﴾

قَالُوا تَاللَّهِ إِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيمِ ﴿٩٥﴾

فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ أَلْقَاهُ عَلَى وَجْهِهِ فَارْتَدَّ
بَصِيرًا قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ
مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٩٦﴾

قَالُوا يَا أَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا
خَاطِئِينَ ﴿٩٧﴾

قَالَ سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ
الرَّحِيمُ ﴿٩٨﴾

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ ءَاوَىٰ إِلَيْهِ أَبَوَيْهِ
وَقَالَ ادْخُلُوا مِصْرَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ ءَامِنِينَ ﴿٩٩﴾

وَرَفَعَ أَبَوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا وَقَالَ
يَا أَبَتِ هَذَا تَأْوِيلُ رُؤْيَايَ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلَهَا
رَبِّي حَقًّا وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ
وَجَاءَ بِكُمْ مِنَ الْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ أَنْ نَزَغَ الشَّيْطَانُ
بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي إِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِمَا يَشَاءُ
إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿١٠٠﴾

затоа што вас ве доведе од пустина. И тоа по вмешувањето на Шејтанот меѓу мене и меѓу браќата мои. Господарот мој, навистина, е Чувствителен кон оној кон кого Он сака. Он, навистина, е Зналец и Мудар!

101. О Господаре мој, веќе ми даде власт и ме поучи во толкувањето на настаните, Творителу на небесата и на Земјата, Ти си мојот Заштитник и на овој свет и на Ахирет. Кога ќе определиш да умрам нека умрам како Послушен и соедини ме со добрите!”

102. Ете, тоа се дел од кажувањата за тајната кои Ние ти ги објавуваме, и ти не беше кај нив кога заеднички се согласија за работата нивна - но, токму, беа сплеткари.

103. И колку да посакуваш, мнозинството меѓу луѓето не се верници!

104. И ти не бараш од нив награда за тоа. Тоа е само Опомена за световите!

105. И колку има знаменија на небесата и на Земјата? Поминуваат крај нив а тие, ете, се рамнодушни.

106. Мнозинството од нив не веруваат во Аллах: многубошци се, навистина!

﴿ رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِي
مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
أَنْتَ وَلِيِّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي
مُسْلِمًا وَالْحَقِّقْنِي بِالصَّلَاحِينَ ﴾

ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ
لَدَيْهِمْ إِذْ أَجْمَعُوا أَمْرَهُمْ وَهُمْ يَمْكُرُونَ ﴿١٠٢﴾

وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ
بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾

وَمَا تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ
إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿١٠٤﴾

وَكَايُنَ مِنْ آيَةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ﴿١٠٥﴾

وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ ﴿١٠٦﴾

107. Сигурни ли се дека нема да им дојде неволја од казната на Аллах или да не им дојде Часот одненадеж а да не усетат?

108. Кажи: “Ова е патот мој. Јас повикувам кон Аллах. При мене и при оној кој ме следи е јасен поглед. Нека е славен Аллах! Јас не сум меѓу многубошците!”

109. И пред тебе Ние само луѓе испраќавме, меѓу жителите на населбите, и објава им објавувавме. Не патуваат ли по земјата па да видат каква беше казната на оние пред нив? Куќата ахиретска, секако, е подобра за оние кои се богобојазливи. Нема ли да се вразумите?

110. Кога пејгамберите очајуваа и мислеа дека ќе бидат прогласени за лашковци, токму, тогаш им доаѓаше помошта Наша и, тогаш, Ние избавувавме кого сакавме, а казната Наша не го избегнуваше народот насилнички!

111. Во кажувањата нивни има ибрет за даруваните со разбир. Тоа не е говор измислен, туку тоа е Потврда за она што беше пред него, и потенко објаснување за сите нешта, и Патоказ и Милост за народот вернички!

أَفَأَمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَشِيَةٌ مِّنْ عَذَابِ اللَّهِ
أَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٧﴾

قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ
أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ
وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٨﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رَجُلًا نُّوحِي إِلَيْهِمْ
مِّنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ
فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا
أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٩﴾

حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ وَظَنُوا أَنَّهُمْ
قَدْ كُذِّبُوا جَاءَهُمْ نَصْرُنَا فَنُجِّيَ مِنْ نَّشَأٍ
وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿٢٠﴾

لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ
مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَكِنْ تَصْدِيقَ
الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ
وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٢١﴾

ЕР-РА'Д (Гром) XIII

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Елиф, лам, ра! Ете Книга со ајети кои ти се објавуваат од Господарот твој, вистина; но, мнозинството на луѓето не веруваат!

2. Аллах е Оној кој ги подигна небесата, како што гледате, без столбови. Потоа се утврди на Аршот. И ги потчини и Сонцето и Месечината. Сè тече до рок определен. Он управува со наредбата и Он потенко ги објаснува ајетите за да се уверите во средбата со Господарот ваш.

3. И Он ја растегна земјата, и на неа постави и планини и реки. И Он од секој плод создаде пар. Он прави ноќта да го покрие денот. И ете, во тоа, навистина, знаменија за луѓето кои размислуваат!

4. И по земјата има предели кои се граничат, и бавчи со грозје, и ниви, и урми бујни и небујни. И впивајќи една иста вода. Во поглед на вкусот, Ние на едни им даваме предност над други. И ете, во тоа, навистина, знаменија за луѓето кои сфаќаат.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْقُرْآنَ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١﴾

اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ أَسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى يُدَبِّرُ الْأَمْرَ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ بِلِقَاءِ رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ ﴿٢﴾

وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْهَارًا وَمِنْ كُلِّ الشَّجَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ يُغْشَى اللَّيْلُ النَّهَارُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٣﴾

وَفِي الْأَرْضِ قِطْعٌ مُّتَجَوِّرَاتٌ وَجَعَلْنَا مِنْ أَغْطَبِ وَزَرْعٌ وَنَخِيلٌ صِنْوَانٌ وَغَيْرُ صِنْوَانٍ يُسْقَى بِمَاءٍ وَاحِدٍ وَنُفِضِلُ بَعْضَهَا عَلَى بَعْضٍ فِي الْأَكْلِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٤﴾

5. А како се чудиш? Па, чудни се, всушност, зборовите нивни: “Ќе бидеме ли одново создадени кога ќе станеме земја?” Овие не веруваат во Господарот свој. На вратовите нивни ќе има синцири. Овие се жители на огнот и во него за навек ќе останат.

6. И оние од тебе бараат да им побрзаш со злото отколку со доброто. И пред нив имаше такви примери. Господарот твој, секако, е милосно наклонет кон луѓето во поглед на зулумот нивни. Господарот твој, навистина, е Силен Казнувач!

7. Оние кои не веруваат, велат: “Зошто не му се објавува знамение од Господарот негов?” Ти си само опоменувач. Секој народ има упатувач!

8. Аллах го знае она што го носи секоја жена, и она што утробите го впиваат во себе и она што го зголемуваат. За секоја работа кај Него има мера,

9. Зналец на видливото и на невидливото. Преголем и Превишен!

10. Меѓу вас еднакви се кај Него оној кој тајно зборува и оној кој тоа го разгласува, оној кој се крие ноќе и оној кој оди дење;

وَإِنْ تَعْجَبَ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ أَإِذَا كُنَّا تُرَابًا
أَعْنَالُ فَيُخْلَقُ جَدِيدٌ أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا
بِرَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ الْأَغْلَالُ فِي أَعْنَاقِهِمْ وَأُولَئِكَ
أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٥﴾

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ
وَقَدْ خَلَقْتَ مِنْ قَبْلِهِمُ الْمُثَلَّثُ وَإِنَّ رَبَّكَ
لَذُو مَغْفِرَةٍ لِلنَّاسِ عَلَى ظُلْمِهِمْ
وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٦﴾

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا أَلَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ
مِّن رَّبِّهِ إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ ﴿٧﴾

اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَىٰ وَمَا تَغِيضُ
الْأَرْحَامُ وَمَا تَزِدُّواذًا وَكُلُّ شَيْءٍ
عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ ﴿٨﴾

عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ ﴿٩﴾

سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَّنْ أَسْرَأَ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ
وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ ﴿١٠﴾

11.за секој од вас, пред него или зад него, има деноноќни мелеки кои бдеат врз него, по наредбата Аллахова. Аллах, навистина, нема да ја измени ситуацијата на еден народ сè додека тој народ не се измени самиот себеси. Ако Аллах сака да му нанесе зло на еден народ нема никој што може да му се спротистави. И за нив освен Аллах нема друг заштитник!

12. Он ви ја покажува молњата да се уплашите или, пак, да се надевате, и Он создава облаци тешки.

13. И татнежот Го велича со благодарноста своја, а и мелеките, плашејќи се од Него; и Он испраќа громови и со нив го погаѓа оној кого Он сака, а оние, токму, расправаат за Аллах! А Аллах е Силен и Итар!

14. Молбата вистинска е - Негова. Оние кои се молат на други, освен Нему, не ќе им се освијат, за што било. Како оној е кој ќе ги подаде дланките свои кон водата за да ја дофати, а таа не стига до устата негова. Молбите на неверниците се залудни!

15. И на Аллах Му се поклонува сè она што е на небесата и на Земјата, добро-волно или присилно. И сенките

لَهُ مُعَقِّبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ
مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا
مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءَ أَفْلًا مَرَدَّهُ
وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَالٍ ﴿١١﴾

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا
وَيُنشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ ﴿١٢﴾

وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ
وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ
وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْحَالِ ﴿١٣﴾

لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ
لَهُمْ شَيْءٌ إِلَّا كِبْسٌ كَفَيْهِ إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ
وَمَا هُوَ بِبَالِغِهِ وَمَا دَعَا الْكُفْرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿١٤﴾

وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا
وَكَرْهًا وَظِلُّنَّهُمْ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ﴿١٥﴾

нивни, исто така, претпладне или попладне.

16. Кажи: “Кој е Господар на небесата и на Земјата?” Кажи: “Аллах!” Кажи: “Па, ќе прифатете ли, освен Аллах, заштитници кои не можат за себеси да направат ни корист ни штета?” Кажи: “Еднакви ли се оној кој гледа и оној кој не гледа? Или: Еднакви ли се темнината и светлината? Или: Му припишуваат ли на Аллах здруженици кои создаваат како што Он создава, па создавањето им се чини слично?” Кажи: “Аллах е Творител на сè. Он е Единствен и Силен!”

17. Оној кој спушта вода од небо, и пороите потечуваат по мера на нивната моќ, и поројот ги фрла по краиштата отпадоците. И она што го топат во оган, сакајќи да направат накит или предмет, исто така, има отпадоци кои се на нив слични. Ете, така Аллах ви донесува пример на вистина и невестина: отпадот се фрла, а она што им користи на луѓето, останува на земјата. Ете, така Аллах ви ги изнесува примерите,

18. за оние кои ќе Му се озвијат на Господарот свој има награда, а за оние кои не ќе Му се озвијат - и кога би го поседувале сè она што е на земјата, и уште толку, - не ќе ја откупат за нив

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ قُلْ أَفَاتَّخَذْتُمْ
مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ أَنْفُسِهِمْ نَفَعًا وَلَا ضَرًّا
قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي
الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ
فَتَشَبَّهُ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ قُلِ اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ
وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿١٦﴾

أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا
فَأَخْتَمَلَ السَّبِيلُ زَبَدًا زَائِبًا وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ
فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حِلْيَةٍ أَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِثْلَهُ كَذَلِكَ يَضْرِبُ
اللَّهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ فَأَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً
وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْأَرْضِ
كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ ﴿١٧﴾

لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ الْخَيْرُ وَالَّذِينَ
لَمْ يَسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلَوْ أَنَّهُمْ مَافِي الْأَرْضِ جَمِيعًا
وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ أُولَئِكَ لَهُمْ
سُوءُ الْحِسَابِ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَيُسَمَّى الْمَهَادُ ﴿١٨﴾

подготвената зла пресметка, и престојувалиштето нивно е - Џе-хеннемот. Е, само колку е лоша таа постела!

19. Е, па, зарем оној кој знае дека она што ти е објавено од страна на Господарот твој, навистина, е како оној кој е слеп? Се секаваат само даруваните со разбир!

20. Оние кои го одржуваат ветувањето кон Аллах и кои не го прекршуваат Договорот,

21. оние кои не се одвојуваат од она што го нареди Аллах, кои се стамени, врз тоа; се плашат од Господарот свој и стравуваат од злата пресметка,

22. и кои се трпеливи: се стремат кон лицето на Господарот свој, намаз извршуваат и делат, било јавно било тајно, од 'рскот што Ние им го дадовме; го заменуваат лошото со добро... за нив има убав Дом:

23. бавчи еденски во кои ќе влезат со предците нивни, со оние кои беа добри, жените нивни и потомството нивно... И мелеките ќе им влегуваат од сите врати!

24. "Селамун алејкум! Зашто бевте трпеливи. Е, само колку е благословен овој Конечен дом!"

﴿أَمَّنْ يَعْلَمُ أَنَّمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْمَىٰ إِنَّمَا يَنْذَرُكَ أَوَّلُوا الْأَلْبَابِ﴾ (١٩)

﴿الَّذِينَ يُوفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَنْقُضُونَ الْعَيْثَ﴾ (٢٠)

﴿وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ﴾ (٢١)

﴿وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَيَذَرُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ﴾ (٢٢)

﴿جَنَّاتٌ عَدْنٌ يَدْخُلُونَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ﴾ (٢٣)

﴿سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ﴾ (٢٤)

25. А оние кои не се придржуваат кон ветувањето по договорот склучен со Аллах, и кои се одвојуваат од она што го нареди Аллах да се почитува, и кои не се врз тоа, и кои прават безредие по земјата... врз нив е проклетството и за нив има лоша Куќа!

26. Аллах дава и одредува нафака кому сака, Он и скратува; и се радуваат за животот на овој свет. А што е, всушност, животот на овој свет во однос на Ахирет? Па, само минливо уживање!

27. Оние кои не веруваат, велат: “И зошто не му беше објавен еден ајет од Господарот негов?” Кажи: “Аллах, навистина, скршнува во заблуда кого сака и Он го упатува кон себе покајникот.”

28. Оние кои веруваат, со споменувањето на Аллах, ги смируваат срцата свои. А срцата се смируваат, навистина, со споменувањето на Аллах!

29. Оние кои веруваат и кои работат добри дела... блазе си им! За нив има убаво прибежиште!

30. И ете, така Ние те испративме во една заедница пред која беа и поминаа заедници многу за да им го кажуваш она

وَالَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ
وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ
فِي الْأَرْضِ أُولَٰئِكَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ﴿٢٥﴾

اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَفَرِحُوا بِالْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا لَآ مَتَّعٌ ﴿٢٦﴾

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ
قُلْ إِنَّ اللَّهَ يَصْلُحُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ
مَنْ أُنَابَ ﴿٢٧﴾

الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ
أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ ﴿٢٨﴾

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَى
لَهُمْ وَحَسَنُ مَثَابٍ ﴿٢٩﴾

كَذَٰلِكَ أَرْسَلْنَاكَ فِي أُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَا أُمَمٌ
لِتَسْلُتُوا عَلَيْهِمُ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ
بِالرَّحْمَنِ قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ

وَالَيْهِ مَتَابٌ ﴿٢٠﴾

што тебе ти го објавивме зашто оние, токму, не веруваат во Милостивиот. Кажи: “Он е Господарот мој. Нема друг бог освен Него; врз Него се потпирам и од Него барам прошка.”

31. И кога со Кур’анот брдата би можеле да се поместат, а земјата да се распарча, а мртвите да проговорат... не, наредбата за сè е - Аллахова, и зарем оние кои веруваат не знаат дека ако Аллах посакаше ќе ги упатеше сите луѓе! Но, оние кои не веруваа постојано ги снаоѓа, за она што го правеа, несреќа, ненадејно, или, пак, ќе се збидне во близина на нивните домови сè додека не дојде ветувањето Аллахово. Аллах, навистина, не го изневерува ветувањето!

32. И оние пред тебе, секако, им се исмеваа на пејгамберите... Та, Ние неверниците ги оставивме до едно време одредено а потоа ги засегнавме. Е, само каква беше таа казна!

33. Зарем на Оној кој бдее врз секоја душа - во она што таа ќе го спечали, Аллах - оние здруженици Му здружуваат? Кажи: “Именувајте ги!” Или вие Го известувате дека има нешто на земјава што Он не го знае? Или, пак, тоа е ваше површно зборување? Не, на оние кои не

وَلَوْ أَنَّ قُرْءَانًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِعَتْ بِهِ الْأَرْضُ أَوْ كَلِمَةٌ بِهِ الْمَوْتُ بَلِ لِلَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعًا أَفَلَمْ يَأْتِسَّ الَّذِينَ آمَنُوا أَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَهْدَى النَّاسَ جَمِيعًا وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا تُصِيبُهُمْ بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةٌ أَوْ تَحُلُّ قَرِيبًا مِّن دَارِهِمْ حَتَّى يَأْتِيَ وَعْدُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ ﴿٢١﴾

وَلَقَدْ أَشْهَرْنَا بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَمَا مَلِيتُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا ثُمَّ أَخَذْنَاهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ﴿٢٢﴾

أَفَمَنْ هُوَ قَائِمٌ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ قُلْ سَمُّوهُمْ أَمْ تُنَبِّئُونَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي الْأَرْضِ أَمْ يَبْظَاهِرُونَ الْقَوْلَ بَلْ زَيْنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مَكْرُهُمْ وَصُدُّوا عَنِ السَّبِيلِ وَمَن يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن هَادٍ ﴿٢٣﴾

веруваат им изгледаат убави сплетките нивни, и одвраќаат од патот. А оној кого Аллах ќе го скршне во заблуда... па, тој нема свој упатувач!

34. За нив има казна во животот на овој свет, а казната на Ахирет, секако, е потешка, и за нив, освен Аллах, нема покровител.

35. Таков е Џеннетот кој е ветен за богобојазливите. Низ него течат реки, и плодовите негови се вечни и сенките негови се вечни. Ете, тоа е крајот на оние кои беа богобојазливи, а крајот на оние кои не веруваа е - огнот!

36. А оние на кои Ние им дадовме Книга се радуваат за она што ти е објавено. Меѓу дружините, меѓутоа, има луѓе кои еден дел од Книгата не го признаваат. Кажи: "Мене ми е наредено, навистина, само Аллаха да го обожавам и да не Му припишувам здруженик. Кон Него повикувам! И само кон Него е прибежиштето мое!"

37. И ете, така Ние го објавивме на арапски како мудрост. И ако ги следиш желбите нивни, по дојденото ти знаење, не ќе најдеш, освен Аллах, ни заштитник ни покровител!

لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَقُّ وَمَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِن وَاقٍ ﴿٣٤﴾

﴿٣٥﴾ مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ أُكُلُهَا دَائِمٌ وَظِلُّهَا تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا وَعُقْبَى الْكَافِرِينَ النَّارُ ﴿٣٥﴾

وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَفْرَحُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمِنَ الْأَحْزَابِ مَنْ يُنْكِرُ بَعْضَهُ قُلْ إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا أُشْرِكَ بِهِ إِلَهُ إِلَيَّ أَدْعُوا وَإِلَيْهِ مَتَابٍ ﴿٣٦﴾

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا وَلَئِنْ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍ ﴿٣٧﴾

38. И пред тебе, секако, Ние испративме пејгамбери, и им одредивме жени и потомства. И не е на пејгамберот, да донесе знамение без одобрението Аллахово. И секое време имаше Книга!

39. Аллах укинува со посак Свој и утврдува, исто така. И кај Него е Мајката на Книгата.

40. Било да ти покажеме дел од она што Ние го подготвивме за нив било да те усмртиме твое е, навистина, само да известиш, а Наше е да пресметаме!

41. Не гледаат ли дека, навистина, Ние доведуваме до тоа да ја скратуваме земјата од нејзините страни? Аллах пресудува, и нема Изменувач на Неговата пресуда. Он е Брз Пресметувач!

42. И оние пред нив, секако, правеа сплетки. Па, Аллах е Господар за сите сплетки! Он го знае она што го печали секоја душа, а неверниците ќе узнаат за Конечниот дом!

43. А оние кои не веруваат, велат: “Ти не си пејгамбер!” Кажи: “Меѓу мене и меѓу вас Аллах е доволен Сведок. И кај Него е, исто така, знаењето на Книгата!”

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا
وَذُرِّيَّةً وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِثَابِتٍ
إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ ﴿٣٨﴾

يَمْحُوا اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ وَعِنْدَهُ
أُمُّ الْكِتَابِ ﴿٣٩﴾

وَإِنْ مَا نُرِيدَنَّ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَقَّعَنَّكَ
فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلْغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ ﴿٤٠﴾

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا وَأَلَّهِ
يَحْكُمُ لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهِ وَهُوَ سَرِيعُ
الْحِسَابِ ﴿٤١﴾

وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلِلَّهِ الْمَكْرُ جَمِيعًا
يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ وَسِعِلَهُ الْكَفَرُ
لِمَنْ عُقْبَى الدَّارِ ﴿٤٢﴾

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا قُلْ
كَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ
وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ ﴿٤٣﴾

ИБРАХИМ (Ибрахим) IV

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Елиф, лам ра! Книга која
Ние ти ја објавивме за да ги
изведеш луѓето од темнини во
светлина, со одобрението од Го-
сподарот нивни, кон Патот на
Силниот и за благодарност Дос-
тојниот:

2. Аллах, чија сопственост е сè
она што е на небесата и на
Земјата. Тешко на неверниците
од казната жестока!

3. Оние кои повеќе го љубат
животот на овој свет од животот
на Ахирет, и кои одвраќаат од
Аллаховиот пат, и кои настоју-
ваат да го искриват... оние се
скршнати во заблуда далечна!

4. И Ние испративме пејгамб-
ер само на јазикот од народот
негов за да им објасни. Па,
Аллах скршнува во заблуда кого
сака и Он упатува кого сака. Он
е Силен и Мудар!

5. И Муса, секако, Ние го
испративме со знаменијата На-
ши: "И изведи го народот свој од
темнини во светлина. И опомени

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّكَّابِ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ
مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطِ
الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿١﴾

اللَّهُ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَوَيْلٌ لِلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿٢﴾

الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ
وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا
أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿٣﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ
لِيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُضِلَّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِيَ
مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٤﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا
أَنْ أَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ
إِلَى النُّورِ وَذَكِّرْهُمْ بِآيَاتِنَا إِنَّ

го со деновите Аллахови.” Во тоа, навистина, има знаменија за секој кој е трпелив и благодарен!

6. И кога Муса му рече на народот свој: “Сетете се на благодатот Аллахов кон вас кога Он ве избави од луѓето фараонови, кои ви задаваа најлоша казна, кои ги колеа синовите ваши а ги оставаа во живот ќерките ваши. Ете, имавте бела голема од Господарот ваш!”

7. И кога Господарот твој возгласи: “Да, ако сте благодарни ќе ви зголемам, а ако не сте благодарни... казната Моја е жестока, навистина!”

8. И Муса зборуваше: “Ако не верувате, и вие и сите оние на земјата... та, Аллах, навистина, е Богат и за благодарност Достоен!”

9. Не ви дојде ли кажувањето за оние пред вас, за народот на Нух, за Ад и за Семуд? И за оние по нив. Само Аллах ги знае! Им донесоа пејгамберите нивни јаснотии и оние, ставајќи ги рацете свои на устите, зборуваа: “Да, не веруваме во она со што сте испратени. И ние сме, навистина, во сомнение и во неизвесност во она кон што нè повикувате!”

فِي ذَلِكَ لَا يَنْتِ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٥﴾

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ وَيُدْخِلُونَ أَبْنَاءَكُمْ فِي سَبْحِطٍ وَنَسْتَحْيِي نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكَ بَلَاءٌ مِّنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿٦﴾

وَإِذْ تَأَذَّتْ رُءُوسُكُمْ لِمَنِ شَكَرْتُمْ لَا زَيْدَنَّاكُمْ وَلِئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ ﴿٧﴾

وَقَالَ مُوسَى إِنَّ تَكْفُرُوا أَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا فَإِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ جَمِيدٌ ﴿٨﴾

الَّذِينَ أَنْبَأَكُمْ بِنَبَأِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّوا أَيْدِيَهُمْ فِي أَفْوَاهِهِمْ وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِّمَّا تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٌ ﴿٩﴾

10. Пејгамберите нивни рекоа: “Ќе се сомневате ли во Аллах, Создателот на небесата и на Земјата? Он ве повикува за да ви ги прости гревовите ваши и да ви даде рок сè до едно време определено.” Зборуваа: “Вие сте само луѓе нам слични. Посакувате да нè одвратите од она што го обожаваа предците наши... та, донесете ни доказ јасен!”

11. Пејгамберите нивни им зборуваа: “Ние сме, навистина, само луѓе вам слични. Но, Аллах дава предност кому сака од робовите Свои. И не е наше да ви донесеме доказ освен со одобрението Аллахово. Па, врз Аллах се потпираат верниците!

12. И не ни остана ли освен да се потпреме врз Аллах кога Он, секако, нè упати по патиштата наши. Ќе бидеме трпеливи, сигурно, на маките што ќе ни ги задавате. И врз Аллах се потпираат оние кои, токму, се потпираат!”

13. И оние кои не веруваа им зборуваа на пејгамберите свои: “Ќе ве истераме, сигурно, од земјава наша. Или, пак, сигурно ќе се вратите во верата наша.” Па, им објави Господарот нивни: “Ние сигурно ќе ги уништиме зулумкарите,

﴿قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَفِ اللَّهِ شَكٌّ فَأَطِيرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُخْرِجَكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى قَالُوا إِنَّ أَنتُمُ الْإِنشَاءُ تَرِيدُونَ أَن تَصُدُّونَنَا عَمَّا كَانَتِ عِبَادَةُ آبَائِنَا فَأَتُونَا بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ﴾

﴿قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِن نَّحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَمُنُّ عَلَىٰ مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۖ وَمَا كُنَّا لَنَا أَن نَأْتِيَكُم بِسُلْطَانٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَىٰ اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾

﴿وَمَا لَنَا أَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَدَانَا سُبُلَنَا وَلَنَصْبِرَنَّ عَلَىٰ مَا أَدْبَرْتُمُونَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ﴾

﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّسُلُ هُمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِّنْ أَرْضِنَا أَوْ لَتَعُوذُنَّ فِي مِلَّتِنَا فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَتُهْلِكَنَّ الظَّالِمِينَ﴾

14. и вас ќе ве сместиме на земјата по нив. Ете, тоа е за оној кој се плаши од стоењето пред Мене и кој стравува од Мојата закана!”

15. И оние бараа да победат. И така секој силник тврдоглав пропадна!

16. Цехеннемот е зад плеките нивни. И ќе се напојува од вода смрдлива,

17. која ќе настојува да ја голтне малку по малку, но не ќе може да ја пренесе низ грлото; и смртта ќе му дојде од секоја страна, но не ќе може да умре. И зад него има казна тешка.

18. Делата на оние кои не веруваат во Господарот свој се слични на пепел кој ќе го разнесе виорот во бурен ден. И ништо не ќе им вреди она што го спечалија. Ете, тоа е, токму, беспаке далечно!

19. Не гледаш ли дека Аллах ги создаде небесата и Земјата со вистина? Ако посака ќе ве снема и ќе донесе ново создавање?

20. За Аллах тоа не е тешко.

21. И сите ќе се зберат кај Аллах. Па, слабите ќе им речат на оние кои се сметаа горделиви: “Да, ние ве следевме. Па, можете ли вие, барем малку, да

وَلَنُصَبِّحَنَّكُمْ أَتْرَافَ الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ
ذَلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِ ﴿١٤﴾

وَأَسْتَفْتَحُوا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿١٥﴾

مِنْ وَرَائِهِ جَهَنَّمُ وَيُسْقَى مِنْ مَاءٍ صَكِيدٍ ﴿١٦﴾

يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُ وَيَأْتِيهِ
الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ
وَمِنْ وَرَائِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ ﴿١٧﴾

مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَعْمَالُهُمْ كَرَمَادٍ
أَسْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ لَا يَقْدِرُونَ
مِمَّا كَسَبُوا عَلَى شَيْءٍ ذَلِكَ
هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ﴿١٨﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
بِالْحَقِّ إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٩﴾

وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ﴿٢٠﴾

وَبَرَزُوا لِلَّهِ جَمِيعًا فَقَالَ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ
اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ
مُعْتَدُونَ عَنَّا مِنْ عَذَابِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ قَالُوا

ни ја намалите казната Аллахова?” Ќе речат: “Да нè упатеше Аллах и ние ќе ве упатевме, навистина! Нам ни е сеедно: ќе лелекаме ли или ќе трпиме, не можеме да се спасиме.”

22. И бидејќи работата ќе биде решена, Шејтанот ќе рече: “Да, Аллах ви вети ветување вистинско, а јас ветувањето мое го изневерив. Немав никаква власт над вас, но само што ве повикав вие ми се освавте. Па, не грдете ме, грдете се самите себеси. Јас не сум ваш поддржник, а и вие не сте мои поддржници. Јас, навистина, не верувам во она што ми го припишувавте порано. За зулумќарите, секако, има казна болна!”

23. А оние кои веруваа и кои работеа добри дела ќе влезат во Џеннетот низ кој реки течат и во него, со одобрението Аллахово, за навек ќе останат. Поздравот нивни во него ќе биде: Селам!

24. Не виде ли кога Аллах донесе пример: добриот збор е како добро стебло; основата му е цврста, а гранките кон небо,

لَوْ هَدَيْنَا اللَّهَ لَهْدَيْتُكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْنَا
أَجْرُ عَنَّا أَمْ صَبَرْنَا مَا لَنَا مِنْ مَّحِيصٍ ﴿١٦﴾

وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ
وَعْدَكُمْ وَعْدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ
وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ
فَأَسْتَجِبْتُمْ لِي فَلَا تَلُمُونِي وَلَوْلَمُوا
أَنْفُسَكُمْ مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنَا
بِمُصْرِخِكُمْ إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ
مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧﴾

وَأَدْخِلَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ يُحْبَبُونَ ﴿١٨﴾

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً
كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا
فِي السَّمَاءِ ﴿١٩﴾

25. кое ги дава плодовите свои во секое доба, со одобрението од Господарот свој, и Аллах им донесува примери на луѓето за да се сеќаваат;

26. примерот: лошиот збор е како лошо стебло, откорнато над земја кое нема своја утврда.

27. Аллах ги уцврстува оние кои веруваат со цврст говор во животот на овој свет и во жиотот на Ахирет. Аллах ги скршнува во заблуд зулумќарите и Аллах работи со посак Свој.

28. Не ги виде ли оние кои го изменија Аллаховиот благодат како паднаа во неверство и како го доведоа народот свој во Куќата на пропаста,

29. во Џехеннемот во кој ќе се пржат. Е, само колку е лоша таа утврда!

30. И оние Му припишуваа на Аллах здруженици за да скршнуваат некого, во заблуда, од Неговиот пат. Кажи: “Уживајте само малку зашто, навистина, свратилиштетот ваше е - кон огнот!”

31. Кажи им на робовите Мои, кои веруваат, нека клањаат намаз, и нека делат од ‘рскот Наш кој им го дадовме, било

تُوتِي أَكْلَهَا كُلِّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا وَيَضْرِبُ
اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٥﴾

وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ
مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ ﴿٢٦﴾

يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ
فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ
الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ ﴿٢٧﴾

﴿٢٨﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كَفْرًا
وَأَحْلَوْا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ ﴿٢٨﴾

جَهَنَّمَ يَصَلُّونَهَا وَيَنَسُّ الْقَرَارَ ﴿٢٩﴾

وَجَعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا لِيُضِلُّوهُ عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ
تَمَتَّعُوا فَإِن مَصِيرَكُمْ إِلَى النَّارِ ﴿٣٠﴾

قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا يُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُنْفِقُوا
مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِيَ يَوْمٌ
لَّا يَتَّبِعُ فِيهِ وَلَا خِلَالٌ ﴿٣١﴾

тајно било јавно, пред да настапи Денот во кој нема ни продажба ни пријателство.

32. Аллах е Оној кој ги создаде небесата и земјата, и кој спушта вода од небото, а со неа вади плодови како 'рск ваш. И ви го потчини бродот кој плови по морето со наредбата Негова; ви ги потчини и реките.

33. И ви ги потчини и Сонцето и Месечината кои деноноќно се движат; и ви ги потчини ноќта и денот.

34. И ви даде од сè она што Му баравте. И ако ги броите богатите Аллахови не ќе можете да ги изброите. Човекот, навистина, е голем зулумкар и голем неверник!

35. И кога Ибрахим рече: "Господаре мој, направи го овој град безбеден. И мене и синовите мои оддалечи нè од обожавањето кипови!"

36. Господаре мој, оние, навистина, скршнаа во заблуда луѓе многу, па, кој ќе ме следи тој, секако, е со мене, а кој ми е непослушен... па, Ти си, навистина, Простувач и Сомилосен!

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْأَنْهَارَ ﴿٣٢﴾

وَسَخَّرَ لَكُمُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَائِبَيْنِ وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ﴿٣٣﴾

وَأَتَيْنَكُم مِّن كُلِّ مَآسَاءٍ لُّتُومَةً وَإِن تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ ﴿٣٤﴾

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ ﴿٣٥﴾

رَبِّ إِنَّهُنَّ أَضَلُّنَ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ فَمَنْ تَبِعَنِي فَإِنَّهُ مِنِّي وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣٦﴾

37. Господаре наш, дел од потомството мое го населив во долина една, неплодна, при Куката Твоја света, Господаре наш, за да извршуваат намаз. Одреди, тогаш, срцата човечки да стремат кон нив и снабди ги со благодатите за да се заблагодаруваат!

38. Господаре наш, Ти, навистина, го знаеш она што го криеме и она што го обелоденуваме. И на небесата и на Земјата нема ништо за Аллах скриено.

39. Благодарение на Аллах кој во старост ми го подари Исмаил и Исхак. Господарот мој, навистина, е Слушач на молбите!

40. Господаре мој, одреди јас и дел од потомството мое, да бидеме постојани во намаз; Господаре наш, прими ги молбите!

41. Господаре наш, прости ни, и мене и на родителите мои, и на верниците на Денот во кој ќе се оствари пресметката!”

42. И во никој случај не сметај дека Аллах е невнимателен кон она што го прават зулумкарите. Аллах, навистина, ги остава до денот во кој очите ќе се скаменат, отворени;

رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بِوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ
عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ
فَأَجْعَلْ أَفْئِدَةً مِنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ
وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ ﴿٢٧﴾

رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نُعْلِنُ وَمَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ
مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ﴿٢٨﴾

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ
وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿٢٩﴾

رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي
رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ ﴿٣٠﴾

رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ
الْحِسَابُ ﴿٣١﴾

وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ
الظَّالِمُونَ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ
فِيهِ الْأَبْصَارُ ﴿٣٢﴾

43. и дека ќе трчаат преплашени, со дигнати глави, очите ококорени а срцата празни.

44. И опомени ги луѓето за Денот во кој ќе им дојде казната кога оние кои правеа зулум ќе речат: “Господаре наш, остави нè за кратко време; ќе се освиеме на повикот Твој и ќе ги следиме пејгамберите.” - “Нели се колневте од порано дека никогаш не ќе исчезнете?”

45. И живеевте во домовите на оние кои направија зулум за себеси, и ви стана јасно како постапивме со нив. Па, за вас донесовме примери.

46. Оние, секако, правеа сплетки, а сплетките нивни се под волјата Аллахова, а сплетката нивна не може да ги помести ридовите.

47. Па, никако не сметај дека Аллах ќе го изневери ветувањето Свое кон пејгамберите Свои. Аллах, навистина, е Силен и Одмаздник!

48. на Денот кога земјата ќе биде заменета со друга земја, па и небесата; и кога сите ќе

مُهْطِعِينَ مُقْنِعِي رُءُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ
وَأَفْتَدَتْهُمْ أَسْوَادٌ ۝٤٣

وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ الَّذِينَ
ظَلَمُوا رَبَّنَا آخِرْنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ نَّجِبْ دَعْوَتَكَ
وَتَتَّبِعِ الرُّسُلَ أَوَلَمْ تَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ
مِنْ قَبْلُ مَا لَكُمْ مِنْ زَوَالٍ ۝٤٤

وَسَكَنْتُمْ فِي مَسَاكِينِ الَّذِينَ ظَلَمُوا
أَنْفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ
وَضَرَبْنَا لَكُمْ الْأَمْثَالَ ۝٤٥

وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ مَكْرُهُمْ
وَإِنْ كَانَتْ مَكْرُهُمْ لِيَرْزُلَ
مِنْهُ الْجِبَالُ ۝٤٦

فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخْلِفَ وَعْدِهِ رُسُلَهُ
إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ۝٤٧

يَوْمَ تَبْدَلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ
وَيَرْزُقُ اللَّهُ الْوَحِيدَ الْقَهَّارَ ۝٤٨

излезат пред Аллах, Единствениот и Моќниот!

49. И ќе ги видиш силниците на Денот тој, врзани во синџири,

50. а кошулите нивни од катран, а лицата нивни покриени со пламен,

51. за Аллах да ја казни секоја душа за она што го спечалила. Аллах, навистина, е Брз Пресметувач!

52. Ете, ова е известување за луѓето со него да бидат опоменати, и да знаат дека Он, навистина, е еден Бог, и за да се присетат надарените со разбир!

وَنَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُّقْرَّنِينَ فِي

الْأَصْفَادِ ﴿٤٩﴾

سَرَابِلُهُمْ مِنْ قَطْرَانٍ وَتَغْشَى

وُجُوهُهُمْ النَّارُ ﴿٥٠﴾

لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ

إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٥١﴾

هَذَا بَلَاغٌ لِلنَّاسِ وَلِيُنذَرُوا بِهِ وَلِيَعْلَمُوا

أَنَّمَا هُوَ إِلَهُ وَاحِدٌ وَلِيَذَّكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٥٢﴾

ЕЛ-ХИЏР (Хиџр) IX

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Елиф, лам, ра! Ете, ајети на Книгата и Кур'ан јасен.

2. Оние кои не веруваат би посакале да бидат меѓу Послушните!

3. Остави ги! Нека јадат, и нека уживаат, и нека ги мами надежта... па, ќе узнаат!

4. И Ние не уништивме ниеден град а истиот да немаше Книга позната.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّيْلَكَ ءَايَاتُ الْكِتَابِ وَقُرْءَانٍ مُبِينٍ ﴿١﴾

رُبَّمَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْكَأُو مُسْلِمِينَ ﴿٢﴾

ذَرَهُمْ يَأْكُلُوا وَيَسْتَمْتَعُوا وَيُلْهِمِ الْأَمَلُ

فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٣﴾

وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ مَعْلُومٌ ﴿٤﴾

5. И ниеден народ не може ни да го забрза ни да го задоцни крајот свој.

6. И зборуваа: “О ти, со Опомената која ти дојде, ти си, навистина, луд!”

7. И зошто не ни дојде, ако си меѓу искрените, со мелек.

8. Ние спуштивме мелеки само со вистина; мелеките, тогаш, не би го очекувале рокот.

9. Ние, навистина, ја објавивме Опомената и Ние, навистина, ќе ја чуваме.

10. И пред тебе Ние испраќавме пејгамбери меѓу народите одамнешни.

11. И не им доаѓаше никој меѓу пејгамберите а да не го исмеваа.

12. Ете, така исмејувањето Ние го внесуваме во срцата на силниците!

13. И оние не веруваат во Кур’анот. И веќе помина праксата на претходните народи.

14. А Ние да им отворевме врата на небесата...па, да се искачеа преку неа,

15. и ќе речеа сигурно: “Тоа, секако, е заради тоа што нашите

مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَجِرُّونَ ﴿٥﴾

وَقَالُوا يَا أَيُّهَا الَّذِي نُزِّلَ عَلَيْهِ
الذِّكْرُ إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ ﴿٦﴾

لَوْ مَا تَأْتِينَا بِالْمَلَكَةِ إِنْ كُنْتَ
مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٧﴾

مَا نُنْزِلُ الْمَلَكَةَ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوا
إِذَا مُنْظَرِينَ ﴿٨﴾

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿٩﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شَيْعِ الْأَوَّلِينَ ﴿١٠﴾

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿١١﴾

كَذَلِكَ نَسْلُكُهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٢﴾

لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣﴾

وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَظَلُّوا فِيهِ
يَعْرُجُونَ ﴿١٤﴾

لَقَالُوا إِنَّمَا سَكِرَاتُ أَنْصَرْنَا

очи се восхитени и, токму, затоа што сме восхитени!”

16. И Ние, навистина, на небесата созвездија поставивме и ги разубавивме за гледачите,

17. и Ние ги сочувавме од секој шејтан проколнет,

18. освен од оној со скриеното прислушкување кого го следи, токму, свездичка јасна.

19. И Земјата Ние ја раширивме и по неа брда расфрлавме, и од неа направивме да никне од сè по нешто, со рамнотежа.

20. И на неа Ние определивме животни намирници за вас и за оние на кои вие не сте тие кои им давате ‘рск.

21. И ризниците на секоја благодат се кај Нас и не ја спуштаме, освен со мера позната.

22. И Ние испраќаме ветрови како оплодувачи и од небото спуштаме вода, па со неа вие наводнувате и не сте кадри да ги задржите.

23. И Ние, навистина, оживуваме и Ние усмртуваме и само Ние сме Наследници.

بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَّسْحُورُونَ ﴿١٥﴾

وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا
لِلنَّظِيرِ ﴿١٦﴾

وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ﴿١٧﴾

إِلَّا مَنْ أَسْرَقَ السَّمْعَ فَاتَّبَعَهُ شَهَابٌ مُبِينٌ ﴿١٨﴾

وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا
فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّوْزُونٍ ﴿١٩﴾

وَجَعَلْنَا لِكُلِّ فِئَةٍ مَعِيشَ وَمَنْ لَسْتُمْ لَهُ

بِرَزْقَيْنِ ﴿٢٠﴾

وَلِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنْزِلُهُ
إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ ﴿٢١﴾

وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ لَوْفِحَ لَوَاقِحَ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ ﴿٢٢﴾

وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ ﴿٢٣﴾

24. Да, Ние ги знаеме и претходниците меѓу вас и, секако, ги знаеме и оние што ќе дојдат по вас.

25. Да, Господарот твој е Оној кој ќе ги збере. Он, навистина, е Мудар и Зналец!

26. И Ние го создадовме човекот, секако, од глина што се меси, од кал што се тегне.

27. И Ние џиновите ги создадовме од порано од оган кој пламти.

28. И кога Господарот твој им рече на мелеките: “Јас сум, навистина, Создател на човекот од глина што се меси, од кал што се тегне,

29. и кога ќе го обликувам и кога во него ќе вдахнам од духот, творот Мој... па, паднете му на сецде!”

30. И тогаш сите мелеки паднаа на сецде, заедно!

31. Освен Иблис кој одби да биде меѓу оние кои паѓаат на сецде.

32. Аллах рече: “О Иблис, што ти се случи па да не паднеш на сецде?”

وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ
وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ ﴿٢٤﴾

وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥﴾

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَلٍ مِنْ حَمَلٍ
مَسْنُونٍ ﴿٢٦﴾

وَالْجَانَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السَّمُورِ ﴿٢٧﴾

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا
مِنْ صَلْصَلٍ مِنْ حَمَلٍ مَسْنُونٍ ﴿٢٨﴾

فَإِذَا سَوَّيْتُهُ، وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي
فَقَعُوا لَهُ، سَاجِدِينَ ﴿٢٩﴾

فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ﴿٣٠﴾

إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ﴿٣١﴾

قَالَ يَبْنَٰ يٰٓإِبْلِيسُ مَا لَكَ أَلَّا تَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ﴿٣٢﴾

33. Иблис рече: “Не сакам да паднам на сецде пред човекот кого го создаде од глина што се меси, од кал што се тегне!”

34. Аллах рече: “Излези, тогаш, од Џеннетот! Па, ти си, навистина, силник!”

35. И рече: “И врз тебе нека биде проклетството до Денот суден!”

36. Иблис рече: “Господаре мој, тогаш дај ми рок до Денот во кој оние ќе бидат проживеани.”

37. Па, ти се дава рок, навистина, до

38. Денот на времето познато.

39. Иблис рече: “Господаре мој, бидејќи направи да скршнам во заблуда, ќе им го правам животот на луѓето на земјава убав и ќе правам да лутаат, сите оние,

40. освен чистите робови Твои.”

41. Аллах рече: “Ова е патот Мој вистински!

42. Врз робовите Мои, навистина, ќе немаш власт, освен врз оној кој те следи меѓу скршнатите во заблуда.

قَالَ لَمْ أَكُنْ لِأَسْجُدَ لِلْبَشَرِ خَلَقْتَهُ مِنْ صَلَافٍ
مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ﴿٣٣﴾

قَالَ فَأَخْرِجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ﴿٣٤﴾

وَإِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ﴿٣٥﴾

قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٣٦﴾

قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴿٣٧﴾

إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٣٨﴾

قَالَ رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ
وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٣٩﴾

إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ﴿٤٠﴾

قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ ﴿٤١﴾

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنِ اتَّبَعَكَ
مِنَ الْغَاوِينَ ﴿٤٢﴾

43. Џехеннемот, навистина, е нивната ветена средба, за сите!

44. Џехеннемот има седум врати и низ секоја врата еден од нив ќе поминува.

45. Богобојазливите, навистина, ќе бидат во бавчите ценнетски, покрај изворите.

46. “Влезете во нив со селам, безбедни!”

47. Омразата од градите нивни Ние ќе ја оттргнеме; ќе се однесуваат како браќа, радосни, едникондруги свртени.

48. Во нив не ќе ги обзеде ни замор и од нив нема да излезат.

49. Известете ги робовите Мои дека јас сум, навистина, Простувач и Сомилосен,

50. и дека казната Моја, навистина, е казна болна!

51. И извести ги за гостите на Ибрахим,

52. кога влегоа кај него... па рекоа: “Селам!” Тој рече: “Ние од вас се уплашивме, навистина!”

53. Тие рекоа: “Не плаши се! Ние, навистина, ќе те зарадуваме со син кој ќе биде учен.”

وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٣﴾

لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِّكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَّقْشُورٌ ﴿١٤﴾

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٥﴾

أَدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ آمِينَ ﴿١٦﴾

وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍّ إِخْوَانًا عَلَى سُرُرٍ مُّقْنَصِينَ ﴿١٧﴾

لَا يَمَسُّهُمْ فِيهَا نَصَبٌ وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَجِينَ ﴿١٨﴾

﴿١٩﴾ نَبِّئْ عِبَادِي أَنِّي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٢٠﴾

وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ ﴿٢١﴾

وَنَبِّئْهُمْ عَنْ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ ﴿٢٢﴾

إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُونَ ﴿٢٣﴾

قَالُوا لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ﴿٢٤﴾

54. Тој рече: “Па, како ќе ме зарадувате кога веќе староста ме снеможе? И како, навистина, ќе ме зарадувате?”

55. Тие рекоа: “Ќе те зарадуваме со вистината, па никако не биди меѓу безнадежниците!”

56. И рече: “Само во заблуда скршнатите немаат надеж во Господарот негов!”

57. И рече: “О пратеници, што сакате?”

58. Тие рекоа: “Ние сме, навистина, испратени до народот насилнички!”

59. Семејството на Нух, сите синови негови, Ние ќе ги спасиме,

60. освен жената негова за која Ние решивме да биде меѓу оние што ќе останат за подоцна.

61. И бидејќи пратениците му дојдоа на семејството на Лут,

62. рече: “Вие сте, навистина, луѓе незначителни!”

63. Рекоа: “Не, ти дојдовме заради она во што оние се сомневаат!

64. Ти дојдовме со вистина и ние сме, навистина, искрени! “

قَالَ أَبَشِّرْهُمْ بِيَوْمِي عَلَى أَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ
فِيهِ يَبْشِرُونَ ﴿٥٤﴾

قَالُوا أَبَشِّرْكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُن مِّنَ
الْفَنِيطِينَ ﴿٥٥﴾

قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِن رَّحْمَةِ
رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ ﴿٥٦﴾

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٧﴾

قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ﴿٥٨﴾

إِلَّا آلَ لُوطٍ إِنَّا لَمَنَجُّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٩﴾

إِلَّا أَمْرَانَهُ قَدَرْنَا إِنَّا لَمِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٦٠﴾

فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ ﴿٦١﴾

قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُّكَرُّونَ ﴿٦٢﴾

قَالُوا بَلْ جِئْنَاكَ بِمَا كَانُوا فِيهِ يَمْتَرُونَ ﴿٦٣﴾

وَأَتَيْنَاكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٦٤﴾

65. Па, семејството твое нека излезе при крајот на ноќта, а ти следи го одзади и никој меѓу вас нека не го врти погледот назад. И одете таму кај што ви се наредува!

66. И Ние нему му ја одредивме таа наредба дека крајот на сите нив, секако, ќе биде докрајчен во мугрите.

67. И жителите на градот дојдоа кај него, донесувајќи радости.

68. Рече: “Да, оние се гости мои и, тогаш, не срамотете ме!”

69. И плашете се од Аллах и не понижувајте ме!”

70. Тие рекоа: “Нели ти забранивме да примаш луѓе?”

71. Тој рече: “Тоа се ќерки мои ако сакате да правите нешто.”

72. Се колниме во животот твој оние, навистина, талкаат во пијанството свое.

73. Па, ги обзеде глас страшен при изгрејсонце.

74. Па, она што беше горе Ние определивме да биде долу, и ги опсипавме со дожд од скаменета земја.

فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَاتَّبِعْ أَدْبَارَهُمْ
وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ وَامْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ ﴿٦٥﴾

وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ دَابِرَ هَتُولَاءِ
مَقْطُوعٌ مُّصْبِحِينَ ﴿٦٦﴾

وَجَاءَ أَهْلُ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٦٧﴾

قَالَ إِنَّ هَٰؤُلَاءِ ضَيْفِي فَلَا تَفْضَحُونِ ﴿٦٨﴾

وَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْزُونِ ﴿٦٩﴾

قَالُوا أَوَلَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٧٠﴾

قَالَ هَٰؤُلَاءِ بَنَاتِي إِن كُنتُمْ فَاعِلِينَ ﴿٧١﴾

لَعَنُوكَ إِنَّمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿٧٢﴾

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ ﴿٧٣﴾

فَجَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَابًا
مِّنْ سِجِّيلٍ ﴿٧٤﴾

75. Ете, во тоа, навистина, има знаменија за оние кои внимателно гледаат.

76. И тој град покрај патот, токму, е утврден.

77. Во тоа, навистина, има знаменија за верниците.

78. Жителите на Ајка беа, секако, зулумџари!

79. Па, Ние им се одмаздивме. И двата града се, секако, на патот очигледен!

80. Да, жителите на Хиџр ги сметаа за лажни пејгамберите,

81. и Ние им ги објавивме знаменијата Наши... па, кон нив беа рамнодушни.

82. И по брдата длабеа куки безбедни.

83. Па, ги обзеде страшен глас при изгрејсонце.

84. Па, она што го спечалија не им користеше за ништо.

85. И Ние го создадовме она што е на небесата и она што е на Земјата, и она што е меѓу нив со вистина. Однесувај се, тогаш, учтиво, зашто Часот ќе дојде, сигурно!

86. Господарот твој, навистина, е Создател и Зналец!

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْمُتَوَسِّمِينَ ﴿٧٥﴾

وَإِنَّهَا لِبِسْبِيلٍ مُّقِيمٍ ﴿٧٦﴾

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٧﴾

وَإِنْ كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ لظَالِمِينَ ﴿٧٨﴾

فَأَنشَقْنَا مِنْهُمْ وَإِنَّهُمَا لَبِإِمَامٍ مُّبِينٍ ﴿٧٩﴾

وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْحِجْرِ الْمُرْسَلِينَ ﴿٨٠﴾

وَعَايَنَاهُمُ آيَاتُنَا فَأَكْفَرُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٨١﴾

وَكَانُوا يَنْجِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا آمِنِينَ ﴿٨٢﴾

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُصْبِحِينَ ﴿٨٣﴾

فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٤﴾

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَإِنَّ السَّاعَةَ لَآيَةٌ فَاصْفَحِ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ ﴿٨٥﴾

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ﴿٨٦﴾

87. Ние ти објавивме, секако, седум ајети кои се повторуваат и Кур'ан голем!

88. И не управувај го погледот твој кон она за што Ние определивме да уживаат за кратко некои меѓу дружините нивни. Не тагувај за нив, а кон верниците, меѓутоа, спушти го крилото твое,

89. и кажи: “Јас сум, навистина, опоменувач јасен!”

90. Ние еднакво постапивме со она што го објавивме против разделувачите

91. оние кои Кур'анот го поделија на повеќе парчиња.

92. Па, се колниме во Господарот твој дека, сигурно, сите нив ќе ги прашуваме

93. за она што го работеа.

94. Па, кажувај го јасно она што ти се наредува и избегнувај ги многубошците!

95. Ние сме сигурно доволни за тебе во однос на исмевачите,

96. кои на Аллах му здружуваат друг бог; па, ќе знаат!

97. Да, Ние знаеме дека ти, навистина, ги стеснуваш градите твои за она што го зборуваат.

وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِّنَ الْمَثَانِي وَالْقُرْءَانَ الْعَظِيمَ ﴿٨٧﴾

لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَاهُمْ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَخَفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾

وَقُلْ إِنِّي أَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ ﴿٨٩﴾

كَمَا أُنْزِلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمِينَ ﴿٩٠﴾

الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْءَانَ عِضِينَ ﴿٩١﴾

فَوَرَبِّكَ لَنَسْأَلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٩٢﴾

عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾

فَأَصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴿٩٤﴾

إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ ﴿٩٥﴾

الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٩٦﴾

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ ﴿٩٧﴾

98. Па, слави Го, со благодарност, Господарот твој и биди меѓу оние кои паѓаат на сецде.

99. И обожавај Го Господарот твој сè додека не ти дојде смртта!

ЕН-НАХЛ (Пчела) XVI

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

1. Наредбата Аллахова ќе се оствари, сигурно, па не забрзувајте ја! Славен е и Возвишен од она што Му го здружуваат!

2. И Он со својата наредба спушта мелек со објава до оној кому сака меѓу робовите Свои: “Опоменувајте дека освен Него нема друг бог. Па, само од Мене стравувајте!”

3. И небесата и Земјата Он ги создаде со вистина. Он е над она што Му го здружуваат!

4. Он го создаде човекот од капка семе и тој, ете, е непријател отворен!

5. И добитокот Он за вас го создаде. Од нив имате топла облека и користи, и од нив и јадете.

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ ﴿١٨﴾

وَأَعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ ﴿١٩﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَفَأَمَرَ اللَّهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١﴾

يُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ ﴿٢﴾

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ تَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣﴾

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ ﴿٤﴾

وَالْأَنْعَمَ خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنْفَعٌ مِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٥﴾

6. И колкава е убавината за вас кога ги враќате од пасиште и кога ги носите на пасиште.

7. И го носи товарот ваш до градот до кој можете да дојдете само со тешкотија голема. Господарот ваш, навистина, е Сочувствителен и Сомилосен!

8. И коњи, и маски и магариња за да ги јавате и како украс; и го создава она што не го знаете!

9. Намерата да се оди кон патоказот е - Аллахова. А некои, пак, од него скршнуваат. И кога Он би сакал би ве упатил сите, сигурно!

10. Он од небо ви спушта вода; од неа напивка и со која се наводнуваат пасиштата каде го чувате да паси добитокот ваш.

11. И со водата расте за вас посев: маслинка, и урми и грозје и плодови секакви. Ете, во тоа, навистина, има знамение за луѓето кои размислуваат!

12. И Он ви ги потчини и ноќта и денот, и Сонцето и Месечината, а и ѕвездите ви се потчинети со наредбата Негова. Ете, во тоа, навистина, има знаменија за луѓето кои сфаќаат!

وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرْمَحُونَ
وَحِينَ تَسْرَحُونَ ﴿١﴾

وَتَحْمِلُ أَثْقَالَكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ لَّا تَكُونُوا بِلِغِيهِ
إِلَّا يَشِقُّ الْأَنفُسَ إِنَّ رَبَّكُمْ
لَرءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿٧﴾

وَالْخَيْلَ وَالْبِغَالَ وَالْحَمِيرَ لِتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً
وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨﴾

وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَايَزٌ وَلَوْ شَاءَ
لَهَدَّكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٩﴾

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ مِنْهُ
شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ ﴿١٠﴾

يُنْبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ
وَالْأَعْنَابَ وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١١﴾

وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِ رَبِّكَ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٢﴾

13. Он ви го потчини и она што расте на земјата со различни бои. Во тоа, навистина, има знамение за луѓето кои се сеќаваат!

14. И Он ви го потчини морето од него за да јадете свежо месо, и од него за да вадите украс кој го носите со облеката, и гледаш како чамецот го сече, и за да барате, секако, од добрината Негова и за да бидете благодарни!

15. И Он расфрла по земјата брда, таа за да не ве потресува, и реки и патишта за да се упатувате,

16. и покажи, исто така, Он ви создаде, и по ѕвездите оние, токму, се упатуваат.

17. Оној кој создава дали е како оној кој не создава? Па, нема ли да се присетите?

18. И ако ги броите благодатите Аллахови вие, секако, не можете да ги изброите. Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

19. И Аллах го знае она што го криете и она што го обелодекувате.

20. Оние кои се повикуваат на друг бог освен Аллах не можат

وَمَا ذَرَأَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَنًا
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ
يَذْكُرُونَ ﴿١٣﴾

وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لَكُمْ لَآكُلُوا مِنْهُ
لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسَخَّرِجُوا مِنْهُ جَلِيدًا تَلْبَسُونَهَا
وَتَرَى الْفُلْكَ مَوَاجِرَ فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا
مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٤﴾

وَالْقَى فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ
وَأَنْهَارًا سُبُلًا لِّعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥﴾

وَعَلَّمَكُم بِالنَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ ﴿١٦﴾

أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذْكُرُونَ ﴿١٧﴾

وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا
إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٨﴾

وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسْرُوكُمْ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿١٩﴾

وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا

да создадат ништо и оние се, токму, создадените!

21. Мртви суштества се, не се живи, и не знаат кога ќе бидат оживеани.

22. Вашиот Бог е еден Бог. Оние кои не веруваат во Ахирет...па, срцата нивни се расипнички. Оние, всушност, се дујат!

23. Аллах, без сомнение, го знае она што го кријат и она што го обелоденуваат. Он, навистина, не ги љуби надуените!

24. И кога ќе им се рече: “Што ви објави Господарот ваш?” Ќе речат: “Прикаски за народите одамнешни,”

25. за да го носат на Денот суден бремето свое целосно и дел од бремето на оние кои без знаење скршнуваа во заблуда. Е, само колку е лошо она што го товарат!

26. И оние пред нив веќе сплеткареа... па, Аллах ги сруши од темел домовите нивни, и покривот нивни врз нив се сруши, и Он им даде казна од кадешто не ја ни усетија.

27. Потоа Он на Денот суден ќе ги срамоти, и ќе рече: “Каде се здружениците Мои за кои вие,

وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿١٠﴾

أَمْوَاتٌ غَيْرُ أَحْيَاءٍ وَمَا يَشْعُرُونَ
أَيَّانَ يَبْعَثُونَ ﴿١١﴾

إِنَّهُمْ كَرِهُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ
وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿١٢﴾

لَا جَرَمَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ
وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿١٣﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ مَاذَا أُنْزِلَ لَكُمْ
قَالُوا أَأَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٤﴾

لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ
وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ
أَلَا سَاءَ مَا يَزُرُونَ ﴿١٥﴾

قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَأَنَّ اللَّهَ
بَنَيْنَهُمْ مِنَ الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ
مِنْ فَوْقِهِمْ وَأَتَتْهُمْ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ
لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٦﴾

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُخْزِيهِمْ وَيَقُولُ أَيْنَ
شُرَكَاءِ الَّذِينَ كُنْتُمْ تُشْفِقُونَ فِيهِمْ

токму, се расправавате?” Оние со даденото им знаење ќе речат: “Срамот и лошото денес, навистина, се врз неверниците,” -

28. оние на кои мелеките им ги земаа душите нивни, правејќи си зло самите себеси, и оние кои ќе искажат послушност, ќе речат: “Никакво зло ние не правивме.” Не, Аллах, навистина, го знае она што го работевте!

29. Па, влезете низ вратите цехеннемски и во него за навек ќе останете.” Е, само колку лошо престојувалиште е тоа за горделивите!

30. А на богобојазливите ќе им се рече: “Што објави Господарот ваш?” Ќе речат: “Добро.” А за оние кои работат добро, секако, има добро на овој свет, а доброто во Куќата ахиретска е подобро, навистина! Е, колку благословена Куќа е таа за богобојазливите:

31. бавчи на Адн во кои ќе влезат и низ кои реки ќе течат. Во нив ќе имаат сè што сакаат. Ете, така Аллах ги наградува богобојазливите!

32. Оние на кои мелеките им ги земаат душите, добрите, и кои ќе возгласат: “Селамун алејкум! Влезете во Џеннетот заради она што го работевте!”

قَالَ الَّذِينَ أَوْثُوا الْعِلْمَ إِنَّ الْخِزْيَ
الْيَوْمَ وَالسُّوءَ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٢٧﴾

الَّذِينَ تَوَفَّيْنَاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ فَأَلْقَوْا
السَّلَامَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ بَلَى
إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾

فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ
مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٢٩﴾

﴿٣٠﴾ وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا خَيْرٌ
لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَلَدَارُ
الْآخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ ﴿٣١﴾

جَنَّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
فِيهَا مَا يَشَاءُونَ كَذَلِكَ يَجْزِي اللَّهُ الْمُتَّقِينَ ﴿٣٢﴾

الَّذِينَ تَوَفَّيْنَاهُمُ الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ يَقُولُونَ سَلَامٌ
عَلَيْكُمْ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٣﴾

33. Што очекуваат, освен да им дојдат мелеки или да им дојде наредбата од Господарот твој. Ете, така правеа оние пред нив. И зулум не Му направија на Аллах, туку себеси зулум си направија,

34. па, лошотии ги снајдоа заради она што го работеа и ги обзеде она за што се исмеваа.

35. И оние кои здруженик Му припишуваа на Аллах, зборуваа: “Кога Аллах би сакал не би обожавале, освен Него, ништо. Ние, а и предците наши, исто така! Ништо не ќе забрануваме без волјата Негова.” Ете, така работеа оние пред нив. Пејгамберот, тогаш, има ли нешто друго освен да извести и тоа јасно?

36. И Ние за секој народ, секако, испративме пејгамбер: “Обожавајте Го Аллага и избегнувајте ги шејтаните!” Од нив има и такви кои ги упати Аллах, а и такви кои, токму, заслужија да залутаат. Па, патувајте по земјата и гледајте каква беше казната за лашковците!

37. А ако, пак, се стремиш да ги упатиш по патоказот, тогаш, Аллах, навистина, не го упатува оној кој скршнал во заблуда.

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ
أَمْرٌ رَبِّكَ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ
يَظْلِمُونَ ﴿٣٣﴾

فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَخَافَ بِهِمْ
مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٣٤﴾

وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا
مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا
مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
فَهَلْ عَلَى الرُّسُلِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٣٥﴾

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ يَعْبُدُوا
اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ
وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا
فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٦﴾

إِنْ تَحَرَّصَ عَلَى هُدَاهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي
مَنْ يُضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٣٧﴾

Оние, секако, немаат поддржници!

38. И се колнеа во Аллах со заклетви нивни тврди: “Аллах не ќе го оживи оној кој ќе умре.” Да, ветувањето Негово се овистини, но мнозинството на луѓето не знаат,

39. за да им стане јасно на оние кои се разединија во тоа и за да узнаат оние кои не веруваат дека, навистина, оние се лашковци!

40. Кога Ние би посакале нешто да биде само ќе речеме: “Биди!” - и тоа, токму, ќе биде.

41. И оние кои се иселија заради Аллах, за нив веќе по направениот зулум... на овој свет ќе им дадеме добро. А наградата на Ахирет, секако, е поголема. Е, само кога би знаеле!

42. Трпеливите и оние кои се потпираат врз Господарот свој.

43. И пред тебе Ние само луѓе испракавме на кои им доаѓаше вдохновението Наше. Па, прашај ги Следбениците на Опомената ако не узнавте,

44. за јаснотиите и Книгите. Ние и тебе ти објавивме

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ
مَنْ يَمُوتُ بَلَىٰ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا وَلَٰكِنَّ
أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾

لِبَيِّنٍ لَهُمُ الَّذِي يُخْتَلِفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ
كَفَرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا كَاذِبِينَ ﴿٣٩﴾

إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ
لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٤٠﴾

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا لَنُبَوِّئَنَّهُمْ
فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَلَآ أَجْرَ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا
يَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾

الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٤٢﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رَجَا لَا نُوحِي إِلَيْهِمْ
فَسْتَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٤٣﴾

يَا بَنِيَّ وَالزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لَتُبَيِّنَ

Опомена за да им го објасниш на луѓето она што им го објавуваме, и за да размислуваат.

45. Нели се сигурни оние кои правеа лошотии, сплетки, дека Аллах нема да ги згмечи во земја или дека нема да им дојде казна од каде што нема ни да усетат,

46. или казната да не им се случи при лунсањата нивни при што ќе бидат немоќни?

47. Или да не им се случи при стравот нивни... та, Господарот твој, навистина, е Сочувствителен и Сомилосен!

48. Не гледаат ли дека сè она што Аллах го создаде, што ја расфрла неговата сенка лево и десно... му прави сецде на Аллах? Тоа, токму, е потчинето!

49. На Аллах му прави сецде сè она што е на небесата и она што е на земјата - сè што е живо. А и мелеките кои не се дујат,

50. се плашат од Господарот свој кој е над нив, и го работат она што им е наредено.

51. Аллах вели: “Не прифаќајте два бога. Бог, навистина, е само

لِّلنَّاسِ مَا نَزَّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٥﴾

أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ يَخْسِفَ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٤٦﴾

أَوْ يَأْخُذَهُمْ فِي تَقْلِبِهِمْ فَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٤٧﴾

أَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلَى تَخَوُّفٍ فَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّؤُوفُ الرَّحِيمُ ﴿٤٨﴾

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ يَنْفَعِيهِمْ أَظَلُّوا اللَّهَ عَنِ الْيَمِينِ وَالشَّمَائِلِ سُجَّدًا لِلَّهِ وَهُمْ دَاخِرُونَ ﴿٤٩﴾

وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ وَالْمَلَائِكَةِ وَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٥٠﴾

يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٥١﴾

﴿٥١﴾ وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا إِلَهَيْنِ اثْنَيْنِ إِنَّمَا هُوَ إِلَهُ

еден. Тогаш само од Мене стравувајте, навистина!

52. И сè што е на небесата и на Земјата е - Негово. Верата само Нему му припаѓа. И зарем од друг, место Аллах, ќе се плашите?

53. Секој благодат при вас... е од Аллах. Потоа кога ќе ви се случи несреќа... та, кон Него се повикувате, гласно!

54. Потоа, кога несреќата ќе помине, тогаш, една дружина меѓу вас, на Господарот свој здруженик Му припишува,

55. за да го покажат неверството свое во она што Ние им го дадовме... та, уживајте а потоа ќе узнаете!

56. И за оние кои не ги знаат определуваат еден дел од 'рскот што Ние им го дадовме. Се колнам во Аллах дека ќе бидете, секако, прашани за лагите што ги измислувавте.

57. И оние на Аллах ќерки Му означуваат. Нека е возвишен Он! А нивно, меѓутоа, е она што си го посакуваат!

58. И кога некому од нив ќе му се дојде вест дека добил женско, лицето негово ќе го прекрие сенка црна и се огорчува,

وَنَجِدُ فَإِنِّي فَآرَهُبُونَ ﴿٥١﴾

وَلَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَهُ الدِّينُ وَاصِبًا أَفَغَيْرَ اللَّهِ تَتَّقُونَ ﴿٥٢﴾

وَمَا يَكُم مِّن نِّعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ تَعْلَمُونَ إِذَا مَا أَتَاكُمْ الضُّرُّ فَإِلَيْهِ تَجْتَرُونَ ﴿٥٣﴾

ثُمَّ إِذَا كُشِفَ الضُّرُّ عَنْكُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنكُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ﴿٥٤﴾

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَسْتَعِزُّوا فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٥٥﴾

وَيَجْعَلُونَ لِمَا لَا يَعْلَمُونَ نَصِيبًا مِّمَّا رَزَقْنَاهُمْ تَاللَّهِ لَتَسْتَأْذِنَنَّ عَمَّا كُتِبَ لَهُمْ تَقَرُّونَ ﴿٥٦﴾

وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ الْبَنَاتِ سُبْحَنَهُ وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ ﴿٥٧﴾

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿٥٨﴾

59. се крие од луѓето заради лошата вест која му е донесена: дали да го остави во живот па да биде понижен или, пак, дали да го закопа в земја. Е, само колку е лошо просудувањето нивно?

60. А врз оние кои не веруваат во Ахирет им припаѓа лош пример, а највисокиот пример Му припаѓа на Аллах. Он е Силен и Мудар!

61. Кога Аллах би ги казнувал луѓето заради зулумот нивни не би останало ништо живо. Но, Аллах ги остава до едно време определено. Па, кога ќе им дојде крајот не ќе можат да го задоцнат ни за миг а ниту, пак, да го забрзаат.

62. Презираното од нив Му го припишуваат на Аллах, а јазиците нивни лага исфрлаат дека за нив, без сомнение, има оган. И тие кон него ќе претходат, навистина!

63. Се колнеме во Аллах дека, секако, испративме пејгамбери пред тебе, па Шејтанот постапките нивни ги разубавуваше. Он е заштитникот нивни денес, а за нив има казна болна.

64. И Ние Книга ти објавивме само да им го објасниш она во

يَنۢزُرۡنَا مِنَ الْقَوۡمِ مَنۢ سَوۡءَ مَا بُشِّرَبِهِٗٓ أَيۡسِبۡكُمْ
عَلَىٰ هُوۡبٍ أَمۡرِدُ سُهُۥ فِي التَّرَابِ ۖ أَلَا سَاءَ
مَا يَتَخَكَّمُونَ ﴿٥٩﴾

لِّلَّذِينَ لَا يُؤۡمِنُونَ بِآخِرَةِ مَثَلُ السَّوۡءِ وَلِلّٰهِ الْمَثَلُ
الۡأَعۡلَىٰ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦٠﴾

وَلَوۡ نَوۡا خِذۡهُ اللّٰهُ النَّاسَ بِظُلۡمِهِمۡ مَا تَرَكَ عَلَيَّهَا مِنۢ دَآبَّةٍ
وَلٰكِنۡ يُؤَخِّرُهُمۡ إِلَىٰٓ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۖ فَاِذَا جَآءَ أَجَلُهُمۡ
لَا يَسۡتَخِرُّوۡكَ سَاعَةً ۚ وَلَا يَسۡتَقۡدِمُونَ ﴿٦١﴾

وَيَجۡعَلُونَ لِلّٰهِ مَا يَكۡرَهُوۡنَ وَيَتَصِفُّ
أَلۡسِنَتُهُمُۥمُ الْكِذۡبَ ۖ أَتَ لَهُمُ الْعُسۡفَىٰ لَآ جَرَمَ
أَنۡ لَهُمُ النَّارُ وَأَنَّهُم مُّۡفَرِّطُونَ ﴿٦٢﴾

تَاللّٰهِ لَقَدۡ أَرۡسَلۡنَا إِلَىٰٓ أَمۡرٍ مِّنۢ قَبۡلِكَ فَرِزَٰنَ
لَهُمُ الشَّيۡطٰنُ أَعۡمَلَهُمۡ فَهُوَ وَلِيُّهُمُ الْيَوۡمَ وَلَهُمُ
عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٣﴾

وَمَا أَنۡزَلۡنَا عَلَيۡكَ الْكِتَٰبَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ

што се разединуваат, и Патоказ, и Милост за луѓето кои веруваат.

65. Аллах од небо спушта вода, па со неа ја оживува земјата по мртвилото нејзино. Ете, во тоа, навистина, има знамение за луѓето кои слушаат.

66. И во добитокот вие, навистина, имате ибрет. Ве напојуваме со она што е во стомакот негов, со млеко чисто, меѓу крв и огризина во трбушината, пријатно за оние кои го пијат.

67. А од плодовите на урмата и лозјето вие земате напивка и храна пријатна. Во тоа, навистина, има знамение за луѓето кои сфаќаат.

68. И Господарот твој ѝ даде вдохновение на пчелата: “Прави куќа по ридовите, и по стеблата и по она што го прават луѓето;”

69. потоа: “Јади од секаков плод, а потоа оди по патиштата на Господарот твој, послушно!” Од внатрешноста нивна излегува напивка со различни бои, во која има лек за луѓето. Ете, во тоа, навистина, има знамение за луѓето кои размислуваат.

الَّذِي أَخْلَقْنَا فِيهِ وَهْدَى وَرَحْمَةً
لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٦٥﴾

وَاللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٦٦﴾

وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً تَسْقِيكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهِ
مِنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لَبَنًا خَالِصًا سَائِغًا لِلشَّارِبِينَ ﴿٦٧﴾

وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ
مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً
لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٦٨﴾

وَأَوْحَى رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنْ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا
وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ﴿٦٩﴾

ثُمَّ كُلِي مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا
يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ
شِفَاءٌ لِلنَّاسِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٧٠﴾

70. Аллах ве создаде а потоа ќе ви ги земе душите. Некои од вас ќе доживеат старост длабока, така што не ќе знаат ништо од она што го знаеја. Аллах, навистина, е Зналец и Кадар!

71. Во 'рскот Аллах ви даде предност еднинадруги. Но, оние на кои им е дадена предност не им даваат од 'рскот свој на оние кои се во нивна сопственост. А еднакви се и едните и другите. Е, па благодарат ли Аллахов оние не го признаваат?

72. Од вас Аллах создаде жени, а од жените ваши синови и внуци, и Он ве снабди со храна добра. Е, па, зошто во невестината веруваат, а благодарат Аллахов не го признаваат?!

73. И обожаваат друг освен Аллах кој не може да им даде никаков 'рск ни од небесата ни од Земјата, и коишто ништо не можат.

74. Па, не донесуваат за Аллах примери. Аллах, навистина, знае а вие не знаете.

75. Аллах донесе пример со роб во нечија сопственост кој не е кадар за ништо и оној кому му даваме од Нашиот 'рск добар, па од него дели и јавно и тајно. Еднакви ли се? Благодарноста

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يُوَفِّقُكُمْ وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَى الْأَرْضِ الْعُمُرِ
لَكِنَّ لَا يَعْلَمُ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ﴿٧٠﴾

وَاللَّهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ فَمَا الَّذِينَ
فُضِّلُوا بِرَأْدِي رِزْقِهِمْ عَلَى مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ
فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ أَفَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٧١﴾

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَجَعَلَ لَكُمْ
مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَنِينَ وَحَفَدَةً وَرَزَقَكُمْ
مِنَ الطَّيِّبَاتِ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَتِ اللَّهِ
هُمْ يَكْفُرُونَ ﴿٧٢﴾

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا
مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ شَيْئًا
وَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٧٣﴾

فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ
لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧٤﴾

﴿٧٥﴾ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ
عَلَى شَيْءٍ وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِنْ آثَارِ رَحْمَتِنَا
فَهُوَ يُنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا هَلْ يَسْتَوُونَ
الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾

му припаѓа на Аллах! Но, мнозинството од нив не знаат!

76. И Аллах донесе пример за два човека. Еден од нив нем, кој не е кадар ништо да направи, и на товар е на сопственикот негов, и каде било да го насочи, не донесува ништо добро. Еднаков ли е овој со оној кој повикува кон праведноста, а кој е по патот вистински?

77. Тајната на небесата и на Земјата е - Аллахова! А што се однесува до пропаста на светот? Па, таа е како трепка на окото или, пак, е побрза. Аллах, навистина, е Кадар за сè!

78. Аллах ве вади од утробите на мајките ваши, незнаејќи ништо, па ви определи и слух, и вид и срца за да бидете благодарни!

79. Не ги гледаат ли птиците потчинети во летот на небо? Кој може да ги допре освен Аллах? Ете, во тоа, навистина, има знамение за луѓето кои веруваат.

80. Аллах ви одреди во домовите ваши смирна, а од кожата на добитокот покривки, кои лесно ги носите на денот кога патувате и на денот кога се утаборувате, а од волната нивна, од крзното нивно и влакната нивни простирки

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلَيْنِ أَحَدُهُمَا أَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلَى مَوْلَاهُ أَيْنَمَا يُوَجِّههُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٧٦﴾

وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٧٧﴾

وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٧٨﴾

أَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوِّ السَّمَاءِ مَا يُمَسِّكُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٧٩﴾

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُم مِّن بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُم مِّنْ جُلُودِ الْأَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ وَمِنْ أَصْوَابِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا أَتُتَاوَمَتَعًا إِلَى حِينٍ ﴿٨٠﴾

за уживање до еден рок определен.

81. И од она што Аллах го создаде за вас. Он определи сенки, а од брдата за вас определи засолништа. И за вас определи штитови кои ве штитат од горештина, и штитови кои ве штитат од несреќата ваша. Ете, така Аллах го надополнува благодатот Негов кон вас за да бидете послушни!

82. Па, ако ги свртат плеките... та, ти само известувај јасно:

83. го знаат благодатот Аллах-ов, а потоа не го признаваат. А мнозинството од нив се неверници!

84. И Денот во кој од секоја заедница ќе оживиме по еден сведок; потоа, на оние кои не веруваа не ќе им се даде збор, а ниту, пак, да се оправдуваат.

85. И кога оние кои правеа зулум ќе ја видат казната... та, казната не ќе им се олесни, и не ќе им се даде рок!

86. И кога ќе ги видиш оние кои на Аллах му ги здружуваа божествата нивни, кога ќе речат: "Господаре наш, оние се божест-

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِمَّا خَلَقَ ظِلَالًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْجِبَالِ أَكْنَانًا وَجَعَلَ لَكُمْ سَرَابِيلَ تَقِيكُمْ الْحَرَّ وَسَرَابِيلَ تَقِيكُمْ بَأْسَكُمْ كَذَلِكَ يُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْلِمُونَ ﴿٨١﴾

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاءُ الْمُبِينُ ﴿٨٢﴾

يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا وَأَكْثَرُهُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٣﴾

وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٨٤﴾

وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿٨٥﴾

وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ أَشْرَكُوا شُرَكَاءَهُمْ قَالُوا رَبَّنَا هَؤُلَاءِ شُرَكَائُنَا الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُوا مِنْ دُونِكَ فَأَلْقَوْا إِلَيْهِمُ الْقَوْلَ إِنَّكُمْ

ва наши на кои ние, освен Аллах, се повикувавме.” А божествата нивни ќе им дофрлат: “Вие сте, секако, лашковци!”

87. И оние тогаш на Аллах ќе Му се оддадат. И ќе се оддалечи од нив она што го измислуваа.

88. На оние кои не веруваа и кои одвраќаа од Аллаховиот пат Ние ќе им ја зголемиме казната со уште една казна затоа што сееја безредие.

89. И Денот во кој од секоја заедница Ние ќе оживиме по еден сведок меѓу нив кој ќе сведочи против нив! И ќе дадеме, исто така, ти да бидеш сведок против нив. И ти објавивме Книга како Објаснување за сè, и Патоказ, и Милост, и радосница за Полсушните!

90. Аллах, навистина, наредува и праведност, и добродетелство, и да им се дава на ближните, и да се забранува зло, и срамно дело и насилство. Аллах ве советува за да се присетите!

91. И придржувај се врз ветувањето кон Аллах кога склучивте договор, и не изневерувајте ги ветувањата кога ги утврдивте и кога Аллаха за заштитник го

لَكَذِبُونَ ﴿٨٦﴾

وَالْقَوَا إِلَى اللَّهِ يُؤْمِدُ السَّلَامَ وَضَلَّ عَنْهُمْ
مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٨٧﴾

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ زِدْنَاهُمْ
عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا
يُفْسِدُونَ ﴿٨٨﴾

وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ
وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَيْنَا هَؤُلَاءِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ
الْكِتَابَ بَيِّنَاتٍ لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى
وَرَحْمَةً وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ ﴿٨٩﴾

﴿٩٠﴾ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَايَ
ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ
وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٩١﴾

وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا
الْأَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ
عَلَيْكُمْ كَفِيلًا إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٩٢﴾

зедовте. Аллах, навистина, го знае она што го работите!

92. И не бидете како онаа која ќе го распреде предивото свое, по нејзиното цврсто предиво, земјјки ги ветувањата ваши за измама меѓу вас, само затоа да биде заедница која ќе биде побројна од друга заедница. Аллах во тоа само ве искушува за да ви објасни, секако, на Денот суден за она за што, токму, станавте деленици!

93. Аллах да сакаше, сигурно, ќе ве направеше една заедница, но Аллах скршнува во заблуда кого сака и упатува кого сака. Да, вие ќе бидете прашани за она што го работевте.

94. И не служете се со ветувањата ваши за да се лажете едни со други, па да слизне ногата од нејзината утврда, и да ја вкусете казната, бидејќи одвратите од Аллаховиот пат. За вас има казна голема!

95. И не заменувајте го договорот со Аллах за нешто што малку вреди. Кај Аллах, навистина, е најголемото добро за вас само да знаете!

96. Она што е во вас е - привремено, а она што е кај Аллах е - за навек. Ние ќе ги наградиме

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِي نَقَضَتْ غَزْلَهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ
أَنْكَنَّا تَتَّخِذُونَ أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ
أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَى مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا يَبْلُوكُمْ
اللَّهُ بِمَا وَلَّيْتُمْ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ
تَخْلِفُونَ ﴿٩٢﴾

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ
يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَلَتُسْأَلُنَّ
عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾

وَلَا تَتَّخِذُوا أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ فَتَزِلَّ
قَدَمُ بَعْضِكُمْ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِمْ وَتَذْهَبُوا السُّوءَ بِمَا صَدَدْتُمْ
عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٩٤﴾

وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ
مَوْخِرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٩٥﴾

مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ وَلَنَجْزِيَنَ
الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ

оние кои беа трпеливи со награда уште поубава од она што го работеа.

97. Кој ќе направи добро дело, било да е машко или женско, е верник, и Ние ќе му дадеме, сигурно, добар живот, и ќе ги наградиме, сигурно, со награда уште поубава од она што го работеа.

98. А кога ќе читаш Кур'ан, побарај да се приклониш кон Аллах од Шејтанот проколнат.

99. Тој, навистина, нема власт врз оние кои веруваат и кои се потпираат врз Господарот свој.

100. Власта негова, секако, е врз оние кои ги вртат плеките кон Аллах и кои здруженици Му припишуваат.

101. И кога Ние еден ајет ќе замениме со друг... па, Аллах најдобро знае за она што се објавува! Зборуваат: “Ти си, навистина, лашко! “Но, мнозинството меѓу нив не знаат!

102. Кажи: “Го објави Духот свет, од Господарот твој, со вистина за да ги зацврсти оние кои веруваат, како Патоказ и Радосница за Послушните!”

103. И Ние го знаеме, секако, она што го зборуваат: “Него го

مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّن ذَكَرٍ أَوْ أَنثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَلَنَجْزِيَنَّهُ حَيٰوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ
أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾

فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْءَانَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ
الرَّجِيمِ ﴿٩٨﴾

إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطٰنٌ عَلَى الَّذِينَ ءٰمَنُوا
وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٩٩﴾

إِنَّمَا سُلْطٰنُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ
هُم بِهِ مُشْرِكُونَ ﴿١٠٠﴾

وَإِذَا بَدَّلْنَا آيَةً مَّكَاتٍ ءٰيَةً وَاللَّهُ
أَعْلَمُ بِمَا يُنَزِّلُ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٍ
بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠١﴾

قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِن رَّبِّكَ بِالْحَقِّ
لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ ءٰمَنُوا وَهُدًى
وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ﴿١٠٢﴾

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ

поучува некој човек.” Јазикот на кој оние го свртуваат е странски, а ова е јасен арапски јазик.

104. Оние кои не веруваат во знаменијата Аллахови, Аллах, навистина, не ќе ги упати. И за нив има казна болна!

105. Лага измислуваат оние кои, навистина, не веруваат во знаменијата Аллахови. Оние се, токму, лашковци!

106. Оној кој не верува во Аллах по неговото верување, освен ако е присилен, а срцето му е смилено со верување, ќе ја предизвика лутината Аллахова. А за оние кои, исто така, ќе ги исполнат градите со неверство има казна голема.

107. Ете, тоа е, секако, заради што го посакуваат животот на овој свет повеќе од Ахирет. И Аллах, навистина, не ќе го упати народот невернички.

108. Тоа се оние чии срца, и чиј слух и чиј вид Аллах ги запечати. Овие, токму, се занемарени!

109. На Ахирет, без сомнение, ќе бидат поразените!

110. На оние кои се иселија, по мачењето, а потоа се бореа и беа трпеливи... та, Господарот

لِسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمٌ
وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ ﴿١٠٣﴾

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بَيَّانَتِ اللَّهُ لَا يَهْدِيهِمْ
اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٤﴾

إِنَّمَا يَقْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بَيَّانَتِ
اللَّهُ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١٠٥﴾

مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ
أُكْرِهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَكِنْ
مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ
مِّنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٦﴾

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا
عَلَى الْآخِرَةِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الْكَافِرِينَ ﴿١٠٧﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ
وَسَمِعِهِمْ وَأَبْصَرِهِمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْغَافِلُونَ ﴿١٠٨﴾

لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ
الْخَسِرُونَ ﴿١٠٩﴾

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِن بَعْدِ
مَا فُتِنُوا ثُمَّ جَاهَدُوا وَصَبَرُوا إِنَّ

твој, навистина, е Простувач и Сомилосен!

111. Ќе настапи Денот во кој секоја душа ќе се грижи за себе...И секоја душа ќе си го исполни она што го направила. И ним не ќе им се направи зулум.

112. Аллах изнесе пример за градот, безбеден и мирен. Од секоја страна му доаѓаше 'рск во изобилство. И, ете, жителите не ги признаваа благодатите Аллахови, па Аллах определи да вкуси и глад и страв, токму, заради она што го работеа,

113. и им дојде пејгамбер, еден од нив, па го сметаа за лашко ... та, ги обзеде казна. Оние, токму, се зулумкари!

114. Па, јадете од 'рскот што ви го даде Аллах, она што е халал и добро. И ако само Аллаха го обожавате, заблагодарувајте се на Аллаховите благодати!

115. Он, навистина, ви забрани и мрша, и крв, и свинско месо, и она што е заклано во друго а не во името Аллахово, освен ако е некој присилен, несакајќи, само колку да преживее... Та, Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

116. И не зборувајте го она што е, инаку, својствено на јазиците

رَبِّكَ مِنْ بَعْدِهَا غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٠﴾

﴿١١٠﴾ يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ تُجَادِلُ عَنْ نَفْسِهَا وَتُوْفَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١١١﴾

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ آمِنَةً مُّطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ اللَّهِ فَأَذَاقَهَا اللَّهُ لِيَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١١٢﴾

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١١٣﴾

فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمْ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاشْكُرُوا ۖ إِنَّكُمْ إِتَايَاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١١٤﴾

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخَيْزِرِ وَمَا أَهْلَ لَغَيْرِ اللَّهِ بِهِ ۖ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٥﴾

وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ السِّتَةُ كُفُّوا الْكُذْبَ

ваши и лага: “Ова е халал, а ова е харам!” За да измислувате за Аллах лага. Оние кои, навистина, за Аллах измислуваат лага не ќе успеат!

117. Само малку уживање; за нив има казна болна!

118. На Евреите им го забранивме она што ти го кажувавме порано. И зулум не им направивме, туку самите зулум си направија!

119. За оние кои направија зло, незнаејќи, Господарот твој, навистина, потоа им прости. И се поправија. Потоа Господарот твој, навистина, беше Простувач и Сомилосен кон нив!

120. Ибрахим, навистина, беше како еден човек, понизен на Аллах и чист. Не беше меѓу многубошците,

121. заблагодарен на благодатите Аллахови; и Он го избра и го упати по патот вистински.

122. На овој свет Ние му дадовме добро, а на Ахирет ќе биде, навистина, меѓу добрите!

123. Потоа Ние ти објавивме: “Следи ја чистата вера Ибрахи-

هَذَا حَلَالٌ وَهَذَا حَرَامٌ لِّتَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿١١٦﴾

مَتَّعَ قَلِيلٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١١٧﴾

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَمًا مَّا قَصَصْنَا عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ
وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٨﴾

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا الشُّوْءَ بِجَهَلَةٍ
ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ
مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٩﴾

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ
مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٢٠﴾

شَاكِرًا لِأَنْعَمِيهِ أَجْتَبْنَاهُ وَهَدَيْنَاهُ إِلَى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ ﴿١٢١﴾

وَعَايَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَإِنَّا فِي الْآخِرَةِ
لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٢٢﴾

ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا

мова. Он не беше меѓу многубошците.”

124. Сабота е определена за празнување за оние кои се разединуваа за неа, навистина! Господарот твој ќе им пресуди, секако, за Денот суден за она за што станаа деленици!

125. Повикувај кон патот од Господарот твој, и со мудрост и со ука добра. И расправај со нив на најдобар начин! Господарот твој, секако, најдобро го познава оној кој скршнал од патот Негов. Он најдобро ги знае упатените!

126. А ако сакате да им се одмаздите - па, одмаздете се онолку колку ви е направено зло. А ако се стрпите тоа, секако, е најдобро за трпливите!

127. Биди трпелив! Трпеливоста е само покрај Аллах. И не жалости се за нив. И нека не те обзеде тесноградие заради она што го сплеткарат!

128. Аллах, навистина, е со оние кои се богобојазливи и со оние кои се добротинители!

ЕЛ-ИСРА (Патување ноќе) XVII

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Славен нека биде Оној кој
робот Свој ноќе го пренесе од

وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٢٧﴾

إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ
وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا
كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٢٨﴾

ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ وَالْمَوْعِظَةِ
الْحَسَنَةِ وَجِدْ لَهُم بِالْقِيَمَةِ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ
هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ
بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١٢٩﴾

وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ
وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ ﴿١٣٠﴾

وَأَصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ
وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ ﴿١٣١﴾

إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ
مُحْسِنُونَ ﴿١٣٢﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ

Месцидул Харам до Месцидул Акса, чија околина Ние ја благословивме за да му покажеме некои од знаменијата Наши. Он, навистина, е Слушач и Гледач!

2. И на Муса Ние Книга му дадовме и ја определивме да биде Патоказ за синовите Израилови: “Не земајте, освен Мене, друг закрилник!”

3. Потомци од оние кои ги товаривме со Нух. Он, навистина, беше роб благодарен!

4. И во Книгата Ние на Синовите Израилови им определивме: “Вие ќе предизвикате на земјата безредие во два наврата, сигурно! И прекумера, нависоко ќе гледате!”

5. Па, кога дојде ветувањето, она првото, против вас, Ние испративме робови Наши, силни и јаки, кои ги прегација домовите. И ветувањето беше остварено.

6. Потоа Ние ви ја вративме силата против нив и ве поддржавме и со имотот и со синовите и броено ве зголемивме.

7. Ако направите добро, правите добро за себеси, а ако,

الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ
لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١﴾

وَأَتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ
هُدًى لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ وَلَا تَتَّخِذُوا
مِنْ دُونِي وَكِيلًا ﴿٢﴾

ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ
عَبْدًا شَكُورًا ﴿٣﴾

وَقَضَيْنَا إِلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ فِي الْكِتَابِ لَتُفْسِدُنَّ
فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلَتَعْلُنَّ عُلُوقَ كَبِيرًا ﴿٤﴾

فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَنَا أُولِي
بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ
وَكَانَ وَعْدًا مَفْعُولًا ﴿٥﴾

ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكُرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَاكُمْ
بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا ﴿٦﴾

إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا

пак, направите зло, правите за себеси. А кога дојде ветувањето друго Ние ги испративме за да се ужалат лицата ваши, и за да влезат во Храмот како што влегоа првпат, и целосно да го уништат она што ќе го заземат.

8. Господарот ваш, можеби, ќе ви прости. Ако вие почнувате и Ние почнуваме. Цехеннемскиот затвор Ние го определивме за неверниците!

9. Овој Кур'ан, навистина, упатува кон она што е најисправно, и на верниците кои работат добри дела им донесува радосница дека за нив, секако, има награда голема.

10. А за оние кои не веруваат... на Ахирет, навистина, Ние ќе им подготвивме казна болна.

11. И човекот повикува кон зло како што повикува и кон добро. Човекот е претерано брз!

12. И денот и ноќта Ние ги направивме две знаменија. Па, знамението ноќ го избришавме, и знамението ден го направивме очигледно за да барате добрина од Господарот ваш, и за да го знаете бројот на годините и сметањето. Па, секоја работа Ние потенко ја објаснивме!

13. И за вратот на секој човек Ние ќе му го обесеме делото

فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسْتَوُوا وُجُوهَكُمْ
وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ
وَلِيُتَبَرُوا مَا عَلَوُا تَتْبِيرًا ﴿٧﴾

عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يَرْحَمَكُمْ وَإِنْ عُذْتُمْ عَدْنًا وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ
لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا ﴿٨﴾

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّذِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ
الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ
أَنْ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا ﴿٩﴾

وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَعْتَدْنَا لَهُمْ
عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٠﴾

وَيَذَعُ الْإِنْسَانُ بِالشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ وَكَانَ
الْإِنْسَانُ عَجُولًا ﴿١١﴾

وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَاتٍ فَحَوْنًا آيَةَ اللَّيْلِ
وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِّتَبْتَغُوا فَضْلًا
مِّن رَّبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ
وَكُلُّ شَيْءٍ فَضْلَنَاهُ تَفْصِيلًا ﴿١٢﴾

وَكُلَّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَبْعَهُ فِي عُنُقِهِ وَنُخْرِجُ لَهُ

негово, и на Денот суден, Книгата со која ќе се сретне, ќе му ја извадиме отворена:

14. “Читај ја Книгата твоја; за тебе денес е доволно тоа што ќе полагаш сметка.”

15. Оној кој оди по патот вистински, оди по него, навистина, за себеси, а оној кој скршнува во заблуда, скршнува во заблуда, навистина, против себеси. И никако не ќе го носите бремето на другиот. И Ние не казнивме ниеден народ додека не му испративме пејгамбер.

16. И Ние кога сакаме го уништуваме еден град, и ги оставаме раскошниците негови во разврат па се овистинува зборот против нив и тогаш до темел го рушиме тој град.

17. И колку поколенија по Нух Ние уништивме! Доволно е што Господарот твој ги гледа, и што е Гледач и Известен за гревовите на робовите Свои.

18. На оној кој го посакува овој свет Ние му го даваме она што го сакаме, и на оној кому сакаме, потоа, ќе му одредиме Џехеннем во кој ќе биде пржен, потценет и напуштен!

19. А на оној кој го посакува Ахирет и кој тежнее кон него,

يَوْمَ الْقِيَمَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنْشُورًا ﴿١٣﴾

أَقْرَأَ كِتَابِكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا ﴿١٤﴾

مَنْ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا ۚ وَلَا نَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۚ
وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا ﴿١٥﴾

وَإِذَا أَرَدْنَا أَن نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَرْنَاهَا تَدْمِيرًا ﴿١٦﴾

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ مِن بَعْدِ نُوحٍ ۖ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ
بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿١٧﴾

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ ۖ عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ
لِمَنِ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلَاهَا مَذْمُومًا
مَدْحُورًا ﴿١٨﴾

وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ

кој е верник... е, па, на онаквите тежнењето нивно е благодарно!

20. Ние им даваме на сите, било на овие било на оние, од подароците на Господарот твој. А подарокот на Господарот твој не е невреден!

21. Погледни како Ние им даваме предност еднинадруги. А на Ахирет, секако, се најголемите степени и најголемите предности!

22. И покрај Аллах друг бог не означувајте. Ќе останете, тогаш, осудени и отфрлени.

23. И Господарот твој определи: “Само Него да го обожавате, а на родителите добро да им правите. Ако еден од нив или двајцата кај тебе доживеат старост, не кажувај им ни ‘уф’ Не обраќај им се со висок глас и зборувај им зборови благородни!”

24. И пред нив спушти ги крилјата на потчинетоста и милоста, и речи: “Господаре мој, смилуј им се онака како што тие ми се смилуваа кога бев малечок!”

25. Господарот ваш најдобро го знае она што е во душите ваши: ако бидете добротинители... та,

فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَّشْكُورًا ﴿١١﴾

كَلَّا نَمِدُّ هَهُوْلَاءَ وَهَهُوْلَاءَ مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ
وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا ﴿١٢﴾

أَنْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَلِلْآخِرَةِ
أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا ﴿١٣﴾

لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا
مَّخْذُومًا ﴿١٤﴾

﴿١٥﴾ وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ
إِحْسَانًا إِمَّا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا
أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أُفٍ وَلَا تَنْهَرْهُمَا
وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا ﴿١٦﴾

وَاخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ
وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا ﴿١٧﴾

رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ إِنْ تَكُونُوا صَالِحِينَ
فَإِنَّهُ كَانَ لِلْأَوَّلِينَ غَفُورًا ﴿١٨﴾

Он, кон оние кои се кајат, навистина, е Простувач!

26. И дај му го на ближиниот правото негово, и на сиромашниот, и на патникот и не троши безмерно!

27. Расипниците, навистина, се браќа на Шејтанот, а Шејтанот Господарот негов, навистина, не Го признава.

28. И ако се свртиш од нив, барајќи ја милоста на Господарот твој за која, токму, се надеваш, тогаш, проговори им учтиво!

29. И не држи ја раката твоја обесена за вратот а ниту раширена толку долго за да не останеш, тогаш, презрен и очаен.

30. Господарот твој, секако, дава 'рск кому сака, и Он му одредува мера. Он е Известен за робовите Свои и Гледач е!

31. И не убивајте ги децата ваши, плашејќи се од сиромаштија. Ние и нив и вас ве храниме. Убивањето нивно, навистина, е грев голем!

32. И не приближувајте се кон блуд. Тоа, навистина, е разврат и пат лош!

33. И не убивајте никого за кого Аллах забрани, неправно!

وَأَتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْيَتَامَىٰ وَابْنَ السَّبِيلِ
وَلَا تُبْذَرِ تَبَذُّرًا ۖ

إِنَّ الْمُبَذِّرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ
وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا ۖ

وَأَمَّا تَعْرِضْنَنَّهُمْ أَبْتِغَاءَ رَحْمَةٍ مِّن رَّبِّكَ تَرْجُوهَا
فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا مَّيْسُورًا ۖ

وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا
كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَّحْسُورًا ۖ

إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ
إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ۖ

وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةً إِمَّا تَحْنُ تُرْزِقُهُمْ
وَأَيَّاكُمْ إِنْ قَتَلْتُمُوهُمْ كَانَ خِطْئًا كَبِيرًا ۖ

وَلَا تَقْرَبُوا الزِّنَىٰ إِنَّهُ كَانَ فَحِشَةً وَسَاءَ
سَبِيلًا ۖ

وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ

А во однос на оној кој е убиен, ни крив ни должен, на заштитникот негов му дадовме власт, но нека не претерува во убивањето. Тој, секако, е потпомогнат!

34. И не приближувајте се кон имотот на јетимот! И додека не стане полнолетен, однесувајте се кон него на најдобар начин. Исполнувајте го договорот! За договорот, навистина, има одговорност!

35. И кога мерите, мерете како што треба, мерејки на кантарите праведно. Ете, тоа е најдобар и најубав исход!

36. И не следи го она што не го знаеш. И слухот, и видот, и срцето ќе бидат одговорни, навистина!

37. И не оди по земјата горделиво! Ти, навистина, земјата не ќе ја пробиеш, и не ќе ги надвишиш брдата!

38. Сè ова е лошо, кај Господарот твој, непожелно.

39. Ете ти од мудроста што ти ја објави Господарот твој. И не придружувај Му на Аллах друг бог, зашто ќе бидеш фрлен во Џехеннемот, понижен и отфрлен!

40. Ви подари ли Господарот ваш синови, а за Себе ги зема

وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيهِ سُلْطٰنًا
فَلَا يُسْرِفُ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا ﴿٣٣﴾

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ
أَشُدَّهُ. وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ
مَسْئُولًا ﴿٣٤﴾

وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ
ذَٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٣٥﴾

وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ
وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ﴿٣٦﴾

وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَن تَخْرِقَ الْأَرْضَ
وَلَن تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا ﴿٣٧﴾

كُلُّ ذَٰلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ﴿٣٨﴾

ذَٰلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ
مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتُلْقَىٰ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّدْحُورًا ﴿٣٩﴾

أَفَأَصْفَكَ رَبُّكُمْ بِالْبَيْنِ وَاتَّخَذَ مِنَ الْعَلَانِيَةِ

мелеките како ќерки? Вие зборувате, секако, зборови големи!

41. Во овој Кур'ан, секако, Ние поставивме ред за да се присетат, и тоа само им го зголемува оддалечувањето.

42. Кажи: "Кога би имало покрај Него богови како што зборуваат, тогаш, би побарале пат до Аршот!"

43. Славен е Он и Возвишен, над она што го зборуваат, со висина голема!

44. Него го слават и седумте небеса и Земјата, и она што е меѓу нив. И нема ништо што, со благодарност своја, не Го слави, но вие не го разбирате славењето нивно! Он, навистина, е Благ и Простувач!

45. И кога го читаш Кур'анот меѓу тебе и оние кои не веруваат во Ахирет Ние поставивме завеса невидлива.

46. И врз срцата нивни Ние ставивме прекривачи за да не го разберат, а во ушите нивни тежина. И кога ќе го споменеш Господарот твој во Кур'анот, Единствениот, оние ги вртат плеките со одбојност.

إِنشَاءً إِنَّكُمْ لَنَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا ﴿٤١﴾

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِيَذَكَّرُوا وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا ﴿٤٢﴾

قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ آلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذَا لَا بُغْيَاءَ إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا ﴿٤٣﴾

سُبْحَنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا ﴿٤٤﴾

تَسْبِيحُ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٤٥﴾

وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَجَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِلَاخِرَةٍ حِجَابًا مَّسْتُورًا ﴿٤٦﴾

وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِذَا ذُكِّرْتُ بِرَبِّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَوْ عَلَىٰ أَدْبُرِهِمْ نُفُورًا ﴿٤٧﴾

47. И Ние најдобро го знаеме она што оние го слушаат, токму, кога те прислушкуваат, и кога шепотат, и кога зулумкарите зборуваат: “Да, вие следите само еден човек волшебник!”

48. Погледни како ти донесуваа примери! Оние скршнаа во заблуда... па, не можат да го најдат патот!

49. И зборуваат: “Кога ќе станеме коски и прашина тогаш ли ќе бидеме оживеани, одново создадени?”

50. Кажи: “И дури да бидете камења и железо,

51. или кое било друго суштество кое ви изгледа преголемо. Ќе речат: “Кој ќе нè оживи?” Кажи: “Оној кој ве создаде првпат.” Тогаш кон тебе ќе ги свртат главите свои, зборувајќи: “Кога ќе биде тоа?” Кажи: “Ќе биде, можеби, сосем блиску!”

52. Денот во кој Он ќе ве повика, па ќе му се освие, заблагодарувајќи Му се. Ќе помилите дека останавте само малку време.

53. И кажи им на робовите Мои да го зборуваат она што е

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ وَإِذْ هُمْ بِخَوْفٍ إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ إِنَّا تَبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَّسْحُورًا ﴿٤٧﴾

أَنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ﴿٤٨﴾

وَقَالُوا آءِذَا كُنَّا عِظْمًا وَّرَقًا آءِذَا نَالِ الْمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿٤٩﴾

﴿٥٠﴾ قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا ﴿٥٠﴾

أَوْ خَلْقًا مِّمَّا يَكْفُرُ فِي صُدُورِكُمْ فَسَيَقُولُونَ مَنْ يُعِيدُنَا قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَسَيُنْغِضُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَى هُوَ قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا ﴿٥١﴾

يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ وَتَنْظُرُونَ إِنَّا لَنُتِمُّ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٥٢﴾

وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ الشَّيْطَانَ

најдобро, зашто Шејтанот, навистина, сее раздор меѓу нив. Шејтанот кон човекот, секако, е непријател отворен!

54. Господарот твој ве познава најдобро. Ако посака Он ќе ви се смилува, а ако, пак, Он посака ќе ве казни. И Ние не те испративме кај нив како закрилник!

55. Господарот твој најдобро го знае и она што е на небесата и она што е на Земјата. Од пејгамберите Ние еднинадруги ги одликувавме, и на Давуд Зебур му дадовме.

56. Кажи: “Повикувајте ги оние кои ги замислувате за богови, а не Него, кои не можат да ја отстранат неволјата од вас, а ни да ја заменат!”

57. Оние кои ги повикуваат бараат средство како да дојдат поблиску до Господарот свој, и се надеваат на милоста Негова, и се плашат од казната Негова. Казната од Господарот твој е подготвена, навистина!

58. Нема ниеден град кој Ние не ќе го уништиме пред Денот суден или да не го казиме со казна жестока. Тоа е запишано во Книгата!

يَنزِعُ بَيْنَهُمْ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنْسَانِ
عَدُوًّا مُّبِينًا ﴿٥٣﴾

رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ إِنَّ يَشَاءُ يَرْحَمْكُمْ أَوْ إِنْ يَشَاءُ
يُعَذِّبْكُمْ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ﴿٥٤﴾

وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا
بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَى بَعْضٍ وَآتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا ﴿٥٥﴾

قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ دُونِي فَلَا يَمْلِكُونَ
كُفَّ الضَّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا ﴿٥٦﴾

أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمْ
الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ
عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا ﴿٥٧﴾

وَإِنْ مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ
الْقِيَامَةِ أَوْ مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا كَانَ ذَلِكَ
فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ﴿٥٨﴾

59. И ништо не може да Нè спречи да испратиме знаменија. Нив, освен тоа, ги сметаа за лажни и поколенијата одамнешни. И на Семуд Ние му дадовме камила очигледна... па ѝ направија зулум. Знаменијата ги испраќаме само да застрашиме!

60. И кога ти рековме: “Да, Господарот твој ги опфаќа луѓето, а сонот кој ти го покажавме е само искушение за луѓето, а и стеблото проколнето во Кур’анот. И ги застрашуваме, а големото насилство нивно само се зголемува!

61. И кога Ние им рековме на мелеките: “Паднете му на сецде на Адем! Па, сите паднаа на сецде, освен Иблисот, кој рече: “Ќе паднам ли на сецде на оној кого го создаде од кал?!”

62. И уште рече: “Сметаш ли на овој кого го одликува над мене? Е, па. ако ме оставиш до Денот суден, потомството негово, освен мал број, секако, ќе го совладам!”

63. Рече: “Бегај! А и оние кои ќе те следат. Па, Џехеннемот, навистина, е казната ваша, казната потполна!”

64. И колку можеш натерај од нив со гласот твој. И натерај го караванот твој кон нив, и

وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ وَءَاثِنَا ثُمُودَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَخْوِيفًا ﴿٥٩﴾

وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ وَمَا جَعَلْنَا الرِّزْقَ يَا آدَمُ الْأَرْضَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةُ الْمَلْعُونَةُ فِي الْقُرْءَانِ وَنُحُوفُهُمْ قَمَارِيزُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا ﴿٦٠﴾

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ قَالَ أَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا ﴿٦١﴾

قَالَ أَرَأَيْتَكَ هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَئِنْ أَخَّرْتَنِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَأَحْتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٦٢﴾

قَالَ أَذْهَبَ فَمَنْ يَبْعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاءُ كُلِّ جَزَاءٍ مَوْفُورًا ﴿٦٣﴾

وَأَسْتَفْزِرُ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبُ عَلَيْهِمْ بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ وَشَارِكُهُمْ فِي الْأَمْوَالِ

пешадијата твоја... здружи им се и во имотот и со децата и вети им! Шејтанот им ветува само измама!

65. Не поседуваш моќ над робовите Мои, навистина! Господарот твој е Доволен Закрилник!

66. Господарот ваш е Оној кој, за вас, го тера бродот по море за да барате од добрината Негова. Он кон вас, навистина, е Сомилосен!

67. И кога ќе ве погоди неволја во море исчезнуваа оние кои ги молевте, освен Него. И штом ќе ве спасивме со пристигнувањето на копно се противевте. Човекот, навистина, не признава!

68. Сигурни ли сте дека Он нема да ве гмечи во земјата? Или да не ви испрати пустинска бура? А потоа да не си најдете закрилник!

69. Или сигурни ли сте дека повторно нема да ве врати во морето, па да ви испрати бура која ќе ве удави затоа што не верувавте? Потоа не ќе најдете никого кој ќе биде против Нас.

70. И Ние веќе ги одликувавме синовите Адемови. И ги згри-

وَالْأُولَادِ وَعَدُهُمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ
إِلَّا غُرُورًا ﴿٦٦﴾

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَى
بِرَبِّكَ وَكِيلًا ﴿٦٥﴾

رَبُّكُمُ الَّذِي يُزْجِي لَكُمُ الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ
لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿٦٦﴾

وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِلَاهًا
فَلَمَّا نَجَّكُمُ إِلَى الْبَرِ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا ﴿٦٧﴾

أَفَأَمِنْتُمْ أَنْ يُخْصِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ
عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِّنَ الرِّيحِ فَيُغْرِقَكُم بِمَا كَفَرْتُمْ
وَكَيْلًا ﴿٦٨﴾

أَمْ أَمِنْتُمْ أَنْ يُعِيدَكُم فِيهِ تَارَةً أُخْرَىٰ فَيُرْسِلَ
عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِّنَ الرِّيحِ فَيُغْرِقَكُم بِمَا كَفَرْتُمْ
ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْنَاهُ يَبِيعًا ﴿٦٩﴾

﴿٧٠﴾ وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ

живме и по море и по копно, снабдувајќи ги со доброта и давајќи им предност над многу од оние кои ги создадовме.

71. Денот во кој ќе ги повикаме сите луѓе со нивниот водач... Оние на кои ќе им биде дадена книгата од десната страна нивна ќе ја читаат книгата своја и не ќе им се направи никакво зло ни колку едно влакно.

72. И кој ќе биде во врска со ова невид на овој свет ќе биде невид и на Ахирет, и кој најмногу во заблуда скршнал.

73. И за малку да не те одвратат од она што Ние ти го објавивме, за да фрлаш лага врз Нас, со она што не ти се објави, па да те прифатат за пријател!

74. И Ние да не те зајакневме ти, само за малку, ќе им се приклонеше,

75. а, ако тоа го направеше, тогаш, Ние ќе ти дадеме да искусиш удвоена казна, и во овој живот и во оној живот. Потоа против нас не би нашол поддржник!

76. И само што не те воздигнаа над земјата за да те истераат од неа, навистина! А ако тоа го

وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ
عَلَى كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ﴿٧٠﴾

يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمْئِهِمْ فَمَنْ أُوْتِيَ
كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَأُولَٰئِكَ يَقْرَءُونَ
كِتَابَهُمْ وَلَا يُطْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٧١﴾

وَمَنْ كَانَتْ فِي هَذِهِ أَعْمَىٰ فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَىٰ
وَأَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٧٢﴾

وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أَوْحَيْنَا
إِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا غَيْرَهُ
وَإِذَا لَا تَأْخُذُوكَ خَلِيلًا ﴿٧٣﴾

وَلَوْلَا أَنْ تُبَشِّرَكَ لَقَدْ كِدْتَ
تَرْكَنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا ﴿٧٤﴾

إِذَا لَأَذَقْنَاكَ ضِعْفَ الْحَيَاةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ
ثُمَّ لَنَجْذُلَنَّكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا ﴿٧٥﴾

وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفِزُّوكَ مِنَ الْأَرْضِ
لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا وَإِذَا لَا يَلْبَثُونَ خِلْفَكَ

направеа само малку време по тебе ќе останеа.

77. Праксата кон пејгамберите кои Ние пред тебе ги испративме беше, секако, таква. И во праксата Наша, секако, не ќе најдеш измена.

78. И намаз извршувај кога сонцето ќе тргне од половина на небото па до вечерниот самрак, и читај Кур'ан на сабах намаз. Читањето на Кур'анот на сабах намаз, навистина, е Сведоштво!

79. И бдеј со намаз во дел од ноќта, и тоа доброволно, можеби Господарот твој ќе ти испрати благороден достоинствен.

80. И кажи: "Господаре мој, направи да влезам низ влезот на искреноста и да излезам низ влезот на искреноста. И дај ми од Твоја страна и власт и поддржник!"

81. И кажи: "Вистината дојде, а лагата исчезна. Лагата, секако, е ништожна!"

82. И Ние од Кур'анот ти го објавуваме она што е Лечение и Милост за верниците. А на зулумкарите само им ја зголемува загубата!

إِلَّا قَلِيلًا ﴿٧٦﴾

سُنَّةَ مَنْ قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا
وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا ﴿٧٧﴾

أَقِمِ الصَّلَاةَ لِذُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى عَسَقِ اللَّيْلِ
وَقُرْءَانَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْءَانَ الْفَجْرِ كَانَ
مَشْهُودًا ﴿٧٨﴾

وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَكَ عَسَى
أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَحْمُودًا ﴿٧٩﴾

وَقُلْ رَبِّ ادْخُلْنِي مَدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مَخْرَجَ
صِدْقٍ وَاجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا ﴿٨٠﴾

وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ
إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا ﴿٨١﴾

وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْءَانِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ
وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ﴿٨٢﴾

83. И кога благодатот Наш ќе падне на човекот, се дуче и се врти настрана, а кога ќе го допре зло некакво, се разочарува.

84. Кажи: “Секој работи онака како што му одговара. Господарот ваш, меѓутоа, најдобро го знае оној кого Он, токму, го упати по патот најупатувачки!”

85. И те прашуваат за духот. Кажи: “Духот е едно од нештата на Господарот мој и за него дадено ви е само малку знаење.”

86. А ако посакавме Ние ќе го занемаревме сигурно она што ти го објавивме. И ти, во врска со тоа, не ќе најдеш против нас закрилник,

87. освен милоста од Господарот твој. Добрината Негова кон тебе, навистина, е голема!

88. Кажи: “Кога би се збрале и циновите и луѓето да донесат нешто што ќе биде слично на Кур’анот, не ќе можат да донесат ништо слично нему, па било да се помагаат едни со други.”

89. Во овој Кур’ан Ние веќе поредивме за луѓето од секој

وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَتَأْبِيحُنِيهِ إِذَا مَسَّهُ
الشَّرُّ كَانَ يَئُوسًا ﴿٨٣﴾

قُلْ كُلٌّ يَعْمَلُ عَلَى شَاكِلَتِهِ. فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ
بِمَنْ هُوَ أَهْدَى سَبِيلًا ﴿٨٤﴾

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ. قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي
وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٥﴾

وَلَيْنَ شِئْنَا لَنُدْهَبَنَّ بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ
ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهِ عَلَيْنَا وَكِيلًا ﴿٨٦﴾

إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ. إِنَّ فَضْلَهُ كَانَ عَلَيْكَ
كَبِيرًا ﴿٨٧﴾

قُلْ لَّيْنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى أَنْ يَأْتُوا
بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ. وَلَوْ كَانَتْ
بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ﴿٨٨﴾

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ

пример. Па, мнозинството на луѓето одбиваат, навистина, со тоа што не веруваат!

90. И зборуваат: “Никогаш нема да ти веруваме сè додека не направиш да прсне вода од земјата, вода која ќе извира”,

91. или: “ако имаш бавча со урми и со лозја па да направиш да избувнат големи реки од неа”,

92. или: “ако не го срушиш небото врз нас - како што сметаше - во парчиња”, или; ако не ни ги доведеш Аллах и мелеките за помош”,

93. или: “ако немаш кука со украси” - или ако не се извишиш на небо - уште: нема да ти веруваме и во извишувањето твое сè додека не ни спуштиш Книга што ќе ја читаме.” Кажи: “Славен нека биде Господарот мој! Не сум ли јас само човек пејгамбер!?”

94. А она што луѓето ги спречува - бидејќи им дојде Патоказот - е само тврдењето нивно: “Дали Аллах испрати човек за пејгамбер?”

95. Кажи: “Кога мелеките би оделе по земјата мирно Ние, секако, од небо ќе им испратевме мелек за пејгамбер!”

فَإِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا كُفُورًا ﴿٨٩﴾

وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا ﴿٩٠﴾

أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِّنْ نَّخِيلٍ وَعِنَبٍ فَتُفَجِّرَ الْأَنْهَارَ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا ﴿٩١﴾

أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ كَمَا زَعَمَتَ عَلَيْنَا كَيْفًا ﴿٩٢﴾
أَوْ تَأْتِيَنَا بِاللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ قَبِيلًا ﴿٩٣﴾

أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِّنْ زُخْرٍ أَوْ تَرْقَىٰ فِي السَّمَاءِ وَلَنْ نُؤْمِنَ لِرُقِيِّكَ حَتَّىٰ تُنَزَّلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَّقْرُؤُهُ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّيَ هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا ﴿٩٤﴾

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا ﴿٩٥﴾

قُلْ لَوْ كُنَّا فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةً يَّمشُونَ مُتَمَیِّنِينَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِم مِّنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا ﴿٩٦﴾

96. Кажи: “Аллах е Доволен Сведок меѓу мене и меѓу вас. Он, навистина, е Известен за робите Свои и Гледач е!

97. Оној кого Allah ќе го упати, упатен е, а оној кого Он ќе го скршне во заблуда... за него не ќе најдеш, освен него, заштитници. Ние ќе ги збереме на Денот суден: лицата нивни ќе бидат соборени, ќе бидат и слепи, и неми, и глуви. Прибежиштето нивно е - Цехеннемот! И секојпат кога огнот Саир ќе ослабне Ние ќе го разгориме.

98. Ова, токму, е казната нивна, зашто тие, навистина, не веруваа во знаменијата Наши, и велеа: “Кога ќе станеме коски и прашина, тогаш ли ќе бидеме оживеани, одново создадени?”

99. Не гледаат ли дека Allah, секако, е Оној кој ги создаде небесата и Земјата, Кој е кадар да создаде ним слични, и да им определи рок во кого нема сомнение. Па, зулумкарите одбиваат, неверувајќи!

100. Кажи: “И кога би ги поседувале ризниците на милоста од Господарот мој и дури тогаш би ве опфатил страв да потрошите.” Човекот е голем скржавко!

101. И на Муса Ние веќе му дадовме девет знаменија јасни.

قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ
إِنَّهُ كَانَ بَعِيدًا خَبِيرًا ٩٦

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِلْ فَلَنْ تَجِدَ
لَهُمْ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِهِ وَيَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ عُمًى وَبُكْمًا وَصُمًّا مَّا وُتُّهُمْ جَهَنَّمَ
كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا ٩٧

ذَٰلِكَ جَزَاؤُهُمْ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا وَقَالُوا
إِذَا كُنَّا عِظْمًا وَرُقَاقًا إِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا
جَدِيدًا ٩٨

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ
لَهُمْ أَجَلًا لَا رَيْبَ فِيهِ فَأَبَى الظَّالِمُونَ
إِلَّا كُفُورًا ٩٩

قُلْ لَوْ أَنْتُمْ تَعْلَمُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي إِذَا
لَأَمْسَكْتُمْ خَشْيَةَ الْإِنْفَاقِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ قَتُورًا ١٠٠

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَىٰ تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَنَسَىٰ

Па, прашај ги синовите Израилови кога тој, токму, им дојде, и кога фараонот му рече: “При мислење сум дека ти си, Муса, навистина, волшебник!”

102. Муса рече: “Да, знаеш дека тие очигледности ги објави само Господарот на небесата и на Земјата. И јас сметам, о фараоне, дека си ти, навистина, изгубен!”

103. И тогаш фараонот посака да ги истера од земјата. Па, Ние него и оние кои беа со него, заедно, ги потопивме.

104. И по него на синовите Израилови Ние им рековме: “Населете ја земјата, а кога ќе дојде ветувањето за Ахирет, Ние ќе ве доведеме во дружини!”

105. И Кур’анот Ние со вистина го објавивме. И Он, токму, со вистина се објавува. И тебе те испративме само како радосник и опоменувач!

106. И Ние Кур’анот по делови го објавуваме за да им го читаш на луѓето полека. И го објавуваме онака како што го објавуваме.

107. Кажи: “Ќе верувате во него или нема да верувате, оние со

بَنِي إِسْرَءِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ
إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَمُوسَى مَسْحُورًا ﴿١٠١﴾

قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَنزَلَ هَؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ بِصَآئِرٍ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ
بِفِرْعَوْنَ مَثْبُورًا ﴿١٠٢﴾

فَأَرَادَ أَنْ يَسْتَفِزَّهُمْ مِنَ الْأَرْضِ
فَأَغْرَقْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ جَمِيعًا ﴿١٠٣﴾

وَقُلْنَا مَنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَءِيلَ أَسْكُنُوا الْأَرْضَ
فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا ﴿١٠٤﴾

وَبِالْحَقِّ أَنزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ
إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿١٠٥﴾

وَقُرْءَانًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مُكْثٍ
وَنَزَّلْنَاهُ نَزِيلًا ﴿١٠٦﴾

قُلْ ءَامِنُوا بِهِ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ

даденото им знаење пред него - кога им се кажува - паѓаат на сецде со лицата свои,

108. и зборуваат: “Славен нека е Он! Господарот наш! Ветувањето на Господарот наш се оствари!”

109. И паѓаат со челата свои, плачејќи, и Он им ја зголемува страхопочитта.

110. Кажи: “Повикувајте ‘Аллах!’ Или повикувајте ‘Милостив!’ И по кое било име ќе Го повикувате...па, имињата Негови се најубави! При намазот твој не изговарај на глас а ниту скришно во себе, туку најди начин меѓу тоа!

111. И кажи: “Благодарение на Аллах! Кој не си присвои дете и Кој не зема здруженик во власта и Кој нема потреба од поддржник. И величај Го со величието!”

ЕЛ-КЕХФ (Пештера) XVIII

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Благодарение на Аллах кој на својот роб му објави Книга која не ја искриви,

إِذَا يُسْأَلُ عَلَيْهِمْ يُخْرُونَ لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا ﴿١٧﴾

وَيَقُولُونَ سُبْحَنَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا ﴿١٨﴾

وَيَخْرُونَ لِلْأَذْقَانِ يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا ﴿١٩﴾

قُلِ ادْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ وَلَا تَجْهَرُوا بِصَلَاتِكُمْ وَلَا تَخَافُوهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿٢٠﴾

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُن لَّهُ شَرِيكٌ فِي الْمَلِكِ وَلَمْ يَكُن لَّهُ مَوْلًى مِنَ الدُّنْيَا وَكَبِيرُهُ تَكْبِيرًا ﴿٢١﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَّهُ عِوَجًا ﴿١﴾

2. туку: вистинска за да опомене со казна тешка од Него и да ги зарадува верниците кои работат добри дела дека за нив има, навистина, награда убава,

3. во која за навек ќе останат,

4. и да ги опомене оние кои тврдат дека Аллах си присвои дете.

5. Оние за тоа не знаат, а не знаат ни предците нивни. Е, само колку е крупен зборот што излегува од устите нивни! Тие само лаги зборуваат!

6. Па, жалејќи, зарем да пукнеш заради впечатоците нивни ако не веруваат во овој говор.

7. Сè што е на земјата Ние, навистина, го создадовме да биде украс нејзин за да пробаме кој од нив ќе работи најубаво!

8. И Ние, секако, ќе ја направиме гола пустина!

9. Или сметаш ли дека жителите на пештерата и на Реким беа од знаменијата Наши најчудесни?

10. Кога младите момчиња се засолнија во пештерата, тогаш

فَيَمَّا لِيُنْذِرَ بَأْسًا شَدِيدًا مِّن لَّدُنْهُ
وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ
الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا ﴿٢﴾

مَكِينٍ فِيهِ أَبَدًا ﴿٣﴾

وَيُنْذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ﴿٤﴾

مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِآبَائِهِمْ كَبُرَتْ كَلِمَةً
تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ إِنَّ يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا ﴿٥﴾

فَلَمَّا كَبِخَعُ نَفْسِكَ عَلَىٰ آثَرِهِمْ إِن لَّمْ تُؤْمِنُوا
بِهَذَا الْحَدِيثِ أَسَفًا ﴿٦﴾

إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لِّمَن يَنْبَلُوهُم
أَنَّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ﴿٧﴾

وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُزًا ﴿٨﴾

أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا
مِّنْ ءَايَاتِنَا عَجَبًا ﴿٩﴾

إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا

рекоа: “Господаре наш, дај ни од милоста Твоја и подготви нè со добро однесување во работата наша!”

11. И Ние ги заславме во пештерата години многу,

12. а потоа Ние ги пробудивме за да дознаеме која од двете странки подобро ќе го брои времето, во кое останаа.

13. И Ние вистински ти го кажуваме кажувањето за нив: тие беа млади кои, навистина, веруваа во Господарот свој и им го зголемивме Патоказот, навистина!

14. И Ние ги зајакнавме срцата нивни кога се разбудија, па рекоа: “Господарот наш е Господарот на небесата и на Земјата. Друг бог освен Него не повикуваме. Во спротивно, секако, невестина ќе зборуваме.

15. Еве, какви се луѓето наши! Прифатија други богови освен Него. Зошто, тогаш, за нив не донесоа доказ јасен? И кој е поголем зулумкар од оној кој фрла лага врз Аллах?

16. И штом се оддалечивте од нив и од она што го обожаваа освен Аллах: “Скријте се во

مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا ﴿١٠﴾

فَضَرَبْنَا عَلَىٰ آذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا ﴿١١﴾

ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ الْحِزْبَيْنِ أَحْصَىٰ لِمَا لَبِثُوا أَمَدًا ﴿١٢﴾

ثُمَّ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِالْحَقِّ إِنَّهُمْ فِتْنَةٌ أَمْسُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًى ﴿١٣﴾

وَرَبَطْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَن نَدْعُوهُ مِنْ دُونِهِ إِنَّهَا لَفَقْدَ قَلْنَا إِذَا شَطَطًا ﴿١٤﴾

هَؤُلَاءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَّوْلَا يَأْتُواكَ عَلَيْهِمْ بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ﴿١٥﴾

وَإِذِ اعْتَزَلْتُمُوهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ فَأَوْا إِلَى الْكَهْفِ يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ

пештерата. Господарот ваш ќе ве опсипа од милоста Своја, и ќе ви подготви од работата ваша корист некаква.”

17. И ти гледаш кога сонцето изгрева како се шири на десната страна од пештерата нивна, а кога заоѓа поминува на нивната лева страна, додека се тие во еден отворен простор во средината нејзина. Ете, тоа се од знаменијата Аллахови. Оној што Аллах ќе го упати... па, упатен е, а оној кого Он ќе го скршне во заблуда... па, за него не ќе најдеш ни заштитник ни показник.

18. И би поверувал дека се будни, а оние спијат. И ги вртиме било на левата било на десната страна, а кучето нивно беше ги пружило предните нозе кон отворот. И кога би ги видел во бегство ќе се дадеше и страв ќе те обземеше.

19. И ете, така Ние ги пробудивме за да се прашуваат еднисодруги. Говорник еден меѓу нив рече: “Колку останавте?” Рекоа: “Останавме еден ден или дел од еден ден.” Рекоа: “Господарот ваш најдобро знае колку останавте.” Испратете, тогаш, еден од вас со овие сребренарији ваши, па градот нека види која е најчистата храна и нека ви донесе од ‘рскот, нека се

وَيَهَيِّجْ لَكُم مِّنْ أَمْرِكُمْ مَرْفَقًا ﴿١٦﴾

وَتَرَى الشَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ تَزُورُ عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَتْ تَقْرِضُهُمْ ذَاتَ الشِّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِّنْهُ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّكَ تَهْتَدُ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضْلِلْ فَلَنْ يَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُّرْسِدًا ﴿١٧﴾

وَتَحْسَبُهُمْ آيَةً أَنْ يَنْكُطَ آوَاهُمْ رُقُودٌ وَنَقَلْنَاهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشِّمَالِ وَكَلْبُهُمْ بَاسِطٌ ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيدِ لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ فِرَارًا وَلَمُلِئْتَ مِنْهُمْ رُغْبًا ﴿١٨﴾

وَكَذَلِكَ بَعَثْنَاهُمْ لِنَتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ كَمْ لَبِئْتُمْ قَالُوا لَبِئْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَبِئْتُمْ فَابْعَثُوا أَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرْ أَيُّهَا أَزْكَى طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِّنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا ﴿١٩﴾

однесува учтиво и нека никого не извести за вас,

20. зашто, ако откријат за вас, навистина, ќе ве каменуваат или ќе ве вратат во верата нивна и тогаш, за навек, нема да успеете.”

21. И ете, така Ние ги запознавме другите за нив за да знаат дека ветувањето Аллахо-во, навистина, е вистинско и дека во Часот последен нема сомнение, навистина! Тогаш кога за работата нивна расправаа едни-содруги, рекоа: “Подигнете над нив една зграда. Господарот нивни најдобро ги знае.” Оние кои преовладуваа во таа работа нивна, рекоа: “Да изградиме еден храм пред нив!”

22. Ќе речат: “Тројца се, кучето нивно е четвртото.” Ќе речат: Петмина се, кучето нивно е шестото.” За невидливото ќе дофрлуваат. Ќе речат: “Седмина се, кучето нивно е осмото...” Кажи: “Господарот мој најдобро го знае бројот нивни.” И само малкумина го знаат. И расправај за нив само привидно и не барај, во врска со нив, мислење од никого!

23. И никогаш не вели, во врска со некоја работа: “Ова ќе го направам утре”,

إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ أَوْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوا إِذَا أَبَدًا ﴿٢٠﴾

وَكَذَلِكَ أَغْتَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا إِذْ يَتَنَزَّعُونَ مِنْهُمْ أَمْرَهُمْ فَقَالُوا ابْنُوا عَلَيْهِم بُيُوتًا رَبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَى أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِم مَّسْجِدًا ﴿٢١﴾

سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَأَيْتُهُمْ كَلْبُهُمْ وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا بِالْغَيْبِ وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثْنَا مِنْهُمْ كَلْبُهُمْ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ بِعِدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ فَلَا تُمَارِ فِيهِمْ إِلَّا مِرَاءً ظَاهِرًا وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا ﴿٢٢﴾

وَلَا تَقُولَنَّ لِشَايٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَٰلِكَ غَدًا ﴿٢٣﴾

24. - само: “Иншаллах,” и кога ќе заборавиш спомени Го Господарот твој, и речи: “Господарот мој, можеби, ќе ме упати кон она што е поблиску од овој показ!”

25. И останаа во пештерата своја триста години и додадоа девет години.

26. Кажи: “Аллах најдобро знае колку тие останаа. Тајната на небесата и на Земјата е - Аллахова! Е, колку Он гледа и колку Он слуша! Освен Него тие немаат заштитник и во одлуката Негова никој не учествува.

27. И кажувај го она што ти е објавено од Книгата на Господарот твој. Нема никој што може да ги промени Неговите зборови. И не ќе најдеш друго, освен Неговото прибежиште!

28. И стрпи се заедно со оние кои Го повикуваат Господарот свој и наутро и навечер, посакувајќи Го лицето Негово, и не тргај ги опулите твои од нив, посакувајќи го украсот во животот на овој свет; и не биди послушен кон оној чие срце го потемнивме и кој не Ќе споменува, и кој ја следи страста своја, а неговата постапка му е прекумерна.

إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَذَكَرَ رَبَّكَ إِذَا نَسِيتَ وَقُلْ عَسَى أَنْ يَهْدِيَنَّ رَبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ هَذَا رَشَدًا ﴿٢٤﴾

وَلْيَتُوبُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِتِينَ وَارْدًا وَاسْعَا ﴿٢٥﴾

قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لِيَتُوبُوا لَهُ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَبْصِرْ بِهِ وَأَسْمِعْ مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا ﴿٢٦﴾

وَأَنْتَ مَا أَوْحَى إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ﴿٢٧﴾

وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ أَمْرُهُ فُرُطًا ﴿٢٨﴾

29. И кажи: “Вистината е од Господарот твој... па, кој сака нека верува па, кој сака нека не верува.” За зулумџарите Ние, навистина, подготвивме оган чиј чад ќе ги опфати сите. А ако, пак, побараат помош ќе им се даде помош со вода како растопена руда што ги пржи лицата. Е, само колку лоша напивка е таа! Е, само колку лошо смесување е тоа!

30. Оние кои, навистина, веруваат и кои работат добри дела... та, Ние не ќе ја поништиме наградата на оној кој прави добро дело!

31. За нив има бавчи еденски низ кои реки течат; ќе бидат украсени со белезии од злато и облечени со облека зелена од тенка и дебела свила и ќе бидат на дивани потпрени. Е, само колку е убава таа награда! Е, само колку убаво прибежиште е тоа!

32. И изнеси им го примерот на двајцата: на едниот од нив Ние му дадовме две бавчи со лозја и ги заградивме со урми и меѓу нив Ние нива поставивме.

33. И двете бавчи го даваа плодот свој и во ништо не беа оштетени, и меѓу нив Ние дадовме река да тече.

وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ
فَلْيُكْفُرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ
سُرَادِقُهَا وَإِنْ يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ
يَشْوِي الْوُجُوهُ بِئْسَ الشَّرَابُ
وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا ﴿٢٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا ﴿٣٠﴾

أُولَئِكَ لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ
يُحَلَّلُونَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا
خُضْرًا مِنْ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَّكِئِينَ
فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ يُنْعَمُ الثَّوَابُ وَحَسُنَتْ مُرْتَفَقًا ﴿٣١﴾

﴿٣٢﴾ وَأَصْرَبَ لَهُمْ مَثَلًا رَجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ
مِنْ أَغْنَبٍ وَحَفَفْنَاهُمَا بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زَرْعًا ﴿٣٣﴾

كَلَّمَا الْجَنَّتَيْنِ ءَانَتْ أَكْلُهَا وَلَمْ تَظْلِمِ مِنْهُ شَيْئًا
وَفَجَّرْنَا خِلْفَهُمَا نَهْرًا ﴿٣٤﴾

34. И за него имаше и други плодови, па му рече на својот другар, разговарајќи еден ден: “Побогат сум од тебе и посилено е потомството мое!”

35. И влезе во бавчата своја. Меѓутоа, направи грешка, говорејќи: “Мислам дека ова ќе остане за навек.

36. Не мислам дека ќе се оствари Часот. Ако бидам вратен кај Господарот мој ќе најдам подобро место во замена за ова.”

37. И му рече другарот негов, разговарајќи со него: “Не веруваш ли во оној кој те создаде од земја, потоа од семе, а потоа те создаде како човек?”

38. Но, Он, Аллах, е Господарот мој. На Господарот мој не Му здружувам никого.

39. Во бавчата твоја кога влезе да речеше: “Машаллах, нема друга моќ освен онаа кај Аллах, иако гледаш дека јас имам помалку имот од тебе, и деца!

40. Па, Господарот мој, можеби, ќе ми даде подобра бавча од твојата, па ќе испрати град од небо и ќе стане само лизгава површина,

وَكَانَ لَهُ ثَمَرٌ فَقَالَ لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ
أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا ﴿٣٤﴾

وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ قَالَ مَا أَظُنُّ
أَنْ تَبِيدَ هَذِهِ أَبَدًا ﴿٣٥﴾

وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُودْتُ إِلَىٰ رَبِّي
لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِنْهَا مُنْقَلَبًا ﴿٣٦﴾

قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَكَفَرْتَ بِالَّذِي
خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّاهُ رَجُلًا ﴿٣٧﴾

لَكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا ﴿٣٨﴾

وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ
إِلَّا بِاللَّهِ إِنْ تَرَىٰ أَنَا أَقَلَّ مِنْكَ مَالًا وَوَلَدًا ﴿٣٩﴾

فَعَسَىٰ رَبِّي أَنْ يُؤْتِيَنِي خَيْرًا مِنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ
عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِنَ السَّمَاءِ فَتُصْبِحَ صَعِيدًا
زَلَقًا ﴿٤٠﴾

41. или нејзината вода да потоне па никогаш да не можеш да ја најдеш.”

42. И пропадна плодот нејзин, и тогаш почна да ги крши прстите заради она што го потроши во неа, и потпорниците од лозјето се срушија. И рече: “Тешко мене! Зошто ли му припишував на Аллах здружник!”

43. И тој немаше дружина која ќе му помогне, освен Аллах. И не беше победник!

44. Заштитата тука е од Аллах, Вистината. Он најдобро наградува и најдобро ги завршува работите!

45. И изнеси им го примерот за животот на овој свет: сличен е на вода која Ние ја спуштаме од небо со која се мешаат растенијата на земјата, па ќе станат суви и ветрот ќе ги разнесе. И Аллах е Кадар за сè!

46. Имотот и синовите се украс во животот на овој свет. Добрите дела кои остануваат, меѓутоа, се подобри кај Господарот твој: наградата е подобра и надежта е подобра.

47. И на Денот во кој Ние ќе ги разнишаме планините земјата ќе

أَوْ يُصْبِحَ مَاؤُهَا غَوْرًا فَلَنْ تَسْتَطِيعَ لَهُ طَلَبًا ﴿١١﴾

وَأُحِيطَ بِشَرِّهِ، فَاصْبَحَ يَقْلِبُ كَفْتِهِ عَلَى مَا أَنْفَقَ فِيهَا
وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا وَيَقُولُ يَلَيْسَ لِيَ
لَمْ أَشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا ﴿١٢﴾

وَلَمْ تَكُنْ لَهُ فِئَةٌ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ
وَمَا كَانَ مُنْصَرًّا ﴿١٣﴾

هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ لِلَّهِ الْحَقِّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا ﴿١٤﴾

وَأَضْرَبَ لَهُمْ مَثَلَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَا أَنْزَلْنَاهُ
مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ
هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا ﴿١٥﴾

الْعَمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَاتُ
الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا ﴿١٦﴾

وَيَوْمَ نُسِيرُ الْجِبَالَ وَتَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً

ја видиш порамнета. И Ние ќе ги збереме без да изземеме некого!

48. И ќе бидат претставени кај Господарот твој во редови. Ни дојдовте, секако, онака како што ве создадовме првпат. Но, мислевте ли дека Ние никогаш не ќе го исполниме ветувањето кон вас?

49. Ќе биде поставена Книга, а силниците ќе ги видиш преплашени заради она што е во неа, па ќе речат: “Тешко нам! Каква е оваа Книга? Ни мало ни големо во неа не е изземено, сè е изброено.” И ќе го најдат подготвено она што го работеа. И Господарот твој зулум не ќе направи никому.

50. И кога Ние им рековме на мелеките: “Паднете му на сецде на Адем!” Сите паднаа на сецде, освен Иблис. Тој беше меѓу циновите па ја оскверни заповедта од Господарот свој. Ќе ги земате ли, тогаш, него и потомството негово за заштитници покрај мене? Оние се ваши непријатели. Е, само колку е лоша таа замена за зулумкарите!

51. Не ги имав за сведоци при создавањето на небесата и на Земјата и при создавањето нивно, и не ги земав за помош скршнатите во заблуда!

وَحْشَرْنَاهُمْ فَلَمْ تَغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا ﴿٤٧﴾

وَعَرَّضُوا عَلَىٰ رَبِّكَ صَفًّا لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ
أَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتَ أَنَّ تَبْعَكَ لَكُمْ مَوْعِدًا ﴿٤٨﴾

وَوَضِعَ الْكِتَابَ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ
وَيَقُولُونَ يُوَيْلُنَا مَا لَ هَذَا الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ
صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا
حَاضِرًا وَلَا يَظِلُّمُ رَبُّكَ أَحَدًا ﴿٤٩﴾

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا
إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ
أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي
وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ يَبْسُ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا ﴿٥٠﴾

﴿٥١﴾ مَا أَشْهَدُهُمْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا خَلَقَ
أَنْفُسِهِمْ وَمَا كُنْتُ مُتَّخِذَ الْمُضِلِّينَ عَضُدًا ﴿٥٢﴾

52. И Денот во кој Он ќе рече: “Повикајте ги оние кои ги сметавте за здруженици Мои.” Па, ќе ги повикаат и не ќе им се освиијат. Меѓу нив Ние одредивме место во кое ќе пропаднат.

53. И силниците ќе го видат огнот и тогаш ќе сфатат дека ќе паднат во него, и од него не ќе можат да се избават.

54. И Ние во овој Кур’ан поредивме, секако, примери секакви за луѓето. Човекот од сите суштества, меѓутоа, најмногу расправа.

55. И кога им дојде Патоказот им забрануваат на луѓето не им забрануваа да веруваат во нешто, и да бараат прошка од Господарот свој само за да им се повтори праксата на одамнешните или да им дојде казната непосредно.

56. Пејгамберите Ние ги испраќаме само како радосници и опоменувачи. Оние кои не веруваат расправаат за невести-ната за да ја отстранат вистината со неа. А знаменијата и опомените Мои ги исмеваат!

57. И кој е поголем зулумќар од оној кој, кога ќе се споменат

وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَاءِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ
فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ
مُوبِقًا ﴿٥٢﴾

وَرَأَى الْمُجْرِمُونَ النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُمْ مُوَاقِعُوهَا
وَلَمْ يَحْجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا ﴿٥٣﴾

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ
مَثَلٍ وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا ﴿٥٤﴾

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمْ الْهُدَى
وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةٌ
الْأُولَىٰ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا ﴿٥٥﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ
وَيُجَادِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ
الْحَقَّ وَاتَّخَذُوا آيَاتِنَا وَمَا نُنذِرُوهَا هُزُوًا ﴿٥٦﴾

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا

ајетите на Господарот негов, е рамнодушен кон нив, и кој заборава она што го направија рацете негови. Врз срцата нивни Ние им ставивме завеса за да не го разберат Кур'анот, а во ушите нивни тежина. И ако ги повикаш кон Патоказот, тогаш, за навек не ќе се упатат.

58. Господарот твој е Простувач и Посредник на милоста. Кога би го земал предвид кај нив она што го спечалија, казната веднаш ќе им дојде. Но, за нив има време определено и, освен ова, не ќе најдат засолниште.

59. И тие градови Ние ги уништивме, затоа што зулум правеа, и точно време определивме за уривањето нивно.

60. И кога Муса му рече на своето момче: “Не ќе престанам да одам сè додека не дојдам до едно место кадешто се спојуваат две мориња или, пак, ќе пешачам долго време.”

61. И бидејќи дојдоа до местото кадешто се спојуваат две мориња, ја забораваја рибата своја која слободно си го зеде својот правец кон морето.

62. И бидејќи поминаа преку, Муса му рече на момчето: “Дај ни ја храната зашто веќе се уморивме од ова патување наше!”

وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ إِنَّا جَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا
وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَى
فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذًا أَبَدًا ﴿٥٧﴾

وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ
بِمَا كَسَبُوا الْعَجَلَ لَهُمُ الْعَذَابُ بَلْ لَهُمْ
مَوْعِدٌ لَّنْ يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ مَوْيلًا ﴿٥٨﴾

وَتِلْكَ الْقُرَى أَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَمَمُوا
وَجَعَلْنَا الْمَهْلِكِ لَهُمْ مَوْعِدًا ﴿٥٩﴾

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِفَتَاهُ لَا أَبْرَحُ حَتَّى
أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا ﴿٦٠﴾

فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنَهُمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا
فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ﴿٦١﴾

فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتَاهُ إِنَّا عَدَاءُ نَا
لِقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا ﴿٦٢﴾

63. Рече: “Не виде ли дека кога отседнавме кај пештерата дека јас, навистина, заборавив на рибата. Само Шејтанот ме натера да заборавам на неа: таа си тргна кон својот правец низ морето, чудесно!”

64. Муса рече: “Ете, тоа е она, токму, кон што тежнееме.” Па, ете се вратија, следејќи ги стапалките свои!

65. Па, најдоа еден од робовите Наши кому му дадовме милост од Нас и кого Ние го поучивме со знаење од Нас.

66. И Муса му рече: “Да те следам ли па да ме поучиш со оној показ со кој си ти, токму, поучен?”

67. Рече: “Ти, навистина, не ќе можеш да издржиш со мене!

68. Како да се стрпиш за она за што не си известен?”

69. Рече: “Ќе ме најдеш, иншаллах, трпелив и во сè послушен кон тебе!”

70. Му рече на Муса: “Па, ако ме следиш, тогаш, не прашувај

قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوْتَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ
الْحُوتَ وَمَا أَنَسِينِي إِلَّا الشَّيْطَانُ أَن أَذْكُرَهُ
وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا ﴿٦٣﴾

قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبْغِ فَأَرْتَدَّا عَلَىٰ آثَارِهِمَا
قَصَصًا ﴿٦٤﴾

فَوَجَدَا عَبْدًا مِّنْ عِبَادِنَا آتَيْنَاهُ رَحْمَةً
مِّنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِمَّا لَدُنَّا عِلْمًا ﴿٦٥﴾

قَالَ لَهُ مُوسَىٰ هَلْ أَتَّبِعُكَ عَلَىٰ أَن تُعَلِّمَني
مِمَّا عَلَّمْتَ رُسُلًا ﴿٦٦﴾

قَالَ إِنَّكَ لَن تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٦٧﴾

وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خُبْرًا ﴿٦٨﴾

قَالَ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا
وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا ﴿٦٩﴾

قَالَ فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ

ме за ништо сè додека тоа не ти го објаснам!”

71. И така тргнаа тие двајцата, и кога се качија на чамецот, го избуши чамецот. Рече: “Го избуши ли за да се удават сопствениците негови? Направи, секако, крупна работа!”

72. Оној рече: “Нели ти реков дека ти, навистина, не ќе можеш да издржиш со мене!”

73. Муса рече: “Не земај го предвид она што го заборавив, и не оптоварувај ме во оваа моја тешка работа!”

74. И пак тргнаа тие двајцата, и кога сретнаа едно дете, го уби детето. Рече: “Уби ли чисто чедо, кое никого не убило? Направи, секако, голем престап.”

75. Рече: “Нели ти реков дека ти, навистина, не можеш да издржиш со мене?”

76. Рече: “Ако те прашам уште за нешто по ова, тогаш, не придружувај ме. Ете, така, што се однесува до мене, ти се оправдав!”

77. И пак тргнаа двајцата. И кога стигнаа до жителите на

حَتَّىٰ أَهْدِيَ لَكَ مِثْلَهُ ذِكْرًا ﴿٧٠﴾

فَانْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا قَالَ
أَخْرِقْهَا لِتَمُرُّ بِأَهْلِهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا ﴿٧١﴾

قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٧٢﴾

قَالَ لَا تَأْخُذْ بِمَا نَفْسُكَ وَلَا تُرْهِقْ
مِنْ أَمْرِي عُسْرًا ﴿٧٣﴾

فَانْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُ قَالَ أَقْتَلْت
نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُّكَرًا ﴿٧٤﴾

﴿٧٥﴾ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ
مَعِيَ صَبْرًا ﴿٧٥﴾

قَالَ إِنْ سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَ هَٰذَا فَلَا تُصَحِّحْهُ
قَدْ بَلَغْتَ مِن لَّدُنِّي عُذْرًا ﴿٧٦﴾

فَانْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا أَتَيَا أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطْعَمَا أَهْلُهَا

едно село, побараа да ги нахранат, но овие одбија да ги угостат, и така, наидоа на еден сид кој само што не беше се урнал, па го ипсрави. Муса рече: “Да посакаше, секако, ќе беше награден за ова!”

78. Рече: “Ова е одделувањето, всушност, меѓу мене и меѓу тебе. Ќе ти го откријам знаењето за она за што, токму, не можеш да се стрпиш!”

79. Што се однесува до чамецот, тој беше во сопственост на сиромашни кои работат на морето. Посакав да го оштетам, бидејќи зад нив е еден владар кој го плени и присвојува секој чамец.

80. Што се однесува до детето, родителите негови се верници, па не обзеде страв да не ги турне во пакост и неверство,

81. па посакавме Господарот нивни да им го замени со подобро дете од него, почисто и помилосно!

82. Што се однесува до сидот, па тој е во сопственост на две јетимчиња од градот. Под него се наоѓа благо за нив. Бабо им беше добар. И ете, така Господарот твој посака тие деца да пораснат, да сјакнат и да си го

فَأَبَوْا أَنْ يُضَيِّقُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقَضَ فَأَقَامَهُ. قَالَ لَوْ شِئْتَ لَتَّخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا ﴿٧٧﴾

قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ. سَأُنَبِّئُكَ بِمَا أُوِيلُ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿٧٨﴾

أَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسْكِينٍ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا ﴿٧٩﴾

وَأَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِينَا أَنْ يُرْهَقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا ﴿٨٠﴾

فَأَرَدْنَا أَنْ يُبَدِّلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِنْهُ زَكَاةً وَأَقْرَبَ رُحْمًا ﴿٨١﴾

وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي

извадат доброто свое: тоа е милост од Господарот твој. Сè што направив, не направив по свое. Ете, така, тоа е толкување за она за што не можеш да се стрпиш!”

83. И те прашуваат за Зул Карнејн. Кажи: “Ќе ви изнесам за него едно секавање.”

84. Ние, навистина, му дадовме едно значајно место на земјава. И му дадовме показ кон секоја ствар,

85. и тој, тогаш, тргна кон показот.

86. И кога стигна до местото каде што заоѓа сонцето, тој помисли дека заоѓа во матен извор, и тука најде еден народ. Ние рековме: “О Зул Карнејн, или ќе го казниш овој народ или, пак, ќе бидеш учтив кон него!”

87. Рече: “Што се однесува до оној кој прави зулум... па, ќе го казнам, а потоа ќе му се врати на Господарот свој... и Он ќе го казни со казна невидена.”

88. Што се однесува до оној кој верува и кој работи добро... па, нему му припаѓа награда најубава. Со наредбата што ќе му ја кажеме ќе му олесниме.

ذَٰلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿٨٢﴾

وَسْأَلُونَكَ عَنِ الْقَرْنَيْنِ ۖ قُلْ سَأَتْلُوا عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا ﴿٨٣﴾

إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَءَايَاتِنَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبِيلًا ﴿٨٤﴾

فَاتَّبَعَ سَبِيلًا ﴿٨٥﴾

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ ۖ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا قُلْنَا يَذَّاقُوا الْقَرْنَيْنِ ۖ إِمَّا أَنْ تُعَذِّبَ وَإِمَّا أَنْ تَتَّخِذَ فِيهِمْ حُسْنًا ﴿٨٦﴾

قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ ۖ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا نُّكْرًا ﴿٨٧﴾

وَأَمَّا مَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءٌ الْحُسْنَىٰ ۖ وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا ﴿٨٨﴾

89. Потоа пак тргна по показот.

90. Кога стигна до местото, каде што изгрева сонцето, најде на еден народ над кого излегуваше сонцето. И Ние не му дадовме покривка да се штити од него.

91. Ете, така постапи со тој народ и Ние целосно ја знаевме постапката пред него.

92. Потоа пак тргна по показот.

93. Кога стигна до едно место меѓу две брда најде, освен на нив и на еден народ кој, речиси, не разбираше говор.

94. Рекоа: “О Зул Карнејн, Јецуц и Мецуц, навистина, се безредници на земјава. Ако ти дадеме награда, дали тогаш ќе направиш ограда помеѓу нас и помеѓу нив. ?”

95. Рече: “Она за што сум оспособен од Господарот мој е подобро: поддржете ме со моќ, и меѓу вас и меѓу нив ќе подигнам бедем.”

96. Донесете ми железни шипки. И штом израмни две страни, рече: “Дувајте!” И штом го усвити, рече: “Дајте да го прелеам тоа со растопен бакар!”

ثُمَّ اتَّبَعَ سَبِيلًا ﴿٨٩﴾

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَّمْ يَجْعَلْ لَهُم مِّن دُونِهَا سِتْرًا ﴿٩٠﴾

كَذَٰلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ﴿٩١﴾

ثُمَّ اتَّبَعَ سَبِيلًا ﴿٩٢﴾

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِن دُونِهِمَا قَوْمًا لَّا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا ﴿٩٣﴾

قَالُوا يَٰذَا الْقَرْنَيْنِ إِنَّ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ يَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ﴿٩٤﴾

قَالَ مَا مَكْنِيَ فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ﴿٩٥﴾

ءَاتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ انْفُخُوا حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ ءَاتُونِي أُفْرِغَ عَلَيْهِ قِطْرًا ﴿٩٦﴾

97. И повеќе не можеа да поминат преку бедемот, и повеќе не можеа да го пробијат.

98. Рече: “Ова е милост од Господарот мој. Па, кога ќе дојде ветувањето на Господарот мој и Он ќе го срамни со земјата, а ветувањето на Господарот мој е вистинско.”

99. И на Денот тој Ние ќе ги оставиме да се удираат меѓу брановите, и ќе дувнеме во сурлата, па Ние ќе ги збереме, сите!

100. На Денот тој, Ние ќе им го обелодениме јасно Цехеннемот на неверниците,

101. на оние чии очи беа покриени во врска со Опомената и кои ништо не можеа да слушнат.

102. Сметаат ли оние кои не веруваат во тоа да ги земаат робовите Мои, освен Мене, за заштитници? Ние, навистина, Цехеннемот го подготвивме да биде престојувалиште за неверниците!

103. Кажи: “Да ве известиме ли за оние чии дела се најштетни -

104. оние чиј труд е залуден во животот на овој свет, а мислат дека, токму, добро работат?

105. Тоа се оние кои не веруваа во ајетите на Господарот свој, во

فَمَا اسْتَطَعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ
وَمَا اسْتَطَعُوا لَهُ تَنْقِيًا ﴿٩٧﴾

قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّي فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ
وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا ﴿٩٨﴾

وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ
فَجَمَعْنَهُمْ جَمْعًا ﴿٩٩﴾

وَعَرَّضْنَاهُمْ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ عَرَضًا ﴿١٠٠﴾

الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَنْ ذِكْرِي
وَكَانُوا لَا يَسْتَطِيعُونَ سَمْعًا ﴿١٠١﴾

أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِنْ دُونِ
أَوْلِيَائِي إِنَّا أَعِندَنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ نُزُلًا ﴿١٠٢﴾

قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا ﴿١٠٣﴾

الَّذِينَ ضَلَّ سَبِيلُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ
يُحْسِنُونَ صُنْعًا ﴿١٠٤﴾

أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِ

средбата со Него... па, пропаднаа делата нивни, а на Денот суден кон нив не ќе има мера!”

106. Ете, Цехеннемот е наградата нивна затоа што не веруваа, затоа што ајетите Мои и пејгамберите Мои за лажни ги сметаа.

107. За оние кои веруваа и кои работеа добри дела има, навистина, бавчи ценетски за живеалиште,

108. во нив за навек ќе останат, и не ќе посакуваат да ги променат.

109. Кажи: “Кога морето би било мастило за да се испишат зборовите на Господарот мој, морето ќе се исуши пред да се исушат зборовите на Господарот мој, па дури и да донесеме уште едно море со мастило, нему слично.”

110. Кажи: “Јас сум, навистина, човек сличен вам. Ми се објавува дека вашиот Бог е еден Бог. Па, оној кој се надева во средбата со Господарот свој, нека работи добро, и во обожавањето нека не Му здружува на Господарот свој никого!”

فَحِطَّتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا تُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَزَنًا ﴿١٠٥﴾

ذَلِكَ جَزَاءُهُمْ جَهَنَّمَ بِمَا كَفَرُوا وَتَوَلَّوْا بَيْنِي
وَرُسُلِي هُزُؤًا ﴿١٠٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ
الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ﴿١٠٧﴾

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حَوْلًا ﴿١٠٨﴾

قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ
أَنْ نَنْفِدَ كَلِمَاتِ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا ﴿١٠٩﴾

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهُ
وَاحِدٌ فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا
وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا ﴿١١٠﴾

MERJEM (Мерјем) XIX

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Каф, ха, ја, ајн, сад!

2. Спомен од милоста на Господарот твој за Зекерија, робот Негов:

3. кога го замоли Господарот негов со скришна молба.

4. Зекерија рече: “Господаре мој, коскиве мои, навистина, ослабнаа, а косава ми побеле. И никогаш не останав, Господаре мој, кога молба ти упатив, несрекен.

5. Јас, навистина, се плашам од наследниците по мене, а жена ми е неротка, па затоа подари ми од Тебе заштитник,

6. кој ќе ме наследи мене и семејството Јакубово, и одреди да бидеш, Господаре мој, задоволен со него!”

7. “О Зекерија, Ние, навистина, ќе те зарадуваме со дете чие име е Јахја. Со такво име порано Ние никого не именувавме!”

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

كَهَيَعَصْ ①

ذَكَرْ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكَرِيَّا ②

إِذَا نَادَى رَبَّهُ نِدَاءً خَفِيًّا ③

قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَاشْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا ④

وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَرَائِي وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا ⑤

يَرْثُنِي وَيَرْثِ مِنْ عَالِ يَعْقُوبَ ⑥
وَأَجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا ⑦

يَنْزَكِرِيَّا إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ اسْمُهُ يَحْيَى لَمْ نَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا ⑧

8. Рече: “Господаре мој, па како ќе имам дете кога жена ми е неротка, а јас паднав во старост длабока?”

9. - Рече: “Ете, така ти е.” Пак рече: “Тоа за Господарот твој е лесно. Те создадов порано кога не беше ништо.”

10. Рече: “Господаре мој, дај ми знамение некакво!” Рече: “Знамение ти е тоа што не ќе им зборуваш на луѓето три вечери, а ќе бидеш здрав!”

11. Па, се појави кај народот свој, од михраб и тогаш им објави: “Славете Го, тогаш, наутро и приквечерина!”

12. “О Јахја, прифати ја Книгата силно” - и Ние му дадовме мудрост додека беше дете,

13. и нежност, исто така, од Нас, и чистота; беше богобојазлив,

14. учтив кон родителите свои, а не дрзок и непослушен.

15. И нека е селам на него, и на денот во кој е роден, и на денот во кој ќе умре, и на денот во кој ќе биде оживеан!

16. И спомени ја Мерјем во Книгата кога таа се оддалечи од семејството свое на едно место кон исток.

قَالَ رَبِّ أَنِّي يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَكَأَنِّي
أَمْرَأَتِي عَاقِرًا وَقَدْ بَلَغْتُ
مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا ﴿٨﴾

قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَى هَيْنٍ
وَقَدْ خَلَقْتُكَ مِن قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْئًا ﴿٩﴾

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آيَتُكَ
أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ﴿١٠﴾

فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ
أَن سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ﴿١١﴾

يَبْحَثُ خِذَ الْكِتَابِ بِقُوَّةٍ وَأَنَّى
الْحُكْمَ صَبِيًّا ﴿١٢﴾

وَحَنَانًا مِّن لَّدُنَّا وَزَكَاةً وَكَانَ تَقِيًّا ﴿١٣﴾

وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُن جَبَّارًا عَصِيًّا ﴿١٤﴾

وَسَلَّمَ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ
وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا ﴿١٥﴾

وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذِ انْتَبَذَتْ
مِن أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا ﴿١٦﴾

17. И постави, тогаш, завеса меѓу нив и меѓу неа и Ние го испративме Нашиот Џибрил и ѝ се претстави како човек, еднакво!

18. Рече: “Јас се склонувам од тебе кон Милостивиот ако си богобојазлив.”

19. Тој рече: “Јас сум, навистина, пратеник од Господарот твој. Да, ќе ти подарам чисто дете.”

20. Таа рече: “И како ќе имам дете кога не ме допре ниједен човек, а јас не сум нечесна?”

21. Тој рече: “Ете, така ти е. Господарот твој рече: “Тоа е лесно за Господарот твој. Ќе определам тоа дете да биде знамение за луѓето и милост од Наша страна. Таа работа веќе е решена.”

22. И тогаш таа остана бремена и се оддалечи во едно место далечно.

23. И породилните болки ја присилија да дојде до едно стебло од урма, и рече: “Тешко мене! Зошто не си умрев пред ова и за секојпат да бидам заборавена?”

24. И ја повика глас под неа: “Не жалости се, Господарот твој, одреди под тебе да потече извор,

فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ﴿١٧﴾

قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ نَقِيًّا ﴿١٨﴾

قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا ﴿١٩﴾

قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ وَلَمْ أَكُ بَغِيًّا ﴿٢٠﴾

قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكِ هُوَ عَلَى هَيْنٍ وَلَنَجْعَلَ لَكَ آيَةً لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِنَّا وَكَانَ أَمْرًا مَقْضِيًّا ﴿٢١﴾

فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا ﴿٢٢﴾

فَأَجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَى جُذْعِ النَّخْلَةِ قَالَتْ يَلَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَذَا وَكُنْتُ نَسِيًّا مَنْسِيًّا ﴿٢٣﴾

فَنَادَاهَا مِنْ تَحْتِهَا أَلَا تَنْحَرِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا ﴿٢٤﴾

25. и стреси од урмината гранка, ќе попаѓаат врз тебе свежи урми.

26. Па, јади, пиј и биди радосна! Ако здогледаш некого, кажи: “Да, јас ветив да постам за Милостивиот, и денеска со никого нема да разговарам!”

27. Потоа таа дојде кај народот свој, носејќи го детето. И рекоа: “О Мерјем, ти направи нешто, секако, невидено!”

28. О сестро Харунова, твојот бабо не беше лош, а и мајката твоја не беше нечесна!”

29. И таа даде ишарет кон него. Оние рекоа: “Како ќе зборуваме со дете кое е в крошна.”

30. Рече: “Јас сум, навистина, роб Аллахов; ми даде Книга и ме одреди за пејгамбер!

31. И направи да бидам благословен и каде било да сум, и ми остави во васиет и намаз и зекат сè додека сум жив,

32. да бидам учтив кон родителите мои, и да не бидам дрзок и строг.

33. Нека е селам на мене и на денот во кој сум роден, на денот

وَهَزَى إِلَيْكَ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسْقِطُ عَلَيْكَ رَطْبًا جَنِينًا ﴿٢٥﴾

فَكُلِي وَاشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا فَإِمَّا تَرِينَ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا فَقُولِي إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا ﴿٢٦﴾

فَأَتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ قَالُوا يَا مَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا ﴿٢٧﴾

يَتَأَخَذَ هَهُنَا مَا كَانَ أَبُوكَ أَمْرًا سَوْءًا وَمَا كَانَتْ أُمُّكَ بَغِيًّا ﴿٢٨﴾

فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا ﴿٢٩﴾

قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ ءَاتَنِي الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ﴿٣٠﴾

وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا ﴿٣١﴾

وَبَرًّا بِوَالِدَيْنِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا ﴿٣٢﴾

وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ

кога ќе умрам и на денот во кој ќе бидам оживеан.”

34. Ете, тоа е Иса синот на Мерјем, Зборот на вистината, врз кого оние лага фрлаат.

35. На Аллах не му доликува да има дете. Возвишен е Он! Кога ќе реши за нешто само ќе рече: “Биди!” - и тоа, токму, ќе биде!

36. Аллах, навистина, е Господарот мој и Господарот ваш! Па, обожавајте Го! Ова е патот вистински!

37. И меѓу себе тие, тогаш, се поделија во деленици. Тешко на оние кои не веруваат во сведочењето на Денот голем!

38. Е, како добро ќе слушнат и како добро ќе видат на Денот кога ќе ни дојдат! Но, зулум-карите денес се во заблуда очигледна!

39. Потсети ги на Денот на хасретот кога работата ќе биде решена. Оние се во заблуда, не веруваат.

40. Ние, навистина, ќе ја наследиме земјата и она што е на неа, и Нам ќе ни се вратат.

41. И спомени го Ибрахима во Книгата. Тој беше, навистина, искрен пејгамбер.

وَيَوْمَ أُنْعِثُ حَيًّا ﴿٣٣﴾

ذَٰلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ ﴿٣٤﴾

مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحَنَهُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٣٥﴾

وَإِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٣٦﴾

فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَّشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٣٧﴾

أَسْمِعْ بِهِمْ وَأَبْصِرْ يَوْمَ يَأْتُوَنَنَا لَكِنِ الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٣٨﴾

وَأَنذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٩﴾

إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ ﴿٤٠﴾

وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ﴿٤١﴾

42. Кога му рече на бабо му: “О бабо, зошто го обожаваш она што не слуша, што не гледа, она што не ти треба за ништо.

43. О бабо, мене, навистина, ми дојде знаење кое тебе не ти дојде. Па, следи ме, ќе те упатам по патот вистински!

44. О бабо, не обожавај го Шејтанот. Шејтанот, навистина, е непослушен кон Милостивиот!

45. О бабо, јас, навистина, се плашам да не те погоди казната од Милостивиот, па да станеш заштитник на Шејтанот.”

46. Бабо му рече: “О Ибрахим, посакуваш ли да ги занемариш божествата мои? Ако не пристанеш ќе те каменувам, сигурно! Оддалечи се од мене за долго време!”

47. Ибрахим рече: “Нека е селам со тебе. Ќе побарам прошка за тебе од Господарот мој. Он постојано е добар кон мене, навистина!

48. Ве оставам вас и оние кои ги повикувате, освен Аллах. Го повикувам Господарот мој. Јас, можеби, со молбата кон Господарот мој нема да бидам несреќен.”

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَأْتِبِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا ﴿١٢﴾

يَأْتِبِ إِنِّي قَدْ جَاءَ فِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا ﴿١٣﴾

يَأْتِبِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ عَصِيًّا ﴿١٤﴾

يَأْتِبِ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِنَ الرَّحْمَنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا ﴿١٥﴾

قَالَ أَرَأَيْتَ أَنْتَ عَنْ إِلَهِي يَتَّبِرْهُمْ لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ لَأَرْجُمَنَّكَ وَأَهْجُرَنِي مَلِيًّا ﴿١٦﴾

قَالَ سَلَامٌ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا ﴿١٧﴾

وَأَعِزِّلْكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُوا رَبِّي عَسَىٰ أَلَّا أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا ﴿١٨﴾

49. И бидејќи се оддалечи од нив и од она што го обожаваа, освен Аллах, Ние му ги подаривме синовите Исхак и Јакуб. И двајцата Ние одредивме да бидат пејгамбери!

50. И ним, на двајцата Ние им подаривме од милоста Наша и одредивме за нив двајцата возвишен јазик на искреноста.

51. И спомени го Муса во Книгата. Он, навистина, беше чист; пратеник и пејгамбер.

52. И Ние го повикавме од правецот на Тур, од десната страна, и го приближивме за да слушне.

53. И Ние му го подаривме Харуна од милоста Наша, братот негов, за пејгамбер.

54. И спомени го Исмаила во Книгата. Он, навистина, беше искрен во ветувањето; пратеник и пејгамбер.

55. Му наредуваше на семејството и намаз и зекат; Господарот негов со него беше задоволен.

56. И спомени го Идриса во Книгата. Он беше искрен пејгамбер, навистина!

فَلَمَّا أَغْتَرَلَهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا ﴿١٩﴾

وَوَهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا ﴿٢٠﴾

وَأَذْكُرِي الْكِتَابَ مُوسَى إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا
وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ﴿٢١﴾

وَنَدَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا ﴿٢٢﴾

وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا ﴿٢٣﴾

وَأَذْكُرِي الْكِتَابَ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ﴿٢٤﴾

وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ﴿٢٥﴾

وَأَذْكُرِي الْكِتَابَ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ﴿٢٦﴾

57. И Ние го извишивме на високо место!

58. Ете, тоа се оние пејгамбери од потомците Адемови, врз кои се разлеа благодатот Аллахов; и од оние што ги носевме со Нух, и од потомството Ибрахимово и Израилово, и од оние што ги упативме и што ги одликувавме... И кога им се кажуваат ајетите на Милостивиот, паѓаат на сецде, плачејќи!

59. По нив дојдоа поколенија кои го оставаа намазот и кои ги следеа страстите... па, оние ќе се сретнат со злото:

60. освен оние кои се покајаа и кои работеа добро. Овие ќе влезат во Џеннетот и во ништо не ќе им се наштети,

61. во бавчите еденски кои Милостивиот им ги вети на робовите Свои, кои веруваа во невидливото. Ветувањето Негово, навистина, ќе се оствари:

62. во нив нема да слушаат празни зборови, туку ќе слушаат само Селам а 'рск ќе има за нив и наутро и навечер.

63. Ете, тоа е Џеннетот кој ќе го наследи од робовите Наши оној кој е богобојазлив.

وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ﴿٥٧﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِن ذُرِّيَّةِ
آدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِن ذُرِّيَّةِ إِبْرَاهِيمَ
وَإِسْرَءِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ
آيَاتُ الرَّحْمَنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًّا ﴿٥٨﴾

﴿٥٩﴾ خَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ
وَاتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غِيًّا ﴿٥٩﴾

إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ
يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا ﴿٦٠﴾

جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَنُ عِبَادَهُ
بِالْغَيْبِ إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًّا ﴿٦١﴾

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا إِلَّا سَلَامًا وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ
فِيهَا بُكْرَةٌ وَعِشْيَا ﴿٦٢﴾

تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًّا ﴿٦٣﴾

64. “Во него влегуваме само со наредбата од Господарот твој. Негово е сè она што е пред нас и она што е зад нас, и она што е меѓу нив. Господарот твој не е заборавеник!

65. Господарот на небесата и на Земјата и она што е меѓу нив. Та, обожавај Го и, во обожавањето Него, биди истраен. Знаеш ли за некого кој го има името Негово?”

66. Човекот вели: “Ќе бидам ли, по смртта, изваден жив?”

67. Не се секава ли човекот дека Ние и порано го создадовме кога тој, токму, не беше ништо?

68. Па, се колнам во Господарот твој дека Ние ќе ги збереме нив и шејтаните, сигурно, а потоа ќе им го претставиме Џехеннемот околу кого на колена ќе клечат,

69. потоа Ние ќе ги одвоиме настрана сите дружини кои беа најдрски кон Милостивиот.

70. Потоа, Ние, секако, најдобро знаеме за оние од нив кои треба да бидат пржени.

71. Нема никој што таму нема да стигне: кај Господарот твој одлуката за тоа е донесена.

72. Потоа Ние ќе ги одвоиме оние кои беа богобојазливи, а

وَمَا نَنْزِلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا
وَمَا خَلَقْنَا وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ
وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا ﴿٦٤﴾

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ
وَأَطِيعْ أَمْرَهُ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا ﴿٦٥﴾

وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ أَإِذَا مَاتَ لَسَوْفَ أَخْرَجُ حَيًّا ﴿٦٦﴾

أَوَلَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْتُهُ مِنْ قَبْلُ
وَلَمْ يَكُنْ شَيْئًا ﴿٦٧﴾

فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيَاطِينَ ثُمَّ
لَنُخْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ حَيًّا ﴿٦٨﴾

ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ أَنتَظَرُ
عَلَى الرَّحْمَنِ عَيْنًا ﴿٦٩﴾

ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أَوْلَىٰ بِهَا صِلَاً ﴿٧٠﴾

وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ
حَتْمًا مَقْضِيًّا ﴿٧١﴾

ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ

зулумкарите ќе ги оставиме да клечат во огнот.

73. И кога ќе им се кажуваат ајетите Наши јасни, оние кои не веруваа ќе им се обратат на оние кои веруваа: “Која од двете дружини има подобра положба и поубава дружина?”

74. И колку поколенија пред нив Ние уништивме, кои имаа поубав изглед и кои беа побогати?

75. Кажи: “Кој е во заблуда... па, Милостивиот нека му ја продолжи заблудата. “И кога ќе го здогледаат ветеното им, било да е тоа казната, било пропаста на светот, ќе узнаат, тогаш, кој има полоша положба и послаба војска.

76. Аллах на упатените ќе им го зголеми Патоказот, а за делата добри кои остануваат, кај Господарот твој, има награда подобра и услуга подобра.

77. Го виде ли оној кој не веруваше во ајетите Наши, и кој зборуваше: “Ќе ми бидат дадени имот и деца, сигурно!”

78. Му се предочи ли невидливото? Или, пак, го прифати ли кај Господарот договорот?

79. Не, Ние ќе го запишеме она што го тврди и многу ќе му ја продолжиме казната.

فِيهَا حِثِّيَا ﴿٧٢﴾

وَإِذَا نُتِلَىٰ عَلَيْهِمْ ءَايَتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَّقَامًا وَأَحْسَنُ نَدِيًّا ﴿٧٣﴾

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنْ قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثْنَاءَ وَرِيءٍ يَا ﴿٧٤﴾

قُلْ مَن كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَسُدُّ لَهُ الرَّحْمَنُ مَدًّا حَقُّهُ إِذَا رَأَوْا ءَايَاتِنَا يُوعَدُونَ إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ فَسَيَعْلَمُونَ مَن هُوَ شَرُّ مَكَانًا وَأَضْعَفُ جُنْدًا ﴿٧٥﴾

وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى وَالْبَيِّنَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِندَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَّرَدًّا ﴿٧٦﴾

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِءَايَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتِيَنَّكَ مَا لَا وُلْدًا ﴿٧٧﴾

أَطَّلَعَ الْغَيْبَ أَمِ اتَّخَذَ عِندَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا ﴿٧٨﴾

كَلَّا سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا ﴿٧٩﴾

80. И Ние ќе го наследиме она што го зборуваше и ќе ни дојде сам.

81. И прифатија, освен Аллах, друг бог да им биде поткрепник.

82. Не, божествата не ќе го признаваат верувањето свое и ќе се свртат против нив!

83. Не виде ли како Ние ги испративме шејтаните против неверниците за да ги навраќаат постојано на свое?

84. Не брзај, тогаш, против нив. Ние, навистина, им ги одбројуваме деновите:

85. Денот во кој Ние ќе ги збереме богобојазливите, кон Милостивиот, по порака,

86. а силниците Ние ќе ги турнеме кон Џехеннемот, како на поило.

87. Ќе поседуваат посредништво само оние кои го прифатија Договорот на Милостивиот.

88. И зборуваа: “Милостивиот си присвои дете!”

89. Да, вие дојдовте со злогласна работа.

وَنَزَّلْنَاهُ مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا ﴿٨٠﴾

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لِّيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا ﴿٨١﴾

كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا ﴿٨٢﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ تَوْرَهُمْ آزًا ﴿٨٣﴾

فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا ﴿٨٤﴾

يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا ﴿٨٥﴾

وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ إِلَى جَهَنَّمَ وَرْدًا ﴿٨٦﴾

لَا يَمْلِكُونَ الشَّفْعَةَ إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا ﴿٨٧﴾

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا ﴿٨٨﴾

لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِدًّا ﴿٨٩﴾

90. Само што небесата не испукаа, а Земјата не се распарча, а планините не се урнаа,

91. затоа што на Милостивиот дете Му припишуваа.

92. А на Милостивиот не Му треба да зема дете.

93. Сите оние кои се на небесата и на Земјата ќе Му дојдат на Милостивиот како робови.

94. Он, секако, ги пореди и точно ги изброи.

95. И секој од нив на Денот суден ќе дојде поединечно.

96. За оние кои веруваа и кои работеа добри дела Милостивиот, навистина, ќе им подари љубов.

97. Ние Кур'анот, навистина, го олеснивме со јазикот твој за да ги зарадуваш со него богобојазливите и со него да ги опоменеш спротиставувачите.

98. И колку поколенија пред нив Ние уништивме? Знаеш ли некого од нив? Или, пак, им слушаш ли некаков глас?

تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَنْقَطِرْنَ مِنْهُ
وَتَشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا ﴿٩٠﴾

أَنْ دَعَا الرَّحْمَنُ وَلَدًا ﴿٩١﴾

وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا ﴿٩٢﴾

إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتِي
الرَّحْمَنِ عَبْدًا ﴿٩٣﴾

لَقَدْ أَخَصَّكُمْ وَعَدَّكُمْ عَدًّا ﴿٩٤﴾

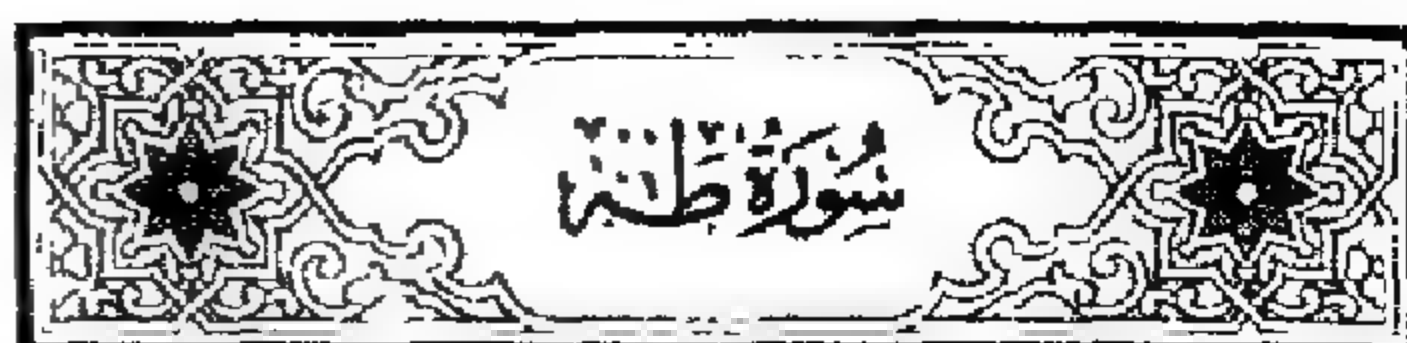
وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَرْدًا ﴿٩٥﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا ﴿٩٦﴾

فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ
الْمُتَّقِينَ وَتُنذِرَ بِهِ قَوْمًا لَدُنَّا ﴿٩٧﴾

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هَلْ تُحِشُّ
مِنْهُمْ مِنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا ﴿٩٨﴾

ТА-ХА (Та -Ха) XX

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Та, ха!

طه ١

2. И Ние Кур'анот не ти го
објавивме да бидеш несреќен,

مَا أَنزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى ٢

3. туку да биде Опомена за
оној кој се плаши;

إِلَّا نَذْكُرْهُ لِمَنْ يَخْشَى ٣

4. Објава е од Оној кој ги
создаде Земјата и небесата
високи,

تَنزِيلًا مِّمَّنْ خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَوَاتِ الْعُلَى ٤

5. и Милостивиот се утврди на
Аршот.

الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى ٥

6. И сè што е на небесата и на
Земјата и она што е меѓу нив, и
она што е под изобилието е -
Аллахово!

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى ٦

7. И ако го подигнеш гласот...
та, Он, навистина, го знае и она
што е тајно и она што е
скришно.

وَإِنْ تَجْهَر بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَى ٧

8. Аллах! Нема друг бог освен
Него! Најубавите имиња се
Негови!

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى ٨

9. Па, ти дојде ли кажувањето
за Муса?

وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى ٩

10. Кога виде оган, му рече на
семејството негово: "Застанете,
јас, навистина, здогледав оган.
Од огнот, можеби, ќе ви донесам

إِذْ رَأَيْنَا نَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا
لَعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِقَبَسٍ أَوْ أَجْدُ عَلَى النَّارِ هُدًى ١٠

жарче или, пак, покрај огнот ќе најдам Патоказ!”

11. И бидејќи му се приближи, беше повикан:

12. “Да, о Муса, јас сум Господарот твој. Собуј ги наланите твои, ти си, навистина, во света-та долина Тува!

13. Јас те избрав и, тогаш, слушни го она што ти се објавува!

14. Јас сум, навистина, Аллах! Нема друг бог освен Мене. Па, обожавај Ме, и намаз извршувај за секавање на Мене!”

15. Ќе му дојде Часот на светот, навистина! Само што го кријам. За секој да биде награден за она за што се трудел.

16. Тогаш, нека не те одвраќа од него оној кој не верува во него и кој ја следи страста па да бидеш отфрлен!

17. И што е тоа, о Муса, во твојата десна рака?

18. Муса рече: “Тоа е мојот стап, врз што се потпирам и со што лисјата за овците ги тресам, и за некои други работи.”

19. Аллах рече: “Фрли го, о Муса!”

فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ بِمُوسَى ﴿١١﴾

إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ﴿١٢﴾

وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَى ﴿١٣﴾

إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي ﴿١٤﴾

إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أُخْفِيهَا لِيُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَى ﴿١٥﴾

فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَتَرْدَى ﴿١٦﴾

وَمَا تِلْكَ يَمِينُكَ بِمُوسَى ﴿١٧﴾

قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّؤُا عَلَيَّهَا وَهَشَّ بِهَا عَلَى غَنَمِي وَلِيَ فِيهَا مَنَازِبُ أُخْرَى ﴿١٨﴾

قَالَ أَلْقِهَا بِمُوسَى ﴿١٩﴾

20. И Муса го фрли и, ете, змија што лази!

فَالْقَنَاهَا فَاِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَى ﴿٢٠﴾

21. Аллах рече: “Земи ја и не плаши се. Ние ќе ја вратиме во она што беше порано.”

قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفُ سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا الْأُولَى ﴿٢١﴾

22. И вовлечи ја раката твоја во пазувите: ќе ти се појави бела, без кој било друга мана,

وَأَضْمُ يَدَكَ إِلَى جَنَاحِكَ تَخْرُجُ بَيَظًا مِنْ غَيْرِ سَوْءٍ آيَةً أُخْرَى ﴿٢٢﴾

23. за Ние да ти ги покажеме знаменијата Наши големи.

لِنُرِيكَ مِنْ آيَاتِنَا الْكُبْرَى ﴿٢٣﴾

24. Оди кај фараонот! Тој, навистина, падна во пакост!

أَذْهَبَ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى ﴿٢٤﴾

25. Муса рече: “Господаре мој, отвори ми ги градиве,

قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ﴿٢٥﴾

26. и олесни ја работава моја,

وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي ﴿٢٦﴾

27. и одврзи го јазолот од јазикот мој

وَأَحْلِلْ غُفْلَةً مِنْ لِسَانِي ﴿٢٧﴾

28. за да го сфатат говорот мој!

يَفْقَهُوا قَوْلِي ﴿٢٨﴾

29. Одреди ми помошник од семејството мое,

وَأَجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِنْ أَهْلِي ﴿٢٩﴾

30. брат ми Харун!

هَارُونَ أَخِي ﴿٣٠﴾

31. Зацврсти ја со него моќта моја,

أَشْدِّدْ بِهِ أَرْزِي ﴿٣١﴾

32. и здружи го во работава моја

وَأَشْرِكْ فِي أَمْرِي ﴿٣٢﴾

33. за да Те величаме многу,

كَتُبْنَاكَ كَثِيرًا ﴿٣٣﴾

34. и за да Те споменуваме многу.

وَنَذْكُرَكَ كَثِيرًا ﴿٣٤﴾

35. Ти, навистина, нè гледаш!

إِنَّكَ كُنْتَ بِنَابَصِيرًا ﴿٣٥﴾

36. Рече: “Дадено ти е она што го бараше, о Муса!

قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَمُوسَى ﴿٣٦﴾

37. И веќе по втор пат Ние те одликувавме,

وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَى ﴿٣٧﴾

38. кога ѝ вдахнавме на мајката твоја само со она што се вдахнува:

إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّكَ مَا يُوحَىٰ ﴿٣٨﴾

39. “Стави го Муса во ковчег и фрли го во брановите, а брановите ќе го исфрлат на крајбрежјето, и ќе го земе непријателот мој и непријателот твој. И врз тебе фрлив љубов од Мене и, секако, да растеш под окото Мое.”

أَنِ اقْذِفِيهِ فِي التَّابُوتِ فَاقْذِفِيهِ فِي الْيَمِّ فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ
بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ لِّي وَعَدُوٌّ لَهُ ۚ وَالْقَيْثُ
عَلَيْكَ مُحِبَّةٌ مِنِّي وَلِيُصْنَعَ عَلَىٰ عَيْنِي ﴿٣٩﴾

40. И кога сестрата твоја помина... па, рече: “Сакате ли да ве упатам кој ќе се грижи за него?” И те вративме кај мајка ти за да се смират очите нејзини и да не се грижи. И ти уби човек па Ние те избавивме од грижата и те спасивме од сплетките. И со години остана меѓу жителите на Медјен а потоа дојде, о Муса, во време определено!

إِذْ تَمْشِي أُخْتُكَ فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ
عَلَىٰ مَن يَكْفُلُهُ ۖ فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا
وَلَا تَحْزَنَ ۚ وَقَتَلْتَ نَفْسًا فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ
وَفَنَّكَ فَنُودِيَ فَلَبِثْتَ سِنِينَ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ
ثُمَّ جِئْتَ عَلَىٰ قَدَرٍ يَمُوسَىٰ ﴿٤٠﴾

41. А Јас те одбрав за објавата Моја.

وَأَصْطَفَيْتَكَ لِنَفْسِي ﴿٤١﴾

42. Одете, ти и брат ти, со знаменијата Мои, и постојано секавајте се на Мене!

أَذْهَبَ أَنتَ وَأَخُوكَ بِآيَاتِي وَلَا تَنِيَا فِي ذِكْرِي ﴿٤٢﴾

43. Одете кај фараонот, тој, навистина, падна во пакост,

أَذْهَبَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ﴿٤٣﴾

44. па, зборувајте му со благи зборови, можеби, тој ќе се опомени или ќе се заплаши.”

45. Рекоа: “Господаре наш, Ние, навистина, се плашиме да не ни нанесе зло или да не ни напаствува!”

46. Рече: “Не плашете се! Јас сум, навистина, со вас: и слушам и гледам!”

47. Одете, тогаш, кај него и речете му: “Ние сме пејгамбери од Господарот твој, па испрати ги со нас синовите Израилови и не казнувај ги. Ние, секако, ти дојдовме со знамение од Господарот твој. И нека е селам врз оној кој го следи Патоказот!

48. Да, нам ни е објавено дека ќе биде казнет оној кој лаже и оној кој ги врти плеките.”

49. Фараонот рече: “Па, кој е Господарот ваш, о Муса?”

50. Муса рече: “Господарот наш е Оној кој на секое нешто му даде создателство а потоа го упати.”

51. Фараонот рече: “Па, што се случи со поколенијата одамнешни?”

52. Муса рече: “Знаењето за нив е кај Господарот мој, во

فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لِّئِنَّا لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَى ﴿٤٤﴾

قَالَ رَبِّنَا إِنَّا نَخَافُ أَنْ يُفْرِطَ عَلَيْنَا أَوْ أَنْ يَطْغَى ﴿٤٥﴾

قَالَ لَا تَخَافَا إِنِّي مَعَكُمَا أَسْمَعُ وَأَرَى ﴿٤٦﴾

فَأَنبِئَاهُ فَقُولَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ وَلَا تَعْذِّبْهُمْ قَدْ جِئْنَاكَ بِبَيِّنَاتٍ مِّنْ رَبِّكَ وَالسَّلَامُ عَلَىٰ مَنْ اتَّبَعَ الْهُدَى ﴿٤٧﴾

إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَىٰ مَنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى ﴿٤٨﴾

قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يَمْوَسَىٰ ﴿٤٩﴾

قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَىٰ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَىٰ ﴿٥٠﴾

قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَىٰ ﴿٥١﴾

قَالَ عَلِمْنَا مِنْ دَرَجَاتِ رَبِّكَ لَا يَضِلُّ رَبِّي

Книгава. Господарот мој не скршнува во заблуда и не заборава.”

53. Он ви ја одреди Земјата за крошна и по неа ви пробива патишта, и од небо ви спушта вода, па со помош нејзина, Ние вадиме парови на растенија различни.

54. Јадете и пасете го добитокот ваш. Во тоа, навистина, има знаменија за надарените со разбир.

55. Од земја Ние ве создадовме и во неа ќе ве вратиме и од неа повторно ќе ве извадиме.

56. И Ние веќе сите докази на фараонот му ги предпочивме... кога, ете, ги сметаше за лажни и ги отфрли.

57. Рече: “Ни дојде ли, о Муса, да нè истераш од земјава наша со волшебништвото твое.

58. И Ние ќе ти подготвиме волшебништво, сосем сигурно, на ова слично. Одреди меѓу нас и меѓу тебе средба која ни ние ни ти не ќе ја откажеме, и на исто место.”

59. Рече: “Време за средбата ваша нека биде денот на

وَلَا يَنْسَى ﴿٥٢﴾

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَسَلَكَ لَكُمْ فِيهَا
سُبُلًا وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ
أَزْوَاجًا مِنْ نَبَاتٍ شَتَّى ﴿٥٣﴾

كُلُوا وَارْعَوْا أَنْعَمَكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ
لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿٥٤﴾

مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ
وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى ﴿٥٥﴾

وَلَقَدْ آرَيْنَاهُ آيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَى ﴿٥٦﴾

قَالَ أَجِئْتَنَا لِتُخْرِجَنَا
مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يَا مُوسَى ﴿٥٧﴾

فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرٍ مِثْلِهِ ۖ فَاجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ
مَوْعِدًا لَا تُخْلَفُهُ ۚ نَحْنُ وَلَا أَنْتَ مَكَانًا سُوًى ﴿٥٨﴾

قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْنَةِ

знамето, и луѓето нека се зберат наутро!”

60. И фараонот си замина, ги собра волшебниците свои и потоа, ете, пак се врати.

61. Муса им рече: “Тешко вам! Не фрлајте лага врз Аллах, зашто ќе ве уништи со казната. Пропадна оној што измислуваше лаги, секако!”

62. И оние, шепотејќи нечујно, прерасправаа едни со други за работата своја.

63. Рекоа: “Овие двајца се волшебници кои сакаат да ве истераат, со волшебништвото своје, од земјата ваша, и да ви го одземат Патот ваш примерен.

64. Па, соберете ги итрините ваши а потоа дојдете еден за друг. Да, денес ќе биде спасен оној кој ќе победи!”

65. Рекоа: “О Муса, или ти ќе фрлиш или, пак, ние ќе фрлиме први.”

66. Рече: “Не, фрлете вие!” Ете, јажињата нивни и стаповите нивни, му се причини дека тргнаа од волшебништвото своје.

67. И Муса, тогаш, во себеси почувствува страв некаков.

68. Ние рековме: “Не плаши се, ти, навистина, ќе победиш!”

وَأَن يُحْشَرَ النَّاسُ ضُحًى ﴿٥٩﴾

فَتَوَلَّىٰ فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَىٰ ﴿٦٠﴾

قَالَ لَهُم مُّوسَىٰ وَيَلَكُمْ لَاتَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَيُسْحِتَكُم بِعَذَابٍ وَقَدْ خَابَ مَنِ افْتَرَىٰ ﴿٦١﴾

فَتَنَزَّعُوا أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ وَأَسْرُوا النَّجْوَىٰ ﴿٦٢﴾

قَالُوا إِنَّ هَٰذَيْنِ لَسَاحِرَانِ يُرِيدَانِ أَن يُخْرِجَاكُم مِّنْ أَرْضِكُم بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثْلَىٰ ﴿٦٣﴾

فَأَجْمَعُوا كَيْدَكُمْ ثُمَّ أَتَوُا صَفًّا وَفَدَّ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنِ اسْتَعْلَىٰ ﴿٦٤﴾

قَالُوا يَمُوسَىٰ إِمَّا أَن تُلْقَىٰ وَإِمَّا أَن نَّكُونَ أَوَّلَ مَنِ الْقَىٰ ﴿٦٥﴾

قَالَ بَلَّ الْقَوْمُ فَأِدْجَاهُمْ وَعَصِيَّتُهُمْ يُخِيلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهُ تَسْعَىٰ ﴿٦٦﴾

فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةُ مُوسَىٰ ﴿٦٧﴾

فَلَمَّا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَىٰ ﴿٦٨﴾

69. И фрли го она што е во десната рака твоја: тоа ќе го голтне она што го направија. Она што оние го направија, навистина, е итрина волшебникова. А волшебникот не ќе успее и каде било да се најде!”

70. И волшебниците паднаа со лицата на земја, велејќи: “Ние веруваме во Господарот и на Харун и на Муса!”

71. Рече: “Му поверувавте ли пред да ви дозволам? Тој, навистина, е поголем од вас, кој ве поучи во волшебништвото. Па, сигурно ќе ви ги исечам и рацете ваши и нозете ваши, вкрстени одзади и ќе ве распнам по ветките урмини и сигурно ќе узнаете кој од нас е посилен и поистраен казнувач?”

72. Рекоа: “Нема да ти дадеме предност над јаснотиите што ни дојдоа и над Оној кој нè создаде. Па, реши за она за што можеш да решиш. Ти решавааш само за она што е, навистина, од животот на овој свет.”

73. “Да, ние веруваме во Господарот наш; да, ќе ни ги прости гревовите наши и во волшебништвото во кое ти нè присили. Аллах најдобро наградува и најдолго казнува!

74. Да, на силникот кој ќе дојде кај Аллах ќе му припадне

وَأَلْقَى مَا فِي يَمِينِكَ تَلَقَفَ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدُ سَاحِرٍ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَقَى ﴿٦٩﴾

فَأَلْقَى السَّحَرَةُ سُجَّدًا
قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ هَارُونَ وَمُوسَى ﴿٧٠﴾

قَالَ آمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَا وَقَطِيعَتِ أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلُكُمْ مِنْ خَلْفٍ وَلَا صَلْبَتِكُمْ فِي جُذُوعِ النَّخْلِ وَلَنَعْلَمَنَّ أَيُّنَا أَشَدُّ عَذَابًا وَأَبْقَى ﴿٧١﴾

قَالُوا لَنْ نُؤْثِرَكَ عَلَى مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي فَطَرَنَا فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ إِنَّمَا تَقْضِي هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿٧٢﴾

إِنَّا آمَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا خَطَايَنَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ وَاللَّهُ خَبِيرٌ أَبْقَى ﴿٧٣﴾

إِنَّهُ مَنْ يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا

Џехеннемот; во него не ќе умира и не ќе живее.

75. А на верниците кои ќе дојдат кај Аллах, кои работеа добри дела... та, ќе им припаднат степени високи:

76. бавчи ценетски на Адн, меѓу кои реки течат и во нив за навек ќе останат. Ете, тоа е награда за оној кој е чист.

77. И Ние веќе му вдахнавме на Муса: “Отпатувај ноќе со робовите Мои, а потоа покажи им го патот сув низ море, не стравувајќи дека ќе те стигнат и дека ќе те потопат!”

78. И фараонот ги следеше со војската своја, но морските бранови ги разнесоа.

79. И фараонот го скршна во заблуда народот свој и не го упати по Патоказот.

80. О синови Израилови, Ние ве избавивме, навистина, од непријателот ваш и ви ја ветивме десната страна од брдото Тур, и ви спуштивме и мана и препелица!

81. Јадете од добрата со кои Ние ве снабдевме и во тоа не бидете насилници за да не ве

فَإِنَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى ﴿٧٦﴾

وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ
فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ الدَّرَجَاتُ الْعُلَى ﴿٧٥﴾

جَنَّاتٌ عَدْنٌ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
وَذَٰلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكَّى ﴿٧٦﴾

وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي فَاصْرِبْ
لَهُمْ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ يَبَسًا لَا تَخَفُ دَرَكًا
وَلَا تُخَشَى ﴿٧٧﴾

فَأَنبَعَثَهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُنُودِهِ
فَفَغَشَّيَهُمْ مِنَ الْيَمِّ مَا غَشَّيَهُمْ ﴿٧٨﴾

وَأَصْلَ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ، وَمَا هَدَىٰ ﴿٧٩﴾

يَبْنِي إِسْرَءِيلَ يَلْ قَدْ أَنجَيْنَاكَ مِنْ عَدُوِّكَ وَوَعَدْنَاكَ جَانِبَ
الْطُّورِ الْأَيْمَنِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْمَنَ وَالسَّلَوى ﴿٨٠﴾

كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ
عَلَيْكُمْ غَضَبِي وَمَنْ يَحِلَّ عَلَيْهِ غَضَبِي

обзеде лутината Моја. Оној кого ќе го обзеде лутината Моја тој веќе се нурна во бездна.

82. Јас сум, навистина, Простувач за оној кој ќе се покае, кој верува и кој работи добро и кој, потоа, ќе се упати.

83. “И што те натера да побрзаш, о Муса, пред народот твој?”

84. Рече: “Оние, токму, се по трагите мои, а јас кон тебе побрзав, о Господару мој, да бидеш задоволен!”

85. Аллах рече: “Да, народот твој Ние по тебе го ставивме во искушение; го скршна во заблуда Самирија.”

86. Па Муса му се врати на народот свој, лут и гневен, и рече: “О народе мој, нели Господарот ваш ви вети ветување убаво? Ви се одолговлечи ли договорот? Или, пак, сакате да ја навлечете на вас лутината на Господарот ваш? И ете, така вие го изневеривте ветувањето кон мене.”

87. Рекоа: “Не го изневеривме ветувањето кон тебе по волја наша, туку бевме товарени со товари од накитите на народот; потоа тоа го фрливме, а го фрли, исто така и Самирија.”

فَقَدْ هَوَىٰ ﴿٨١﴾

وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَن تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا
ثُمَّ اهْتَدَىٰ ﴿٨٢﴾

﴿٨٢﴾ وَمَا أَغْجَلَكَ عَنْ قَوْمِكَ يٰمُوسَىٰ

قَالَ هُمْ أَوْلَاءُ عَلَىٰ أَثَرِي وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ
رَبِّ لِتَرْضَىٰ ﴿٨٣﴾

قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنۢ بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ
السَّامِرِيُّ ﴿٨٤﴾

فَرَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضَبَيْنَ أَيْسَفًا قَالَ
يٰقَوْمِ أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعَدًّا حَسَنًا أَفَطَالَ
عَلَيْكُمْ الْعَهْدُ أَمْ أَرَدْتُمْ أَن يَحِلَّ عَلَيْكُمْ
غَضَبٌ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُم مَّوْعِدِي ﴿٨٥﴾

قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلِكِنَا وَلَكِنَّا حَمَلْنَا
أَوْزَارًا مِّن زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنَاهَا فَكَذَٰلِكَ
أَلْقَى السَّامِرِيُّ ﴿٨٦﴾

88. Па, им изнесе теле отелотворено. Како да рика. И тогаш рекоа: “Ова е богот ваш и богот на Муса; а тој веќе го заборави.”

89. Не гледаат ли дека тоа не им возвраќа ни збор, и дека нема моќ да им штети или да им користи?

90. Ним Харун, секако, им зборуваше и порано: “О народе мој, со тоа вие се пробате. Господарот ваш, навистина, е Милостив! Па, следете ме и бидете ѝ послушни на наредбата моја!”

91. Рекоа: “Нема да престанеме да се придржуваме за него сè додека не ни се врати Муса.”

92. Муса рече: “О Харун, што те спречи, кога ги виде како скршнаа во заблуда?”

93. Да не ме следиш и да заборавиш на наредбата моја.”

94. Харун рече: “О синко на мајка ми, не тегни ме за брадава и за косава. Се плашев да не речеш направи раздор меѓу синовите Израилови и не ги зема предвид зборовите мои.”

95. Рече: “Каква врска имаш ти со тоа, о Самарија?!”

96. Овој рече: “Јас го видов она што тие не го видоа: зграбив

فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ
فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُمْ وَإِلَهُ مُوسَىٰ فَنَسِيَ ﴿٨٨﴾

أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُرْجَعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا
وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا تَنْفَعًا ﴿٨٩﴾

وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِنْ قَبْلُ يَقَوْمُ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ
بِهِ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرِي ﴿٩٠﴾

قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَاكِفِينَ
حَتَّىٰ يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَىٰ ﴿٩١﴾

قَالَ يَهْرُونُ مَا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا
﴿٩٢﴾

أَلَا تَتَّبِعَنِ أَفَعَصَيْتَ أَمْرِي ﴿٩٣﴾

قَالَ يَبْنَؤُمْ لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا بِرَأْسِي
إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَءِيلَ
وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِي ﴿٩٤﴾

قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يُسْمِيرُ ﴿٩٥﴾

قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ

нешто од трагите на пејгамберот, а потоа го фрлив. И ете, така во душава ме поттикна нешто на зло.”

97. Муса рече: “Бегај, ова ли ќе го тврдиш низ целиот живот твој, навистина! - ‘Не допирај ме!’ Те чека и ветувањето кое, навистина, не ќе го избегнеш. И погледни го овој твој бог кому му се оддаде. Ќе го запалиме, сигурно! И пепелот низ морето ќе го фрлиме!

98. Вашиот бог, навистина, е Аллах; нема друг бог освен Него. Знаењето Негово ги опфаќа сите нешта.”

99. И ете, така Ние ти ги кажуваме кажувањата за оние кои веќе поминаа. А од Наша страна ти дадовме, секако, Опомена.

100. Кој ќе биде рамнодушен кон него ќе понесе на Денот суден тешко бремене, навистина!

101. И за навек ќе остане во таа тешкотија. Е, само колку е лош за нив тој товар на Денот суден!

102. На Денот кога ќе се дувне во Сурлата... на Денот тој, кога Ние ќе ги збереме силниците, а тие подбелени!

قَبْضَةً مِّنْ أَثَرِ الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا
وَكَذَلِكَ سَوَّلْتُ لِي نَفْسِي ﴿٩٦﴾

قَالَ فَاذْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَاةِ
أَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسَ وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَّنْ تُخْلَفَهُ
وَأَنْظُرْ إِلَى إِلٰهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا
لَّنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا ﴿٩٧﴾

إِنَّمَا إِلٰهُكُمُ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ
كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿٩٨﴾

كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ
وَقَدْ آتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا ﴿٩٩﴾

مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وِزْرًا ﴿١٠٠﴾

خَالِدِينَ فِيهِ وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ حِمْلًا ﴿١٠١﴾

يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ
الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا ﴿١٠٢﴾

103. Ќе си шепотат едни надруги:
“Останавте само десет дена.”

104. Ние најдобро го знаеме она
што го зборуваат. И кога ќе ре-
че оној, најпаметниот од нив:
“Останавте само еден ден!”

105. И те прашуваат за брдата,
па, кажи: “Господарот мој ќе ги
здроби во прашина,

106. а местата во кои биле ќе ги
остави пусти,

107. па, по земјата не ќе видиш
ни кривина ни пречка.”

108. На Денот тој, ќе го следат
оној што ќе ги вика и за него не
ќе има пречка. И гласовите ќе
замолчат пред Милостивиот и
само шепот ќе слушнеш.

109. На Денот тој посредување-
то ќе му користи само на оној
кому ќе му дозволи Милостиви-
от и со чиј говор Он ќе биде
задоволен.

110. Он го знае и она што е пред
нив и она што е зад нив; оние со
знаењето не можат да Го оп-
фатат.

111. А лицата ќе бидат пот-
чинети пред Живиот и Пос-

يَخْفَتُونَ يَنْهَمُ إِنَّ لَيْتُمْ إِلَّا عَشْرًا ﴿١٠٣﴾

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ أَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً
إِنْ لَيْتُمْ إِلَّا يَوْمًا ﴿١٠٤﴾

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا ﴿١٠٥﴾

فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ﴿١٠٦﴾

لَا تَرَى فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا ﴿١٠٧﴾

يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ لَا عِوَجَ لَهُ، وَخَشَعَتِ
الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا ﴿١٠٨﴾

يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ
وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا ﴿١٠٩﴾

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ
عِلْمًا ﴿١١٠﴾

وَعَنَتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ وَقَدْ خَابَ

тојаниот. Ќе пропадне, сигурно, оној што ќе понесе зло бreme!

112. Оној кој работи добри дела е - верник, не се плаши ни од штета ни од неправда.

113. И ете, така Кур'анот Ние го објавивме на арапски јазик и во него ги поредивме ветувањата за да бидат богобојазливи или опоменувачки да влијае врз нив.

114. Па, Аллах е Вишен! Владар вистински! И не брзај со Кур'анот пред да ти се заврши вдahновението негово. И кажи: "Господаре мој, зголеми го знаењето мое!"

115. И на Адем, сигурно, Ние му препорачавме. Потоа тој заборава. И кај него не најдовме решителност.

116. И кога Ние им рековме на мелеките: "Паднете му на сецде на Адем и, ете, паднаа на сецде, освен Иблисот кој го отфрли тоа.

117. Тогаш Ние рековме: "О Адем, овој, навистина, е непријател, твој и на жената твоја. Па, така, никако нека не ве истера од Џеннетот; ќе се унесреките.

118. Да, во Џеннетот не ќе останеш ни гладен ни гол;

119. да, во Џеннетот не ќе останеш ни жеден ни испотен."

مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا ﴿١١١﴾

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَخَافُ ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا ﴿١١٢﴾

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا فِيهِ مِنَ الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا ﴿١١٣﴾

فَتَعَلَى اللَّهِ الْمَلِكُ الْحَقُّ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَى إِلَيْكَ وَحْيُهُ وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا ﴿١١٤﴾

وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَى آدَمَ مِنْ قَبْلُ فَنَسِيَ وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْمًا ﴿١١٥﴾

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى ﴿١١٦﴾

فَقُلْنَا يَا آدَمُ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا تَخْرُجَنَّكُمَا مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقَى ﴿١١٧﴾

إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَى ﴿١١٨﴾

وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَصْحَى ﴿١١٩﴾

120. Па, Шејтанот, дрдорејќи му, рече: “О Адем, да те натерам ли да се приближиш до стеблото на вечноста и на власта која не исчезнува?”

121. И двајцата пробаа од него, и започнаа, тогаш, да им се покажуваат нивните срамни места, и почнаа да ги покриваат, фрлајќи врз нив лисја ценнетски. И Адем не го послуша Господарот свој па скршна од патот.

122. Потоа Господарот негов го избра, му прости и го упати.

123. Рече: “Слегувајте од него сите! Еднинадруги ќе бидете непријатели. “Ќе ви доаѓа од мене Патоказ, сигурно! Па, кој ќе го следи Патоказот мој не ќе скршне во заблуда и не ќе зажали.

124. А кој ќе биде рамнодушен кон опомената моја за него, навистина, има безизлезен живот, и на Денот суден Ние ќе го приведеме слеп.

125. Ќе рече: “Господаре мој, зошто ме преведе слеп, а јас гледав.”

126. Аллах ќе рече: “Ете, така! Ти доаѓаа ајетите Наши па

فَوَسْوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَتْلَا أَدَمُ
هَلْ أَدُلُّكَ عَلَى شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَّا يَبْلَى ﴿١٢٠﴾

فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتْ لَهُمَا سَوْآتُهُمَا وَطَفِقَا
يَخِصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ
وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَى ﴿١٢١﴾

ثُمَّ اجْنَبْنَاهُ رَبَّهُ فَنَابَ عَلَيْهِ وَهَدَى ﴿١٢٢﴾

قَالَ أَهَيْطًا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ
فَأَمَّا يَا نِينَصَ كُمْ مَنِي هُدَى
فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى ﴿١٢٣﴾

وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا
وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمَى ﴿١٢٤﴾

قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا ﴿١٢٥﴾

قَالَ كَذَلِكَ أَنْتَ أَيْتَنَّا فَتَسِينَهَا وَكَذَلِكَ

забораваше на нив. И ете, така денес ќе бидеш заборавен.”

الْيَوْمَ نُنَسِّي

127. И ете, така Ние ќе ги казнеме оние кои претеруваа... и кои не веруваа во ајетите од Господарот негов. А казната на Ахирет, сигурно, е пожешка и потрајна.

وَكَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ أَشْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِ رَبِّهِ
وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ وَأَبْقَى

128. Не се ли упатени кон тоа колку поколенија пред нив Ние уништивме по чии домови оние, токму, одат. Во тоа, навистина, има знаменија за надарените со разбир!

أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ
فِي مَسَكِنِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي النُّهَى

129. И да не претходеше зборот на Господарот твој, казната ќе беше неминовна и, ете го крајот определен!

وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا
وَأَجَلٌ مُّسَمًّى

130. Стрпи се за она што го зборуваат. И величај Го, благодарувајќи се, Господарот твој, пред изгрејсонце и пред зајди-сонце, и во доцнежните часови. И на крајот на денот, исто така, за да бидеш задоволен!

فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا وَمِنْ آنَاءِ اللَّيْلِ
فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَىٰ

131. И не фрлај го долго опулот твој кон она што Ние одредивме да биде тој задоволен, од чии видови има и цвеќе за животот на овој свет, за да ги испробаме во тоа. ‘Рскот од Господарот твој е најдобар и најтраен!

وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَاهُ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لِنَفْثَنَّهُمْ فِيهِ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَى

132. И нареди му на семејството твое намаз! И истрај во тоа! Не бараме од тебе да се снабдуваш.

وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا تَسْأَلْكَ رِزْقًا
نَحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَىٰ

Ние, токму, те снабдевме. За богобојазливите крајот е добар.

133. И зборуваат: “Зошто не ни дојде ајет од Господарот негов?” Не им дојде ли јаснотија за она што е во страниците одамнешни?”

134. А Ние со казна да ги уништивме пред него ќе речеа: “Господаре наш, зошто не ни испратиш пејгамбер? Ќе ги следевме ајетите Твои и пред да сме понижени и отфрлени!”

135. Кажи: “Сите чекаат. Па чекајте и вие. Ќе узнаете кои се Следбениците на патот вистински и кои се упатените!”

ЕЛ-ЕНБИЈА (Пејгамбери) XXI

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. За луѓето се приближува пресметката нивна, а тие се безгрижни и рамнодушни кон неа.

2. Опомената од Господарот нивни не им дојде а да не ја сослушаат и со неа да не се изигруваат.

3. Срцата нивни се расфрлани; тајно си шепотат и си се

وَقَالُوا لَوْلَا يَأْتِينَا بِآيَةٍ مِنْ رَبِّهِ
أَوَلَمْ تَأْتِهِمْ بَيِّنَةٌ مَا فِي الصُّحُفِ الْأُولَى ﴿١٧٣﴾

وَلَوْ أَنَّا أَهْلَكْنَاهُمْ بِعَذَابٍ مِنْ قَبْلِهِ
لَقَالُوا إِنَّا لَوَلَاءُ لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا
فَتَنَّبِعَ آيَاتِكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ نُنْزِلَ وَنَخْزِي ﴿١٧٤﴾

قُلْ كُلُّ مُتَرَبِّصٍ فَتَرَبَّصُوا فَسَتَعْلَمُونَ
مَنْ أَصْحَابُ الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدَى ﴿١٧٥﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَقْرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ
مُعْرِضُونَ ﴿١﴾

مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنْ رَبِّهِمْ مُحَدَّثٍ
إِلَّا أَصَمُّوهُ وَهُمْ يَلْعَبُونَ ﴿٢﴾

لَاهِيَةً قُلُوبُهُمْ وَأَسْرَأَ النَّجْوَى الَّذِينَ ظَلَمُوا

доверуваат оние кои зулум направија: “Нели ова е човек вам сличен? Ќе се поведувате ли за волшебништвото а гледате дека тоа е така.”

4. Рече: “Господарот мој го знае говорот и на небо и на Земја. Он е Слушач и Зналец!”

5. Но, не! Само велат: “Тоа се само снiшта нејасни; тоа е само лага. Тој е поет, па ни дојде со знамение како што беа дошле одамнешните.”

6. Градот пред нив што Ние го уништивме не веруваше. Па, ќе веруваат ли тие?

7. И пред тебе Ние испраќавме луѓе на кои им објавивме. Па, прашај ги Следбениците на Опомената ако вие, навистина, не знаете.

8. И Ние не ги направивме тела, кои не јадат храна и кои би биле вечни.

9. Потоа се овистини ветувањето; тогаш Ние ги избегнавме оние кои сакавме, а расипаните ги уништивме.

10. Ние, секако, ти објавивме Книга во која има опомена за вас. Нема ли да се вразумите?

هَلْ هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ أَفَتَأْتُونَ
السَّحَرَ وَأَنْتُمْ تَبْصُرُونَ ﴿٢﴾

قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣﴾

بَلْ قَالُوا أَضْغَتْ أَحْلَامٌ بَلْ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ
شَاعِرٌ فَلْيَأْتِنَا بآيَةٍ كَمَا أُرْسِلَ الْأَوَّلُونَ ﴿٤﴾

مَا آمَنَتْ قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَفَهُمْ
يُؤْمِنُونَ ﴿٥﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِي إِلَيْهِمْ فَسَلُّوا
أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦﴾

وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا لَا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ
وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ ﴿٧﴾

ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَشَاءُ
وَأَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ ﴿٨﴾

لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا
تَعْقِلُونَ ﴿٩﴾

11. И колку градови Ние ги снесавме кои беа зулумџари и по нив создадовме други луѓе.

12. И бидејќи ја усетија строгоста Наша веднаш од градот избегаа.

13. Не бегајте, вратете се онаму каде што живеете удобен живот, и во огништата ваши, бидејќи ќе бидете одговорни.

14. Рекоа: “Тешко нам! Ние, навистина, бевме зулумџари.”

15. И тоа нивно довикување не престануваше сè додека Ние не ги направивме жито пожнеано.

16. И Ние не ги создадовме небесата и Земјата и она што е меѓу нив за да си играме.

17. Кога би посакале да се забавуваме со тоа Ние не би зеле ништо од Нас, но тоа Ние не го правиме.

18. Но, не! Туку Ние не вистината ја потискуваме со вистината и, така, не вистината е спречена и исчезнува. Тешко вам за она што му го припишувате на Аллах!

19. И сè што е на небесата и на Земјата е - Аллахово! А оние

وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً
وَأَنشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا آخَرِينَ ﴿١١﴾

فَلَمَّا أَحْسَوْا بِأَسْنَائِنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ ﴿١٢﴾

لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَىٰ مَا أَتَرْتُمْ فِيهِ
وَمَسْكِنِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَسْتَلُونَ ﴿١٣﴾

قَالُوا يَنْوِيلُنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿١٤﴾

فَمَا زَالَتْ تِلْكَ دَعْوَاهُمْ حَتَّىٰ جَعَلْنَاهُمْ
حَصِيدًا خَمِيدِينَ ﴿١٥﴾

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِنَعِينَ ﴿١٦﴾

لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ لَهْوًا لَا تَخَذُتُهُ مِنْ لَدُنَّا
إِنْ كُنَّا فَعَالِينَ ﴿١٧﴾

بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ
فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَلَكُمْ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ ﴿١٨﴾

وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ

кои се во близината Негова не престануваат во ибадетот кон Него и не се заморат.

20. И деноноќно Го величат; лаги не измислуваат.

21. Или, земаат ли од земјата божества некакви што ќе можат да оживуваат?

22. И кога би имало на небесата и на Земјата друго божество освен Аллах - би пропаднале, сигурно! Па, нека биде славен Аллах, Господарот на Аршот, од она што Му го припишуваат!

23. И не ќе биде прашан за она што го прави, а тие ќе бидат прашани.

24. Или, пак, покрај Аллах он-ие земаат божество? Кажи: “Донесете, тогаш, доказ ваш. Оваа опомена е за оној што е со мене и опомена е за оној што е пред мене. Но, мнозинството од нив не ја знаат вистината: ете, рамнодушни се!

25. И Ние не испративме ниед-ен пејгамбер пред тебе а да не му објавивме дека нема друг бог освен Него; па, тогаш, само Мене обожавате ме!

26. И зборуваа: “Милостивиот си присвои дете.” Славен нека биде Он! Но, робовите се само благородни,

لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ ﴿١٩﴾

يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ ﴿٢٠﴾

أَمْ اتَّخَذُوا إِلَهًا مِنَ الْأَرْضِ هُمْ يُنْشِرُونَ ﴿٢١﴾

لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلَ اللَّهِ فَسَدًا
فَسُبْحَنَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٢٢﴾

لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ ﴿٢٣﴾

أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ إِلَهًا قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ
هَذَا ذِكْرٌ مِّنْ مَّعِيَ وَذِكْرٌ مِّنْ قَبْلِي بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ
الْحَقَّ فَهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٢٤﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ
أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ﴿٢٥﴾

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ
بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ ﴿٢٦﴾

27. кои не претекнуваат во зборувањето, туку се однесуваат според наредбата Негова,

28. Он го знае и она што е пред нив и она што е по нив; тие ќе посредуваат само за оној со кого е Он задоволен. Оние, бидејќи се плашат од Него, се чувствителни!

29. А оној меѓу нив кој вели: “Да, јас сум бог покрај Него” - ќе го казиме со Џехеннемот. И ете, така Ние ги казнуваме неверниците.

30. Не гледаат ли оние кои не веруваат дека и небесата и Земјата беа, навистина, една целина па Ние ја раздвоивме. И сè што е живо Ние од вода го создадовме. Не веруваат ли?

31. И по земјата Ние подигнавме планини без таа да ги стресе и создадовме патишта широки меѓу планините, патеки, за да се управуваат по нив.

32. И Ние небото го создадовме како покрив сигурен. Но, оние се рамнодушни кон знаменијата Наши.

33. И Он ги создаде ноќта и денот, Сонцето и Месечината. И сè во вселената плови.

34. И Ние човекот пред тебе не го создадовме вечен. Е, па, ако

لَا يَسْتَفِيدُونَ بِالْقَوْلِ وَهُمْ
بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ ﴿٢٧﴾

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ
إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَىٰ وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ ﴿٢٨﴾

وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَهٌ مِنْ دُونِهِ فَذَلِكَ
نَجْزِيهِ جَهَنَّمَ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٢٩﴾

أَوَلَمْ يَرِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
كَانَتْ رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا
مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٠﴾

وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا
فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَّعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٣١﴾

وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا
وَهُمْ عَنْ آيَاتِهَا مُعْرِضُونَ ﴿٣٢﴾

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ
وَالْقَمَرَ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٣٣﴾

وَمَا جَعَلْنَا لِلشَّرِّ مِنْ قَبْلِكَ الْخُلْدَ أَفَإِنْ مِتَّ

ти умреш, вечни ли ќе бидат тие?

35. Секој човек ќе ја вкуси смртта. Ние ќе ве испробаме и со добро и со зло искушение. И нам ќе ни се вратите!

36. И ако те видат оние кои не веруваат, само те исмеваат: “Тој ли е овој кој ги споменува божествата ваши?” Тоа се, токму, оние кои не веруваат во Опомената на Милостивиот.

37. Човекот е создаден на-брзина. Ќе ви ги покажам знаменијата Мои, па не барајте со Мене да брзате!

38. И велат: “Што е со ветувањето ако сте искрени?”

39. Или кога неверниците би знаеле кога ќе се оствари, огнот ни од лицата нивни ни од плеките нивни не би можеле да го отстранат а ниту, пак, би им се помогнало,

40. туку би им дошло одне-надеж, вчудоневидувајќи ги, и не ќе можат да го отстранат и тогаш не ќе бидат здогледани.

41. Беа исмевани и пејгамберите пред тебе, секако! Па, кај оние од нив кои се исмеваа им се оствари она за што, токму, се исмеваа.

42. Кажи: “Кој ќе ве штити деноноќно од Милостивиот?”

فَهُمُ الْخَالِدُونَ ﴿٢١﴾

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَنَبْلُوكُم بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٢٥﴾

وَإِذَا رَأَوْا الْآلَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِتَّخَذُوا نِسَاءَهُمْ الْأُمُورَ أَمْذًا الَّذِينَ يَدْكُرُ الْإِهْنَ وَهُمْ يَدْكُرُ الرَّحْمَنِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿٣٥﴾

خُلِقَ الْإِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ سَأُورِيكُمْ آيَاتِي فَلَا تَسْتَعْجِلُونِ ﴿٣٧﴾

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٨﴾
لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ لَا يَكْفُوتُ عَنْ وُجُوهِِهِمُ النَّارُ وَلَا عَنْ ظُهُورِهِمْ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٣٩﴾

بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٤٠﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَاهُمْ بَرُوسًا مِنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٤١﴾

قُلْ مَنْ يَكْلَأُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ الرَّحْمَنِ

Тие се кон Опомената на Господарот свој рамнодушни!

43. Или, пак, ќе ги поддржиш божествата а не Нас? Оние не можат себеси да си помогнат, а ниту пак од Нас да ги придружуваат.

44. Но, за нив и предците нивни Ние одредивме да уживаат сè додека времето не им се продолжи. Не гледаат ли дека Ние, навистина, ја стеснуваме земјата од краиштата нејзини? И оние ли се победници?

45. Кажи: “Јас ве опоменувам, навистина, со објавата.” Но, глупите не го слушаат повикот кога ќе бидат опоменати.

46. И кога би ги допрел само еден замав од казната на Господарот твој сигурно би рекле: “Тешко нам! Ние, навистина, бевме зулумџари!”

47. На Денот суден Ние ќе ги поставиме мерилата на правдата и тогаш не ќе биде оштетен. И ако нешто биде ситно колку една голушка ќе му го дадеме. Доста е тоа што Ние ќе пресметуваме.

48. Ние веќе и на Муса и на Харун им дадовме Разделувач на вистината од невивистината, и Светлина и Опомена за богобојазливите,

بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُعْرِضُونَ ﴿٤٣﴾

أَمْ لَهُمْ آلِهَةٌ تَمْنَعُهُمْ مِنْ دُونِنَا لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَ أَنْفُسِهِمْ وَلَا هُمْ مِنَّا يُصْحَبُونَ ﴿٤٤﴾

بَلْ مَنَعْنَاهُمُ الْوِلْدَانَ وَابَاءَهُمْ حَتَّى طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا أَفَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٤٥﴾

قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُّ الدُّعَاءَ إِذَا مَا يُنذَرُونَ ﴿٤٦﴾

وَلَيْنَ مَسَّتْهُمْ نَفْحَةٌ مِنْ عَذَابِ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ يُوَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٤٧﴾

وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَمَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ ﴿٤٨﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَاءَ وَذِكْرًا لِلْمُتَّقِينَ ﴿٤٩﴾

49. кои се плашат од Господарот свој во тајност и кои го предвидуваат Часот определен.

50. А овој Кур'ан е благослове-Опомена која Ние ја објавуваме. Зошто, тогаш, го пренебрегнувате?

51. И на Ибрахим Ние му го дадовме показот негов и порано. И Ние добро го познававме.

52. Кога му рече на бабо му и на народот свој: "Какви се овие контури кон кои вие се оддавате?"

53. Рекоа: "Ги најдовме предците наши како ги обожаваат."

54. Рече: "Вие и предците ваши веќе скршнавте во заблуда очигледна!"

55. Рекоа: "Ни дојде ли со вистина или, пак, си играш?"

56. Рече: "Но, не! Господарот ваш е Господарот на небесата и на Земјата; Он нив, токму, ги создаде. Јас сум ваш сведок.

57. И се колнам во Аллах дека, штом ќе се оддалечите, сигурно ќе ги скршам киповите ваши."

58. Всушност, ги здроби во парчиња, освен големиот за да му се обратат.

الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ
وَهُمْ مِنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ ﴿٤٩﴾

وَهَذَا ذِكْرٌ مُّبَارَكٌ أَنْزَلْنَاهُ أَفَأَنْتُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿٥٠﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِن قَبْلُ وَكُنَّا
بِهِ عَلِيمِينَ ﴿٥١﴾

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي
أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ ﴿٥٢﴾

قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عَابِدِينَ ﴿٥٣﴾

قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ
فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٥٤﴾

قَالُوا أَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتَ مِنَ اللَّاعِبِينَ ﴿٥٥﴾

قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ
وَأَنَا عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٥٦﴾

وَنَالِلَهُ لَا كَيْدَ لَكُمْ بِعَدَائِهِ أَنْ تُولُوا
مُذَبِّبِينَ ﴿٥٧﴾

فَجَعَلَهُمْ جُودًا إِلَّا كَبِيرًا لَهُمْ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ
يَرْجِعُونَ ﴿٥٨﴾

59. Рекоа: “Кој го направи ова со божествата наши? Тој, навистина, е зулумкар!”

60. Рекоа: “Слушнавме за едно момче кое го споменуваат; го викаат Ибрахим.”

61. Рекоа: “Доведете го пред очите на луѓето за да посведочат!”

62. Рекоа: “О Ибрахим, ти ли го направи ова со божествата наши?”

63. Рече: “Не, тоа го направи најголемиот од нив: ете, прашајте го! Ако зборуваат?”

64. Па се присобраа и рекоа: “Вие сте, навистина, зулумкари!”

65. Потоа ги наведнаа главите свои и рекоа: “Знаеш ли дека тие не зборуваат?”

66. Рече: “Е па, ќе обожавате ли други богови освен Аллах кои во ништо не можат да ви користат и да ви наштетат?”

67. Тешко и вам и на оние кои ги обожавате, освен Аллах! Нема ли да се вразумите?

68. Рекоа: “Запалете го и помогнете ги божествата ваши, ако сакате тоа за нив да го направите!”

قَالُوا مَنْ فَعَلَ هَذَا بِآلِهَتِنَا إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٩﴾

قَالُوا سَمِعْنَا فَتًى يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ ﴿٦٠﴾

قَالُوا فَأْتُوا بِهِ عَلَى آعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ ﴿٦١﴾

قَالُوا أَنْتَ فَعَلْتَ هَذَا بِآلِهَتِنَا يَا إِبْرَاهِيمُ ﴿٦٢﴾

قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَذَا فَاسْأَلُوهُمْ إِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ ﴿٦٣﴾

فَرَجَعُوا إِلَى أَنْفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنْتُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٦٤﴾

ثُمَّ تَكْسُوا عَلَى رُءُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا هَؤُلَاءِ يَنْطِقُونَ ﴿٦٥﴾

قَالَ أَفَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ ﴿٦٦﴾

أَفِ لَكُمْ وَلِعَاتٌ عُبُدُونَ ﴿٦٧﴾
مِن دُونِ اللَّهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٨﴾

قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا آلِهَتَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ﴿٦٩﴾

69. Ние на глас рековме: “О оган, стани ладен и спасоносен за Ибрахим!”

70. И посакаа да му стават стапица, но Ние ги поразивме.

71. И Ние го спасивме него и Лута на земјата која ја благословивме за световите.

72. И Ние го подаривме Исхака, а и Јакуба како внук. И Ние одредивме двајцата да бидат добри.

73. И Ние ги одредивме да бидат водачи кои ќе упатуваат по наредбата Наша и им вдахнавме да работат добрини, да извршуваат намаз и да даваат зекат. Нас не обожаваа!

74. И на Лут Ние му дадовме и мудрост и знаење и го избавивме од градот во кој беа присутни лоши навики. Злодејци беа, навистина, сограѓаните негови... расипани!

75. И Ние го воведовме во милоста Наша; беше, навистина, меѓу добрите луѓе.

76. И на Нух, кога порано повика, му се освавме: Ние го избавивме него и семејството негово од несреќата голема;

77. и Ние го заштитивме од луѓето негови кои ги сметаа за лажни ајетите Наши. Злодејци

قُلْنَا يَنَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ﴿٦٩﴾

وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ ﴿٧٠﴾

وَنَجَّيْنَاهُ وَلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ ﴿٧١﴾

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً ۚ وَكُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ ﴿٧٢﴾

وَجَعَلْنَاهُمْ أَيْمَةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا عَابِدِينَ ﴿٧٣﴾

وَلُوطًا أَتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْفَحْشَىٰ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَسَقِينَ ﴿٧٤﴾

وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٧٥﴾

وَنُوحًا إِذْ نَادَىٰ مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ ۖ فَجَعَلْنَاهُ وَآلَهُ مِنْ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾

وَنَصَرْتَهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٧٧﴾

беа, навистина, па сите заедно ги потопивме.

78. И Давуд и Сулејман кога судеа за посебот што ноќе го пасеа овци од некои луѓе... Бевме сведоци за судењето нивно.

79. И Ние тогаш одредивме Сулејман да проникне во тоа. И на двајцата им дадовме мудрост и знаење. И Ние ги потчинивме и планините и птиците, заедно со Давуд, да оддаваат слава; ете, тоа го направивме.

80. И Ние го научивме да прави штитови за вас, да ве штитат од непријателот ваш. Е па, ќе бидете ли благодарни?

81. И на Сулејман му дојде силен ветар, кој дуваше по наредбата негова, по земјата што ја благословивме... Ние постојано ги знаеме сите нешта,

82. и шејтаните, исто така, кои за него длабеа и кои работеа и други работи освен тоа; Ние постојано бдеевме врз нив.

83. И Ејуб кога го повика Господарот свој: “Мене, навистина, зло ме обзеде, а Ти си меѓу милостивите Најмилостивиот!”

وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمَانِ
فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفَسَتْ فِيهِ غَنَمُ الْقَوْمِ
وَكَُنَّا لَهُمْ شَهِيدِينَ ﴿٧٨﴾

فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ وَكُلَّاءَ آيِنَا حُكْمًا وَعِلْمًا
وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ
وَكَُنَّا أَفْعَالِينَ ﴿٧٩﴾

وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَّكُمْ لِنُحْصِيَكُمْ
مِنْ بَأْسِكُمْ فَهَلْ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ ﴿٨٠﴾

وَلَسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِهِ إِلَى الْأَرْضِ
الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمِينَ ﴿٨١﴾

وَمِنَ الشَّيَاطِينِ مَنْ يَغُوصُّونَ
لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذَلِكَ
وَكَُنَّا لَهُمْ حَافِظِينَ ﴿٨٢﴾

❖ وَيَا يُوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ
وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٨٣﴾

84. Па Ние му се освавме и го отстранивме злото што беше врз него; му ги вративме со милоста Наша семејството негово и оние кои беа слични на него - сè тоа како опомена за побожните.

85. И Исмаил и Идриз и Зул-Кифл... сите беа меѓу трпеливите.

86. И Ние ги воведовме во милоста Наша... сите беа добри, навистина!

87. И Зунун кога замина намуртен... Па, помисли дека нема да го казиме, но во темниците повика: “Нема друг бог освен Тебе; славен биди Ти, јас сум, навистина, меѓу зулумкарите!”

88. И Ние му се освавме и го избавивме од тешкотијата. И ете, така Ние ги избавуваме верниците!

89. И Зекерија, исто така, кога го повика Господарот свој: “Господаре мој, не оставај ме сам, Ти си, навистина, меѓу наследниците Најдобриот!”

90. И тогаш Ние му се освавме и му го подаривме Јахја, а жена му ја подоббивме. Да, тие брзаа во добрини и Не повикуваа и во желба и во страв; постојано ни беа потчинети.

فَأَسْتَجِبْنَا لَهُ فَاكْشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ
وَأَتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً
مِّنْ عِندِنَا وَذِكْرَىٰ لِلْعَابِدِينَ ﴿٨٤﴾

وَإِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ
مِّنَ الصَّابِرِينَ ﴿٨٥﴾

وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ
مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٨٦﴾

وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغْضِبًا فَظَنَّ أَن لَّنْ نَقْدِرَ
عَلَيْهِ فَنَادَىٰ فِي الظُّلُمَاتِ أَن لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٨٧﴾

فَأَسْتَجِبْنَا لَهُ وَوَجَعْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ
وَكَذَلِكَ نُنْشِئُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾

وَزَكَرِيَّا إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا
وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ ﴿٨٩﴾

فَأَسْتَجِبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَىٰ
وَأَصْلَحْنَاهُ زَوْجَهُ إِنَّهُمْ كَانُوا
يُسرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا
رَغَبًا وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ ﴿٩٠﴾

91. И таа која ја сочува девственоста. И во неа тогаш Ние вдахнавме од духот, творот Наш, и одредивме да биде, таа и синот нејзин, знамение за световите.

92. Оваа ваша заедница, навистина, е единствена заедница, а Јас сум, навистина, Господарот ваш - та, обожавајте Ме!

93. И тие меѓусебно се разединија во наредбата нивна. Нам сите ќе ни се вратат.

94. Па, кој работи добри дела а е верник... ќе му се признае трудот негов; тоа Ние, навистина, го забележавме.

95. Недозволено е за жителите на градот кои ги уништивме да не ни се вратат, навистина!

96. Кога ќе се отворат Јеџуџ и Меџуџ и кога сите луѓе низ стрмнина ќе се спуштаат...

97. и кога ќе се приближи ветувањето вистинско и кога очите на оние кои не веруваа ќе им се скаменат: "О тешко нам, бевме рамнодушни кон ова, бевме неверници!"

98. Вие и оние кои ги обожаваа вте освен Аллах, навистина, ќе бидете гориво цехеннемско; во него за навек ќе престојувате.

وَالَّتِي أَحْصَدَتْ فَرجَهَا فَتَفْخَنَّا فِيهَا
مِنْ رُوحِنَا وَجَعَلْنَاهَا وَأَبْنَاهَا
آيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿٩١﴾

إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً
وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ ﴿٩٢﴾

وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ كُلُّ إِلَهِنَا
رَاجِعُونَ ﴿٩٣﴾

فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا
كُفْرَانَ لِسَعِيدِهِ وَإِنَّا لَهُ كَنُيُوتٌ ﴿٩٤﴾

وَحَرَّمٌ عَلَى قَرَبَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَنَّهُمْ
لَا يَرْجِعُونَ ﴿٩٥﴾

حَقَّ إِذَا فَتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ
وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ ﴿٩٦﴾

وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَإِذَا هِيَ شَخِصَةٌ
أَبْصَرُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّا قَدْ كُنَّا
فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَذَا بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٩٧﴾

إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ
اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنتُمْ لَهَا وَرَدُونَ ﴿٩٨﴾

99. А тие да се богови не би влегле во него; и сите во него за навек ќе останат;

100. тие во него ќе дишат тешко и ништо не ќе слушаат.

101. На оние кои претходеа, навистина, Ние им дадовме од доброто Наше: оние од него се оддалечија.

102. Вревата негова не ќе ја слушнат; ќе бидат во она кон што им стремат душите нивни, постојано!

103. Не ќе ги вознемирува најголемиот ужас; ќе се среќаваат со мелеките: “Ова е Денот ваш што ви беше ветен!”

104. На Денот во кој Ние ќе ги свиткаме небесата како што се витка хартија за пишување. Како што почнавме со првото создавање исто така тоа и ќе го возобновиме. Ветувањето е обврска Наша. Ние сме, токму, Извршител на тоа!

105. Ние веќе и во Зебур запишавме, по Теврат, дека земјата ќе ја наследат добрите робови Мои.

106. Во ова има, навистина, порака за луѓето кои се побожни.

107. И Ние те испративме само како милост на световите!

لَوَكَّاتِ هَؤُلَاءِ إِلَهَةٌ مَا وَرَدُوهَا
وَكُلٌّ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٩٩﴾

لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠٠﴾

إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ
عَنَّا مُبْعَدُونَ ﴿١٠١﴾

لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا وَهُمْ فِي مَا اشْتَهَتْ
أَنفُسُهُمْ خَالِدُونَ ﴿١٠٢﴾

لَا يَحْزَنُهُمُ الْفَزَعُ الْأَكْبَرُ وَتَتَلَقَّاهُمُ
الْمَلَائِكَةُ هَذَآ يَوْمُكُمْ الَّذِي
كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿١٠٣﴾

يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِ لِلْكِتَابِ
كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُّعِيدُهُ وَعَدًّا عَلَيْنَا
إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ ﴿١٠٤﴾

وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِن بَعْدِ الذِّكْرِ
أَنَآ الْأَرْضُ بِرِثْهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ ﴿١٠٥﴾

إِنَّ فِي هَٰذَا بَلَاغًا لِّقَوْمٍ عَسِيدِينَ ﴿١٠٦﴾

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٠٧﴾

108. Кажи: “Ми се објавува дека вашиот Бог е еден Бог. Па, ќе бидете ли, тогаш, Послушни?”

109. А ако, пак, ги свртат плеќите, кажи: “Јас веќе ве опоменав за злото, иако не знам дали е блиску или далеку она што ви е ветено.”

110. Он го знае, навистина, изговореното на глас и Он го знае, при вас, скриеното.

111. И јас не знам: тоа е можеби искушение за вас и уживање до време одредено.

112. Рече: “Господаре мој, пресуди вистински! Господарот наш, Милостивиот, е Оној од кого се бара помош против она што го опишувате.”

ЕЛ-ХАЏЏ (Хаџ) XXII

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

1. О луѓе, плашете се од Господарот ваш! Потресот при Часот, навистина, е нешто големо!

2. Ден во кој ќе видите како секоја доилка го заборава она што го доела, а секоја трудница како ќе го пометне плодот нејзин; ќе ги видиш луѓето пијани а,

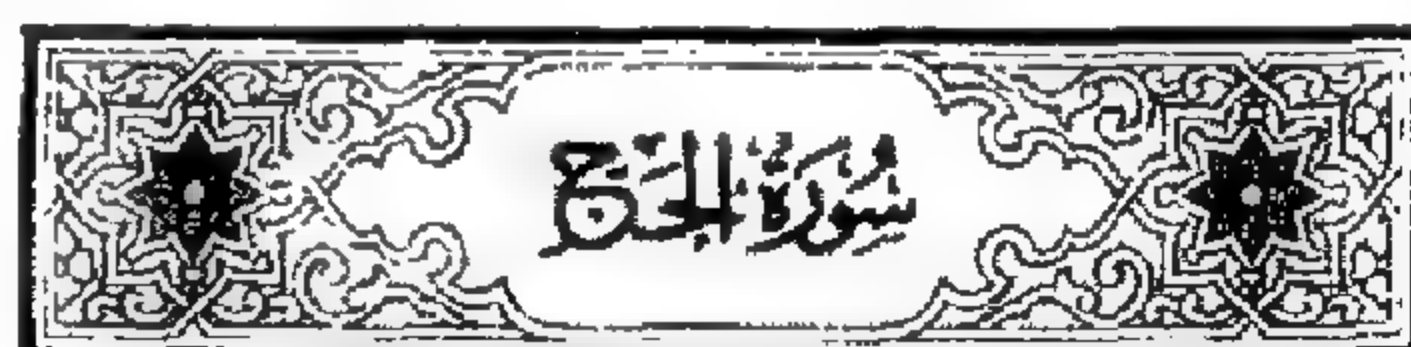
قُلْ إِنَّمَا يُوحِي إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ
إِلَهُ وَاحِدٌ فَهَلْ أَنتُم مُّسْلِمُونَ ﴿١٠٨﴾

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ ءَاذَنُكُمُ عَلَى سَوَاءٍ
وَإِنْ أَدْرِي أَقْرَبُ أَمْ بَعِيدُ مَا تُوعَدُونَ ﴿١٠٩﴾

إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ
مَا تَكْتُمُونَ ﴿١١٠﴾

وَإِنْ أَدْرِي لَعَلَّهُ فِتْنَةٌ لَّكُمْ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿١١١﴾

قُلْ رَبِّ أَحْكُم بِالْحَقِّ وَرَبُّنَا الرَّحْمَنُ الْمُسْتَعَانُ
عَلَىٰ مَا نَصِفُونَ ﴿١١٢﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَتَأْتِيهَا النَّاسُ أَتْفَؤَارِيكُمْ إِن زَلْزَلَةُ
السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ ﴿١﴾

يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا
أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا
وَتَرَى النَّاسَ سُكَارَىٰ وَمَا هُمْ بِسُكَارَىٰ

всушност, не се пијани. Но, казната Аллахова е жестока!

3. И има луѓе кои расправаат за Аллах незнајно и го следат секој шејтан проколнат;

4. да, за него е пропишано оној кој ќе го земе за заштитник да го скршне во заблуда и да го управи кон казната огнена.

5. О луѓе, ако сте при сомнение во проживувањето, па Ние, ве создадовме од земја, потоа од капка семе, потоа од засирена крв, потоа од парче месо, целосно и нецелосно за да ви објасниме; и во утробите утврдуваме со посак Наш до рок определен; потоа ве вадиме како малечко за да станете потоа мажевствени. Некои меѓу вас умираат а некои, пак, во длабока старост паѓаат, така што она што некогаш го знаеја сега не го знаат. Земјата ја гледаш замрзена, па кога ќе спуштиме на неа вода... ете, таа ќе заживее, ќе забуја и ќе за' рти растение од секој вид убав.

6. Ете, тоа го рековме за да знаете дека Аллах, секако, е Вистина и дека Он, навистина, ги оживува мртвите и дека Он е Кадар за сè!

وَلَكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ ﴿١﴾

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ
وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَّرِيدٍ ﴿٢﴾

كُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَنْ تَوَلَّاهُ فَأَنَّهُ يُضِلُّهُ
وَيَهْدِيهِ إِلَى عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿٣﴾

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا
خَلَقْنَاكُمْ مِّن نُّرَابٍ ثُمَّ مِّن نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِّن عَلَقَةٍ
ثُمَّ مِّن مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِّنُبَيِّنَ لَكُمْ
وَنُقَرِّفَ الْأَرْحَامَ مَا نَشَاءُ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى
ثُمَّ نَخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لَتَبَلِّغُوا أَشَدَّكُمْ
وَمِنْكُمْ مَّن يُّتَوَفَّى وَمِنْكُمْ مَّن يُرَدُّ
إِلَى أَرْضِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِنْ بَعْدِ عِلْمٍ
شَيْئًا وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنزَلْنَا عَلَيْهَا
الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَأَنْبَتَتْ
مِّن كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ﴿٥﴾

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُخَيِّ الْمَوْتَى
وَأَنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٦﴾

7. Да, Часот доаѓа; во него нема сомнение. Аллах, навистина, ќе ги оживи оние во мезарите!

8. И има луѓе кои расправаат за Аллах безнајно, без патоказ и без Книга светла:

9. одат горделиво за да скршнат во заблуда од Аллаховиот пат. На овој свет ќе бидат понижени, а на идниот свет Ние ќе одредиме да ја вкусат казната огнена,

10. и тоа заради она што го направија од порано рацете твои. Аллах, навистина, не е неправеден кон робовите!

11. И има луѓе кои го обожаваат Аллаха, сомневајќи се; па, ако им се случи добро, се смируваат со тоа, а ако им се случи, пак, искушение некакво, се оддалечуваат: ќе го изгубат и овој свет и Ахирет. Ете, тоа, токму, е пораз очигледен!

12. Ги повикуваат покрај Аллах оние кои не можат ни да им нашеттат ни да им користат. Тоа, токму, е скршнување во заблуда далечна!

13. Го повикува оној чија штета е поблиску до користа негова. Е,

وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَّارْتَبَ فِيهَا
وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ ﴿٧﴾

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى
وَلَا كِتَابٍ مُّنِيرٍ ﴿٨﴾

ثَانِي عِطْفِهِ، لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُ فِي الدُّنْيَا
خِزْيٌ وَنَذِيقُهُ، يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَذَابُ الْحَرِيقِ ﴿٩﴾

ذَلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ يَدَاكَ
وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَمٍ لِّلْعَبِيدِ ﴿١٠﴾

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَعْْبُدُ اللَّهَ عَلَى حَرْفٍ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ
أَطْمَأَنَّ بِهِ وَإِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ انْقَلَبَ عَلَى وَجْهِهِ
خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ
الْمُبِينُ ﴿١١﴾

يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْصُرُهُمْ
وَمَا لَا يَنْفَعُهُمْ ذَلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ﴿١٢﴾

يَدْعُوا مَنْ ضَرُّهُ أَقْرَبُ مِنْ نَفْعِهِ لَيْسَ الْمَوْلَى

само колку лош заштитник е тој! Е, само колку лош поддржник е тој!

14. Оние кои веруваат и кои работат добри дела... Ние, навистина, ќе ги воведеме во бавчите ценнетски низ кои реки течат. Аллах, навистина, работи што посакува!

15. Оној кој мисли дека Аллах нема да му помогне и на овој свет и на Ахирет нека растегне јаже до небо, потоа нека го искине, и нека размисли дали искинатината ќе го отстрани она за што тој, токму, негодува.

16. И ете, така Ние му ги објавивме ајетите јасни и Аллах, навистина, упатува кого сака.

17. Аллах, навистина, ќе ги издвои на Денот суден оние кои веруваа од оние кои беа Евреи, Сабејци, христијани и меџусии и оние кои беа многубошци!

18. Не знаеш ли дека на Аллах, секако, на сеџде му паѓа сè она што е на небесата и на Земјата, и Сонцето и Месечината, и ѕвездите и планините, и стеблата и животните и, исто така, многу меѓу луѓето? А многу има кои ја заслужуваат казната. А оној кого Аллах ќе го понижи нема никој што ќе го удостои. Аллах, навистина, работи што сака!

وَلَيْسَ الْعَشِيرُ ﴿١٢﴾

إِنَّ اللَّهَ يَدْخُلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
جَنَّتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ إِنَّ اللَّهَ
يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿١٣﴾

مَنْ كَانَتْ يَظُنُّ أَنَّ لَنْ يَنْصُرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
فَلْيَمْدُدْ سَبَبًا إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ لِيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ
هَلْ يَدْهَبُ مِنْ كَيْدِهِ مَا يَغِيظُ ﴿١٤﴾

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ
وَأَنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يُرِيدُ ﴿١٥﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئِينَ
وَالنَّصَارَى وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا
إِنَّ اللَّهَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿١٦﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ
وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ
وَالشَّجَرُ وَالْدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ
وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَنْ يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ
مِنْ مُكْرِمٍ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ﴿١٧﴾

19. И ете, два противника кои расправаат за Господарот свој. За оние кои не веруваат ќе им биде сошиена облека од оган, а над главите нивни ќе им се сипа зовриена вода:

20. од неа ќе се стопи она што е во стомаците нивни, и кожата, исто така;

21. над нив има топузи од железо:

22. секогаш кога ќе се впрегнат да излезат од таа спурнина неподнослива...: "Вратете се во неа и искусите ја казната огнена!"

23. На оние кои веруваат и кои работат добри дела Он ќе ги воведе, навистина, во бавчите ценнетски низ кои реки течат: во нив ќе бидат украсени со нараквици од злато и бисери, а облеката нивна ќе им биде од свила.

24. И беа упатени кон учтив говор и беа упатени кон патот на Оној кој е за благодарност Достоен!

25. А оние кои не веруваат и кои, навистина, одвраќаат од Аллаховиот пат, и од Месџидул Харам кого Ние го одредивме, било за мештаните било за дојденците - кои, според тоа, во него посакуваат да осквернат и зулум да направат, Ние ќе

هَٰذَا نَخْصِمَانِ أَخْصِمُوا فِي رَبِّهِمْ ۖ فَالَّذِينَ
كَفَرُوا قُطِعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِّنْ نَّارٍ يُصَبُّ
مِنْ فَوْقِ رُءُوسِهِمُ الْحَمِيمُ ﴿١٩﴾

يُصْهَرُ بِهِ ۚ مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ ﴿٢٠﴾

وَلَهُمْ مَّقْلِعٌ مِّنْ حَدِيدٍ ﴿٢١﴾

كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ
أُعِيدُوا فِيهَا وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٢٢﴾

إِنَّ اللَّهَ يَدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا
وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿٢٣﴾

وَهُدُوا إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ وَهُدُوا
إِلَى صِرَاطٍ الْحَمِيدِ ﴿٢٤﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً
الْعَنَافُ فِيهِ وَالْبَادِ وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ
بِالْحَكَامِ يَظْلَمْ نُذِقْهُ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٥﴾

одредиме да ја вкусат казната болна.

26. И кога на Ибрахим му го означивме местото за кука: “Не здружувај Ми ништо и очисти ја кукава Моја за оние кои се вртат околу неа, кои стојат и кои на сецде паѓаат.”

27. И возгласи го за луѓето хаџот: ќе ти доаѓаат и пешки и на камили истоштени, ќе доаѓаат од сите страни далечни,

28. за да си прибават користи кои се нивни, и да го споменуваат името Аллахово во деновите познати при ‘рскот нивни од животното од Него, за нив наменето. Јадете од него и поделете го на несреќниот бедник.

29. Нека ја отстранат потоа нечистотијата своја, и нека ги исполнат ветувањата свои, и нека прават таваф околу Куката древна!

30. Ете, оној кој ги велича светостите Аллахови... тој, кај Господарот свој, е подобар. И дозволени ви се животните, освен оние кои ви се споменати, и избегнувајте ја срамотијата на киповите и избегнувајте го разговорот безработен,

وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَاتِ الْبَيْتِ أَنْ لَا تُشْرِكْ فِي شَيْءٍ وَطَهِّرْ بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ﴿٦٦﴾

وَإِذْ نَادَىٰ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَىٰ كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ ﴿٦٧﴾

لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَّعْلُومَاتٍ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَيْهِيمَةٍ ۖ فَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّكُمْ أَتَعْمَرُونَ بِهَا وَأُطْعَمُونَ ۚ الْبَائِسَ الْفَقِيرَ ﴿٦٨﴾

ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلِيُوفُوا نَذْرَهُمْ ۚ وَلِيَطُوفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿٦٩﴾

ذَٰلِكَ وَمَنْ يُعْظِمِ حُرْمَتَ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ ۖ عِنْدَ رَبِّهِ ۚ وَأُحِلَّتْ لَكُمْ الْآثَنُ إِلَّا مَا يُشَلَّىٰ عَلَيْكُمْ ۖ فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ ﴿٧٠﴾

31. искрено оддадени на Аллах, не здружувајќи Му ништо; оној кој Му припишува здруженик на Аллах е како оној кој ќе падне од небо, па птиците ќе го разграбат или, пак, ветрот ќе го однесе во некое место далечно.

32. Ете, оној кој ги велича прописите Аллахови... овие се, токму, последица на срцата побожни.

33. Вие во нив имате користи до време одредено; потоа местото нивно е кај Куката древна.

34. И на секоја заедница Ние ѝ одредивме обред за да го споменуваат името Аллахово при 'рскот нивни од животното од Него, за нив наменето. Па, вашиот Бог е еден Бог. И Нему, тогаш, оддадете Му се! И зарадувај ги понизните,

35. чии срца, кога ќе се спомене Аллах, ќе затреперат, кои се трпеливи за она што им се случува, кои намаз извршуваат и кои, од 'рскот што Ние им го дадовме, делат.

36. Еден од обредите хаџиски се и камилите кои Аллах ви ги одреди. Во нив, за вас, има добро. Споменувајте го името Аллахово кога ќе бидат во редови поредани. А кога ќе паднат на земја, јадете од нив и нахранете го оној што е задоволен со тоа и оној кој пита.

حُفَاءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا
خَرِمَ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ
الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ ﴿٣١﴾

ذَلِكَ وَمَنْ يُعْظِمِ شَعِيرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا
مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ ﴿٣٢﴾

لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى
ثُمَّ مَحَالُهَا إِلَى الْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿٣٣﴾

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لِّيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ
عَلَى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَإِلَهُكُمْ
إِلَهُ وَحْدٌ فَلَهُ اسْلِمُوا وَبَشِّرِ الْمُخْبِتِينَ ﴿٣٤﴾

الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَالصَّابِرِينَ
عَلَى مَا أَصَابَهُمْ وَالْمُقِيمِي الصَّلَاةِ وَمِمَّا
رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٣٥﴾

وَالْبُدْنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ لَكُمْ فِيهَا
خَيْرٌ فَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا صَوَافٍ فَإِذَا وَجِئْتُ
جُنُوبَهَا فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِيعُوا أَمْرَ الْقَانِعِ وَالْمُعْتَرِ كَذَلِكَ
سَخَّرْنَاهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٣٦﴾

Ете, Ние така ви ги потчинивме за да бидете благодарни!

37. Ни месото нивно ни крвта нивна не ќе стигнат до Аллах, туку богобојазливоста ваша ќе стигне до Аллах. Ете, така ви ги потчини за да Го славите Аллаха заради тоа што ве упати, и зарадувај ги добротинителите!

38. Да, Аллах ќе ги земе во заштита оние кои веруваат. Аллах, навистина, не сака никаков предавник и неблагодарен!

39. Дадено им е секакво овластување на оние кои се убиваат, зашто врз нив зулум се прави. Аллах, навистина, е Кадар да им помогне;

40. оние кои се истеруваат од огништата нивни бесправно, затоа што зборуваа: "Господарот наш е Аллах." Кога Аллах не би ги спречувал луѓето еднисо други ќе беа срушени манастирите, и црквите, и синагогите и џамиите во кои многу се споменува името Аллахово. И Аллах сигурно не ќе му помогне на оној кој не го помага Аллаха. Аллах, навистина, е Моќен и Силен!

41. Оние кои, ако им дадеме моќ на земјава, намаз извршуваат и зекат даваат, наредуваат добро и одвраќаат од зло. Но, крајот на сите нешта е кај Аллах!

لَن يَنَالَ اللَّهُ لُحُومُهَا وَلَا دِمَاؤُهَا وَلَٰكِن يَنَالُهُ
الْقَوَىٰ مِنْكُمْ كَذَٰلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا
اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَيْتُمْ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٧﴾

إِنَّ اللَّهَ يُدْفِعُ عَنِ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ اللَّهَ
لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ ﴿٣٨﴾

أَذِنَ لِلَّذِينَ يُقَتَّلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ
عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ ﴿٣٩﴾

الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَن
يَقُولُوا رَبَّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ
بِبَعْضٍ لَّهَدَمَتْ صَوَامِعُ وَبِيْعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ
يُذَكَّرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَٰكِن صُرِفَتْ
اللَّهُ مِنْ نَصْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٤٠﴾

الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ
وَأَتَوْا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ
وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ الْأُمُورِ ﴿٤١﴾

42. А ако те сметаат за лашко па веќе ги сметаа за лашковци и оние пред нив, народот на Нух, Ад и Семуд,

43. народот на Ибрахим и народот на Лут,

44. и жителите на Медјен. И Муса беше сметан за лашко. И им дадов рок на неверниците а потоа ги зграбив. Е, само каква беше казната Моја!

45. И колку градови Ние уништивме, чии жители беа зулумџари...беа срамнети; ги снема. Има голем број напуштени бунари и градби високи!

46. Па, не патуваат ли по земјата за срцата нивни да сфатат за тоа, и ушите нивни со кои ќе слушаат, но, очите, навистина, не се слепи, туку слепи се срцата во градите.

47. И бараат побрзо од тебе за казната, но Аллах не ќе го изневери ветувањето Свое. Еден ден кај Господарот твој е како илјада години кои вие ги броите.

48. И на колку градови Ние им го продолживме рокот, чии жители беа зулумџари, а потоа

وَأَن يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ
قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودٌ ﴿١٢﴾

وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمُ لُوطٍ ﴿١٣﴾

وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ وَكَذَّبَ مُوسَى فَأَمَلَيْتُ
لِلْكَافِرِينَ ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ
كَانَ نَكِيرٍ ﴿١٤﴾

فَكَأَيُّ مَن قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ
فِيهَا خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا
وَيَثَّرَ مُعْتَظِلَةٌ وَقَصْرٌ مَّشِيدٌ ﴿١٥﴾

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونُ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ
بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ
وَلَكِن تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ ﴿١٦﴾

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ
وَإِنَّ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ
مِّمَّا تَعُدُّونَ ﴿١٧﴾

وَكَأَيُّ مَن قَرْيَةٍ أَهْلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ
ثُمَّ أَخَذْتُهَا وَالِلَّهِ الْمَصِيرُ ﴿١٨﴾

Ние ги зграбивме. Свратилиштето е - кон Мене!

49. Кажи: “О луѓе, јас сум, навистина, ваш опоменувач јасен!”

50. Та, за оние кои веруваат и кои работат добри дела има прошка и ‘рск благороден.

51. Додека оние кои настојуваат да ги отфрлат ајетите Наши се немоќни; жители цехеннемски ќе станат.

52. И пред тебе Ние не испративме ниеден пратеник и пејгамбер а Шејтанот да не му фрлеше нешто во она што, токму, го кажуваше. И Аллах секогаш го отстрануваше она што го фрлаше Шејтанот и потоа ги утврдуваше ајетите Свои. Аллах е Зналец и Мудар,

53. за да го направи она што Шејтанот го уфрлува искушение за оние во чии срца има болештина и чии срца затврднаа. Зулумќарите, навистина, се во цепнатина далечна!

54. И да узнаат оние со даденото им знаење дека тоа, навистина, е вистина од Господарот твој, па да веруваат во неа

قُلْ يٰٓأَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُدِيرُ الشَّيْطَانُ أَمْرَكُمْ ۚ فَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٤٩﴾

فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ
وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٥٠﴾

وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿٥١﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا
إِذَا تَمَنَّيَ الْفَقَى الشَّيْطَانُ فِيْ أُمْنِيَّتِهِ فَيَنْسَخُ اللَّهُ
مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكِمُ اللَّهُ آيَاتِهِ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٢﴾

لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِّلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ
مَّرَضٌ وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ
لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿٥٣﴾

وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ
مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ
اللَّهَ لَهَادِ الَّذِينَ آمَنُوا إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٤﴾

и да им се сплотат срцата нивни. Аллах ги упатува оние кои веруваат по патот вистински.

55. Оние кои не веруваат постојано се сомневаат во тоа сè додека не им дојде Часот последен, одненадеж, или, пак, додека не им дојде казната жестока на Денот.

56. Власта на Денот тој е само Аллахова и Он ќе им пресуди и на едните и на другите. Оние кои веруваат и кои работат добри дела ќе бидат во бавчите ценнетски благословени.

57. А оние кои не веруваат и кои ги сметаат за лажни ајетите Наши...за нив има казна понижувачка.

58. Оние кои се иселија на Аллаховиот пат, кои потоа беа убиени или кои умреа... Аллах сигурно ќе им даде 'рск добар. Аллах, навистина, меѓу снабдувачите е Најдобриот!

59. Ќе ги воведе, сигурно, во место со кое ќе бидат задоволни. Аллах, навистина, е Зналец и Благ!

60. Ете, на оној кој ќе возврати со иста мера за она што му е

وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ
السَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ عَقِيمٍ ﴿٥٥﴾

الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ لَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ
فَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
فِي جَنَّاتٍ النَّعِيمِ ﴿٥٦﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاُولَٰئِكَ
لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٥٧﴾

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قُتِلُوا
أَوْ مَاتُوا لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا
وَلَا يَكُ اللَّهُ لَهُمْ خَيْرٌ مِنَ الرَّزْقِ ﴿٥٨﴾

لَيُدْخِلَنَّهُمْ مُّدْخَلًا يَرْضَوْنَهُ وَإِنَّ اللَّهَ
لَكَلِيمٌ حَلِيمٌ ﴿٥٩﴾

﴿٦٠﴾ ذَلِكَ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوقِبَ بِهِ

направено, а потоа ќе му се наштети Аллах, сигурно, ќе го помогне. Аллах, навистина, е Помилувач и Простувач!

61. Ете, така Аллах го менува денот во ноќта, а ноќта во ден. Аллах, навистина, е Слушач и Гледач!

62. Ете, така Аллах, секако, е Вистина и дека она што го повикуваат, освен Него, е невистина. Аллах, навистина, е Вишен и Голем!

63. Не гледаш ли дека Аллах, секако, спушта вода од небо па земјата станува зелена? Аллах, навистина, е Сочувствителен и Известен!

64. И сè што е на небесата и на Земјата е - Аллахово! Аллах, навистина, е Оној кој е Богат и за благодарност Достоен!

65. Не гледаш ли дека Аллах сè вам ви потчини? И она што е на земјата, а чамецот плови по морето со наредбата Негова. И Он го држи небото да не падне на земјата, освен, секако, со одобрението Негово. Аллах, навистина, кон луѓето е Сочувствителен и Сомилосен!

66. Он е Оној кој ве оживува а потоа ве усмртува, а потоа пак

ثُمَّ يُغِي عَلَيْهِ لِيَنْصُرَنَّهُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ
لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ﴿١٠﴾

ذَٰلِكَ يَأْتِ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ
وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ
بَصِيرٌ ﴿١١﴾

ذَٰلِكَ يَأْتِ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَتَى مَا يَدْعُونَ
مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَتَى اللَّهَ
هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿١٢﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِحُ
الْأَرْضُ مُخْضَرَّةً إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴿١٣﴾

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَإِنَّ اللَّهَ لَهُ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿١٤﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ وَالْفُلْكَ تَجْرِي
فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ، وَيُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ
عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ
لَرُءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٥﴾

وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ

ве оживува. Човекот, навистина, е наклонет кон неверството!

67. За секоја заедница Ние одредивме обред чии жители го практикуваа. Па, не дозволувај никако да се расправа со тебе за наредбата. Повикувај го Господарот твој. Ти си, навистина, по патоказот вистински!

68. А ако расправаат за тебе, кажи: “Аллах најдобро го знае она што го работите!”

69. Аллах ќе ви пресуди на Денот суден за она за што станавте деленици.

70. Не знаеш ли дека Аллах, навистина, го знае и она што е на небесата и она што е на Земјата; да, сè тоа е во Книгата. Тоа за Аллах, навистина, е лесно!

71. И оние го обожаваат она, освен Аллах, за што не е објавено овластување и за што тие, токму, ништо не знаат. За зулумџарите нема поддржник!

72. И кога им се кажуваат ајетите Наши јасни, ти приметуваш на лицата од оние кои не веруваат неодобрување некакво. Само што не ги фаќаат в гуша на оние кои им ги кажуваат

ثُمَّ يُخَيِّبُكُمُ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ ﴿٦٧﴾

لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ
فَلَا يَنْزِعُ عَنْكَ فِي الْأَمْرِ وَاذْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ إِنَّكَ لَعَلَىٰ
هُدًى مُّسْتَقِيمٍ ﴿٦٨﴾

وَإِنْ جَدَلُواكَ فَقُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٦٩﴾

اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٧٠﴾

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنْ ذَلِكَ عَلَىٰ اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٧١﴾

وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَمْ يَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانًا
وَمَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِن نَّصِيرٍ ﴿٧٢﴾

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ
الَّذِينَ كَفَرُوا الْمُنْكَرَ يَكَادُونَ
يَسْطُونَ بِالَّذِينَ يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا
قُلْ أَفَأَنْتُمْ بِشِرِّ مَن ذَلِكُمُ النَّارُ وَعْدَهَا

ајетите Наши. Кажи: “Да ве известам ли за злото на тоа? - Оган што им го вети Аллах на оние кои не веруваат. “Е, само колку е лош тоа свратилиште!

73. О луѓе, се изнесува пример па, слушнете го! Оние кои ги повикувате, освен Аллах, не можат, навистина, да создадат ни мушичка. Дури и да се соберат за тоа. Ако мушичката им зграби нешто не ќе можат ни да го извадат. Слаби се, навистина, барателот и бараното!

74. И оние не можат да ја измерат вистинската мера Аллахова. Аллах, навистина, е Моќен и Силен!

75. Аллах избира меѓу мелеките и меѓу луѓето пејгамбери. Аллах, навистина, е Слушач и Гледач!

76. Го знае и она што е пред нив и она што е зад нив. Работите се враќаат кон Аллах!

77. О верници, паѓајте на руку’, а паѓајте и на сецде и обожавајте Го Господарот ваш; и правете добро... за да бидете спасени!

78. И борете се на Аллаховиот пат со борба вистинска за Него. Он ве избра и во верата не ве

اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَإِنَّ الْمَصِيرَ ﴿٧٢﴾

يَتَأَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاَسْتَمِعُوا لِلَّهِ
إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا
ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ. وَإِنْ يَسْتَأْذِنُوا لَلْذُّبَابُ
شَيْئًا لَا يَسْتَفِيدُونَ مِنْهُ ضَعْفَ
الطَّالِبِ وَالْمَطْلُوبِ ﴿٧٣﴾

مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ
عَزِيزٌ ﴿٧٤﴾

اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا
وَمِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٧٥﴾

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ
وَلِلَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٧٦﴾

يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ارْكَعُوا
وَأَسْجُدُوا وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٧٧﴾

وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ. هُوَ اجْتَبَاكُمْ
وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مِّثْلَ أَبِيكُمْ

задолжи со нешто исклучително, во верата на вашиот бабо Ибрахим. Он ве именуваше од порано како муслимани, и во овој Кур ан, исто така, за пејгамберот да биде сведок против вас, а вие да бидете сведоци против луѓето. Па, намаз извршувајте и зекат давајте и држете се за него; Он е заштитникот ваш. Е, само колку добар Заштитник е Он! Е, само колку добар Поддржник е Он!

ЕЛМУ'МИНУУН(Верници)XXIII

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Успеаја, секако, верниците:
2. кои се во намазите нивни покајнички,
3. и кои се рамнодушни кон безработицата,
4. и кои зекат спроведуваат,
5. и кои ги чуваат срамните места свои,
6. освен со жените свои или со оние кои се во сопственост нивна... па, тие, навистина, се надвор од прекорот,
7. додека оние кои посакуваат преку тоа, токму, претеруваат;

إِنْرَاهِيْمَهُ هُوَ سَمَّنَكُمْ الْمُسْلِمِيْنَ مِنْ قَبْلُ
وَفِيْ هَذَا لِيَكُوْنَ الرَّسُوْلُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ
وَتَكُوْنُوْا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ فَأَقِيْمُوا الصَّلَاةَ
وَاءَاتُوا الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا بِاللّٰهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ
فَنِعْمَ الْمَوْلٰى وَنِعْمَ النَّصِيْرُ ﴿٧٨﴾

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١﴾
الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ﴿٢﴾
وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ﴿٣﴾
وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ ﴿٤﴾
وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ﴿٥﴾
إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ
فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ﴿٦﴾
فَمَنْ أَبْغَىٰ وَرَاءَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ﴿٧﴾

8. и кои, исто така, се грижат за аманетите свои и за договорот свој,

9. и оние кои внимаваат врз намазите свои:

10. овие, токму, се наследниците,

11. кои го наследуваат Џеннетот и во него за навек ќе останат.

12. Ние човекот, навистина, го создадовме од глина одбрана,

13. потоа како капка семе го ставивме на место сигурно.

14. Потоа капката семе Ние ја создадовме засирена крв; од засирената крв создадовме парче месо; од парчето месо создадовме коски, а потоа коските со месо ги обвиткавме; потоа создадовме сосем друго суштество. Па, нека е вишен Аллах. Меѓу создателите Он е Најубавиот!

15. Потоа вие, секако, ќе умрете!

16. Потоа на Денот суден ќе бидете оживеани, сигурно!

17. Над вас веќе Ние создадовме седум небеса и постојано врз суштеството бдееме.

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِنَتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ﴿٨﴾

وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٩﴾

أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ﴿١٠﴾

الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١١﴾

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ ﴿١٢﴾

ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَكِينٍ ﴿١٣﴾

ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً
فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظًا مَّا فَكَّسَوْنَا الْعِظَاطَ
لَحْمًا ثُمَّ أُنْشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ
أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ﴿١٤﴾

ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيِّتُونَ ﴿١٥﴾

ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ تُبْعَثُونَ ﴿١٦﴾

وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقَ
وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ ﴿١٧﴾

18. И од небото Ние спуштаме вода со мера, па ја задржуваме во земјата и, секако, кадри сме да ја отстраниме.

19. Па, со помош нејзина Ние ви вадиме бавчи со урми и грозје; во нив имате овошје многу и од него јадете.

20. И стебло кое расте на брдото Синај кое дава зејтин и зачин... и од него јадете.

21. Во добитокот, навистина, ибрет имате! Ние ве напојуваме со она што е во стомаците нивни; во него вие имате користи големи и од него, токму, јадете.

22. На нив, како и на чамците, вие патувате.

23. И Нуха, секако, Ние го испративме до народот негов, па рече: “О народе мој, обожавajte го Аллаха; друг бог освен него немате. Нема ли да бидете богобојазливи?”

24. Па големците кои не веруваа меѓу народот негов рекоа: “Овој е само човек вам сличен кој си посакува да стекне предност над вас. Кога Аллах би сакал би испратил мелек. За ова ние не слушнавме ништо од предците наши одамнешни.

وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَتْهُ
فِي الْأَرْضِ وَإِنَّا عَلَى ذَهَابٍ بِهِ لَقَادِرُونَ ﴿١٨﴾

فَأَنْشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّاتٍ مِنْ تَحْتِهَا وَأَعْنَبٍ
لَكُمْ فِيهَا فَاوَكُهُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿١٩﴾

وَشَجَرَةٍ تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَاءَ تَنْبُتُ بِالذَّهْنِ
وَصَبِغٍ لِلَاكِلِينَ ﴿٢٠﴾

وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً تُمْسِكُمْ بِمَنَافِي بَطُونِهَا
وَلَكُمْ فِيهَا مَتَاعٌ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٢١﴾

وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ﴿٢٢﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ فَقَالَ يَتَّقُوا اللَّهَ
عِبَادُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٢٣﴾

فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا هَذَا
إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُرِيدُ أَنْ يَفْضَلَ عَلَيْكُمْ
وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً مَا سَمِعْنَا
بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ ﴿٢٤﴾

25. Тој е само човек при кого има цинови: па, посматрајте го до време определено!”

26. Нух рече: “Господаре мој, помогни ми, зашто ме сметаат за лашко!”

27. Тогаш Ние му објавивме: “Прави брод пред очите Наши и според објавата Наша: кога ќе дојде наредбата Наша и кога печката ќе прсне, стави во бродот пар од сè, и семејството твое - освен оние кои беа против зборот порано - и не обраќај Ми се за оние кои направија зулум; тие се, секако, потопени!”

28. И кога ќе седнеш во бродот, ти и оние со тебе, кажи: “Благодарение на Аллах кој ме избави од народот зулумкарски!”

29. И кажи: “Господаре мој, растовари нè на бериќетно место, зашто Ти си, меѓу поставувачите, Најдобриот!”

30. Во тоа, навистина, има знаменија и Ние, секако, ги ставивме во искушението.

31. Потоа, по нив, Ние создадовме поколенија други,

32. меѓу кои испративме пејгамбер: “Обожавајте го Аллага; друг бог освен Него немате. Нема ли да бидете богобојазливи?”

إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ بِهِ جِنَّةٌ فَبَرِّصُوا بِهِ
حَقَّ حِينَ ۞٢٥

قَالَ رَبِّ أَنْصُرْنِي بِمَا كَذَبُونَ ۞٢٦

فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنْ اصْنَعِ الْفُلَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحَيْنَا
فَإِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُورُ فَاسْلُكْ فِيهَا
مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَن سَبَقَ
عَلَيْهِ الْقَوْلُ مِنْهُمْ وَلَا تُخَاطِبُنِي الَّذِينَ ظَلَمُوا
إِنَّهُمْ مُفْرَقُونَ ۞٢٧

فَإِذَا اسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلِكِ فَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ
الَّذِي نَجَّيْنَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۞٢٨

وَقُلْ رَبِّ أُنْزِلْنِي مُنزَلًا مُبَارَكًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ۞٢٩

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ وَإِنْ كُنَّا لَمُبْتَلِينَ ۞٣٠

فَرَأَيْنَاهُمْ بَعْدَ هَؤُلَاءِ مِنْ أَهْلِ الْآخِرِينَ ۞٣١

فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ
مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهِ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ۞٣٢

33. Големците меѓу оние кои не веруваа од народот негов, и кои ја сметаа за лажна средбата на оној свет, и на кои им овозможивме да уживаат на овој свет, зборуваа: “Овој е само човек, вам сличен; јаде од она од што и вие јадете и пие од она што и вие пиете.”

34. И ако бидете послушни на вам сличниот човек тогаш вие, навистина, ќе бидете изгубени.

35. Ви ветува ли дека вие, навистина, кога ќе умрете, кога земја и коски ќе станете, дека пак ќе се појавите?

36. Далеку, далеку е она што ви се ветува!

37. Животот на овој свет е единствен: живееме и умираме и нема да бидеме оживеани.

38. Тој е само човек кој фрла лага врз Аллах и ние нему, секако, не му веруваме.”

39. Нух рече: “Господаре мој, помогни ми, зашто ме сметаат за лашко!”

40. Аллах рече: “Да, за кратко време ќе станат покајници!”

41. И ги погоди страшен глас, праведно! Па, Ние ги направивме нанес. И далеку нека е народот зулумкарски!

وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
الْآخِرَةِ وَأُتْرِفْتُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
مَا هَذَا إِلَّا ابْشِرْ بِمَثَلِ كَمَا بِأَكُلْ مِمَّا نَأْكُلُ مِنْهُ
وَنَشْرَبُ مِمَّا نَشْرَبُونَ ﴿٣٣﴾

وَلَيْنَ أَطْعَمْتُمْ شَرًّا مِثْلَكُمُ إِنَّكُمْ إِذَا الْخَسِيرُونَ ﴿٣٤﴾

أَبَعِدُكُمْ أَنَّكُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَعِظْمًا
أَنْكُمْ تُخْرَجُونَ ﴿٣٥﴾

﴿ هَبْهَاتَ هَبْهَاتَ لِمَا تُوعَدُونَ ﴾ ﴿٣٦﴾

إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا
وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿٣٧﴾

إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا
وَمَا نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٣٨﴾

قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَذَبُونَ ﴿٣٩﴾

قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لَيُصْبِحُنَّ نَادِمِينَ ﴿٤٠﴾

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمْ غُرَابًا
فَبَعَدَ اللَّقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾

42. Потоа, по нив, Ние создадовме други поколенија.

43. Ниеден народ не може ни да го забрза ни да го задоцни рокот негов.

44. Потоа Ние ги испраќавме пејгамберите Наши, едни за други. И секогаш кога ќе му дојдеше пејгамбер на еден народ... го сметаа за лажен; и така Ние еден со друг ги заменуваме и само одредивме да бидат помен. И далеку нека е народот невернички!

45. Потоа Ние го испративме Муса и брат му Харун со знаменијата Наши и власта очигледна

46. до фараонот и големците негови; па се надуја... станаа народ горделив.

47. И рекоа: “Да им веруваме ли на два човека нам слични, а народот нивни нас не обожаваше?”

48. И ги сметаа за лажни и беа, токму, страдалници.

49. И Ние на Муса, секако, му дадовме Книга за да се упатат по патот вистински.

50. А синот на Мерјем и мајка му Ние ги одредивме знамение и ги засолнивме на едно ритче мирно, со поток.

ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُونًا آخَرِينَ ﴿٤٢﴾

مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ ﴿٤٣﴾

ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرًا كُلًّا مَجَاءً أُمَّةً رَسُولُهَا كَذَّبُوهُ
فَأَتَّبَعْنَا بِعَصْمِهِمْ بَعْضًا وَجَعَلْنَاهُمْ
أَحَادِيثَ فَبَعَدَ الْقَوْمَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٤٤﴾

ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَى وَأَخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا
وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٤٥﴾

إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ
فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ ﴿٤٦﴾

فَقَالُوا أَأَتُونُكُمْ بِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا
وَقَوْمُهُمَا لَنَا عِبِيدُونَ ﴿٤٧﴾

فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ ﴿٤٨﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾

وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ آيَةً وَآوَيْنَاهُمَا
إِلَى رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ ﴿٥٠﴾

51. О пејгамбери, јадете од добрата и работете добро. Јас го знам, навистина, она што го работите!

52. Оваа заедница, навистина, е ваша заедница единствена, а Јас сум Господарот ваш, па бидете богобојазливи!

53. И меѓу себе оние се поделија, во она што ги обединуваше, на деленици, и секоја странка го величаше она што е при неа.

54. И остави ги во беспакето нивно до време одредено.

55. Сметаат ли тие дека во Нашето давање имот и синови, навистина;

56. Ние да ги натераме побрзо кон добрини? Но не! Не усетуваат!

57. Да, оние кои се плашат, стравувајќи од Господарот свој,

58. и кои, токму, веруваат во знаменијата на Господарот свој,

59. и кои, токму, не Му здружуваат здруженик на Господарот свој,

60. и кои даваат од даеното им, а срцата нивни се исполнети со трепет од тоа дека, навистина,

يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا
إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٥١﴾

وَلِأَنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ
فَاتَّقُونِ ﴿٥٢﴾

فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ
فَرِحُونَ ﴿٥٣﴾

فَذَرَّهُمْ فِي غَمَرَاتِهِمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٥٤﴾

أَيَحْسَبُونَ أَنَّمَا نُمِدُّهُم بِهِ مِنْ مَّالٍ وَبَنِينَ
﴿٥٥﴾

نُسَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ بَلْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ﴿٥٧﴾

وَالَّذِينَ هُمْ يَأْتِيَتْ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٨﴾

وَالَّذِينَ هُمْ يُرِيدُونَ لَا يُشْرِكُونَ ﴿٥٩﴾

وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَاءً آتَاوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ
أَتَهُم إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ ﴿٦٠﴾

ќе Му се вратат на Господарот свој...

61. онаквите, секако, брзаат кон добрини и во тоа, токму, им претходат на другите.

62. И Ние никого не оптоваруваме над можноста негова. При нас е Книгата која зборува вистина. И ним не ќе им се наштети.

63. Но, не! Срцата нивни во врска со тоа се во беспаке а, делата нивни што ги работат, се спротивни на тоа.

64. Додека ги опфативме од Наша страна со казна оние кои живеешеја раскошно... кога, ете, залелекаа:

65. “Не лелекајте денес! Не ќе ви се помогне од Мене, навистина!

66. Да, ајетите Мои вам ви се кажувани, а вие, ете, се враќате по стапалките ваши,

67. дувајќи се во Храмот, разговарајќи до полноќ непристојни зборови.”

68. Зошто не размислуваат за Говорот? Или, пак, им доаѓа нешто што не им беше дошло на предците нивни одамнешни?

أُولَٰئِكَ يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ ﴿٦١﴾

وَلَا نَكْلِفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَلَدِينَا كِتَابٌ
يَنْطَلِقُ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦٢﴾

بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمَرَةٍ مِنْ هَذَا وَلَهُمْ أَعْمَلٌ مِنْ دُونِ ذَلِكَ
هُمْ لَهَا عَمِلُونَ ﴿٦٣﴾

حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِم بِالْعَذَابِ إِذَا هُمْ يَجْتَرُونَ ﴿٦٤﴾

لَا يَجْتَرُونَ الْيَوْمَ إِنَّا كَرِيمٌ ﴿٦٥﴾

فَذَكَرَتْ آيَاتُنَا عَلَيْهِمْ فَكُنْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ
تَنْكِصُونَ ﴿٦٦﴾

مُسْتَكْبِرِينَ بِهِ سِمَرَ أَنْهَجُورُونَ ﴿٦٧﴾

أَفَلَا يَذَّبُرُوا الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُمْ مَا لَا يَأْتِ
ءَابَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿٦٨﴾

69. Или, пак, не го познаваат пејгамберот свој!? Во него тие, токму, не веруваат.

أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿٦٩﴾

70. Или, пак, им зборуваат за него: “При него има цинови!” Но, не! Пејгамберот им дојде со вистина, а, ете, мнозинството од нив не ја признаваат вистината.

أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ بَلْ جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ
وَأَكْثَرُهُمْ لِلْحَقِّ كَارِهُونَ ﴿٧٠﴾

71. Кога Вистината би ги следела желбите нивни, сигурно би пропаднале и небесата и Земјата и она што е во нив. Напротив, Ние им ја дадовме опомената нивна а тие, токму, се рамнодушни кон опомената!

وَلَوْ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَوَاتُ
وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ بَلْ أَتَيْنَهُمْ بِذِكْرِهِمْ
فَهُمْ عَنْ ذِكْرِهِمْ مُعْرِضُونَ ﴿٧١﴾

72. Или, пак, од нив бараат придонес? Придонесот од Господарот твој е подобар. Он меѓу снабдувачите е Најдобриот!

أَمْ تَسْأَلُهُمْ خَرْجًا فَخَرَجَ رَيْكَ خَيْرٌ
وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿٧٢﴾

73. Ти нив, секако, ги повикуваш кон патот вистински!

وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٧٣﴾

74. А оние кои не веруваат во Ахирет скршнуваат, навистина, од патот вистински!

وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ
لَنَكِبُونَ ﴿٧٤﴾

75. И Ние да им се смилувавме и да им ја отстраневме штетата од нив пак ќе лутаа, навистина, во пакоста своја.

﴿٧٥﴾ وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لَلَجُوا
فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿٧٥﴾

76. Да, ги обземаше казната Наша, а тие, ете, не Му се потчинуваа на Господарот свој, а ниту Го молеа понизно.

وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ
وَمَا يَنْصَرِعُونَ ﴿٧٦﴾

77. И дури кога Ние им ја отворивме вратата на казната вжештена... тие, тогаш, ете, станаа безнадежници.

78. И Он ви создаде и слух, и вид, и срце. Е, само колку малку благодарувате!

79. И Он ве растури по земјата и кај Него ќе се зберете!

80. И Он оживува и Он усмртува. Сменувањето на ноќта и денот е обврска Негова. Нема ли да се вразумите?

81. Но, не! Зборуваат нешто слично на она што го зборуваа одамнешните.

82. Зборуваат: “И зарем кога ќе умреме и кога земја и коски ќе станеме ќе бидеме ли, навистина, оживеани?”

83. И порано веќе тоа ни беше ветено, нам и на предците наши; ова се само измислици на народите одамнешни.”

84. Кажи: “Па, чија е тогаш земјата и она што е на неа ако знаете?”

85. Ќе речат: “Аллахова е!” Кажи: “Е па, нема ли да се секавате?”

86. Кажи: “Кој е Господарот на седумте небеса и Господарот на Аршот голем?”

حَقِّ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ
إِذَا هُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴿٧٧﴾

وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ
وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٧٨﴾

وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٧٩﴾

وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتِلَافُ
الَّيْلِ وَالنَّهَارِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٨٠﴾

بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالِ الْأَوَّلُونَ ﴿٨١﴾

قَالُوا أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا أَوْنَا
لَنَعْبُدُهُنَّ لَعَبْوَةً ﴿٨٢﴾

لَقَدْ وُعِدْنَا نَحْنُ وَءَابَاؤُنَا هَٰذَا مِنْ قَبْلُ إِنْ هَٰذَا
إِلَّا أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٨٣﴾

قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿٨٤﴾

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٨٥﴾

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ
الْعَظِيمِ ﴿٨٦﴾

87. Ќе речат: “Аллах!” Кажите: “Е па, нема ли да бидете богобојазливи?”

88. Кажите: “Кој е Оној во чија рака е власта над секоја ствар? Кој штити и од Кого не може да се заштити. Е, само да знаете!”

89. Ќе речат: “Аллахова е!” Кажите: “Па како, тогаш, се восхитувате?”

90. Но, не! Ние им ја донесовме вистината а тие се, навистина, лашковци!

91. Аллах не си присвои дете и покрај Него нема друг бог. Тогаш, секој бог би го земал, секако, она што би го создал, и еднисодруги ќе се натпреваруваа. Возвишен е Аллах над она со што го опишуваат!

92. Зналец на невидливото и видливото... па, возвишен е Он над она што Му го здружуваат!

93. Кажите: “Господаре мој, ако посакуваш да ми го покажеш она со што им се ветува,

94. тогаш, Господаре мој, не ставај ме меѓу народот зулумка-рски!”

95. Ние сме моќни, секако, да ти го покажеме она што им се ветува.

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٨٧﴾

قُلْ مَنْ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ
وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٨﴾

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ ﴿٨٩﴾

بَلْ أَتَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٩٠﴾

مَا اخْتَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ
إِذَا أَذْهَبَ كُلَّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ
عَلَى بَعْضٍ مُّتَّبِعُونَ ﴿٩١﴾

عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَلَّى
عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٩٢﴾

قُلْ رَبِّ إِمَّا تُرِيدُنِي مَا يُوعَدُونَ ﴿٩٣﴾

رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٩٤﴾

وَإِنَّا عَلَى أَنْ نُرِيكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقَدِيرُونَ ﴿٩٥﴾

96. На злото возвратете со најдобро! Ние најдобро го знаеме она што го опишуваат!

97. И кажи: “Господаре мој, Тебе ти се приклонувам од привлечностите на шејтаните!

98. И Тебе ти се приклонувам, Господаре, од нивното присуство пред мене!”

99. И дури некому од нив кога ќе му дојде смртта, тој вели: “Господаре мој, врати ме;

100. ќе работам добро во она што го оставив.” А, не! Тоа се само зборови кои ги зборува. А зад нив, меѓутоа, има Берзах до Денот во кој ќе бидат оживеани!

101. И кога ќе се дувне во Сурлата... роднински врски еднисодруги веќе нема да има на Денот тој и не ќе се прашуваат за ништо.

102. Оние чии ваги ќе натежнат... оние, токму, се спасените!

103. А оние, пак, чии ваги нема да натежнат со добро... оние, токму, се упропастија самите себеси; во Цехеннемот за навек ќе останат!

104. Пламен ќе ги спржи по лицата нивни и во Цехеннемот ќе бидат обезличени:

أَدْفَعِ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ نَحْنُ أَعْلَمُ
بِمَا يَصِفُونَ ﴿٩٦﴾

وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيْطَانِ ﴿٩٧﴾

وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ ﴿٩٨﴾

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ ﴿٩٩﴾

لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ
هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٠٠﴾

فَإِذَا تُفْخَعُ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ
وَلَا يَنْسَاءُ لُبٌ ﴿١٠١﴾

فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ
هُمْ الْمُقْلِحُونَ ﴿١٠٢﴾

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا
أَنْفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ﴿١٠٣﴾

تَلْفَحُ وُجُوهَهُمُ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ ﴿١٠٤﴾

105. “Нели ви се кажувани ајетите Мои, а вие нив за лажни ги сметавте?”

أَلَمْ تَكُنْ أَتَىٰ تُنَلِّ عَلَىٰ عِلَّتِكُمْ
فَكَتُمِبَهَا تَكْذِبُوتُ ﴿١٥﴾

106. Ќе речат: “Господаре наш, надвладае со нас несреќата наша и останавме народ во заблуда скршнат!”

قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا
وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ ﴿١٦﴾

107. Господаре наш, извади нè од него, зашто, ако иста грешка направиме... та, тогаш сме, навистина, зулумќари!”

رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ ﴿١٧﴾

108. Аллах ќе рече: “Останете во него и не зборувајте Ми повеќе!”

قَالَ اخْسَرُوا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ ﴿١٨﴾

109. Меѓу робовите Мои има една дружина која, навистина, зборува: “Господаре наш, ние веруваме, прости ни и смилуј ни се зашто Ти си меѓу милостивите Најдобриот!”

إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَا
ءَامَنَّا فَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ﴿١٩﴾

110. Па, вие толку многу ги изигрувавте, така што заборававте на опомената Моја додека ги исмевавте.

فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ سِخْرِيًّا حَتَّىٰ أَنْسَوَكُمُ ذِكْرِي
وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ تَضْحَكُونَ ﴿٢٠﴾

111. Да, Јас денес ги наградив, затоа што беа трпеливи. Денес се, токму, победници!

إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا إِنَّهُمْ
هُمْ الْفَائِزُونَ ﴿٢١﴾

112. И ќе рече: “Колку години останавте на земјата?”

قُلْ كَمْ لَبِثْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ ﴿٢٢﴾

113. Ќе речат: “Останавме само еден ден или еден дел од еден ден. Па, прашај ги бројачите!”

قَالُوا لَيْسَ يَوْمًا أَوْ بَعْضُ يَوْمٍ فَسَلِ الْعَادِينَ ﴿٢٣﴾

114. Ќе рече: “Останавте само малку. Е, само кога би знаеле!

115. И мислевте ли, навистина, дека Ние ве создадовме залудно и дека, ете, Нам нема да Ни се вратите?”

116. Та, Аллах е Вишен! Владар вистински! Нема друг бог освен Него! Господарот на Аршот благороден!

117. И оној кој се повикува на друг бог освен Аллах нема доказ за тоа. Та, пресметката негова е кај Господарот негов. Неверниците, навистина, нема да успеат!

118. И кажи: “Господаре мој, прости и смилуј се! Ти си меѓу милостивите Најдобриот!” милостивите Најдобриот!”

ЕН-НУУР(Светлина) XXIII

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

1. Сура што Ние ја објавуваме и обврзувачка што ја одредуваме, и во која ајети јасни објавуваме за да се сеќавате!

2. На блудницата и блудникот, одделно, удрете им по сто корбачи. Во верата Аллахова, доколку верувате и во Аллах и

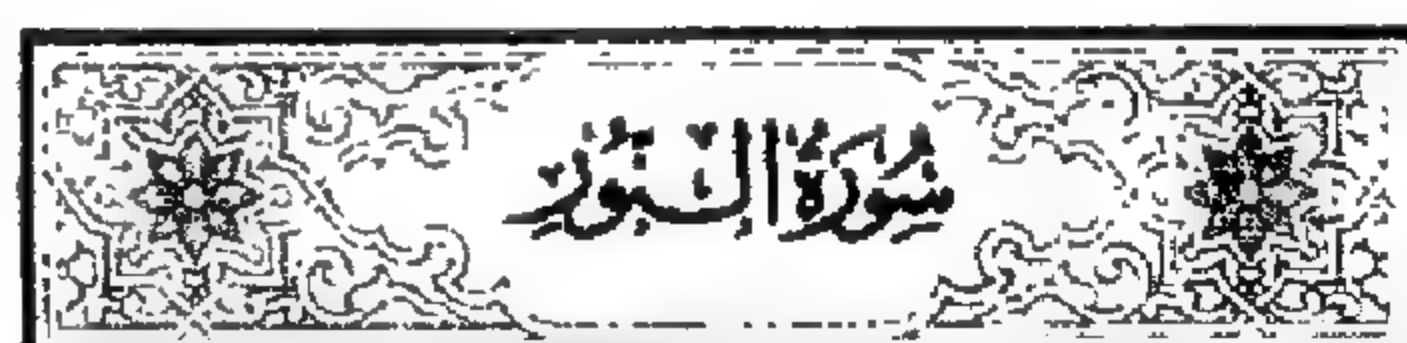
قُلْ إِن لِّبَشَرٍ إِلَّا قَلِيلًا لَّوَأَنَّكُمْ
كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١٤﴾

أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ
إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴿١١٥﴾

فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ ﴿١١٦﴾

وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا
حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴿١١٧﴾

وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ﴿١١٨﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سُورَةٌ أَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَأَنْزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ
لَّعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿١﴾

الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ
وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلْيَشْهَدْ عَذَابُهُمَا طَائِفَةٌ

во Денот суден, нека не ве обзеде при казната никакво сожалување. А при казната врз нив нека биде присутна една дружина верници!

3. Блудникот нека венча само блудница или многубошка, а блудницата нека ја венча само блудникот или многубожецот! Ете, тоа за верниците, секако, е забрането!

4. А оние кои ќе фрлаат лага врз чесните жени, а за тоа нема да донесат четири сведоци, удре-те им осумдесет корбачи и сведочењето нивно никогаш повеќе не примајте го. Тие се, токму, расипани!

5. Освен оние кои ќе се пока-јат по тоа и кои ќе се поправат. Та, Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

6. А на оние кои ќе фрлаат лага врз жените свои, кои немаат сведоци освен самите тие, сведочењето на еден од нив е да се заколне четирипати во Аллах дека тој, навистина, е меѓу искрените!

7. А петтиот пат нека се заколне со тоа дека проклет-

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١﴾

الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ
لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ
وَحُرِّمَ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢﴾

وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَا يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ
فَلَا جُلْدُ لَهُمْ تِسْعِينَ جَلْدَةً وَلَا يَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةٌ أَبَدًا
وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٣﴾

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِن بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
رَّحِيمٌ ﴿٤﴾

وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنفُسُهُمْ
فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ
لَمِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٥﴾

وَالْخَمْسَةَ أَنْ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ

ството Аллахово нека биде врз него, ако е меѓу лашковците!

8. Казната од неа ќе биде отстранета ако таа се заколне четирипати во Аллах дека тој, навистина, е меѓу лашковците!

9. А петтиот пат нека се заколне со тоа дека лутината Аллахова да падне врз неа, ако тој е меѓу искрените!

10. Е, кога не би била добрината Аллахова кон вас и милоста Негова...! И Аллах е Простувач и Мудар!

11. За оние здруженици меѓу вас, кои дојдоа со клевета, не мислете ли дека ви донесоа зло? Но, не! Тоа, токму, е добро за вас! Секому од нив му припаѓа дел за гревот што си го спечалил. А на оној меѓу нив кој, меѓутоа, ќе претера во делот свој, најмногу, му припаѓа казна голема!

12. Па зошто кога тоа го чувте, верниците и верничките помислија за себеси добро, и не рекоа: “Ова е клевета јасна!”

13. Зошто не донесоа за тоа четири сведоци? И бидејќи не донесоа сведоци тие се кај Аллах, токму, лашковци.

مِنَ الْكَذِبِينَ ﴿٧﴾

وَيَذَرُوهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعُ شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ
إِنَّهُ لَمِنَ الْكَذِبِينَ ﴿٨﴾

وَالْخُمْسَةَ أَنْ غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ
مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٩﴾

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ
تَوَّابٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾

إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِإِلْفِكُمْ غُصْبَةً مِنْكُمْ لَا تَحْسِبُوهُ شَرًّا
لَكُمْ بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَكُمْ لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ مَا أَكْتَسَبَ
مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ
عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١﴾

لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ
بِأَنْفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا هَذَا إِفْكٌ مُبِينٌ ﴿١٢﴾

لَوْلَا جَاءَ وَعَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا
بِالشُّهَدَاءِ فَأُولَئِكَ عِنْدَ اللَّهِ هُمُ الْكَذِبُونَ ﴿١٣﴾

14. А кога не би била добрина-та Аллахова кон вас и милоста Негова и на овој свет и на Ахирет би ве снашла, во она што западнавте, казна голема.

15. Кога тоа го пренесувавте со јазиците ваши и кога го кажувавте со устите ваши она за што, всушност, ништо не знаевте, сметајќи го тоа незначително, а тоа кај Аллах не е незначително,

16. кога тоа го чувте, зошто не рековте: “Што да зборуваме за ова? Возвишен си Ти! Ова е клевета голема!”

17. Аллах ве советува, ако сте верници, никогаш да не повторите такво нешто.

18. И Аллах ви ги објаснува ајетите. Аллах е Зналец и Мудар!

19. Оние кои посакуваат да се прошири срамното дело меѓу оние кои веруваат им припаѓа, навистина, казна болна и на овој свет и на Ахирет. Аллах знае, а вие не знаете.

20. А кога не би била добрината Аллахова кон вас и милоста Негова... Аллах, навистина, е Чувствителен и Сомилосен!

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَمَسَّكُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٤﴾

إِذْ تَلْقَوْنَهُ بِالسَّتِيكَرِ وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَتَحْسِبُونَهُ هِينًا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾

وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَذَا سُبْحَنَكَ هَذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ ﴿١٦﴾

يَعِظُكُمُ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٧﴾

وَيُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٨﴾

إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ ءَامَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٩﴾

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ رءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٢٠﴾

21. О верници, не следете ги стапалките шејтанови! А оној кој ги следи стапалките шејтанови, па, навистина, наредува срамно дело и зло. А кога не би била добрината Аллахова кон вас и милоста Негова никој од вас никогаш не би се очистил. Но, Аллах со посак Свој чисти. Аллах е Слушач и Зналец!

22. Добродушните меѓу вас и богатите нека не се колнат дека не ќе им помогнат на роднините, на сиромасите и на мухаџирите на Аллаховиот пат... Нека им простат и нека поминат преку тоа! Не посакувате ли Аллах да ви прости? Аллах е Простувач и Сомилосен!

23. Оние кои, навистина, фрлаат измислици по чесни жени вернички се проколнети и на овој свет и на Ахирет и ним им припаѓа казна голема

24. на Денот кога против нив ќе сведочат и јазиците нивни, и рацете нивни и нозете нивни за она што го работеа,

25. на Денот кога Аллах ќе го подмири долгот нивни, вистински, и ќе узнаат дека Аллах, навистина, е Вистина јасна!

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ
وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ
وَالْمُنْكَرِ وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا
مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي
مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢١﴾

وَلَا يَأْتَلِ أُولُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولِي
الْقُرْبَى وَالْمَسْكِينِ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ
وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٢﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْفَاضِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ
لُعِنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٢٣﴾

يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنَتُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ
بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾

يَوْمَ يُؤْفِكُ بِهِمُ اللَّهُ دِينَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ
أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ ﴿٢٥﴾

26. Лоши жени за лоши мажи, а лоши мажи за лоши жени. Добри жени за добри мажи, а добри мажи за добри жени. Тие не се виновни за она што другите за нив го зборуваат. Ним им припаѓа и прошка и 'рск благороден!

27. О верници, не влегувајте во други куќи, освен во вашите, сè додека не побарате дозвола и додека не ги поздравите членовите нивни. Ете, тоа е подобро за вас за да се сеќавате.

28. Па, ако во нив не најдете никого, не влегувајте во нив додека не добиете дозвола. А ако, пак, ви се каже да се вратите, па вратете се! Тоа е почесно за вас. Аллах, навистина, го знае она што го работите!

29. Не ви е грев да влегувате во куќите невселени, а во кои се наоѓаат стварите кои вам ви припаѓаат. Аллах го знае и она што го криете и она што го обелоденувате.

30. Кажи им на верниците да го соборат опулот свој и да ги чуваат срамните места свои. Ете, тоа е почесно за нив. Аллах, навистина, е Известен за она што го работат!

الْخَبِيثَاتُ لِلْخَبِيثِينَ وَالْخَبِيثُونَ لِلْخَبِيثَاتِ
وَالطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ
أُولَئِكَ مُبَرَّءُونَ مِمَّا يَقُولُونَ لَهُمْ
مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٢٦﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا
غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا وَتُسَلِّمُوا
عَلَى أَهْلِهَا ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٢٧﴾

فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا
حَتَّى يُؤْذَنَ لَكُمْ وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ ارْجِعُوا فَارْجِعُوا
هُوَ أَزْكَى لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ
فِيهَا مَتَاعٌ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ
وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿٢٩﴾

قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ
وَيَحْفَظُوا أَرْوَاحَهُمْ ذَلِكَ أَزْكَى لَهُمْ إِنْ أَرَادَ اللَّهُ
خَيْرًا يُمَآيَضِعُونَ ﴿٣٠﴾

31. И кажи им на верничките да ги соборат опулите свои и нека ги чуваат срамните места свои, и убавините свои, освен она што се гледа, и нека не ги покажуваат; превезите свои нека ги спуштат на градите. Убавините свои, исто така, нека не ги кажуваат на други, освен пред мажите свои и бабовците свои, или пред бабовците од мажите свои и синовите свои, или пред синовите од мажите свои, или пред браќата свои, или пред синовите од браќата свои, или пред синовите од сестрите свои, или пред пријателките свои, или пред робинките свои, или пред оние мажи кои немаат желба за жени или пред деца кои не знаат за срамните места на жените. И нека не удираат со нозете свои за да се слушне накитот што го кријат. И сите заедно покајте се, о верници, за да бидете спасени!

32. Венчавајте ги немажените и неженетите. Исто така и добрите робови ваши и робинките ваши. Ако се сиромашни Аллах ќе ги збогати од добрината Своја. Аллах е Неизмерен и Зналец!

33. Нека се воздржат оние кои немаат можност да се венчаат сè

وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَقْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ
فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ
مِنْهَا وَلَا يَضْرِبْنَ خُمْرِهِنَّ عَلَى جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ
زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ
أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِ
أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ
أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ
أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّابِعِينَ غَيْرِ أُولَى
الْإِرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا
عَلَى عَوْرَاتِ النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ
مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا
أِنَّهُ الْمُتَوَّبُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣١﴾

وَأَنْكِحُوا الْأَيَامَىٰ مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ
وَإِمَائِكُمْ إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ
وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٢﴾

وَلْيَسْتَغْفِرِ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتَّىٰ يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ

додека Аллах не ги збогати со добрината Своја. А оние кои се во сопственост ваша, кои посакуваат за тоа да се склучи договор...па, склучете, ако знаете дека при нив има добро. И дајте им од имотот Аллахов кој Он вам ви го даде! Девојките кои се во сопственост ваша, не терајте ги на блуд ако тие, секако, сакаат да бидат чесни, само за да спечалите некоја корист на овој свет. А кој ќе ги натера... па, Аллах, затоа што се присилени, кон нив е Простувач и Сомилосен!

34. Ние, секако, ви објавуваме ајети разјаснети и примери со оние кои поминаа пред вас, и Ука за богобојазливите!

35. Аллах е Светлина на небесата и на земјата. Светлината Негова е слична на светилка во сид вдлабната; светилката е во кандил, а кандилот е како ѕвезда која светлината ја ужарува од благородното стебло на маслинката, кое не е ни источно ни западно. Зејтинот само што не свети, иако е недопрен од оган. Светлина над светлина! Кон светлината Своја Аллах упатува кого сака. Ете, така Аллах им донесува пример на луѓето. Аллах знае сè!

مِنْ فَضْلِهِ وَالَّذِينَ يَبْتِغُونَ الْكِتَابَ بِمَا مَلَكَتْ
أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا وَءَاتُوهُمْ
مِنْ مَالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ وَلَا تُكْرِهُوا فَتَيَاتِكُمْ
عَلَى الْبِغَاءِ إِنْ أَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِّبَنَاتِكُمْ وَأَرْضُ الْحَيَوةِ
الدُّنْيَا وَمَنْ يُكْرِهْهُنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إِكْرَاهِهِنَّ
غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٢﴾

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مُبَيِّنَاتٍ وَمَثَلًا لِّلَّذِينَ
خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٣٤﴾

﴿٣٥﴾ اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مِثْلُ نُورِ
كَمِشْكَوْفٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ
الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ
مُبَرَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا
يَضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ تُونُورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي
اللَّهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَلَ
لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣٥﴾

36. Во куќите за кои Аллах дозволи да се подигаат... и во нив да се споменува името Аллахово. Го слават Него и наутро и навечер

37. луѓе кои не ги спречува трговијата и купопродажбата од споменувањето на Аллах, од клањањето намаз и од давањето зекат; се плашат од Денот во кој срцата и опулите ќе бидат вознемирени,

38. за Аллах да ги награди со она што е најубаво, за она што го работеа, и да им зголеми од добрината Своја. Аллах кому сака безмерно дарува!

39. Делата на оние кои не веруваат се како огледало во рамница, па жедниот помислува дека е вода. А штом до неа ќе се приближи ете, не ќе најде ништо. Ќе го најде Аллаха кај него и Он ќе му ја подмири сметката. Аллах е Брз Пресметувач!

40. Или, пак, како темнини во море кое го покриваат бранови еднинадруги, а над нив облаци: темнини еднинадруги натрупени така што, кога ќе се извади раката, ни прст не може да се види. На оној на кој Аллах не му

فِي بُيُوتٍ أَذِنَ اللَّهُ أَنْ تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا
أَسْمُهُ يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ﴿٣٦﴾

رِجَالٌ لَا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ
الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ
الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ ﴿٣٧﴾

لِيَجْزِيَ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَيزِيدَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ
وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٨﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَلُوهُمْ كَسْرَابٍ بِقَيْعَةٍ يَحْسَبُهُ
الظَّالِمَانُ مَاءً حَلًا إِذَا جَاءَهُ ثُمَّ يَمْحَدُهُ شَيْئًا
وَوَجَدَ اللَّهَ عِنْدَهُ فُوفًا بِحِسَابِهِ وَاللَّهُ
سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٣٩﴾

أَوْ كَظُلُمَاتٍ فِي بَحْرٍ لَجِّي يَغْشَاهُ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ
مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ سَحَابٌ ظُلُمَاتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ
بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَكْدُهُ لَمْ يَكْدِ بِرِثَاهَا وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللَّهُ
لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِنْ نُورٍ ﴿٤٠﴾

дава светлина тој и нема светлина!

41. Не знаеш ли дека Аллаха го слави сè она што е на небесата и на Земјата? И птиците, исто така, со крилја раширени. И се знае како да Му се клања и како да Го слави. Аллах го знае она што го работат!

42. Власта и на небесата и на Земјата е - Аллахова! Сврати-лиштето е - кон Аллах!

43. Не гледаш ли дека Аллах, навистина, ги турка облаците? Потоа Он ги спојува и ги натрупува еднинадруги. И гледаш како од нив излегува дожд. И како Он од облаците на небото, како брда големи, спушта град. Со него удира кого сака, а поштедува кого сака. Молњата Негова, ете, само што не ги ослепи очите!

44. И ноќта и денот Аллах ги врти наизменично! Во тоа има ибрет, навистина, за надарените со јасен опул!

45. А Аллах секое животно од вода го создаде. Некои од нив на стомак лазат, а некои од нив на две нозе одат, а некои, пак, на четири нозе одат. Аллах создава што сака. Аллах, навистина, е Кадар за сè!

الَّذِينَ يَسْبِيحُونَ اللَّهَ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَالطَّيْرِ صَفَفَتْ كُلٌّ قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهُ وَتَسْبِيحَهُ وَاللَّهُ
عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٤١﴾

وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿٤٢﴾

الَّذِينَ يَسْبِيحُونَ اللَّهَ يُزْجِي سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ
رُكَّامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ وَيَنْزِلُ
مِنَ السَّمَاءِ مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ
وَيَصْرِفُهُ عَنِ مَنْ يَشَاءُ يَكَادُ سَنَابِرُهُ يَذْهَبُ
بِالْأَبْصَارِ ﴿٤٣﴾

يُقَلِّبُ اللَّهُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي
الْأَبْصَارِ ﴿٤٤﴾

وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِنْ مَّاءٍ فَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى بَطْنِهِ
وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى أَرْبَعٍ
يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٥﴾

46. Да, Ние објавуваме ајети јасни. Аллах упатува по патот вистински кого сака.

47. И зборуваат: “Ние веруваме и во Аллах и во пејгамберот и послушни сме.” Една дружина меѓу нив, потоа, ги врти плеќите. Тие не се, токму, верници!

48. И кога ќе се повикаат кон Аллах и пејгамберот Негов за да им пресуди и на едни и на други, тогаш, една дружина меѓу нив е рамнодушна!

49. И му доаѓаат на пејгамберот потчинети, иако правдата е на страната нивна.

50. Има ли во срцата нивни болештина или се сомневаат или, пак, се плашат дека Аллах и пејгамберот Негов ќе им наштетат? Но, не! Тие се, токму, зулумкарите!

51. Кога ќе бидат повикани кон Аллах и пејгамберот Негов за да им пресудат и на едни и на други, верниците зборуваат: “Слушаме и послушни сме.” Тие се, токму, спасените!

52. Оние кои се послушни и на Аллах и на пејгамберот Негов, и кои стравуваат од Аллах и кои

لَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ مُبِينَاتٍ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ
إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤٦﴾

وَيَقُولُونَ ءَأَمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ تَوَلَّوْا
فَرِيقٌ مِنْهُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ
بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾

وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ
مِنْهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٤٨﴾

وَإِنْ يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعِنِينَ ﴿٤٩﴾

أَفِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَمْ أُرْقَبُوا أَمْ يَخَافُونَ أَنْ يَحْيِفَ اللَّهُ
عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُٔ بَلْ أُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٥٠﴾

إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ
لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَئِكَ
هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥١﴾

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَخْشَ اللَّهَ وَيَتَّقْهُ
فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٥٢﴾

изразуваат богобојазливост кон Него... да, победници се!

53. Оние кои се колнат во Аллах на верност, силно изразено, дека да им наредеше сигурно ќе излезеа да се борат... кажи: “Не колнете се! Послушноста, секако, е позната работа. Аллах, навистина, е Известен за она што го работите!”

54. Кажи: “Бидете послушни и на Аллах и на пејгамберот. Па, ако ги свртите плеќите... та, тој е одговорен за она за што е задолжен, а вие сте одговорни за она за што сте задолжени. А ако, пак, Му бидете послушни ќе бидете упатени.” Пејгамберот е задолжен само да извести јасно!

55. На оние меѓу вас кои веруваа и кои работеа добри дела Аллах им вети дека ќе бидат поставени халифи на земјава како што беа поставени халифи и оние пред нив, зајакнувајќи ја верата нивна со која е Он задоволен, и стравот нивни Он со сигурност нивна ќе го замени. Мене ме обожаваат и ништо не Ми здружуваат. А оние кои не веруваат, по тоа, се расипници, навистина!

56. И намаз извршувајте и зекат давајте и бидете послушни

﴿وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ أَمَرْتَهُمْ
لَيَخْرُجُنَّ قُلْ لَا تُقْسِمُوا طَاعَةٌ مَّعْرُوفَةٌ
إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٥٣﴾﴾

﴿قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا
عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَإِن تُطِيعُوهُ
تَهْتَدُوا وَمَعَ الرَّسُولِ إِلَّا أَلْبَاسٌ أَلْمِيتُ ﴿٥٤﴾﴾

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ
الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي
ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُم مِّن بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا
يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَن كَفَرَ
بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٥٥﴾﴾

﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ

на пејгамберот за да ви се смилува!

57. Не сметајте дека оние кои не веруваат ќе бидат моќни на земјава. Огнот е престојувалиштето нивно. Е, само колку лошо свратилиште е тоа!

58. О верници, оние кои се во сопственост ваша и оние кои уште немаат стигнато до полнолетство нека побараат дозвола од вас во три случаи: пред сабах намаз, кога ја оставате облеката ваша, на пладне и по јација намаз. Ете, тоа се три прилики ваши кога не сте облечени. По нив, ни тие ни вие немате грев да се посетувате едни со други. Ете, така Аллах ви ги објаснува ајетите Свои. Аллах е Зналец и Мудар!

59. Кога децата ваши ќе пораснат нека бараат дозвола да влезат како што бараа дозвола оние кои беа пред нив. Ете, така Аллах ви ги објаснува ајетите Свои. Аллах е Зналец и Мудар!

60. А жените кои веќе навлегоа во старост, кои не сакаат да се мажат, немаат грев да го тргнат превезот, но не покажувајќи ги убавините свои, а ако настојуваат да бидат чисти, па тоа е

لَعَلَّكُمْ تَرْحَمُونَ ﴿٥٧﴾

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ
وَمَا مِنْهُمْ النَّارُ وَلَيْسَ الْمَصِيرُ ﴿٥٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِيَسْتَفْذِنَكُمْ الَّذِينَ مَلَكَتْ
أَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ
مِّن قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِنَ الظَّهِيرَةِ
وَمِنْ بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ ثَلَاثُ عَوْرَاتٍ لَّكُمْ
لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَ هُنَّ
طَوَّافُونَ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ كَذَلِكَ
يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٩﴾

وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَفْذِنُوا
كَمَا أَسْتَفْذَنَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ
اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦٠﴾

وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ الَّتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا
فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَن يَضَعْنَ
ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ
وَأَن يَسْتَغْفِفْنَ خَيْرٌ لَهُنَّ وَاللَّهُ

подобро за нив. Аллах е Слушач и Зналец!

61. Немаат грев ни слепиот, ни куциот, ни болниот, а ни вие самите, да јадете во куќите ваши, или во куќите од бабовците ваши, или во куќите од мајките ваши, или во куќите од браќата ваши, или во куќите од сестрите ваши, или во куќите од мицовците ваши, или во куќите од алите ваши, или во куќите од дајцовците ваши, или во куќите од тезите ваши, или во куќите чии клучеви се во сопственост ваша или, пак, кај пријателите ваши. Немате грев да јадете заедно или одделно. А кога ќе влегувате во куќите... па, поздравете ги, лично, со поздрав Аллахов, благороден и убав. Ете, така Аллах ви ги објаснува ајетите за да се вразумите!

62. Да, верници се оние кои веруваат во Аллах и во пејгамберот Негов. А кога се заедно со пејгамберот, при некоја работа заедничка, не одат сè додека не побараат дозвола од него. Оние кои бараат дозвола од тебе, навистина, се оние кои веруваат во Аллах и во пејгамберот Негов. А ако, пак, побараат дозвола од тебе за некоја нивна работа, дај му дозвола на оној од

سَمِيعٌ عَلَيْهِ

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ
وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى أَنْفُسِكُمْ
أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ
أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ
أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَعْمَامِكُمْ
أَوْ بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ
أَوْ بُيُوتِ خَالَاتِكُمْ أَوْ مَا مَلَكَتُمْ
مَفَاتِحَهُ أَوْ صَدِيقِكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ
جُنَاحٌ أَنْ تَأْكُلُوا جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا إِذَا
دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةً
مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُبَرَكَةٌ طَيِّبَةٌ
كَذَلِكَ يَبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ
لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٦١﴾

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ عَلَى أَمْرٍ جَامِعٍ لَمْ يَذْهَبُوا
حَتَّى يَسْتَأْذِنُوا إِنْ الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ أُولَئِكَ
الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِذَا أَسْتَأْذَنُوكَ
لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ فَأَذَنْ لِمَنْ شِئْتَ مِنْهُمْ
وَأَسْتَغْفِرْ لَهُمْ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٦٢﴾

Аллах за нив. Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

63. Повикот на пејгамберот меѓу вас не сметајте го како повикот ваш кој го упатувате еднинадруги. Аллах, секако, ги знае оние меѓу вас кои бегаат кришум. Оние кои се спротиставуваат на наредбата Негова нека бидат внимателни: ќе ги снајде искушение или ќе ги снајде казна болна!

64. Сè што е на небесата и на Земјата, навистина, е - Аллахово - зарем не? Да, Он ја знае состојбата ваша, и на Денот во кој ќе Му се вратат... па, ете, Он ќе ги извести за она што го работеа. Аллах знае сè!

ЕЛ-ФУРКАН (Разделувач)

XXV

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Нека е возвишен Оној кој го објави Разделувачот на вистината од невестината до робот Свој за да биде Опомена за световите!

2. Оној чија власт на небесата и на Земјата е - Негова, Кој не си присвои дете, Кој во власта не зема здружник, и Кој ја создаде секоја ствар, па ја определи со мера определена!

لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ
بَعْضِكُمْ بَعْضًا قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ
يَتَسَلَّلُونَ مِنْكُمْ لِوَاذٍ فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ
عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٣﴾

أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قَدْ يَعْلَمُ
مَا أَنتُمْ عَلَيْهِ وَيَوْمَ يُزْجَعُونَ إِلَيْهِ فَيُنْتِظَهُمْ
يَعْمَلُونَ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٤﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ
لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا ﴿١﴾

الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ
وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ
وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا ﴿٢﴾

3. И тие покрај Аллах прифатија други божества кои не создаваат ништо, а тие, токму, се создадени; за себеси немаат моќ ни да си користат ни да си наштетат, ниту да усмртат ниту да оживеат, или, пак, по смртта да оживеат.

4. А неверниците зборуваа: “Ова е само клевета кој тој ја измислува и во што, секако, му помагаат други луѓе.” Да, тие носат лага и измама!

5. Зборуваат: “Овие се приказки на одамнешните кои ги пропиша и му се кажуваат наутро и навечер.”

6. Кажи: “Кур’анот го објави Оној кој ја знае тајната на небесата и на Земјата.” Он, навистина, е Простувач и Сомилосен!

7. И зборуваат: “Што му е на овој пејгамбер? Јаде храна и шета по чаршиите? Зошто не му е испратен мелек па да биде со него опоменувач?”

8. Или да му се спушти ризница или, пак, да има бавча од која ќе јаде?” Зулумкарите зборуваат уште и: “Вие следете само опседнат човек!”

9. Погледни какви примери за тебе донесуваат! Ете, така

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا
وَهُمْ يُخْلَقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ ضَرًّا
وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَاةً
وَلَا نُشُورًا ﴿٢٥﴾

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا إِفْكٌ افْتَرَاهُ وَأَعَانَهُ
عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ فَقَدْ جَاءُوا ظُلْمًا وَزُورًا ﴿٢٦﴾

وَقَالُوا أَأَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ اكْتَتَبَهَا
فَهِىَ ثَمَلَى عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٢٧﴾

قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٢٨﴾

وَقَالُوا مَا هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ
وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ لَوْلَا أَنْزَلَ إِلَهُهُ مَلَكٌ
فَيَكُونُ مَعَهُ نَذِيرًا ﴿٢٩﴾

أَوْ يُنْفَخَ إِلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ
يَأْكُلُ مِنْهَا وَقَالَ الظَّالِمُونَ
إِنْ تَسْبَحُونَ إِلَّا أَرْجُلًا مَسْحُورًا ﴿٣٠﴾

أَنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَلَ فَضَلُّوا

тргнаа во заблуда и не можат да се вратат по патот вистински!

10. Нека биде вишен Оној кој, доколку посака, ќе ти даде подобро од тоа: бавчи низ кои реки течат; ќе ти даде, исто така и дворови.

11. Но, не! Го сметаа за лажен Часот! А за оној кој го смета Часот за лажен Ние подготвивме казна огнена.

12. Кога ќе им се укаже од место далечно, слушаат беснило и вриење.

13. А кога ќе бидат фрлени во теснец со врзани раце, ќе се молат за пропаст.

14. “Не молете се денес за една пропаст, туку молете се за многу пропасти!”

15. Кажи: “Тоа е подобро или пак е подобар Ценнетот на вечноста, ветен за богобојазливите?” Ете, тоа е, токму, наградата и свратилиштето нивно.

16. Во него за нив има сè што ќе посакаат, за навек! Одговорноста за тоа ветување е во надлежност на Господарот твој.

فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ﴿١﴾

تَبَارَكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذَلِكَ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلُ
لَكَ قُصُورًا ﴿١٠﴾

بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَبَ
بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا ﴿١١﴾

إِذَا رَأَوْهُمْ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغِيْطًا
وَزَفِيرًا ﴿١٢﴾

وَإِذَا الْقَوَاِمُهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مَقْرَبِينَ
دَعَوْا هُنَالِكَ ثُبُورًا ﴿١٣﴾

لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا وَادْعُوا ثُبُورًا
كَثِيرًا ﴿١٤﴾

قُلْ أَذَلِكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وُعدَ
الْمُتَّقُونَ ؕ كَانَتْ لَهُمْ جَرَائِدُ وَمَصِيرًا ﴿١٥﴾

لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ خَالِدِينَ
كَانَ عَلَى رَبِّكَ وَعْدًا مَسْئُولًا ﴿١٦﴾

17. А на Денот кога Он ќе ги збере, и она што го обожаваа, освен Аллах, и кога Он ќе рече: “Вие ли во заблуда ги скршнувавте робовите Мои или, пак, тие во заблуда си скршнаа од патот вистински?”

18. Ќе речат: “Славен биди Ти! Да, не ни требаше да земаме други заштитници освен Тебе, но Ти, ним и на бабовците нивни, им даде да уживаат сè додека не заборавија да се сеќаваат на Тебе.” Беше народ кој, секако, пропадна!

19. Да, тие го сметаат за лажно она што го зборуваат. Не ќе можете да ја отстраните маката нивна а ниту, пак, да им помогнете. А на оној од вас кој ќе направи зулум ... Ние ќе му дадеме да вкуси казна голема.

20. Ние не испративме пејга - бери пред тебе кои не јадеа храна и кои не шетаа по чаршиите. Едни со други во искушение Ние ве доведуваме. Е па, ќе се стрпете ли! Господарот твој гледа!

21. Оние кои не полгаат надеж во Средбата наша, зборуваат: “Зошто не ни се спуштаат мелеки или, пак, зошто не го гледаме Господарот наш?” Тие веќе се дучеја во душите нивни, наголемо зе изнасилија.

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
فَيَقُولُ أَأَنْتُمْ أَضَلَلْتُمْ عِبَادِي هَؤُلَاءِ
أَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ ﴿١٧﴾

قَالُوا سُبْحَنَكَ مَا كَانَ يُدْعَى لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ
مِنْ دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنْ مَتَّعْتَهُمْ
وَأَبَاءَهُمْ هُمْ حَتَّى نَسُوا الذِّكْرَ
وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا ﴿١٨﴾

فَقَدْ كَذَّبْتُمْ بِمَا تَقُولُونَ
فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا وَلَا نَصْرًا وَمَنْ يَظْلِمِ
مِنْكُمْ نُذِقْهُ عَذَابًا كَبِيرًا ﴿١٩﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ
لَيَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِي الْأَسْوَاقِ
وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً
أَتَصْبِرُونَ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا ﴿٢٠﴾

❖ وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَ نَا لَوْلَا أَنْزِلَ عَلَيْنَا
الْمَلَكُ أَوْ نَرَى رَبَّنَا لَقَدِ اسْتَكْبَرُوا
فِي أَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْا عُتُوًّا كَبِيرًا ﴿٢١﴾

22. На Денот во кој ќе ги видат мелеките ќе нема за силниците никаква радосница; ќе речат: “Сочувај нè!”

23. И Ние ќе пристапиме кон делата нивни и пепел и прав ќе ги направиме.

24. Жителите ценетски на Денот тој ќе бидат сместени во најубаво престојувалиште и ќе се одмараат во најубава почивка,

25. Ден ќе биде тоа во кој небесата ќе се расцепат во тенки облаци и Ден во кој мелеките ќе се спуштаат.

26. Тогаш власта вистинска ќе му припадне на Милостивиот, а за неверниците на Денот тој ќе биде неподносливо.

27. Ден во кој зулумќарот ќе ги крши прстите од рацете свои, велејќи: “Тешко мене! Друг пат, освен патот на пејгамберот прифатив!

28. О тешко мене! О пропаст моја! Е, да не земав друг пријател!

29. Ме одврати од Опомената веќе по нејзиното доаѓање до мене!” Шејтанот, навистина, останува за човекот предавник!

يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَائِكَةَ لَا بُشْرَىٰ يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ
وَيَقُولُونَ حِجْرًا مَّتَّجُورًا ﴿٢٢﴾

وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ
هَبَاءً مَّنْثُورًا ﴿٢٣﴾

أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُّسْتَقَرًّا
وَأَحْسَنُ مَقِيلًا ﴿٢٤﴾

وَيَوْمَ تَشَقَّقُ السَّمَاءُ بِالْغَمَمِ وَنُزِلَ الْمَلَائِكَةُ تَنْزِيلًا ﴿٢٥﴾

الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ الْهَاقُّ لِلرَّحْمَنِ
وَكَانَ يَوْمًا عَلَى الْكَافِرِينَ عَسِيرًا ﴿٢٦﴾

وَيَوْمَ يَعْصُ الظَّالِمُ عَلَىٰ يَدَيْهِ يَقُولُ
يَلْبِسَنِي أَنَاخَذَ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا ﴿٢٧﴾

يَنوَيْلُنِي لَيْتَنِي لَمْ أَخَذْ فَلَانَا خَلِيلًا ﴿٢٨﴾

لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي
وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا ﴿٢٩﴾

30. И пејгамберот рече: “Господаре, народот мој, навистина, го прифати овој Кур’ан како отпадок!”

31. И ете, така за секој пејгамбер меѓу силниците Ние определивме непријател. Доста ти е што во Господарот твој имаш упатувач и поддржник.

32. Оние кои не веруваат, велат: “Зошто не му е објавен Кур’анот во целост, во еден замав?” Ете, така Ние го објавуваме за да го утврдиме со него срцето твое. Така, дел по дел среден, Ние го објавуваме.

33. И тие не ќе донесат никаков урнек а Ние да не ти донесеме вистина и најдобро толкување.

34. Оние со наведнатите лица кон Џехеннемот ќе бидат во најлошо место и беспаке.

35. И на Муса Ние, секако, му објавивме Книга, а брат му Харун за поддржник го одредивме,

36. па, рековме: “Одете до народот кој ги сметаше за лажни ајетите Наши” - а потоа народот Ние го семавме.

37. А и на народот на Нух, исто така, зашто ги сметаше за лажни

وَقَالَ الرَّسُولُ يَرْبِّ إِنِّي أَخَذُوا
هَذَا الْقُرْآنَ أَن مَهْجُورًا ﴿٣٠﴾

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِّنَ الْمُجْرِمِينَ
وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ هَادِيًا وَنَصِيرًا ﴿٣١﴾

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً
وَاحِدَةً كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ
فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا ﴿٣٢﴾

وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ
وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا ﴿٣٣﴾

الَّذِينَ يُحْشَرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ
أُولَٰئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٣٤﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ
وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ وَزِيرًا ﴿٣٥﴾

فَقُلْنَا أَذْهَبَا إِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا
فَدَمَرْنَاهُمْ تَدْمِيرًا ﴿٣٦﴾

وَقَوْمَ نُوحٍ لَّمَّا كَذَبُوا الرُّسُلَ أَغْرَقْنَاهُمْ

пејгамберите, Ние го потопивме, и одредивме да биде знамение за луѓето. А за зулумќарите Ние болна казна подготвивме.

38. А и Ад и Семуд и жителите на Ресе, и поколенија многу меѓу нив Ние уништивме.

39. И за секој народ, меѓутоа, Ние донесовме примери и, потоа, го снемавме.

40. А, секако, поминуваат пакосни крај градот врз кого се истури дожд. А не го приметуваат ли? И дури на оживувањето не се надеваат!

41. И кога ќе те здогледаат те прифаќаат само како предмет на исмевање: “Овој ли Аллах го испрати како пејгамбер?”

42. Ете, така само што не нè одврати од божествата наши; но ние сме при нив истрајни.” Ќе узнаат, кога ќе ја здогледат казната, кој скршна во беспаке.

43. Го виде ли оној кој ја прифати страста за божество свое? Ќе бидеш ли негов закрилник?

44. Сметаш ли дека мнозинството меѓу нив, навистина, слуша или разбира?

وَجَعَلْنَاهُمْ لِلنَّاسِ آيَةً وَأَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٣٧﴾

وَعَادَ آدَ وَثَمُودَ وَأَصْحَابَ الرِّمِّ وَقُرُونًا بَيْنَ ذَلِكَ كَثِيرًا ﴿٣٨﴾

وَكُلًّا ضَرَبْنَاهُ الْأَمْثَلُ وَكُلًّا تَبَّرْنَا تَتْنِيرًا ﴿٣٩﴾

وَلَقَدْ أَنزَلْنَا عَلَى الْقَرْيَةِ الَّتِي أَمْطَرَتْ مَطَرًا سَوِيًّا أَفْكَمَ يَكُونُوا يُرْوَاهَا بِلْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ نُشُورًا ﴿٤٠﴾

وَإِذَا رَأَوْكَ إِن يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوءًا أَهَذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا ﴿٤١﴾

إِنْ كَادَ لَيُضِلَّنَا عَنْ إِلَهِنَا لَوْلَا أَن صَبَرْنَا عَلَيْهَا وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ حَيْثُ يَرَوْنَ الْعَذَابَ مَنْ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٤٢﴾

أَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا ﴿٤٣﴾

أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٤٤﴾

Тие се како добиток. Тие се, токму, во беспаке!

45. Не гледаш ли како Господарот твој ја простира сенката и кога сака Он, навистина, ја прави да биде починка, а потоа сонцето за неа го прави знамение;

46. потоа кон Нас полека ја прибираме.

47. И Он нокта ви ја определи за постела, а сонот за одмор, а денот пак за патување.

48. И Он испраќа ветар како радосница пред милоста Своја, а од небо Ние чиста вода спуштаме,

49. за да го оживееме со неа мртвиот предел и да ги напоиме многуте луѓе и животни кои Ние ги создадовме.

50. Да, за ова им изнесувавме многу за да се сетат. Но, мнозинството на луѓето, неверувајќи, одбиваше.

51. Кога Ние би посакале во секој град сигурно ќе испратевме опоменувач!

52. Па, не заборава на неверниците и, со помош на Кур'анот, бори се со сета сила.

أَلَمْ تَرَ إِلَى رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسُ عَلَيْهِ دَلِيلًا ﴿١٥﴾

ثُمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا ﴿١٦﴾

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الَّيْلَ لِبَاسًا وَالنَّوْمَ سُبَاتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ تُشُورًا ﴿١٧﴾

وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ بُشْرًا بَدَئَ رَحْمَتِهِ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا ﴿١٨﴾

لِنُخْرِجَ بِهِ بَلَدَةً مَيِّتًا وَنُسْقِيَهُ مِمَّا خَلَقْنَا أَنْعَمًا وَأُنَاسِي كَثِيرًا ﴿١٩﴾

وَلَقَدْ صَرَّفْنَاهُ بَيْنَهُمْ لِيَذَّكَّرُوا فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ﴿٢٠﴾

وَلَوْ شِئْنَا لَبَعَثْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ تَذِيرًا ﴿٢١﴾

فَلَا تُطِيعُ الْكَافِرِينَ وَجَاهِدْهُمْ بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا ﴿٢٢﴾

53. И Он е Оној кој одвои едноодруго две мориња: едното питко и ладно, а другото солено и горчливо. И меѓу нив одреди меѓупростор и испречи препрека.

54. И Он од вода создаде човек па од него направи роднина и сватовштина. Господарот твој е Кадар!

55. А тие ги обожаваат, освен Аллах, оние кои не си користат и кои не си штетат. Неверникот кон Господарот свој ги врти плеќите.

56. И Ние те испративме само како опоменувач и радосник.

57. Кажи: “Не барам од вас за ова никаква награда, освен оној кој сака, да тргне по патот на Господарот Свој.”

58. И потпри се врз Живиот кој не умира, и слави Го со славата Негова. И за Него е доволно тоа што е Известен за гревовите на робовите Свои:

59. Оној кој ги создаде небесата и Земјата, и она што е меѓу нив, за шест дена, а потоа се утврди на Аршот, Милостивиот. Па, прашај го за Него известениот!

60. И кога ќе им се рече: “Паднете Му на сецде на Мило-

وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ
وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا
وَحِجْرًا مَّحْجُورًا ﴿٥٣﴾

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ
نَسَبًا وَصِهْرًا وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا ﴿٥٤﴾

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ
وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَى رَبِّهِ ظَهِيرًا ﴿٥٥﴾

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٥٦﴾

قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ
أَنْ يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿٥٧﴾

وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ
بِحَمْدِهِ وَكَفَىٰ بِهِ إِذْ تُؤَيَّدُ عِبَادُهُ خَبِيرًا ﴿٥٨﴾

الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا
فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمَنُ
فَسْأَلْ بِهِ خَبِيرًا ﴿٥٩﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ

стивиот, велат: “А кој е Милостивиот? Да паднеме ли на сецде за она за што ти ни наредуваш?” И се зголемува отуѓувањето нивно!

61. Возвишен нека е Он кој на небесата создаде созвездие во кое светилка постави и Месечина осветлена.

62. И Он е Оној кој ја создаде ноќта и денот да се сменуваат, за оној кој посакува да се споменува или кој пак посакува да се заблагодарува.

63. И еве кои се робовите на Милостивиот: оние кои одат по земјата достоинствено, и кога незнајковците ќе им се обратат, велат “Селам!”

64. И оние кои ноќите ги поминуваат, паѓајќи на сецде и стоејќи пред Господарот свој,

65. и оние кои зборуваат: “Господаре наш, оддалечи нè од казната цехенемска.” Казната цехенемска ќе биде, навистина, неминовна;

66. да, таа е лошо престојувалиште и утврдувалиште.

67. А оние кои, кога трошат, расипнички тоа не го прават, и кои исто така не се скржави, туку заземаат средина,

أَنسَجِدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا ﴿٦٠﴾

نَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا ﴿٦١﴾

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِّمَن أَرَادَ أَن يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا ﴿٦٢﴾

وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا ﴿٦٣﴾

وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا ﴿٦٤﴾

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ﴿٦٥﴾

إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٦٦﴾

وَالَّذِينَ إِذَا أَنفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا ﴿٦٧﴾

68. и кои, освен на Аллах не се повикуваат на друг бог, и кои не убиваат никого за кого забрани Аллах, освен по правда... А оној кој ова го прави ќе вкуси грев.

69. Ќе му се удвои казната на Денот суден и во неа за навек ќе биде понижен,

70. освен оној кој ќе се покае, кој верува и кој работи добро дело. На таквите Аллах ќе им ги промени нивните лоши дела со добри. Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

71. А оној кој ќе се покае и кој ќе сработи добро дело... па, тој, навистина, се враќа кон Аллах со покајание, како покајник,

72. и оние кои не сведочат лажно, и кога ќе поминат крај нешто безработно, поминуваат достоинствено,

73. и оние на кои ќе им се споменат ајетите на Господарот нивни не остануваат ни глуви ни слепи;

74. и оние кои зборуваат: “Господаре наш, подари ни од жените наши и потомствата наши радост во очите и одреди да бидеме водачи на богобојазливите!”

وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ
النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ
وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ﴿٦٨﴾

يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ
مُهَنًا ﴿٦٩﴾

إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا
فَأُولَٰئِكَ يَدْفَعُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ
وَمَا كَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧٠﴾

وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ
مَتَابًا ﴿٧١﴾

وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ
مَرُّوا كِرَامًا ﴿٧٢﴾

وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ
لَمْ يَخِرُّوا عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا ﴿٧٣﴾

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا
وَذُرِّيَّتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْ لَنَا
لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا ﴿٧٤﴾

75. Бидејќи беа трпеливи ќе бидат наградени со соби и во нив ќе се секаваат и со поздрав и со селам:

76. во нив за навек ќе останат. И ете, колку убаво престојувалиште и одморалиште ќе биде тоа!

77. Кажи: “Кога не би биле довите ваши, Господарот мој не ќе се грижеше за вас. Да, лажевите па затоа казната е неминовна.”

ЕШ-ШУАРА (Поети) XXVI

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Та, син, мим!
2. Еве ајети од Книгата јасна!
3. Ќе ја жалостиш ли душата твоја затоа што тие не веруваат?
4. Кога би сакале би им испратиле знамение, па вратовите нивни ќе останат наведнати.
5. И ниедна нова опомена ним не им дојде од Милостивиот, а да не беа кон неа рамнодушни!
6. Да, лажеа, навистина! И сигурно е дека ќе им дојдат вести за она за што се исмеваа.

أُولَٰئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا
وَيُلْقَوْنَ فِيهَا حَبْحَبَةً وَسَلَامًا ﴿٧٥﴾

خَالِدِينَ فِيهَا حَسُنَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٧٦﴾

قُلْ مَا يَعْذِرُكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ
فَقَدْ كَذَبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا ﴿٧٧﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طسّم ﴿١﴾

تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿٢﴾

لَعَلَّكَ بَدِخْتَ نَفْسَكَ إِلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٣﴾

إِنْ شَاءَ نَزَّلْ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ آيَةً فَظَلَّتْ
أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ ﴿٤﴾

وَمَا يَأْنِيهِمْ مِنْ ذِكْرِ مِنَ الرَّحْمَنِ مُحَدَّثٍ
إِلَّا كَانُوا عَنْهُ مُعْرِضِينَ ﴿٥﴾

فَقَدْ كَذَبُوا فَسَيَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا كَانُوا
يَدَّيْسْتَهُزُّونَ ﴿٦﴾

7. Не гледаат ли на земјата? Па, колку видови растенија благородни Ние одредуваме да 'ртат?

8. Во тоа, секако, има знамение. А мнозинството од нив, навистина, не се верници.

9. Да, Господарот твој е токму Оној кој е Моќен и Сомилосен!

10. И кога Господарот твој го повика Муса: "Обрати му се на народот зулумкарски!"

11. Народот на фараонот, можеби, ќе биде богобојазлив.

12. Муса рече: "Господаре мој, јас, навистина, се плашам да не ме сметаат за лашко,

13. да не ми се стеснат градите и да не ми се заочи јазикот - испрати го Харуна,

14. јас кон нив згрешив па се плашам да не ме убијат."

15. Аллах рече: "Никогаш! Одете двајцата со знаменијата Наши. Да, Ние ќе бидеме со вас и ќе ве слушаме!"

16. Одете до фараонот, па речете му: "Ние сме, навистина, пејгамбери од Господарот на световите,

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ كَمَا أَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ ﴿٧﴾

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٩﴾

وَإِذْ نَادَىٰ رَبُّكَ مُوسَىٰ أَنْ أَنْتَ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠﴾

قَوْمَ فِرْعَوْنَ أَلا يَنْفَقُونَ ﴿١١﴾

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿١٢﴾

وَيَضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ إِلَىٰ هَارُونَ ﴿١٣﴾

وَلَهُمْ عَلَىٰ ذَنْبٍ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ﴿١٤﴾

قَالَ كَلَّا فَادْهَبَا بِآيَاتِنَا إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَمِعُونَ ﴿١٥﴾

فَأَنبَأَ فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾

17. испрати ги со нас синовите Израилови!”

18. Фараонот рече: “Нели те воспитувавме меѓу нас додека беше дете, и нели остана меѓу нас доста години од животот твој?”

19. И го направи она што го направи; и ти си меѓу неверниците.”

20. Муса рече: “Тоа го направив тогаш кога бев еден меѓу оние кои скршнаа во заблуда!

21. И бидејќи се плашев од вас, побегнав и така Господарот мој ми подари мудрост и ме одреди да бидам меѓу пејгамберите.

22. Тоа ли е добродетелство кое ти ми го префрлуваш? Тоа ли е она што ги направи робови синовите Израилови?”

23. Фараонот рече: “Кој е Господарот на световите?”

24. Муса рече: “Господарот на небото и на Земјата и на она што е меѓу нив - само ако сте уверени.”

25. Фараонот им рече на оние околу себе: “Не чувте ли?”

أَنۡ أَرْسِلَ مَعَنَابِيۡ إِسْرَءِيۡلَ ﴿١٧﴾

قَالَ أَلَمْ نُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدًا وَلَبِثْتَ فِينَا
مِنۡ عُمُرِكَ سِنِينَ ﴿١٨﴾

وَفَعَلْتَ فَعَلْتَكَ الَّتِي فَعَلْتَ
وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿١٩﴾

قَالَ فَعَلْتُهَا إِذَا وَأَنَا مِنَ الضَّالِّينَ ﴿٢٠﴾

فَقَرَرْتُ مِنكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا
وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢١﴾

وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَيَّ أَنۡ عِبَدْتَ بَنِي إِسْرَءِيۡلَ ﴿٢٢﴾

قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٣﴾

قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
إِن كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ﴿٢٤﴾

قَالَ لِمَنۡ حَوْلَهُۥٓ أَلَا تَسْمَعُونَ ﴿٢٥﴾

26. Муса рече: “Господарот ваш и Господарот на предците ваши одамнешни.”

27. Фараонот рече: “Пејгамберот ваш, кој ви е испратен, е луд, навистина!”

28. Муса рече: “Господарот на Исток и на Запад и на она што е меѓу нив - само ако размислувате.”

29. Фараонот рече: “Ако прифатиш друг бог освен мене, сигурно, ќе те сместам меѓу затворениците.”

30. Муса рече: “Дали и тогаш ако ти донесам јасна ствар?”

31. Фараонот рече: “Па, донеси нешто такво ако си меѓу искрените!”

32. И Муса го фрли стапот свој и тој, ете би змија вистинска.

33. И ја извади раката, а таа ете - бела за посматрачите!

34. И фараонот им рече на големците околу себе: “Овој, навистина, е волшебник зналец,

35. кој сака да ве истера со волшебништвото негово од земјата ваша. Па, што заповедате?”

قَالَ رَبُّكُمْ رَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٦﴾

قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمُ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمُ لَمَجْنُونٌ ﴿٢٧﴾

قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا
إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢٨﴾

قَالَ لَنْ أَخَذَتْ إِلَهًا غَيْرِي لِأَجْعَلَكَ
مِنَ الْمَسْجُونِينَ ﴿٢٩﴾

قَالَ أَوْ لَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُّبِينٍ ﴿٣٠﴾

قَالَ فَأْتِ بِهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٣١﴾

فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ﴿٣٢﴾

وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّاظِرِينَ ﴿٣٣﴾

قَالَ لِلْمَلَإِ حَوْلَهُ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ ﴿٣٤﴾

يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُم مِّنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ فَعَاذًا
تَأْمُرُونَ ﴿٣٥﴾

36. Тие рекоа: “Продолжи му го рокот нему и на брат му и испрати по градовите да се збираат,

37. ќе ти доаѓаат со секакви волшебници зналци.”

38. И тогаш волшебниците се собраа на едно место одредено и во ден познат.

39. И на луѓето им беше речено: “Се собравте ли,

40. за да ги следиме волшебниците, ако тие победат?”

41. И бидејќи стигнаа волшебниците, на фараонот му рекоа: “Ќе имаме ли награда некаква ако, секако, испаднеме победници?”

42. Фараонот рече: “Да, во тој случај вие ќе бидете меѓу мене блиските!”

43. И Муса им рече: “Фрлете го она што имате да го фрлите!”

44. И тие тогаш ги фрлија јажињата свои и стаповите свои, и усилено му рекоа на фараонот: “Да, ние ќе испаднеме победници!”

45. Па, Муса го фрли стапот свој и кога тоа ете - го проголта сè она што тие го изведоа.

قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَبْعَثْ فِي الدَّائِنِ خَشِيرِينَ ﴿٣٦﴾

يَأْتُونَكَ بِكُلِّ سِحْرٍ عَظِيمٍ ﴿٣٧﴾

فَجَمَعَ السَّحَرَةُ لِمِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ﴿٣٨﴾

وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُجْتَمِعُونَ ﴿٣٩﴾

لَعَلَّنَا نَتَّبِعَ السَّحَرَةَ إِنْ كَانُوا هُمْ الْغَالِبِينَ ﴿٤٠﴾

فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَإِنَّا لَنَأْجُرُكَ إِن كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿٤١﴾

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ إِذَا لَئِن الْمُقَرَّبِينَ ﴿٤٢﴾

قَالَ لَهُمْ مُوسَى الْقَوْمَ إِنَّمَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ ﴿٤٣﴾

فَالْقَوَاجِبَ لَهُمْ وَعَصَبِيَهُمْ وَقَالُوا بَعِزَّةَ فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ الْغَالِبُونَ ﴿٤٤﴾

فَأَلْقَى مُوسَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿٤٥﴾

46. И тогаш волшебниците се фрлија на земја, поклонувајќи се,

فَأَلْقَى السَّحَرَةُ سَجْدِينَ ﴿٤٦﴾

47. велејќи: “Веруваме во Господарот на световите,

قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٧﴾

48. Господарот на Муса и на Харун!”

رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ ﴿٤٨﴾

49. Фараонот рече: “Ќе му поверувате ли пред да ви дозволам? Како кога тој е ваш учител кој, навистина, ве поучи со волшебништво? Па, ќе узнаете! Сигурно е дека ќе ви ги исечам и рацете ваши и нозете ваши накрстно, и сите сигурно ќе ве распнам!”

قَالَ آمَنْتُمْ لِمُوقِبَلٍ أَنِ أَدْنَا لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ لَا أَقْطَعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَلَا أَصْلَبُكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٩﴾

50. Рекоа: “Нема никаква штета. Да, ние, секако, се враќаме кон Господарот наш!”

قَالُوا لَا ضَيْرَ لَنَا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ﴿٥٠﴾

51. Да, ние тежнееме Господарот наш да ни ги прости гревовите наши: да, ние сме први верници!”

إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطِيئَتَنَا أَنِ كُنَّا أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥١﴾

52. И еве што му објавивме на Муса: “Побрзај ноќе со робовите Мои; ќе бидете, навистина, следени!”

﴿٥٢﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي هَٰؤُلَاءِ مَتَّبِعُونَ ﴿٥٢﴾

53. И фараонот, тогаш, испрати по градовите збирачи.

فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَائِنِ خَاشِعِينَ ﴿٥٣﴾

54. “Овие, навистина, се дружина малобројна,

إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ ﴿٥٤﴾

55. нe налутија, секако,

56. а ние сме, пак, внимателни!”

57. И тогаш Ние ги извадивме од бавчите и изворите,

58. и од ризниците и престојувалиштата благородни.

59. И Ние одредивме да ги наследат синовите Израилови,

60. и ги следеа при изгрејсонце.

61. И бидејќи двете дружини се здогледаа, следбениците на Муса рекоа: “Само што не нe стигнаа!”

62. Муса рече: “Никогаш! Со мене, навистина, е Господарот мој кој ќе ме упати!”

63. Па, Ние му објавивме на Муса: “Удри со стапот твој на морето!” И, ете - морето се расцепи. И секој негов дел беше како рид голем!

64. И потоа другите Ние ги приближивме,

65. а Муса и оние кои беа со него Ние ги спасивме,

66. потоа другите Ние ги потопивме.

وَأَنَّهُمْ لَنَا غَآيِظُونَ ﴿٥٥﴾

وَأَنَّا لَجَمِيعٌ حَٰذِرُونَ ﴿٥٦﴾

فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِّن جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٥٧﴾

وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿٥٨﴾

كَذَٰلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿٥٩﴾

فَاتَّبَعُوهُمْ مُّشْرِقِينَ ﴿٦٠﴾

فَلَمَّا تَرَاءَ الْجَمْعَانِ قَالَ أَصْحَابُ مُوسَى
إِنَّا لَمُدْرِكُونَ ﴿٦١﴾

قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴿٦٢﴾

فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنِ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ
فَإِنفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ ﴿٦٣﴾

وَأَرْزَلْنَاهُمَ الْآخَرِينَ ﴿٦٤﴾

وَأَنجَيْنَا مُوسَىٰ وَمَنْ مَّعَهُ أَجْمَعِينَ ﴿٦٥﴾

ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ ﴿٦٦﴾

67. Во тоа, навистина, има знамение. Мнозинството од нив, навистина, се неверници!

68. Да, Господарот твој е Оној кој е Силен и Сомилосен!

69. И спомени им го кажуваето за Ибрахим,

70. кога му рече на бабо му и на народот свој: “Што обожавате?”

71. Рекоа: “Обожаваме кипови: за нив сме постојано приврзани!”

72. Ибрахим рече: “Ве слушаат ли кога ги повикувате, молејќи ги?”

73. Или ви користат или, пак, ви штетат?”

74. Рекоа: “Да, ги затекнавме предците наши како тоа го прават.”

75. Ибрахим рече: “Гледате ли дека она што го обожавате

76. вие и предците ваши одамнешни...

77. дека се тоа непријатели мои, навистина! Но, тоа не е, навистина, Господарот на световите!

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٦٧﴾

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٦٨﴾

وَأَنْتَ عَلَيْهِمْ نَبَأُ إِبْرَاهِيمَ ﴿٦٩﴾

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٧٠﴾

قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَنْظِلُ لَهَا عَنكِمِينَ ﴿٧١﴾

قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُمُ إِذْ تَدْعُونَ ﴿٧٢﴾

أَوْ يَنْفَعُونَكُمُ أَوْ يَضُرُّونَ ﴿٧٣﴾

قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٧٤﴾

قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٧٥﴾

أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ الْأَقْدَمُونَ ﴿٧٦﴾

فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِّي إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٧﴾

78. Кој ме создаде и кој по патот вистински ме упати,

الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ ﴿٧٨﴾

79. и кој ме храни и кој ме пои,

وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ ﴿٧٩﴾

80. и кој, кога ќе се разболам, ме лечи,

وَإِذَا مَرَضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ﴿٨٠﴾

81. и кој ќе ме усмрти и кој, пак, ќе ме оживи,

وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ ﴿٨١﴾

82. и кон Кого копнеам да ми ги прости грешките мои на Денот суден.

وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ ﴿٨٢﴾

83. Господаре мој, подари ми размисла и поврзи ме со добротинителите,

رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا
وَالْحَقِّقْ بِالصَّلَاحِينَ ﴿٨٣﴾

84. и одреди ми за потомството јазик на искреноста,

وَأَجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ ﴿٨٤﴾

85. и одреди ме да го наследам Џеннетот благословен,

وَأَجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ ﴿٨٥﴾

86. и прости му на бабо ми; тој, навистина, е меѓу скршнатите во заблуда,

وَاغْفِرْ لَأَبِي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الضَّالِّينَ ﴿٨٦﴾

87. и не срамоти ме на Денот на оживувањето,

وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ ﴿٨٧﴾

88. на Денот во кој не ќе користат ни имотот ни синовите,

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ﴿٨٨﴾

89. освен оној кому Аллах му даде здраво срце!"

إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٩﴾

90. А кон богобојазливите Џеннетот ќе се приближи,

وَأُزِلَّتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٩٠﴾

91. а кон скршнатите во заблуда Џехеннемот ќе се приближи,

92. и ќе им биде речено: “Каде се оние кои ги обожававте,

93. освен Аллах? Дали тие ќе ви помогнат? Или: Можат ли себеси да си помогнат?”

94. Тие и во заблуда скршнатите ќе бидат фрлени во Џехеннемот,

95. и сета војска на Иблисот.

96. Во Џехеннемот, препирајќи се, ќе речат:

97. “Се колниме во Аллах дека бевме, навистина, во заблуда очигледна,

98. кога ве изедначувавме со Господарот на световите,

99. и само силниците во заблуда нè фрлија,

100. и за нас нема посредници,

101. а ниту пак блиски пријатели.

102. Е, само кога би се вратиле па да станеме верници!”

103. Во тоа, навистина, има знамение. Но, мнозинството од нив не се верници.

وَبُرِزَتِ الْجَحِيمُ لِلْغَاوِينَ ﴿٩١﴾

وَقِيلَ لَهُمْ أَنِ مَّا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٩٢﴾

مِنْ دُونِ اللَّهِ هَلْ يَنْصُرُونَكُم مَّا يَنْتَصِرُونَ ﴿٩٣﴾

فَكُتِبَ لَهُم مَّا فِيهَا هُمْ وَالْغَاوُونَ ﴿٩٤﴾

وَجُنُودُ إبْلِيسَ أَجْمَعُونَ ﴿٩٥﴾

قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ ﴿٩٦﴾

تَاللَّهِ إِن كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٩٧﴾

إِذْ نُسَوِّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٩٨﴾

وَمَا أَضَلَّنَا إِلَّا الْمُجْرِمُونَ ﴿٩٩﴾

فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ ﴿١٠٠﴾

وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ ﴿١٠١﴾

فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٢﴾

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾

104. Господарот твој, навистина, е Оној кој е Силен и Сомилосен!

وَإِنَّ رَبَّكَ لَمَوْعِزٌ رَّحِيمٌ ﴿١٠٤﴾

105. Народот на Нух ги сметаше за лажни пејгамберите.

كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٠٥﴾

106. Кога им рече братот нивни Нух: “Нема ли да бидете богобојазливи?”

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٠٦﴾

107. Јас сум, навистина, ваш пејгамбер доверлив.

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٠٧﴾

108. Па, плашете се од Аллах и бидете послушни!

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٠٨﴾

109. За тоа од вас не сакам никаква награда; наградата моја му припаѓа само на Господарот на световите.

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٩﴾

110. Па, плашете се од Аллах и бидете ми послушни!”

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١١٠﴾

111. Рекоа: “Да веруваме ли во тебе како што најнискиот слој те следи?”

﴿١١١﴾ قَالُوا أَأَتُومِنُ لَكَ وَاتَّبَعَكَ الْأَرْذَلُونَ ﴿١١١﴾

112. Нух рече: “Не поседувам знаење за она што го работеа.

قَالَ وَمَا عَلَيَّ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٢﴾

113. Полагањето сметка, навистина, му припаѓа само на Господарот мој. Е, кога би биле свесни!

إِنْ حِسَابُهُمْ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّي لَوَ تَشْعُرُونَ ﴿١١٣﴾

114. И не е мое верниците да ги истерам.

وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٤﴾

115. Јас сум, навистина, само опоменувач јасен.”

إِن أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿١١٥﴾

116. Рекоа: “Ако не престанеш, о Нух, ќе бидеш сигурно еден меѓу каменуваните!”

قَالُوا لَئِنْ لَّمْ تَنْتَهِ يَنْتُحْ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ ﴿١١٦﴾

117. Нух рече: “Господаре мој, народот мој, навистина, ме смета за лашко.

قَالَ رَبِّ إِنَّ قَوْمِي كَذَّبُونِ ﴿١١٧﴾

118. Отвори, тогаш, отвор меѓу нас и меѓу нив, и спаси нè, мене и верниците кои се со мене.”

فَأَفْلَحَ بَنِي وَيَسَّهَهُمْ فَتَحَّاوُجِي
وَمَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٨﴾

119. Па, Ние го спасивме него и оние со него во чамецот преполн,

فَأَنجَيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلِّ الْمَشْحُونِ ﴿١١٩﴾

120. а останатите Ние ги потопивме.

ثُمَّ أَغْرَقْنَا بَعْدُ الْبَاقِينَ ﴿١٢٠﴾

121. Во тоа, навистина, има знамение. Но, мнозинството од нив се неверници!

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٢١﴾

122. И Господарот твој, навистина, е Оној кој е Моќен и Сомилосен!

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٢﴾

123. И Ад ги сметаше за лажни пејгамберите.

كَذَّبَتْ عَادُ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٣﴾

124. Кога братот Худ им рече: “Нема ли да бидете богобојазливи?

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٤﴾

125. Јас сум, навистина, пејгамбер ваш доверлив.

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٢٥﴾

126. Па, плашете се од Аллах и бидете ми послушни!

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ^(١٢٦)

127. И јас не барам за тоа од вас награда; наградата моја е кај Господарот на световите.

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ
الْعَالَمِينَ ^(١٢٧)

128. Ќе градите ли на секое ритче куќи, напразно?

أَتَبْنُونَ بِكُلِّ رِيعٍ آيَةً تَعْبَثُونَ ^(١٢٨)

129. И правете градби како никогаш дека нема да умрете,

وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ ^(١٢٩)

130. а кога казнувате, казнувате како силници.

وَإِذَا بَطِشْتُمْ بَطِشْتُمْ جَبَّارِينَ ^(١٣٠)

131. Па, плашете се од Аллах и бидете ми послушни!

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ^(١٣١)

132. Плашете се од Оној кој ви го даде она што го знаете,

وَاتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ ^(١٣٢)

133. Оној кој ви даде добиток и синови,

أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَامٍ وَبَنِينَ ^(١٣٣)

134. и бавчи и извори.

وَجَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ^(١٣٤)

135. Да, јас се плашам за вас од казната на Денот голем!”

إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ^(١٣٥)

136. Рекоа: “Ќе нè советуваш ли или, пак, нема да бидеш меѓу советувачите, нам, навистина, ни е сеедно.

قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَضْتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ
مِنَ الْوَاعِظِينَ ^(١٣٦)

137. Вакви беа само обичаите на народите одамнешни,

إِنْ هَذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ ^(١٣٧)

138. и ние нема да бидеме казнети.”

وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ^(١٣٨)

139. Па, ете, го сметаа за лашко и Ние нив ги уништивме. Во тоа има, навистина, знаменение. Но, мнозинството од нив не се верници!

140. А Господарот твој, навистина, е Оној кој е Силен и Сомилосен!

141. И Семуд ги сметаше за лажни пејгамберите,

142. кога братот нивни Салих им рече: “Нема ли да бидете богобојазливи?”

143. Јас сум, навистина, пејгамбер ваш доверлив.

144. Па, плашете се од Аллах и бидете ми послушни!

145. И јас не барам од вас за тоа награда; наградата моја е кај Господарот на световите.

146. Ќе останете ли овде безбедни,

147. во бавчите и меѓу изворите,

148. во посевиите и меѓу урмите со плодови зрели?

149. А во брдата длабите куки, вешто!

150. Па, плашете се од Аллах и бидете ми послушни!

فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣٩﴾

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٤٠﴾

كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٤١﴾

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَالَتُنْقُونَ ﴿١٤٢﴾

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٤٣﴾

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٤٤﴾

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٤٥﴾

أَتُتْرَكُونَ فِي مَا هُنَّاءَ آمِنِينَ ﴿١٤٦﴾

فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٤٧﴾

وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلْعُهَا هَضِيمٌ ﴿١٤٨﴾

وَتَنْجِثُونَ مِنَ الْجِبَالِ يَوتَا فَرِهِينَ ﴿١٤٩﴾

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٥٠﴾

151. И немојте да ја слушате наредбата на претерувачите,

152. кои безредие сеат по земјата и кои не воспоставуваат ред.”

153. Рекоа: “Ти си, навистина, еден меѓу опседнатите!

154. Ти си само човек нам сличен. Донеси, тогаш, знамение ако си меѓу искрените!”

155. Салих рече: “Еве камила, на денот одреден таа ќе пие и вие ќе пиете на денот познат;

156. и не нанесувајте ѝ зло, зашто ќе ве опфати казна на Денот голем!”

157. И тие ја заклаа камилата и веднаш се покајаа.

158. Па ги обзеде казна. Во тоа има, навистина знамение. Но, мнозинството од нив не се верници!

159. И Господарот твој, навистина, е Оној кој е Силен и Сомилосен!

160. Народот на Лут ги сметаше за лажни пејгамберите.

161. Кога рече братот нивни Лут: “Нема ли да бидете богобојазливи?

وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُتَشَرِّفِينَ ﴿١٥١﴾

الَّذِينَ يَفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿١٥٢﴾

قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ﴿١٥٣﴾

مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا فَأْتِ بِآيَةٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٥٤﴾

قَالَ هَذِهِ نَاقَةٌ لَهَا شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ﴿١٥٥﴾

وَلَا تَنْسَوْنَهَا بِسُوءِ مَا أَخَذَكُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥٦﴾

فَعَقَرُوهَا فَاصْبَحُوا نَدِيمِينَ ﴿١٥٧﴾

فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٥٨﴾

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٥٩﴾

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٦٠﴾

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطُ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٦١﴾

162. Јас сум, навистина, пејгамбер ваш доверлив.

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٦٢﴾

163. Па, плашете се од Аллах и бидете ми послушни!

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

164. И јас не барам за тоа од вас награда; наградата моја е кај Господарот на световите.

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٤﴾

165. Ќе ги земате ли мажите, за разлика од другите луѓе,

أَتَأْتُونَ الذَّكَرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٥﴾

166. а ќе ги оставате ли жените ваши кои за вас ги создаде Господарот ваш? Но, вие сте народ престапнички!”

وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ﴿١٦٦﴾

167. Рекоа: “Ако не престанеш, о Лут, сигурно ќе бидеш меѓу истераните.”

قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَلُوطُ لَتَكُونَ مِنَ الْمُخْرَجِينَ ﴿١٦٧﴾

168. “Кога станува збор за постапката ваша јас, навистина, се гадам.

قَالَ إِنِّي لِعَمَلِكُمْ مِنَ الْقَالِينَ ﴿١٦٨﴾

169. Господаре мој, спаси нè, мене и семејството мое од она што го прават!”

رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٦٩﴾

170. Па, Ние ги спасивме, него и семејството негово, сите,

فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٧٠﴾

171. освен една стара жена меѓу оние кои останаа.

إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ﴿١٧١﴾

172. А останатите Ние ги уништивме,

ثُمَّ دَمَرْنَا الْأَخْرِينَ ﴿١٧٢﴾

173. И по нив дожд спуштивме.
Е, само колку беше лош тој
дожд за опоменатите!

174. Во тоа, навистина, има зна-
мение. Но, мнозинството од нив
се неверници.

175. И Господарот твој, навис-
тина, е Оној кој е Силен и
Сомилосен!

176. И жителите на Ејка ги
сметаа за лажни пејгамберите.

177. Кога Шуајб им рече: “Нема
ли да бидете богобојазливи?”

178. Јас сум, навистина, пејгамб-
ер ваш доверлив.

179. Па, плашете се од Аллах и
бидете ми послушни!

180. И јас не барам од вас за тоа
награда; наградата моја е кај
Господарот на световите!

181. И мерете на вага и не
бидете меѓу крадливците!

182. А на кантарот мерете пра-
ведно!

183. И не скратувајте им ги на
луѓето стварите нивни и не
ширете по земјата безредие!

184. Плашете се од Оној кој ве
создаде, вас и поколенијата ода-
мнешни!”

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ ﴿١٧٣﴾

إِنِّي فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٧٤﴾

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٧٥﴾

كَذَّبَ أَصْحَابُ ثِيَكَةِ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧٦﴾

إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٧٨﴾

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٧٩﴾

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ
الْعَالَمِينَ ﴿١٨٠﴾

أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ ﴿١٨١﴾

وَزِنُوا بِالْقِسْطِ أَسِ الْمُسْتَقِيمِ ﴿١٨٢﴾

وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ
مُفْسِدِينَ ﴿١٨٣﴾

وَاتَّقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْجِيلَ الْأَوَّلِينَ ﴿١٨٤﴾

185. Рекоа: “Ти си, навистина, еден меѓу опседнатите!

قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ﴿١٨٥﴾

186. Ти си само нам сличен човек, и ние те сметаме за еден од лашковците.

وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَإِنْ نَظُنُّكَ
لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿١٨٦﴾

187. Одреди да падне небото во парчиња врз нас, ако си меѓу искрените!”

فَأَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسَفًا مِّنَ السَّمَاءِ إِنْ كُنْتَ
مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٨٧﴾

188. Лут рече: “Господарот мој најдобро го знае она што го работите.”

قَالَ رَبِّي أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨٨﴾

189. Па го сметаа за лашко и на денот облачен ги снајде казна. Таа казна се случи, секако, на ден голем.

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ عَذَابٌ يَوْمِ الظُّلَّةِ إِنَّهُ كَانَ
عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٨٩﴾

190. Да, во тоа има знамение. Но, мнозинството од нив се неверници.

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٩٠﴾

191. Господарот твој, навистина, е Оној кој е Силен и Сомилосен!

وَلِإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٩١﴾

192. Тоа е Кур’анот што го објави Господарот на световите;

وَلِإِنَّهُ لَنَزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٩٢﴾

193. го објави Џибрил доверлив

نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿١٩٣﴾

194. во срцето твое за да бидете меѓу опоменувачите,

عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿١٩٤﴾

195. на јасен арапски јазик!

بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُّبِينٍ ﴿١٩٥﴾

196. Тој е споменат, секако, во книгите одамнешни.

وَإِنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ ﴿١٩٦﴾

197. Нели им е знамение тоа што за него знаат учените од синовите Израилови?

198. А Ние да го објавевме на некој странец,

199. кој ќе им го читаше не ќе веруваа во него.

200. И ете, така Ние го внесуваме во срцата на силниците.

201. Не веруваат во него сè додека не ја видат казната болна,

202. па, таа ќе им дојде одненадеж, нема ни да ја усетат;

203. па ќе речат: “Ќе ни се даде ли мала прилика?”

204. Бараат ли казната Наша да им дојде побрзо?

205. Што мислиш, ако ги оставиме да уживаат со години,

206. а потоа да им дојде она со што им се заканува?

207. Ништо не ќе им остане од она во што уживаа!

208. Ние ниеден град не уништивме а во него да немаа опоменувачи,

أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةٌ أَنْ يَأْتِيَ الْبُشْرَىٰ بِالْأَمْرِ ۚ

وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَىٰ بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ ۖ

فَفَرَّاهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ ۖ

كَذَٰلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ۖ

لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ ۚ حَتَّىٰ يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ۖ

فَيَأْتِيهِمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۖ

فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُونَ ۖ

أَفِعَذَابُنَا يَسْتَعْجِلُونَ ۖ

أَفَرَأَيْتَ إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ۖ

ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ ۖ

مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَمْتَعُونَ ۖ

وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا مَا مُنْذَرُونَا ۖ

185. Рекоа: “Ти си, навистина, еден меѓу опседнатите!

186. Ти си само нам сличен човек, и ние те сметаме за еден од лашковците.

187. Одреди да падне небото во парчиња врз нас, ако си меѓу искрените!”

188. Лут рече: “Господарот мој најдобро го знае она што го работите.”

189. Па го сметаа за лашко и на денот облачен ги снајде казна. Таа казна се случи, секако, на ден голем.

190. Да, во тоа има знамение. Но, мнозинството од нив се неверници.

191. Господарот твој, навистина, е Оној кој е Силен и Сомилосен!

192. Тоа е Кур’анот што го објави Господарот на световите;

193. го објави Џибрил доверлив

194. во срцето твое за да бидете меѓу опоменувачите,

195. на јасен арапски јазик!

196. Тој е споменат, секако, во книгите одамнешни.

قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ﴿١٨٥﴾

وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَإِنْ نَظُنُّكَ
لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿١٨٦﴾

فَأَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسَفًا مِّنَ السَّمَاءِ إِنْ كُنْتَ
مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٨٧﴾

قَالَ رَبِّيَ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨٨﴾

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ عَذَابُ يَوْمِ الظُّلَّةِ إِنَّهُ كَانَ
عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٨٩﴾

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٩٠﴾

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٩١﴾

وَإِنَّهُ لَنَزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٩٢﴾

نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿١٩٣﴾

عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿١٩٤﴾

بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُّبِينٍ ﴿١٩٥﴾

وَإِنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ ﴿١٩٦﴾

197. Нели им е знамение тоа што за него знаат учените од синовите Израилови?

198. А Ние да го објавевме на некој странец,

199. кој ќе им го читаше не ќе веруваа во него.

200. И ете, така Ние го внесуваме во срцата на силниците.

201. Не веруваат во него сè додека не ја видат казната болна,

202. па, таа ќе им дојде одненадеж, нема ни да ја усетат;

203. па ќе речат: “Ќе ни се даде ли мала прилика?”

204. Бараат ли казната Наша да им дојде побрзо?

205. Што мислиш, ако ги оставиме да уживаат со години,

206. а потоа да им дојде она со што им се заканува?

207. Ништо не ќе им остане од она во што уживаа!

208. Ние ниеден град не уништивме а во него да немаа опоменувачи,

أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةٌ أَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمَتُ بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿١٩٧﴾

وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَى بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ ﴿١٩٨﴾

فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ ﴿١٩٩﴾

كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ﴿٢٠٠﴾

لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّى يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٢٠١﴾

فَيَأْتِيهِمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٠٢﴾

فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُونَ ﴿٢٠٣﴾

أَفِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿٢٠٤﴾

أَفَرَأَيْتَ إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ﴿٢٠٥﴾

ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٢٠٦﴾

مَا أَغْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَمْتَنِعُونَ ﴿٢٠٧﴾

وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا مَا مُنْذِرُونَا ﴿٢٠٨﴾

4. На оние кои не веруваат во Ахирет Ние им ги разубавуваме постапките нивни, па талкаат;

5. оние на кои ќе им припадне казната болна и на Ахирет ќе бидат поразени.

6. Ти, навистина, го примааш Кур'анот од Мудриот и Зналецот!

7. Кога Муса му рече на семејството свое: “Почувствував оган; ќе ви донесам од него вест или, пак, ќе ви донесам зажарено дрво за да се стоплите.”

8. И кога се приближи до огнот, повика: “Благословен нека е Оној кој е во огнот и оние околу него; славен нека е Аллах, Господарот на световите!

9. О Муса, јас сум, навистина, Аллах, Силен и Мудар!

10. И фрли го стапот твој!” И бидејќи го погледна, тој почна да лази како змија, се сврти со плеките и не се врати повеќе. “О Муса, не плаши се! Пејгамберите од Мене, навистина, не се плашат,

11. освен Оној кој зулум ќе направи, а потоа злото ќе го

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ زَيَّنَّا لَهُمْ
أَعْمَالَهُمْ فَهُمْ يَعْمَهُونَ ﴿٤﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ
وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْآخَسُونَ ﴿٥﴾

وَإِنَّكَ لَتَلْقَى الْقُرْآنَ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ ﴿٦﴾

إِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِأَهْلِهِ إِنِّي آنَسْتُ نَارًا سَآتِيكُمْ مِنْهَا بَخِيرٌ
أَوْ آتِيكُمْ بِشِهَابٍ قَبَسٍ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿٧﴾

فَلَمَّا جَاءَ هَانُودِي أَنْ بُورِكَ مَنْ فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا
وَسُبِّحَنَ اللَّهُ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٨﴾

يَمُوسَىٰ إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٩﴾

وَأَلْقَى عَصَاهُ فَلَمَّا رَآهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدِرِكًا
وَلَمْ يُعَقِّبْ يَمُوسَىٰ لَا تَخَفْ إِنِّي لَا يَخَافُ
لَدَى الْمُرْسَلُونَ ﴿١٠﴾

إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حُسْنًا بَعْدَ سُوءٍ

замени со добро дело: Јас сум, навистина, Простувач и Сомилосен!

12. Стави ја раката твоја во џебот твој и ете - ќе ја извадиш бела, без да биде оштетена. Тоа е едно од деветте знаменија на фараонот и народот негов. Тие се, навистина, народ расипнички!”

13. И бидејќи им дојдоа знаменијата Наши очигледно, рекоа: “Ова е волшебништво јасно!”

14. Ги пренебрегнуваа, а во себе ги признаваа, дувајќи се и силејќи се. Па, погледни каква беше казната за безредниците!

15. И на Муса и на Сулејман Ние, навистина, им дадовме знаење, и двајцата рекоа: “Благодарение на Аллах кој не одликува над многуте робови верници Свои!

16. И Давуда го наследи Сулејман, и рече: “О луѓе, поучени сме во јазикот на птиците, и дадено ни е од сè по нешто. Ова, навистина, е благодат јасен!”

17. И се собра кај Сулејман восјката негова: составена од цинови, луѓе и птици. Сите поредени.

فَإِنِّي غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١١﴾

وَأَدْخَلَ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجُ بَيْضَاءَ
مِنْ غَيْرِ سُوءٍ فِي ثِيَابٍ آتَيْنَا إِلَى فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ
إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿١٢﴾

فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ آيَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هَذَا
سِحْرٌ مُّؤْتَمِنٌ ﴿١٣﴾

وَحَدَّثُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلُمًا وَعُلُوًّا
فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٤﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا وَقَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ
الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَى كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٥﴾

وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُدَ وَقَالَ يَأَيُّهَا النَّاسُ عُلِمْنَا
مَنْطِقَ الطَّيْرِ وَأُوتِينَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ
إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ ﴿١٦﴾

وَحُشِرَ لِسُلَيْمَانَ جُنُودُهُ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ
وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١٧﴾

18. И кога стигнаа до долината на мравките, една мравка рече: “О мравки, влезете во живеалиштата ваши бидејќи ќе ве прегазат Сулејман и војската негова, незнаејќи!”

19. Па се насмевна со зборовите негови, гласно, велејќи: “Господаре мој, пробуди ја желбата моја за да бидам благодарен на благодатот Твој со кој ме благослови, мене и родителите мои, и да работам добри дела со кои ќе бидеш Ти задоволен. И со милоста Твоја воведи ме меѓу робовите Твои добри.

20. И тој отиде да изврши смотра врз птиците, и рече: “Што е со пупавецот? Не го гледам или е, пак, меѓу изгубените.

21. Па, не ми ни донесе јасен доказ; ќе го казнам со казна жестока или, пак, сигурно ќе го заколам.”

22. И не остана долго време. Рече: “Го знам она што ти не го знаеш; ти доаѓаш од Сабе со вест сигурна.

23. Тамо видов една жена која владее со нив и ѝ е дадено од сè по нешто, и има престол голем.

حَقَّ إِذَا اتَّوَا عَلٰى وَادِ النَّمْلِ قَالَتْ نَمْلَةٌ يَأْتِيهَا النَّمْلُ
أَدْخُلُوا مَسَكِنَكُمْ لَا يَحْطِمَنَّكُمْ
سُلَيْمٰنُ وَجُنُودُهُ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٨﴾

فَنَبَسَ ضَاحِكًا مِّن قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي
أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ
وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ
فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ ﴿١٩﴾

وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى الْهَدَّ
أَمْ كَانَ مِنَ الْفٰكِيَيْنِ ﴿٢٠﴾

لَأَعَذِّبَنَّهُ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَا أَذْبَحَنَّهُ
أَوْ لِيَأْتِنِي سُلْطٰنٌ مُّبِينٌ ﴿٢١﴾

فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ أَحَطْتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ
وَجِئْتُكَ مِن سَبَإٍ بِنَبَإٍ يَقِينٍ ﴿٢٢﴾

إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ
مِّن كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ ﴿٢٣﴾

24. Ја видов неа и народот нејзин како паѓаат на сецде на Сонцето, а не на Аллах; и Шејтанот им ги разубавува делата нивни и ете, така, ги одвраќа од патот и - неупатените се!”

25. Не паѓаат ли на сецде на Аллах кој го вади она што е скриено на небесата и на Земјата, и кој го знае и она што го криете и она што го обелоденувате.

26. Аллах! Нема друг бог освен Него! Господар на Аршот голем!

27. Сулејман рече: “Ќе видиме дали вистина зборуваш или лажеш.

28. Оди со ова писмо мое; па, фрли го и оддалечи се од нив и погледни што ќе одговорат!”

29. Таа рече: “О големци, фрлено ми е едно писмо благородно, навистина!”

30. Тоа, секако, е од Сулејман: “Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

31. Не правете се поголеми од мене и дојдете ми послушни!”

32. Таа рече: “О големци, одговорете ми за оваа наредба

وَجَدْتُهُمْ وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ
وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ
فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٢٤﴾

أَلَا يَسْجُدُ لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبْءَ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿٢٥﴾

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٢٦﴾

﴿٢٧﴾ قَالَ سَنَنْظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٢٧﴾

أَذْهَبَ بِكِتَابِي هَذَا فَأَلْقَاهُ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّى عَنْهُمْ
فَانْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾

قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوْا إِلَيَّ الْفَقَىٰ إِلَيَّ كِتَابٌ كَرِيمٌ ﴿٢٩﴾

إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٣٠﴾

أَلَا تَعْلَمُونَ عَلَيَّ وَأَتُونِي مُسْلِمِينَ ﴿٣١﴾

قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوْا أَفْتُونِي فِي أَمْرِي

до мене; не можам да решам сè додека не сте присутни!”

33. Рекоа: “И јаки сме и силни сме, но ти наредуваш. Погледни, тогаш, што ќе наредиш!”

34. Рече: “Да, кога владарите ќе влезат во еден град ќе направат метеж, и моќните жители негови ќе ги потчинат. Тие, ете, така прават!

35. Ќе им испратам, секако, еден подарок и ќе видам со што се враќаат испратените.”

36. И бидејќи пратеникот дојде кај Сулејман, овој рече: “Да ме поткупите ли со богатство? Па, она што ми го даде Аллах е подобро од она што вам ви го даде. Но, вие се радувате на подарокот ваш.

37. Врати се кај нив! Па, ќе им дојдеме, тогаш, со војска на која не ќе можат да ѝ се справат и од Сабе, сигурно, ќе ги истераме потчинети и наведнати.”

38. Сулејман рече: “О големци, кој меѓу вас ќе ми дојде со престолот нејзин пред да ми дојдат потчинети?”

39. Еден ифрит од џиновите, рече: “Јас ќе ти го донесам пред

مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّى تَشْهَدُونِ ﴿٢٢﴾

قَالُوا نَحْنُ أَوْلَىٰ قُوَّةً وَأُولُوا بَأْسٍ شَدِيدٍ وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ فَانْظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ ﴿٢٣﴾

قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعْرَءَ أَهْلِهَا أُذِلَّةً وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٢٤﴾

وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنَاظِرَةٌ يُمِيزُ الْمُرْسَلُونَ ﴿٢٥﴾

فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَنُ قَالَ اتَّبِعُونِي بِعَالٍ فَمَاءَ اتْنَيْنِ ۚ اللَّهُ خَيْرٌ مِّمَّا ءَاتَاكُمْ بَلْ أَنتُمْ بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُونَ ﴿٢٦﴾

أَرْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَنَأَيِّبَهُمْ بِجُنُودٍ لَّا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا أَذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴿٢٧﴾

قَالَ يَبْنَائِيهَا أَلْمَلَأُوا إِلَيْكُمْ يَأْتِينِي بِعَرْشِيهَا قَبْلَ أَنْ يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ ﴿٢٨﴾

قَالَ عِفْرِيتٌ مِّنَ الْجِنِّ أَنَا ءَاتِيكَ بِهِ ۖ قَبْلَ أَنْ تَقُومَ

да се исправиш од местото твое. Јас сум за тоа, навистина, силен и доверлив!”

40. А оној кај него што беше се стекнал со знаење од Книгата, рече: “Јас ќе ти го донесам пред да трепнеш со окото.” И бидејќи го виде како е упорен, рече: “Ова е една од добрините на Господарот мој за да ме испроба: ќе бидам ли благодарен или нема да бидам благодарен. А оној кој е благодарен, за себеси е благодарен, а оној кој не е благодарен... па, Господарот твој, навистина, е Богат и Благороден!”

41. И рече: “Изменете го изгледот на престолот нејзин, па ќе видиме дали е упатена или, пак, е од оние кои не упатуваат.”

42. И бидејќи дојде ѝ беше речено: “Ова ли е престолот твој?” Таа рече: “Па, изгледа дека е тој. А знаење ни е дадено и пред него; и ние сме Послушни.”

43. Ја оддалечија оние кои таа ги обожаваше освен Аллах. Таа беше, навистина, меѓу народот невернички!

مِنْ مَّقَامِكُمْ وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ أَمِينٌ ﴿٣٩﴾

قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رَآهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قَالَ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي أَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ ﴿٤٠﴾

قَالَ تَكْرُؤًا هَآءِهِ نَنْظُرُ أَتَنْهَدُونَ
أَمْ تَكُونُونَ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٤١﴾

فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهَكَذَا عَرْشُكِ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ وَأُوتِينَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ ﴿٤٢﴾

وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنَّهَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿٤٣﴾

44. И беше речено: “Влезете во дворецот!” И штом таа го здогледа веднаш помисли дека е вода длабока, и ја подигна доламата нејзина за да не се намокри. Сулејман рече: “Не, ова е дворец поплочен со стакленки!” Таа рече: “Господаре мој, јас, навистина, за себеси зло си направив; послушна сум, заедно со Сулејман, на Аллах, Господарот на световите!”

45. И Ние секако го испративме до Семуд братот нивни Салих: “Обожавајте го Аллаха!” - И тие, токму, се поделија во две дружини, еднанадруга спротиставени.

46. Салих рече: “О народе мој, зошто брзате да ви дојде злото пред доброто? Зошто не барате прошка од Аллах? Па, можеби, ќе ви се смилува!”

47. Рекоа: “Тебе и оние со тебе ве гледаме како лоша птица, предзнак.” Салих рече: “Лошата птица ваша, предзнакот, е кај Аллах. Вие сте народ кој се проба.”

48. Во градот имаше девет луѓе кои правеа безредие на Земјава и не воспоставуваа ред.

49. Рекоа, колнејќи се во Аллах: “Ќе го убиеме ноќе, него

قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً
وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقِهَا قَالَتْ إِنَّهُ صَرْحٌ مُّمَرَّدٌ
مِّن قَوَارِيرٍ قَالَتِ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي
وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١١﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا أَنِ اعْبُدُوا
اللَّهَ فَإِذَا هُمْ فَرِيقَانِ يَخْتَصِمُونَ ﴿١٢﴾

قَالَ يَاقَوْمِ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ
لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٣﴾

قَالُوا أَطِيزْنَا بِكَ وَبِِمَن مَّعَكَ قَالَ طَائِرُكُمْ
عِنْدَ اللَّهِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ ﴿١٤﴾

وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ تِسْعَةٌ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ
فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿١٥﴾

قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ

и семејството негово, сигурно! А потоа на најближниот по сродство ќе му речеме: “Не сме сведоци при убиството на семејството негово; ние, сигурно вистина зборуваме!”

50. И правеа сплетки а и Ние правевме сплетки, но тоа не го усетуваат.

51. Па, погледни каква беше казната заради сплетките нивни; Ние ги уништивме, навистина, сите нив!

52. Ете, тоа се куќите нивни опустошени заради зулумот што го направија. Во тоа има, навистина, знамение за луѓето кои знаат!

53. А Ние ги избавивме оние кои веруваа и кои беа богобојазливи.

54. И кога Лут му рече на народот свој: “Ќе запаѓате ли во срамно дело, а тоа сами го гледате?”

55. Зарем вие ќе им приоѓате на мажите страствено а не на жените. Па, вие сте луѓе кои не знаете!”

56. А народот негов само му одговори: “Истерајте го семејст-

لَوْلِيهِ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ
وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٤٩﴾

وَمَكْرُؤًا مَكْرًا وَمَكْرُؤًا مَكْرًا
وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٠﴾

فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مُكْرِمِهِمْ
أَنَّا دَمَرْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥١﴾

فَتِلْكَ بُيُوتُهُمْ خَاوِيَةً بِمَا ظَلَمُوا
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥٢﴾

وَأَنْجَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا
وَكُنَّا أَوْيَقُّونَ ﴿٥٣﴾

وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ
أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ ﴿٥٤﴾

أَيُنْكَمُ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُونِ النِّسَاءِ
بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ بِجَهْلُونَ ﴿٥٥﴾

﴿٥٦﴾ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا

вото Лутово од градот ваш. Да, тоа се луѓе кои се чистат!”

57. И тогаш Ние ги избавивме Него и семејството негово, освен жена му за која одредивме да биде од останатите.

58. И Ние врз нив спуштивме дожд голем. Е, само колку беше лош тој дожд за опоменатите!

59. Кажи: “Благодарение на Аллах и селам на робовите Негови кои Он ги избра.” Кој е подобар: Аллах или оние кои Му ги здружуваат?

60. Аллах, кој ги создаде небесата и Земјата и кој ви спушти вода од небото, па со неа правиме да ‘ртат бавчи прекрасни во кои вие не можете да одредите да растат стеблата нивни. Има ли друг бог покрај Аллах? Не, тоа е народ кој претерува.

61. Оној кој ја одреди земјата за утврда и кој, низ пробивите нејзини, определи да течат реки, и кој, за неа, определи планини и, меѓу две мориња, ограда. Има ли друг бог освен Аллах? Но, мнозинството од нив не знаат!

أَخْرِجُوا آلَ لُوطٍ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ
أَنَاسٌ يَّنطَهُرُونَ ﴿٥٦﴾

فَأَنجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَرْنَاهَا
مِّنَ الْغَابِرِينَ ﴿٥٧﴾

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنذَرِينَ ﴿٥٨﴾

قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ
إِنَّ اللَّهَ خَيْرٌ مِّمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٥٩﴾

أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُم
مِّنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ
بَهْجَةٍ مَّا كَانُ لَكُمْ أَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا
أُولَٰئِكَ مَعَ اللَّهِ يَوْمَ يَقْدِرُونَ ﴿٦٠﴾

أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا
وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيًا وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ
حَاجِزًا أَلَيْسَ مَعَ اللَّهِ بُدْلَ أَكْثَرِهِمْ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾

62. Оној кој ќе му се освие на притиснатиот кога овој ќе го повика, кој открива зло и кој ве прави да бидете халифи на земјава? Има ли друг бог освен Аллах? Малкумина се оние кои се секаваат!

63. Оној кој ве упатува низ темнините на копно и по море, и кој ви ги испраќа ветровите како радосница, од милоста Своја... има ли друг бог освен Аллах? Аллах е високо над она што Му го здружуваат!

64. Оној кој го започнува создавањето и кој го возобновува, и Оној кој ве снабдува и од небо и од земја... има ли друг бог освен Аллах? Кажи: “Донесете ваш доказ ако сте искрени!”

65. Кажи: “Тајната што е на небесата и на Земјата ја знае само Аллах. И не знаат кога ќе бидат оживеани.

66. Но, не! Знаењето нивно за Ахирет е никакво; оние се сомневат во него; слепи се во однос на него.”

67. И неверниците зборуваат: “Кога ќе станеме земја ќе бидеме ли ние и предците наши оживеани, навистина?”

أَمِنْ يُحْيِي الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ
وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ أَأَلَهُ
مَعَ اللَّهِ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ﴿٦٢﴾

أَمْ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَّيْلٍ وَالْبَحْرِ
وَمَنْ يُرْسِلُ الرِّيْحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ
أَلَهُ مَعَ اللَّهِ تَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٣﴾

أَمْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ أَأَلَهُ مَعَ اللَّهِ قُلْ مَا تَوَابُرْهَنَكُمْ
إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٦٤﴾

قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ
وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٦٥﴾

بَلِ ادْرَاكُ عِلْمُهُمْ فِي الْآخِرَةِ بَلْ هُمْ
فِي شَكٍّ مِنْهَا بَلْ هُمْ مِنْهَا عَمُونَ ﴿٦٦﴾

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَإِذَا كُنَّا تُرَابًا وَمَا بَآؤُنَا
أَيْنَا الْمُخْرَجُونَ ﴿٦٧﴾

68. Да, со ова нам ни се заканува како што им се закануваше и на предците наши порано: “Ова се само приказки одамнешни!”

69. Кажи: “Патувајте по земјата! Па, погледнете каква беше казната за силниците!”

70. И не жалости се заради нив и нека не ти се стеснува во градите заради сплеткарењето нивно!

71. И зборуваат: “Кога ќе се оствари ветувањето ако сте искрени?”

72. Кажи: “Можеби дел од она за што го забрзувате ќе ви дојде по стапалките ваши.”

73. Господарот твој, навистина, е Поседник на добрината за луѓето, но мнозинството од нив не се заблагодаруваат.

74. Господарот твој, секако, го знае и она што го кријат градите нивни и она што го обелодедуваат.

75. И никаква тајна нема ни на небесата ни на Земјата, а да не е внесена во Книгата јасна.

76. Овој Кур’ан, навистина, им кажува на синовите Израилови

لَقَدْ وَعَدْنَا هَذَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٦٨﴾

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ﴿٦٩﴾

وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ ﴿٧٠﴾

وَيَقُولُوكَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٧١﴾

قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ رَدِفَ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٧٢﴾

وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَئِنْ أَسْأَلْتَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾

وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٤﴾

وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٧٥﴾

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَنْفُصُّ عَلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ

за она за што тие, токму, станаа деленици.

77. И Кур'анот, секако, е Патоказ и Милост за верниците.

78. Да, Господарот твој пресудува меѓу нив со судот Свој. Он е Силен и Зналец!

79. Па, потпри се врз Аллах! Ти си, навистина, врз вистината јасна!

80. Да, ти не можеш да бидеш сигурен во она што го слушаат умрените а ниту, пак, можеш да ги слушнеш молбите на немите кога ќе се свртат со плеќите.

81. Не можеш, исто така, и слепите да ги упатиш од скршнувањата нивни. Ги слушаш само оние кои веруваат во знаменијата Наши, оние, Послушните!

82. И кога говорот ќе се случи над нив Ние ќе ти извадиме од земјата животно кое ќе зборува дека луѓето, навистина, не беа уверени во знаменијата Наши.

83. И Денот во кој Ние ќе збереме од секој народ дружина меѓу оние кои ги сметаа за лажни знаменијата Наши... па, ќе бидат победени.

أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٧٦﴾

وَإِنَّهُ لَهْدَىٰ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٧﴾

إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ بِحُكْمِهِ ۖ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ﴿٧٨﴾

فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ ﴿٧٩﴾

إِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تَسْمِعُ الْقُتَمَ الدَّعَاءَ
إِذَا وَلَوْ أَمْذَبَرِينَ ﴿٨٠﴾

وَمَا أَنْتَ بِهَادِي الْعُمْيِ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ ۚ إِنَّ تَسْمِعُ
إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨١﴾

وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً
مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا
لَا يُوقِنُونَ ﴿٨٢﴾

وَيَوْمَ نَخْشِئُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا مِّمَّنْ يُكَذِّبُ
بِآيَاتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿٨٣﴾

84. И штом таму ќе дојдат, Аллах ќе рече: “Ги сметавте ли за лажни знаменијата Мои без да ги согледате со знаење? Или: Што работевте?”

85. И заради зулумот нивни ќе се случи врз нив Говорот; не ќе можат ни да прозборат.

86. Не гледаат ли дека Ние, навистина, ја определивме ноќта за да се одморат во неа, а Денот очигледен? Ете, во тоа, навистина, има знаменија за луѓето кои веруваат!

87. И Денот во кој ќе се дувне во Сурлата... Па, ќе се испреплашат и оние на небесата и оние на Земјата, освен оние кои Аллах сака. И сите ќе му дојадт, понизни!

88. И ги гледаш планините, мислејќи дека се неподвижни. Тие се креваат како што се креваат и облаците. Создавањето е - од Аллах, кој ја усовршува секоја работа. Он, навистина, е Известен за она што го работите!

89. Оној кој ќе дојде со добро ќе има нешто уште подобро. Онаквите на Денот тој ќе бидат поштедени од стравот.

حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوا قَالَ أَكَذَّبْتُم بِآيَاتِي وَلَمْ تُحِيطُوا بِهَا عِلْمًا أَمْ آذًا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨٤﴾

وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ لَا يَنْطِقُونَ ﴿٨٥﴾

أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لَيْسَكُنَّ فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنِّي فِي ذَلِكَ لِآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٨٦﴾

وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَفَزِعَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ وَكُلُّ أَتَوَةٍ دَاخِرِينَ ﴿٨٧﴾

وَنَرَى الْجِبَالَ تَحْسِبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ صُنِعَ اللَّهُ الَّذِي أَنْقَضَ كُلَّ شَيْءٍ إِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ ﴿٨٨﴾

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِّنْهَا وَهُمْ مِّنْ فَزَعٍ يَوْمَئِذٍ آمِنُونَ ﴿٨٩﴾

90. А оние кои ќе дојдат со зло... па, со лицата свои ќе бидат фрлеви во огнот: “Се казнувате за она што го работевте!”

91. Наредено ми е, навистина, да го обожавам Господарот на овој град кој Он го посвети. И сè што е - Негово е! Да, наредено ми е да бидам меѓу Послушните,

92. и да го кажувам Кур’анот. Па, оној кој по патот е упатен, е упатен, секако, за себеси, а оној кој во заблуда скршнал... па, кажи: “Еден сум, навистина, од опоменувачите.”

93. И кажи: “Благодарение на Аллах! Он ќе ви ги покаже знаменијата Свои...па, ќе ги препознаете. И Господарот твој не е рамнодушен кон она што го работите!”

ЕЛ-КАСАС (Кажувања) XXVIII

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Та, син, мим!

2. Еве ајети од Книгата јасна.

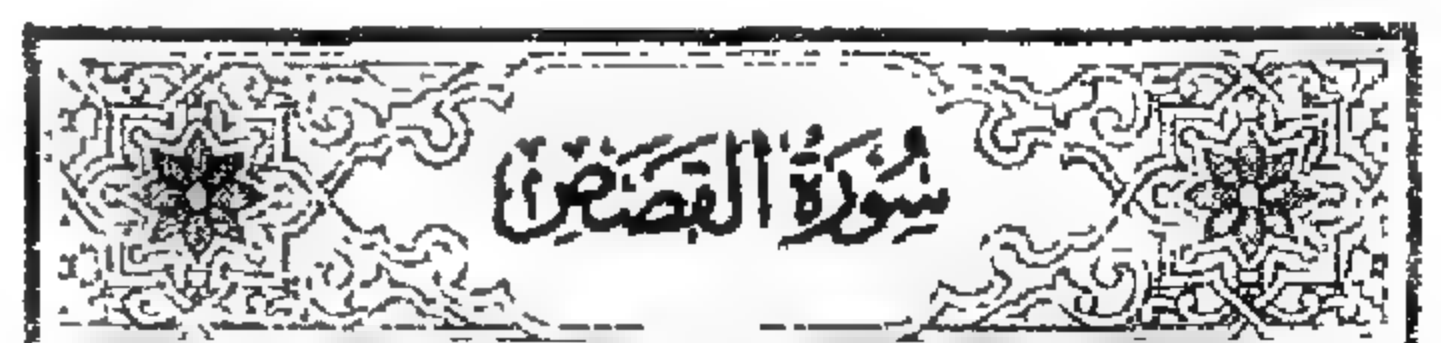
3. Ти кажуваме вистина од кажувањата за Муса и фараонот, за луѓето кои веруваат.

وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ وَجُوهُهُمْ فِي النَّارِ
هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠﴾

إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَذِهِ الْبَلَدَةِ الَّذِي
حَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ وَأُمِرْتُ
أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١١﴾

وَأَنْ أَتْلُوَ الْقُرْآنَ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي
لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿١٢﴾

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ سَيَّرَكُمْ بِإِذْنِهِ فَتَعْرِفُونَهَا وَمَا رَبُّكَ
بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٣﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طسّم ﴿١﴾

تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿٢﴾

تَتْلُو عَلَيْكَ مِنْ نَبَأِ مُوسَىٰ وَفِرْعَوْنَ
بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣﴾

4. Фараонот, навистина, се воздигнуваше по земјата и жителите нејзини во дружини ги разединуваше, ослабнувајќи ги едни со други, колејќи ги синовите нивни и оставајќи ги во живот ќерките нивни. Тој, навистина, беше меѓу безредниците!

5. И Ние посакуваме да ги даруваме оние кои се угнетени на земјата; ги поставуваме за водачи и ги поставуваме за наследници,

6. и ги зацврстуваме на земјата и правиме фараонот, Хаман и војските нивни да го здогледаат она од што тие, токму, стравуваат.

7. И ѝ вдахнавме на мајката на Муса: “Дој го! Па, кога ќе ти падне страв, фрли го во река, не стравувај и не тагувај! Ние, навистина, ќе ти го вратиме и ќе го одредиме за еден од пејгамберите!”

8. И тогаш семејството на фараонот го зеде за да биде пријател нивни и грижа нивна. Фараонот и Хаман и војската нивна, навистина, беа грешници!

9. И жената на фараонот рече: “Радост за моето око и за твоето око! Не убивај го. Можеби ќе ни биде од корист или, пак, да си го

إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضِعُّ طَائِفَةً مِنْهُمْ يَذِخُّ أُنْثَاءَهُمْ وَيَسْتَكْثِي نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٤﴾

وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ ﴿٥﴾

وَنُمَكِّنْ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنُرِي فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ ﴿٦﴾

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ فَإِذَا خَفَتْ عَلَيْهِ فَكَلَّمَتْهُ فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكِ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٧﴾

فَالْقَاطِفَةُ ۚ أَلْ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِبِينَ ﴿٨﴾

وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرْتُ عَيْنِي لِي وَلَكَ لَا تَقْتُلُوهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا

посиниме.” И ништо, токму, не усетуваа!

10. И срцето на мајката на Муса веднаш стана празно; таа само што тоа не го развидели. И Ние да не го зајакневме срцето нејзино таа, секако, ќе беше меѓу неверничките.

11. И таа ѝ рече на сестрата негова: “Следи го!” И ете, така таа го здогледа од далечина. И ништо оние не усетуваа!

12. И од порано Ние му забранивме доилки. Таа, тогаш, рече: “Да ви ги покажам ли домаќините кои ќе се грижат за него, и кои ќе го советуваат?”

13. Па, го вративте кај мајка му за да се зарадува окото нејзино, да не тагува и да знае дека ветувањето Аллахово, навистина, е вистина, но, ете, мнозинството од нив не знаат!

14. И бидејќи сјакна и стаса, Ние му дадовме и мудрост и знаење. И ете, така ги наградуваме добротинителите!

15. И влезе во градот во време кога жителите негови не го запазија. Па, најде на два човека кои се тепаа. Едниот беше од неговата пријателска а

وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩﴾

وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَى فَرِغًا إِنْ كَادَتْ لَتُبْدِيَ بِهِ لَوْ لَا أَنْ رَٰبِطُنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠﴾

وَقَالَتْ لِأُخْتِهِ قُصِّيهِ فَبَصُرَتْ بِهِ عَنْ جُنُبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١١﴾

وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلٍ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَصِيبٌ ﴿١٢﴾

فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَلِتَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَٰكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَآمَنَّا بِوَعْدِنَا حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَٰلِكَ فَجْرَى الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤﴾

وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينٍ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَٰذَا مِنْ شِيعَةِ هَٰذَا وَمِنَ الْآخَرِ رَجُلٌ مِّنْ عَدُوِّهِ فَاسْتَغْنَىٰ الَّذِي مِّنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِّنْ عَدُوِّهِ

другиот од неговата непријателска дружина. И го повика во помош оној од дружината негова против оној од дружината непријателска. И Муса го удри со рака и го усмрти, и рече: “Ова е дело шејтанско. Шејтанот, навистина, е непријател и скришнувач во заблуда отворена!”

16. Муса рече: “Господаре мој, направив зулум, навистина, за себеси... па, прости ми!” И Он му прости. Он, навистина, е Простувач и Сомилосен!

17. И рече: “Господаре мој, бидејќи ме опсипа со благодати, никогаш нема да бидам зад силниците!”

18. И тој, тогаш, се најде во градот, плашејќи се и очекувајќи нешто; и ете го оној кој вчерадента бараше помош од него, довикувајќи го. Муса му рече: “Ти си, навистина, во заблуда јасна!”

19. И бидејќи посака да го зграби оној што им беше и на двајцата непријател, рече: “О Муса, посакуваш ли да ме убиеш како оној што го уби вчера? Посакуваш, знам, да бидеш силник на земјава а не посакуваш да

فَوَكَزَهُ مُوسَى فَقَضَى عَلَيْهِ قَالَ هَذَا
مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُضِلٌّ مُبِينٌ ﴿١٥﴾

قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ
إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٦﴾

قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ
ظَاهِرًا لِّلْمُجْرِمِينَ ﴿١٧﴾

فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا الَّذِي
اَسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ قَالَ
لَهُ مُوسَى إِنَّكَ لَغَوِيٌّ مُبِينٌ ﴿١٨﴾

فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَّهُمَا قَالَ
يَمْوَسَّى أَتُرِيدُ أَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَمْسِ
إِنْ تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ
أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ ﴿١٩﴾

бидеш меѓу оние кои ред поставуваат.”

20. И пристигна еден човек од преградието, брзајќи и рече: “О Муса, главешините, навистина, се договараат да те убијат. Ти советувам, тогаш, да се иселиш.”

21. И Муса го напушти градот исплашен, очекувајќи да му се случи нешто. Рече: “Господару мој, избави ме од народот зулумкарски!”

22. И бидејќи се упати во пресрет на Медјен, рече: “Господарот мој, можеби, ќе ме упати по патот вистински.”

23. И бидејќи стигна до водата на Медјен, тука најде една дружина на луѓе кои го напојуваа добитокот и виде две девојки настрана кои ги држеа животните свои. И рече: “Каква тешкотија имате вие двете?” Рекоа: “Нема да го напоиме добитокот додека не одат овчарите. А бабо ни е стар човек.”

24. И тогаш го напои добитокот свој а потоа се скри во сенка и рече: “Господаре мој, јас сум, навистина, сиромав за какво било добро да ми дадеш!”

وَجَاءَ رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَىٰ قَالَ يَا مُوسَىٰ إِنَّكَ الْمَلَأَ يَأْتَمِرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِنِّي لَكَ مِنَ النَّاصِحِينَ ﴿٢٠﴾

فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢١﴾

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تَلَقَّاهُ مَذْيَنٌ قَالَ عَسَىٰ رَبِّي أَن يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿٢٢﴾

وَلَمَّا وَرَدَ مَاءٌ مَّذْيَنٌ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةٌ مِّنَ النَّاسِ يَسْقُونَ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّىٰ يُصْدِرَ الرِّعَاءُ وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ ﴿٢٣﴾

فَسَقَىٰ لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّىٰ إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ ﴿٢٤﴾

25. И тогаш едната од нив му се приближи и, срамејќи се, рече: “Те вика бабо за да те награди, бидејќи го напои добитокот наш. И кога дојде кај него и кога му ги кажа кажувањата, рече: “Не плаши се, се спаси од народот зулумкарски!”

26. Едната од нив рече: “О бабо, изнајми го. Најдобро е, навистина, да изнајмиш јак и доверлив!”

27. Тој рече: “Сакам да те венчам со едната од двете ќерки мои. Треба да работиш кај мене осум години, па ако ги наполниш десет, а тоа од тебе зависи, а не сакаш да те присилам на тоа, ќе видиш дека сум, иншаллах, меѓу добрите.”

28. Муса рече: “Ете, тоа е меѓу мене и меѓу вас. И кој било рок да го исполнам, ништо нема да направам против мене. А за ова што го зборуваме Аллах е Закрилник.”

29. И бидејќи Муса се сложи за рокот, тргна со семејството своје, здогледа оган на едната страна од брдото Тур, и му рече на семејството своје: “Застанете, здогледав оган; можеби ќе ви дојдам од него со вест некаква или со зажарено дрво за да се стоплите.”

فَجَاءَهُ إِحْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَى اسْتِحْيَاءٍ قَالَتْ إِنَّكَ أَبَى يَدْعُوكَ لِجَزْيِكَ أَجْرًا مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٥﴾

قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَأْبَى اسْتَجِرُّهُ إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ ﴿٢٦﴾

قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ نِكَحَكَ إِحْدَى ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ عَلَى أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمَنِي حَجَجٍ فَإِنْ أَتَمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَشُقَّ عَلَيْكَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٢٧﴾

قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيَّمَا الْأَجَلَيْنِ قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿٢٨﴾

﴿٢٩﴾ فَلَمَّا قَضَى مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ آنَسَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَعَلِّي آتِيَكُمُ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿٣٠﴾

30. И бидејќи се приближи до огнот, некој го повика од десната страна на долината, од крајот благословен, од стебло: “О Муса, Јас сум, навистина, Аллах, Господарот на световите!”

31. И фрли го стапот твој. И бидејќи виде како лази како лукава змија, ги сврте плеките и не се врати. -“О Муса, приближи се и не плаши се. Ти си, навистина, меѓу безбедните!

32. Стави ја раката твоја во џебот твој: и, ете, ќе стане бела, без зло, и собери ги пазувите од страв. Ете, два доказа за фараонот и големците негови. Тие се, навистина, народ расипнички.”

33. Муса рече: “Господаре мој, јас, навистина, убив еден од нив, и се плашам да не ме убијат.

34. И брат ми Харун појасно зборува... па, испрати го со мене да ми помогне, да го потврди она што јас го зборувам: се плашам, секако, да не ме сметаат за лашко.”

35. Аллах рече: “Ќе ја зајакнеме твојата рака со брат ти и на двајцата ќе ви дадеме власт, и не ќе можат да ви се приближат. Вие сте оние што ќе ве следат -

فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْأَيْمَنِ
فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يَمْوِسَى
إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٠﴾

وَأَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَآهَا تُهْتَزُّ كَانَهَا
جَانًّا وَلَىٰ مَذْبَرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَمْوِسَىٰ أَقْبَلَ
وَلَا يَخْفُ إِنَّكَ مِنَ الْآمِنِينَ ﴿٣١﴾

أَسْلَمَكَ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجُ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ
وَاضْمُمْ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ فَذَانِكَ
بُرْهَانَانِ مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ
إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٣٢﴾

قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ
أَنْ يَقْتُلُونِ ﴿٣٣﴾

وَإِخِي هَارُونَ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسَلَهُ
مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿٣٤﴾

قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِإِخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكُمَا
سُلْطَانًا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا بِأَيِّدِنَا
أَن تَمَآوَا مِنْ أَتْبَعِكُمَا فَالْتَبِئُونِ ﴿٣٥﴾

со знаменијата Наши - и
победници сте.

36. И бидејќи Муса им дојде со
знаменијата Наши, јасни, рекоа:
“Ова е само смислено волшеб-
ништво. Вакво нешто не сме
чуле од предците наши одамне-
шни!”

37. И Муса рече: “Господарот
мој најдобро го знае оној кој ќе
дојде со Патоказ од Него, и кои
ќе победат во светот. Зулумка-
рите, навистина, не ќе успеат!”

38. И фараонот рече: “О голем-
ци, не знам дека имате друг бог
освен мене. Запали го огнот за
глина, о Хамане, а потоа созидај
за мене една кула за да се
вишнам кон богот на Муса,
бидејќи мислам дека тој е меѓу
лашковците!”

39. Се изнаду фараонот и
војската негова по земјата, бесп-
равно! И навистина мислеа дека
нема да ни се вратат!

40. И тогаш Ние ги пофакавме
фараонот и војската негова и ги
фрливме в море. Та, погледни
каква беше казната за зулумка-
рите!

41. И Ние ги одредивме да
бидат водачи за повикување кон

فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَى بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا
مَا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّفْتَرًى وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا
فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ ﴿٣٦﴾

وَقَالَ مُوسَى رَبِّي أَعْلَمُ بِمَنْ جَاءَ بِالْهُدَى
مِنْ عِنْدِهِ، وَمَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ
إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٣٧﴾

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَتَأْتِيهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ
مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي فَأَوْقِدْ لِي يَهْمَنُ عَلَى الطِّينِ
فَأَجْعَلَ لِي صَرْحًا لَعَلِّي أَطَّلِعُ إِلَى إِلَهِ
مُوسَى وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٣٨﴾

وَأَسْتَكَبَرَ هُوَ وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ
وَوَظَنُوا أَنَّهُمْ إِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ ﴿٣٩﴾

فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ
فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَتْ
عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٤٠﴾

وَجَعَلْنَاهُمْ أَيْمَةً يَدْعُونَ إِلَى التَّكْوِينِ

огнот. А на Денот суден не ќе им се помогне.

42. И проклетството Наше ги следеше на овој свет, а на Денот суден ќе бидат меѓу посрамени-те.

43. И на Муса, секако, Ние Книга му дадовме по уништувањето на поколенијата одамнешни - светлина за луѓето, и Патоказ и Милост за да се сеќаваат.

44. И не беше на западната страна кога на Муса Ние му спуштивме наредба, а не беше ни меѓу сведоците.

45. Но, поколенија многу Ние подигнавме и животот им го продолживме. И ти повеќе не беше присутен меѓу жителите на Медјен да им ги кажуваш ајетите Наши: ајети се она што го испраќаме.

46. И не беше покрај Тур кога Ние го повикавме. Но, еве, милост од Господарот твој за да го опомениш народот на кој не му беше дојден опоменувач пред тебе за да се сеќаваат.

47. И да не речат - штом ќе ги снајде казната за она за што го направија рацете нивни -

وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ لَا يُنصَرُونَ ﴿١١﴾

وَاتَّبَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً
وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ ﴿١٢﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ
مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَىٰ بِصَاحِبِ النَّاسِ
وَهَدَىٰ وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿١٣﴾

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْفَرِّجِ إِذْ قَضَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى
الْأَمْرَ وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿١٤﴾

وَلَكِنَّا أَنْشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ
وَمَا كُنْتَ ثَاوِيًا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُو
عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَلَكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ﴿١٥﴾

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَكِنْ رَحْمَةً
مِّن رَّبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَتْهُمْ مِّنْ نَّذِيرٍ
مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿١٦﴾

وَلَوْلَا أَن تُصِيبَهُم مُّصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ
فَيَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ

“Господаре наш, зошто не ни испрати пејгамбери? Па, ќе ги следевме ајетите твои и ќе бевме меѓу верниците!”

48. И бидејќи им дојде вистината од Нас, рекоа: “Зошто не му е дадено нешто слично на она што му е дадено на Муса? Оние не го порекнуваа она што му е дадено на Муса од порано.” Рекоа: “Две волшебништва кои едносодруго се поддржуваат. “Зборуваат: “Ние не веруваме во сето тоа!”

49. Кажи: “Донесете, тогаш, од страна на Аллах Книга која подобро ќе упатува од Теврат и Кур’ан. Би ја следел само ако сте искрени.”

50. Па, ако не ти се освијат, тогаш, знај дека, навистина, оние ги следат страстите свои. А кој повеќе скршнал во заблуда од оној кој ја следи страста своја, кој е без Патоказ од Аллах? А Аллах, навистина, не го упатува народот зулумџарски!

51. И Ние, навистина, им испраќавме говор постапно за да се сеќаваат.

52. Оние на кои им е дадена Книгата пред Кур’анот, токму, веруваат во него.

أَيُّنِكَ وَنَكُوتَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَا أُوتِيَ
مِثْلَ مَا أُوتِيَ مُوسَىٰ أَوَلَمْ يَكْفُرُوا بِمَا أُوتِيَ
مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا
وَقَالُوا إِنَّا بِكُلِّ كَافِرُونَ ﴿٤٨﴾

قُلْ فَأْتُوا بِكِتَابٍ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا
أَتَّبِعُهُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٩﴾

فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ
أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ
هُدًى مِنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٠﴾

وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥١﴾

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ
هُم بِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾

53. И кога им се кажува, зборуваат: “Верувавме во него. Тоа, секако, е вистина од Господарот ваш. Ние и пред него бевме Послушни.”

54. Ќе ја добијат двојната награда своја: беа трпеливи, за злото возвраќаа со добро и делеа од ‘рскот што Ние им го дадовме.

55. А кога, пак, ќе слушнат бесмислица, рамнодушни се кон неа, и велат: “Нам делата наши а вам делата ваши. Селамун алејкум! Не ни требаат незнајковците!”

56. Ти, навистина, не го упатувааш оној кого сакаш, туку Аллах упатува кого сака. Он најдобро ги знае упатените!

57. И зборуваат: “Ако го следиме со тебе Патоказот ќе бидеме истерани од земјава наша.” - Нели ги населивме во земјата света, безбедна, од која никнат плодови од сè, како ‘рск Наш? Но, мнозинството од нив не знаат!

58. И колку градови Ние уништивме со растурен начин на живеење! Па, ете ги живеалиштата нивни во кои, по нив, живеат само малкумина. Ние, токму, ги наследивме!

وَإِذْ أُنْزِلَ عَلَيْهِمْ قَالُوا آمَنَّا بِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا
إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ ﴿٥٣﴾

أُولَٰئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَيَدْرَءُونَ
بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٥٤﴾

وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا
أَعْمَلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ
لَا نَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ ﴿٥٥﴾

إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي
مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٥٦﴾

وَقَالُوا إِنَّا نَتَّبِعُ الْهُدَىٰ مَعَكَ نُنْخِطِفُ مِنْ أََرْضِنَا
أَوْ لَمْ نُمْكِنْ لَهُمْ حَرَمًا آمِنًا يُجَبَّىٰ إِلَيْهِ
شِمْرُ كُلِّ شَيْءٍ وَرِزْقًا مِنْ لَدُنَّا وَلَكِنَّ
أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِكَ بِطَرَفِ مَعِيشَتَهَا
فَإِنَّكَ مَسْكِنُهُمْ لَمْ تُسْكِنْ مِنْ بَعْدِهِمْ
إِلَّا قَلِيلًا وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ ﴿٥٨﴾

59. Господарот твој не ги уништува градовите додека на народите нивни не им испрати пејгамбер којшто ќе им ги кажува ајетите Наши. И Ние не ги уништивме градовите а жителите нивни да не беа зулумџари!

60. И сè што ви е дадено е само уживање во животот на овој свет, и украс е негов. А она што е кај Аллах е - подобро и потрајно. Нема ли да се вразумите?

61. Оној кому ветивме ветување убаво еднаков ли е на оној кому му дадовме да ужива во животот на овој свет? А овој на Денот суден ќе биде меѓу предводниците во Џехеннемот.

62. На Денот во кој Он ќе ги повика, па ќе рече: "Кој ви се здружениците Мои кои вие ги замислувавте?"

63. Оние врз кои ќе се овистини зборот ќе речат: "Господаре наш, еве ги оние кои ги скршнавме: ги скршнавме токму онака како што нè скршнаа. Од нив се откажуваме пред Тебе. Не нè обожаваа!"

64. Ќе им се рече: "Повикајте ги божествата ваши." Ќе ги повикаат, но нема да им се освиијат. И ќе ја здогледаат

وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمِّهَا رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْهِمْ ؕ أَيْنَتْنَا وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ ۖ إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ ﴿٥٩﴾

وَمَا أَوْتِيتُمْ مِّن شَيْءٍ فَمَتَّعُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ۖ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٠﴾

أَفَمَن وَعَدْنَاهُ وَعْدًا حَسَنًا فَهُوَ لَاقِيهِ كَمَن مَّتَّعْنَاهُ مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ الْمُحْضَرِينَ ﴿٦١﴾

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٦٢﴾

قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَغْوَيْنَا أَغْوَيْنَهُمْ كَمَا غَوَيْنَا تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ مَا كَانُوا إِيَّانَا يَعْبُدُونَ ﴿٦٣﴾

وَقِيلَ أَدْعُوا شُرَكَاءَكُمْ فَدَعَوْهُمُ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَرَأَوُا الْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ ﴿٦٤﴾

казната. Е, да беа меѓу упатени-те!

65. А на Денот во кој ќе ги повика, ќе рече: “Што им одговоривте на пејгамберите?”

66. На Денот тој, вестите за нив не ќе се слушаат; ниту ќе поставуваат прашања еднинадруги.

67. Па, оној кој се кае, кој верува, кој работи добро...можеби ќе биде меѓу спасените.

68. И Господарот твој создава што сака и избира што сака. Оние немаат избор. Славен е Аллах и Возвишен, над она што Му го здружуваат.

69. Господарот твој го знае и она што го кријат градите нивни и она што го обелоденуваат.

70. Он е Аллах! Нема друг бог освен Него. Благодарноста е - само Негова! И на овој свет и на Ахирет. Пресудата, исто така, е - само Негова. И Нему ќе Му се вратите!

71. Кажи: “Кажете ми - ако Аллах реши нокта да потрае до Денот суден - кој друг бог освен Аллах ќе ви даде светлина. Не слушате ли?”

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ ﴿٦٥﴾

فَعَمِيَّتَ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءُ يَوْمَئِذٍ
فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿٦٦﴾

فَأَمَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَعَسَى
أَنْ يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ ﴿٦٧﴾

وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ مَا كَانَ
لَهُمُ الْخِيَرَةُ سُبْحَنَ اللَّهِ وَتَعَالَى
عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٨﴾

وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ
وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٦٩﴾

وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْحَمْدُ فِي الْأُولَى
وَالْآخِرَةِ وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٧٠﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا
إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِضِيَاءٍ
أَفَلَا تَسْمَعُونَ ﴿٧١﴾

72. Кажи: “Не гледате ли дека - ако Аллах реши денот да потрае до Денот суден - кој друг бог освен Аллах ќе ви овозможи да се одморите во ноќта? Не гледате ли?”

73. И од милоста Своја! Он ви ги определи и денот и ноќта за да се смирете во нив, и за да ја посакувате добрината Негова, и за да бидете благодарни.

74. И Денот во кој Он ќе ги повика...Потоа ќе им рече: “Каде се здружениците Мои кои вие ги замислувавте?”

75. И од секој народ Ние ќе извадиме по еден сведок, па ќе им речеме: “Донесете ги доказите ваши!” Ќе узнаат дека вистината е - Аллахова, и далеку од нив ќе се оддалечат оние што ги измислуваа.

76. Карун, навистина, беше од народот на Муса, а потоа, веднаш, им направи насилство. И Ние му дадовме ризници на богатство чии клучеви не може да ги подигне ни цврста дружина на луѓе. И кога му рече народот негов: “Не дуј се. Аллах, навистина, не ги љуби оние кои се дујат!”

77. И посакувај го она што Аллах ќе ти го даде во Куката

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ
سَكْرَمًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ
يَأْتِيكُمْ بِلَيْلٍ تَسْكُنُونَ
فِيهِ أَفَلَا تَبْصُرُونَ ﴿٧٢﴾

وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا
فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ
الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٧٤﴾

وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا
هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ
وَوَضَّلَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتُرُونَ ﴿٧٥﴾

﴿٧٦﴾ إِنَّ قَارُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَى فَبَغَى
عَلَيْهِمْ وَهَآئِنَهُ مِنَ الْكَوْزِ مَا إِنِ مَفَاحِهِمْ لَسَنُوا
بِالْعُصْبَةِ أُولَى الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ
إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ ﴿٧٦﴾

وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ

ахиретска. Но, не заборавај го и уделот твој и на овој свет. И биди добар како што Аллах е добар кон тебе. И не посакувај безредие на земјава! Аллах, навистина, не ги љуби безредниците!

78. Карун рече: “Да, дадениот ми имот го стекнав со мое знаење.” - Не знаеше ли дека Аллах, навистина, уништи пред него поколенија многу, кои беа појаки од него, и кои збираа и повеќе. А силниците не ќе бидат ни прашувани за гревовите свои.

79. И излезе тој меѓу народот свој, со сиот украс свој. Оние, кои го посакуваа животот на овој свет, рекоа: “Е, кога би имале нешто слично на она што му е дадено на Карун! Он, навистина, има среќа голема!”

80. Оние со даденото им знаење, зборуваа: “Тешко вам! Наградата Аллахова е подобра, секако, за оној кој верува и кој работи добро.” - Ќе ја постигнат само трпеливите!

81. И Ние, тогаш, ги згмечивме него и куќата негова в земја. Никаква дружина, освен Аллах, не можеше да му помогне, и немаше никој кој ќе го поддржи.

82. А оние кои посакуваа вчерадента да бидат на местото

وَلَا تَنسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنَ
كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفَسَادَ
فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٧٧﴾

قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي أَوَلَمْ يَعْلَم أَنَّ اللَّهَ
قَدْ أَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ
قُوَّةً وَأَكْثَرُ جَمْعًا وَلَا يُسْأَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ
الْمُجْرِمُونَ ﴿٧٨﴾

فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ
الْحَيَاةَ الدُّنْيَا إِنَّا لِلْأَمْثَالِ لَأَوْتَىٰ فَرُوقٌ
إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٧٩﴾

وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلَكُمْ ثَوَابُ اللَّهِ
خَيْرٌ لِمَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا
وَلَا يُلْقَاهَا إِلَّا الْغَافِرُونَ ﴿٨٠﴾

فَنَسَفْنَا بَهْ وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ
لَهُمْ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ
وَمَا كَانَتْ مِنَ الْمُنتَصِرِينَ ﴿٨١﴾

وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ

негово, зборуваа: “Извесно е дека Аллах дава ‘рск кому сака од робовите Свои. Он, исто така, определува. Да нè одликуваше Аллах со тоа ќе бевме и ние згмечени во земјата.” И сигурно е дека неверниците не ќе успеат.

83. Куќата ахиретска Ние ја определивме за оние кои не сакаат да се дујат и безредие да прават на земјава. Ете, тоа е награда за богобојазливите.

84. Кој ќе дојде со добро ќе има уште подобро од тоа, а кој ќе дојде со зло... па, не ќе бидат наградени оние кои работеа злодела. Ќе им припадне само она што го работеа.

85. Оној што ти го пропишува Кур’анот, навистина, ќе те врати во местото на враќање. Кажи: “Господарот мој најдобро го знае оној кој оди по Патоказот и оној кој оди по беспакето очигледно!”

86. Ти воопшто не се надеваше дека Аллах ќе ти објави Книга како милост од Господарот твој. И никако немој да бидеш задни-на на неверниците!

87. По објавената ти Книга сигурно е дека нема да те одвратат од ајетите Аллахови. Повикувај го Господарот твој! И

وَيَكُنَّ لِلَّهِ يَسْطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ
مِنْ عِبَادِهِ. وَيَقْدِرُ لَوْ لَا أَنْ مِّنَ اللَّهِ عَلَيْنَا
لَخَسَفَ بِنَا وَيَكَاذِبُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٦﴾

تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا
فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٨٧﴾

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَمَنْ جَاءَ
بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ
إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٨﴾

إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَأْدُكَ
إِلَىٰ مَعَادٍ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ
وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٨٩﴾

وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَنْ يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ
إِلَّا رَحْمَةً مِن رَّبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ
ظَهِيرًا لِلْكَافِرِينَ ﴿٩٠﴾

وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أُنزِلَتْ إِلَيْكَ
وَادْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ

никако немој да бидеш меѓу многубошците!

88. И не повикувај се на друг бог освен на Аллах! Нема друг бог освен Него! И сè ќе пропадне, освен Него. Пресудата е - Негова и Нему ќе Му се вратите.

ЕЛ-АНКЕБУТ(Пајажина) XXIX

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Елиф, лам, мим!

2. Мислат ли луѓето дека ќе бидат оставени да речат "Веруваме", а да не се стават во искушение.

3. Ние веќе и оние пред нив ги ставивме во искушение. Аллах сигурно добро ги познава оние кои вистина зборуваат и оние кои лажат,

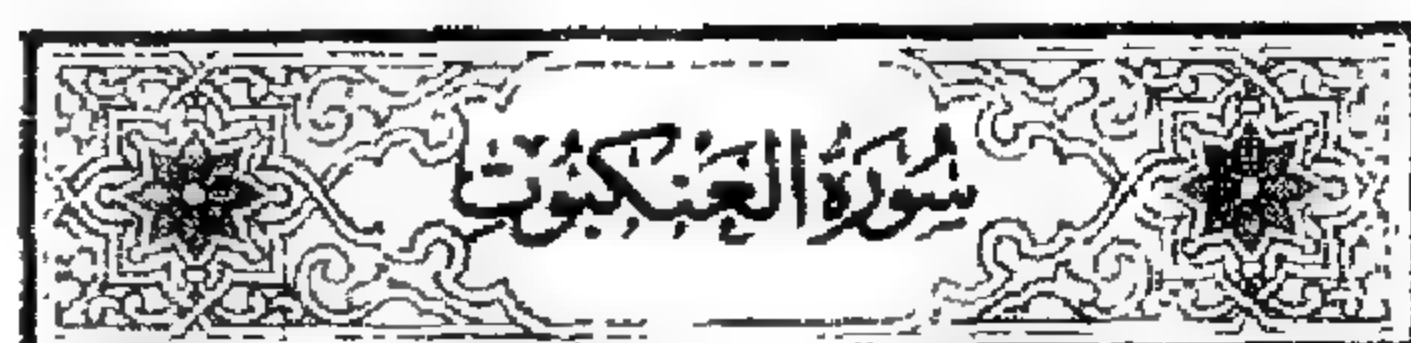
4. или мислеа ли оние кои работеа злодела дека ќе Ни се оддалечат? Е, само колку е лошо она што го просудуваат!

5. Оној кој се надева на средбата со Аллах...Он е Слушач и Зналец! Та, часот на Аллах ќе дојде.

6. А оној кој се бори... та, се бори за себеси. Аллах, нависти-

مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٤٧﴾

وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٨﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْم ﴿١﴾

أَحَسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ ﴿٢﴾

وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ ﴿٣﴾

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْفِقُونَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٤﴾

مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنْ أَجَلَ اللَّهُ لَاتٍ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٥﴾

وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ

ина, е независен од световите!

7. А оние кои веруваат и кои работат добри дела Ние сигурно ќе им ги отстраниме злоделата нивни и ќе ги наградиме со најдобра награда за она што го работеа.

8. И Ние го задолживме човекот да се однесува убаво кон родителите свои. А ако се трудат да Ми припишуваат здружник, а немаш никакво знаење за тоа, тогаш, немој да ги слушаш. Кон Мене води враќањето ваше па јас ќе ве известам за она што го работевте.

9. А оние кои веруваат и кои работат добри дела Ние ќе ги воведеме меѓу добрите.

10. Меѓу луѓето има и такви кои зборуваат: - “Веруваме во Аллах” - а кога ќе им се случи незгода по патот на Аллах, мислат дека сплетката на луѓето е како казната на Аллах. А ако им дојде помош од Господарот твој, сигурно ќе речат: “Ние, навистина, бевме со вас!” - Нели е Аллах Оној кој добро го знае она што е во градите на луѓето?

11. И Аллах, секако, ги знае оние кои веруваат, а секако ги знае и лицемерните!

لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٦﴾

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٧﴾

وَوَضَّيْنَا لِلْإِنْسَانِ يُولَدَيْهِ حُسْنًا وَإِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا ۖ إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ﴿٩﴾

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةً لِلنَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ وَلَئِن جَاءَ نَصْرٌ مِّن رَّبِّكَ لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ أَوَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ ﴿١٠﴾

وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ ﴿١١﴾

12. Оние кои не веруваат им зборуваат на оние кои веруваат: “Следете го патот наш, зашто ќе ги понесеме, навистина, гревовите ваши!” - Оние не можат да понесат ниеден грев свој; лашковци се, навистина!

13. Ќе го понесат сигурно бремето свое, а и бремето со другите бремиња свои. А на Денот суден ќе одговараат за она што го сплеткареа.

14. И Нух веќе Ние го испративме до народот негов, и тој остана меѓу нив илјада, помалку педесет години. Па ги погоди потопот, зашто беа зулумџари.

15. Па, Ние ги избавивме Нуха и луѓето на бродот, и ги определивме како знамение за световите.

16. И Ибрахим, исто така, кога му рече на народот свој: “Обожавајте го Аллаха и плашете се од него. Ете, тоа ви е подобро ако знаете.

17. Вие ги обожававте киповите а не Аллаха, навистина! И лага создавате. Оние кои, секако, обожаваат друг бог, освен Аллах, не поседуваат ‘рск за вас. Та, од Аллах посакувајте ‘рск; обожавајте Го и бидете Му

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا وَلْنَحْمِلْ خَطِيئَتَكُمْ وَمَاهُمْ بِحَٰمِلِينَ مِنْ خَطِيئَتِهِمْ مِنْ شَيْءٍ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٢﴾

وَلْيَحْمِلْنَ أَثْقَالَهُمْ وَأَتَقَالَا مَعَ أَثْقَالِهِمْ وَلَيَسَّئَلَنَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿١٣﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٤﴾

فَأَنجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٥﴾

وَإِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٦﴾

إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا إِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِنْدَ اللَّهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهُ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١٧﴾

благодарни. Нему ќе Му се вратите!”

18. А ако го сметате за лашко...та, и народот пред вас ги сметаше за лашковци. Пејгамберот е должен само да извести јасно!

19. Не гледаат ли како Аллах го почнува создавањето, и како го возобновува? Ете, тоа за Аллах е лесно, навистина!

20. Кажи: “Патувајте по земјата па погледнете како започна создавањето. Потоа Аллах тоа ќе го создаде на Денот суден.” Аллах, навистина, е Кадар за сè!

21. Он казнува кого сака и Он се смилува кому сака; и Нему ќе Му се вратите!

22. Не ќе можете да ја избегнете казната ни на Земјата ни на небото. Вие, освен Аллах, нема-те ни заштитник ни поддржник!

23. Оние кои не веруваат во знаменијата Аллахови и во средбата со Него...онаквите не тагуваат за милоста Моја; за нив има казна болна!

24. Одговорот на народот на Ибрахим беше: “Убијте го или фрлете го во оган!” Па, Аллах

وَإِنْ تُكَذِّبُوا فَقَدْ كَذَّبَ أُمَمٌ مِّن قَبْلِكُمْ
وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلْغُ الْمُبِينُ ﴿١٨﴾

أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ
يُعِيدُهُ ۚ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿١٩﴾

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ
بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ
إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾

يُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَيَرْحَمُ مَن يَشَاءُ وَإِلَيْهِ
تُقْلَبُونَ ﴿٢١﴾

وَمَا أَنشَأَ مِثْقَالَ حَبِّ زَرْعٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ
وَمَا لَكُم مِّن دُونِ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٢٢﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ ۚ أُولَٰئِكَ
يَسِيرُونَ فِي رَحْمَتِي وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٣﴾

فَمَا كَانَتْ جَوَابَ قَوْمِهِ ۚ إِلَّا أَن قَالُوا اقْتُلُوهُ
أَوْ حَرِّقُوهُ فَأَنْجَاهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ

го избави од огнот. Ете, во тоа, навистина, има знаменија за луѓето кои веруваат.

25. И Ибрахим рече: “Да, вие прифативте други божества, освен Аллах, заради наклоноста едникондруги во животот на овој свет. Потоа, на Денот суден, не ќе признаваат еднисо-други, ќе се проколнуваат еднисодруги - а огнот е престојувалиштето ваше. Не ќе имате никакви поддржници!

26. И Лут нему му поверува, и рече: “Јас сум, навистина, патник кон Господарот мој. Он, секако, е Силен и Мудар!”

27. И Ние му го подаривме Исхака и Јакуба, а на потомството негово и пратеништво и Книга му дадовме. И му ја дадовме наградата на овој свет, а на Ахирет тој ќе биде, навистина, меѓу добрите!

28. И кога Лут му рече на народот свој: “Вие, навистина, правите срамно дело во кое никој пред вас меѓу луѓето не претходеше.”

29. На мажите ли ќе им пристапувате, и патиштата ли ќе ги пресечувате, и на состаноците ваши ли срамно дело ќе

لَا يَتَّبِعُ لِقَوْمٍ يَكْفُرُونَ ﴿٢٥﴾

وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُم مِّن دُونِ اللَّهِ مَوَدَّةَ
بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
يَكْفُرُ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ وَيَلْعَنُ
بَعْضُكُم بَعْضًا وَمَأْوَاكُمُ النَّارُ
وَمَا لَكُم مِّن نَّاصِرِينَ ﴿٢٦﴾

﴿٢٦﴾ فَنَامَنَ لَهُ لُوطٌ وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَى رَبِّي
إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٧﴾

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ
النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ وَءَاتَيْنَاهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا
وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٢٨﴾

وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّكُم لَنَاقُونَ
الْفَحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ
مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴿٢٩﴾

أَيُّكُمْ لَنَاقُوكَ الرِّجَالَ وَتَقَاطِعُونَ السَّبِيلَ
وَنَاقُوكَ فِي نَكَاحِكُمُ الْمُنْكَرِ فَمَا كَانَتْ
جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَتَيْنَا بِعَذَابٍ

правите? Одговорот нивни беше само следното тврдење: “Дај ни ја казната Аллахова ако си меѓу искрените!”

30. Лут рече: “Господаре мој, помогни ни против народот безреднички!”

31. И бидејќи гласниците Наши му дојдоа на Ибрахим со радосница, рекоа: “Да, ние ќе ги уништиме жителите на овој град. Жителите негови, секако, се зулумкарите!”

32. Ибрахим рече: “Да, во него живее Лут.” Рекоа: “Ние најдобро знаеме кој живее во него. Ќе го спасиме него и семејството негово, но не и жената негова, зашто таа беше меѓу казнетите.”

33. И бидејќи гласниците Наши му дојдоа на Лут, почувствува неудобност; градите му се стеснаа. Рекоа: “Не плаши се и не тагувај! Тебе и семејството твое, навистина, ќе ве спасиме, но не и жената твоја која, всушност, е меѓу казнетите!”

34. Да, на жителите од овој град ќе им спуштиме казна од небо заради пакоста што ја правеа.

اللَّهُ إِن كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِیْنَ ﴿٢١﴾

قَالَ رَبِّ اَنْصُرْنِیْ عَلَی الْقَوْمِ
الْمُفْسِدِیْنَ ﴿٢٢﴾

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا اِبْرٰهِيْمَ بِالْبَشْرِیْ قَالُوْۤا
اِنَّا مُهْلِكُوْۤا اَهْلَ هٰذِهِ الْقَرْیَةِ اِنَّ اَهْلَهَا
كَانُوْۤا ظٰلِمِیْنَ ﴿٢٣﴾

قَالَ اِنَّکُمْ فِیْهَا لَوَطٰٓءٌ اَخٰتُ اَعْلَمُ بِمَنْ فِیْهَا
لَتَنْجِیْنَهُ وَاَهْلَهُ اِلَّا اَمْرًاۤ اُنْهَۤیْكَ عَنْ
مِّنَ الْغٰیْبِیْنَ ﴿٢٤﴾

وَلَمَّا اَنْ جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوْطًاۤ اٰتٰوْۤا سِیۡۤءَۤیۡۤہِمۡ
وَضَافَ بِہِمۡ ذُرْعًاۤوَقَالُوْۤا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ
اِنَّا مُنْجُوْکَ وَاَهْلَکَ اِلَّا اَمْرًاۤ نَّکَ
كَانَتْ مِنَ الْغٰیْبِیْنَ ﴿٢٥﴾

اِنَّا مُنْزِلُوْکَ عَلٰی اَهْلِ هٰذِهِ الْقَرْیَةِ رِجْزًا
مِّنَ السَّمَآءِۤ یَمَآۤکُنُوْۤا یَفْسُقُوْۤا ﴿٢٦﴾

35. Ние знамение јасно оставивме од него за луѓето кои сфаќаат.

36. И до Медјен дојде братот нивни Шуајб, па рече: “О народе мој, обожавајте Го Аллаха, надевајте се во Денот ахиретски и не сејте по земјата безредие!”

37. Па, го сметаа за лашко и, ете, ги погоди земјотрес: останата во домовите нивни, скаменети!

38. И Ад и Семуд, исто така! Да, ви беше јасно она што се случи со становите нивни. И Шејтанот им ги разубави делата нивни и ги одврати од патот, а тоа јасно го гледаа.

39. И Карун, и фараонот и Хаман, исто така! Им дојде Муса со јаснотии, и се дуета по земјата, и казната не ја избегнаа.

40. Да, Ние ги казнивме заради гревовите негови. На некои од нив Ние им испративме страшен глас, на некои од нив им испративме глас силен, а некои од нив, пак, ги згмечивме во земјата, а некои, пак, ги потопивме. Но, Аллах никаков зулум не им направи, оние самите зулум си направија!

41. Оние кои прифатија други заштитници, освен Аллах, се

وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بَيِّنَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٥﴾

وَإِلَى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَارْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ وَلَا تَعْتَوُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٢٦﴾

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّحْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَنِيْمًا ﴿٢٧﴾

وَعَادًا وَثَمُودًا وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ مِنْ مَّسْكَانِهِمْ وَرَبِّكَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ ﴿٢٨﴾

وَقُورُونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُوسَى بِالْبَيِّنَاتِ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا سَاقِيْنَ ﴿٢٩﴾

فَكُلًّا أَخَذْنَا بِذُنُوبِهِمْ فَمِنْهُمْ مَنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا وَمِنْهُمْ مَنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَنْ خَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَنْ أَغْرَقْنَا وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٣٠﴾

مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ

слични на пајажина која си го плете домот. А најслабиот дом, навистина, е домот на пајажината. Е, само кога би знаеле!

42. Да, Аллах ги знае оние кои, освен Аллах, се повикуваат. Он е Силен и Мудар!

43. И овие примери Ние ти ги изнесуваме за лугето. И само зналците нив ги сфаќаат.

44. И небесата и земјата Аллах ги создаде со вистина. Ете, во тоа, навистина, има знамение за верниците!

45. И кажувај го од Книгата она што ти се вдахнува, и намаз извршувај. Намазот, навистина, те одвраќа од пакоста и од срамното дело. Споменувањето на Аллах, секако, е најголема работа. Аллах го знае она што го правите!

46. И не расправајте со Следбениците на Книгата, освен на најдобар начин, а не и со оние меѓу нив кои зулум направија. И кажете: “Веруваме и во она што ни се објавува и во она што ви се објавува. И нашиот и вашиот

كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ اتَّخَذَتْ بَيْتًا
وَإِنْ أَوْهَكَ الْبُيُوتُ لَبِثَ الْعَنْكَبُوتُ
لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٤٢﴾

وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ
وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ ﴿٤٣﴾

خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٤﴾

أَتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ
إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ
وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ
يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ﴿٤٥﴾

وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي
هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا آمَنَّا
بِالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَأُنْزِلَ إِلَيْكُمْ
وَإِلَهُنَا وَإِلَهُكُمْ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٤٦﴾

Бог е еден Бог; ние сме само Нему Послушни.”

47. Ете, така Ние ти ја објавивме Книгата. Па, оние на кои Книга им дадовме веруваат во неа. И меѓу нив, исто така, има кои веруваат во неа. А за ајетите Наши расправаат само неверниците.

48. Ти пред неа не кажуваше ниту една Книга, а не ја пишувааше ни со твојата десна рака...во овој случај ќе се посомневаа оние кои навистина зборуваа.

49. Книгата ја сочинуваат ајетите јасни во градите на оние со даденото им знаење. И за ајетите Наши расправаат само неверниците.

50. И зборуваат: “Зошто не му се објавуваат знаменија од Господарот негов?” Кажи: “Знаменијата се, навистина, кај Аллах. Јас сум само опоменувач јасен!”

51. Не се задоволуваат ли со тоа што Ние, секако, ти објавивме Книга која им се кажува? Ете, во тоа, навистина, има милост и опомена за луѓето кои веруваат!

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ فَالَّذِينَ
ءَانَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ بِهِ ۖ وَمِنْ هَؤُلَاءِ
مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ ۖ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا
إِلَّا الْكَافِرُونَ ﴿٤٧﴾

وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ
بِيَمِينِكَ ۖ إِذَا لَارْتَابَ الْمُبِطِلُونَ ﴿٤٨﴾

بَلْ هُوَ آيَاتٌ يَنْتَظِرُ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا
الْعِلْمَ ۖ وَمَا يُجْحَدُ بِآيَاتِنَا
إِلَّا الظَّالِمُونَ ﴿٤٩﴾

وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِنْ رَبِّهِ
قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ
مُبِينٌ ﴿٥٠﴾

أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ
يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُ فِي ذَٰلِكَ لَرَحْمَةٌ
وَذِكْرَىٰ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾

52. Кажи: “Аллах е доволен Сведок меѓу мене и меѓу вас. Го знае и она што е на небесата и она што е на Земјата. Оние кои во неискривното веруваат и кои не веруваат во Allah, токму, се поразените.

53. И оние посакуваат од тебе што побрзо да им дојде казната. А да нема рок определен, казната, секако, ќе им дојдеше. Несреќата ќе им дојде, навистина, ненадејно, без и да усетат.

54. И оние посакуваат од тебе што побрзо да им дојде казната. А Џехеннемот, секако, ќе ги опфати неверниците:

55. на Денот кога ќе ги обземе казната и над нив и под нив, и кога ќе им се рече: “Искусете го она што го работевте!”

56. О робови мои, вие кои верувате, Земјата Моја е широка - та, само Мене обожавајте Ме!

57. Секој човек ќе ја проба смртта. Потоа Нам ќе ни се вратите.

58. А на оние кои веруваат и кои работат добри дела Ние ќе ги известиме дека во Џеннетот

قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ شَهِيدًا يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٥٢﴾

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا أَجَلٌ مُّسَمًّى لِّجَاءِ هَٰؤُلَاءِ الْعَذَابِ وَلِيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٣﴾

يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٥٤﴾

يَوْمَ يَفْقَشُ لَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ ذُوقُوا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٥﴾

يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةٌ فَإِنِّي فَاعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾

كُلُّ نَفْسٍ ذَاقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٥٧﴾

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ

има одаи под кои реки течат, и во нив за навек ќе останат. Е, само колку е убава наградата за трудољубивите:

59. оние кои беа трпеливи и кои се потпираа врз Господарот свој.

60. И колку животни има кои не си го стекнуваат 'рскот нивни. Нив и вас Аллах ве храни. Он е Слушач и Зналец!

61. А кога, пак, би ги прашал: Кој ги создаде небесата и Земјата, и кој ги потчини Сонцето и Месечината, сигурно ќе речат: "Аллах!" Па, тогаш каде кинисуваат?!

62. Аллах дава 'рск кому сака од робовите Свои, и Он му одредува мера. Аллах, навистина, знае сè!

63. А кога, пак, би ги прашал: "Кој спушта вода од небесата, со која ја оживува земјата по мртвилото нејзино?" Сигурно ќе речат: "Аллах!" Кажи: "Благодарение на Аллах!" Но, мноинството од нив не сфаќаат.

64. Животот на овој свет е само игра и забава; животот во Куќата ахиретска, секако, е вистинскиот. Е, кога би знаеле!

فِيهَا نِعَمٌ أَجْرُ الْعَمَلِينَ ﴿٥٨﴾

الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٥٩﴾

وَكَيْفَ يَكُونُ مِنَ دَابَّةٍ لَّا تَحْمِلُ رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦٠﴾

وَلِإِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٦١﴾

اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ إِنْ أَرَادَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمٌ ﴿٦٢﴾

وَلِإِن سَأَلْتَهُم مَّنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٣﴾

وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهُوٌّ وَلَعِبٌ وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ لَهِیَ الْحَيَاةُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٦٤﴾

65. Кога ќе се качат во чамецот го повикуваат Аллаха, чисто, исповедувајќи ја верата, и би-дејќи ќе ги избави на копно, ете, здруженик Му припишуваат,

66. за да бидат незаблагодарни за она што Ние им го дадовме, и за да уживаат; па, ќе узнаат!

67. Не гледаат ли дека Ние харемот го направивме безбеден? Околу него луѓето еднисо-други се крадат. Па, во невести-ната ли веруваат, а благодатот Аллахов не го признаваат?

68. И кој е поголем зулумкар од оној кој измислува лага врз Аллах, или кој ја смета лажна Вистината а веќе таа им дојде? Нели во Џехеннемот е престоју-валиштето за неверниците?

69. А оние кои се борат за Нас ќе ги упатиме по патиштата Наши. Аллах, навистина, е со добротинителите!

EP-PUUM (Византијци) XXX

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

1. Елиф, лам, мим!

فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ
فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ ﴿٦٥﴾

لِيَكْفُرُوا بِمَا ءَاتَيْنَاهُمْ وَلِيَسْتَمْتِعُوا فَسَوْفَ
يَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا مَّا ءَامَنَّا وَبَنَّا خَطَفُ
النَّاسِ مِنْ حَوْلِهِمْ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ
وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَكْفُرُونَ ﴿٦٧﴾

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ
بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُ ۚ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى
لِّلْكَافِرِينَ ﴿٦٨﴾

وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا
وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٦٩﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آلَهُ ﴿١﴾

2. Византијците се победени,

3. во земјата соседна: по поразот нивни ќе победат

4. за неколку години. Наредбата е - Аллахова и пред и по. На Денот тој ќе ѝ се радуваат верниците

5. на помошта Аллахова. Он помага кому сака. Он е Силен и Сомилосен!

6. Ветувањето е - Аллахово. А Аллах не го изневерува ветувањето Свое. Но, мнозинството на луѓето не знаат!

7. Ја знаат само надворешноста на животот на овој свет, а за Ахирет се рамнодушни!

8. Зошто не размислуваат за самите себеси? Она што Аллах го создаде и на небесата и на Земјата, и она меѓу нив, го создаде само со вистина и до рок определен. Мнозинството на луѓето, навистина, не веруваат во средбата со Господарот свој!

9. Не патуваат ли по земјата па да видат каква беше казната на оние пред нив? Беа појаки од нив: ја ораа земјата и градеа врз

غَلَبَتِ الرُّومُ ﴿١﴾

فِي آدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ
غَلَبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ ﴿٢﴾

فِي يَضِيعِ سَنِيَةٍ لِلَّهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدِ
وَيَوْمَئِذٍ يُفْرِخُ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٣﴾

يَنْصُرُ اللَّهُ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٤﴾

وَعَدَ اللَّهُ لَا يَخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ. وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥﴾

يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ
هُمْ غَافِلُونَ ﴿٦﴾

أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ مَا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا يَأْتِي الْحَقَّ وَاجِلٍ مُسَمًّى
وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ بِلِقَائِ رَبِّهِمْ
لَكَافِرُونَ ﴿٧﴾

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارُوا
الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ

неа повеќе од она што го градеа. И им доаѓаа пејгамберите нивни со јаснотии. Аллах, секако, не им нанесе зулум, туку самите себеси зулум си направија!

10. Потоа настапи казна за оние кои лошотии нанесуваа, кои ги сметаа за лажни ајетите Аллахови и кои ги исмеваа.

11. Аллах го започнува создавањето а потоа го возобновува. А потоа кај Него се враќате!

12. И на Денот кога ќе настапи Часот силниците ќе изгубат надеж.

13. И не ќе имаат меѓу здружениците свои посредници. Неверници се, токму, заради здружениците нивни!

14. И на Денот кога ќе настапи Часот...тогаш ќе се разделат едни од други.

15. А што се однесува до оние кои веруваа и кои работеа добри дела...па, тие во Бавча ќе се радуваат!

16. А што се однесува до оние кои не веруваат...ги сметаа за лажни ајетите Наши и средбата на Ахирет...па, тие во казната ќе се сместат.

رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُظْلَمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١٠﴾

ثُمَّ كَانَ عَقِيبَ الَّذِينَ اسْتَوُوا السُّوءَى أَنْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِءُونَ ﴿١١﴾

اللَّهُ يَبْدُوُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١٢﴾

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ ﴿١٣﴾

وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ مِنْ شُرَكَائِهِمْ شُفَعَاءُ وَكَانُوا إِشْرَاقِيَهُمْ كَافِرِينَ ﴿١٤﴾

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُنْفِرُونَ ﴿١٥﴾

فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ ﴿١٦﴾

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ فَأُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ﴿١٧﴾

17. Па, славен нека биде Аллах и при легнувањето ваше, ноќе и при станувањето ваше, дење.

18. Благодарноста Нему му припаѓа и на небесата и на Земјата, и приквечерина и напладне.

19. Од мртвото Он вади живо, а од живото Он вади мртво, и Он ја оживува земјата по мртвилото нејзино. И ете, вака ќе бидете изведени!

20. А меѓу знаменијата Негови е и тоа што Он ве создаде од земја, а потоа, ете, станавте луѓе растурени насекаде.

21. А од знаменијата Негови е и тоа што од вас Он создаде жени за да најдете смирна во нив. И меѓу вас определи и љубов и милост. Ете, во тоа, навистина, има знаменија за луѓето кои размислуваат!

22. А од знаменијата Негови е и создавањето на небесата и на Земјата, и различието на јазиците ваши и на боите ваши. Ете, во тоа, навистина, има знаменија за учените.

23. А од знаменијата Негови е и спиењето ноќе и дење, и стремежот ваш кон добрината

فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ ﴿١٧﴾

وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ ﴿١٨﴾

يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ
وَيُخْرِجُ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَلِكَ تُخْرَجُونَ ﴿١٩﴾

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ
ثُمَّ إِذَا أَنْشَرُكُمْ تَبَشِّرُونَ ﴿٢٠﴾

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا
لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُفَكِّرُونَ ﴿٢١﴾

وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَخْلَافُ
السِّنِّكُمْ وَالْوُكُوفُ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَاتٍ لِلْعَالَمِينَ ﴿٢٢﴾

وَمِنْ آيَاتِهِ مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَابْتِغَاؤُكُمْ
مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ

Негова. Ете, во тоа, навистина, има знаменија за луѓето кои слушаат.

24. А од знаменијата негови е и тоа што Он ви ја покажува молњата за да се уплашите и да се надевате, и Он од небесата ви спушта вода, па со неа ја оживува земјата по мртвилото нејзино. Во тоа, навистина, има знаменија за луѓето кои сфаќаат.

25. А од знаменијата Негови е и тоа што Он ги одржува и небесата и Земјата со наредбата Своја. А потоа штом ќе ве повика од земјата со еден повик, ете, ќе се појавите!

26. И она на небесата и она на Земјата е - Негово; и сè Нему му е потчинето!

27. И Он е Оној кој го започнува создавањето а потоа го возобновува. Ова е најлесно за Него. Највисокиот пример и на небесата и на Земјата е - Неговиот. Он е Силен и Мудар!

28. Од вас самите, за вас, Он ви дава пример. Имате ли меѓу оние кои се во сопственост ваша здруженици, во 'рскот што Ние ви го дадовме? Па, еднакви ли

لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٢٢﴾

وَمِنْ آيَاتِهِ يُرِيكُمْ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا
وَيُنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُخْرِجُ بِهِ الْأَرْضَ
بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ
يَعْقِلُونَ ﴿٢٤﴾

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ
ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِّنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنتُمْ تَخْرُجُونَ ﴿٢٥﴾

وَلَهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
كُلُّ لَّهُ قَانُونٌ ﴿٢٦﴾

وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ
عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٧﴾

ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِّنْ أَنْفُسِكُمْ هَلْ لَّكُمْ
مِّنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِّنْ شُرَكَاءَ
فِي مَا رَزَقْتَكُمْ فَاتَّعَفَوْا فِيهِ سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ
كَخِيفَتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ

сте во тоа, и се плашите ли од нив како што се плашите едни од други? И ете, така Ние потенко ви ги објаснуваме ајетите за луѓето кои сфаќаат.

29. Но, не! Оние кои направија зулум ги следеа желбите свои без знаење. Па, кој ќе го упати оној кого Аллах во заблуда го скршнал? И оние немаат поддржници!

30. Па, исправи го лицето свое кон чистата вера, кон Аллаховата природа со која ја создаде природата на луѓето. И нема измена во создавањето Аллахово. Ете, таа вера е вистинската вера, но мнозинството на луѓето не знаат,

31. приклонувајќи се кон Него. Плашете се од Него и намаз извршувајте, и немојте да бидете меѓу многубошците,

32. меѓу оние кои ја поделија верата своја и кои станаа деленици. И секоја странка е радосна со она што го поседува.

33. И кога на луѓето ќе им се случи штета некаква, го повикуваат Господарот свој, приклонувајќи Му се. А потоа кога ќе им даде да ја вкусат милоста

الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٣٨﴾

بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَ هُمْ يَغْيِرُ عَلَيْهِمْ
فَمَنْ يَهْدِي مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَا لَهُمْ
مَنْ نَّصِيرِينَ ﴿٣٩﴾

فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ
الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ
ذَٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾

﴿٤١﴾ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ
وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٤٢﴾

مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا
كُلَّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿٤٣﴾

وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ
ثُمَّ إِذَا أَذَقَهُمْ مِنْهُ رَحْمَةً إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ
بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ﴿٤٤﴾

Негова... ете, една дружина меѓу нив... Му припишуваат здруженик на Господарот свој,

34. за да бидат незаблагодарни за она што Ние им го дадовме. Но, уживајте, па ќе узнаете!

35. Или: Им испративме ли доказ кој им зборуваше за она за што оние здруженик Му припишуваат?

36. И кога Ние ќе испратиме луѓето да ја вкусат милоста се радуваат на неа, а ако им се случи зло некакво, заради она што го направија рацете нивни, ете ги како очајуваат.

37. Не гледаат ли дека Аллах дава 'рск кому сака и дека Он одредува со мера. Ете, во тоа, навистина, има знаменија за луѓето кои веруваат.

38. Па, дај му го правото негово и на ближниот, и на сиромавиот, и на патникот... Тоа е подобро за оние кои го посакуваат лицето Аллахово. Онаквите се, токму, спасени!

39. Она што го давате заради лихва, за да се лихвари по имотот на луѓето... та, кај Аллах, не се зголемува. А она што го давате како зекат, поса-

لَيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾

أَمْ أَنْزَلْنَاهُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوا بِهِ يُشْرِكُونَ ﴿٣٥﴾

وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا وَإِنْ تُصِيبَهُمْ مُسِيئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ ﴿٣٦﴾

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣٧﴾

فَوَاتٍ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ ذَلِكَ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٣٨﴾

وَمَا آتَيْنَا مِنْ رَّبٍّ لَّيْرٍ بُوًّا فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرِي بُوًّا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا آتَيْنَا مِنْ زَكَاةٍ تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُضْغِفُونَ ﴿٣٩﴾

кувајќи го лицето Аллахово...
та, тоа, ете, за нив ќе се удвои.

40. Аллах е Оној кој ве создава,
а потоа 'рск ви дава, а потоа,
пак, ќе ве усмрти и, конечно, ќе
ве оживи. Дали меѓу здружени-
ците ваши, меѓу вас, има некој
кој ќе направи такво нешто?
Славен нека биде Он и
Возвишен над она што Му го
здружуваат!

41. Се појави безредие и на
копно и на море, токму, заради
она што го спечалија рацете на
луѓето за да го вкусат некои од
оние кои тоа го работеа,
можеби да се поправат.

42. Кажи: "Патувајте по земјата
и гледајте каква беше казната за
оние од порано. Мнозинството
од нив беа, секако, многубош-
ци!"

43. Па, сврти го лицето твое
кон верата вистинска пред да
настапи Денот, кој не ќе може
никој од Аллах да го отфрли. На
Денот тој ќе се разединат:

44. оној кој не верувал...па,
неверството негово ќе биде
против него, а оној кој работел
добро...па, тоа, таквите, за
себеси си го подготвија,

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ
ثُمَّ يُحْيِيكُمْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَفْعَلُ
مِنْ ذَلِكَ مِنْ شَيْءٍ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى
عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤٠﴾

ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ
أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا
لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤١﴾

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلُ كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ ﴿٤٢﴾

فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَيِّمِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ
يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ يَوْمَذِي بَصَدْعُونَ ﴿٤٣﴾

مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا
فَلَا نَفْسٍ بِهِ يَمْهَدُونَ ﴿٤٤﴾

45. за да ги награди Он оние кои веруваа и кои работеа добри дела заради задоволството Негово. Он, навистина, не ги љуби неверниците!

46. А од знаменијата Негови е и тоа што Он го испраќа ветрот како радосница за да искусите нешто од милоста Негова, и за да плови бродот со наредбата Негова, за да тежнеете кон добрината Негова и за да се заблагодарувате.

47. И пред тебе, секако, Ние испраќавме пејгамбери до народите нивни. Па, им доаѓаа со јаснотии. Потоа Ние ги казнивме оние кои се силеа во зло, а верниците, пак, ни беше обврска да ги потпомогнеме.

48. Аллах е Оној кој ги испраќа ветровите кои, ете, ги гонат облаците по небото па, со посак Негов, ги растегнуваат и на парчиња ги дробат. Па, така гледаш како дождот излегува од нив кој, кога ќе падне кому Он сака од робовите Негови, тие му се радуваат,

49. и покрај тоа што, навистина, беа очајни пред да падне врз нив.

50. Погледни ги, тогаш, трагите на милоста Аллахова: како ја оживува земјата по мртвилото

لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ﴿٤٥﴾

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيحَ مُبَشِّرَاتٍ وَلِيُذِيقَكُمْ
مِنْ رَحْمَتِهِ وَلِتَجْرِيَ الْفُلُكُ بِأَمْرِهِ
وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٤٦﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ فَأَنْفَقْنَا مِنَ الَّذِينَ آجَرُوا وَكَانَ حَقًّا
عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾

اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهُ
فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كِسْفًا فَتَرَى
الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مَنْ يَشَاءُ
مِنْ عِبَادِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٤٨﴾

وَلِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ أَنْ يَنْزَلَ عَلَيْهِمْ مِنْ قَبْلِهِ
لُمُسِيكٍ ﴿٤٩﴾

فَانْظُرْ إِلَى آثَارِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُخَيِّ الْأَرْضَ
بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ ذَلِكَ لَمُخَيِّ الْمَوْتَى

нејзино. Он, навистина, ќе ги оживи мртвите. Он е Кадар за сè!

51. А кога Ние би им испратиле ветар кој сè ќе пожолти и потоа тие, секако, зулум ќе прават и нема да веруваат.

52. Ти, навистина, не можеш да ги натераш да те слушнат мртвите, ниту, пак, можеш да го натераш глувиот да го слушне повикот кога е свртен од тебе,

53. а ниту, пак, можеш да ги упатиш слепите од нивното скршнување во заблуда; можеш да ги слушнеш само оние кои веруваат во знаменијата Наши - оние се Послушните!

54. Аллах е Оној кој ве создаде слаби, а по слабоста моќ ви дава, а по моќта, пак, слабост ви дава и, секако, старост. И Он го создава она што го сака. Он е Зналец и Кадар!

55. А на Денот кога ќе се случи Часот, силниците ќе се колнат дека само еден час останале. Ете, така оние и порано кинисуваа.

56. А оние со даденото им знаење и иман ќе речат: “Вие останавте, секако, како што е

وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٥٠﴾

وَلَيْنَ أَرْسَلْنَا رِيحًا فَرَأَوْهُ مُصْفَرًّا لَّظَلُّوا مِنْ بَعْدِهِ
يَكْفُرُونَ ﴿٥١﴾

فَإِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَى وَلَا تَسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ
إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ ﴿٥٢﴾

وَمَا أَنْتَ بِهَادٍ الْعُمَى عَنْ ضَلَالَتِهِمْ إِنْ تَسْمِعُ
إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٥٣﴾

﴿٥٤﴾ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ
ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً
يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ ﴿٥٥﴾

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لَبِثُوا
غَيْرَ سَاعَةٍ كَذَلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ ﴿٥٦﴾

وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ لَقَدْ لَبِثْنَا فِي كِتَابِ
اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْبَعْثِ فَهَكَذَا يَوْمَ الْبَعْثِ

тоа означено во Книгата Аллахова, до Денот на оживувањето. А ова е Денот на оживувањето, но вие, ете, тоа не го знаевте.”

57. Па, на Денот тој оправдувањата на оние кои зулум направија не ќе им користат и од нив не ќе се бара ни да се оправдуваат.

58. Во овој Кур’ан Ние, веќе, им изнесовме пример од сè по нешто. И кога би им дошол со знамение некакво оние кои не веруваат сигурно ќе речат: “Вие само невини изнесувате!”

59. Ете, така Аллах ги запечатува срцата на оние кои не знаат.

60. Па, стрпи се! Ветувањето Аллахово, навистина, е вистина. И никако нека не те вознемируваат оние кои не се уверени!

ЛУКМАН (Лукман) XXXI

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Елиф, лам, мим!
2. Еве ајети од Книгата мудра:
3. Патоказ и Милост за добротелите -

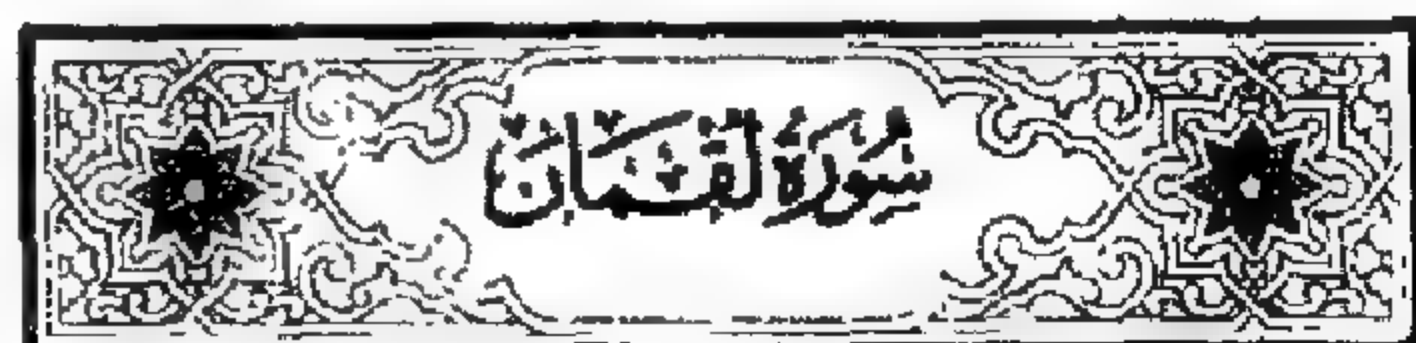
وَلِكِنَّا كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٥٦﴾

فَيَوْمَئِذٍ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَعْذِرَتُهُمْ
وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٥٧﴾

وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ مِن كُلِّ مَثَلٍ
وَلَئِنْ جِئْتَهُمْ بِبَيِّنَةٍ لَّيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
إِنْ أَنَا إِلَّا الْمُبْطِلُونَ ﴿٥٨﴾

كَذَٰلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الَّذِينَ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٩﴾

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفُّكَ
الَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ ﴿٦٠﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْقَمْرِ ﴿١﴾

تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ﴿٢﴾

هُدًى وَرَحْمَةً لِّلْمُحْسِنِينَ ﴿٣﴾

4. кои намаз клањаат и кои зекат даваат, и кои се уверени во Ахирет;

5. онаквите се по Патот на Господарот свој и оние се, токму, спасените!

6. Меѓу луѓето има и такви кои купуваат празен говор за забава за да се скршнуваат во заблуда, незнаејќи, од Аллаховиот пат, и кои го прифаќаат за да се исмеваат. За нив има казна срамна.

7. И кога му се кажуваат ајетите Наши ја врти главата надуено, како да не ги слуша, како во ушите негови да има тежина. Па, зарадувај го со казната болна!

8. За оние кои веруваат и кои добри дела работат има, навистина, благословени бавчи ценетски,

9. во нив за навек ќе останат. Ветувањето Аллахово е вистина. Он е и Силен и Мудар!

10. Гледате како Он ги создаде небесата без столбови, а по земјата брдата ги расфрла за да не се тресете, и по неа, исто така, растури животни секакви... И од небесата Ние вода ви спуштаме и од земјата овозможивме

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ﴿٤﴾

أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥﴾

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٦﴾

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا وَلَّى مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا كَأَن فِي أُذُنِهِ قُورًا فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٧﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ ﴿٨﴾

خَالِدِينَ فِيهَا وَعْدَ اللَّهِ حَقًّا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٩﴾

خَلَقَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَالْفَنَىٰ فِي الْأَرْضِ رَوْسًى أَنْ تُمِيدَ بِكُمْ وَبَثَّ فِيهَا مِن كُلِّ دَابَّةٍ وَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنبَأْنَا فِيهَا مِن كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ ﴿١٠﴾

да никнат од сè парови благородни.

11. Ова е создавањето Аллахово. Па, тогаш, покажете ми го она што го создадоа оние, освен Него. Но, зулумџарите сигурно се скршнати во заблуда јасна.

12. И на Лукман, секако, Ние му дадовме мудрост: “Биди благодарен на Аллах!” А оној кој е благодарен та, за себеси е благодарен, а оној кој не верува, та, Аллах, навистина, е Богат и за благодарност Достоен!

13. И кога Лукман му рече на син му, советувајќи го: “О синко, не здружувај Му на Аллах здруженик. Здружувањето здруженик, навистина, е зулум голем!”

14. И на човекот Ние му одредивме да се однесува добро кон родителите свои. Мајката го носеше, слабејќи од ден во ден, и го доеше две години: “Биди благодарен, и Мене и на родителите твои. Свртилиштето е - кон Мене!

15. А ако родителите се трудат да те наговорат да Ми припишуваш здруженик за што, всушност, не знаеш ништо, немој да им бидеш послушен, но

هَذَا خَلَقُ اللَّهِ فَأَرُونِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ
مِنْ دُونِهِ ۚ بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿١١﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنِ اشْكُرْ لِلَّهِ
وَمَنْ يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ ۖ
وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿١٢﴾

وَإِذْ قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ ۖ وَهُوَ يَعِظُهُ ۚ يَبْنِي لَا تَشْرِكْ
بِاللَّهِ ۚ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ ﴿١٣﴾

وَوَضَّيْنَا لِلْإِنْسَانِ يُولَدِهِ حَمَلَتُهُ أُمُّهُ
وَهَنَّا عَلَىٰ وَهْنٍ وَفَضَّلَهُ فِي عَامَيْنِ
أَنِ اشْكُرْ لِي وَلِوَلَدِكَ إِلَىٰ الْوَصِيرِ ﴿١٤﴾

وَإِنْ جَاهَدَاكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ
فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُكُمْ فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفٌ
وَآتِيعٌ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَىٰ تَعَالَىٰ مَرْجِعُكُمْ

примерно однесувај се кон нив на овој свет. И следи го патот на оној кој Мене ми е послушен. Потоа враќањето ваше до Мене води, па ќе ве известам за она што го работевте.”

16. “О синко мој, било да е направено нешто колку голушка, па и да е во пустина, на небесата или на Земјата, Аллах ќе го покаже. Аллах, навистина, е Чувствителен и Известен!

17. О синко мој, клањај намаз, наредувај добро и забранувај зло. И биди трпелив во она што ќе ти се случи. Ете, тоа, навистина, е меѓу решителните работи.

18. И не врти го лицето од луѓето, и не оди по земјата горделиво: Аллах, навистина, не го љуби ни горделивиот ни надуениот.

19. И биди умерен во одот твој а намали го и гласот твој. Од гласовите најлошиот, навистина, е гласот магарешки!

20. Не гледаш ли дека Аллах, навистина, ви го потчини и она што е на небесата и она што е на Земјата? И Он ве опсипа со благодатите Свои: и видливи и невидливи. А меѓу луѓето има и

فَأَنْتُمْ كُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾

يَبْنِيَّانَهَا إِنْ تَكَ مِنْ قَالِ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِي صَخْرَةٍ أَوْ فِي السَّمَوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللَّهُ إِنْ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴿١٦﴾

يَبْنِيَّ أَقِمِ الصَّلَاةَ وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَانْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَصْبِرْ عَلَى مَا أَصَابَكَ إِنْ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿١٧﴾

وَلَا تُصَغِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنْ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿١٨﴾

وَأَقْصِدْ فِي مَشْيِكَ وَأَغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ إِنْ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْمَغِيرِ ﴿١٩﴾

الْفَرَوَا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُنِيرٍ ﴿٢٠﴾

такви кои расправаат за Аллах и без знаење и без Патоказ и без Книга светла.

21. И кога им беше речено: “Следете го она што Аллах го објави!” Рекоа: “Не, ќе го следиме она што го најдовме кај предците наши.” И тогаш ли кога Шејтанот ги повикува кон казната дехеннемска?

22. А оној кој ќе го предаде лицето свое на Аллах а добротинител е... тој веќе се фатил за најцврстото јаже. Аллахова е конечницата на работите!

23. А оној кој не верува... па, нека не те загрижува неверувањето негово. И кон Нас е враќањето нивно и Ние, секако, ќе ги известиме за она што го работеа. Аллах, навистина, го знае она што е во градите.

24. Ние ќе им дадеме да уживаат едно кратко време, а потоа ќе ги турнеме во тешка казна.

25. А ако, пак, ги прашаш: “Кој ги создаде небесата и Земјата?” Сигурно ќе речат: “Аллах!” Но, ете мнозинството од нив не знаат!

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ
مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوْ لَوْ كَانَ
الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ إِلَى عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿٢١﴾

❖ وَمَنْ يُسَلِّمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ
فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى
وَالِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٢٢﴾

وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزُنكَ كُفْرُهُ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ
فَنُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٢٣﴾

نَمْنَعُهُمْ قَلِيلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ
إِلَى عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٢٤﴾

وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ
اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٥﴾

26. Она што е на небесата и на Земјата е - Аллахово. Аллах, навистина, е Богат и за благодарност Достоен!

27. А кога сите стебла на земјата би биле перциња а морето мастило, на кое ќе му се придружат уште седум мориња, не би се исушиле зборовите Аллахови. Аллах, навистина, е Силен и Мудар!

28. Создавањето ваше и оживувањето ваше е само како создавањето еден човек. Аллах, навистина, е Слушач и Гледач!

29. Не гледаш ли дека Аллах, секако, го вовлекува денот во ноќта, а ја вовлекува ноќта во денот и ги потчини и Сонцето и Месечината? И сè тече до рок определен. А Аллах е Известен за она што го работите!

30. Ете, тоа, токму, заради она што Аллах е вистина. Аллах, навистина, е Вишен и Голем!

31. Не гледаш ли дека чамецот плови по морето, секако, со благослов на Аллах за да ви покаже од знаменијата Свои? Во тоа, ете, има, навистина, знаменија за секој трпелив и благодарен.

32. И кога бранот, голем како облак, ќе ги покрие, го молат

لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ
هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٦﴾

وَلَوْ أَنَّ مَا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَمَ
وَالْبَحْرِ يَمْدُهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ
مَا نَفَذْتَ كَلِمَتُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٧﴾

مَا خَلَقُكُمْ وَلَا بَعَثُكُمْ إِلَّا كَنَفْسٍ وَاحِدَةً
إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٢٨﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ
فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي
إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى وَأَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٩﴾

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ
الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٣٠﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ يَنْصَبُ اللَّهُ
لِرَبِّكَ مِنْ عَيْنَيْهِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ
لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٣١﴾

وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَوَجٌ كَالظُّلَلِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ

Аллаха, искрено, искажувајќи ја верата кон Него. И бидејќи ќе ги спаси, доведувајќи ги до копното, само некои од нив покажуваат умереност. Знаменијата Наши не ги признава само силникот и неверникот!

33. О луѓе, плашете се од Господарот ваш и плашете се од Денот во кој ни родителот на своето дете не ќе му помогне, а ниту, пак, детето во нешто ќе му помогне на својот родител. Ветувањето Аллахово, навистина, е вистина. Животот на овој свет, тогаш, никако нека не ве понесе и Шејтанот, исто така, нека не ве оддалечи од Аллах!

34. Знаењто за Часот, секако, е само кај Аллах. И Он спушта дожд и Он го знае она што е во утробите. Човекот не знае утре што ќе заработи; човекот не знае и во која земја ќе умре. Аллах, навистина, е Зналец и Известен!

ЕС-СЕЦДЕ (Сецде) XXXII

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

1. Елиф, лам, мим!

لَهُ الَّذِينَ فَلَمَّا نَجَّيْنَاهُمْ إِلَى الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مُقْنَصِدٌ
وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ ﴿٣٣﴾

يَتَأْتِيهَا النَّاسُ أَتَقْوَارِبَكُمْ وَأَخْشَوْا يَوْمًا لَا يَجْزِي
وَالِدٌ عَنْ وَلَدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَارٍ عَنْ وَالِدِهِ شَيْئًا
إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ
الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِاللَّهِ الْغُرُورُ ﴿٣٤﴾

إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ
وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ
مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ
تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿٣٥﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آلَمْ ١

2. Објавувањето на Книгата, во која нема сомнение, е од Господарот на световите.

3. Или зборуваат: “Тој го измислува.” Но, не! Тоа е вистина од Господарот твој за да го опомениш народот кому не му е дадена опомена, пред тебе, за да се упатат.

4. Аллах е Оној кој ги создаде и Земјата и небесата и она што е меѓу нив за шест дена, а потоа се утврди на Аршот. Вие, освен Него, немате ни поддржник ни посредник. Па, нема ли да се присетите?

5. И Он управува со сè она што е меѓу небесата и Земјата, а потоа, во Денот определен, кон Него ќе се извиши: на Денот кој трае илјада години, според она како што вие броите!

6. Ете, Он е Зналец на јавното и тајното, Силен и Сомилосен!

7. Кој ја создаде секоја ствар во најдобар облик, и Кој, создавањето на човекот, го започна од глина.

8. А потоа, породот негов, го создава од избрана капка вода.

9. А потоа Он го обликува и му вдахнува од духот Свој, и ви

تَنْزِيلِ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ
مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢﴾

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ
لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَتْهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ
لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٣﴾

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا
فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ مَا لَكُمْ
مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٤﴾

يُدِيرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ إِلَيْهِ
فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ ﴿٥﴾

ذَٰلِكَ عَلِيمٌ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٦﴾

الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ
الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ ﴿٧﴾

ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِّنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ ﴿٨﴾

ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ رُّوحِهِ وَجَعَلَ لَكُمُ

дава и слух, и вид и срца. Малкумина заблагодарувате.

10. И зборуваат: “Кога ќе исчезнеме на земјата па повторно ли ќе бидеме создадени?” Но, оние во средбата со Господарот нивни не веруваат.

11. Кажи: “Мелекот на смртта, кој ви е за тоа одреден, ќе ве усмрти, а потоа кон Господарот ваш ќе се вратите.”

12. Е, кога би ги видел силниците наведнати со главите нивни пред Господарот свој: “Господаре наш, и видовме и слушнавме, врати нè повторно назад; ќе работиме добро. Ние сме, секако, уверени!”

13. Е, кога би сакале на секоја душа би ѝ го дале упатството нејзино, но зборот вистински е - Мој. Џехеннемот, секако, ќе го исполнам и со цинови и со луѓе, заедно!

14. Па, вкусете го Џехеннемот, зашто заборавивте на средбата на овој Ден ваш. И Ние заборавивме на вас, и вкусете ја казната на вечноста за она што, токму, го работевте!

15. Во ајетите Наши, навистина, веруваат оние кои, кога ќе се споменат, паѓаат на сеџде, и

السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا
مَا تَشْكُرُونَ ﴿٩﴾

وَقَالُوا آءِذَا ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ أَهِيَ نَأْلِي خَلْقٍ جَدِيدٍ
بَلْ هُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَافِرُونَ ﴿١٠﴾

﴿٩﴾ قُلْ يَتُوفَّكُم مَّلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ
ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿١١﴾

وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُو أُرُؤِهِمْ
عِندَ رَبِّهِمْ رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا
نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ ﴿١٢﴾

وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًى
وَلَكِن حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ
مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٣﴾

فَذُوقُوا بِمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا
إِنَّا نَسِيتُكُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ
الْخُلْدِ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾

إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِهَا
خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ

кои Го слават, величајќи Го, Господарот свој, и кои не се дујат!

16. Страните нивни од постела се накривуваат, повикувајќи го Господарот свој, и од страв и од желба, и кои делат од 'рскот Наш што им го дадовме.

17. Па, ниедна душа не знае какви радости им се кријат... награда за она што го работеа.

18. Еднаков ли е верникот со расипникот? Не можат да се изедначат!

19. А што се однесува до оние кои веруваат и кои добри дела работат...та, за нив има престојувалиште од бавчи ценетски, подготвени за она што го работеа.

20. А што се однесува, пак, до расипаните...та, огнот е престојувалиштето нивно. Секојпат кога ќе посакаат да излезат од него ќе бидат вратени во него, и ќе им се вели: "Искусете ја казната огнена за која сметавте дека е лажна!"

21. И Ние ќе дадеме сигурно да искусат казна помала покрај казната голема за да се покајат.

22. А кој е поголем зулумџар од оној кој, кога ќе му се

وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿١٥﴾

تَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا
وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿١٦﴾

فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً
بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾

أَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا
لَّا يَسْتَوُونَ ﴿١٨﴾

أَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ
جَنَّاتُ الْمَأْوَى نُزُلًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾

وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ كُلَّمَا أَرَادُوا
أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ ذُوقُوا
عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿٢٠﴾

وَلَنَذِقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَى دُونَ
الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢١﴾

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا

споменат знаменијата на Господарот негов - а тој, ете, е рамнодушен кон нив? Ќе ги казиме, секако, силниите!

23. И на Муса, навистина, Ние му дадовме Книга: не сомневај се во средбата со Него. Ние него го одредивме да биде патоказ за синовите Израилови.

24. И меѓу нив Ние одредивме водачи кои упатуваа со наредбата Наша, по стрпливоста нивна, и кои беа уверени во знаменијата Наши.

25. Господарот твој, навистина, ќе ги раздвои на Денот суден заради она за што, токму, станаа деленици.

26. Нели им се укажува дека колку поколенија Ние пред нив уништивме преку чии живеалишта одат? Ете, во тоа, навистина, има знаменија. Не слушаат ли?

27. Не гледаат ли како Ние ја тераме водата кон сувата земја и како со неа вадиме растение со кое се хранат и добитокот нивни и тие самите. Не гледаат ли?

28. И зборуваат: “Кога ќе дојде Победата ако сте искрени?”

إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُتَفِقُونَ ﴿٢٢﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَلَا تَكُنْ فِي مِرْيَةٍ
مِّن لِّقَائِهِ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿٢٣﴾

وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أَئِمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا
وَكَانُوا آيَاتِنَا يُوْفُونَ ﴿٢٤﴾

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُم يَوْمَ الْقِيَمَةِ
فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٢٥﴾

أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا مِن قَبْلِهِم
مِّنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسْكِنِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَاتٍ أَفَلَا يَسْمَعُونَ ﴿٢٦﴾

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَسُوقُ الْمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ
فَنُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا نَأْكُلُ مِنْهُ أَنفُسُهُمْ
وَأَنفُسُهُمْ أَفَلَا يُبْصِرُونَ ﴿٢٧﴾

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْفَتْحُ إِن كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ﴿٢٨﴾

29. Кажи: “На Денот на Победата верувањето на оние кои не веруваа не ќе им користи, и не ќе им се даде рок.”

30. Та, сврти се од нив и чекај! Тие, секако, чекаат!

ЕЛ-АХЗАБ (Сојузници) XXXIII

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. О пејгамберу, плаши се од Аллах и немој да им бидеш послушен на неверниците и дволичните. Аллах, навистина, е Зналец и Мудар!

2. И следи го она што ти се објавува од Господарот твој! Аллах, навистина, е Известен за она што го работите!

3. И потпри се врз Аллах; Аллах е Доволен Поддржник!

4. Аллах на ниеден човек не му даде две срца во градите негови. И не ви ги одреди жените ваши од кои со зихар се разделувате да бидат мајки ваши, а ниту, пак, посинетите, да бидат синови ваши. Тоа се само зборови со устите ваши. Аллах ја зборува вистината и Он упатува по патот вистински!

5. Викајте ги по бабовците нивни; тоа е поисправно кај

قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيمَانُهُمْ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿١٩﴾

فَاعْرِضْ عَنْهُمْ وَانْتَظِرِ إِنَّهُمْ مُنْتَظَرُونَ ﴿٢٠﴾

سُورَةُ الْاِحْزَابِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١﴾

وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿٢﴾

وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٣﴾

مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِنْ قَلْبَيْنِ فِي جَوْفِهِ ۚ وَمَا جَعَلَ أَزْوَاجَكُمْ الَّتِي تَنْظُرُهُنَّ مِنْهُنَّ أُمَّهَاتِكُمْ ۚ وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ۚ ذَٰلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ ۖ وَاللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ ﴿٤﴾

ادْعُوهُمْ لِأَبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ

Аллах. Но, ако вие не ги познавате бабовците нивни... па, тоа се браќа ваши по вера и заштитници ваши. А ако во тоа, пак, некако згрешите, немате грев. Но, грев е она што го намераваат срцата ваши. Аллах е Простувач и Сомилосен!

6. Пејгамберот, за верниците, е поблиску од нив самите; а жените негови се мајки нивни. А сродниците, според Книгата Аллахова, се поблиску едни-содруги и од верниците и од мухацирите, освен ако не им направите некакво добро на заштитниците ваши што, секако, е наведено во Книгата.

7. И кога Ние го прифативме договорот од пејгамберите нивни, и од тебе, и од Нух, и од Ибрахим, и од Муса, и од Иса, синот на Мерјем...од нив прифативме договор цврст!

8. За да ги земе на одговорност искрените заради искреноста нивна; а за неверниците Он им подготви казна болна.

9. О верници, сетете се на благодатот Аллахов кон вас: кога ви дојдоа војски, па против нив испративме ветар и војски

فَإِنْ لَّمْ تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ فِإِخْوَانُكُمْ
فِي الدِّينِ وَمَوَالِيكُمْ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ
فِيمَا أَخْطَأْتُمْ بِهِ بَلْ لَكُن مَاتَعَمَدَت قُلُوبُكُمْ
وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥﴾

الَّتِي أُولَى بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُ
أُمَّهَاتُهُمْ وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَى
بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ
إِلَّا أَنْ تَفْعَلُوا إِلَى أَوْلِيَائِكُمْ مَعْرُوفًا
كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ﴿٦﴾

وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ
وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ
مِيثَاقًا غَلِيظًا ﴿٧﴾

لَيَسْئَلَنَّ الصَّادِقِينَ عَنْ صِدْقِهِمْ وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ
عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
إِذْ جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا
لَمْ تَرَوْهَا وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿٩﴾

кои не ги видовте. Аллах го гледа она што го работите;

10. кога ви дојдоа и над вас и под вас, и кога погледите ви се скаменија, и кога срцата во градите ви застапаа, и кога за Аллах секакви помисли имавте.

11. Тука верниците беа ставени во искушение и беа потресени со потрес жесток.

12. И кога дволичните и оние со заболени срца зборуваа: “Аллах и пејгамберот Негов ништо не ни ветија освен измама!”

13. И кога една дружина од нив рече: “О жители на Јасриб, тука немате опстанок. Вратете се!” И една заедница меѓу нив побара одобрение од пејгамберот, зборувајќи: “Домовите наши се незаштитени” - а не беа незаштитени. Посакаа само да се дадат во бегство.

14. А да им се влезеше од предградијата негови и да се побараше од нив да направат сплетки тоа сигурно ќе го направеа; во нив ќе се задржеа само малку,

15. оние веќе и порано му ветија на Аллах дека нема да се

إِذْ جَاءُوكُم مِّنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنكُمْ
وَإِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ
الْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّونَ بِاللَّهِ الظُّنُونًا ﴿١٠﴾

هَذَا لِكَيْ تُبْتَلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا زَلَالًا شَدِيدًا ﴿١١﴾

وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم
مَّرَضٌ مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا ﴿١٢﴾

وَإِذْ قَالَت طَّائِفَةٌ مِّنْهُمْ يَا أَهْلَ يَثْرِبَ لَا مَقَامَ لَكُمْ
فَارْجِعُوا وَاسْتَعِذْ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ النَّبِيَّ يَقُولُونَ
إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ إِن يُرِيدُونَ إِلَّا فِرَارًا ﴿١٣﴾

وَلَوْ دَخَلَتْ عَلَيْهِمْ مِّنْ أَقْطَارِهَا ثُمَّ سَأَلُوا الْفِتْنَةَ
لَآتَوْهَا وَمَا تَلَبَّسُوا بِهَا إِلَّا بَسِيرًا ﴿١٤﴾

وَلَقَدْ كَانُوا عَاهِدُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ لَا يُؤَلُّونَ

вратат назад. А за ветувањето кон Аллах се одговара.

16. Кажи: “Ако бегате од смртта бегството никогаш не ќе ви користи, или, пак, гинењето: само кратко време ќе уживате.”

17. Кажи: “Кој е тој кој ќе ве сочува од Аллах? Ако Он посака да ви нанесе зло или ако Он посака да ви подари милост.” Оние, освен Аллах, немаат ни заштитник ни поддржник!

18. Аллах, секако, ги знае оние меѓу вас кои прекоруваа и кои им зборуваа на браќата свои: “Дојдете со нас!” И малкумина од нив тргнаа во војна,

19. шкржави во помошта кон вас. А кога ќе настапи стравот ги гледаш како гледаат во тебе, играјќи со очите свои како да се во пресрет на смртта. А кога стравот ќе помине ве вознемируваат со јазиците остри, шкржави да направат некакво добро. Таквите не веруваат па, Аллах, ќе ги упропасти делата нивни. Тоа за Аллах, секако, е лесно.

20. Сметаат дека сојузниците не отидоа. Или ако сојузниците се вратат оние би сакале повеќе да бидат со бедуините в пустина, и да се распрашуваат за вестите

الَّذِينَ كَانُوا عَاهِدُوا لَكُمْ وَاللَّهُ مَسْئُولٌ ۝۱۵

قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمْ الْفِرَارُ إِنْ فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ
أَوِ الْقَتْلِ إِذَا لَا تُمْنَعُونَ إِلَّا قَلِيلًا ۝۱۶

قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِيكُمْ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا
أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً لَا يَجِدُونَ مِنْهُ دُونَ اللَّهِ
وَلْيَاوَلَا نَصِيرًا ۝۱۷

۞ قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمُعَوِّقِينَ مِنْكُمْ وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ
هَلُمَّ إِلَيْنَا وَلَا يَأْتُونَ الْبَاسَ إِلَّا قَلِيلًا ۝۱۸

أَشِحَّةً عَلَيْكُمْ فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ رَأَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ
إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ كَالَّذِي يُغْشَى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ
فَإِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَقُوكُمْ بِالنِّسَةِ حِدَادٍ
أَشِحَّةً عَلَى الْخَيْرِ أُولَئِكَ لَمْ يُؤْمِنُوا فَأَحْبَطَ
اللَّهُ أَعْمَلَهُمْ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ۝۱۹

يَحْسَبُونَ الْأَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا وَإِنْ يَأْتِ الْأَحْزَابُ
يَوَدُّوْا لَوَ أَنََّّهُمْ بَادُوتُ فِي الْأَعْرَابِ يَسْأَلُوكَ
عَنْ أَنْبَاءِكُمْ وَلَوْ كَانُوا فِيكُمْ

за вас. А да беа, пак, меѓу вас, само малкумина ќе се бореа!

21. Во пејгамберот, навистина, имате убав пример, за оној кој се надева и во Аллах и во Денот суден и кој Го споменува Аллаха многу!

22. И бидејќи верниците ги здогледаа сојузниците, рекоа: “Ова е она што ни го ветија и Аллах и пејгамберот Негов.” И Аллах и пејгамберот Негов вистината ја зборуваа; и иманот и послушноста само им се зголемуваа.

23. Меѓу верниците има луѓе кои го исполнија ветувањето што му го дадоа на Аллах. Едни од нив го положија животот, а други, пак, тоа го очекуваат; не направија никаква промена, во ништо,

24. за Он да ги награди искрените, заради искреноста нивна, и за да ги казни лицемерните. Ако, пак, посака, Он ќе им прости. Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

25. Аллах ги одврати оние кои не веруваа со лутината нивна; не постигнаа никакво добро. Аллах за верниците е Доволен во борба. Аллах е Јак и Силен!

مَا قَاتِلُوا إِلَّا قَلِيلًا ﴿٢٠﴾

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ﴿٢١﴾

وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ، وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ، وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا ﴿٢٢﴾

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَّنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ، وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا بَدِيلًا ﴿٢٣﴾

لِيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ إِن شَاءَ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنْ اللَّهُ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٢٤﴾

وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمَنَآلُوا خَيْرًا وَكَفَىٰ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيمًا ﴿٢٥﴾

26. И Он ги изведе Следбениците на Книгата од тврдините нивни кои ги помагаа и им влеа страв во срцата нивни: една дружина од нив ја отепавте а една, пак, ја заробивте.

27. И Он ви даде да ја наследите земјата нивна, и домовите нивни, и имотот нивни и земјата по која не одевте. Аллах, навистина, е Кадар за сè!

28. О пејгамберу, кажи им на жените твои: “Ако го сакате животот на овој свет и украсот негов...па, дојдете, ќе ви го дадам доброто и ќе се разведам на добар начин.

29. А ако, пак, го сакате Аллах, и пејгамберот Негов и Куќата ахиретска...па, Аллах, навистина, на добротинителите им подготви награда голема!”

30. О жени пејгамберови, таа меѓу вас која ќе направи некое отворено срамно дело, казната ќе ѝ биде удвоена. Ете, тоа за Аллах е едноставно!

31. А на таа од вас, која е оддадена на Аллах и на пејгамберот Негов, и која работи добро дело, Ние ќе ѝ ја дадеме наградата нејзина во два наврата, и ќе и подготвиме ‘рск благороден!

وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوا مِنْهُمْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ صَيَاصِيهِمْ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا ﴿٢٦﴾

وَأَوْفَيْتُكُمْ أَرْضَهُمْ وَأَرْضَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا لَمْ تَطَّوْهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ﴿٢٧﴾

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَأَزْوَجَكُمْ إِن كُنْتُمْ تُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْتُمْ أَمْ تَخْشَوْنَ وَأَسْرَحَكُمْ سَرَاحًا جَمِيلًا ﴿٢٨﴾

وَلِإِنْ كُنْتُمْ تُرِيدُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالْدارَ الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنِينَ مِنْكُمْ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٢٩﴾

يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ مَنْ يَأْتِ مِنْكُنَّ بِفَاحِشَةٍ مُبِينَةٍ يُضَاعَفْ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿٣٠﴾

وَمَنْ يَقْنُتْ مِنْكُنَّ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ وَتَعْمَلْ صَالِحًا نُؤْتِهَا أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا ﴿٣١﴾

32. О жени пејгамберови, вие не сте како другите жени. Ако сте богобојазливи... па, немојте да го дигате гласот зашто, тогаш, може да се предизвика желбата на оној во чие срце има болештина, и зборувајте убави зборови!

33. И останете во домовите ваши; и не покажувајте ја убавината онака како што се покажуваше убавината во цахилиетот одамнешен. И намаз извршувајте и зекат давајте, и на Аллах и на пејгамберот Негов бидете послушни. Аллах, навистина, посакува да го отстрани срамното дело од вас, о Ехлул Бејт, за да ве очисти, потполно!

34. И паметете го она што се кажува во домовите ваши: од ајетите Аллахови и мудроста. Аллах, навистина, е Сочувствителен и Известен!

35. И за послушните мажи и за послушните жени, и за верниците и за верничките, и за потчинетите мажи и за потчинетите жени, и за искрените мажи и за искрените жени, и за трпеливите мажи и за трпеливите жени, и за понизните мажи и за понизните жени, и за

يٰۤاَيُّهَا النَّبِيُّ لَسْتَ نَكْرًا كَأَحَدٍ مِّنَ النِّسَاءِ
إِنِ اتَّقَيْتُنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ
الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَّعْرُوفًا ﴿٣٢﴾

وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ
الْأُولَىٰ وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتِينَ الزَّكَاةَ
وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ
عَنكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ
تَطْهِيرًا ﴿٣٣﴾

وَأَذْكُرَنَّ مَا يُثَلَّىٰ فِي بُيُوتِكُنَّ مِّنْ آيَاتِ
اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا ﴿٣٤﴾

إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ
وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَنِينَ وَالْقَنَاتِ وَالصَّادِقِينَ
وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ
وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ
وَالصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ وَالْحَافِظِينَ
فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ
اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ
مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴿٣٥﴾

мажите кои даваат милосрдие и за жените кои даваат милосрдие, и за мажите кои постат и за жените кои постат, и за мажите кои ги чуваат срамните места и за жените кои ги чуваат срамните места, и за мажите кои го споменуваат Аллаха многу, и за жените кои го споменуваат Аллаха многу... за сите нив Аллах подготви и прошка и награда голема, навистина!

36. Не е на верникот и на верничката, кога Аллах ќе одреди нешто а и пејгамберот Негов, да донесат избор за работите нивни. А оној кој е непослушен и кон Аллах и кон пејгамберот Негов... тој веќе скршнал во заблуда очигледна!

37. И кога му рече на оној кого Аллах го благослови и кого ти го благослови: “Задржи ја за себе жената твоја, и плаши се од Аллах;” во душата твоја го криеш она што ќе го обелодени Аллах, и од луѓето се плашиш. А Аллах има право повеќе да се плашиш од Него. И бидејќи Зејд реши да се разведе од неа, Ние те оженивме со неа за да нема тешкотија за верниците при женињето со жените на посинетите кога овие ќе решат да се разведат од нив. Наредбата Аллахова, секако, е делотворна!

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا لِمُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا ﴿٣٦﴾

وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ فَلَمَّا قَضَى زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاكَهَا لِكَيْ لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَزْوَاجِ أَدْعِيَائِهِمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ﴿٣٧﴾

38. И за пејгамберот не е тешко да го работи она што Аллах му го наредува: таква беше одредбата Аллахова и кон оние порано; а наредбата Аллахова, секако, е премногу моќна,

39. за оние кои ги доставуваат посланијата Аллахови и кои од Него стравуваат, и кои од никого, освен од Аллах, не стравуваа... а Аллах е Доволен за полагање сметка.

40. Мухаммед, секако, не е ничии бабо од мажите ваши, но тој е само пејгамбер Аллахов и печат на пејгамберите. Аллах, навистина, знае сè!

41. О верници, споменувајте Го Аллаха, со споменување често!

42. И славете Го и наутро и навечер!

43. Он, токму, ве слави, а и мелките Негови ве слават: за да ве избави од темнини во светлина. Он, навистина, е кон верниците Сомилосен!

44. На денот, кога со Него ќе се сретнат, поздравот нивни ќе биде: Селам! И за нив Он по-дготви награда благородна!

45. О пејгамберу, Ние, навистина, те испративме и како сведок, и како радосник и како опоменувач,

مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ
اللَّهُ لَهُ سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ
وَمَا كَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَقْدُورًا ﴿٣٨﴾

الَّذِينَ يُبَلِّغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ
وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ وَكَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا ﴿٣٩﴾

مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ وَلَكِنْ رَسُولَ
اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٤٠﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ﴿٤١﴾

وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٤٢﴾

هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُم
مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ
رَحِيمًا ﴿٤٣﴾

تَجِيبُهُمْ يَوْمَ يَقُومُهُمْ سَلَامٌ وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا ﴿٤٤﴾

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِيدًا
وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٤٥﴾

46. и како повикувач, со одобрението Негово и кон Аллах и кон светилката што свети.

47. И зарадувај ги верниците дека за нив од Аллах, навистина, има добротија голема.

48. И не слушај ги неверниците и дволичните, и отфрли ги навредите нивни, и потпри се врз Аллах. Аллах е Доволен Закрилник!

49. О верници, кога ќе ги венчате верничките со кои, пред да ги допрете, ќе се разделите, тие немаат обврска да го чекаат рокот определен, чии денови, токму, ги броите. Па, дајте им подарок венчан и убаво разделете се!

50. О пејгамберу, Ние, навистина, ти ги дозволивме жените твои на кои им ги даде венчаните подароци, и оние кои се во посед твој, кои Аллах ти ги даде со пленот, и ќерките на миџовците твои, и ќерките на халите твои, и ќерките на дајдовците твои, и ќерките на тезите твои кои се иселија со тебе; и жената верничка ако самата ќе му се подари на пејгамберот, а тој ќе посака да ја венча: ова се однесува само на тебе, а не и на верниците останати. Ние го знаеме, секако,

وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا ﴿٤٦﴾

وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ أَنَّ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا ﴿٤٧﴾

وَلَا تُطِيعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ وَدَعْ أَذُنَهُمْ
وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٤٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ
ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ
عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَةٍ تَعْتَدُوْنَ عَلَيْهِنَّ وَسَرَّحُوهُنَّ
سَرَاحًا جَمِيلًا ﴿٤٩﴾

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ الَّتِي ءَاتَيْتَ
أُجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ مِمَّا أَفَاءَ اللَّهُ
عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عِمِكَ وَبَنَاتِ عَمَّتِكَ
وَبَنَاتِ خَالِكَ وَبَنَاتِ خَلَّتِكَ الَّتِي هَاجَرْنَ
مَعَكَ وَامْرَأَةً مُؤْمِنَةً إِنْ وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ
إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا خَالِصَةً لَكَ
مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا
عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ
أَيْمَانُهُمْ لِكَيْلَا يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ
وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥٠﴾

она со што ги задолживме во врска со жените нивни, и со оние кои се во посед нивни за да немаш никаква тешкотија. Аллах е Простувач и Сомилосен!

51. Некои од нив со посак Твој ги оддалечуваш, а некои, пак, со посак Твој ги повикуваш. А ако ја посакаш некоја меѓу оние кои ги оддалечи немаш грев. Ете, тоа е најлесно со радост да се исполнат очите нивни, и да не тагуваат, и да се задоволат со она што им го даде. Аллах го знае она што е во срцата ваши. Аллах е Зналец и Благ!

52. По ова не ти се дозволени жени, ниту тоа нив да ги заменуваш со други жени, па и покрај тоа што те вчудоневидува убавината нивна, освен оние кои се во посед твој. Аллах, навистина, бдее врз секоја работа!

53. О верници, не влегувајте во собите на пејгамберот, освен ако ви се дозволи заради храна. Но, не да чекате додека се зготви. Па, кога ќе бидете повикани, влезете! И кога ќе јадете, растурете се, без да се впуштате во разговор. Тоа, секако, го вознемирува пејгамберот, а тој се срами вам да ви

﴿ تَرْجَى مِنْ نِسَاءٍ مِنْهُنَّ وَتَتَوَى إِلَيْكَ مِنْ نِسَاءٍ
وَمِنْ ابْنَتَيْكَ مِمَّنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ذَلِكَ
أَدْفَى أَنْ تَقْرَأَ عَنِّيهِمْ وَلَا تَخْزَكِ وَبِرَضَائِكَ
بِمَاءِ ابْنَتَيْهِمْ كُلُّهُنَّ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي قُلُوبِكُمْ
وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا ﴾

لَا يَحِلُّ لَكَ النِّسَاءُ مِنْ بَعْدُ وَلَا أَنْ تَبَدِّلَ بِهِنَّ
مِنْ أَزْوَاجٍ وَلَوْ أَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ
يَمِينُكَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبًا ﴿٥٢﴾

يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ
إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَى طَعَامٍ غَيْرٍ نَظِيرِ بْنِ إِسْنَهَ
وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا
وَلَا مَسْتَنَسِينَ لِخَبَرٍ إِنَّ ذَلِكَ كَانَ يُؤْذَى
النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيِي مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا يَسْتَحْيِي
مِنَ الْحَقِّ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَسْأَلُوهُنَّ
مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ

рече, а Аллах, пак, не се срами од вистината! А кога ќе барате од жените нешто, барајте од нив, тогаш, зад завеса. Тоа е почисто и за срцата ваши и за срцата нивни. Не ви е дозволено да го вознемирувате пејгамберот, а ниту пак, по него, да ги венчавате жените негови. Ете, тоа кај Аллах од вас, навистина, не е мала работа.

54. Дали нешто ќе криете или ќе обелоденувате... па, Аллах, навистина, знае сè!

55. За нив нема грев да бидат откриени што се однесува до бабовците нивни, и синовите нивни, и браќата нивни, и синовите од браќата нивни, и синовите од сестрите нивни, и жените нивни и оние кои се во посед нивни. И плашете се од Аллах. Аллах, навистина, е Сведок за сè!

56. Аллах и мелеките Негови, секако, го слават пејгамберот. О верници, славете го и вие и поздравете го со селам!

57. Оние кои Го вознемируваат Аллаха и пејгамберот Негов... Аллах, секако, ги проколни и на овој свет и на Ахирет, и Он им подготви казна срамна.

وَقُلُوبِهِنَّ وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تَنْكِحُوا أَزْوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا إِنَّ ذَلِكَ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا ﴿٥٢﴾

إِنْ تُبْدُوا شَيْئًا أَوْ تُخْفَوْهُ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٥١﴾

لَا جُنَاحَ عَلَيْهِنَ فِي آبَائِهِنَّ وَلَا أَبْنَائِهِنَّ وَلَا إِخْوَانِهِنَّ وَلَا أَبْنَاءَ إِخْوَانِهِنَّ وَلَا نِسَائِهِنَّ وَلَا مَمْلُوكَاتٍ أَيْمَنَهُنَّ وَاتَّقِينَ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ﴿٥٥﴾

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٥٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُهِينًا ﴿٥٧﴾

58. А оние кои ги вознемируваат верниците и верничките со она што тие не го заслужуваат, понесуваат, навистина, товар и грев јасен.

59. О пејгамберу, кажи им на жените твои и ќерките твои, и на жените од верниците да ги спуштат облеките. Ете, тоа е најлесно да се препознаат и да не се вознемируваат. А Аллах е Простувач и Сомилосен!

60. Ако дволичните, и оние во чии срца има болештина, и оние кои низ Медина лаги шират не престанат... сигурно Ние ќе ти ја дадеме власта врз нив, и само за кратко време ќе останат соседи твои,-

61. проколнети се тие; и каде било да се најдат, нека се притворат и нека се убијат!

62. Таква беше праксата Аллахова кон оние кои поминаа пред нив. А ти никако не ќе најдеш измена во праксата Аллахова!

63. Те прашуваат луѓето за Часот. Кажи: “Знаењето за него е при Аллах, навистина! Ти за него не знаеш; Часот, можеби, е сосема блиску!”

64. Аллах, секако, ги проколна неверниците и им подготви оган,

وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
بِغَيْرِ مَا اكْتَسَبُوا فَقَدْ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا
وَاِثْمًا مُّبِينًا ﴿٥٨﴾

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ
يُدْنِيكَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلِيبِيهِنَّ ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ يُعْرَفْنَ
فَلَا يُؤْذِينَ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥٩﴾

لِّئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ
مَّرَضٌ وَالْمُرْجِفُونَ فِي الْمَدِينَةِ لَنُغْرِيَنَّكَ
بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا ﴿٦٠﴾

مَلْعُونِينَ أَيْنَمَا ثَقِفُوا أَخَذُوا وَقَتَلُوا
نَفْسِيًّا ﴿٦١﴾

سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ
وَلَنْ يَجْعَلَ لَسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ﴿٦٢﴾

يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ
وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا ﴿٦٣﴾

إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكُفْرِينَ وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا ﴿٦٤﴾

65. И во него за навек ќе останат; не ќе најдат ни заштитник ни поддржник!

66. На Денот кога лицата нивни ќе се гнетат во огнот, ќе речат: “О тешко нам! Само да бевме послушни и на Аллах и на пејгамберот!”

67. И ќе зборуваат: “Господаре наш, бевме послушни и на предводниците наши и на големците наши, па нè скршнаа по патот на заблудата!

68. О Господару наш, дај им казна двојна и проколни ги со клетвата голема!”

69. О верници, не бидете како оние кои го вознемируваа Муса! Па, Аллах го оддалечи од она што го зборуваа. Кај Аллах тој беше угледен!

70. О верници, плашете се од Аллах и зборувајте само вистина!

71. Он ќе ви ги поправи делата ваши и Он ќе ви ги прости гревовите ваши. А оној кој е послушен и на Аллах и на пејгамберот Негов... тој ќе однесе, секако, победа голема!

72. И Ние, навистина, го изнесовме аманетот и пред небесата и пред Земјата, и пред

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٦٥﴾

يَوْمَ ثَقُلَتْ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ
يَلَيْتَنَّا أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ ﴿٦٦﴾

وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا
فَأَضَلُّونَا السَّبِيلَ ﴿٦٧﴾

رَبَّنَا إِنَّهُمْ ضَعَفَيْنَا مِنَ الْعَذَابِ
وَالْعَنَهُمْ لَعْنًا كَبِيرًا ﴿٦٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ آذَوْا مُوسَى
فَبَرَّاهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهًا ﴿٦٩﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا
قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٧٠﴾

يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ
وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧١﴾

إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا

планините... и одбија да го понесат, плашејќи се од него, но ете, го понесе човекот. Човекот, навистина, е зулумкар и незнајко!

73. За Аллах да ги казни мажите дволични и жените дволични, и многубошците и многубошките, и Аллах да им прости на верниците и на верничките. Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

СЕБЕ (Себе) XXXIV

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Благодарение на Аллах! Сè што е на небесата и на Земјата е - Негово! Благодарноста му припаѓа и на Ахирет. Он е Мудар и Известен!

2. Он го знае и она што влегува во земјата и она што излегува од земјата, и она што се спушта од небо и она што се извишува кон небо. Он е Сомилосен и Простувач!

3. Неверниците зборуваат: “Нема да ни дојде Часот!” Кажи: “Да, се колнам во Господарот мој, дека ќе ви дојде, сигурно!” Он е Зналец на тајната. Ни на небесата ни на Земјата ништо,

أَلَا نَسْنُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ﴿٧٢﴾

لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ
وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ اللَّهُ
عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَكَانَ اللَّهُ
غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧٣﴾

سُورَةُ السَّجْدَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿١﴾

يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ
مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ الرَّحِيمُ
الْغَفُورُ ﴿٢﴾

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ قُلْ بَلَى وَرَبِّي
لَتَأْتِيََنَّكُمْ عَلَى الْمَظْهَرِ الْعَظِيمِ لَا يَغْرِبُ عَنْهُ مُثْقَالُ
ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْغَرُ مِنْ
ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٣﴾

ни колку голушка, не може да Му се скрие; ни помало од тоа ни поголемо од тоа, а да не е во Книгата јасна.

4. За Он да ги награди оние кои веруваат и кои добри дела работат... на овие ќе им биде простено и ќе имаат 'рск благороден,

5. а на оние кои се трудеа против ајетите Наши, сакајќи да ги оневозможат... ќе им припадне казна од казната болна.

6. Оние со даденото им знаење гледаат дека она што ти се објавува од Господарот твој е вистина и дека упатува кон патот на Силниот и за благодарност Достојниот!

7. Неверниците зборуваат: "Да ве упатиме ли кон еден човек кој ќе ве извести дека кога ќе се распарчете целосно, ќе се возобнове, навистина!

8. Фрла ли тој лага врз Аллах? Или, пак, тоа го прават циновите во него? Да, оние кои не веруваат во Ахирет се во мака и низ скршнување во заблуда далечна!

9. Не го гледаат ли она што е над нив и она што е зад нив, од небо и од земја? Кога би сакале

لَيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿١﴾

وَالَّذِينَ سَعَوْا عَلَيْنَا فَجَرَبْنَا مَعْجِرِينَ أُولَٰئِكَ
لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رَّجَزٍ أَلِيمٌ ﴿٥﴾

وَيَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ الَّذِي أُنزِلَ إِلَيْكَ
مِن رَّبِّكَ هُوَ الْحَقُّ وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ
الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿٦﴾

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ يُنْبِئُكُمْ
إِذَا مَرِقْتُمْ كُلُّ مَرَقٍ إِنَّكُمْ لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿٧﴾

أَفَتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ جِنَّةٌ بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِالْآخِرَةِ فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ ﴿٨﴾

أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَىٰ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ
مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِن نَّشَاءُ نَحْصِفْ بِهِمْ

би ги закопале во земја или би спуштиле врз нив парчиња од небо. Ете, во тоа, навистина, има знамение за секој роб послушен!

10. И на Давуд, секако, Ние му дадовме од добрината Наша -: “О брда, славете Ме со него, а и вие птици!” И за него Ние железото го смекнавме.

11. “Прави панцири целосни и плети ги добро жиците!” И работи добро дело! Јас, навистина, го гледам она што го работите.

12. И на Сулејман Ние ветрот му го потчинивме: само за едно утро дуваше колку за еден месец, и само за една вечер дуваше колку за еден месец. И за него Ние одредивме од изворот бакар да тече, и со одобрението на Господарот Негов, од џиновите да работаат за него. А оној од нив кој скршнуваше од наредбата Наша Ние ќе одредиме да ја вкуси казната огнена.

13. Оние за него го работеа она што тој го посакуваше: и храмови, и споменици, и садови како чамци и котли неподвижни. - “Работете, о семејство Давудово, за да бидете благо-

الْأَرْضِ أَوْ تُسْقِطَ عَلَيْهِمْ كِسَافًا مِنَ السَّمَاءِ
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ ﴿١٠﴾

﴿١٠﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ مِنَّا فَضْلًا يٰجِبَالُ أَوِّبِي
مَعَهُ وَالطَّيْرُ وَالنَّالَةُ الْحَدِيدَ ﴿١١﴾

أَنِ اعْمَلْ سَنِيعَتٍ وَقَدِّرْ فِي السَّرْدِ وَاعْمَلُوا
صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١١﴾

وَلِسَلِّمَنَّ الرِّيحُ غُدُوًّا وَحَشَرَ وَوَاخِهَا شَهْرٌ
وَأَسْلَمْنَا لَهُ الْيَمَّ وَالْقَطْرَ وَمِنَ الْجِنِّ مَن يَعْمَلُ
بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَمَن يَزِغْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا
نَذِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿١٢﴾

يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَّحْرِبٍ وَتَمْثِيلٍ وَحِفَانٍ
كَالْجَوَابِ وَقُدُورٍ رَّاسِيَتٍ أَعْمَلُوا أَل دَاوُدَ
شُكْرًا وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّكُورُ ﴿١٣﴾

дарни.” Малкумина од робовите Мои се благодарни!

14. И бидејќи решивме да умре, никој немаше кој да ги извести за смртта негова, освен едно животинче кое лази по земјата и кое го стопа стапот негов. И бидејќи тој падна, на диновите им стана јасно дека, доколку би ја знаеле тајната, не би ја вкусиле казната срамна.

15. Имаше доказ, секако, во Себе, во живеалиштата нивни: бавчи и од левата и од десната страна. - “Јадете од ‘рскот на Господарот ваш и бидете Му благодарни. Е, колку добар предел и Господар Простувач!”

16. Па, се спротиставија. И Ние им испративме поплава од преградата која попушти, и бавчите нивни ги заменивме со две други бавчи, со плодови горчливи, со грмушки и со неколку срдовици.

17. Ете, така Ние ги казнивме затоа што не веруваа. Кого, тогаш, освен неверниците казнивме?

18. Меѓу нив и градовите кои Ние ги благословивме одредивме градови приметливи, а меѓу нив одредивме, исто така, растојание. И патувајте низ нив и ноќе и дење, безбедни!

فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَى مَوْتِهِ
إِلَّا دَابَّةُ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنْسَأَتَهُ
فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَ الْجِنَّ أَنَّ لَوْكَانُوا يَعْلَمُونَ
الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ ﴿١٤﴾

لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكِنِهِمْ آيَةٌ جَنَّتَانِ عَنْ يَمِينٍ
وَشِمَالٍ كُلُوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ بَلَدَهُ
طَيِّبَةً وَرَبُّ غَفُورٌ ﴿١٥﴾

فَأَعْرَضُوا فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ
وَبَدَّلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْنِ ذَوَاتِ أُكُلٍ خَمْطٍ
وَأَثَلٍ وَشَيْءٍ مِنْ سِدْرٍ قَلِيلٍ ﴿١٦﴾

ذَلِكَ جَزَاءُ الَّذِينَ كَفَرُوا
وَهَلْ يُجْزَى إِلَّا الْكَافِرُونَ ﴿١٧﴾

وَجَعَلْنَا بَيْنَهُم وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا قُرًى
ظَاهِرَةً وَفَدَّرْنَا فِيهَا السَّيْرَ سِيرُوا فِيهَا لِيَالٍ
وَأَيَّامًا آمِنِينَ ﴿١٨﴾

19. Па, рекоа: “Господаре наш, повлечи растојание меѓу патувањата наши! “Самите себеси зулум си направија: ги оставивме само во кажувањата и во целост ги расцепивме. Ете, во тоа, навистина, има знаменија за секој кој е трпелив и благодарен!

20. И го потврди Иблис, секако, мислењето негово за нив: па, ете, го следеа, но не и една дружина на верници:

21. врз нив немаше никаква власт; но само да се знае, секако, кој верува во Ахирет, а кој, токму, во него се сомнева. И Господарот твој е Заштитник на сè!

22. Кажи: “Повикајте ги оние кои, освен Аллах, ги замислувате. Не поседуваат ништо, ни колку една голушка ситно, ни на небесата ни на Земјата: во нив оние не соучествуваат ништо а ниту, пак, Он од нив очекува помош некаква.”

23. Кај Него не користи посредувањето, освен за оној за кого Он ќе одобри. И кога од срцата нивни ќе го снема стравот ќе речат: “Што рече Господарот ваш?” Ќе речат: “Вистина!”; Он е Вишен и Голем!

فَقَالُوا رَبَّنَا بَعْدَ بَيْنِ أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ
فَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ وَمَزَقْنَاهُمْ كُلَّ مُمَزَقٍ
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿١٩﴾

وَلَقَدْ صَدَقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِيقًا
مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٠﴾

وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا لِنَعْلَمَ
مَنْ يُّؤْمِنُ بِالْآخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِي شَكٍّ وَرَبُّكَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيزٌ ﴿٢١﴾

قُلْ أَدْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ
لَا يَمْلِكُوكُمْ مِّثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ
وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهَا مِنْ شَرِكٍ
وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِنْ ظَهِيرٍ ﴿٢٢﴾

وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ
حَتَّىٰ إِذَا فُزِعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ
قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٢٣﴾

24. Кажи: “Кој ви дава ‘рск и од небесата и од Земјата?” Кажи: “Аллах!” И уште: “Ние сме или, пак, вие сте по Патоказот или по беспакето очигледно?”

25. Кажи: “Вие не ќе одговарате за она што ние го згрешивме, а ниту, пак, ние ќе одговараме за она што го работите.”

26. Кажи: “Господарот наш ќе не збере, потоа Он, меѓу нас, ќе пресуди праведно. Он е Судија и Зналец!”

27. Кажи: “Покажете ми ги оние здруженици кои ги прикачувате за Него. Но не! Аллах е Оној кој е Силен и Мудар!”

28. И за сите луѓе Ние те испративме како радосник и опоменувач, но, ете, мнозинството на луѓето не знаат.

29. И зборуваат: “Кога еднаш ќе се оствари таа закана, ако сте искрени?”

30. Кажи: “Па, вие ќе се сретнете на Денот чие доаѓање не можете ни за миг да го забрзате а ниту да го задоцните.”

﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
قُلِ اللَّهُ وَإِنَّا أَوْيَاكُمْ لَعَلَىٰ هُدًى
أَوْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ (٢٤)

﴿قُلْ لَا تَسْأَلُونَنَا عَمَّا آجُرَمْنَا
وَلَا نَسْأَلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ (٢٥)

﴿قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ
وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ﴾ (٢٦)

﴿قُلْ أَرُونِي الَّذِينَ ادَّعَوْتُمْ بِهِ شُرَكَاءَ كَلَّا بَلْ
هُوَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (٢٧)

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا
وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (٢٨)

﴿وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ
صَادِقِينَ﴾ (٢٩)

﴿قُلْ لَّكُمْ مِيعَادُ يَوْمٍ لَا تَسْتَفْخِرُونَ عَنْهُ سَاعَةً
وَلَا تَسْتَقْدِمُونَ﴾ (٣٠)

31. Неверниците зборуваат: “Никојпат не ќе веруваме во овој Кур’ан ниту во она што му претходеше!” - А кога би видел, кога зулумџарите ќе стојат пред Господарот свој, како едни надруги ќе разговараат, угнетените ќе им речат на угнетувачите: “Да не бевте вие ќе верувавме, сигурно!”

32. Угнетувачите ќе им речат на угнетените: “Ние ли ве попречивме во Патоказот по веќе неговото доаѓање до вас? Но, вие самите бевте силници!”

33. Угнетените ќе им речат на угнетувачите: “Не, сплеткаревте и дење и ноќе кога ни наредувавте да не веруваме во Аллах и богови Нему да му припишуваме. И бидејќи ќе ја здогледаат казната, ќе ја скријат тагата. А на вратовите на неверниците синџири ќе им ставиме. Ќе бидат казнети само за она што го работеа?”

34. И Ние во ниеден град не испративме опоменувач а свикнатите во раскошниот живот да не речеа: “Не веруваме, навистина, во она со што сте испратени!”

35. И исто така зборуваа: “Изобилуваме и со имање и со деца; ние нема да бидеме казнети.”

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ نُؤْمِنَ بِهَذَا الْقُرْآنِ
وَلَا بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلَوْ تَرَى إِذِ الظَّالِمُونَ
مَوْفُوفُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ
إِلَى بَعْضٍ الْقَوْلَ يَقُولُ الَّذِينَ أَتَّضَعُفُوا
لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لَوْلَا أَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ ﴿٣١﴾

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ أَتَّضَعُفُوا
أَنَحْنُ صَدَدٌ فَتَكْفُرُ عَنِ الْهُدَى بَعْدَ إِذْ جَاءَكُمْ
بَلْ كُنْتُمْ تَجْرِمِينَ ﴿٣٢﴾

وَقَالَ الَّذِينَ أَتَّضَعُفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا
بَلْ مَكْرُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ إِذْ تَأْمُرُونَنَا أَنْ نَكْفُرَ بِاللَّهِ
وَنَجْعَلَ لَهُ أَنْدَادًا وَأَسْرُوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا
الْعَذَابَ وَجَعَلْنَا الْأَغْلَلَ فِي آعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا
هَلْ يُحْزَنُونَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٣﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا
إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٣٤﴾

وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَدًا
وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿٣٥﴾

36. Кажи: “Господарот мој, навистина, дава ‘рск кому Он сака, и одредува, но мнозинството на луѓето не знаат.”

37. Ни имотите ваши, ни децата ваши не се она што ќе ве донесе во близината Наша, освен оние кои веруваат и кои добри дела работат. Наградата нивна ќе биде удвоена, токму, заради она што го работеа. И оние ќе бидат во одаите, безбедни!

38. А оние кои се трудат да им се справат на доказите Наши - се немоќни. Оние ќе бидат присилени да бидат во казната.

39. Кажи: “Господарот мој, навистина, дава ‘рск кому Он сака од робовите Свои; Он му одредува. И сè она што ќе го поделите Аллах, секако, ќе го надополни.” Он меѓу снабдувачите е Најдобриот.

40. И на Денот кога ќе ги зберете, и кога ќе им рече на мелеките: “Вас ли ве обожаваа оние?”

41. Ќе речат: “Славен биди Ти! Ти си, а не оние, наш Заштитник; но оние циновите ги обожаваат.” Мнозинството од нив им веруваат!

قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾

وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي تُقَرِّبُكُمْ عِندَنَا زُلْفَىٰ إِلَّا مَنَءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ جَزَاءُ الضَّعْفِ بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرُفَاتِ ءَامِنُونَ ﴿٣٧﴾

وَالَّذِينَ يَسْعَوْنَ فِي آيَاتِنَا مُعْجِرِينَ أُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ﴿٣٨﴾

قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿٣٩﴾

وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَكَةِ أَهْلُوا لَا إِلَهَ إِلَّا كُرْكُؤَا يَعْبُدُونَ ﴿٤٠﴾

قَالُوا سُبْحَنَكَ أَنْتَ وَلِئِنَّا مِنْ دُونِهِمْ بِلَّ كَانُوا يَعْبُدُونَ الْجِنَّ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنُونَ ﴿٤١﴾

42. Па, денес не ќе можете ни да користите ни да наштетите еднинадруги, а на оние кои правеа зулум ќе им речеме: “Вкусете ја казната огнена што ја сметавте за лажна!”

43. А кога им се кажуваат ајетите Наши јасни, зборуваат: “Ова е само човек кој посакува да ве одврати од она што го обожаваа предците ваши” - и зборуваат - “ова е само измислена клевета.” А оние кои не веруваат за вистината, бидејќи им дојде, зборуваат: “Ова е само волшебништво јасно!”

44. И ним Ние не им дадовме никакви книги што би ги изучувале, а не им испративме, пред тебе, никаков опоменувач!

45. Лажеа и оние пред нив. Не постигнаа ни десетина од она што Ние им го дадовме. И пејгамберите Мои за лажни ги сметаа. Е, каква беше осудата моја!

46. Кажи: “Јас, навистина, ве советувам само со едно: Да стоите на нозете пред Аллах, било по двајца било поединечно, а потоа да размислувате. Другарот ваш не е со цинови. Он е само опоменувач ваш пред казната тешка!”

فَالْيَوْمَ لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَفَعًا وَلَا ضَرًّا
وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ
النَّارِ الَّتِي كُنتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿٤٢﴾

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا يَتَّبِعُهَا قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا رَجُلٌ
يُرِيدُ أَنْ يَصُدَّكُمْ عَنْ مَا كَانُوا يَعْبُدُ آبَاءَكُمْ وَقَالُوا
مَا هَذَا إِلَّا إِفْكٌ مُّفْتَرًى وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٤٣﴾

وَمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا وَمَا أَرْسَلْنَا
إِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِنْ نَذِيرٍ ﴿٤٤﴾

وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا بَلَّغُوا مِعْشَارَ
مَا آتَيْنَاهُمْ فَكَذَّبُوا رُسُلِي فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٤٥﴾

﴿٤٦﴾ قُلْ إِنَّمَا أَعِظُكُمْ بِوَاحِدَةٍ أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مَشْئِ
وَفَرْدَىٰ ثُمَّ تَنَفَّسْكُمْ وَأَمَّا بِصَاحِبِكُمْ مِنْ جِنَّةٍ
إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿٤٧﴾

47. Кажи: “И каква било награда да барам од вас... па, тоа е само награда ваша. А наградата моја е само при Аллах. Он, токму, е Сведок за сè!”

48. Кажи: “Господарот мој, сигурно, доставува само вистина. Он е Зналец на тајните!”

49. Кажи: “Вистината дојде, а неvistината е немоќна ни да го почне ни да го повтори создавањето.”

50. Кажи: “Ако скршнам во заблуда... па, навистина, скршнувам за себеси, а ако по патот вистински се упатам, тогаш, тоа, навистина, е заради она што ми е објавено од Господарот мој. Он, навистина, е Слушач и Близок!”

51. Е, само да ги видиш кога ќе бидат уплашени! Не ќе можат да побегнат. Ќе бидат грабнати од место блиско.

52. И уште ќе речат: “Ние веруваме во Него!” Но, како оние, навистина, да го постигнат тоа од место далечно?”

53. А оние во Него порано, секако, не веруваа; за невидливото ли од место далечно?

قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٤٧﴾

قُلْ إِنْ رَبِّي يَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَ الْغُيُوبِ ﴿٤٨﴾

قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِيُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ ﴿٤٩﴾

قُلْ إِنْ ضَلَلْتُ فَإِنَّمَا أَضِلُّ عَلَى نَفْسِي وَإِنِ اهْتَدَيْتُ فِيمَا يُوحِي إِلَيَّ رَبِّي إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ ﴿٥٠﴾

وَلَوْ تَرَى إِذْ فَرَغُوا فَلَا قُوَّةَ وَأُخِذُوا مِنْ مَكَانٍ قَرِيبٍ ﴿٥١﴾

وَقَالُوا آمَنَّا بِهِ وَأَنَّى لَهُمُ التَّنَادُ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٥٢﴾

وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ وَيَقْذِفُونَ بِالْغَيْبِ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٥٣﴾

54. Поставена е пречка меѓу нив и меѓу она кон што тежнеат. Ете, така беше направено порано со дружините ним слични. Оние, навистина, беа во сомнение големо!

ФАТИР (Создател) XXXV

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Благодарение на Аллах, Создателот на небесата и на Земјата, кој ги создаде мелеките да бидат пратеници: со по едно, со по две и со по три крилја. Он во создавањето додава што сака. Аллах, навистина, е Кадар за сè!

2. Милоста која ќе ја отвори Аллах кон луѓето никој не ќе може да ја допре. А она што Он ќе го допре, нема никој што ќе може да го испрати по Него. Он е Силен и Мудар!

3. О луѓе, сетете се на благодатот Аллахов кон вас. Има ли друг создател, освен Аллах, кој ќе ви даде 'рск и од небесата и од Земјата? Нема друг бог освен Него. Па, тогаш, каде сте кинисале?

4. А ако те сметаат за лашко, па за лажни ги сметаа и пејгамберите пред тебе. И кон Аллах работите се враќаат!

وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ كَمَا فُعِلَ بِأَشْيَاعِهِمْ
مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مَُّرِيبٍ ﴿٥٤﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَكِئَةِ
رُسُلًا أُولَى أَجْنِحَةٍ مَّثْنَى وَثُلَاثَ وَرُبْعَ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ
مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾

مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَّحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا
وَمَا يُمْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢﴾

يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَلْقٍ
غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ فَأَن تَقُولُوا كُنَّا

وَإِنْ يَكْذِبُواكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ رُسُلٌ مِّن قَبْلِكَ
وَالِلَّهِ اللَّهُ تَرْجِعُ الْأُمُورَ ﴿٣﴾

5. О луѓе, ветувањето Аллахово, навистина, е вистина. Нека не ве измами животот на овој свет. И измамата нека не ве измами во однос на Аллах!

6. Шејтанот, секако, ви е непријател. Па, сметајте го само како непријател! Он, навистина, повикува кон странката негова за да бидат жители на огнот.

7. За оние кои не веруваат има тешка казна, а за оние кои веруваат и кои добри дела работат има прошка и награда голема.

8. Ист ли е оној кому му се забавува постапката на Шејтанот, па ја гледа убава? Па, Аллах, секако, скршнува во заблуда кого сака и Он упатува кого сака. Нека душата твоја, тогаш, не ја обземат грижи за нив. Аллах, навистина, го знае она што го прават!

9. Аллах е Оној кој ги испраќа ветровите, кои ги туркаат облациите... па Ние ќе одредиме, потоа, да се истурат врз некое мртво место и, со тоа, ќе ја оживиме земјата по мртвилото нејзино. Ете, такво ќе биде оживувањето!

10. Оној кој посакува величие... па, сето величие е - Аллахово! Кон него се извишува убавиот

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ
الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِاللَّهِ الْغُرُورُ ﴿٥﴾

إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُوا
حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿٦﴾

الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿٧﴾

أَفَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَآهُ حَسَنًا فَإِنْ اللَّهَ يُضِلُّ
مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ
عَلَيْهِمْ حَسْرَتٌ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٨﴾

وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَيَسْقِيَنَّهُ إِلَى بَلَدٍ
مَيِّتٍ فَأُحْيَيْنَاهُ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا كَذَلِكَ
النُّشُورُ ﴿٩﴾

مَنْ كَانَ يَرْيِدُ الْغِزَّةَ فَلِلَّهِ الْغِزَّةُ جَمِيعًا إِلَيْهِ يَصْعَدُ
الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ وَالَّذِينَ

збор. И доброто дело Он го дига. А оние кои сплеткарат, работејќи лоши дела, ќе имаат казна жестока. Сплеткарењето нивно е безуспешно!

11. А Аллах ве создаде од земја, а потоа од семе, а потоа ве создаде парови. И жената не останува трудна и не раѓа без знаењето Негово. Никому животот не му се продолжува и никому животот не му се скратува а тоа да не е во Книгата. Ете, тоа за Аллах, навистина, е лесно!

12. И двете мориња не се еднакви: едната вода е пивка, слатка, пријатно се пие, а другата, пак, е солена и горчлива. И од двете мориња јадете свежо месо, и го вадите оној накит што го носите. И гледаш како чамецот го сече морето за да ја побарате добрината Негова и да бидете благодарни.

13. Он ја вовлекува ноќта во денот и Он го вовлекува денот во ноќта, и го потчини и Сонцето и Месечината. И сето тоа така тече до рок определен. Ете, тоа ви е Аллах, Господарот ваш. Власта е - Негова! А оние кои ги повикувате освен Аллах не поседуваат ни корка од семенка.

يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ
وَمَكْرُ أُولَٰئِكَ هُوَ يُبْورُ ﴿١٠﴾

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ
أَزْوَاجًا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ
وَمَا يُعَمَّرُ مِنْ مُعَمَّرٍ وَلَا يُنْقَصُ مِنْ عُمُرِهِ
إِلَّا فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿١١﴾

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَائِغٌ
شَرَابُهُ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَمِنْ كُلِّ تَاكُلُونَ لَحْمًا
طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى
الْفُلْكَ فِيهِ مَوَاقِرُ تَتَبَفَّؤْنَ مِنْ فَضْلِهِ
وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢﴾

يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ
وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي
لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ
وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ
مِنْ قَاطِعٍ ﴿١٣﴾

14. А ако им се молите не ја слушаат молбата ваша, а, иако ја слушаат, не ќе ви одговорат. На Денот суден не ќе ви го признаат многубоштвото. И никој не ќе те извести како Известениот!

15. О луѓе, вие сте зависни од Аллах. А Аллах, токму, е Независен и за благодарност Достоен!

16. Ако посака Он ќе ве смена и ќе донесе ново поколение.

17. Тоа за Аллах, секако, не е тешко.

18. И ниеден носач не ќе го носи товарот на друг носач. И ако повика претоварениот да му се помогне, во товарот, не ќе може ништо од тоа да му се понесе, па било да е и најблискиот. Ти ги опоменуваш, навистина, оние кои се плашат од Господарот нивни и во тајност, и кои намаз клањаат. А оној кој се чисти, за себеси се чисти, навистина! Свртилиштето е - кон Аллах!

19. Не се еднакви оној кој не гледа и оној кој гледа,

20. ниту темнината и светлната,

21. ниту ладовината и жештината!

إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكْفُرُونَ بَشِرِكِكُمْ وَلَا يَنْبِتُكَ مِثْلُ خَيْرِ ﴿١٤﴾

يَتَأْتِيهَا النَّاسُ أَنْتُمْ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿١٥﴾

إِنْ يَشَاءْ يُدْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٦﴾

وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ﴿١٧﴾

وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَإِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ جَمْلِهَا لَا يَجْمَلُ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ إِنَّمَا تُنذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَمَنْ تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ ۚ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿١٨﴾

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ ﴿١٩﴾

وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ ﴿٢٠﴾

وَلَا الظِّلُّ وَلَا الْحَرُورُ ﴿٢١﴾

22. Не се еднакви ни живите ни мртвите. Аллах, навистина, дава да слуша кој сака. А ти не можеш да ги натераш да те слушаат оние во мезарите.

23. Ти си само опоменувач.

24. Ние, секако, те испративме со вистина, како радосник и опоменувач. И немаше ни една претходна заедница без опоменувач!

25. А ако те сметаат за лашко... па, тие и оние пред нив ги сметаа за лашковци. Им доаѓаа пејгамберите нивни со јаснотии, и со Листови, и со Книга светла;

26. потоа Јас ги казнив оние кои не веруваа. Е, па, каква беше казната!

27. Не гледаш ли дека Аллах, навистина, ви спушта вода од небесата и со неа Ние вадиме различни видови плодови? А низ брдата патишта бели и црвени, со бои различни, а и сосема црни.

28. И меѓу луѓето и меѓу животните и меѓу добитокот има, исто така, различни видови. Ете, така од робовите Аллахови се плашат, секако, учените. Аллах, навистина, е Силен и Простувач!

وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ مَنْ يَشَاءُ
وَمَا أَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَنْ فِي الْقُبُورِ ﴿٢٢﴾

إِنَّ أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ ﴿٢٣﴾

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ
إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ ﴿٢٤﴾

وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ
الْمُنِيرِ ﴿٢٥﴾

ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٢٦﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ
شَجَرًا مُتَخَلِّفًا أَلْوَانُهَا وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بَيَضٌ
وَحُمْرٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا وَغَرَابِيبُ سُودٍ ﴿٢٧﴾

وَمِنَ النَّاسِ وَالْدَوَابِّ وَالْأَنْعَامِ
مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ كَذَلِكَ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ
مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ ﴿٢٨﴾

29. Оние кои ја кажуваат Книгата Аллахова и кои намаз извршуваат и кои делат од 'рскот што Ние им го дадовме, тајно и јавно, се надеваат на дополнување кое нема да исчезне,

30. или Он да им ги даде наградите нивни и да им зголеми од добрината Своја. Он, навистина, е Простувач и Благодарен!

31. А она што ти се објавува од Книгата е - вистина и Потврда за она што беше објавено пред тебе. Аллах, навистина, за робовите Свои е Известен и Гледач!

32. Потоа Ние Книгата ја оставивме во наследство на робовите Наши кои ги избравме. Некои од нив спрема себе зулум си направија, некои беа умерени, а некои, пак, со одобрението Аллахово, претходеа во добрини. За тоа има, токму, добрина голема,

33. бавчи еденски во кои оние ќе влезат: ракавници од злато и бисери накитени ќе носат, а облеката нивна во нив ќе им биде од свила;

34. и ќе зборуваат: "Благодарение на Аллах кој ни ја отстрани тагата. Господарот

إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً
يَرْجُونَ تَجَرَّةً لَّنْ تَبُورَ ﴿٣١﴾

لِيُوفِّيَهُمْ أَجُورَهُمْ وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ
إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٣٢﴾

وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا
لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿٣٣﴾

ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا
فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ
سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ يُؤْذِنُ اللَّهُ ذَلِكَ
هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿٣٤﴾

جَنَّاتٌ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُمِخَلُونَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ
مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿٣٥﴾

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ
إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٣٦﴾

наш, навистина, е Простувач и Благодарен!

35. Кој нè смести во Домот на постојаното престојувалиште од добрината Негова, во кој не ќе не допре ни замор, а не ќе не допре ни алчност.”

36. А за оние кои не веруваат има оган цехеннемски; во него не ќе им биде пресудено да умрат, а ниту пак ќе им биде олеснета казната. Ете, така Ние ќе го казиме секој неверник!

37. Во огнот ќе пискаат: “Господаре наш, изведи нè одовде, ќе работиме добро, а не она што го работевме.” - “Нели ви дадовме толку време да живеете во кое ќе се опоменеше оној што се опоменува? Ви доаѓаше и опоменувач? Па, искусете го огнот!” А зулумќарите ќе немаат поддржник!

38. Аллах, навистина, е Зналец на тајната на небесата и на Земјата. Он, секако, го знае она што е во градите!

39. Он е оној кој ве одреди да се заменуваат едни по други на земјата. Па, кој не верува, неверството е против него. Неверувањето на неверниците само ќе ја зголеми омразата кај Господарот нивни; неверу-

الَّذِي أَحْنَأَ دَارَ الْمَقَامَةِ مِنْ فَضْلِهِ لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا الْغُوبُ ﴿٣٥﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فِيمَوْتُهَا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا كَذَٰلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَافِرٍ ﴿٣٦﴾

وَهُمْ يَصْطَرِخُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُم مَّا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَنْ تَذَكَّرَ وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَّصِيرٍ ﴿٣٧﴾

إِنَّ اللَّهَ عَلِيمُ غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ عَلِيمُ ذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٣٨﴾

هُوَ الَّذِي جَعَلَ كُفْرَ خَلِيفٍ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا عَذَابًا وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا ﴿٣٩﴾

вањето на неверниците само ќе ја зголеми пропаста.

40. Кажи: “Покажете ми ги божествата кои вие ги повикувате, освен Аллах? Покажете ми што тие создадоа од земјава, или, пак, здружени ли се тие во небесата? Или: Им дадовме ли Книга чиј дел тие би можеле да го објаснат. Не, туку зулумџарите еднинадруги лажни ветувања си даваат.”

41. Аллах, навистина, ги држи небесата и Земјата да не пропаднат. А ако, пак, тргнат во пропаст кој, тогаш, по Него, ќе ги задржи? Он, секако, е Благ и Простувач!

42. Се колнеа во Аллах со сета своја впрегнатост дека, ако им дојде опоменувач, ќе бидат, сигурно, еден од најупатените народи. И бидејќи им дојде опоменувач, само се зголеми нивната одвратност:

43. се дуваа по земјата и лошо сплеткареа; а сплеткарењето лошо се оствари само врз оние кои тоа го прават. Па, што очекуваат, освен вообичаеното со народите одамнешни. А во праксата Аллахова не ќе најдеш никаква измена.

44. Не патуваа ли по земјата па да видат каква беше казната на

قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَكُمُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ
أَمْ أُنثِيَ تَهُنَّ كَتَبْنَا لَهُمْ عَلَى بَيِّنَاتٍ مِنْهُ
بَلْ إِنْ يَعِدُ الظَّالِمُونَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا ﴿٤٠﴾

﴿٤١﴾ إِنْ اللَّهُ يُمَسِّكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا
وَلَئِنْ زَالَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ
إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٤٢﴾

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَهُمْ نَذِيرٌ
لَيَكُونُنَّ أَهْدَى مِنْ إِحْدَى الْأُمَمِ فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ
مَا زَادَهُمْ إِلَّا تَقْوَرًا ﴿٤٣﴾

أَسْتَكْبَارًا فِي الْأَرْضِ وَمَكْرَ السَّيِّئِ وَلَا يَحِيقُ
الْمَكْرُ السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ
الْأَوَّلِينَ فَلَنْ يَجْدِلُوا اللَّهَ تَبْدِيلًا وَلَنْ يَجْدِلُوا اللَّهَ
تَحْوِيلًا ﴿٤٤﴾

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

оние пред нив? Беа и посилни и појаки од нив. Во моќта на Аллах ништо не може да го спречи ни на небесата ни на Земјата. Он, навистина, е Зналец и Кадар!

45. И кога Аллах би ги казнил луѓето според она што го спечалија на лицето на земјата не би останало ништо живо, но, ете, Аллах ги задржува до време определено. А кога ќе им дојде рокот... па, Аллах, навистина, ги гледа робовите Негови!

ЈА-СИН (Јасин) XXXVI

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Ја, син!

2. Се колнам во Кур'анот мудар:

3. ти си, навистина, еден од пејгамберите,

4. по патот вистински,

5. по објавата на Силниот и Сомилосниот,

6. за да го опоменеш народот за она за што не беа опоменати предците нивни, рамнодушните!

7. И кон мнозинството меѓу нив, секако, се оствари Зборот; но не веруваат.

الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَكَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَمَا كَانَ
اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِنْ شَيْءٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ
إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا ﴿١٤﴾

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا
مَا تَرَكَ عَلَى ظَهْرِهِمْ دَابَّةً وَلَكِنْ
يُؤَخِّرُهُمْ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ
فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيرًا ﴿١٥﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يس ﴿١﴾

وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ ﴿٢﴾

إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣﴾

عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤﴾

تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿٥﴾

لِنُنْذِرَ قَوْمًا مَّا أَنتَذَرُوا بَابَؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ ﴿٦﴾

لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَى أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٧﴾

8. Врз вратовите нивни Ние ќе закачине синџири: ќе бидат до брадите нивни, а главите ќе им бидат подигнати.

9. И пред нив и зад нив Ние ќе поставиме завеса... та, ќе ги покриеме и нема да гледаат.

10. Ќе ги опоменуваш ли или нема да ги опоменуваш тие, сепак, нема да веруваат.

11. Опомената вреди, секако, за оној кој ја следи Опомената и кој се плаши од Милостивиот во тајност. Па, зарадувај го со прошка и награда благородна!

12. Ние, секако, ќе ги оживиме мртвите и ќе го забележиме она што го направија, а и трагите нивни. И секоја работа ќе ја вброиме во насоката јасна.

13. И изнеси им го примерот на жителите на градот кога им дојдоа пејгамбери,

14. кога Ние им испративме двајца, па ги сметаа за лажни и ги потсиливме со трет, па рекоа: “Ние, навистина сме пејгамбери испратени до вас!”

15. Рекоа: “Вие сте само нам слични луѓе.” И ништо Милос-

إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَهِيَ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُقْمَحُونَ ﴿٨﴾

وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿٩﴾

وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾

إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنََ الْغَيْبِ فَبَشِيرُهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ ﴿١١﴾

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَى وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَءَاثَرَهُمْ وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُبِينٍ ﴿١٢﴾

وَأَضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿١٣﴾

إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوا إِنَّا إِلَيْكُم مُّرْسَلُونَ ﴿١٤﴾

قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ وَمَا أَنْزَلَ

ристи, и не ќе можат да ме избават.

24. Тогаш, секако, ќе бев во заблуда очигледна.

25. Да, јас верувам во Господарот ваш. Па, слушајте ме!”

26. И, ете еден глас: “Влези во Џеннетот!” Ќе рече: “Е, кога би знаел народот мој

27. за што, токму, ми прости Господарот мој и за што ме вброи меѓу почестените!”

28. Но, по него, против народот негов, Ние не испративме војска од небо а, всушност, никојпат не испраќавме.

29. И ете, само еден страшен глас ќе се слушнеше и веднаш ќе ги снемаше.

30. Еј, хасрет за робовите! Не им доаѓаше ниеден пејгамбер а оние да не го исмеваа.

31. Не гледаат ли колку поколенија пред нив Ние уништивме? Оние ним, навистина, не им се вратија.

32. Иако сите оние, заедно, кај Нас ќе бидат присутнети.

إِنِّي إِذَا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٤﴾

إِنِّي ءَامَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونِ ﴿٢٥﴾

قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَلَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾

بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ ﴿٢٧﴾

﴿٢٨﴾ وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ
مِّنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ ﴿٢٩﴾

إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَامِدُونَ ﴿٣٠﴾

يَحْشُرُهُ عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ
مِّن رَّسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٣١﴾

الَّذِينَ كَفَرُوا أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنَ الْقُرُونِ
أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٣٢﴾

وَأَن كُلُّ لَمَّا جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٣٣﴾

33. Знамение за нив е и земјата мртва: Ние ја оживуваме и од неа вадиме жито од кое тие, токму, јадат.

34. И по земјата Ние расфрлаваме бавчи со урми и бавчи со грозје, и одредивме од неа да извираат извори,

35. за да се хранат со плодовите нејзини и со она што произведуваат рацете нивни. Не се ли благодарни?

36. Славен нека биде Оној кој создаде парови од сè: од она што никне од земјата и од нив самите и од она што не го знаат.

37. Знамение за нив е и ноќта: од неа Ние го вадиме денот и, ете, оние остануваат во темница.

38. И Сонцето, исто така, си тече до определената утврда. Ете, тоа е одредба на Моќниот и Зналецот.

39. И на Месечината ѝ одредивме состојби сè додека таа не стане како суво урмино гранче.

40. Ни Сонцето не треба да ја стигне Месечината, а ниту ноќта да дојде пред денот. И сè во вселената плови!

وَأَيُّهُمُ الْأَرْضُ الْمَيِّتَةُ أَحْيَيْنَاهَا
وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ ﴿٣٣﴾

وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِنْ نَجِيلٍ
وَأَعْنَبٍ وَفَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ ﴿٣٤﴾

لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ
أَيْدِيهِمْ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٥﴾

سُبْحَنَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُثْبِتُ
الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾

وَأَيُّهُمُ اللَّيْلُ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ
فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ ﴿٣٧﴾

وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا
ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٣٨﴾

وَالْقَمَرَ قَدَرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ
الْقَدِيرِ ﴿٣٩﴾

لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ
سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٤٠﴾

41. Знамение за нив е и тоа што Ние, навистина, го носевме потомството нивно во бродот преполн.

42. И за нив Ние создадовме нешто слично на она на што оние се качуваат.

43. И кога би посакале би ги потопиле: па, за нив нема спасувачки глас и не ќе бидат спасени,

44. освен милоста Наша, па да уживаат до рокот определен.

45. И кога ќе им се рече: “Плашете се за она што беше пред вас и за она што ќе биде по вас за Он да ви се смилува!”

46. И не им доаѓаше никакво знамение од Господарот нивни а да не беа кон него рамнодушни.

47. И кога ќе им се рече: “Делете од ‘рскот кој Аллах ви го даде” - неверниците им зборваат на верниците: “Да го храниме ли оној кого, ако Аллах сакаше, ќе го хранеше? Вие сте само во скршнување очигледно!”

48. И зборуваат: “Кога веќе ќе се оствари тоа ветување ако вистината ја зборувате?”

وَأَيُّهُ لَّهُمْ أَنَا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلِّ الْمَشْحُونِ ﴿٤١﴾

وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ ﴿٤٢﴾

وَإِنْ نَشَاءُ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيحَ لَهُمْ
وَلَا هُمْ يُنْقَذُونَ ﴿٤٣﴾

إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ﴿٤٤﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ
لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٤٥﴾

وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ
رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٤٦﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالَ الَّذِينَ
كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْطَعِمُ مَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ
أَطْعَمَهُ إِنْ أَسْمَأُ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٤٧﴾

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٨﴾

49. Оние чекаат само еден страшен глас кој ќе ги опфати додека ќе се расправаат еднисо-други.

50. Па, не ќе можат ни да остават васиет а ниту, пак, ќе можат да им се вратат на семејствата свои.

51. И ќе се дувне во Сурлата и, ете, мртвите од гробовите, па ќе побрзаат кон Господарот свој:

52. ќе речат: “О тешко нам! Кој нè оживи од лежиштата наши?” Ова е она што го вети Милости-виот и што го потврдија пејгамберите.”

53. И ете, само еден страшен глас ќе се слушне и сите оние кај Нас ќе бидат вприсутнети.

54. Па, денес никому не ќе му се направи неправда и, како работевте, така ќе бидете на-градени.

55. Жителите на Џеннетот, навистина, денес ќе бидат посветени на радости;

56. тие и жените нивни ќе бидат под ладовини, врз дивани потпрени.

57. Тука за нив ќе има овошје и она што го посакуваат.

مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ
وَهُمْ يَخِصِّمُونَ ﴿٤٩﴾

فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ
يَرْجِعُونَ ﴿٥٠﴾

وَيُفْخِخُ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ
إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ ﴿٥١﴾

قَالُوا إِنَّا بِلَنَّا مِنْ بَعْثِنَا مِنْ مَّرْقَدٍ نَاهَذَا مَا وَعَدَ
الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٢﴾

إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ
جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٥٣﴾

فَالْيَوْمَ لَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تُجْزَوْنَ
إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٤﴾

إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ فَكِهُونَ ﴿٥٥﴾

هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلِّ عَلَى الْأَرَآئِكِ مُتَكِفُونَ ﴿٥٦﴾

لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَلَهُمْ مَا يَدَّعُونَ ﴿٥٧﴾

58. И како говор од страна на Господарот, Сомилосниот ќе биде “Селам!”

59. И: “Вие силници, денес, одвојте се!”

60. Нели ви наредив, о синови Адемови, да не го обожавате Шејтанот. Тој, навистина, е ваш јасен непријател!

61. Обожавајте Ме - ова е патот вистински!

62. И Он, секако, ве скршна во заблуда, еден голем број меѓу вас. Нема ли да се вразумите?

63. Ова, токму, е Џехеннемот кој е за вас подготвен денес.

64. И затоа што не верувавте, пржете се во него.

65. Денес Ние ќе им ги запечатиме устите нивни, и ќе Ни зборуваат рацете нивни, а ќе сведочат и нозете нивни... за она што го спечалија.

66. И да сакавме Ние сигурно ќе го избришевме опулот нивни и, кога ќе поминуваа по патот, па како ќе гледаа ?

67. И да сакавме Ние сигурно ќе ги претворевме во нешто при самото место нивно, па не ќе

سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ ﴿٥٨﴾

وَأَمْتَرُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٩﴾

﴿٥٨﴾ أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ بَنِيَّ آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٦٠﴾

وَأَنْ أَعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾

وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ ﴿٦٢﴾

هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٦٣﴾

أَصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٦٤﴾

الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَى أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٦٥﴾

وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَى أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَأَنْتَ يُبْصِرُونَ ﴿٦٦﴾

وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَى مَكَاتَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ ﴿٦٧﴾

можеа ни да одат ни да се вратат.

68. А на оној што Ние ќе му дадеме долг живот, ќе му дадеме да слабее изгледот негов! Не размислуваат ли?

69. И Ние не го поучивме во поезија ниту, пак, тоа му треба. Ова, секако, е Опомена и Кур'ан јасен,

70. за да го опомене оној кој е жив и да се оствари говорот против неверниците.

71. Не гледаат ли дека Ние, навистина, за нив го создадовме добитокот, од она што го направија рацете Наши, и него го поседуваат.

72. И ним Ние им ги потчинивме: некои од нив ги јаваат, а со некои од нив, пак, се хранат.

73. За нив во нив има користи и напитоци. Нема ли да се заблагодарат?

74. И прифатија други богови освен Аллах за да им помогнат.

75. Оние не ќе можат да им помогнат а тие им се војска послушна.

وَمَنْ نُعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ
فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٨﴾

وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي
لَهُ إِن هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُبِينٌ ﴿٦٩﴾

لِيُنذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا وَيَحِقَّ الْقَوْلُ
عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧٠﴾

أَوَلَمْ نَرَوْا أَنَا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَا أَنْعَمًا
فَهُمْ لَهَا مَلِكُونَ ﴿٧١﴾

وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ ﴿٧٢﴾

وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبٌ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً
لَعَلَّهُمْ يُنصَرُونَ ﴿٧٤﴾

لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُخَضَّرُونَ ﴿٧٥﴾

76. И нека не те загрижува говорот нивни. Ние, секако, го знаеме и она што го кријат и она што го обелоденуваат.

77. Не гледа ли човекот дека Ние, секако, го создадовме од семе? А, ете, е отворен непријател!

78. И нам ни донесе пример а заборава на творењето негово. Рече: “Кој ќе ги оживи коските? Тие се веќе изгниени.”

79. Кажи: “Ќе ги оживи Оној кој првпат ги создаде. Он го знае сето творештво,

80. Кој од зелените дрва оган ви создава - и, ете, со него се греее.”

81. Нели Оној кој ги создаде небесата и Земјата е Кадар да создаде нешто ним слично? Он, навистина, е Творител и Зналец!

82. Наредбата Негова, кога ќе посака нешто да биде, ќе рече: “Биди!” - и тоа, токму, ќе биде.

83. Па, славен нека биде Оној во чија рака е власта за сè! Нему ќе Му се вратите.

فَلَا يَحْزُنُكَ قَوْلُهُمْ إِنَّا نَعْلَمُ مَا يَسِرُّونَ
وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٦﴾

أَوَلَمْ يَرِ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ
فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ ﴿٧٧﴾

وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُحْيِي
الْعِظَمَ وَهِيَ رَمِيمٌ ﴿٧٨﴾

قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ
خَلْقٍ عَلِيمٌ ﴿٧٩﴾

الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا
فَإِذَا أَنشَدَ مِنْهُ تُوقِدُونَ ﴿٨٠﴾

أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَدِيرٍ
عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ﴿٨١﴾

إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ
فَيَكُونُ ﴿٨٢﴾

فَسُبْحَنَّ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ
وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾

ЕС-САФАТ (Редици) XXXVII

**Во името на Аллах, Милостивиот .
Сомилосен!**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Се колнам во редиците на поредените,

وَالصَّفَّاتِ صَفًّا ①

2. кои го пренесуваат она што се пренесува,

فَالزَّجَرَاتِ زَجْرًا ②

3. и кои, тогаш, кажуваат Опомена:

فَاللَّيْلِ ذِكْرًا ③

4. дека богот ваш, навистина, е Еден,

إِنَّ إِلَهَكُمْ لَوَاحِدٌ ④

5. Господар на небесата и на Земјата и на она што е меѓу нив, и Господар на истоци.

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ الْمَشْرِقِ ⑤

6. Ние, навистина, го разубавуваме до вас најблиското небо со свезден накит,

إِنَّا زَيْنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِزِينَةِ الْكَوَاكِبِ ⑥

7. и го штитиме од секој шејтан пакосен,

وَحِفْظًا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَارِدٍ ⑦

8. за да не го слушнат гласот на возвишените чети кои ги гаѓаат, од сите страни,

لَا يَسْمَعُونَ إِلَى الْمَلَأِ الْأَعْلَى وَيُقَذِفُونَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ ⑧

9. и да ги истераат; нив ги чека казна што не престанува,

دُحُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ ⑨

10. освен оној кој, при летот свој, нешто ќе грабне: него, ете, го следи светилка што свети.

إِلَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ ثَاقِبٌ ⑩

11. Па, прашај ги: Потешко ли е оние да се создадат или оној што го создадовме? Па ги создадовме, навистина, од глина леплива.

فَأَسْتَفْهِمُ أَهْمُ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ مَنْ خَلَقْنَا
إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَازِبٍ ⑪

12. Но, ти се чудиш а оние се исмеваат,

بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُونَ ﴿١٢﴾

13. и кога ќе се советуваат, советите не ги прифаќаат,

وَإِذَا ذُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ ﴿١٣﴾

14. а кога, пак, ќе видат знамение некакво, бараат да се потсмеваат,

وَإِذَا رَأَوْا آيَةً يَسْتَسْخِرُونَ ﴿١٤﴾

15. и зборуваат: “Ова е само волшебништво јасно.

وَقَالُوا إِن هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿١٥﴾

16. Кога ќе изумреме и кога земја и коски ќе станеме - тогаш ли да бидеме, навистина, оживеани?”

أَيَّ ذَا مِثْنَا وَكَأَنَّا بَارَاءٌ وَعَظْمًا آءٍ نَّالْمُبْعُوثُونَ ﴿١٦﴾

17. Или: “Нашите предци одамнешни?”

أَوَّابًاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ﴿١٧﴾

18. Кажи: “Да, и вие ќе бидете понижени!”

قُلْ نَعَمْ وَأَنْتُمْ دَاخِرُونَ ﴿١٨﴾

19. Само ќе биде, навистина, еден глас повик и, ете, ќе здогледаат,

فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ فَإِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ ﴿١٩﴾

20. и ќе речат: “Тешко нам! Па, ова е Денот суден!” -

وَقَالُوا إِنَّا بِلَهَذَا يَوْمِ الدِّينِ ﴿٢٠﴾

21. и ќе речат: “Ова е Денот на Разделбата која ја сметавте за лажна.”

هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿٢١﴾

22. Зберете ги оние кои зулум правеа, а и жените нивни и она што го обожаваа,

﴿٢٢﴾ أَخْشَرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ

23. освен Аллах; па, управи ги
кон патот цехеннемски,

24. и згмечете ги: одговорни се,
наविстина!

25. - “Па, зошто еднинадруги не
си помогнете?”

26. Да, на Денот овој оние ќе
бараат да бидат послушни.

27. И ќе почнат еднисодруги да
се прашуваат,

28. велејќи: “Вие, навистина, од
десна страна ни дојдовте!”

29. А овие ќе речат: “Не, вие не
бевте верници,

30. и ние немаме никаква власт
над вас. Не, вие сте народ на-
силнички.”

31. “Па, се оствари зборот од
Господарот наш: казната, навис-
тина, ја пробаме.

32. И ете, во заблуда ве нат-
еравме зашто ние, навистина,
бевме во заблуда.”

33. На Денот тој оние, секако,
ќе бидат во казната здружени.

34. Ете, така Ние постапуваме
кон силниците!

مِنْ دُونِ اللَّهِ فَأَهْدُوهُمْ إِلَى صِرَاطِ الْجَحِيمِ ﴿٢٣﴾

وَقَفُّوهُمْ إِنَّهُمْ مَسْئُولُونَ ﴿٢٤﴾

مَا لَكُمْ لَا تَنَاصَرُونَ ﴿٢٥﴾

بَلْ هُمْ الْيَوْمَ مُتَسَلِمُونَ ﴿٢٦﴾

وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢٧﴾

قَالُوا إِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ ﴿٢٨﴾

قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٢٩﴾

وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ
بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طَٰغِينَ ﴿٣٠﴾

فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا إِنَّا لَذَٰبِقُونَ ﴿٣١﴾

فَأَغْوَيْتَكُمْ إِنَّا كُنَّا غَوِينَ ﴿٣٢﴾

فَأِنَّهُمْ يَوْمَ يَمِيزُ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿٣٣﴾

إِنَّا كَذَٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿٣٤﴾

35. Да, кога ќе им се рече дека нема друг бог освен Аллах се дуваат,

36. и зборуваат: “Зарем да ги оставиме божествата наши заради еден луд поет?”

37. Не, тој ја донесе вистината, и ги потврди пејгамберите.

38. Вие, секако, ќе ја вкусите казната болна,

39. и ќе бидете наградени само според она што го работевте,

40. но не ќе бидат казнети робовите Аллахови, чисти,

41. за нив има ‘рск познат,

42. и овошје и ќе бидат почитувани

43. во бавчите ценетски, благословени,

44. врз дивани потпрени, едникондруги свртени!

45. Од едендодруг ќе се врти чаша со вода од извор:

46. бел и сладок за оние кои пијат.

47. Во него го нема она што ја поматува свеста, а од него оние и не ќе се опиваат.

إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٣٥﴾

وَيَقُولُونَ إِنَّا لَنَأْتِيَنَّكَ بِالشَّاعِرِ الْمَجْنُونِ ﴿٣٦﴾

بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَّقَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٧﴾

إِنَّكُمْ لَذَاقُوا الْعَذَابِ الْأَلِيمَ ﴿٣٨﴾

وَمَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٩﴾

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿٤٠﴾

أُولَٰئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَّعْلُومٌ ﴿٤١﴾

فَوْكَهٌ وَهُمْ مُكْرَمُونَ ﴿٤٢﴾

فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٤٣﴾

عَلَىٰ شُرُوفٍ مُّنْقَلَبِينَ ﴿٤٤﴾

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِّنْ مَّعِينٍ ﴿٤٥﴾

بَيْضَاءَ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ ﴿٤٦﴾

لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْفَوْنَ ﴿٤٧﴾

48. И при нив ќе има девојки со крупни очи, и со соборени погледи,

49. како да се скриена белка од јајцето.

50. Едникондруги ќе си пристапуваат, прашувајќи се.

51. Гласноговорникот од нив ќе рече: “Јас, навистина, имав другар,

52. кој зборуваше: - Од оние ли си кои го потврдуваат пратеништвото?

53. И кога ќе изумреме и кога земја и коски ќе станеме, тогаш ли сметка да полагаме?”

54. Некој ќе рече: “Посакувате ли да погледнете од височина?”

55. Па, ќе погледа од височина и ќе го види другарот фрлен сред огнот цехеннемски,

56. и ќе рече: “Се колнам во Аллах, ете, само што не ме упропасти,

57. да не беше благодатот од Господарот мој, сигурно ќе бев меѓу присутните во цехеннемот.

58. Нема ли да умреме

وَعِنْدَهُمْ قَصِيرَاتُ الْظُرْفِ عِينٌ ﴿٤٨﴾

كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَّكْنُونٌ ﴿٤٩﴾

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٥٠﴾

قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ ﴿٥١﴾

يَقُولُ أَهْلَ نَكَ لِمَنِ الْمُسَدِّقِينَ ﴿٥٢﴾

أَوَدَامِنَّا وَكُنَّا تَرَابًا وَعِظْمًا أَوَ تَالْمُحْذَرُونَ ﴿٥٣﴾

قَالَ هَلْ أُنْتُمْ مُّطَّلِعُونَ ﴿٥٤﴾

فَأَطَاعَ فِرْعَاوْنُ فِي سَوَاءِ الْجَحِيمِ ﴿٥٥﴾

قَالَ تَاللَّهِ إِن كِدْتَ لَتُرْدِينَ ﴿٥٦﴾

وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّي لَكُنْتُ مِنَ الْمُحْضَرِينَ ﴿٥٧﴾

أَفَمَا نَحْنُ بِمَبْتَلِينَ ﴿٥٨﴾

59. по умирањето наше прво? И нема ли да бидеме казнети?

60. Ова, навистина, е победа голема!

61. За еднакво на ова... па нека работат оние кои, секако, работат.

62. Тоа ли е подобро уживање или стеблото Зеккун

63. кое за зулумџарите, навистина, Ние го одредивме да биде искушение?

64. Да, тоа е стебло кое никне од основата џехенемска:

65. плодот му е како главите од шејтаните.

66. Па, тие ќе јадат од него и ќе ги полнат мевовите од него,

67. а потоа, сето тоа, навистина, ќе го измешаат со жешка вода,

68. а потоа враќањето нивно води до Џехеннемот, навистина!

69. И ќе ги најдат предците нивни во заблуда скршнати,

70. и оние ќе чекорат по стапалките свои.

71. Да, и пред нив скршна во заблуда мнозинството на народот дамнешен.

إِلَّا مَوَلَّنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ ﴿٥٩﴾

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٦٠﴾

لِيُثْلَ هَذَا فَلْيَعْمَلِ الْعَامِلُونَ ﴿٦١﴾

أَذَلِكَ خَيْرٌ نُزْلًا أَمْ شَجَرَةُ الزَّقُّومِ ﴿٦٢﴾

إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ ﴿٦٣﴾

إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ ﴿٦٤﴾

طَلْعُهَا كَأَنَّهُ رِئُوسُ الشَّيْطَانِ ﴿٦٥﴾

فَإِنَّهُمْ لَا يَكُونُونَ مِنْهَا فَمَا لَوْ تَوْنٌ مِنْهَا الْبُطُونَ ﴿٦٦﴾

ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِنْ حَمِيمٍ ﴿٦٧﴾

ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعَهُمْ لَإِلَى الْجَحِيمِ ﴿٦٨﴾

إِنَّهُمْ الْقَوَاءُ آبَاءٌ مُّضَالِينَ ﴿٦٩﴾

فَهُمْ عَلَىٰ عَائِدِهِمْ يَهْرَعُونَ ﴿٧٠﴾

وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأُولَىٰ ﴿٧١﴾

72. Да, и меѓу нив Ние испра-
тивме опоменувачи...

73. та, погледни каква беше
казната за опоменатите,

74. а не и оние, Аллаховите ро-
бови чисти.

75. И Нух, секако, Нè повика и,
како убаво му се освавме!

76. И Ние го избавивме него и
семејството негово од маката
голема,

77. и Ние решивме пото-
мството негово да му прдољи
да живее,

78. а споменот за него Ние го
задржавме меѓу поколенијата по
него.

79. Нека е Селам на Нух меѓу
световите!

80. Ете, така Ние, навистина, ги
наградуваме добротинителите.

81. Тој, секако, беше меѓу ро-
бовите Наши, верници,

82. а другите, потоа, Ние ги
потопивме.

83. А од странката негова,
секако, беше и Ибрахим,

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُنْذِرِينَ ﴿٧٢﴾

فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذِرِينَ ﴿٧٣﴾

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿٧٤﴾

وَلَقَدْ نَادَيْنَا نُوْحًا فَلْنَعْمَ الْمُجِيبُونَ ﴿٧٥﴾

وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾

وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمْ الْبَاقِينَ ﴿٧٧﴾

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿٧٨﴾

سَلَامٌ عَلَى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ ﴿٧٩﴾

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٠﴾

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨١﴾

ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ ﴿٨٢﴾

﴿٨٣﴾ وَإِذْ مِنْ شِيعَتِهِ لَإِبْرَاهِيمَ

84. кога му дојде на Господарот со срце чисто,

إِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٤﴾

85. кога му рече на бабо му и на народот негов: “Што обожавате?”

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ ﴿٨٥﴾

86. Лажни богови ли, покрај Аллах, посакувате?

أَيْفَكَأُ الْهَـٔةَ دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ ﴿٨٦﴾

87. Па, какво е вашето мислење за Господарот на световите?”

فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٧﴾

88. Па, фрли еден поглед кон свездите,

فَنَظَرَنَّا فِي النُّجُومِ ﴿٨٨﴾

89. и рече: “Јас ќе се разболам, навистина!”

فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ ﴿٨٩﴾

90. И ги свртеа плеќите, оддалечувајќи се.

فَنَوَلُّوا عَنْهُ مُدْبِرِينَ ﴿٩٠﴾

91. И тој незабележливо им пријде на божествата нивни, и рече: “Не јадете ли?”

فَرَاغَ إِلَى إِلَهِهِمْ فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ﴿٩١﴾

92. Што ви е ... па, не зборувате?”

مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ ﴿٩٢﴾

93. И неприметно им пријде, мавајќи ги со десната рака,

فَرَأَى عَلَيْهِمْ ضَرْبًا بِالْيَمِينِ ﴿٩٣﴾

94. и луѓето веднаш побрзаа кон него.

فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَرْفُُونَ ﴿٩٤﴾

95. Ибрахим рече: “Ги обожавате ли оние кои ги делкате?”

قَالَ اتَّعْبُدُونَ مَا تَنْجِتُونَ ﴿٩٥﴾

96. А Аллах ве создаде и вас и она што го правите!”

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾

97. Рекоа: “Направете му на - права и фрлете го во огнот “

98. И ете, посакаа да го казнат, но Ние нив ги потценивме.

99. И тој рече: “Јас сум таму каде што ми нареди Господарот мој; Он ќе ме упати!

100. Господаре мој, подари ми дете кое ќе биде меѓу луѓето добри!”

101. И ете, Ние го зарадувавме со мило дете.

102. И бидејќи порасте, трудејќи се околу него, Ибрахим рече: “О синко, сонував, навистина, дека те колам, па види и размисли! Рече: “О бабо, направи го она што ти се наредува. Ќе видиш, иншаллах, дека ќе се стрпам.”

103. И бидејќи двајцата беа послушни, и кога го легна со лицето кон земја,

104. Ние повикавме: “О Ибрахим” -

105. да, го исполни сонот. Ете, така Ние, навистина, ги наградуваме добротинителите!

106. Ова, навистина, е искушение вистинско.

قَالُوا ابْنُوا لَهُ بُيُوتًا فَأَلْقُوهُ فِي الْجَحِيمِ ﴿٩٧﴾

فَارَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ ﴿٩٨﴾

وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَى رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴿٩٩﴾

رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٠٠﴾

فَبَشَّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ ﴿١٠١﴾

فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَبْنَئُ إِنِّي أَرَى فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانْظُرْ مَاذَا تَرَى ۚ قَالَ يَتَأْتٍ أَفْعَلُ مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ ﴿١٠٢﴾

فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ ﴿١٠٣﴾

وَنَادَيْنَاهُ أَنِ يَا إِبْرَاهِيمُ ﴿١٠٤﴾

قَدْ صَدَقْتَ الرَّبُّ يَا إِبْرَاهِيمُ إِنَّكَ عَلَىٰ كَذَلِكَ بِمَجْرَىٰ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٠٥﴾

إِنَّ هَذَا لَهُوَّ الْبَلَاءُ الْمُبِينُ ﴿١٠٦﴾

107. И Ние го заменивме со еден голем брав.

وَفَدَيْنَاهُ بِذَبْحٍ عَظِيمٍ ﴿١٠٧﴾

108. А споменот за него Ние го задржавме меѓу поколенијата по него.

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿١٠٨﴾

109. Селам врз Ибрахим!

سَلَامٌ عَلَى إِبْرَاهِيمَ ﴿١٠٩﴾

110. Ете, така Ние, навистина, ги наградуваме добротинителите!

كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١١٠﴾

111. Он, навистина, беше меѓу робовите верници Наши!

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١١﴾

112. И Ние го зарадувавме со Исхак, пејгамбер меѓу добрите.

وَبَشَّرْنَاهُ بِإِسْحَاقَ نَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿١١٢﴾

113. И врз него и врз Исхак се исипа благодатот Наш. Меѓу потомството нивно имаше, јасно, и такви кои работеа добро, и кои работеа зло за себеси!

وَبَرَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَى إِسْحَاقَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ مُبِينٌ ﴿١١٣﴾

114. И Харун и Муса, секако, Ние ги дарувавме:

وَلَقَدْ مَنَّا عَلَى مُوسَى وَهَارُونَ ﴿١١٤﴾

115. ги избавивме нив и и народот нивни од неволјата голема;

وَنَجَّيْنَاهُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿١١٥﴾

116. Ние ги помогнавме и станаа победници.

وَنَصَرْنَاهُمْ فَكَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ ﴿١١٦﴾

117. И Ние им дадовме Книга разјаснувачка,

وَأَنزَلْنَاهُمَا الْكِتَابَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿١١٧﴾

118. и Ние ги упативме по патот вистински.

وَهَدَيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿١١٨﴾

119. И споменот за нив, меѓу оние по нив, Ние го сочувавме.

وَتَرْكُنَا عَلَيْهِمَا فِي الْآخِرِينَ ﴿١١٩﴾

120. Селам врз Муса и врз Харун!

سَلَامٌ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ﴿١٢٠﴾

121. Ете, така Ние, навистина, ги наградуваме добротинителите.

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢١﴾

122. Оние, навистина, беа меѓу робовите верници Наши.

إِنَّهُمْ آمِنٌ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢٢﴾

123. И Илјас, навистина, беше меѓу пејгамберите.

وَإِنَّ إِلْيَاسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٣﴾

124. Кога му рече на народот свој: “Нема ли да бидете богобојазливи?”

إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَالَأنتَقُونَ ﴿١٢٤﴾

125. Ба’ла ли го молите, а го оставате од творителите Најубавиот?

أَلَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ ﴿١٢٥﴾

126. Аллах, Господарот ваш и Господар на предците ваши одамнешни.

اللَّهُ رَبُّكُمْ وَرَبَّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٢٦﴾

127. И го сметаа за лашко. Оние, секако, ќе бидат во казната вовлечени,

فَكَذَّبُوهُ فَأَنَّهُمْ مُحْضَرُونَ ﴿١٢٧﴾

128. а не и робовите Аллахови, чисти!

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٢٨﴾

129. И споменот на него, по него, Ние го сочувавме.

وَتَرْكُنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿١٢٩﴾

130. Селам врз Илјас!

سَلَامٌ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ﴿١٣٠﴾

131. Ете, така Ние, навистина, ги наградуваме добротинителите.

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣١﴾

132. Тој, навистина, беше меѓу робовите верници Наши.

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٢﴾

133. И Лут, навистина, беше меѓу пејгамберите.

وَإِنَّ لُوطًا لِّمَنِ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٣﴾

134. Кога Ние го избавивме него и семејството негово... сите!

إِذْ نَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٣٤﴾

135. Освен една старица која остана со другите!

إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ﴿١٣٥﴾

136. А другите, потоа, Ние ги уништивме.

ثُمَّ دَمَّرْنَا الْآخَرِينَ ﴿١٣٦﴾

137. Да, вие поминувате крај нив, наутро,

وَإِنَّكُمْ لَتَمُرُّونَ عَلَيْهِمْ مُّصْبِحِينَ ﴿١٣٧﴾

138. и навечер, исто така! Нема ли да се вразумите?

وَبِالْأَيْلِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٣٨﴾

139. И Јунус, навистина, беше меѓу пејгамберите.

وَإِنَّ يُونُسَ لِمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٩﴾

140. Кога Јунус побегна со чамецот преполн,

إِذْ أَبَقَ إِلَى الْفُلِّ الْمَشْحُونِ ﴿١٤٠﴾

141. и ја фрли коцката и таа, ете, врз него падна.

فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ ﴿١٤١﴾

142. И рибата го голтна, а тој требаше да биде опоменат.

فَالنَّعْمَةُ الْحَوْتَ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿١٤٢﴾

143. И да не беше, навистина, меѓу оние кои Го слават,

فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ ﴿١٤٣﴾

144. ќе останеше во утробата од
рибата, секако, до Денот кога ќе
бидат оживеани.

لَلَّيْتِ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٤٤﴾

145. И го исфрливме на едно
место пусто; беше болен.

﴿١٤٥﴾ فَنَبَذْنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ

146. И Ние одредивме врз него
да расте стебло од тиква.

وَأَنْبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِنْ يَقْطِينٍ ﴿١٤٦﴾

147. И Ние го испративме на
стотини илјади луѓе или повеќе.

وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَى مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ ﴿١٤٧﴾

148. И веруваа и, тогаш, Ние
дадовме да уживаат до еден рок
определен.

فَأَمَّا نُوا فَتَعْنَهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ﴿١٤٨﴾

149. Па, постави им го ова
прашање: “За Господарот ли твој
ќерки а за нив синови?”

فَأَسْتَفْتِيهِمُ الرِّبَّكَ الْبَنَاتُ وَلَهُمُ الْبُتُونَ ﴿١٤٩﴾

150. Или: Ги создадовме ли ме-
леките да бидат жени? А оние се
сведоци!”

أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنْثَاءً وَهُمْ
شَاهِدُونَ ﴿١٥٠﴾

151. Ете, оние, заради мисле-
њето свое, зборуваа:

أَلَا إِنَّهُمْ مِنْ أَفْكَهِمْ لَيَقُولُونَ ﴿١٥١﴾

152. “Аллах роди;” - оние, навис-
тина, се лашковци!

وَلَدَ اللَّهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٥٢﴾

153. Им даде ли Он предност на
ќерките над синовите?

أَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ ﴿١٥٣﴾

154. Што ви е така да судите,

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿١٥٤﴾

155. не се сеќавате ли?

أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٥﴾

156. Или, пак, имате јасна власт?

أَمْ لَكُمْ سُلْطَانٌ مُبِينٌ ﴿١٥٦﴾

157. Па, дојдете со Книгата ваша
ако сте искрени!

فَأْتُوايَكُنْ بِكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٥٧﴾

158. Меѓу него и меѓу џиновите
сродство припишуваат. А џино-
вите, секако, узнаа дека тие ќе
бидат казнети.

وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ نَسَبًا وَلَقَدْ عَلِمَتِ الْجِنَّةُ
إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿١٥٨﴾

159. Славен нека е Аллах, од она
што оние му го припишуваат,

سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿١٥٩﴾

160. а тоа не го прават и робо-
вите Аллахови, чисти!

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٦٠﴾

161. Па, и вие и она што го
обожавате,

فَأِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ ﴿١٦١﴾

162. не можете никој против
Него да го заведете!

مَا أَنتُمْ عَلَيْهِ بِفَتِنِينَ ﴿١٦٢﴾

163. Освен оној кој ќе се пржи
во огнот.

إِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ الْجَحِيمِ ﴿١٦٣﴾

164. “Секому од нас е одредено
место познато.

وَمَا مِنَّا إِلَّا لَهُ مَقَامٌ مَّعْلُومٌ ﴿١٦٤﴾

165. Ние сме, навистина, во ре-
дови поредени.

وَإِنَّا لَنَحْنُ الصَّافُونَ ﴿١٦٥﴾

166. Да, ние сме оние кои
славиме!”

وَإِنَّا لَنَحْنُ الْمُسَبِّحُونَ ﴿١٦٦﴾

167. А оние, секако, зборуваа:

وَإِنْ كَانُوا لَيَقُولُونَ ﴿١٦٧﴾

168. “Да беше при нас Опо-
мената на одамнешните,

لَوْ أَنَّ عِنْدَنَا ذِكْرًا مِّنَ الْأَوَّلِينَ ﴿١٦٨﴾

169. ќе бевме, секако, Аллахови
робови чисти.”

لَكُنَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٦٩﴾

170. Па, во Опомената не веруваа. Па, ќе узнаат!

فَكَفَرُوا بِهِ ۖ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿١٧٠﴾

171. Да, претходеше зборот Наш за робовите Наши, пејгамбери:

وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧١﴾

172. оние, секако, ќе бидат меѓу помогнатите.

إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ ﴿١٧٢﴾

173. Војската Наша, секако, е онаа која ќе победи.

وَلِنَّ جُنَدَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿١٧٣﴾

174. Па, сврти ги плеките кон нив, до еден рок определен!

فَنُؤَلِّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿١٧٤﴾

175. Па, посматрај ги и оние ќе бидат посматрачи!

وَأَبْصِرْهُمْ فَسَوْفَ يُبْصَرُونَ ﴿١٧٥﴾

176. Па, казната ли Наша ја забрзуваат?

أَفِعْذَابِنَا يُسْتَعْجِلُونَ ﴿١٧٦﴾

177. Па, кога таа ќе ги стигне... е, само колку лошо ќе биде утрото на опоменатите!

فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِينَ ﴿١٧٧﴾

178. Па, сврти ги плеките кон нив, до еден рок определен!

وَنُؤَلِّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿١٧٨﴾

179. И посматрај ги, па и оние ќе бидат посматрачи.

وَأَبْصِرْ فَسَوْفَ يُبْصَرُونَ ﴿١٧٩﴾

180. Славен нека биде Господарот твој. Господарот на силата, од она што Му го припишуваат!

سُبْحَنَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿١٨٠﴾

181. И селам врз пејгамберите!

وَسَلَّمَ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ﴿١٨١﴾

182. Благодарение на Аллах - Господарот на световите!

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨٢﴾

САД (Сад) XXXVIII

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Сад! Се колнам во
Кур'анот, со Опомена преполн!

ص وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ ﴿١﴾

2. Но, оние кои не веруваат се
горделиви и прават раздор.

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ ﴿٢﴾

3. Колку поколенија Ние
уништивме пред нив, кои пови-
куваа за помош кога немаше
веќе време да се спасат?

كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَُوا وَلَآتَ
حِينَ مَنَاصٍ ﴿٣﴾

4. Оние се чудат што ли им
дојде еден опоменувач меѓу нив.
Неверниците зборуваат: “Овој е
волшебник и лашко голем.”

وَيَعْبُوهَا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكَافِرُونَ
هَذَا سِحْرٌ كَذَّابٌ ﴿٤﴾

5. Ги сведува ли боговите на
еден Бог? Ова, навистина, е
нешто многу чудно!

أَجَعَلَ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ ﴿٥﴾

6. И заминаа големците нивни:
“Одете и бидете постојани пок-
рај боговите ваши! Ова, навис-
тина, е нешто што се посакува!

وَأَنْطَلَقَ الْمَلَأُ مِنْهُمْ أَنْ آمْسُوا وَاصْبِرُوا عَلَىٰ آلِهَتِكُمْ
إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ ﴿٦﴾

7. Ова не го слушнавме во
последните вери. Ова, навис-
тина, е нешто различно.

مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي الْمِلَّةِ الْآخِرَةِ إِنْ هَذَا
إِلَّا أَخْلَاقٌ ﴿٧﴾

8. Нему ли меѓу нас ќе му се
објави Опомена?” - Но, не! Оние
се сомневаат во опомената Моја

أَنْزَلَ عَلَيْهِ الذِّكْرَ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ
مِنْ ذِكْرِي بَلْ لَمَّا يَذُوقُوا عَذَابٍ ﴿٨﴾

затоа што уште не ја имаат
вкусено казната Моја.

9. Или: Кај нив ли се ризниците на милоста од Господарот твој - Силниот и Дарежливиот!

10. Или: маат ли власт на небеса та и на Земјата и на она што е меѓу нив? Па, нека се искачат, тогаш, по скалилата!

11. Војската здружена што е таму ќе биде поразена.

12. И пред нив ги сметаа за лажни пејгамберите: и народот на Нух, и Ад и фараонот, сопственикот на столбови!

13. И Семуд и народот на Лут и жителите на Ејка. Ете, оние беа странки здружени.

14. Сите оние ги беа сметале лажни пејгамберите... па, така, се оствари казната.

15. Оние чекаат само страшен глас, единствен, што не се повторува!

16. И зборуваат: “Господаре наш, побрзај со нас, со делот наш од казната пред да настапи Денот на пресметката!”

17. И стрпи се за она што го зборуваат. И сети се на робот

أَمْرٍ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ ﴿٩﴾

أَمْ لَهُمْ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَلْيَرْتَقُوا فِي الْأَسْبَابِ ﴿١٠﴾

جُنُودًا مَا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِنَ الْأَحْزَابِ ﴿١١﴾

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو الْأَوْنَادِ ﴿١٢﴾

وَقَوْمُ لُوطٍ وَأَصْحَابُ لَيْكَةِ أُولَئِكَ الْأَحْزَابُ ﴿١٣﴾

إِنْ كُلُّ إِلَّا كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ عِقَابِ ﴿١٤﴾

وَمَا يَنْظُرُهُمْ إِلَّا الصَّيْحَةُ وَجَدَهُمَا لَهَا مِنْ فَوَاقٍ ﴿١٥﴾

وَقَالُوا رَبَّنَا عَجِّلْ لَنَا قِطْنَاقَ بَلِّ يَوْمِ الْحِسَابِ ﴿١٦﴾

أَصْبَرَ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُدَ

Наш, Давуд, силниот, кој, навистина, Му се обраќаше на Аллах.

18. Ние, секако, ги потчинивме брдата заедно со него... кои Го славеа и при зајдисонце и при изгрејсонце!

19. Сè, како и птиците собрани, Нему му се обраќа.

20. И Ние го зацврстивме кралството негово, му дадовме мудрост и вештина на говорништво.

21. И ти дојде ли кажувањето за парничарите... кога се искачија на Сидот од храмот?

22. Кога влегоа кај Давуд и кога тој се исплаши од нив, оние рекоа: “Не плаши се! Ние сме два парничара. Еденадруг неправда направивме. Па, затоа пресуди ни праведно и не биди пристрасен, и упати нè кон патот вистински!

23. Овој мој брат има деведесет и девет овци, а јас, пак, имам една овца.” И им рече: “Дај ми ја мене да ја чувам; - и така, расправајќи се, ме присили на тоа.”

24. Давуд рече: “Неправда ти нанесол со самото тоа што те прашал да ја придружиш твојата

ذَٰلَ الْأَيْدِيَّاتِ ۚ أَوَّابٌ ﴿١٧﴾

إِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعِشِيِّ
وَالْإِشْرَاقِ ﴿١٨﴾

وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةً كُلٌّ لَهُ أَوَّابٌ ﴿١٩﴾

وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ ۖ وَءَاتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ
وَفَصَّلَ الْخِطَابِ ﴿٢٠﴾

۞ وَهَلْ أَتَاكَ نَبَأُ الْخَصْمِ إِذْ تَسَوَّرُوا
الْمِحْرَابِ ﴿٢١﴾

إِذْ دَخَلُوا عَلَى دَاوُدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَخَفْ
خَصَمَانِ بَغَى بَعْضُنَا عَلَى بَعْضٍ فَأَحْكُم بَيْنَنَا بِالْحَقِّ
وَلَا تَسْطِطْ وَاهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ الصِّرَاطِ ﴿٢٢﴾

إِنَّ هَٰذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَجَّةً وَلِي نَجَّةٌ وَاحِدَةٌ
فَقَالَ أَكْفَلْنِيهَا وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ ﴿٢٣﴾

قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَجَّتِكَ إِلَىٰ نِعَاجِهِ ۖ وَإِنْ كَثِيرًا
مِّنَ الْخُلَطَاءِ لَيَبْغِي بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا

овца кон неговите овци. Многу ортаци еднинадруги прават неправда, секако, освен оние кои веруваат и кои добри дела работат, а тие се малкумина! И Давуд помисли дека Ние, навистина, го ставивме во искушение, и побара прошка од Господарот свој и се свитка ничкум и се покаја.

25. Па, Ние му го простивме тоа. Тој, навистина, ќе биде во близината Наша, и го чека убаво засолниште.

26. О Давуд, Ние те одредивме да бидеш халифа на Земјата и суди меѓу луѓето праведно, и не следи ја страста па да те скршне во заблуда од Аллаховиот пат. Да, оние кои скршнуваат во заблуда од Аллаховиот пат, ќе бидат жестоко казнети затоа што забораваја на Денот на пресметката.

27. И Ние не го создадовме небото и Земјата и она што е меѓу нив залудно. Ете, така мислат оние кои не веруваат. Е, тешко на неверниците кои ќе бидат во огнот!

28. Или: “Ќе постапиме ли со оние кои веруваат и кои добри дела работат како со безредниците по земјата? Или: Ќе поста-

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَا هُمْ وَظَنَّ دَاوُدُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ ﴿٢٥﴾

فَغَفَرْنَا لَهُ ذَلِكَ وَإِنَّ لَهُ عِندَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَّآبٍ ﴿٢٦﴾

يٰۤدَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ يَوْمَ الْحِسَابِ ﴿٢٧﴾

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَطْلًا ذَٰلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ ﴿٢٨﴾

أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ ﴿٢٩﴾

пиме ли со богобојазливите како со расипаните?”

29. Книгата што Ние ти ја објавивме е - благословена, за да размислуваат за ајетите нејзини и за да се секаваат оние со дадениот им разбир.

30. И на Давуд Ние му го подаривме Сулејман. Е, колку е благонаклонет тој роб! Тој, навистина, беше покајник!

31. Кога навечер му се претставени коњи исправени, преубави, на три нозе,

32. и кога рече: “Покажав голема љубов кон ова добро отколку кон споменувањето на Господарот мој!” И веднаш исчезнаа од видикот негов.

33. “Вратете ми ги!” И почна да ги мази и по нозете и по вратовите.

34. Ние, секако, го ставивме во искушение и Сулејмана, и на постелата од престолот негов, како едно болно тело оставивме. И потоа тој оздрави,

35. и рече: “Господаре мој, прости ми и дарувај ми власт што не ќе ја има никој по мене! Ти си, навистина, Дарител!”

كُتِبَ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِّدَّبَرُواْءِ آيَاتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ
أُولُواْ الْأَلْبَابِ ﴿٣٩﴾

وَوَهَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمَانَ نِعَمَ الْعَبْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿٤٠﴾

إِذْ عَرَضَ عَلَيْهِ بِالْعَشيِّ الصَّفِيْنَتُ الْجَيَادُ ﴿٤١﴾

فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّي
حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ﴿٤٢﴾

رُدُّوْهَا عَلَيَّ فَطَافِقٌ مَّسْحَا بِالسُّوقِ وَالْأَغْنَاكِ ﴿٤٣﴾

وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ وَأَلْقَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهِ
جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ ﴿٤٤﴾

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا
لَّا يَلْبِغِي لِأَحَدٍ مِّنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٤٥﴾

36 Па, Ние му го потчинивме ветрот кој тивко дуваше по наредбата негова, таму каде што тој посакуваше,

37. и шејтаните - сите гра- дители и нуркачи,

38. и други, во пранги заковани.

39. - “Ова е давање Наше; дај или задржи што не може да се изброи!”

40. И тој, навистина, ќе биде во близина Наша и за него има убаво засолниште.

41. И сети се на робот Наш Ејуб, кога го повика Господарот свој: “Ме погоди Шејтанот, навистина, со мака и болка!”

42. - “Удри со ногата: еве вода ладна за бањање и за пиење!”

43. И Ние му го подаривме семејството негово, и со тоа нему слично, како милост од Нас, да биде опомена за даруваните со разбир!

44. И земи сноп со раката твоја и удри со него, и не прекршувај ја заклетвата. Воочивме дека, навистина, е трпелив. Е, колку беше благонаклонет тој роб! Тој, навистина, беше покајник!

فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرٍ رَّحْمَةً حَيْثُ أَصَابَ ﴿٣٦﴾

وَالشَّيَاطِينَ كُلَّ بَنَّاءٍ وَغَوَّاصٍ ﴿٣٧﴾

وَأَخْرِينَ مُقْرَنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ﴿٣٨﴾

هَذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٩﴾

وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَّكَابٍ ﴿٤٠﴾

وَأذْكُرْ عَبْدَنَا أَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ
بِنُصَبٍ وَعَذَابٍ ﴿٤١﴾

أَرْكُضْ بِرِجْلِكَ هَذَا غُغْتَسِلَ بَارِدٌ وَشَرَابٌ ﴿٤٢﴾

وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُم مَّعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذِكْرَىٰ
لِأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿٤٣﴾

وَخُذْ بِيَدِكَ ضِغْتًا فَاصْرِبْ بِهِ وَلَا تَحْنَتْ
إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿٤٤﴾

45. И сети се на робовите Наши: Ибрахим, и Исхак и Јакуб... цврсти и далековидни.

وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
أُولَى الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ ﴿٤٥﴾

46. Ние нив, навистина, ги очистивме со едно својство; тоа што се секаваа на оној свет.

إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى الدَّارِ ﴿٤٦﴾

47. Тие, секако, кај нас се меѓу најдобрите избраници!

وَإِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْأَخْيَارِ ﴿٤٧﴾

48. И сети се на Исмаил и на Илјас и на Зул Кифл. Сите тие беа меѓу избраниците!

وَأَذْكُرْ إِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ
وَكُلٌّ مِنَ الْأَخْيَارِ ﴿٤٨﴾

49. Ова е опомена! За богобојазливите, навистина, има убаво засолниште:

هَذَا ذِكْرٌ وَإِنَّ لِلْمُتَّقِينَ لَحُسْنَ مَثَابٍ ﴿٤٩﴾

50. бавчи еденски, со врати за нив отворени,

جَنَّاتٍ عِدْنٍ مُّفْتَحَةٍ لَهُمْ الْأَبْوَابُ ﴿٥٠﴾

51. врз дивани потпрени: во нив ќе бараат различно овошје и напитоци.

مُتَكِّينَ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفَنَكِهَةٍ
كَثِيرَةٍ وَشَرَابٍ ﴿٥١﴾

52. И пред нив ќе има и девојки, од нивна возраст, со погледи соборени.

وَعِنْدَهُمْ قَصِيرَاتُ الْطَّرْفِ الْأَرْبَابُ ﴿٥٢﴾

53. “Ова, токму, е она што ви се ветуваше за Денот на пресметката;

هَذَا مَا تُوْعَدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿٥٣﴾

54. ова, секако, е ‘рскот Наш кој не се троши.”

إِنَّ هَذَا الرِّزْقُ مِمَّا لَمْ يَمْسَسْهُ نَقَاصٌ ﴿٥٤﴾

55. Ете, така! А за заканувачите има зло засолниште:

هَذَا وَادٍ لِلطَّاغِينَ لَشَرِّ مَثَابٍ ﴿٥٥﴾

56. Џехеннем во кој ќе бидат фрлени. Е, само колку лошо престојувалиште е тоа!

57. Ете, така! Па, нека ја вкусат водата жешка и водата смрдлива што капи!

58. И многу други, на нив слични, обрасци на маки.

59. Ова е дружина со вас здружена, која не ќе биде со добредојде примена, туку во огнот ќе биде фрлена.

60. Ќе речат: “За вас нема добредојде. Вие ова нам ни го подготвивте. Е, само колку лоша утврда е тоа!”

61. И ќе речат: “Господаре наш, зголеми ја казната во огнот двојно за оној кој ни го подготви ова!”

62. И ќе речат: “Што е со нас па не ги гледаме луѓето кои ги вбројуваме меѓу злосторниците,

63. кои ги исмевавме? Или, пак, од видот ни исчезнаа?”

64. Вистина е, секако, тоа дека жителите на огнот ќе се караат.

65. Кажи: “Јас сум, навистина, само опоменувач! Нема друг бог освен Аллах, Еден и Силен!

جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فَيَنْسِفُ اللَّهُ إِلَيْهَا ۝٥٦

هَذَا قَلِيدٌ وَفَوْهُ حَمِيمٌ وَغَسَّاقٌ ۝٥٧

وَأَخْرَجْنَا مِنْ شَكْلِهِ أَزْوَاجًا ۝٥٨

هَذَا فَوْجٌ مُّقْتَضِمٌ مَعَكُمْ لَا مَرْجَاءَ بِهِمْ إِنَّهُمْ صَالُوا النَّارَ ۝٥٩

قَالُوا بَلْ أَنْتُمْ لَا مَرْجَاءَ بِكُمْ أَنْتُمْ قَدْ مَتَمُّوهُ لَنَا فَيَنْسِفُ الْقَرَارُ ۝٦٠

قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هَذَا فَزِدْهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِي النَّارِ ۝٦١

وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرَى رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِنَ الْأَشْرَارِ ۝٦٢

أَتُخَذَتْهُمْ سِخْرِيًّا أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمْ الْأَبْصَارُ ۝٦٣

إِنَّ ذَلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ أَهْلِ النَّارِ ۝٦٤

قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنذِرٌ وَمَنْ إِلَهِ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۝٦٥

66. Господар на небесата и на Земјата и на она што е меѓу нив, Силен и Простувач!”

67. Кажи: “Ова кажување е големо,

68. кон кое сте вие ранодушни.

69. Не знам за мелеките возвишени кога расправаа едни-исодруги.

70. ми се објавува дека сум, навистина, само опоменувач јасен.”

71. И кога им рече Господарот твој на мелеките: “Јас сум Творител на човекот. Го создадов од глина.

72. Па, кога ќе му дадам изглед и ќе му вдахнам дел од духот, творот Мој - паднете му на сецде!

73. И сите мелеки паднаа на сецде, сите до еден.

74. А Иблис тоа не го направи: се изнаду и беше меѓу неверниците.

75. Аллах рече: “О Иблис, што те натера да не му паднеш на сецде на оној кој го создадов со

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفُورُ ﴿٦٦﴾

قُلْ هُوَ نَبَأٌ عَظِيمٌ ﴿٦٧﴾

أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ ﴿٦٨﴾

مَا كَانَ لِي مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَأِ الْأَعْلَى إِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿٦٩﴾

إِنْ يُوحَىٰ إِلَيَّ إِلَّا أَنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٧٠﴾

إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَلَقْتُ بَشَرًا مِنْ طِينٍ ﴿٧١﴾

فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ﴿٧٢﴾

فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ﴿٧٣﴾

إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٧٤﴾

قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِإِيدِيَّ
اسْتَكْبَرْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ ﴿٧٥﴾

рацете Мои? Се изнаду или, пак, стана меѓу големците?”

76. Иблис рече: “Јас сум подобар од него: мене ме создаде од оган, а него го создаде од глина.”

77. Аллах рече: “Излегувај од Џеннетот! Ти си, навистина, проклет!”

78. Врз тебе, навистина, е проклетството Мое до Денот суден!”

79. Иблис рече: “Господаре мој, дај ми прилика до Денот кога ќе бидат проживеани!”

80. Аллах рече: “Ти се дава прилика, навистина,

81. до Денот на времето познато!”

82. Иблис рече: “Се колнам во моќта Твоја! Сите до еден ќе ги заведувам, сигурно! -

83. а не и робовите Твои, меѓу нив, чисти!”

84. Аллах рече: Па, се колнам во вистината, вистина е она што го зборувам:

85. ќе го наполнам Џехеннот, сигурно, со тебе и со оние кои ќе те следат, сите до еден! “

قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْنِي مِن نَّارٍ وَخَلَقَهُ مِن طِينٍ ﴿٧٦﴾

قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ﴿٧٧﴾

وَأَنَّ عَلَيْكَ لعَنَتِي إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ﴿٧٨﴾

قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٧٩﴾

قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴿٨٠﴾

إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٨١﴾

قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٨٢﴾

إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ﴿٨٣﴾

قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقُّ أَقُولُ ﴿٨٤﴾

لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّن تَبِعَكَ مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٨٥﴾

86. Кажи: “Не барам од вас за ова никаква награда и јас не сум меѓу оние кои се за тоа овластени!”

87. Кур’анот е само Опомена за световите!

88. И ќе дознаете, сигурно, за кажувањето негово, набргу!

ЕЗ-ЗУМЕР (Дружини) XXXIX

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

1. Се објавува Книга од Аллах, Силен и Мудар!

2. Ние Книгата ти ја објавивме со вистина. Па, обожавај Го Аллах, исповевајќи ја чисто верата кон Него.

3. Внимавај, чистата вера е - Аллахова! Оние кои земаат други заштитници освен Него: “Ги обожаваме само да нè приближат до Аллах, поблиску! Аллах, навистина, ќе им пресуди за она за што, токму, станаа деленици. Аллах, секако, не ги упатува лашковците и неверниците!

قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ ﴿٨٦﴾

إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٨٧﴾

وَلَنَعْلَمَنَّ نِبَاهُ بَعْدَ حِينٍ ﴿٨٨﴾

سُورَةُ الزُّمَرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ﴿٢﴾

أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ ﴿٣﴾

4. Да посакаше Аллах да присвои дете, ќе го избере од она што го создаде со посак Свој. Славен нека биде Он. Он е Аллах, Еден и Силен!

5. Ги создаде небесата и Земјата со вистина. Он ноќта ја покрива со денот, а денот го покрива со ноќта. Он ги потчини и Сонцето и Месечината. Сето тоа се движи до рокот определен. Он, навистина, е Силен и Простувач!

6. Он ве создаде од еден човек. Потоа од него создаде другар. И Он ви даде осум парови на добиток. Ве создаде во утробите на мајките ваши, суштество по суштество, низ три темнини. Ете, тоа ви е Аллах, Господарот ваш; власта е - Негова! Нема друг бог освен Него! Па, каде, тогаш, сте кинисале!

7. Па ако не верувате... та, Аллах, навистина, е независен од вас, и не е задоволен со неверувањето на робовите Свои, а ако, пак, Му се заблагодарувате, е задоволен со вас. И не ќе ја понесе никој тежината на бремето од друг, а потоа враќањето ваше води кон Господарот ваш... па, Он ќе ве извести за она што го работевте.

لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَأَصْطَفَىٰ مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ سُبْحَانَهُ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٤﴾

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يُكَوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ أَلَا هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ ﴿٥﴾

خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَانزَلَ لَكُمْ مِنْهَا ثَمَنِينَ آزْوَاجًا يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِّنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ ۚ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمُ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ ﴿٦﴾

إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُم مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۚ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٧﴾

Он, навистина, го знае она што е во градите ваши!

8. А кога човекот ќе го снајде неволја некаква, го повикува Господарот свој; Нему му се обраќа. И штом ќе му додели благодат од Него, го заборава она за што го молеше порано, и Му припишува на Аллах еднакви за да скршне од патот Негов. Кажи: “Уживај малку во неверството твое. Ти си, навистина, меѓу жителите на огнот!”

9. Оној ли е кој, во вечерите негови останува во побожност, паѓајќи на сецде и стоејќи, кој се сеќава на Ахирет, кој се надева на милоста од Господарот свој... Кажи: “Еднакви ли се оние кои знаат и оние кои не знаат? На Аллах се сеќаваат, навистина, даруваните со разбир!”

10. Кажи: “О робови мои, кои верувате! Плашете се од Господарот ваш! За оние кои прават убави дела на овој свет има добро. Земјата Аллахова е широка. Наградата за трпеливите ќе биде безмерна, навистина!”

11. Кажи: “Наредено ми е, навистина, да Го обожавам Аллаха чисто, исповедувајќи ја верата кон Него,

❖ وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ عَارِبُهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ
ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِّنْهُ نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُو إِلَيْهِ
مِن قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا لِّیُضِلَّ عَنْ سَبِيلِهِ
قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ ﴿٨﴾

أَمَّنْ هُوَ قَنِيتُ إِانَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ
الْآخِرَةَ وَيَرْجُو رَحْمَةً رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ
يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو
الْأَلْبَابِ ﴿٩﴾

قُلْ يَاعِبَادِ الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمُ لِلَّذِينَ
أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَأَرْضُ اللَّهِ
وَسِعَةٌ إِنَّمَا يُوَفَّى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿١٠﴾

قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ﴿١١﴾

12. и наредено ми е да бидам прв меѓу Послушните.”

13. Кажи: “Јас, навистина, се плашам, доколку сум непослушен на Господарот мој, од казната на Денот голем.”

14. Кажи: “Аллаха Го обожавам чисто, исповедувајќи Му ја верата моја.

15. Па, обожавајте, освен Него, кого сакате!” Кажи: “Поразените се, навистина, оние кои се поразија самите себеси, и семејствата свои на Денот суден. Ете, тоа е пораз јасен!”

16. Над нив ќе има слоеви на оган, и под нив ќе има слоеви на оган. Ете, така Allah ги заплашува робовите Свои: “О робови Мои, плашете се од Мене!”

17. А оние кои го избегнуваат обожавањето на киповите и кои на Allah Му се обраќаат... за нив има радосница. Па, зарадувај ги робовите Мои,

18. кои го слушаат Говорот, па го следат убавото од него... тоа се оние кои ги упати Allah. Тоа се даруваните со разбир.

19. За оној за кој се оствари зборот за казната... него ли да го избавиш од огнот?

وَأْمَرْتُ لَأَن أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٢﴾

قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٣﴾

قُلِ اللَّهُ أَغْبَدُ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي ﴿١٤﴾

فَاعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ قُلْ إِنَّ الْخَاسِرِينَ
الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
أَلَا ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ﴿١٥﴾

لَهُمْ مِنْ قَوْفِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ
ذَلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهَ بِهِ عِبَادَهُ يَعْْبَادُونَ ﴿١٦﴾

وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَن يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ
لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فَبَشِّرْ عِبَادِ ﴿١٧﴾

الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ
أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأُولَٰئِكَ
هُمْ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿١٨﴾

أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ أَفَأَنْتَ
تُنْقِذُ مَنْ فِي النَّارِ ﴿١٩﴾

20. Но, за оние кои се плашат од Господарот свој има соби: изградени еднинадруги испод кои реки течат. Ете, тоа е ветувањето Аллахово. А Аллах не го изневерува ветеното место!

21. Не гледаш ли дека Аллах, навистина, спушта вода од небесата? Па ја воведува во земјата и така настануваат извори. Потоа, со помош нејзина, вади растенија разновидни. Потоа тоа се суши и го гледаш пожолтено и, на крај, го крши. Во тоа, навистина, има опомена за даруваните со разбир!

22. Оној чии гради Аллах ги отвори за Послушноста... па ја следеа светлината на Господарот негов. Па, тешко на оние срца нивни кои се затврднати кога ќе се спомене Аллах! Онаквите се во скршнување очигледно!

23. Аллах го објави најубавиот Говор, Книга со меѓусебно слични делови, која се повторува. Оние кои се плашат од Господарот свој ги фаќаат морници на кожата. Потоа, кога ќе се спомене Аллах, се смируваат и кожата нивни и срцата нивни. Ете, тоа, токму, е Патоказ Аллахов со кој Он упатува кого

لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرَفٌ مِّنْ فَوْقِهَا غُرَفٌ
مَّبْنِيَةٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَعَدَ اللَّهُ لَا يَخْلِفُ
اللَّهُ الْمِيعَادَ ﴿٢٠﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَنْبِيعٌ
فِي الْأَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُخْتَلِفًا أَلْوَنُهُ
ثُمَّ يَهْبِيجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَجْعَلُهُ حُطَامًا
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿٢١﴾

أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ
فَهُوَ عَلَى نُورٍ مِّنْ رَبِّهِ فَوَيْلٌ لِلْقَاسِيَةِ
قُلُوبُهُمْ مِّنْ ذِكْرِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٢﴾

اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُّتَشَابِهًا مَّثَانِي
تَفْشِيرُ مِنْهُ جُلُودٌ لِّلَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ
ثُمَّ تَلِينَ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ
ذَٰلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ
وَمَن يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن هَادٍ ﴿٢٣﴾

сака. А оној кого Аллах ќе го скршне во заблуда... та, за него нема упатувач!

24. Ист ли е оној кој се плаши со лицето свое од пакоста на казната на оној свет? Ќе им се рече на зулумџарите: “Вкусете го она што го спечаливте!”

25. Лажеа и оние кои беа пред нив, па им дојде казна оттаму од каде што и не усетуваа.

26. Па, Аллах, одреди да вкусат срам на овој свет, а казна најголема, секако, на Ахирет. Е, само кога би знаеле!

27. Ние им изнесовме на луѓето во овој Кур’ан од сè пример за да се сеќаваат.

28. Кур’ан на арапски, без несогласие, за да бидат богобојазливи.

29. Аллах донесува пример: човек кој е здружен со ортаци кои се расправаат едни со други и човек кој е потчинет на еден човек. Можат ли овие примери да се изедначат? Благодарение на Аллах! Но, ете мнозинството од нив не знаат!

30. Ти си, навистина, смртник, а и оние се, навистина, смртници!

أَفَمَنْ يَتَّقِي بِوَجْهِهِ سُوءَ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا مَا كُنتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٢٤﴾

كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَاَنْتَهُمُ الْعَذَابُ
مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٥﴾

فَإِذَا قَهُمُ اللَّهُ الْحَزَنَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْعَذَابُ
الْآخِرَةُ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾

وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ
مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَعَلَّهُمْ يَنْذَكَّرُونَ ﴿٢٧﴾

قُرْءَانًا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِي عِوَجٍ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٢٨﴾

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلًا فِيهِ شُرَكَاءُ مُتَشَكِّسُونَ
وَرَجُلًا سَلَمًا لِرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا
الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٩﴾

إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ ﴿٣٠﴾

31. Потоа вие на Денот суден, секако, ќе се справате едни со други кај Господарот ваш.

32. Па, кој е поголем зулумкар од оној кој лаже за Аллах, и кој, кога ќе му дојде вистината, лаже? Нели Џехеннемот е за-солниште за неверниците?

33. Оној кој дојде со вистината и оние кои ја потврдија истата... оние, токму, се богобојазливите!

34. За нив, кај Господарот нивни, има сè што ќе посакаат. Ете, тоа е награда за добротворите.

35. Аллах за да им ги отстрани оние пропусти што ги направија и за да ги награди со најубавата награда нивна оние кои работеа.

36. Нели Аллах е доволен за робот Негов? А оние те заплашуваат со оние, освен Него. А оној кого Аллах ќе го скршне во заблуда... па, за него, нема упатувач!

37. А оној кого ќе го упати Аллах... па, за него, нема никој што ќе го скршне во заблуда! Нели е Аллах Силен и Строг?

38. И ако ги прашаш кој ги создаде небесата и Земјата,

ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ
تَخَصَّمُونَ ﴿٣١﴾

﴿٣٢﴾ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَبَ
بِالصِّدْقِ إِذْ جَاءَهُ ۚ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى
لِّلْكَافِرِينَ ﴿٣٢﴾

وَالَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ ۖ أُولَٰئِكَ
هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿٣٣﴾

لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ ذَٰلِكَ
جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٤﴾

لِيُكَفِّرَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا
وَيَجْزِيَهُمْ أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ الَّذِي
كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٥﴾

أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ ۚ وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ
مِنْ دُونِهِ ۚ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ
فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٦﴾

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُّضِلٍّ
أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي انْتِقَامٍ ﴿٣٧﴾

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ

сигурно ќе речат “Аллах!”
 Кажи: “Нели ги видовте оние
 кои ги обожававте освен Ал-
 лах?” Ако Allah ми нанесе
 штета дали тие ќе можат да ја
 отстранат штетата Негова? Или,
 ако посака да ми подари милост,
 дали тие можат да ја задржат
 милоста Негова? Кажи: “Аллах
 за мене е доста. Врз Него се
 потпираат оние кои се потпи-
 раат!”

39. Кажи: “О народе мој,
 работете на местата ваши! Јас,
 навистина, работам. Па, ќе
 узнаете, секако,

40. кому ќе му дојде казната
 што ќе го осрамоти, и за кого се
 спрема казна постојана.”

41. Ние, навистина, ти об-
 јавивме Книга за луѓето, со вис-
 тина. Тогаш, кој ќе се упати за
 себеси ќе се упати, а кој ќе
 скршне во заблуда, скршнува,
 навистина, против себеси. Ти не
 си товар за нив.

42. Allah ги усмртува душите
 при самата смрт нивна, но онаа
 додека спије, не е мртва. Па,
 така, за оние за кои Он ќе реши
 да умрат, ги задржува, а оние за
 кои ќе реши да останат, ќе
 останат до рок определен. Ете,
 во тоа, навистина, има знаменија
 за луѓето кои размислуваат!

لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
 إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّيهِ
 أَوْ أَرَادَنِيَ بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَاتُ رَحْمَتِهِ
 قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٢٨﴾

قُلْ يَتَقَوِّمُ أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ
 إِنِّي عَمِلْتُ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٢٩﴾

مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ
 عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٣٠﴾

إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ
 فَمَنْ أَهْتَدَىٰ فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا
 يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنْتَ بِمُكِيلٍ ﴿٣١﴾

اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ
 فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ
 وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ
 لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٣٢﴾

43. Прифаќаат ли покрај Аллах други посредници? Кажи: “Оние ли кои не поседуваат ништо и кои не сфаќаат?”

44. Кажи: “Посредништвото за сите е кај Аллах! Власта и на небесата и на Земјата е - Негова! Потоа Нему ќе му се вратите.

45. И само кога ќе се спомене името на Аллах, Единствениот, ќе се згрчат срцата на оние кои не веруваат во Ахирет. А кога ќе се споменат, пак, оние освен Него, ете ги како се радуваат!

46. Кажи: “О Аллаху мој, Творител на небесата и на Земјата, Зналец и на тајното и на јавното, Ти ќе им пресудиш на робовите Твои за она за што станаа деленици!”

47. Оние кои зулум прават кога би го поседувале се она што е на земјата, и уште толку би дале, секако, за пакоста на Денот суден, само, ете, да се спасат од неа. А за казната нивна, од страна на Аллах, ќе им се предочи и она што не можеле да го замислат.

48. И ќе им се предпочат лошотиите нивни, што ги спечалија, и ќе им се остварат оние работи за кои, токму, се исмеваа.

أَمْ آتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءَ قُلْ أُولَٰئِكَ لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا وَلَا يَعْقِلُونَ ﴿١٣﴾

قُلْ لِلَّهِ الشَّفَعَةُ جَمِيعًا لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١٤﴾

وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿١٥﴾

قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٦﴾

وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَبَدَأَ اللَّهُ مِنْ آيَاتِهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ ﴿١٧﴾

وَبَدَأَ اللَّهُ مِنْ آيَاتِهِ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿١٨﴾

49. Па, кога ќе го снајде човекот неволја некаква, Нè повикува. А кога ќе му овозможиме, потоа, благодат Наша, вели: “Она што ми е дадено, токму, е знаењето!” Но, не! Тоа е сплетка, но ете, мнозинството од нив не знаат.

50. Тоа, секако, го зборуваа и оние пред нив. Па, така, не им вредеше она што го спечалија.

51. Па, ете, ги погодија лошотии за она што го спечалија; оние од нив кои зулум направија ќе ги погодат лошотии за она што го спечалија: ќе станат немоќни.

52. Не знаат ли дека Аллах дава ‘рск кому сака, онолку колку Он ќе одреди? Во тоа, навистина, има знаменија за луѓето кои веруваат!

53. Кажи: “О робови мои, вие, кои ги занемаривте душите ваши, не губете надеж во милоста Аллахова. Аллах, навистина, ги простува сите гревови. Он, секако, е Простувач и Сомиленосен!

54. Приближете се кон Господарот ваш и бидете Му послушни пред да ви дојде казната; по тоа не ќе ви се помогне.

فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا خَوَّلْنَاهُ نِعْمَةً مِنَّا قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ، عَلَىٰ عِلْمٍ ۚ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٩﴾

فَذَقَالهَا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٥٠﴾

فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ هَتَّوْلَاءٍ سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٥١﴾

أَوَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾

﴿٥٣﴾ قُلْ يَتَعَبَّدُونَ الَّذِينَ أَنَسَرُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا ۚ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٥٤﴾

وَأَنِيبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ﴿٥٥﴾

55. И следете го, до вас објавеното, од Господарот ваш, најдоброто, пред да ви дојде казната одненадеж, кога не ќе ни усетите.”

56. Човекот да не рече: “Налет да е, колку должности пропуштив кон Аллах иако бев, секако, меѓу исмевачите!”

57. Или да не рече: “Аллах да ме упатеше, навистина, ќе бев меѓу богобојазливите!”

58. Или да не рече кога ќе ја здогледа казната: “Е, кога би имало за мене враќање па да бидам меѓу добротинителите!”

59. “Не, ти доаѓаа, секако, ајети Мои ... па, ги сметаше за лажни и се дуеше и беше меѓу неверниците.”

60. На Денот суден ќе ги видиш оние кои лажеа за Аллах како лицата нивни стануваат црни. Нели Џехеннемот е засолниште за горделивите?

61. Аллах ќе ги спаси оние кои се богобојазливи во достигнувањата нивни; не ќе ги снајде зло и не ќе тагуваат.

62. Аллах е Создател на сè! И Он е Закрилник на секоја ствар!

وَأَتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ
مَنْ قَبِلَ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ
بَغْتَةً وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٥٥﴾

أَنْ تَقُولَ نَفْسٌ بِحَسْرَتِي عَلَى مَا فَرَّطْتُ فِي جَنْبِ
اللَّهِ وَإِنْ كُنْتُ لَمِنَ السَّخِرِينَ ﴿٥٦﴾

أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنْتُ
مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٥٧﴾

أَوْ تَقُولَ حِينَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً
فَأَكُونُ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٨﴾

بَلَى قَدْ جَاءَ نَكَأً إِلَيْكَ فَكَذَّبْتَ بِهَا
وَأَسْتَكْبَرْتَ وَكُنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٥٩﴾

وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ
وُجُوهُهُمْ مُسْوَدَّةٌ أُنْزِلَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى
لِلْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٦٠﴾

وَيُنَجِّي اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمَفَازَتِهِمْ لَا يَمَسُّهُمْ
السُّوءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦١﴾

اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
وَكِيلٌ ﴿٦٢﴾

63. Клучевите на небесата и на Земјата се - Негови. Оние кои не веруваат во ајетите Аллахови, токму, се страдалници!

64. Кажи: “Ми наредувате ли, освен Аллах, да обожавам, о незнајковци!

65. Објавено ми е, секако, она што е објавено и на оние пред тебе: “Ако бидеш многубожец сигурно ќе пропаднат делата твои и сигурно ќе бидеш меѓу страдалниците.”

66. Но, обожавај Го Аллаха и биди меѓу благодарните!

67. А оние не го почитуваат Аллаха онолку колку што вистински треба да го почитуваат. Сета Земја на Денот суден ќе биде во ракофат, а небесата ќе бидат свиткани во десната рака Негова. Славен нека е Он! И високо е над она што Му го здружуваат!

68. И ќе се дувне во Сурлата и, ете, ќе ги снема страшниот глас оние кои се на небесата и оние кои се на Земјата, а не и оние за кои Аллах ќе посака. Потоа, повторно ќе се дувне во Сурлата и, ете ги исправени, во исчекување!

69. А земјата ќе засвети со светлината на Господарот нејзин, и Книгата ќе се постави, и

لَهُمْ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
بِآيَاتِ اللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ الْخَسِرُونَ ﴿٦٣﴾

قُلْ أَفَغَيْرَ اللَّهِ تَأْمُرُونِي أَعْبُدُ أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ ﴿٦٤﴾

وَلَقَدْ أَوْحَى إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ
أَشْرَكَتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٦٥﴾

بَلِ اللَّهِ فَاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٦٦﴾

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا
بِقَضَائِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمَوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ
بِيمِينِهِ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرَكُونَ ﴿٦٧﴾

وَتُفْتَحُ فِي الصُّورِ فَصِيعِقُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ
وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ تُفْتَخُ فِيهِ
أُخْرَى فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ ﴿٦٨﴾

وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ

пејгамберите и сведоците ќе се доведат... Исправно ќе им се суди и не ќе им се наштети.

70. Секоја личност ќе си го добие она што го спечалила. Он најдобро го знае она што го работат!

71. Оние кои не веруваа во дружини ќе бидат натерани во Џехеннемот. И штом ќе дојдат до него ќе им се отворат вратите негови, и ќе им речат чуварите нивни: “Нели ви доаѓаа пејгамбери меѓу вас кои ви ги кажуваа ајетите на Господарот ваш и ве опоменуваа за Средбата на овој Ден ваш?” Ќе речат: “Да!” Но, се овистини зборот за казната на неверниците!

72. Ќе се рече: “Влезете низ вратите на Џехеннемот во кој за навек ќе останете. Е, само колку лошо престојувалиште е тоа за горделивите!

73. А оние кои се плашеа од Господарот свој, во дружини ќе бидат натерани во Џеннетот. И штом ќе дојдат до него, ќе им се отворат вратите негови, и ќе им речат чуварите нивни: “Селамун алејкум! Бевте прекрасни: па, влезете во Џеннетот и во него за навек ќе останете!”

وَجِئْنَا بِالنَّبِيِّنَ وَالشُّهَدَاءِ وَقُضِيَ
بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦٩﴾

وُوقِيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ
بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٧٠﴾

وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا
حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا فَتَحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ
خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ
آيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ
هَذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ
عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧١﴾

قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فِئَسَ
مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٢﴾

وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا
حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ
خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا
خَالِدِينَ ﴿٧٣﴾

74. Ќе речат: “Благодарение на Аллах, Кој го исполни ветувањето Негово кон нас, и не одреди да ја наследиме земјава, да се сместиме во Џеннетот таму каде што ќе си посакаме. Е, само колку е благословена наградата за трудољубивите!

75. И ќе ги видиш мелеките како кружат околу Аршот, славејќи Го, со благодарноста кон Него, Господарот свој. Исправно ќе им се суди и ќе се рече: “Благодарение на Аллах! Господарот на световите!”

ГАФИР (Простувач) XL

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Ха, мим!

2. Се објавува Книга од Аллах, Силен и Зналец!

3. Простувач на гревовите и Примач на покајанието, Силен Казнувач, Господар на силата. Нема друг бог освен Него. Свртилиштето е - кон Него.

4. За ајетите Аллахови расправаат само оние кои не веруваат, па нека не те измами патувањето нивно по земјите!

5. И народот на Нух лажеше пред нив и странките по нив.

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ نَتَبَوَّأُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٧٤﴾

وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِئِينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٥﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمْدٌ ﴿١﴾

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٢﴾

غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَهُ الْمَصِيرِ ﴿٣﴾

مَا يُجَادِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَا يَغْرُرُكَ تَقْلُبُهُمْ فِي الْيَلْدِ ﴿٤﴾

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ

Секој народ му даваше значење на тоа како да го истера пејгамберот негов. И расправаа за невинистината за да ја покријат со тоа вистината. Па, ги казнив. Е, само каква беше казната!

6. И ете, така, се исполни зборот на Господарот твој за оние кои не веруваа. Овие се, навистина, жители на огнот.

7. Оние кои го носат Аршот и оние кои се околу него, Го слават, заблагодарувајќи Му се, Господарот свој, и веруваат во Него, и бараат прошка за оние кои веруваат: “Господаре наш, и со знаењето и со милоста опфаќаш сè! Прости им на оние кои се каат, кои го следат патот Твој, и сочувај ги од казната цехенемска!

8. Господаре наш, воведи ги во бавчите еденски кои им ги вети - на оние кои беа добри -, и предците нивни, и жените нивни, и потомствата нивни. Ти си, навистина, Силен и Мудар!

9. И сочувај ги од лошотиите, а оној кого ќе го сочуваш од лошотиите на Денот тој - си му се смилувал, секако!” Ете, тоа, токму, е победа голема!

مِنْ بَعْدِهِمْ وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ وَجَادِلُوا بِالْبَطْلِ لِيُذْخِرُوا بِهِ الْحَقَّ فَأَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ﴿٥﴾

وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ﴿٦﴾

الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿٧﴾

رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٨﴾

وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٩﴾

10. На оние кои не веруваа ќе им се возгласи: “Омразата Аллахова е поголема, сигурно, од омразата ваша кон самите вас: кога бевте повикани кон верувањето, па не верувавте.”

11. Ќе речат: “Господаре наш, двапати нè усмрти и двапати нè оживи, па еднаш веќе ги признавме гревовите наши. Има ли, тогаш, некој пат по кој ќе може некако да се излезе?”

12. “Тоа ви е, ете, зашто не верувавте кога се повикувавте кон Аллах, Единствениот, а кога Му се здружуваше нешто, верувавте. Судот е на Аллах, Вишен и Голем!”

13. Он ви ги покажува знаменијата Негови и од небо ви спушта ‘рск. Се сеќава само оној кој ја прима поуката.

14. Па, повикувајте Го Аллаха, исповедувајќи ја чистата вера Негова, па макар тоа го мразеле неверниците!

15. Возвишувач на скалите, Сопственик на Аршот, кој го испраќа Духот со наредбата Своја, оној кого сака од робовите Свои за да опомене за денот на Средбата.

16. Денот во кој ќе се споредуваат, кога на Аллах ништо од

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنَادُونَ لِمَقْتُ اللَّهِ أَكْبَرُ مِنْ مَقْتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ إِذْ تُدْعَوْنَ إِلَى الْإِيمَانِ فَتَكْفُرُونَ ﴿١٠﴾

قَالُوا أَرْبَابَنَا اثْنَانِ وَأَحْيَيْنَا اثْنَتَيْنِ فَأَعْرَفْنَا بِذُنُوبِنَا فَهَلْ إِلَى خُرُوجٍ مِنْ سَبِيلٍ ﴿١١﴾

ذَلِكَ بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ وَإِنْ يُشْرَكَ بِهِ تَوَسَّلُوا فَالْحُكْمُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ ﴿١٢﴾

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ وَيُنَزِّلُ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ رِزْقًا وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَنْ يُنِيبُ ﴿١٣﴾

فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿١٤﴾

رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنْذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ ﴿١٥﴾

يَوْمَ هُمْ بَرْزُورٌ لَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ

нив не ќе Му биде скриено. И чија ќе биде власта на Денот тој? Аллахова ќе биде, Единствениот и Силниот!

17. Ден во кој секој ќе биде награден според она што си го спечалил. Не ќе има неправда на Денот тој. Аллах, навистина, е Брз Пресметувач!

18. И опомени ги за денот што е блиску: кога срцата во грлата ќе застанат, загушени. За зулумџарите нема поддржник или посредник кој ќе биде послушен.

19. Он го знае скришниот поглед на очите и она што го кријат градите.

20. Аллах исправно решава. Оние кои се повикуваат на други богови освен Него... па, овие во ништо не можат да пресудат. Аллах, навистина, е Слушач и Гледач!

21. Не патуваат ли по земјата па да видат каква беше казната за оние пред нив? Тие беа и посилен и оставија поголеми траги на земјата. Па, Аллах, заради гревовите нивни, ги казни. И за нив немаше поддржник од Аллах.

22. Ете, тоа така беше заради тоа што, навистина, им доаѓаа

لَمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿١٦﴾

الْيَوْمَ تُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ
لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٧﴾

وَأَنْذَرَهُمْ يَوْمَ الْأَرْزَاقِ إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ
كَظْمِينَ مَالٍ الظَّالِمِينَ مِنْ حِمِيمٍ وَلَا شَفِيعَ
يُطَاعُ ﴿١٨﴾

يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ ﴿١٩﴾

وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ
لَا يَقْضُونَ شَيْئًا إِنْ اللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿٢٠﴾

• أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ
عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا هُمْ أَشَدَّ
مِنْهُمْ قُوَّةً وَءَاثَارًا فِي الْأَرْضِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ
بِذُنُوبِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ ﴿٢١﴾

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ

пејгамбери со јаснотии, па не веруваа, и Аллах ги казни. Он, навистина, е Моќен и Силен Казнувач!

23. И Ние Муса, секако, го испративме со знаменијата Наши и со доказот јасен,

24. до фараонот, до Хаман и до Карун... кои рекоа: “Волшебник и лашко!”

25. И бидејќи им дојде со вистина од Нас, рекоа: “Убијте ги машките деца на оние кои веруваат во него, а оставете ги во живот женските деца нивни.” Но, сплетката на неверниците води само во заблуда!

26. И фараонот рече: “Оставете ме да го убијам Муса, па тој нека го повика Господарот свој: се плашам, навистина, да не ја измени верата ваша или да не посее безредие по земјата.”

27. И муса рече: “Јас барам, и од Господарот мој и од Господарот ваш заштита, и против сум горделивиот кој не верува во Денот на пресметката.”

28. Еден човек верник од семејството фараоново, кој го криеше верувањето негово, рече: “Ќе го убиете ли човекот

فَكَفَرُوا فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ إِنَّهُ قَوِيٌّ شَدِيدُ
الْعِقَابِ ﴿٢٣﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ
مُّبِينٍ ﴿٢٤﴾

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَقَارُونَ
فَقَالُوا سِحْرٌ كَذَابٌ ﴿٢٥﴾

فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ
الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ وَاسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ
وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿٢٦﴾

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَىٰ وَلْيَدْعُ
رَبَّهُ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ
أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ ﴿٢٧﴾

وَقَالَ مُوسَىٰ إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ
مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ يَوْمَ الْحِسَابِ ﴿٢٨﴾

وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ
يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ

кој тврди: ‘Аллах е - Господарот мој. ’ Тој, секако, ви дојде со јаснотии од Господарот ваш. А ако лаже, лажењето ќе биде против него. А ако, пак, вистина зборува, ќе ви се случи она со што ви се заканува.” Аллах, навистина, не го упатува претерувачот и лашкото!

29. О народе мој, денес е власта ваша: вие сте на чело на земјава. Па, кој ќе ни помогне од неволјата Аллахова ако оваа не погоди? Фараонот рече: “Јас го гледам при вас само она што го гледам. И само по патот и показот ќе ве упатам!”

30. А оној што веруваше, рече: “О народе мој, јас, навистина, се плашам за вас, од нешто слично на денот на оние кои се разединија,

31. слично на случајот со народот на Нух, на Ад и на Семуд и оние што беа по нив. Аллах не им посакува зулум на робовите!

32. О народе мој, јас, навистина, се плашам за вас од Денот на повикувањето еднинадруги,

33. Ден во кој ќе ги вртите плеките. За вас, освен Аллах, ќе нема избраник, а оној кого Ал-

اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ وَإِنْ يَكُ كَذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ وَإِنْ يَكُ صَادِقًا يُصِيبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَابٌ ﴿٢٩﴾

يَقُومُ لَكُمْ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظَهَرْنَا فِي الْأَرْضِ فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ بَأْسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَ نَأْأَلُ فِرْعَوْنَ مَا أَرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَى وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿٣٠﴾

وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَقُومُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ ﴿٣١﴾

مِثْلَ دَابِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعِبَادِ ﴿٣٢﴾

وَيَقُومُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ ﴿٣٣﴾

يَوْمَ تَوَلَّوْنَ مُدْبِرِينَ مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٤﴾

лах ќе го скршне во заблуда...
па, за него нема упатувач!

34. И порано Јусуф, секако, ви дојде со јаснотии. Па, постојано бевте при сомнение во она со што ви дојде. И штом си замина од овој свет, рековте: “Аллах нема да испрати пејгамбер по него!” Ете, така Allah го скршнува во заблуда оној што претерува и сомнителот,

35. оние кои расправаат за ајетите Allahови без никаков нивни јасен доказ, зголемувајќи ја омразата и кон Allah и кон оние кои веруваат. Ете, така Allah го запечатува секое срце на горделивиот и силникот!

36. Фараонот рече: “О Хаман, изгради ми една кула за да можам да се вишнам низ скалите нејзини,

37. скалите на небесата...Па, да се вишнам до богот на Муса, а јас, секако, мислам дека тој е лашко.” И ете, така му се разубави на фараонот злоделото негово и беше оддалечен од Патот. Сплетката на фараонот е само страдање!

38. И оној што веруваше пак рече: “О народе мој, следете ме, јас ќе ве упатам по Патот и по Показот!

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ
فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكٍّ مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ حَتَّى إِذَا
هَلَكَ قُلْتُمْ لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا
كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ
مُرْتَابٌ ﴿٢٤﴾

الَّذِينَ يُحَادِّثُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ
أَنْتَهُمْ كَبُرُ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ آمَنُوا
كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى كُلِّ قَلْبٍ
مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ ﴿٢٥﴾

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَهْمَنُ ابْنِي صَرَحًا لَعَلِّي أُتْلَفُ
الْأَسْبَبَ ﴿٢٦﴾

أَسْبَبَ السَّمَوَاتِ فَأَطَّلِعَ إِلَى إِلَهِ مُوسَى
وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ كَذِبًا وَكَذَلِكَ زَيْنٌ
لِفِرْعَوْنَ سُوءُ عَمَلِهِ وَصُدَّ عَنِ السَّبِيلِ
وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ ﴿٢٧﴾

وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَنْقُومِ اتَّيْعُونَ
أَهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿٢٨﴾

39. О народе мој, животот на овој свет, навистина, е само уживање, а Ахирет, секако, е Куќата на постојаноста!”

40. Кој ќе направи зло ќе биде казнет соодветно на тоа, а кој, пак, ќе направи добро, било да е машко или женско, а верник е... па оние ќе влезат во Џеннетот во кој ќе бидат снабдени без мера!

41. И уште: “О народе мој, што ви е, јас ве повикувам кон спасот, а вие ме повикувате кон огнот!

42. Ме повикувате да не верувам во Аллах и да Му здружувам здруженик, за кого не знам ништо. А јас ве повикувам кон Силниот и Простувачот!

43. Беспрекорно! Ме повикувате, секако, кон она за што не може да се повика ни на овој свет ни на Ахирет. Ние, навистина, ќе Му се вратиме на Аллах, а расипниците, токму, се жители на огнот.

44. Па, ќе се сетете на она што ви го зборував, а јас мојата работа Му ја препуштам на Аллах. Аллах, навистина, ги гледа робовите!”

يَقَوْمِ إِنَّمَا هَذِهِ الدُّنْيَا مَتَعٌ
وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ ﴿٣٩﴾

مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا
وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَتَىٰ
وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ
يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٤٠﴾

﴿٤١﴾ وَيَقَوْمِ مَا لِيَ أَدْعُوكُمْ إِلَى النَّجْوَىٰ
وَتَدْعُونَنِي إِلَى النَّارِ ﴿٤١﴾

تَدْعُونَنِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَأُشْرِكَ بِهِ مَا لَيْسَ
لِي بِهِ عِلْمٌ وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْعَزِيزِ الْغَفَّارِ ﴿٤٢﴾

لَا جَرَمَ أَنَّمَا تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا
وَلَا فِي الْآخِرَةِ وَأَن مَّرَدَّنَا إِلَى اللَّهِ
وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ﴿٤٣﴾

فَسَتَذْكُرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ وَأَفَوتُ
أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿٤٤﴾

45. И Аллах го сочува од лошотиите што му ги правеа, и ќе се оствари пакосната казна кон семејството фараоново:

46. огнот во кој ќе бидат фрлани и наутро и навечер; Денот во кој ќе се случи Часот: “Воведете го семејството фараоново во најжешката казна!”

47. И кога ќе расправаат во огнот, потчинетите ќе им речат на потчинителите: “Ние, навистина, ве следевме, па можете ли малку да нè ослободите од огнот?”

48. И потчинителите ќе речат: “Па, ете, сите ние сме во огнот, навистина! Да, Аллах им суди на робовите Свои!”

49. А оние кои ќе бидат во огнот ќе им речат на чуварите цехеннемски: “Замолете Го Господарот ваш да ни олесни барем еден ден од казната!”

50. Ќе им речат: “Нели ви доаѓаа пејгамбери ваши со јаснотии?” Ќе им одговорат: “Да!” Ќе речат: “Па, молете се!” Молбата на неверниците ќе биде само залудна!

51. Ќе ги поддржиме, сигурно, пејгамберите Наши и оние кои веруваа во животот на овој свет,

فَوَقَّهٖ اللَّهُ سَيِّئَاتِ مَا مَكَرُوا
وَحَاقَ بِآلِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ ﴿٤٥﴾

النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ
السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ ﴿٤٦﴾

وَإِذْ يَتَحَاوَرُونَ فِي النَّارِ فَيَقُولُ الضَّعِيفُونَ
لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ
أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا نَصِيبًا مِنَ النَّارِ ﴿٤٧﴾

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ فِيهَا
إِنَّكَ اللَّهُ قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ ﴿٤٨﴾

وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ ادْعُوا
رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِنَ الْعَذَابِ ﴿٤٩﴾

قَالُوا أَوَلَمْ تَكُنْ تَأْتِيكُمْ رُسُلُكُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا بَلَىٰ قَالُوا فَادْعُوا
وَمَا دَعَوْا إِلَّا كُفْرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿٥٠﴾

إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهُدُ ﴿٥١﴾

и во Денот кога ќе воскреснат сведоците,

52. на Денот во кој на зулумџарите не ќе им користат извинувањата нивни; за нив има проклетство и за нив има Куќа пакосна.

53. На Муса, секако, Ние му дадовме Патоказ, и им ја оставивме на Синовите Израилови во наследство и Книгата:

54. Патоказ, Опомена за даруваните со разбир!

55. Па, стрпи се! Ветувањето Аллахово, навистина, е вистинско; и барај прошка за гревот твој и слави Го, заблагодарувајќи се, Господарот твој, и навечер и наутро!

56. Оние кои, навистина, расправаат за ајетите Аллахови без никаков доказ дојден до нив... во градите нивни има само горделивост, и не ќе ја остварат целта своја. Па, барај за-солниште кај Аллах! Он, навистина, е Слушач и Гледач!

57. Создавањето на небесата и на Земјата е поголемо од создавањето на луѓето. Но, ете мнозинството на луѓето не знаат!

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذَرَتُهُمْ
وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ﴿٥٢﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْهُدَى وَأَوْرَثْنَا
بَنِي إِسْرَءِيلَ الْكِتَابَ ﴿٥٣﴾

هُدًى وَذِكْرَى لِأُولَى الْأَلْبَابِ ﴿٥٤﴾

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ
وَسَيَحِبَّ مُحَمَّدٌ بِكَ بِالْعِشَى وَالْإِبْكَرِ ﴿٥٥﴾

إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ
اللَّهِ يَغَيِّرُ سُلْطَانًا أَنَّهُمْ إِن فِي صُدُورِهِمْ
إِلَّا كِبْرٌ مَّا هُمْ بِبَالِغِيهِ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ
إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿٥٦﴾

لَخَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ
النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾

58. Не се еднакви оној кој е слеп и оној кој гледа, и оние кои веруваат и кои добри дела работат со злосторниците. Само малкумина од вас се сеќаваат!

59. Часот, во кој нема сомнение, навистина, ќе дојде. Но, ете мнозинството на луѓето не веруваат!

60. Господарот ваш рече: “По-викувајте Ме, ќе ви се освиям! Оние меѓу робовите Мои кои се дујат ќе влезат во Џехеннемот, потчинети!”

61. Аллах ви ја определи нокта за да се смирете во неа, а денот за гледање. Аллах, навистина, е полн со добрина кон луѓето. Но, ете мнозинството на луѓето не се заблагодаруваат!

62. Ете, тоа ви е Аллах, Господарот ваш, Создател на сè! Нема друг бог освен Него. Па, каде, навистина, сте кинисале?

63. Ете, така кинисаа оние кои не ги признаваа ајетите Аллахови.

64. Аллах ви одреди земјата да ви биде утврда, а небесата здание, и Он изглед ви дава, изглед најубав, и Он ве снабдува

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ وَالَّذِينَ
ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَلَا الْمُسِيءُ
قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾

إِنَّ السَّاعَةَ لَأْتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَلَٰكِنَّ
أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٥٩﴾

وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ
إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي
سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ ﴿٦٠﴾

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ
وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ
عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦١﴾

ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ
لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَنَاقِظُونَ ﴿٦٢﴾

كَذَٰلِكَ يُؤْفِكُ الَّذِينَ كَانُوا يَتَّبِعُونَ اللَّهَ
يَجْحَدُونَ ﴿٦٣﴾

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ قَرَارًا
وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ
صُورَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ

од богатствата. Ете, тоа ви е Аллах, Господарот ваш. Па, благословен е Аллах, Господарот на световите!

65. Он е жив. Нема друг бог освен Него. Па, повикувајте Го чисто, исповедувајќи ја верата кон Него. Благодарение на Аллах, Господарот на световите!

66. Кажи: “Забрането ми е, навистина, да ги обожавам оние кои вие, освен Аллах, ги обожавате. Бидејќи ми дојдоа јаснотии од Господарот мој и бидејќи ми е наредено да бидам послушен, секако, на Господарот на световите!”

67. Он ве создаде од земја, потоа од капка семе, потоа од засирена крв, потоа ве вади како бебе, потоа ќе сјакнете и, на крај, ќе остарете. Некои од вас порано ќе умрат, а некои, пак, ќе го дочекаат рокот определен... за да се вразумите!

68. Он и усмртува Он и оживува. И кога ќе реши за нешто, кога ќе му рече: “Биди!” - и тоа, токму, ќе биде!

69. Не ги гледаш ли оние кои расправаат за ајетите Аллахови? Како се оддалечуваат!

ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ
الْعَالَمِينَ ﴿٦٥﴾

هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ
مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٦﴾

﴿٦٧﴾ قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ
مِنْ دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِي الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي وَأُمِرْتُ
أَنْ أَسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٨﴾

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ
ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا
أَشَدَّكُمْ ثُمَّ لَكُمْ تَوَارِثُكُمْ مِنْكُمْ ثُمَّ يُؤْتِي مِنْ قَبْلُ
وَلِتَبْلُغُوا أَجْلًا مُّسَمًّى وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٦٩﴾

هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ فَإِذَا قَضَوْا أَْمْرًا فَإِنَّمَا
يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٧٠﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ
أَنَّهُ يَصْرِفُونَهَا ﴿٧١﴾

70. Оние кои лажат за Книгата и за она што Ние им го испративме на пејгамберите Наши. Е, па, ќе узнаат,

71. кога ќе има синџири врз вратовите нивни и кога ќе бидат влечени со железни прачки,

72. низ вода што врие; и кои, потоа, во огнот ќе бидат пржени;

73. Потоа ќе им се рече: “Каде се оние кои ги обожававте,

74. освен Аллах?” Ќе речат: “Се оддалечија од Нас. Но, порано на ништо не се клањавме. Ете, така Аллах ги скршнува во заблуда неверниците.”

75. Ете, тоа ви е затоа што се веселевте бесправно по земјата и затоа што бевте дрски.

76. Влезете низ вратата на Цехеннемот во кој за навек ќе останете. Е, само колку лошо е престојувалиштето за горделивите!

77. Па, стрпи се! Ветувањето Аллахово, секако, е вистина. Било Ние да ти покажеме нешто од она што им го ветуваме, било животот да ти го земеме... па, Нам ќе ни се вратат!

الَّذِينَ كَذَبُوا بِالْكِتَابِ وَبِمَا أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلَنَا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٧٠﴾

إِذَا الْأَغْطَالُ فِي أَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلَاسِلُ يُسْحَبُونَ ﴿٧١﴾

فِي الْحَمِيمِ تُدْرِكُهُمُ النَّارُ يُسْجَرُونَ ﴿٧٢﴾

ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ إِنَّ مَا كُنتُمْ تُشْرِكُونَ ﴿٧٣﴾

مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَلْ لَمَّا كُنَّا نَدْعُوا مِنْ قَبْلُ شَيْئًا كَذَلِكَ يَضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ ﴿٧٤﴾

ذَلِكَ بِمَا كُنتُمْ تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنتُمْ تَمْرَحُونَ ﴿٧٥﴾

ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فِئَسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٦﴾

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَكَيْمَا نُرِيدُكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِلَيْنَا يَرْجِعُونَ ﴿٧٧﴾

78. И пред тебе, секако, Ние испративме пејгамбери. За некои од нив ти кажувавме, а за некои од нив не ти кажувавме. Ниеден пејгамбер не донесе ајет, освен со одобрението Аллахово. Па, кога ќе дојде наредбата Аллахова, исправно се решава, а лашковците ќе настрадаат таму.

79. Аллах ви одреди животни: некои од нив ти јавате а со некои од нив се храните.

80. А од нив имате користи: го остварувате она за што чувствувате потреба - и со нив и со чамецот пренесувате!

81. И Он ви ги покажува знаменијата Свои. Па, кое од знаменијата Аллахови не го признавате?

82. Зошто не патуваа по земјата па да видат каква беше завршницата на оние пред нив? Беа и помногубројни и посилни во оставање траги на земјата. Па, така, не им користеше она што го спечалија!

83. И бидејќи им дојдоа пејгамберите нивни со јаснотии, се радуваа со знаењето што го поседуваа, и се оствари врз нив она за што се исмеваа.

84. И бидејќи ја здогледаа казната Наша, рекоа: "Веруваме

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَّن قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَّن لَّمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِثَابِتٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ فَخِصَىٰ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَ ﴿٧٨﴾

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَنْعَامَ لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٧٩﴾

وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَلِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ﴿٨٠﴾

وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَآيَ آيَاتِ اللَّهِ تُنْكِرُونَ ﴿٨١﴾

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَانُوا أَكْثَرًا مِنْهُمْ وَأَشَدَّ قُوَّةً وَأَسَارًا فِي الْأَرْضِ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٢﴾

فَلَمَّا جَاءَهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا يَبْهَتُونَ ﴿٨٣﴾

فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ

во Аллах, Единствениот, и не го признаваме она врз што бевме, многубошци!”

85. И бидејќи ја здогледаа казната Наша...не им користеше верувањето нивно. Ете, таква беше праксата Аллахова, што веќе се случи, кон робовите Негови. И тогаш неверниците страдаа!

ФУССИЛЕТ (Потенко објаснување) *XLI*

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Ха, мим!

2. Објава од Милостивиот Сомилосен!

3. Книга со потенко објаснети ајети - Кур'ан на арапски - за луѓето кои знаат!

4. Како радосник и опоменувач. Па, мнозинството од нив се рамнодушни кон него и оние никако не слушаат.

5. И зборуваат: “Срцата наши се затврднати во однос кон она кон што нè повикуваат, ушите ни се стежнати а меѓу нас и тебе има завеса. Па, ти работи си, а и ние, навистина, ќе си работиме!”

وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ ﴿٨٤﴾

فَلَمْ يَكُ يَنْفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا سَأَلَتْ
اللَّهُ الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ وَخَسِرَ هُنَاكَ
الْكَافِرُونَ ﴿٨٥﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمْدٌ ﴿١﴾

تَنْزِيلٌ مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٢﴾

كُتِبَ فُصِّلَتْ آيَاتُهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا
لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٣﴾

بَشِيرًا وَنَذِيرًا فَأَعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ
لَا يَسْمَعُونَ ﴿٤﴾

وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِي أَكِنَّةٍ مِمَّا نَدْعُونَ إِلَيْهِ
وَفِيْءَاذَانَا وَقُرْءَانٌ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ حِجَابٌ
فَاعْمَلْ إِنَّا عَامِلُونَ ﴿٥﴾

6. Кажи: “Јас сум, навистина, човек, вам сличен. Само ми се објавува дека вашиот Бог, секако, е еден Бог. Па, тогаш, барајте да се управете кон Него и барајте прошка од Него. И тешко на многубошците!”

7. Оние кои не даваат зекат баш се оние кои не веруваат во Ахирет.

8. За оние кои веруваат и кои добри дела работат, навистина, има награда која не престанува!

9. Кажи: “Вие ли, навистина, не верувате во Оној кој ја создаде земјата за два дена? И Нему ли Му припишувате здруженици? Ете, тоа е Господарот на световите!”

10. И Он расфрла по земјата планини, и во неа, исто така, посеа берикети, и ги постави сите услови за живот и тоа за четири дена... ова за оние кои бараат.

11. Потоа се упати кон небесата а тие беа како магла, и им рече, ним и на земјата: “Дојдете, сакале или не сакале!” Па, рекоа: “Доаѓаме, сакајќи!”

12. И за два дена, потоа, Он одреди седум небеса, и на секое небо му ја вдахна наредбата за него. А небото, над земјата Ние

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهُ وَاحِدٌ فَاسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوهُ ۖ وَرَبُّ لِّلْمُشْرِكِينَ ﴿٦﴾

الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿٧﴾

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٨﴾

﴿٩﴾ قُلْ أَيُّ شَيْءٍ لَّا تُكْفُرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُ أَندَادًا ذَٰلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠﴾

وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ مِن فَوْقِهَا وَبَنَرَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً لِّلنَّاسِ لَيَالٍ ﴿١١﴾

ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ ﴿١٢﴾

فَقَضَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا وَزَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصْبِيحٍ وَحِفْظًا ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿١٣﴾

со ѕвезди го разубавивме и го чуваме. Ете, тоа е наредбата на Силниот и Зналецот!

13. Па, ако се рамнодушни, кажи им: “Ве опоменав со молњата, слична на молњата врз Ад и Семуд!”

14. И кога им дојдоа пејгамберите и зад нив и пред нив: “Освен Аллах ли ќе обожавате?” Рекоа: “Господарот наш да посака ќе испрати мелеки: ние, навистина, не веруваме во она со што сте испратени!”

15. А што се однесува до Ад... тие се дучеја по земјата бесправно, и зборуваа: “Кој е помокен од нас?” Не гледаат ли дека Аллах кој ги создаде, навистина, е помокен од нив? И не ги признаваа знаменијата Наши!

16. Па, Ние им испративме ветар ладен, во деновите несреќни за да ја вкусат срамната казна во животот на овој свет, а казната на Ахирет сигурно е посрамна. Не ќе им се помогне!

17. А што се однесува до Семуд... па, нив Ние ги упативме: повеќе го сакаа беспакето од

فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِّثْلَ صَاعِقَةِ
عَادٍ وَثَمُودَ ﴿١٣﴾

إِذْ جَاءَهُمُ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ
أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً
فَإِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿١٤﴾

فَأَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ
وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً أَوَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ
الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا
بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿١٥﴾

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ مِّنْ حِسَابِ
لَّيْلِ يَوْمٍ لَّهُمْ عَذَابُ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ
الْآخِرَةِ أَخْزَىٰ وَهُمْ لَا يُنصَرُونَ ﴿١٦﴾

وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَى الْهُدَىٰ
فَأَخَذَتْهُمُ صَاعِقَةُ الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا

Патоказот, па ете, ги погоди молња, казна срамна за она што го спечалија.

18. И Ние ги спасивме оние кои веруваа и богобојазливите!

19. И Денот во кој непрјатели-те Аллахови ќе бидат натерани во огнот...па, тие ќе бидат притворени,

20. и штом ќе дојдат до неа, ќе сведочат против нив: и ушите нивни, и очите нивни, и кожата нивни... за она што го работеа.

21. И оние тогаш ќе им речат на кожата нивни: “Зошто сведочевте против нас?” Овие ќе речат: “Аллах е Оној кој ни даде способност да зборуваме; таква способност ѝ даде на секоја ствар. Он ве создаде првпат и Нему Му се враќате!”

22. Вие не се криевте од тоа да не сведочат против вас: ушите ваши, очите ваши и кожата ваши. Но, ете, мислевте дека Allah не знае многу од она што го работите.

23. Затоа што така мислевте, за Господарот ваш мислејќи, страдавте, и станавте поразени.

يَكْسِبُونَ ﴿١٧﴾

وَنَجَّيْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿١٨﴾

وَيَوْمَ يُحْشَرُ اَعْدَاءُ اللّٰهِ اِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١٩﴾

حَتّٰى اِذَا مَا جَاءُوهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَاَبْصَرُهُمْ
وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٠﴾

وَقَالُوا لَیْلُودِیْهِمْ لِمَ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا قَالُوا اَنْطَقْنَا
اللّٰهُ الَّذِیْ اَنْطَقَ كُلَّ شَیْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ
وَالِیْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢١﴾

وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَرُونَ اَنْ يَّشْهَدَ عَلَیْكُمْ سَمْعُكُمْ
وَلَا اَبْصَرُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلٰكِنْ ظَنَنْتُمْ اَنَّ اللّٰهَ
لَا یَعْلَمُ كَثِیْرًا مِّمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٢﴾

وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِیْ ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ اَزَدَتْكُمْ
فَاَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخٰسِرِیْنَ ﴿٢٣﴾

24. Па, и ако се стрпат, огнот ќе биде престојувалиштето нивно, и ако бараат да се вратат во она што сакаат, не ќе можат да се вратат.

25. Ние им одредивме другари па им го разубавуваа она што го работеа и она што ќе го работат. И против нив се оствари зборот што се оствари против народите кои лажеа пред нив: и на диновите и на луѓето. Оние беа презрени, навистина!

26. Оние кои не веруваат, зборуваат: “Не слушајте го овој Кур’ан и спротиставете му се, викајќи, за да го совладате!”

27. За оние кои не веруваат Ние ќе одредиме сигурно да ја вкусат жешката казна и ќе ги казиме со она што е најболно заради она што го работеа.

28. Ете, тоа е казна, оган, за непријателите Аллахови. Во него за нив ќе им биде Куќата на вечноста: казна затоа што не ги признаваа ајетите Наши!

29. А оние кои не веруваат, зборуваат: “Господаре наш, покажи ни ги диновите и луѓето што нè скршнаа во заблуда, да ги ставиме под нозете наши за да бидат најдолни!”

فَإِنْ يَصِيرُوا فَإِنَّهُ آتٍ مُّشَوِيٌّ لَهُمْ وَإِنْ يَسْتَعْتَبُوا
فَمَاهُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ ﴿٢٤﴾

﴿٢٥﴾ وَقَيَّضْنَا لَهُمْ قُرَنَاءَ فَزَيَّنُوا لَهُمْ
مَآبِينَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ
الْقَوْلُ فِي أُمُورِهِمْ فَكَانَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ
مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَسِرِينَ ﴿٢٥﴾

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ
وَالْغَوَافِ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾

فَلَنَذِقَنَ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ
أَسْوَأَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٧﴾

ذَٰلِكَ جَزَاءُ أَعْدَاءِ اللَّهِ النَّارُ لَهُمْ فِيهَا دَارُ الْخُلْدِ جَزَاءُ
بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَمْجُدُونَ ﴿٢٨﴾

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا أَرِنَا الَّذِينَ أُضْلَلْنَا
مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ نَجْعَلْهُمَا تَحْتَ أَقْدَامِنَا
لِيَكُونَا مِنَ الْأَسْفَلِينَ ﴿٢٩﴾

30. Оние кои, навистина, зборуваат: “Аллах е Господарот наш“, а потоа се истрајни во тоа, им доаѓаат мелеките и им велат: “Не плашете се и не тагувајте и радувајте се на Џеннетот што ви е ветен!

31. Ние сме заштитници ваши и во животот на овој свет и во животот на Ахирет. Во него за вас ќе има сè што ќе посакаат душите ваши, и за вас таму го има она што ќе го побарате.

32. Какво угостување од Простувачот и Сомилосниот!”

33. И кој зборува подобро од оној кој повикува кон Аллах и кој добро работи, и кој вели: “Јас сум, навистина, меѓу Послушните!”

34. Не се изедначуваат доброто и злото! Возврати му со она што е најдобро, па ако меѓу него и меѓу тебе има непријателство, потоа може да стане пријател близок.

35. Ова ќе го постигнат само оние кои се трпеливи и ова ќе го постигнат само оние кои поседуваат еден голем дел од тоа.

36. А ако Шејтанот ти се вмеша, па приклони се кон Аллах. Он, навистина, е Слушач и Зналец!

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٣٠﴾

نَحْنُ أَوْلِيَائُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهُ أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ ﴿٣١﴾

تَزِلُّ مِنَ غَفُورٍ رَحِيمٍ ﴿٣٢﴾

وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٣﴾

وَلَا تَسْتَوِ الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ ﴿٣٤﴾

وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٣٥﴾

وَإِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٦﴾

37. А од знаменијата Негови се ноќта и денот, и Сонцето, и Месечината. И не паѓајте им на сецде ни на Сонцето ни на Месечината! Паѓајте Му на сецде на Аллах кој нив ги создаде ако, секако, само Него го обожавате!

38. Но, ако се почувствуваат горделиви... па, оние кои се кај Господарот твој Го слават Него, и дење и ноќе, без замор.

39. А од знаменијата Негови е и тоа што ти, навистина, ја гледаш земјата сува. Па, кога Ние ќе ѝ спуштиме вода таа, веднаш, ќе роди. Оној што ја оживува - Оживувач е на мртвите. Он, навистина, е Кадар за сè!

40. Оние кои не веруваат во знаменијата Наши, навистина, нема да Ни се скријат. Па, подобар ли е оној што ќе биде фрлен во огнот на Денот суден или оној кој ќе дојде сигурен? Работете што сакате! Он, навистина, го гледа она што го работите!

41. Оние кои, навистина, не веруваат во Опомената што веќе им дојде... па, таа, секако, е Книга силна,

42. на која не ќе и дојде невис-тина ни однапред ни одзади; тоа

وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ
وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ
وَأَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ
إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿٢٧﴾

فَإِنْ أَسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ
لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْأَمُونَ ﴿٢٨﴾

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا
عَلَيْهَا الْمَاءَ أَهْزَتْ وَرَبَّتْ إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا
لَمُخِي الْمَوْقِفُ إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا أَفَمَنْ
يُلْقَى فِي النَّارِ خَيْرٌ أَمْ مَنْ يَأْتِيَّ آمِنًا يَوْمَ الْقِيَمَةِ
أَعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣٠﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ
وَإِنَّهُ لَكِتَابٌ عَزِيزٌ ﴿٣١﴾

لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ

е Објава од Мудриот и за благодарност Достојниот!

43. Тебе ти се зборува она што им се зборуваше на пејг амберите пред тебе. Господарот твој, секако, поседува прошка а и казна болна.

44. А Кур'анот Ние да го објавивме на неарапски, тие сигурно ќе речеа: "Ајетите да му беа потенко објаснети. Тој да биде неарапски а тој Арап?" Кажи: "За оние кои веруваат Кур'анот е Патоказ и Лечение. Оние кои не веруваат... во ушите нивни има тежина а Кур'анот е за нив слепило; како да се повикуваат од место далечно.

45. И на Муса, секако, Ние му дадовме Книга и, во врска со неа, станаа деленици. А да не беше зборот од Господарот твој, што претходеше, ќе им беше пресудено. Тие, навистина, за него се сомневаат, наполно!

46. А оној кој работи добро, го работи за себеси, а оној кој работи зло, работи против себеси. Господарот твој не е неправеден кон робовите.

47. До Него допира знаењето за Часот. И плодовите што

مِّنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ ﴿٤٣﴾

مَا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْفِيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرٍ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ ﴿٤٤﴾

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَجَمِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ ۖ إِنَّهُ عَجَمِيٌّ وَعَرَبِيٌّ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءٌ ۖ وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى أُولَٰئِكَ يُنَادَوْنَ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٤٥﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ ۖ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ ﴿٤٦﴾

مَنْ عَمِلْ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ۚ وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ﴿٤٧﴾

﴿٤٨﴾ إِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ

излегуваат од лисната обвивка нивна, и која било жена што ќе затрудни и што ќе роди... е само со знаењето Негово. А на Денот кога ќе им возгласи: “Каде се здружениците Мои?” Ќе речат: “Ти јавуваме дека меѓу нас нема таков сведок!”

48. И ќе скршнат од нив оние кои ги молеа порано. И ќе помислат дека не ќе можат да се оттргнат.

49. На човекот никогаш не му досадува да се моли за добро, а, ако, пак, го снајде зло некакво, очајува, без надеж е!

50. А ако, пак, Ние дадеме да ја вкуси милоста Наша, веќе по штетата што му се случила, сигурно ќе рече: “Ова е мое, и не мислам дека Часот некогаш ќе дојде. А ако, пак, бидам вратен кај Господарот мој... кај Него, мене, навистина, ме чека добрина.” Па, сигурно Ние ќе ги известиме оние кои не веруваат за она што го работеа, и ќе дадеме да ја искушат, сигурно, казната голема!

51. А кога Ние некој човек го благословуваме, станува рамнодушен и, од своја страна, останува настрана, а ако го снајде зло, ете го, како долго се моли.

مِنْ أَكْمَامِهَا وَمَاتَّحِمِلٌ مِنْ أَنْثَى وَلَا تَضَعُ
إِلَّا بِعِلْمِهِ. وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ أَيْنَ شُرَكَاءِ
قَالُوا أَذُنُكَ مَا مِمَّا مِنْ شَهِيدٍ ﴿٤٧﴾

وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ
وَوَظَنُوا مَا لَهُمْ مِنْ نَجِيصٍ ﴿٤٨﴾

لَا يَسْتَمُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ
وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ فَيُتَوَسَّسْ قَنُوطٌ ﴿٤٩﴾

وَلَيْنَ أَذُنُهُ رَحْمَةً مِمَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَاءِ مَسَّتْهُ
لَيَقُولَنَّ هَذَا إِلَى مَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَيْنَ
رُجِعْتُ إِلَى رَبِّي إِنْ لِي عِنْدَهُ لِلْحُسْنَى فَلَتُنَبِّئَنَّ
الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِنْ عَذَابٍ
غَلِيظٍ ﴿٥٠﴾

وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَسَى بِجَانِبِهِ
وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَوَدَّ دُعَاءَ عَرِيضٍ ﴿٥١﴾

52. Кажи: “Што мислите? Ако е тоа од Аллах, а вие не верувате во тоа! А кој скршнал во заблуда повеќе од оној кој е во секотина далечна?”

53. Ние ќе им ги покажеме знаменијата Наши во видиците а и во нив самите за да им стане јасно дека тој, навистина, е вистина. Нели е доста тоа што Господарот твој, секако, е Сведок за сè!

54. Е, не е така: тие се сомневаат во средбата со Господарот свој, а Он, секако, опфаќа сè!

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهِ مِنْ أَضَلِّ مِمَّنْ
هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿٥٢﴾

سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ
حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ
أَنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٥٣﴾

أَلَا إِنَّهُمْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَاءِ رَبِّهِمْ
أَلَا إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُخِيطٌ ﴿٥٤﴾

ЕШ-ШУРА (Договарање)XLII

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Ха,мим,

2. ајн, син, каф!

3. Ете, така ти се објавува,
како и на оние пред тебе, Аллах,
Силниот и Мудриот!

4. Сè што е на небесата и на
Земјата е - Негово. Он е и
Вишен и Голем!

5. Небесата само што не се
здробат еднинадруги, а мелеките
Го слават, заблагодарувајќи Му
се, Господарот свој, и бараат
прошка за оној кој е на земјата.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمْدٌ ﴿١﴾

عَسَقٌ ﴿٢﴾

كَذَلِكَ يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ
اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣﴾

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ
الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿٤﴾

تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ
وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ
وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْأَرْضِ

Но, Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

6. Оние кои прифаќаат други заштитници освен Него... Аллах бдее врз нив и ти не си закрилник врз нив!

7. И ете, така Ние ти го објавивме Кур'анот на арапски за да ја опоменеш Уммул Кура и оние околу неа, и да ги опоменеш за Денот на собирањето во кој, секако, нема сомнение. Една дружина ќе биде во Џеннетот, а една ќе биде во Џехеннемот!

8. Аллах да сакаше ќе ве направеше да бидете еден народ. Но, Он кого сака го воведува во милоста Своја. А зулумќарите немаат ни заштитник ни поддржник!

9. Или: "Прифатија ли други, освен Него, пријатели. Па, Аллах е Оној кој е Пријател, и Он ги оживува мртвите и Он е Кадар за сè!

10. И во сè што се разединувате - та, Судот за тоа е Аллахов. Тоа ви е Аллах, Господарот мој, врз Него се потпирам и Нему му се обраќам!"

11. Создател на небесата и на Земјата! И од вас Он парови создаде и од добитокот парови создаде. За да ве множи, секако! Нему не Му е ништо слично. Он е Слушач и Гледач!

أَلَا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٥﴾

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ اللَّهُ حَفِيفٌ عَلَيْهِمْ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ﴿٦﴾

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِّنُذِيرَ أُمَّ الْقُرَى وَمَنْ حَوْلَهَا وَنُذِيرٌ يَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَيْبَ فِيهِ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ ﴿٧﴾

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٨﴾

أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتَى وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٩﴾

وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ﴿١٠﴾

فَاطْرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا يَذُرُّكُمْ فِيهِ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١١﴾

12. Клучевите и на небесата и на Земјата се - Негови! Кому сака дава 'рск и му одредува. Он, навистина, е Зналец на сè!

13. Во верата ви го пропиша она што му беше оставено во васиет на Нух, и она што Ние тебе ти го објавуваме, и она што им го оставивме во васиет и на Ибрахим, и на Муса, и на Иса: "Да бидете истрајни во верата и во неа да не се разединувате!" Она кон што ги повикуваш многубошците е голема работа. Аллах избира кон Себе кого сака и го упатува кон Себе оној што Му се обраќа.

14. И оние се разединија, заради тоа што се пакостеа еденсодруг, веднаш по дојденото им знаење. А зборот на Господарот твој да не им претходеше со рок определен сигурно ќе им беше пресудено. Оние кои по нив ја наследија Книгата се сомневаа, исцело!

15. Па, ете, заради тоа повикувај и биди истраен онака како што ти е наредено! И не следи ги страстите нивни, и кажи: "Верувам во она што е објавено од Аллах во Книгата. Наредено ми е справедливо да судам меѓу

لَهُ، مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٢﴾

﴿١٣﴾ شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا نَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ ﴿١٤﴾

وَمَا تَفَرَّقُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى لَفُضِّي بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ أُورِثُوا الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ ﴿١٥﴾

فَلِذَلِكَ فَادْعُ وَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَقُلْ إِمَّا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمْ اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ لَنَا أَعْمَلْنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ لَكُمْ لَحَبَّةٌ مِمَّا بَيْنَكُمْ وَمِمَّا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ لَتَاَعْمَلَنَّ اللَّهُ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَنَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿١٥﴾

вас; Аллах е и Господарот наш и Господарот ваш. Нам - нашите дела а вам - вашите дела. Нема потреба еднинадруги да се докажуваме. Аллах сите ќе не збере, и свратилиштето е - кон Него!”

16. А оние кои донесуваат докази за Аллах по веќе доказите нивни со кои се повикуваше кон Него - се ништожни кај Господарот нивни; омраза заслужуваат и за нив има казна жешка!

17. Аллах е Оној кој објавува Книга со вистина и рамнотежа. А што знаеш? Можеби Часот е блиску!

18. Оние кои не веруваат во него бараат да дојде побрзо. А оние кои веруваат стравуваат од него и знаат дека тоа, секако, е вистина. Како и да е оние кои се сомневаат во Часот се во беспаке далечно!

19. Аллах е Сочувствителен кон робовите Свои. Он дава ‘рск кому сака. Он е Јак и Силен!

20. Оној кој сака награда на Ахирет, Ние ќе ја зголемиме наградата негова, а оној кој сака награда на овој свет, ќе му ја дадеме, а на Ахирет за овој не ќе има дел.

وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتَجِيبَ لَهُمْ جَحَنَّهُمْ دَاحِضَةً عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿١٦﴾

اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ ﴿١٧﴾

يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يُمارُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿١٨﴾

اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ﴿١٩﴾

مَنْ كَانَتْ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ وَمَنْ كَانَتْ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ ﴿٢٠﴾

21. Имаат ли оние божества кои им го пропишуваат во верата она што Аллах не им го дозволи? Да не беше зборот на Одлуката ќе им беше просудено, сигурно! А за зулумџарите има, навистина, казна болна!

22. Ќе ги видиш зулумџарите како стравуваат заради она што го спечалија. А тоа, всушност, мора да им се случи. А оние кои веруваат и кои добри дела работат ќе бидат во градините ценетски. Ќе имаат кај Господарот нивни сè што ќе посакаат. Ете, тоа е предност голема!

23. Ете, така Аллах ги зарадува робовите Свои кои веруваат и кои добри дела работат. Кажи: “Не барам за тоа никаква награда, освен наклоност кон роднината.” А оној кој ќе се стекне со добро во тоа Ние ќе му го зголемиме доброто. Аллах, навистина, е Простувач и Благодарен!

24. Или, пак, тие зборуваат: “Тој фрла лага врз Аллах?” Па, Аллах да сака ќе го запечати срцето твое. Аллах ја снемува невинистината а ја остварува, со зборовите Свои, вистината. Он, навистина, го знае она што е во градите!

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَفُضِّى بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢١﴾

تَرَى الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُوَ وَاقِعٌ بِهِمْ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿٢٢﴾

ذَلِكَ الَّذِى يُبَشِّرُ اللَّهُ عِبَادَهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ قُلْ لَا أَشْكُرُ عَلَيْهٖ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ وَمَن يَقْرِفْ حَسَنَةً نَّزِدْ لَهُ فِيهَا حُسْنًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٢٣﴾

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَإِنْ يَشِآءِ اللَّهُ يُخَيِّرْ عَلَىٰ قَلْبِكَ وَيَمْسُحْ اللَّهُ الْبَاطِلَ وَيُحِقِّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ إِنَّهٗ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٢٤﴾

25. Он го прима покајанието од робовите Свои, Он ги простува гревовите и знае што работите!

26. Се озвиваат оние кои веруваат и кои добри дела работат, и Он ќе им зголеми од добрината Своја, а за неверниците има казна жешка!

27. Кога Аллах би им дал 'рск на робовите Свои - тие би станале силници на земјава, но Он, спушта 'рск со мера, со посак Свој. Он, навистина, е Известен и Гледач на робовите Свои!

28. Он, токму, спушта дожд кога се губи надеж, и ја шири милоста Своја. Он е Заштитник и за благодарност Достоен!

29. А од знаменијата Негови е и создавањето на небесата и на Земјата, и животните растурени во нив. Кога ќе посака Он е кадар да ги збере!

30. А онаа несреќа што ве погоди...тоа е заради она што го спечалија рацете ваши, а Он многу ѝ простува.

31. И не можете да се сокриете на земјата. И вие немате, освен Аллах, ни заштитник ни поддржник!

وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو

عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٢٥﴾

وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَيَزِيدُهُمْ

مِنْ فَضْلِهِ ۚ وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿٢٦﴾

﴿٢٧﴾ وَلَوْ سَـَّطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ

وَلَكِنْ يُنْزِلُ بِقَدَرِ مَا يُشَاءُ ۚ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ

خَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿٢٧﴾

وَهُوَ الَّذِي يُنْزِلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا

وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ ۚ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٨﴾

وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا

فِي سِتِّينَ يَوْمًا ۚ وَهُوَ عَلَىٰ جَمْعِهِمْ

إِذَا شَاءَ قَدِيرٌ ﴿٢٩﴾

وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فَبِمَا

كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ ﴿٣٠﴾

وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ

مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٣١﴾

32. А од знаменијата Негови се и бродовите кои пловат по морето како брда големи.

33. А ако Он посака ќе го смири ветрот и, ете, тие ќе станат неподвижни на морската површина. Во тоа, навистина, има знаменија за секој што е трпелив и благодарен!

34. Или, пак, да ги потопи заради она што го направија, а Он, секако, простува многу!

35. За да узнаат, оние кои се караат за ајетите Наши, дека за нив нема спас.

36. Уживање за едно време во животот на овој свет... ете, тоа е сè што ви е дадено. А она што е кај Аллах е подобро и потрајно за оние кои веруваат и кои врз Господарот свој се потпираат:

37. оние кои ги избегнуваат гревовите големи, и срамните постапки и кои, кога ќе се налутат, ете, простуваат ;

38. оние кои се озвиваат на Господарот свој, и кои намаз извршуваат, и кои еднисодруги се договараат и кои од 'рскот што Ние им го дадовме делат;

39. оние кои, кога ќе ги снајде неволја некаква, се потпомагаат еднисодруги.

وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ﴿٢٢﴾

إِنْ يَشَأْ يُسْكِنِ الرِّيحَ فَيَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ عَلَى ظَهْرِهِ
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٢٣﴾

أَوْ يُوقِفَهُنَّ بِمَا كَسَبُوا وَيَعْفُ عَنْ كَثِيرٍ ﴿٢٤﴾

وَيَعْلَمُ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِنَا مَا لَهُمْ مِنْ مَّخِصٍ ﴿٢٥﴾

فَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَّعُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى لِلَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٢٦﴾

وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ
وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ ﴿٢٧﴾

وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٢٨﴾

وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْصَرُونَ ﴿٢٩﴾

40. Надоместок за злото е зло нему еднакво. А оној кој ќе прости и кој ќе се поправи - та, наградата негова е кај Аллах. Он, навистина, не ги љуби зулумџарите!

41. А кога некому ќе му се притегне на помош по зулумот врз него, еднакво треба да се возврати. За никого никој нема поинаков начин.

42. А за оние кои прават зулум на луѓето и кои, неправно, по земјата угнетуваат... праксата таква, навистина, ќе им донесе казна болна.

43. А оној кој поднесува и кој простува... ете тоа, навистина, е работа голема!

44. Оној кого Аллах ќе го скршне во заблуда - па, за него нема пријател по Него. И ќе ги видиш зулумџарите, кога ќе ја здогледаат казната, како ќе повикаат: “Има ли некој начин на кој можеме да се вратиме?”

45. И ќе ги видиш изложени на неа; понижени како гледаат со потајно око. А оние кои веруваат ќе речат: “Страдалници се, навистина, оние кои си наштетија себеси и на семејствата на Денот суден!” Е, така зулумџарите ќе бидат, навистина, во казната постојана!

وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا فَمَنْ عَفَا
وَأَصْلَحَ فَاجْزِهِ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿٤٠﴾

وَلَمَنْ أَتَصَرَّ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَٰئِكَ مَا عَلَيْهِمْ
مِنْ سَبِيلٍ ﴿٤١﴾

إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ
بِغَيْرِ الْحَقِّ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٢﴾

وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿٤٣﴾

وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَلِيٍّ مِنْ بَعْدِهِ ۖ وَتَرَى
الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ يَقُولُونَ
هَلْ إِلَىٰ مَرَدٍّ مِنْ سَبِيلٍ ﴿٤٤﴾

وَتَرَاهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَشِيعَاتٍ مِنَ الدُّلِّ
يَنْظُرُونَ مِنْ طَرْفٍ خَفِيٍّ وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا
إِنَّ الْخَسِرَاتِ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ
يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۖ أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ
مُقِيمٍ ﴿٤٥﴾

46. За нив не ќе има пријатели, освен Аллах, кои ќе им помогнат. А оној кого Аллах ќе го скршне во заблуда... па, за него нема начин на кој ќе се спаси.

47. Освете се на Господарот ваш пред да настапи денот од Аллах од кој не може да се врати. На тој ден за вас ќе нема никакво засолниште и за вас ќе нема никаков приговор.

48. Па, ако се тргнат на страна, Ние не те испративме да бидеш нивни чувар. Обврската твоја е само да известиш. И кога Ние, навистина, дадовме човекот да ја вкуси милоста Наша, се радува на тоа, а ако, пак, го снајде зло заради она што го направија рацете нивни... та, човекот, навистина, е неблагодарен!

49. Власта и на небесата и на Земјата е - Аллахова! Аллах со посак Свој создава. Кому сака подарува женски деца а кому сака подарува машки деца,

50. или, пак, удвојува: машко и женско, а кого сака остава неплоден. Он, навистина, е Зналец и Моќен!

51. На човекот му е дадено Аллах да зборува со него само преку објава или зад завеса или да му испрати пејгамбер па да му го објави со одобрението Свое

وَمَا كَانَتْ لَهُمْ مِنْ أَوْلِيَاءَ يَنْصُرُونَهُمْ
مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ ﴿٤٦﴾

أَسْتَجِيبُوا لِلرَّبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ
لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مَا لَكُمْ مِنْ مَلْجَأٍ يَوْمَئِذٍ
وَمَا لَكُمْ مِنْ نَكِيرٍ ﴿٤٧﴾

فَإِنْ أَعْرَضُوا فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا
إِنْ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلَاغُ وَإِنَّا إِذَا أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ
مِثْرَ حَمَةٍ فَرَحَ بِهَا وَإِنْ نَصَبْنَاهُمْ سِنِينَ
بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ ﴿٤٨﴾

لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ
يَهْبُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنِّ شَاءُ وَيَهْبُ لِمَنْ يَشَاءُ
الذَّكُورَ ﴿٤٩﴾

أَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَنِسَاءً وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ
عَقِيمًا إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ﴿٥٠﴾

وَمَا كَانَ لِشَيْءٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا
أَوْ مِنْ وَرَآيِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ
بِإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَلَىٰ حَكِيمٍ ﴿٥١﴾

она што го сака. Он, навистина, е Вишен и Мудар!

52. И ете, така по робот Наши ти вдахнавме објава по наредба Наша; не знаеше што е, и Книга и верување, но одредивме да биде светлина за да го упатиме оној кого сакаме од робовите Наши. И ти, навистина, упатуваиш по патот вистински,

53. патот на Аллах и она што е на небесата и на Земјата е - Негово. И ете, така стварите се враќаат кон Аллах!

ЕЗ-ЗУХРУФ (Накит) XLIII

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Ха, Мим!

2. Се колнам во Книгата јасна!

3. Ние, навистина, го одредивме Кур'анот да биде на арапски за да сфатите!

4. А тој, секако, е од Нас, во Мајка на Книгата, вишен и мудар!

5. Да отстапиме ли од вас, да не ве опоменуваме кога сте вие народ расипнички?

6. И колку пејгамбери Ние испративме меѓу народите одамнешни,

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي
مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَكِن جَعَلْنَاهُ نُورًا نَّهْدِي
بِهِ مَن نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ
مُّسْتَقِيمٍ ﴿٥٢﴾

صِرَاطِ اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
وَمَا فِي الْأَرْضِ إِلَّا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ ﴿٥٣﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمْدٌ ﴿١﴾

وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿٢﴾

إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا
لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٣﴾

وَإِنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا عَلَى حَكِيمٍ ﴿٤﴾

أَفَضْرِبُ عَنْكُمُ الذِّكْرَ صَفْحًا
أَن كُنْتُمْ قَوْمًا مُّسْرِفِينَ ﴿٥﴾

وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيٍّ فِي الْأَوَّلِينَ ﴿٦﴾

7. и не им доаѓаше ниеден пејгамбер а тие да не го исмеваа.

8. Па, Ние ги уништивме оние кои беа посилни и појаки од сегашните. А примерот за народите одамнешни веќе е споменат!

9. А ако ги запрашаш кој ги создаде небесата и Земјата сигурно ќе речат: “Ги создаде Силниот и Зналецот!”

10. Оној кој ви ја одреди земјата крошна и на неа ви одреди патишта за да се управувате по нив!

11. И Оној кој ви спушти вода од небесата во мера одредена и, со помош нејзина, Ние ги оживуваме мртвите предели. Ете, така и вие ќе бидете оживеани!

12. Оној кој од сè создаде парови и ви одреди и брод и добиток што го јавате:

13. да седнете на плеќите нивни и, кога ќе седнете, да се сеќавате на благодатот од Господарот ваш, и да речете: “Вишен е Оној кој ни го потчини ова кое, без Него, не можеме да го постигнеме!

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ نَّبِيٍّ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٧﴾

فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَمَضَىٰ مِثْلُ الْأَوَّلِينَ ﴿٨﴾

وَلَيْنِ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ﴿٩﴾

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا لَّعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٠﴾

وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً يَقْدَرُ فَأَنْشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً مَّيْتًا كَذَلِكَ تُخْرَجُونَ ﴿١١﴾

وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُمُ مِنَ الْفُلْكِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ ﴿١٢﴾

لِيَسْتَوُوا عَلَىٰ ظُهُورِهِ ثُمَّ تَذْكُرُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَتَقُولُوا سُبْحَنَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ ﴿١٣﴾

14. Ќе му се вратиме на Господарот наш, навистина!”

15. И оние му здружуваат од робовите Негови дел некаков. Човекот, навистина, е неверник очигледен!

16. Или, пак, ќерки да присвои Он, од она што Он го создава, а вам синови ви дарува?

17. А кога ќе се зарадува еден од нив со она што му го припишуваше на Милостивиот, лицето му станува црно и се загушува.

18. Оние ли кои растат меѓу накити и кои никојпат не можат да се извлечат од спротивности?

19. Мелеките кои претставуваат робови на Милостивиот... тие, всушност, жени ги сметаат. Беа ли сведоци при создавањето нивно? Ќе се забележат сведочењата нивни, и ќе бидат прашувани!

20. И зборуваат: “Да посакаше Милостивиот ние не ќе ги обожававме.” За тоа тие ништо не знаат; тие само лажат.

21. Или: Им дадовме ли Книга од порано? Па, тие бараат да се придржуваат кон неа.

وَإِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ ﴿١٤﴾

وَجَعَلُوا اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا إِنْ الْإِنْسَانُ لَكَفُورٌ مُّبِينٌ ﴿١٥﴾

أَمْ أَتَّخَذَ مِنِّي خُلُقُ بَنَاتٍ وَأَصْفَنَكُم بِالْبَنِينَ ﴿١٦﴾

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿١٧﴾

أَوْ مِنْ يُنْشَأُ فِي الْحُلِيِّ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ ﴿١٨﴾

وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبْدُ الرَّحْمَنِ إِنثًا أَشْهَدُوا خَلَقَهُمْ سَتُكْتَبُ شَهَادَتُهُمْ وَيُسْأَلُونَ ﴿١٩﴾

وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ مَالَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿٢٠﴾

أَمْ أَنْتُمْ مَكْتَبَاءٌ مِنْ قَبْلِهِ فَمُ هُمْ بِهِ مُسْتَمْسِكُونَ ﴿٢١﴾

22. Но, зборуваат: “Ние ги затекнавме предците наши во оваа вера и ние, навистина, се упатуваме по трагите нивни!”

23. И ете, така Ние не испративме ниеден пејгамбер пред тебе, во ниеден град, а расипниците да не речеа: “Ние ги затекнавме предците наши во оваа вера и ние, навистина, се управуваме по трагите нивни.”

24. Им зборуваше: “И зарем да ви дојдев со патоказ подобар од оној што го затекнавте кај предците ваши?” Зборуваа: “Ние, навистина, не веруваме во она со што сте испратени.”

25. Па, Ние им се одмаздивме. И погледни каква беше казната врз лашковците!

26. И кога Ибрахим му рече на бабо му и на народот свој: “Јас сум, навистина, далеку од она што го обожавате,

27. освен Оној кој ме создаде па Он и ќе ме упати.”

28. И тој зборот го овековечи меѓу потомството свое за да се вратат кон Патоказот.

29. Но, Јас им дадов да уживаат тие и предците нивни сè додека не им дојде вистината и пејгамберот очигледен!

بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ
وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُّهْتَدُونَ ﴿٢٢﴾

وَكَذَٰلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ
إِلَّا قَالُوا مُتْرَفُوهُمْ إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ
وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُّقْتَدُونَ ﴿٢٣﴾

﴿٢٤﴾ قُلْ أُولَٰئِكَ حَتَّىٰ يُهْدَىٰ مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ
آبَاءُكُمْ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٢٥﴾

فَأَنقَضْنَا مِنْهُمْ فَاظُنُّوا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٦﴾

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ
إِنِّي بَرَاءٌ مِّمَّا تَعْبُدُونَ ﴿٢٧﴾

إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ ﴿٢٨﴾

وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٩﴾

بَلْ مَتَّعْتُ هَٰؤُلَاءَ وَآبَاءَهُمْ حَتَّىٰ جَاءَهُمُ
الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُّبِينٌ ﴿٣٠﴾

30. И бидејќи им дојде вистината, рекоа: “Ова е волшебништво; во него, навистина, не веруваме.”

31. Зборуваа: “Зошто овој Кур’ан не е објавен на еден човек од два града големи?”

32. Тие ли ја споделуваат милоста на Господарот твој? Ние ги споделивме меѓу нив животните потреби нивни во животот на овој свет. И едни-надруги ги воздигнавме, со степени, за да се потчинат едни надруги. А милоста на Господарот твој е подобра од она што го збираат.

33. А луѓето да не беа во една заедница за оние кои не веруваа во Милостивиот Ние ќе одредиме куќите да им бидат изградени од сребро а и скалилата по кои се качуваат,

34. а во куќите свои врати и легла врз кои се потпираат, исто така,

35. и, накитите, секако. И сето тоа, ете, е уживање во животот на овој свет, а Ахирет, пак, кај Господарот твој, е за богобојазливите.

36. А оној кој ќе се одврати од споменувањето на Милостивиот Ние ќе му го натовариме Шејтанот и ќе му стане близок.

وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِ كَافِرُونَ ﴿٣٠﴾

وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَى رَجُلٍ مِّنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظِيمٍ ﴿٣١﴾

أَمْ يَرْفَعُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ نَحْنُ قَسَمًا يَبِينُهُمْ
مَعِيشَتُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ
بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سُخْرِيًّا
وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٣٢﴾

وَلَوْلَا أَن يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَّجَعَلْنَا
لِمَن يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ لِبُيُوتِهِمْ سُقْفًا مِّنْ فِضَّةٍ
وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ ﴿٣٣﴾

وَلِبُيُوتِهِمْ أَبْوَابٌ وَسُرُرٌ عَلَيْهَا يَتَكَبَّرُونَ ﴿٣٤﴾

وَرُحْرُقًا وَإِن كُلَّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَّعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةُ عِندَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٣٥﴾

وَمَن يَعْشُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقَيِّضْ لَهُ شَيْطَانًا
فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ ﴿٣٦﴾

37. А оние, навистина, ги одвраќаат од Патот и сметаат дека се упатувачи.

38. А кога ќе дојде кај Нас, ќе рече: “Е, штета! Меѓу мене и тебе да беше една далечина од Исток до Запад! Е, само колку си лош другар!

39. И не ќе ви користи денес, и затоа што зулум правевте, ќе бидете во казната, навистина, здружени!

40. Ти ли можеш да направиш да слушаат немите или, пак, да ги упатиш слепите: оние кои очигледно скршнале во заблуда.

41. Па, да те земевме Ние ним сигурно ќе им се одмазdevме,

42. или да ти го покажеме она со што им се закануваме... па, Ние, навистина, имаме моќ против нив.

43. Па, придржувај се кон она што ти е објавено. Ти си, навистина, по патот вистински!

44. Тој, навистина, е Опомена за тебе и за народот твој, и ќе бидете одговорни!

45. И прашај ги тие кои ги испративме пред тебе, меѓу пејгамберите Наши, дали одредивме, освен Милостивиот, богови да се обожаваат.

وَلِيَأْتِيَهُمْ لِيَصُدُّوهُمْ عَنْ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ ﴿٣٧﴾

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُ نَا قَالَ يَلَيْتَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ بُعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَيَلْسَنَ الْقَرِينَ ﴿٣٨﴾

وَلَنْ يَنْفَعَكُمْ الْيَوْمَ إِذْ ظَلَمْتُمْ أَتُكْذِرُونَ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿٣٩﴾

أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ أَوْ تَهْدِي الْعُمْى وَمَنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٤٠﴾

فَأَمَّا نَذْرٌ هَبَّ بِكَ فَإِنَّا مِنْهُمْ مُنْتَقِمُونَ ﴿٤١﴾

أَوْ نُرِيَنَّكَ الَّذِي وَعَدْنَاهُمْ فَإِنَّا عَلَيْهِمْ مُّقْتَدِرُونَ ﴿٤٢﴾

فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤٣﴾

وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ وَسَوْفَ تُسْأَلُونَ ﴿٤٤﴾

وَسْأَلُ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ آلِهَةً يُعْبَدُونَ ﴿٤٥﴾

46. И Ние, секако, Муса го испративме со знаменијата Наши, до фараонот и големците нгови, и рече: “Јас сум, навистина, пејгамбер од Господарот на свтовите!”

47. И бидејќи им доаѓаа со знаменијата Наши веднаш ги исмеваа.

48. И едноодруго поголемо знамение Ние им покажувавме, и на казна ги изложувавме за да се вратат по Патоказот.

49. И зборуваа: “О волшебнику, повикај го за нас, од Господарот твој, она што го вети, па, навистина, ќе бидеме упатени.”

50. И бидејќи Ние од нив ја отстранивме казната, веднаш ја прекршија заклетвата.

51. И фараонот возгласуваше меѓу народот свој, велејќи: “О народе мој, нели ми припаѓа да владеам со Египет, и со овие реки под мене? Не гледате ли?”

52. Или: Не сум ли подобар од овој несреќник кој одвај објаснува нешто?

53. Па, зошто не му се дадени ракавици од злато? Или: Зошто со него не дојдоа здружени мелеки?”

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ، فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٦﴾

فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ ﴿٤٧﴾

وَمَا نُرِيهِمْ مِنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا وَأَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤٨﴾

وَقَالُوا يَا أَيُّهُ السَّاحِرُ الْوَدَّاعُ لَنَا رَبُّكَ بِمَا عَاهَدَ عِنْدَكَ إِنَّا لَمُهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ ﴿٥٠﴾

وَنَادَىٰ فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ، قَالَ يَبْقَوُوا الْيَسَّ لِي مُلْكُ مِصْرَ وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِنْ تَحْتِي أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٥١﴾

أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِّنْ هَٰذَا الَّذِي هُوَ مِثْلُكَ لَا يَذْكُرُ ﴿٥٢﴾

فَلَوْلَا أُلْقِيَ عَلَيْهِ أَسْوِرَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ مَعَهُ الْمَلَأُكَةُ مُقْتَرِنِينَ ﴿٥٣﴾

54. И народот негов се уплаши од него и го послуша. Тој народ беше, навистина, расипнички!

55. И бидејќи Нè налутија им се одмаздивме и, така, Ние сите ги потопивме.

56. И одредивме да бидат урнек и пример за останатите.

57. И бидејќи им беше изнесен примерот на синот на Мерјем, народот твој веднаш помина на друг разговор,

58. зборувајќи: “Подобри ли се нашите богови или Он?” Го наведоа како пример само да расправаат со тебе. Но, тоа е народ галамциски!

59. Тој е само роб кого Ние го благословивме и го одредивме да биде пример за синовите Израилови.

60. А да посакавме од вас Ние ќе создадеме мелеки по земјата што ќе ве наследат.

61. Кур’анот, навистина, е знаење за Часот: не сомневајте се во него и следете ме! Ова е патот вистински!

62. И Шејтанот нека не ве заведе. Тој ви е, навистина, непријател очигледен!

فَاسْتَحَفَّ قَوْمُهُ، فَاطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٥٤﴾

فَلَمَّا آسَفُونَا انْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٥﴾

فَجَعَلْنَاهُمْ سَلَفًا وَمَثَلًا لِلْآخِرِينَ ﴿٥٦﴾

﴿٥٧﴾ وَلَمَّا ضَرَبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ ﴿٥٧﴾

وَقَالُوا يَا إِلَهَئُنَا خَيْرٌ أَمْ هُوَ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ ﴿٥٨﴾

إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِبَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿٥٩﴾

وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَلَائِكَةً فِي الْأَرْضِ يَخْلُقُونَ ﴿٦٠﴾

وَإِنَّهُ لَعِلْمٌ لِلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرُكُ بِهَا وَاتَّبِعُونِ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾

وَلَا يَصُدُّكُمْ الشَّيْطَانُ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٦٢﴾

63. И бидејќи Иса дојде со јаснотии, рече: “Ви дојдов со мудрост и ќе ви ги објаснам некои работи за кои станавте деленици. Па, плашете се од Аллах и бидете ми послушни!

64. Аллах, навистина, е Господарот мој и Господарот ваш... та, обожавајте Го. Ова е патот вистински!”

65. Па, се расцепија дружини многу од нив. Е, тешко на оние кои направија зулум, тешко ним од казната на Денот болен!

66. Чекаат ли Часот да им дојде одненадеж, и без да усетат?

67. Еднитенадруги пријатели на Денот тој непријатели ќе станат; а не и богобојазливите.

68. О робови Мои, денес не ќе стравувате и не ќе тагувате.

69. А на оние кои веруваа во ајетите Наши и кои беа Послушни, ќе им се рече:

70. “Влезете во Џеннетот, вие и жените ваши, весели;”

71. меѓу нив ќе се служи со чинии и чаши од злато. За нив во него ќе има сè она што душите го посакуваат и она што ги радува очите. И вие во него за навек ќе останете.

وَلَمَّا جَاءَ عِيسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ
بِالْحِكْمَةِ وَلِأُبَيِّنَ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي
تَخْتَلِفُونَ فِيهِ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۝٦٣

إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ
هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ۝٦٤

فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ
ظَلَمُوا مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْيَمِّ ۝٦٥

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً
وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝٦٦

الْأَخِلَاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ
عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ ۝٦٧

يَنْعِيَادِ لِأَخْوَفٍ عَلَيْكُمْ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ
تَحْزَنُونَ ۝٦٨

الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ ۝٦٩

ادْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُونَ ۝٧٠

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ
وَفِيهَا مَا نَشْتَهِيهِ الْأَنفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ
وَأَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝٧١

72. Ете, тоа ви е Џеннетот кој го наследивте за она што го работевте!

73. Во него за вас ќе има и овошје секакво, од кое јадете.

74. Да, силниците ќе бидат во казната цехеннемска, и во неа за навек ќе останат;

75. нема да им се олесни и во него ќе бидат безнадежници.

76. И Ние зулум не им направивме, но тие беа зулумџари.

77. И оние ќе возгласат: “О Малик, нека не усмрти веќе еднаш Господарот твој!” Ќе рече: “Па, вие тука за навек ќе останете!”

78. Ние, секако, ви доставивме вистина, но мнозинството од вас вистината ја презираат.

79. Или, пак, тие преземаат неотповиклива одлука? Да, Ние одлучуваме неотповикливо!

80. Или: Сметаат ли дека Ние не ја слушаме тајната нивна и она што насамо го зборуваат? Да, пратениците Наши го бележат сè она што е при нив.

وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٧٢﴾

لَكُمْ فِيهَا فاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٧٣﴾

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابٍ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ﴿٧٤﴾

لَا يُفْتَر عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴿٧٥﴾

وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ ﴿٧٦﴾

وَنَادَوْا بِمَلِكٍ لِّيَقْضِيَ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ
قَالَ إِنَّكُمْ مَعَكُوثٌ ﴿٧٧﴾

لَقَدْ جِئْتَكُمْ بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ
كَاذِبُونَ ﴿٧٨﴾

أَمْ أَمْرُؤَا أَمْرًا فَإِنَّا مُبْرِمُونَ ﴿٧٩﴾

أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ بَلَى
وَرُسُلُنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُونَ ﴿٨٠﴾

81. Кажи: “Кога Милостивиот би имал дете, па јас сум првиот во обожавањето.”

82. Славен нека биде Господарот на небесата и на Земјата, Господарот на Аршот, од она што го опишуваат.

83. Па, еднаш остави ги нека водат јалови разговори, и нека си играат сè додека не им дојде Денот со кој се опоменати.

84. Он е Бог на небесата и Он е Бог на Земјата. Он е и Мудар и Зналец!

85. Благословен нека биде Оној чија власт е на небесата и на Земјата, и на она што е меѓу нив. Знаењето за Часот е кај него и Нему ќе Му се вратите!

86. А оние кои ги повикуваат освен Него не се поседувачи на посредувањето, освен оној кој ќе посведочи вистински. А оние знаат.

87. А ако, пак, ги прашаш кој ги создаде, сигурно ќе речат: “Аллах!” Па, каде тогаш кинисуваат?

88. И она што ќе го рече пегамберот: “Господаре мој, тоа е народ, навистина, кој не верува.”

قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ الْعَبِيدِ ﴿٨١﴾

سُبْحَنَ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٨٢﴾

فَذَرَهُمْ خَوْضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوْعَدُونَ ﴿٨٣﴾

وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌُ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهٌُ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿٨٤﴾

وَبَارِكُ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٥﴾

وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٨٧﴾

وَقِيلَ لَهُ يَرْبِّ إِنْ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾

89. Па, тргни се од нив и кажи:
“Селам!” Па, ќе узнаат!

ЕД-ДУХАН (Чад) XLIV

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Ха, Мим!

2. Се колнам во Книгата јасна!

3. Да, Ние ја објавивме, во
една ноќ благословена. Ние сме,
навистина, опоменувачи!

4. Во неа се одделува секоја
наредба мудра ;

5. наредбата Наша: Ние,
секако, испраќавме пејгамбери:

6. од Господарот твој милост.
Он, навистина, е Слушач и
Зналец!

7. Господарот на небесата и на
Земјата и на она што е меѓу нив
- ако сте уверени.

8. Нема друг бог освен Него.
Он оживува и Он усмртува. Го-
сподарот ваш и Господарот на
предците ваши одамнешни!

9. Но, не! Тие се сомневаат!
Се забавуваат!

10. Па, почекај го Денот во кој
небесата ќе понесат чад јасен,

فَأَصْفَح عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَم ﴿١﴾

وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿٢﴾

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ مُبَارَكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ ﴿٣﴾

فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ ﴿٤﴾

أَمْرًا مِنْ عِنْدِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ﴿٥﴾

رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦﴾

رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ﴿٧﴾

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ

وَرَبُّ آبَائِكُمْ الْأَوَّلِينَ ﴿٨﴾

بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ ﴿٩﴾

فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُبِينٍ ﴿١٠﴾

11. кој ќе ги покрие луѓето.
Ова е казна болна.

12. Господаре наш, отстрани ја
од нас казната; ние сме, навистина,
верници!

13. Од каде им Опомена? Веќе
им дојде пејгамберот јасен!

14. Потоа ги свртеа плеките
кон него и рекоа: “Он е поучен!
Луд е!”

15. Ние, секако, нешто ќе от-
страниме од казната; да, но вие
ќе се вратите во многубоштво

16. на оној Ден кога ќе ги за-
фатеме со зафат голем, тогаш,
навистина, Ние ќе им се од-
маздиме.

17. Пред нив Ние и народот на
фараонот го ставивме во
искушение, и им дојде пејгамбер
благороден:

18. “Исполнете го вашиот долг
кон мене, о Аллахови робови!
Пејгамбер сум ваш, навистина,
доверлив!”

19. И: “Не воздигнувајте се над
Аллах. Јас, навистина, ви доне-
сувам јасен доказ!

يَغْشَى النَّاسَ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١١﴾

رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ ﴿١٢﴾

أَنَّى لَهُمُ الذِّكْرَى وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُبِينٌ ﴿١٣﴾

ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَجْنُونٌ ﴿١٤﴾

إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا إِنَّكُمْ عَائِدُونَ ﴿١٥﴾

يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَى إِنَّا مُنْتَقِمُونَ ﴿١٦﴾

﴿١٧﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ ﴿١٧﴾

أَن أَدُّوا إِلَيَّ عِبَادَ اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٨﴾

وَأَن لَا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ إِنِّي آتِيكُمْ بِسُلْطَنِ مُبِينٍ ﴿١٩﴾

20. Да, јас барам заштита од Господарот мој и од Господарот ваш, за да не ме каменувате,

21. а ако, пак, не верувате во мене, па оставете ме!”

22. Го повикаа, тогаш, Господарот свој: “Овој, навистина, е народ насилнички!”

23. “Побрзај со робовите Мои ноќе. Ќе бидете следени, навистина! -

24. Остави го морето отворено; таа војска нивна ќе биде потопена.”

25. Колку бавчи и извори оставија,

26. и посеви и места благородни,

27. и благодати исто така на кои им се радуваа?

28. Ете, така е: Ние одредивме да ги наследат други луѓе.

29. Па, не ги оплакуваа ни небесата ни Земјата, и воопшто не им се даде прилика.

30. И Ние ги избавивме синовите Израйлови од казната срамна,

وَلِإِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ أَنْ تَرْجُمُونِ ﴿٢٠﴾

وَأِنْ لَّمْ تُوْمِنُوا لِي فَأَعْرِضُونِ ﴿٢١﴾

فَدَعَا رَبَّهُ أَنْ هَتُولَاءِ قَوْمٌ مُّجْرِمُونَ ﴿٢٢﴾

فَأَسْرِعْ بَادِيَ لَيْلَا إِنَّكُمْ مُّتَّبِعُونَ ﴿٢٣﴾

وَأَتْرَكِ الْبَحْرَ رَهْوًا إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُّفْرَقُونَ ﴿٢٤﴾

كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٢٥﴾

وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿٢٦﴾

وَنَعْمَةً كَانُوا فِيهَا فَكَيْهِنَ ﴿٢٧﴾

كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخَرِينَ ﴿٢٨﴾

فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ

وَمَا كَانُوا مُنظَرِينَ ﴿٢٩﴾

وَلَقَدْ نَجَّيْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ ﴿٣٠﴾

31. од фараонот кој беше, навистина, меѓу расипниците најнадуениот!

32. Да, Ние ги одликувавме во знаење над другите луѓе!

33. И меѓу знаменијата Ние им дадовме искушенија очигледни.

34. Оние, навистина, зборуваа:

35. “За нас има, токму, само една смрт, првата, и не ќе бидеме оживеани.”

36. Па, дајте ни ги предците наши ако сте искрени.

37. Оние ли се подобри или, пак, народот на Туба и оние пред нив? Ние ги уништивме. Силници беа, навистина!

38. И Ние не ги создадовме небесата и Земјата и она што е меѓу нив, играјки си.

39. Ние ги создадовме со вистина, но мнозинството од нив не знаат.

40. Денот на Разделбата ќе биде место каде ќе се сретнат сите,

41. Ден во кој пријателот не ќе му користи на пријателот во ништо, а ниту, пак, ќе им се помогне,

مِنْ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ كَانَ عَلِيًّا مِنَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٣١﴾

وَلَقَدْ أَخَّرْنَاهُمْ عَلَىٰ عِلْمٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٣٢﴾

وَأَيِّنَّا لَهُمْ مِنَ الْآيَاتِ مَا فِيهِ بَلَتُوا مُبِينَ ﴿٣٣﴾

إِنَّ هَؤُلَاءِ لَيَقُولُونَ ﴿٣٤﴾

إِنْ هِيَ إِلَّا مَوْتُنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُنْشَرِينَ ﴿٣٥﴾

فَأْتُوا بِآبَائِنَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٦﴾

أَهُمْ خَيْرٌ أَمْ قَوْمُ تُبَّعٍ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ أَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿٣٧﴾

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ

وَمَا بَيْنَهُمَا لَئِيْبِكِ ﴿٣٨﴾

مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٠﴾

يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلًى عَنْ مَوْلَى شَيْئًا وَلَا هُمْ

يَنْصُرُونَ ﴿٤١﴾

42. освен оној кому ќе му се смилува Аллах. Он, навистина, е Силен и Сомилосен!

43. Стеблото Зекум, навистина, е

44. храна за грешниците!

45. Како ковина ќе врие во стомаците,

46. како што врие жешката вода.

47. “Па, грабнете го и влечете го сред Џехеннемот,

48. потоа по главата сипајте му вода што врие, како казна.

49. Вкуси, ти беше тој што, ете, небаре е силен и благороден!

50. Да, ова е она во што се сомневавте.”

51. Богобојазливите, секако, ќе бидат на сигурно место:

52. во бавчите ценнетски и меѓу изворите,

53. ќе се облекуваат со свила и кадифе, едникондруги свртени!

54. Ете, така Ние ќе ги ожениме со хурии, кои ќе бидат со крупни очи.

55. Во Џеннетот ќе посакуваат од секое овошје, сигурни!

إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٤٢﴾

إِنَّ شَجَرَتَ الزَّقُّومِ ﴿٤٣﴾

طَعَامُ الْأَشِيمِ ﴿٤٤﴾

كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ ﴿٤٥﴾

كَغَلِي الْحَمِيمِ ﴿٤٦﴾

خُذُوهُ فَاعْتِلُوهُ إِلَى سَوَاءِ الْجَحِيمِ ﴿٤٧﴾

ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ ﴿٤٨﴾

ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ ﴿٤٩﴾

إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ ﴿٥٠﴾

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ ﴿٥١﴾

فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٥٢﴾

يَلْبَسُونَ مِنْ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٥٣﴾

كَذَلِكَ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ ﴿٥٤﴾

يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ آمِنِينَ ﴿٥٥﴾

56. Тука не ќе ја вкусат смртта, освен првата смрт; и Ние ќе ги сочуваме од казната цехеннемска.

57. Како добрина од Господарот твој. Ете, тоа е победа голема!

58. Ние Кур'анот го олеснивме на јазикот твој за да се секаваат!

59. Па, почекај! И оние ќе почекаат, навистина!

ЕЛ-ЦАСИЕ (На колена)XLV

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Ха, Мим!

2. Книга која се објавува од Аллах, Силен и Мудар!

3. На небесата и на земјата, навистина, има знаменија за верниците!

4. И во создавањето ваше и во животните што Он ги растури има знаменија за луѓето кои цврсто се уверени.

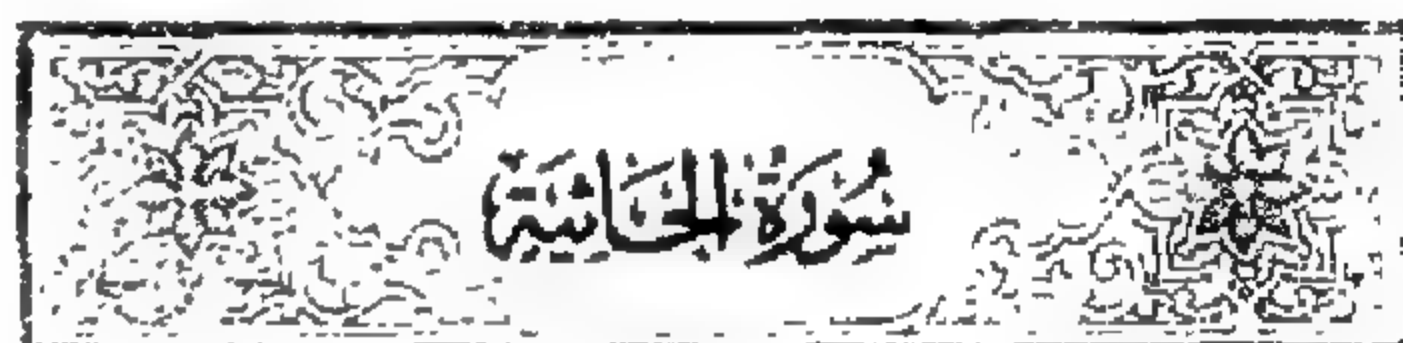
5. И во измената на ноќта и денот и во она што Аллах го спушти од небесата, 'рскот, со што ја оживува земјата по мртвилото нејзино, и во управувањето на ветровите... во тоа има знаменија за луѓето кои сфаќаат.

لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ
الْأُولَىٰ وَوَقَّهٖمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿٥٦﴾

فَضْلًا مِّن رَّبِّكَ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٥٧﴾

فَإِنَّمَا يَسْتَرْزِقُهُ بِلسَانِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾

فَارْتَقِبْ إِنَّهُمْ مُّرْتَقِبُونَ ﴿٥٩﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حم ﴿١﴾

نَزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿٢﴾

إِنَّا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا نَحْنُ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٣﴾

وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُثُّ مِن دَابَّةٍ ءَايَاتٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٤﴾

وَإِخْلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا أَنزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ

مِن رِّزْقٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ

الرِّيحِ ءَايَاتٌ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٥﴾

6. Ете, тоа се ајетите Аллахови кои Ние ти ги кажуваме со вистина. Па, во кој говор по Аллаховиот и ајетите Негови тие веруваат?

7. Тешко на секој лашко и грешник!

8. Ги слуша ајетите Аллахови што му се кажуваат, потоа станува горделив, ете, како да не ги слушнал. Па, зарадувај го со казната болна!

9. А ако сознае нешто од ајетите Наши ќе го обзеде исмевање. За нив има казна срамна.

10. Зад нив е и Џехеннемот. Во ништо не ќе им користи она што го спечалија. И оние кои прифатија други пријатели освен Аллах. За нив има казна голема!

11. Ова е Патоказот, а за оние кои не веруваат во знаменијата на Господарот свој... за нив има болна, казна неподнослива.

12. Аллах е Оној кој ви го потчини морето за бродот да плови со наредбата Негова, и да ја побаруваат добрината Негова, и да бидете благодарни!

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَ
اللَّهِ وَآيَاتِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿٦﴾

وَنِلْ لِكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ﴿٧﴾

يَسْمَعُ آيَاتِ اللَّهِ تُنْزِلُ عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَأَن
لَّمْ يَسْمَعْهَا فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٨﴾

وَإِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا هُزُوًا
أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿٩﴾

مَنْ وَرَّأَيْهِمْ جَهَنَّمَ وَلَا يُعْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا
وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ وَلَهُمْ عَذَابٌ
عَظِيمٌ ﴿١٠﴾

هَذَا هُدًى وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ
مِّن رَّجْزٍ أَلِيمٍ ﴿١١﴾

﴿١٢﴾ اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ الْفُلُكُ فِيهِ بِأَمْرِهِ
وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٣﴾

13. И Он ви го потчини и она што е на небесата и она што е на Земјата, сè заедно! Во тоа, навистина, има знаменија за луѓето кои размислуваат!

14. Кажи им на оние кои веруваат да им простат на оние кои не се надеваат на деновите Аллахови во кои луѓето ќе се наградат според она што го спечалија:

15. кој ќе направи добро дело за себеси ќе го направи, а кој ќе направи зло дело, против себеси ќе го направи. Потоа кон Господарот ваш ќе се вратите!

16. А на синовите Израилови Ние, секако, им дадовме Книга, и мудрост и пратеништво, и Ние им дадовме од 'рскот, од доброта, и ги одликувавме над другите!

17. И Ние им дадовме јасноти за Нердбата. И се разединија веднаш по дојденото им знаење, завидувајќи едни на други. Господарот твој, навистина, ќе пресуди меѓу нив на Денот суден за она за што, токму, станаа деленици.

18. Потоа, што се однесува до наредбата, Ние одредивме да одиш по Патот голем и, тогаш, следи го, а не следи ги страстите на оние кои не знаат!

وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٣﴾

قُلْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ
أَيَّامَ اللَّهِ لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ، وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا
ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿١٥﴾

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ
وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾

وَأَتَيْنَاهُم بِبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَمَا اخْتَلَفُوا
إِلَّا مِّنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعِيًا بَيْنَهُمْ
إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٧﴾

ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا
وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨﴾

19. Оние, навистина, во ништо не ќе ти користат кај Аллах. Зулумџарите се пријатели едни со други. А Аллах е Пријател на богобојазливите!

20. Ова се очигледности за луѓето, и Патоказ и Милост за луѓето кои цврсто се уверени.

21. Или: Мислат ли оние кои заронија во злодела дека Ние ќе ги изедначиме со оние кои веруваат и кои добри дела работат... дека се исти животите нивни и умирањата нивни. Е, само колку лошо просудуваат!

22. И Аллах ги создаде небесата и Земјата со вистина. И секоја душа ќе биде наградена според она што го спечалила, и ним не ќе им се направи неправда!

23. Не го виде ли оној кој за свој бог ја зема страста своја, кого Аллах во заблуда го скршна, знаејќи, и кому му го запечати и слухот негов и срцето негово, а пред опулот негов завеса постави. Па, кој ќе го упати по Аллах? Не се секавате ли?

24. И зборуваат: “Животот е само на овој свет наш. И умираме и живееме, а она што не ништи е само времето.” Ете, оние за тоа не знаат ништо. Така само си замислуваат!

إِنَّهُمْ لَنُغْنُوا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَإِنَّ الظَّالِمِينَ
بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ ﴿١٩﴾

هَذَا بَصِيرَةٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ
لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٢٠﴾

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمْ
كَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءً
نَحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٢١﴾

وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَلِتُجْزَى
كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٢﴾

أَفَرَأَيْتَ مَنْ أَخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَى عِلْمٍ وَخَتَمَ
عَلَى سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَى بَصَرِهِ غِشَاوَةً
فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٣﴾

وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا
إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُم بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٢٤﴾

25. А кога им се кажуваат ајетите Наши јасни, доказ нивни е само ова кажување: “Донесете ги предците наши ако сте искрени!”

26. Кажи: “Аллах ве оживува, потоа Он ве усмртува, потоа ќе ве збере на Денот суден во кој нема сомнение.” Но, мнозинството на луѓето не знаат!

27. Власта и на небесата и на Земјата е - Аллахова! А Денот во кој ќе се случи Часот, на Денот тој, ќе бидат поразени оние кои невиности измислуваат.

28. И ќе го видиш секој народ на колена; секој народ ќе биде повикан според Книгата своја. Денес ќе бидете наградени за она што го работевте!

29. Ова е Книгата наша која вистина ќе ви зборува. Ние, навистина, го запишавме она што го работевте!

30. Што се однесува до оние кои веруваат и кои добри дела работат... па, Господарот нивни ќе ги воведо во милоста Своја. Ете, тоа ви е победа јасна!

31. А што се однесува, пак, до оние кои не веруваат: “Нели ви се кажуваа ајетите Мои, па се

وَإِذَا نُتِلَى عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ مَا كَانَ حُجَّتَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَأَنْتُمْ بَارِئُونَ أَنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٥﴾

قُلِ اللَّهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُومِذِرُ نَحْسَ الْمُبْطِلُونَ ﴿٢٧﴾

وَنَرَى كُلَّ أُمَّةٍ جَاثِيَةً كُلُّ أُمَّةٍ تُدْعَى إِلَى كِتَابِهَا الْيَوْمَ تُحْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾

هَذَا كِتَابُنَا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ إِنَّا كُنَّا نَسْتَنسِخُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٩﴾

فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ﴿٣٠﴾

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا أَفَلَمْ تَكُنْ ءَايَتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَاسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنْتُمْ قَوْمًا تُجْرِمُونَ ﴿٣١﴾

надувте и бевте народ насилнички?”

32. И кога ќе се речеше: “Ветувањето Аллахово, навистина, е вистина, и Часот во кој, секако, нема сомнение,” - зборувајте: “Не знаеме што е тоа Час? Ние само се сомневаме и ние не сме убедени во тоа.”

33. И ќе им се прикажат злоделата нивни што ги правеа и ќе им се овистини она што го исмеваа.

34. И ќе се рече: “Денес Ние ќе заборавиме на вас како што вие заборавивте на Средбата на овој Ден ваш; огнот е престојувалиштето ваше и за вас нема поддржници.

35. Ете, тоа ви е зашто ги исмевајте знаменијата Аллахови и што ве обзеде животот на овој свет.” Па, денес не ќе бидат изведени од огнот а ниту, пак, од нив ќе се бара да се извинат.

36. Па, благодарноста Му припаѓа на Аллах, Господарот на небесата, Господарот на Земјата и Господарот на световите!

37. Величијата и на небесата и на Земјата се - Негови! Он е Силен и Мудар!

وَإِذَا قِيلَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا قُلْتُمْ
مَا نَدْرِي مَا السَّاعَةُ إِنْ نَظُنُّ إِلَّا ظَنًّا
وَمَا نَحْنُ بِمُتَّبِعِينَ ﴿٣٢﴾

وَبَدَأْتُمْ سَيِّئَاتٍ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ
مَا كَانُوا بِسَتْرَتِهِمْ ﴿٣٣﴾

وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنْسِيكُمْ مَا كُنْتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا
وَمَاؤْنَكُمْ النَّارُ وَمَالُكُمْ مِنْ نَصِيرِينَ ﴿٣٤﴾

ذَلِكُمْ بِأَنكُمْ أَخَذْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ هُرُؤًا وَغَرَقْتُمْ
الْحَيَاةَ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ لَا يُخْرِجُونَ مِنْهَا
وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٣٥﴾

فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ
رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٦﴾

وَلَهُ الْكِبَرِيَاءُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣٧﴾

ЕЛ-АХКАФ (Ахкаф) XLVI

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

1. Ха, мим!

**2. Книга што се објавува од
Аллах, Силен и Мудар!**

**3. Ние ги создадовме и не-
бесата и Земјата и она што е
меѓу нив само со вистина и до
рок определен. А оние кои не
веруваат се рамнодушни кон она
со што се опоменуваат.**

**4. Кажи: “Покажете ми го она
што го посакувавте освен Ал-
лах? Покажете што создадоа на
земјата! Или, пак, се здружени
во создавањето на небесата. Да-
јте им ја Книгата пред оваа или,
пак, трагите на знаењето ако сте
искрени.”**

**5. Кој повеќе скршнал од оној
кој повикува друг бог освен Ал-
лах, кој не може да му се освие
на Денот суден и тие, освен Ал-
лах, рамнодушни се кон молбите
нивни,**

**6. и кои, кога луѓето ќе се
зберат, ќе станат непријатели
нивни, и кои не ги признаваа
обожаванјата нивни.**

**7. А кога им се кажуваат
ајетите Наши, јасни, неверниц-
ите зборуваат за вистината,**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمْدٌ

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ

مَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ
وَإِجْلٍ مُّسَمًّى وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُنذِرُوا
مُعْرِضُونَ

قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا
مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ أَتُنُونِي بِكِتَابٍ
مِّن قَبْلِ هَذَا أَوْ أَثَرُونَ مِن عِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ

وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَن لَّا يَسْتَجِيبُ
لَهُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ غَافِلُونَ

وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا
بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا يَتَّبِعْتِ قَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ
لَمَآ جَاءَهُمْ هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ

бидејќи веќе им дошла: “Ова е волшебништво очигледно!”

8. Или, пак, велат: “Фрла лага врз Аллах!” Кажи: “Ако фрлам лага врз Него, па вие не можете да ме заштитите од казната Аллахова. Он најдобро го знае она што го изнесувате. Он е Доволен Сведок меѓу мене и меѓу вас. Он е Простувач и Сомилосен!”

9. Кажи: “Меѓу пејгамберите јас не сум нешто ново, и не знам што ќе се прави со мене а и со вас, исто така. Јас само го следам она што ми се објавува и јас сум само опоменувач јасен!”

10. Кажи: “Што мислите?” Ако Кур’анот е од Аллах, а вие не верувате во него, а за него, пак, сведочеше еден сведок од синовите Израилови дека тој е сличен на претходната Книга - та, поверува - а вие се надувате.” Аллах, навистина, не го упатува народот зулумкарски!

11. Неверниците им зборуваат на верниците: “Ако е тоа некое добро не ќе нè престигнеа во тоа.” И бидејќи не се упатија по него, уште зборуваат: “Ова е лага одамнешна!”

12. А пред него беше Книгата на Муса, како водач и милост. Ова е Книга потврда на арапски

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَيْنَاهُ قُلْ إِنِ افْتَرَيْتُهُ فَلَا تَمْلِكُونَ
لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ كَفَى بِهِ
شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٨﴾

قُلْ مَا كُنْتُ بِدْعًا مِنَ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرِي
مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ إِنْ أَتَيْتُ إِلَّا مَا يُوْحَىٰ إِلَيَّ
وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٩﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنَ عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ
وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ فَتَآمَنَ
وَأَسْتَكْبَرْتُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠﴾

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا
مَا سَبَقُونَا إِلَيْهِ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ
فَسَبِقُوا لَهَذَا إِنْ كُنْ قَدِيمٌ ﴿١١﴾

وَمِنْ قَبْلِهِ كَتَبَ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً
وَهَذَا كِتَابٌ مُّصَدِّقٌ لِّسَانًا عَرَبِيًّا يُسْذَرُ

јазик за да ги опомене оние кои зулум направија, и радосница за добротините.

13. Оние кои, навистина, велат: “Аллах е Господарот наш”; потоа кои се истрајни... оние не ќе стравуваат и не ќе тагуваат!

14. Оние се жители деннетски и во него за навек ќе останат; тоа им е награда за она што го работеа.

15. А и на човекот Ние во васиет му оставивме убаво да се однесува кон родителите свои. Мајката негова со мака го носеше и со мака го роди; го носеше и го доеше триесет месеци. А кога ќе сјакне и ќе наполни четириесет години, вели: “Господаре мој, овозможи ми да ти се заблагодарам на благодатот Твој со кој ме опсипа, мене и родителите мои, и да работам добро со што ќе бидеш задоволен и одреди потомството мое да биде добро. Јас, навистина, се кајам и јас сум меѓу муслиманите!”

16. Од таквите Ние ќе го примиме она што го работеа, најдоброто, а ќе ги занемариме пропустите нивни, меѓу жителите на Џеннетот - ова е ветување вистинско со што им беше ветено!

الَّذِينَ ظَلَمُوا وَبُشِّرُوا بِالْمُحْسِنِينَ ﴿١٣﴾

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٣﴾

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾

وَوَضَّيْنَا الْإِنْسَانَ بُولَدِيهِ إِحْسَنًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا وَحَمَلُهُ وَفِصْلُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٥﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ نَقَبِلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَنَتَجَاوَزُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ وَعَدَ الصِّدْقِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿١٦﴾

17. Оној што ќе им рече на родителите свои "Уф", од вас двајца, ми ветувате ли дека ќе бидам оживеан. Пред мене, секако, пропаднаа поколенија многу, а родителите, барајќи помош од Аллах, велат: "Тешко тебе, верувај! Ветувањето Аллахово, навистина, е вистина," а тој, пак, вели: "Ова се само приказни одамнешни!"

18. Тоа се оние врз кои се овистини Зборот што беше кажан меѓу народите кои веќе поминаа пред нив - и цинови и луѓе - и кои, секако, беа поразени!

19. И за секого имаат степени за она што го работеа. Аллах луѓето ќе ги награди за делата нивни; неправда не ќе им се направи.

20. А Денот во кој неверниците ќе бидат изложени на огнот: "Ги потрошивте вашите добра во животот ваш на овој свет и посакувате да уживате во нив. Па, денес ќе се казните со казната понижувачка затоа што се надувте на земјата неправно и затоа што грешевте."

21. И спомни го братот на Ад, кога го опомена народот свој во Ахкаф. Опоменуваачи имаше и пред него и по него: "Обожавајте го само Аллаха. Јас, на-

وَالَّذِي قَالَ لِوَلَدَيْهِ أُفٍ لَّكُمَا أَتَعِدَانِي أَنْ أُخْرَجَ
وَقَدْ خَلَّتِ الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِي وَهُمَا يَسْتَعْجِلَانِ اللَّهَ
وَيْلَكَ ءَامِنْ إِنْ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا فَيَقُولُ
مَا هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٧﴾

أُولَئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمْرِ قَدْ خَلَّتْ
مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا
خَسِرِينَ ﴿١٨﴾

وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مِمَّا عَمِلُوا وَيُوفِّيهِمْ أَعْمَلُهُمْ وَهُمْ
لَا يَظْلَمُونَ ﴿١٩﴾

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَدَّبْتُمْ طِيبَتَكُمْ
فِي حَيَاتِكُمْ الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ
عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ
بِغَيْرِ الْحَقِّ وَمِمَّا كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ ﴿٢٠﴾

❖ وَأَذْكُرْ أَخَا عَادٍ إِذْ أَنْذَرَ قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ
وَقَدْ خَلَّتِ النُّذُورُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ
أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ

вистина, се плашам од казната на Денот голем!”

22. Зборуваа: “Дојде ли да нè одвратиш од божествата наши... па, донеси ни нешто од она што ни го вети ако си меѓу искрените!”

23. Рече: “Знаењето за тоа, навистина, е кај Аллах, и ќе ве известам за она со што сум испратен, но ве гледам дека сте луѓе што не знаете.”

24. И бидејќи видоа како се појави еден облак, кој одеше кон нивните долини, рекоа: “Овој облак ќе ни донесе дожд.” Не, тоа е она што вие брзате да дојде: ветар кој носи казна болна,

25. кој ќе потресе сè, со наредбата на Господарот негов, па ќе останат само живеалиштата нивни. Ете, така Ние го казнивме народот насилнички.

26. Да, Ние ги населивме во тие места во кои вас не ве населивме, и им дадовме и уши, и очи и срца... А нема да им користат ни ушите нивни, ни очите нивни, ни срцата нивни во ништо! Зашто не ги признаваа знаменијата Аллахови и им се овистини она за што се исмеваа.

عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٢١﴾

قَالُوا أَجِئْنَا لِنُفَكِّكَ عَنْ هِيتِنَا قَالَيْنَا
بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٢﴾

قَالَ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَأُبَلِّغُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ
وَلِكِنِّي أَرِيتُكُمْ قَوْمًا يَجْهَلُونَ ﴿٢٣﴾

فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ أَوْدِيَّتِهِمْ قَالُوا
هَذَا عَارِضٌ مُمْطِرُنَا بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ
بِهِ رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٤﴾

تُدْمِرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَأَصْبَحُوا لَا يُرَى
إِلَّا مَسْكِنُهُمْ كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴿٢٥﴾

وَلَقَدْ مَكَنَّا لَهُمْ فِي مَا إِنْ مَكَّنَّاكُمْ فِيهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ
سَمْعًا وَأَبْصَرًا وَأَفْئِدَةً فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ
وَلَا أَبْصَرُهُمْ وَلَا أَفْئِدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ
إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ
وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٢٦﴾

27. И Ние веќе го уништивме, секако, она што беше околу вас - градовите - и ги распоредивме ајетите за да се вратат по Патот.

28. Па, зошто не им помогнаа оние кои ги прифатија, освен Аллах, за блиски и богови? Но, скришнаа далеку од нив. Ете, тоа беа лагите нивни и измислиците што ги коваа.

29. И кога Ние ти испративме неколку цинови кои го прислушуваа Кур'анот - а бидејќи беа присутни - рекоа: "Молчете!" И бидејќи заврши кажувањето негово се вратија кај народот свој како опоменувачи!

30. Рекоа: "О народе наш, ние навистина слушнавме Книга која е објавена по Муса како Потврда за она што е веќе меѓу нив, што упатува кон вистината и кон патот вистински."

31. О народе наш, освете му се на повикувачот Аллахов и верувајте му, зашто Он ќе ви прости од гревовите ваши и ќе ве извлече од казната болна.

32. А оној кој не ќе се освие на повикувачот Аллахов не ќе може да се скрие на земјата и ќе нема, освен Него, пријатели. Онаквите се во заблуда очигледна!

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقُرَىٰ وَصَرَفْنَا
الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٧﴾

فَلَوْلَا نَصْرُهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا
إِلَٰهَةً بَلْ ضَلُّوا عَنْهُمْ وَذَلِكَ إِفْكُهُمْ
وَمَا كَانُوا يَفْقَهُونَ ﴿٢٨﴾

وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ
الْقُرْآنَ إِن فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنْصِتُوا
فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ ﴿٢٩﴾

قَالُوا يَا قَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنْزِلَ
مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ
يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَى طَرِيقٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٣٠﴾

يَقَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ، يَعْفِرْ لَكُمْ
مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُخْرِجَكُمْ مِنْ عَذَابِ الْيَمِّ ﴿٣١﴾

وَمَنْ لَا يُجِيبْ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ
وَلَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءُ أُولَٰئِكَ
فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٣٢﴾

33. Не гледаат ли дека Аллах, навистина, ги создаде небесата и Земјата, кој не се замори со создавањето нивно, дека е Кадар да ги оживи мртвите. Секако! Он, навистина, е Кадар за сè!

34. А Денот во кој неверниците ќе бидат изложени на огнот - “Нели е ова вистина?” Ќе речат: “Па, вкусете ја казната затоа што не верувавте.”

35. Па, стрпи се онака како што се стрпија оние меѓу пејгамберите, со дадената им одлучност. И не барај побрзо да им дојде казната! Ним ќе им се причини, на Денот кога ќе го видат ветеното им, дека останаа само еден час од денот - ова е само известување - па, ќе биде уништен само народот расипнички!

МУХАММЕД (Мухаммед) XLVII

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

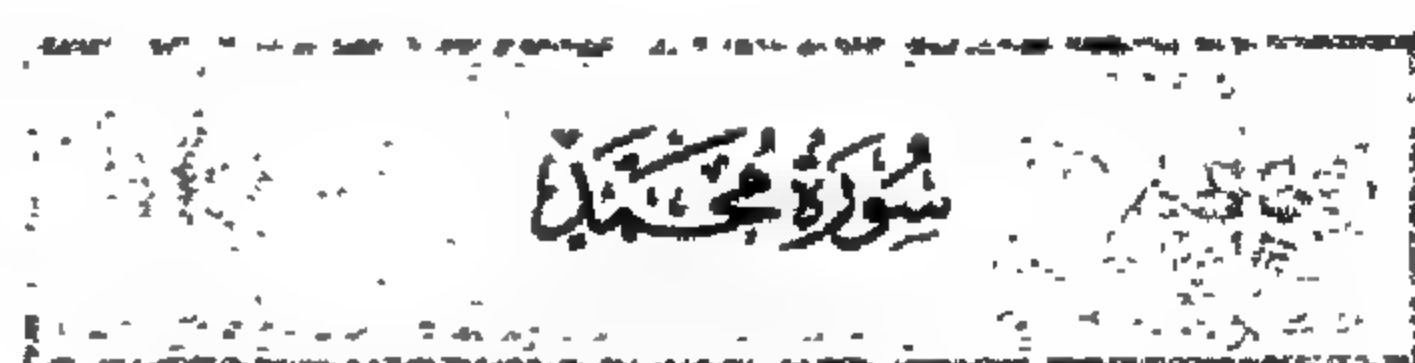
1. Залудни се делата на оние кои не веруваат и кои оддалечуваат од Аллаховиот пат.

2. А на оние кои веруваат и кои добри дела работат и кои веруваат во она што му е

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
وَلَمْ يَغْيِ يَخْلُقْهُنَّ بِقَدِيرٍ عَلَى أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَى بَلَى
إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٣﴾

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَيْسَ هَذَا بِآلِ الْحَقِّ
قَالُوا بَلَى وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ
تَكْفُرُونَ ﴿٣٤﴾

فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُوا الْعِزِّ مِنَ الرُّسُلِ
وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَانَتْهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ
لَمْ يَلْبِسُوا إِلَّا سَاعَةً مِنْ نَهَارٍ بَلِغْ فَبَلِّغْ
إِلَّا الْقَوْمَ الْفَاسِقُونَ ﴿٣٥﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ ﴿١﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَآمَنُوا بِمَا نُزِّلَ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ كَفَّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ

објавено на Мухаммед - а тоа е вистината од Господарот нивни - ќе им бидат отстранети злоделата нивни, и Он ќе ја подобри состојбата нивна.

3. Ете, тоа е, секако, заради тоа што неверниците ја следат неистината, а верниците, пак, вистината од Господарот свој. Ете, така Аллах им ги донесува примерите на луѓето!

4. Па, кога ќе се сретнете со оние кои не веруваат ... та, удрете ги по вратовите сè додека не ги совладате, а штом тоа ќе го направите, тогаш, врзете ги. Потоа или нека следи ослободување без надоместок или, пак, побарајте откупнина, додека војната не ги исцрпи тежините свои. Ете, тоа е! Ако Аллах посака, меѓутоа, Он ќе им се одмазди, но Он посакува само да ги испроба еднисодруги. А оние кои погинаа на Аллаховиот пат... та, никојпат нема да бидат залудни делата нивни!

5. Он ќе ги упати и не ќе им ја подобри состојбата нивна;

6. ќе ги воведе во Џеннетот со што, токму, Он ги запозна!

وَأَصْلَحَ بِأَمْرِهِ ۝٢

ذَٰلِكَ بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا الْبَطِلَ وَأَنَّ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ ۚ كَذَٰلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَلَهُمْ ۝٣

فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتَّىٰ إِذَا أَثْمَخْتُمُوهُمْ فَشُدُّوا الْوَثَاقَ فَإِمَّا مَنًّا بَعْدُ وَإِمَّا فِدَاءً حَتَّىٰ تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا ۚ ذَٰلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَآنصَرَمْنَاهُمْ وَلَٰكِنْ لِّيَبْلُوَ بَعْضَكُمْ بِبَعْضٍ ۚ وَالَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَنْ يُضِلَّ أَعْمَالَهُمْ ۝٤

سَيَهْدِيهِمْ وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ ۝٥

وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَفَهَا هُمْ ۝٦

7. О верници, ако Аллаха го поддржувате и Он вас ќе ве поддржува и ќе ги зацврсти стапалките ваши.

8. А оние кои не веруваат... та, тоа е пропаст за нив. И залудни се делата нивни!

9. Ете, тоа е поради тоа што го презираат она што го објави Allah... та, ќе пропаднат делата нивни!

10. Не патуваат ли по земјата па да видат каква беше казната на оние пред нив. Allah ги поништи! И за неверниците има таков пример.

11. Ете, тоа е поради тоа што Allah, навистина, е пријател на оние кои веруваат и поради што неверниците, навистина, немаат заштитници!

12. А оние кои, секако, веруваат и кои добри дела работат... Allah ќе ги воведе во бавчите ценетски низ кои реки течат. А оние кои не веруваат и кои уживаат и кои јадат како што јаде добитокот... па, огнот е престојувалиштето нивно!

13. И колку градови - посилни и помоќни од градот твој од кој си прогонет - Ние уништихме; па, немаше никаков поддржник за нив.

يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ
وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ ﴿٧﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعْسًا لَهُمْ وَأَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ ﴿٨﴾

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أُنْزِلَ اللَّهُ فَاحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ ﴿٩﴾

﴿١٠﴾ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلِلْكَافِرِينَ أَمْثَلُهَا ﴿١١﴾

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَأَنَّ الْكَافِرِينَ
لَا مَوْلَى لَهُمْ ﴿١٢﴾

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَسْمَعُونَ وَايَا كُلُّوْنَ
كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ ﴿١٣﴾

وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِنْ قَرْيِكَ
الَّتِي أَخْرَجْنَاكَ أَهْلَكْنَاهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ ﴿١٤﴾

14. Еднаков ли е оној кој има јасна претстава за Господарот свој со оној кому му се разубавува пакоста на делата негови... и кои ги следат страстите свои?

15. Сличен ли е оној во Џеннетот - кој е ветен за богобојазливите - во кој реки течат непрестано, во кој има и реки со млеко, со вкус непроменет, и реки со вино вкусно за оние што го пијат, и реки со мед исцеден... за нив во Џеннетот има секакви видови овошје и прошка од Господарот нивни... со оној кој е за навек во огнот, и кој пие вода што врие, која цревата ќе им ги попари?

16. Од нив доаѓаат кои те слушаат, и штом ќе излезат од тебе, им зборуваат на оние со даденото им знаење: “Што ли рече оној пред малку?” Тоа се оние чии срца Аллах ги запечати и кои ги следат страстите свои.

17. А оние кои се упатуваат... Он им го зголемува Патоказот и им ја сјакнува нивната богобојазливост.

18. Очекуваат ли, тогаш, да им дојде Часот одненадеж? Им дојдоа, секако, предзнаците не-

أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ يَتْنَةٍ مِّن رَّبِّهِ كَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ
وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ﴿١٤﴾

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِّن مَّاءٍ غَيْرِ
ءَاسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِّن لَّبَنٍ لَّمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِّنْ خَمْرٍ
لَّذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ وَأَنْهَارٌ مِّنْ عَسَلٍ مُّصَفًّى وَلَهُمْ فِيهَا مِن كُلِّ
الشَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ
وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ ﴿١٥﴾

وَمِنْهُمْ مَّن يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ حَتَّىٰ إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ
قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ أَنفَاؤُكَ وَلِلَّذِينَ
طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ﴿١٦﴾

وَالَّذِينَ أَهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَآتَاهُمْ تَقْوَاهُمْ ﴿١٧﴾

فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَن تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً فَقَدْ جَاءَ
أَشْرَاطُهَا فَأَنَّىٰ لَهُمْ إِذَا جَاءَهُمْ ذِكْرُهُمْ ﴿١٨﴾

гови. Па, зошто за нив опомена кога веќе тие им дојдоа?

19. Тогаш знај дека, навистина, нема друг бог освен Него, и барај прошка за гревовите твои: за верниците и за верничките. Аллах ги знае каде се прибежиштата ваши и престојувалиштата ваши.

20. Верниците зборуваат: “Зошто не е објавена сура?” Па, кога ќе им се објави една сура потсилена и кога во неа ќе се спомене борба ќе ги здогледаш оние во чии срца има болештина како во тебе гледаат со опул, како пред смрт соборен. А за нив е подобра

21. послушноста и говорот познат. Па, кога веќе наредбата е донесена за нив ќе биде подобро, навистина, да се искрени кон Аллах.

22. Ако вие, според тоа, ја дофатите моќта, нема ли да сеете безредие по земјата и нема ли да ги прекинете роднинските врски ваши?

23. Тоа се оние кои Аллах ги проколна, и ги оглувна, и ги онеми и ги ослепи.

24. Не размислуваат ли за Кур’анот или, пак, има катанци врз срцата?

فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ
وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ
وَمَثْوَاكُمْ ﴿١٩﴾

وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا تَوَلَّى سَوْرَةٌ فَإِذَا أَنْزِلَتْ
سُورَةٌ مُحْكَمَةٌ وَذُكِرَ فِيهَا الْقِتَالُ رَأَيْتَ الَّذِينَ
فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُنْظَرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ
الْمَغْشَى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَأُولَئِكَ لَهُمْ ﴿٢٠﴾

طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَعْرُوفٌ فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ
قُلُوا صَدَقَ اللَّهُ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ ﴿٢١﴾

فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا
فِي الْأَرْضِ وَتَقَطِّعُوا أَرْحَامَكُمْ ﴿٢٢﴾

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّى
أَبْصَارَهُمْ ﴿٢٣﴾

أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ
أَقْفَالُهَا ﴿٢٤﴾

25. Оние кои, навистина, ги свртија плеките свои од Патоказот, што им беше објаснет, Шејтанот ги обезличуваше и ги обезнадуваше.

26. Ете, тоа, секако, е заради она што им го зборуваа на оние кои го презираа она што Аллах го објави: “Ќе бидеме послушни кон некои наредби ваши!” Аллах ги знае тајните нивни!

27. Па, што ќе биде кога мелеките ќе ги усмртуваат, мавајќи ги по лицата нивни и по плеките нивни?

28. Ете, тоа е поради тоа што го следеа она што ја предизвикува лутината Аллахова, и поради тоа што го презираа задоволството Негово. Па, ете пропаднаа делата нивни!

29. Или: мислат ли оние кои имаат болештина во срцата свои дека Аллах никогаш не ќе ги изнесе одвратностите нивни?

30. А да посакавме Ние сигурно ќе ги понижевме, па ќе ги препознаевте по изгледите нивни, и ќе ги препознаевте, сигурно, по гласот на говорот. А Аллах ги знае делата ваши!

31. Ќе ве испробаме, сигурно, сè додека ги препознаеме бор-

إِنَّ الَّذِينَ ارْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ
مِّنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمُ الْهُدَىٰ
الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمْلَىٰ لَهُمْ ﴿٢٥﴾

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ
اللَّهُ سَطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ وَاللَّهُ
يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ ﴿٢٦﴾

فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ
وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ ﴿٢٧﴾

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا أَصْحَبَ اللَّهُ
وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَلَهُمْ ﴿٢٨﴾

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ
أَن لَّنْ يُخْرِجَ اللَّهُ أَضْغَنَهُمْ ﴿٢٩﴾

وَلَوْ نَشَاءُ لَّارْتَدَّكُمْ فَلَعَرَفْنَاهُم بِسِيمَاهُمْ
وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ ﴿٣٠﴾

وَلَتَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّىٰ نَعْلَمَ الْمُجْتَهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّادِقِينَ

ците меѓу вас, и трпеливите, и ќе ги провериме вестите за вас!

32. Да, оние кои не веруваат и кои одвраќаат од Аллаховиот пат, и кои се оддалечуваат од пејгамберот, за нив, по објаснетиот Патоказ... не ќе му наштетат на Аллах во ништо и Он ќе ги поништи делата нивни!

33. О верници, бидете послушни и на Аллах и на пејгамберот Негов и не обезвреднувајте ги делата ваши!

34. Да, оние кои не веруваат и кои одвраќаат од Аллаховиот пат а потоа ќе умрат, и уште се неверници... Аллах никогаш нема да им прости.

35. И не попуштајте, и кон примирје не повикувајте! Па, вие сте посилни: Аллах е со вас; Он не ќе ви наштети за делата ваши!

36. Животот на овој свет, навистина, е само игра и забава. Ако верувате и ако сте богобојазливи ќе ви дојде наградата ваша и не ќе бидете прашани за имотот ваш.

37. А ако, пак, Он од вас ги бара и ако е кон вас настојчив,

وَنَبَلِّغُوكُمُ الْخَبَرَ ﴿٢١﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَشَاقُّوا
الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ لَنْ يَضُرَّوْا اللَّهَ
شَيْئًا وَسَيُحِيطُ أَعْمَلُهُمْ ﴿٢٢﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ
وَلَا تُبْطِلُوا أَعْمَالَكُمْ ﴿٢٣﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ مَاتُوا
وَهُمْ كَافِرُونَ فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ﴿٢٤﴾

فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلَهِ وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ
وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَتْرُكَكُمْ أَعْمَالَكُمْ ﴿٢٥﴾

إِنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌّ وَلَهُوَ الْبَاقُ وَإِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا
يُؤْتِكُمْ أَجُورَكُمْ وَلَا يَسْتَلْكُمْ أَمْوَالَكُمْ ﴿٢٦﴾

إِنْ يَسْتَلْكُمْ هَا فَيُخَفِّكُمْ

ќе станете шкржави и Он ќе ги изнесе омразите ваши.

38. Ете, вие сте тие кои се повикувате да трошите на Аллаховиот пат. А меѓу вас има и кои скржават. А оној кој скржави... та, против себеси скржави. Аллах е Богат а вие сте сиромашни. А ако ги свртите плеќите Он ќе ве замени со друг народ кој не ќе биде вам сличен!

ЕЛ-ФЕТХ (Победа) XLVIII

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

1. Ние, навистина, ќе ти дадеме за да извојуваш победа јасна,

2. за Аллах да ти ги прости оние гревови што ги направи и оние што ќе ги направиш, и за да го надополни благодатот негов кон тебе, и за да те упати по патот вистински.

3. И Аллах ќе те потпомогне со помошта силна.

4. Он е Оној кој спушта смирна во срцата на верниците за да го зголемат верувањето со верувањето свое. Војските на небесата и на Земјата се - Аллахови! Аллах, секако, е Зналец и Мудар!

تَبَخَّلُوا وَنُخْرِجْ أَضْفَنَكُمْ ﴿٣٧﴾

هَٰذَا أَنْتُمْ هَٰؤُلَاءِ تُدْعَوْنَ لِتُنفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
فَمِنْكُمْ مَنْ يَبْخُلُ وَمَنْ يَبْخُلْ فَإِنَّمَا يَبْخُلْ
عَنْ نَفْسِهِ ۚ وَاللَّهُ الْغَنِيُّ ۚ وَأَنْتُمْ الْفُقَرَاءُ
وَإِنْ تَتَوَلَّوْا يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ
ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَلَكُمْ ﴿٣٨﴾

سُورَةُ الْفَتْحِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا ﴿١﴾

لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ
وَيُثَبِّتْ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٢﴾

وَيَنْصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَظِيمًا ﴿٣﴾

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزْدَادُوا
إِيمَانًا مَعَ إِيْمَانِهِمْ ۚ وَاللَّهُ جُنُودُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٤﴾

5. И за Он да ги воведи верниците и верничките во бавчите ценнетски низ кои реки течат, и во нив за навек да останат, и за да ги отстрани од нив грешките нивни. Тоа кај Аллах, секако, е победа голема!

6. И за Он да ги казни дволичните, било мажи било жени, многубошците и многубошките, кои за Аллах лошо мислат... Нека им се врати злото! Аллах се налути на нив, ги проколна и им го подготви Цехеннемот. Е, само колку лошо свратилиште е тоа!

7. Војските и на небесата и на Земјата се - Аллахови! Аллах, навистина, е Силен и Мудар!

8. Ние те испративме, навистина, да бидеш и сведок, и радосник и опоменувач,

9. за да веруваат во Аллах и во пејгамберот Негов, за да го помогнете, за да Го осознаете достоинството Негово, и за да Го величате и наутро и навечер!

10. Оние кои, секако, ти полагаат заклетва, полагаат заклетва и на Аллах: Раката Аллахова е над рацете нивни. Па, оној кој ќе ја прекрши заклетвата, за себеси ја прекршува. А оној што ќе го исполни она што Му го ветил на

لِيَدْخُلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَيُكَفَّرُ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ
وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٥﴾

وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ
وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّالِمِينَ بِاللَّهِ ظُرُوكَ السَّوَاءِ عَلَيْهِمْ
دَآبِرَةُ السَّوَاءِ وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ
لَهُمْ جَهَنَّمَ سَاءً مَصِيرًا ﴿٦﴾

وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿٧﴾

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِيدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٨﴾

لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ
وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ
أَيْدِيهِمْ فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَى نَفْسِهِ وَمَنْ
أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ فَمَسْئُومِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٠﴾

Аллах... па, ќе му се даде награда голема!

11. Бедуините кои изостанаа ќе ти зборуваат: “И имотот наш, и семејствата наши, не обзедоа... па, затоа побарај прошка за нас!” Со јазиците свои го зборуваат она што не е во срцата нивни. Кажи: “Па, кој во нешто ќе ве заштити од Allah ако Он ви посака штета или ако ви посака корист? Но, Allah е Известен за она што го работите!

12. Но, не! Вие помислувате дека пејгамберот и верниците никогаш не ќе им се вратат на семејствата свои и ете, тоа, ви се разубавуваше во срцата ваши. И замислувајте зли мисли и бевте народ расипнички!

13. Оној кој не верува во Allah и во пејгамберот Негов... па, Ние, навистина, за неверниците оган подготвивме!

14. Власта и на небсата и на Земјата е - Allahова! Он простува кому сака и Он казнува кого сака. Allah, секако, е Простувач и Сомилосен!

15. Оние што заостанаа, кога ќе тргнете по пленот за да го грабнете, ќе речат: “Оставете нè да ве следиме.” Сакаат да го изменат Говорот Allahов. Кажи:

سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ شَغَلَتْنَا أَمْوَالُنَا وَأَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا يَقُولُونَ بِالسَّيْتِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنْ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا بَلْ كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١١﴾

بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَى أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَزُيِّنَ ذَلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ وَظَنَنْتُمْ ظَنًّا سَوْءًا وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا ﴿١٢﴾

وَمَنْ لَمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا ﴿١٣﴾

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَعْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٤﴾

سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا انْطَلَقْتُمْ إِلَى مَغَانِمَ لَتَأْخُذُوا هَذَا زُرُونَا نَتَّبِعْكُمْ يُرِيدُونَ أَنْ يُبَدِّلُوا كَلِمَ اللَّهِ قُلْ لَنْ تَتَّبِعُونَا كَذَلِكُمْ

“Никогаш не ќе не следите: тоа порано Аллах ви го кажуваше!” Па, тие ќе речат: “Но, вие ни завидувате.” Но, само малкумина сфаќаат!

16. Кажи им на бедуините што заостанаа: “Ќе бидете повикани против народот кој поседува моќ и сила; ќе се борите ли против нив или, пак, ќе ги потчините? Па, ако бидете послушни... Аллах ќе ви даде награда убава, а ако, пак, ги вртат плеките, како што вие ги вртевте плеките порано, Он ќе ве казни со казна болна.

17. Нема грев за слепиот, нема грев ни за бушавиот, нема грев ни за болниот... Оној кој е послушен и на Аллах и на пророкот Негов... Он ќе ги воведете во бавчите ценетски низ кои реки течат... А оној кој ќе ги сврти плеките... Он ќе го казни со казна болна.

18. Аллах, секако, беше задоволен од верниците кога ти положија заклетва под стеблото, и тогаш Он знаеше што е во срцата нивни и им спушти смирна, и Он ги награди со победа блиска,

19. и со разновиден плен што го заробија. Аллах, секако, е Силен и Мудар!

قَالَ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ فَسَبِّحُوا بِحَمْدِ رَبِّكُمْ
بَلْ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥﴾

قُلْ لِلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سَعُدْعُونَ إِلَىٰ قَوْمِ أُولَىٰ
بِأَسْوَاقِهِمْ يُقَاتِلُونَهُمْ أَوْ يُسَلِّمُونَ فَإِنْ تُطِيعُوا
يُؤْتِكُمُ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا وَإِنْ تَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ
مِنْ قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٦﴾

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَىٰ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ
وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يَدْخُلْهُ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَنْ يَتَوَلَّ يَُعَذِّبْهُ
عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٧﴾

لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ
تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ
عَلَيْهِمْ وَأَنْشَبَهُمْ فِتْحًا قَرِيبًا ﴿١٨﴾

وَمَغَانِمَ كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا وَكَانَ اللَّهُ
عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٩﴾

20. Аллах ви вети разновиден плен што го заробивте. Но, Он побрза со тоа за вас, а рацете на луѓето ги допре во врска со вас, за тоа да биде знамение за верниците и за да ве упати по патот вистински,

21. и други, кои не бевте кадри да го заробете, но, Аллах, секако, го опфати. Аллах, навистина, е Кадар за сè!

22. А да се бореа против вас неверниците ќе ги свртеа плеките, сигурно! Потоа не ќе најдеа ни пријател ни поддржник!

23. Праксата Аллахова беше и порано... И ти никогаш не ќе најдеш во праксата Аллахова измена.

24. Он е Оној кој ги задржа рацете нивни во врска со вас, и рацете ваши во врска со нив, во срцето на Мекка, по победата ваша врз нив која Он ви ја даде. Аллах, навистина, го гледа она што го работите!

25. Оние се, токму, неверниците, и оние кои ве одвраќаа од Месцидул Харам, и ги одвраќаат курбаните жртвувани да стигнат до местата нивни. А да не беа мажи верници и жени вернички,

وَعَدَكُمْ اللَّهُ مَغَانِمَ كَثِيرَةً تَأْخُذُونَهَا فَعَجَّلَ لَكُمْ هَذِهِ. وَكَفَّ أَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِتَكُونَ آيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٢٠﴾

وَأُخْرَى لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ اللَّهُ بِهَا
وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ﴿٢١﴾

وَلَوْ قَاتَلَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوَلَّوْا الْأَذْوَ
ثُمْ لَا يُجَادُونَ وَلِيَائًا وَلَا نَصِيرًا ﴿٢٢﴾

سُنَّةَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ
وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ﴿٢٣﴾

وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِطَنِ
مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿٢٤﴾

هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ وَالْهَدْيِ مَعْكُوفًا أَنْ يَبْلُغَ مَحَلَّهُ، وَلَوْلَا رِجَالُ
مُؤْمِنُونَ وَنِسَاءُ مُؤْمِنَاتٌ لَمْ تَعْلَمُوهُمْ أَنْ تَطَئُوهُمْ
فَتُصِيبَكُمْ مِنْهُمْ مَعَرَّةٌ بِغَيْرِ عِلْمٍ لِيَدْخُلَ اللَّهُ

кои вие не ги познававте... ќе ги потисневте и ќе ви се случеше од нив, без да знаете, злосторство - ете, за Аллах да воведе во милоста Своја кого сака. А тие луѓе да се одделеа Ние сигурно ќе ги казневте со казна болна... оние кои не веруваа.

26. Кога неверниците ги исполнија срцата свои со ревност, ревност цахилиетска, Аллах, тогаш, ја спушти смирната Своја врз пејгамберот Свој и врз верниците. И го обврза зборот на богобојазливоста, и беа подостојни и поблиски до Зборот Негов. Аллах, секако, знае сè!

27. Аллах, навистина, ќе го оствари вистински сонот на пејгамберот Свој, за да влезете во Меспидул Харам, ако Аллах посака, безбедни, со потстрижени коси и избричани, не плашејќи се. Па, Он го знаеше она што не го знаевте и, освен тоа, одреди победа блиска.

28. Он е Оној кој го испрати пејгамберот Свој со Патоказ, и со вера вистинска за да ја изрази над сите вери. Аллах е Доволен за Сведок!

29. Мухаммед е Аллахов пејгамбер. А оние кои се со него се строги кон неверниците, а

فِي رَحْمَتِهِ، مَنْ يَشَاءُ لَوْ تَزَيَّلُوا الْعَذَابَ الَّذِينَ
كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٥٥﴾

إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ
الْجَاهِلِيَّةِ فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ،
وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالزَّمَهُمْ كَلِمَةَ الْقَوَى
وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا وَكَانَ اللَّهُ
بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٥٦﴾

لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلَنَّ
الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَامِنِينَ مُحَلِّقِينَ
رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ
تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ
فَتْحًا قَرِيبًا ﴿٥٧﴾

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ
لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ، وَكَفَى بِاللَّهِ
شَهِيدًا ﴿٥٨﴾

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ
رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا

милостиви едни со други. Ги гледаш и на руку' и на сецде, како ја бараат добрината и задоволството Аллахово. Има белези на лицата нивни од трагите на сецдето. Ете, таков беше примерот нивни во Теврат и таков беше примерот нивни во Инџил: како семе што ќе ја исфрли кората негова, ќе се зајакне, а потоа ќе се затврди врз стеблото, вчудоневикувајќи го сејачот за да се разлутат со тоа неверниците. А Аллах им вети на оние кои веруваат и кои добри дела работат прошка и награда голема!

ЕЛ-ХУЏУРААТ (Соби) XLIX

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. О верници, не брзајте пред Аллах и пред пејгамберот Негов. Плашете се од Аллах. Аллах, навистина, е Слушач и Зналец!

2. О верници, не дигајте ги гласовите ваши пред гласот на пејгамберот и не разговарајте на висок глас пред него како што зборувате на висок глас едни со други - зашто ќе се понишат делата ваши а тоа да не го усетите.

3. Оние кои, навистина, го смалуваат гласот свој кај пе-

مَنْ اللَّهُ وَرَضَوْنَا سِيَمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ
مَنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ
فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْطَهُ فَتَزَارَعُ
فَاسْتَفَلَّظَ فَاسْتَوَى عَلَى سُوقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ
لِيَغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴿٢٦﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْدُمُوا بَيْنَ يَدَيْ اللَّهِ
وَرَسُولِهِ وَالْقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ
النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ
لِبَعْضٍ أَنْ تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٢﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَغُضُّونَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ

јгамберот Аллахов... оние се чии срца Аллах ги очисти за богобојазливост: за нив има прошка и награда голема.

4. Оние кои, навистина, те повикуваат зад одаите... мнозинството од нив не сфаќаат.

5. А да се стрпат, навистина, сè додека не излезеш пред нив, тоа ќе им биде подобро. Аллах е Простувач и Сомилосен!

6. О верници, ако ви дојде несовесен со вест некаква, па разјаснете ја работата, за да не им нанесете зло на луѓето, незнаејќи, за да не се попишманите за она што го направивте.

7. Знајте дека меѓу вас, навистина, е Аллаховиот пејгамбер. Кога би ве послушал во многу работи, ќе падневте во пропаст. Но, Аллах ја поттикна љубовта кон верувањето ваше и ви го раzubави во срцата ваши, а ви го направи презирно неверувањето, расипасноста и заборавот. Ете, такви се упатените!

8. Благодат и добрина Аллахова! Аллах е Зналец и Мудар!

9. Ако две дружини на верници се судрат, помирете ги ед-

أُولَئِكَ الَّذِينَ أَمْسَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلنَّفَقَىٰ
لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٢﴾

إِنَّ الَّذِينَ يُنَادُونَكَ مِنْ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ
أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١﴾

وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّىٰ تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ
وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٥﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا
أَن تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا فَعَلْتُمْ
نَادِمِينَ ﴿٦﴾

وَأَعْلَمُوا أَنَّ فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ
مِّنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُّمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ
وَزَيَّنَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ إِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ
وَالْعِصْيَانَ أُولَئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ ﴿٧﴾

فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَنِعْمَةً ۚ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٨﴾

وَأِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلَحُوا

нисодруги. Ако едната од нив ѝ направи насилство на другата, па борете се против онаа која направи насилство сè додека не пристигне наредбата Аллахова. Па, ако пристане, помирете ги еднисодруги, праведно, и држете ја рамнотежата! Аллах, навистина, ги љуби оние кои судат праведно!

10. Верниците, навистина, се браќа... па, тогаш, помирете ги браќата ваши. Плашете се од Аллах за да ви се смилува!

11. О верници, мажите еднисодруги нека не се потценуваат, можеби едните се подобри од другите, а и жените нека не се потценуваат еднисодруги, можеби едните се подобри од другите. Не грдете се самите себеси и не надевајте надимоци лоши еднинадруги. Е, само колку е лоша расипаноста по верувањето! А оние кои не ќе се покајат - та, зулумџари се!

12. О верници, избегнувајте ги сомневањата многу; некои сомневања, навистина, се грев. Не испитувајте се и не озборувајте се еднисодруги. Посакува ли некој од вас да го јаде месото од брат му, мртов! Е, само колку е одбојно тоа! Плашете се од Аллах! Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَى فَقَاتِلُوا
الَّتِي تَبْغِي حَتَّى تَفِيءَ إِلَى أَمْرِ اللَّهِ فَإِنْ فَاءَتْ
فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ
يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٩﴾

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ
وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٠﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَسْخَرُ قَوْمٌ مِّن قَوْمٍ عَسَى
أَن يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِّن نِّسَاءٍ عَسَى
أَن يَكُنَّ خَيْرًا مِنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُوا أَنفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا
بِالْأَلْقَابِ بِئْسَ الْأَسْمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ
وَمَن لَّمْ يَتُبْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿١١﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ
الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبَ بَعْضُكُم بَعْضًا
أَيُّحِبُّ أَحَدُكُمْ أَن يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا
فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢﴾

13. О луѓе, Ние ве создадовме, навистина, од еден маж и од една жена, и Ние одредивме да бидете народи и племиња за да се запознавате. Најблагородниот кај Аллах, секако, е најбогобојазливиот. Аллах, навистина, е Зналец и Известен!

14. Бедуните велат: “Веруваме!” Кажи: “Не верувате!” Но, кажете: “Ние сме послушни”, бидејќи иманот не е влезен во срцата ваши. А ако сте послушни и на Аллах и на пејгамберот, Он не ќе ви скрати ништо од делата ваши. Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

15. Верници се, навистина, оние кои веруваат во Аллах и во пејгамберот Негов и кои, потоа, не се сомневаат, и кои се борат на Аллаховиот пат, и со имотите свои, и со животите свои. Оние, токму, се искрените!

16. Кажи: “Вие ли ќе го запознавате Аллаха со верата ваша, а Аллах го знае она што е на небесата и на Земјата. Аллах знае сè!”

17. Показуваат наклоност кон тебе затоа што станаа муслимани. Кажи: “Не покажувајте наклоност кон мене заради тоа

يَأَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَىٰكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿١٣﴾

﴿١٤﴾ قَالَتِ الْأَعْرَابُ ءَامَنَّا قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ وَإِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَا يَلِتْكُمْ مِنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٥﴾

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿١٥﴾

قُلْ أَتَعْلَمُونَ اللَّهَ بِدِينِكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٦﴾

يَعْمُونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا قُلْ لَا تَتَّبِعُوا عَلَيَّ إِسْلَامَكُمْ بَلِ اللَّهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَيْتُكُمْ لِلْإِيمَانِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٧﴾

што го примивте Исламот. Аллах покажува наклоност кон вас - зашто, ако сте искрени, - ве упати кон иманот.

18. Аллах, секако, ја знае тајната на небесата и на Земјата. Аллах го гледа она што го работите!

КАФ (Каф) L

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Каф! Се колнам во Кур'анот славен.

2. Но, ете се чудат затоа што им дојде еден опоменувач меѓу нив... па, неверниците велат: "Ова е чудна работа!"

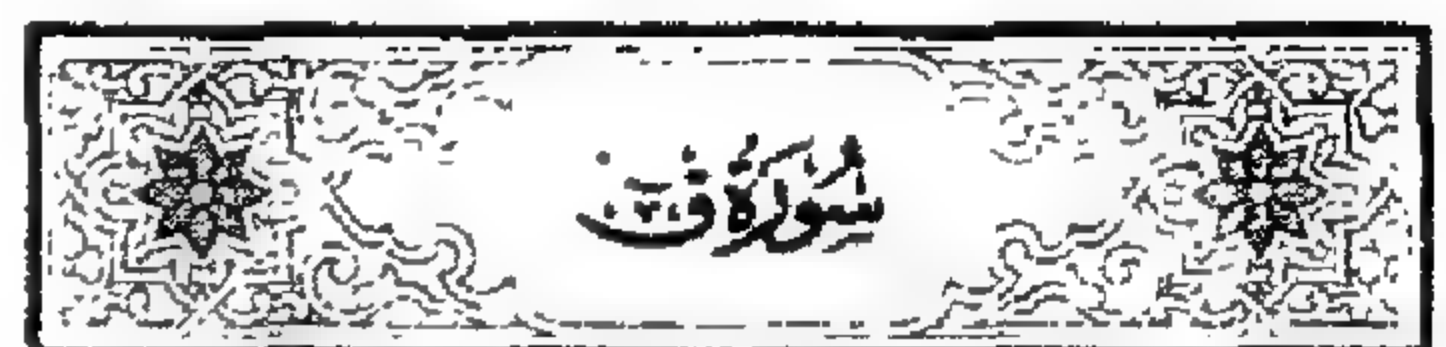
3. Зарем кога ќе умреме и кога ќе станеме земја? Ете, тоа враќање е невозможно."

4. Ние знаеме, секако, што ќе им одземе земјата. Кај нас е Книгата што се чува!

5. Но, не! Оние лажат за вистината, бидејќи таа веќе им дојде: токму, сметени се!

6. Зошто не гледаат кон небото над нив? Како Ние го подигнавме и како го накитивме и како е без недостаток?

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ
بَصِيرٌ يَّمَانَعَمَلُونَ ﴿١٨﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ق وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ ﴿١﴾

بَلْ يَحْسِبُونَ أَن جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ
فَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ ﴿٢﴾

أَوِ ذَامِنًا وَكُنَّا أَبَا ذَلِكَ رَجْعٌ بَعِيدٌ ﴿٣﴾

قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَعِنْدَنَا كِتَابٌ
حَفِيفٌ ﴿٤﴾

بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَهُمْ فِي أَمْرٍ مَّرِيجٍ ﴿٥﴾

أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا
وَزَيَّنَّاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ ﴿٦﴾

7. И Земјата како Ние ја раширивме и како по неа брда расфрлавме, и од неа како да никнат секакви плодови убави,

8. како очигледност и опомена за секој роб кој се обраќа.

9. И од небото Ние спуштивме вода благородна, па со неа даваме да никнат и зеленчуци и жито што се жнее,

10. и урми високи, во листовите збрани,

11. како 'рск за робовите, и со водата, исто така, Ние го оживуваме мртвиот предел. Ете, такво ќе биде проживувањето!

12. И пред нив лажеа: и народот на Нух, и жителите на Рес, и на Семуд,

13. и на Ад, и фараонот и браќата на Лут,

14. и жителите на Ајка и народот на Туб. Сите тие ги сметаа за лажни пејгамберите... па се овистини ветувањето!

15. Па, се уморивме ли со творењето прво? Но, тоа се оние кои не се начисто со новото создавање!

16. Ние, секако, го создадовме човекот и знаеме што му

وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ
وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ﴿٧﴾

تَبَصُّرَةً وَذِكْرَى لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ ﴿٨﴾

وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبْرَكًا فَأَنْبَتْنَا بِهِ جَنَّاتٍ
وَحَبَّ الْحَصِيدِ ﴿٩﴾

وَالنَّخْلَ بَاسِقَاتٍ لَهَا طَلْعٌ نَضِيدٌ ﴿١٠﴾

رِزْقًا لِلْعِبَادِ وَأَحْيَيْنَا بِهِ بَلَدَةً مَيِّتًا كَذَلِكَ
الْخُرُوجُ ﴿١١﴾

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَأَصْحَابُ الرَّيسِ وَشَمُودُ ﴿١٢﴾

وَعَادُ وَفِرْعَوْنُ وَإِخْوَانُ لُوطٍ ﴿١٣﴾

وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ وَقَوْمُ تُبَّعٍ كُلٌّ كَذَّبَ
الرُّسُلَ فَحَقَّ وَعِيدِ ﴿١٤﴾

أَفَعَيِينَا بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ
مِنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٥﴾

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعَلَهُ مَا تَوَسَّوْسُ بِهِ نَفْسَهُ

шепоти душата. Ние сме му, меѓутоа, поблиску од жилата во гркланот.

17. Кога ќе се сретнат двајца, еден од левата а еден од десната страна, и кога ќе седнат,

18. не ќе прозборат ни еден збор а да при себе нема бдеец, спремен!

19. Маките смртни ќе дојдат, навистина! Од тоа, ете, не можеш да побегнеш!

20. И ќе се дувне во Сурлата! Ете, тоа е Денот ветен!

21. И секоја душа ќе дојде со нејзин надзорник и сведок!

22. Ти беше, секако, невнимателен кон ова, па Ние ја подигнавме завесата пред тебе и опулот твој денес е остар.

23. Другарот негов ќе рече: “Овој до мене е спремен.

24. Фрли го во Џехеннемот секој неверник, инаетчија!

25. Кој добро забрануваше, престапник, сомнителен!

26. Кој, покрај Аллах, друг бог прифаќаше, - та, фрли го во казната жестока!”

وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ ﴿١٦﴾

إِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَلَقِّيَانِ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدٌ ﴿١٧﴾

مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ ﴿١٨﴾

وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ ﴿١٩﴾

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ذَلِكَ يَوْمُ الْوَعِيدِ ﴿٢٠﴾

وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَها سَائِقٌ وَشَهِيدٌ ﴿٢١﴾

لَقَدْ كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ ﴿٢٢﴾

وَقَالَ قَرِينُهُ هَذَا مَا لَدَى عَتِيدٍ ﴿٢٣﴾

الَّذِي فِي جَهَنَّمَ كُلِّ كَفَّارٍ عَتِيدٍ ﴿٢٤﴾

مَتَاعٌ لِلْآخِرَةِ مُعْتَدٍ مَّرِيبٌ ﴿٢٥﴾

الَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَأَلْقِيَاهُ فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ ﴿٢٦﴾

27. Другарот негов ќе рече: “Господаре наш, не е мое да го присилувам, но тој, секако, беше скршнат во заблуда далечна.”

28. Аллах ќе рече: “Не расправајте се при Мене. Јас ве опоменав, секако, уште од порано,

29. кај Мене зборот не се менува и Јас не сум неправеден кон робовите.”

30. Ден во кој ќе му речеме на Џехеннемот: “Се наполни ли?” - а тој ќе рече: “Има ли уште?”

31. И ќе се приближи Џеннетот за богобојазливите, сосем, блиску.

32. “Ова е, токму, она што ви се ветуваше: за секој покајник и заштитник,

33. кој се плаши од Милостивиот и во тајност, и кој ќе дојде со срце оддадено.

34. Влезете во него со селам! Ете, ова е Денот на вечноста!”

35. Во него за нив ќе има сè што ќе посакаат. А кај Нас има и повеќе од тоа!

36. И колку поколенија Ние пред нив уништивме, кои беа посилни од нив, и кои талкаа по

﴿١٧﴾ قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطَافَ بَيْنَهُ

وَلَكِنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿١٨﴾

قَالَ لَا تَخْصِمُوا لَدَيَّ وَقَدْ قَدَّمْتُ إِلَيْكُم بِالْوَعِيدِ ﴿١٩﴾

مَا يَسْئَلُ الْقَوْلُ لَدَيَّ وَمَا أَنَا بِظَلَمٍ لِّلْعَبِيدِ ﴿٢٠﴾

يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأْتَ وَتَقُولُ هَلْ مِنْ مَّزِيدٍ ﴿٢١﴾

وَأَزَلَفَتْ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ غَيْرَ بَعِيدٍ ﴿٢٢﴾

هَذَا مَا تُوَعَّدُونَ لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيفٍ ﴿٢٣﴾

مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَنََ الْغَيْبِ وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُّنِيبٍ ﴿٢٤﴾

أَدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ ﴿٢٥﴾

لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ ﴿٢٦﴾

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا

فَنَقَّبُوا فِي الْبِلَادِ هَلْ مِنْ مَّجِيسٍ ﴿٢٧﴾

земјите! Има ли каде да се скријат?

37. Во тоа, навистина, има опомена за оној кој има срце, или кој слуша или кој е присутен!

38. Ние ги создадовме, секако, и небесата и Земјата и она што е меѓу нив за шест дена без да нè обзеде замор!

39. Па, стрпи се за она што го зборуваат и слави Го, заблагодарувајќи се, Господарот твој и пред изгрејсонце и пред зајдисонце.

40. И во ноќта величај Го, по паѓањето на сецде!

41. И слушни, Денот во кој викачот ќе вика од место ближно;

42. Ден во кој ќе го слушаат страшниот глас, вистински! Ете, тоа е Денот на проживувањето!

43. Ние, навистина, оживуваме и Ние, навистина, усмртуваме! Свртилиштето е - кон Нас!

44. Ден во кој земјата ќе испука и оние ќе излезат, брзајќи. Ете, тоа збирање за Нас е лесно.

45. Ние најдобро го знаеме она што го зборуваат. Не е твое да

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرَى لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ ﴿٣٧﴾

وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ ﴿٣٨﴾

فَاصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ ﴿٣٩﴾

وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَأَدْبَرَ الشُّجُورِ ﴿٤٠﴾

وَأَسْمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ ﴿٤١﴾

يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ ﴿٤٢﴾

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَإِلَيْنَا الْمَصِيرُ ﴿٤٣﴾

يَوْمَ نَشَقُّ الْأَرْضَ عَنْهُمْ سِرَاعًا ذَلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ ﴿٤٤﴾

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ

ги присилувааш. Па, присети го со Кур'анот оној што стравува од ветувањето Мое!

ЕЗ-ЗАРИЈАТ (Дувачи) LI

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

1. Се колнам во дувачите кои
дуваат,

2. и во носачите кои носат
тешко,

3. и во пливачите кои пливаат
лесно,

4. и во споделувачите на на-
редбата дека

5. она што ти се ветува е - вис-
тина,

6. дека ветувањето, секако, ќе
се случи!

7. Се колнам во небото, ис-
пресечено со покази,

8. дека вие, навистина, различ-
но зборувате,

9. и од него се одврка оној
кој веќе се одвратил!

10. Нека пропаднат лашков-
ците,

فَذَكِّرْ بِالْقُرْآنِ مَنْ يَخَافُ وَعِيدِ ﴿١٥﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالذَّارِبِ ذَرَأًا ﴿١﴾

فَالْحَمِلِ قَوِيًّا ﴿٢﴾

فَالْجَرِيدِ بَشْرًا ﴿٣﴾

فَالْمَقْسَمِ أَمْرًا ﴿٤﴾

إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَصَادِقٌ ﴿٥﴾

وَإِنَّ الدِّينَ لَوَاقِعٌ ﴿٦﴾

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْحُبُوكِ ﴿٧﴾

إِنَّكُمْ لَفِي قَوْلٍ مُتَخَلِّفٍ ﴿٨﴾

يُؤْفَكُ عَنْهُ مَنْ أُفِكَ ﴿٩﴾

قُلِ الْخَرَصُونَ ﴿١٠﴾

11. кои се вглавени во незнаење, и уште рамнодушни!

الَّذِينَ هُمْ فِي غَمْرَةٍ سَاهُونَ ﴿١١﴾

12. Велат: “Кога ќе биде Денот суден?”

يَسْأَلُونَ أَيَّانَ يَوْمَ الدِّينِ ﴿١٢﴾

13. Оној Ден кога во огнот ќе се пржат.

يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُونَ ﴿١٣﴾

14. Вкусете го сплеткарењето ваше. Па, кон ова вие, токму, брзавте да дојдете.

ذُوقُوا فِتْنَتَكُمْ هَذَا الَّذِي كُنتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ﴿١٤﴾

15. Богобојазливите, навистина, ќе бидат во бавчите ценетски, меѓу изворите,

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٥﴾

16. и ќе го земаат она што ќе им го рече Господарот нивни. Оние пред тоа беа, навистина, добротинители,

ءَاخِذِينَ مِمَّا آتَاهُم رَّبُّهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُحْسِنِينَ ﴿١٦﴾

17. само малку во ноќта спиеја,

كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ ﴿١٧﴾

18. и во мугрите, токму, прошка бараа,

وَبِالْأَشْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿١٨﴾

19. а во имотите свои, пак, имаше дел и за питаците и за непитаците.

وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ﴿١٩﴾

20. А на земјата има знаменија за верниците,

وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِّلْمُوقِنِينَ ﴿٢٠﴾

21. а и во вас самите - не гледате ли?

وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٢١﴾

22. И на небото е ‘рскот ваш и она што ви се ветува.

وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ ﴿٢٢﴾

23. Па, се колнам во Господарот на небесата и на Земјата дека тоа, сигурно, е вистина слична на она што вие, токму, го зборувате!

24. Ти дојде ли кажувањето за почитуваните гости на Ибрахим,

25. кога влегоа кај него и рекоа: “Селам!” - а тој одговори: “Селам! О луѓе, непознати!”

26. Па, скришно појде кај семејството свое и, ете, дојде со теле здебелено;

27. и тогаш го приближи до нив, и рече: “Нема ли да јадете?”

28. И почувствува од нив страв. Рекоа: “Не плаши се!” И го зарадуваа со дете учено,

29. па, се покажа жена му, плачејќи и удирајќи се по лицето свое, и рече: “Како јас? Стара и неротка!?”

30. Рекоа: “Ете, така рече Господарот твој. Он, навистина, е Мудар и Зналец!”

31. А Ибрахим рече: “А за што е вашето обраќање, о пратеници?”

32. Рекоа: “Ние сме, навистина, испратени до народот насилнички,

فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقُّ مِثْلَ مَا أَنْتُمْ نَاطِقُونَ ﴿٢٣﴾

هَلْ أَنْتَ حَدِيثُ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ الْمُكْرَمِينَ ﴿٢٤﴾

إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ ﴿٢٥﴾

فَرَأَى إِلَى آهِلِهِ فَجَاءَ بِعِجْلٍ سَمِينٍ ﴿٢٦﴾

فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ﴿٢٧﴾

فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ وَبَشِّرُوهُ بِغُلَامٍ عَالِمٍ ﴿٢٨﴾

فَأَقْبَلَتِ امْرَأَتُهُ فِي صَرَوقَصَكَّتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ ﴿٢٩﴾

قَالُوا كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿٣٠﴾

﴿٣١﴾ قَالَ فَاخْطُبْكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ

قَالُوا إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَى قَوْمِ ثَمُودَ مِنْ قَبْلِكَ

33. за да им испратиме камења од стврдната глина;

لَنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ طِينٍ ﴿٣٣﴾

34. тоа е одредено кај Господарот твој за расипниците.”

مُسَوَّمَةٌ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ ﴿٣٤﴾

35. Ете, од тоа Ние верниците ги избавивме,

فَأَخْرَجْنَا مَنْ كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٥﴾

36. и ете, само една кука од Послушните најдовме;

فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٦﴾

37. и во неа Ние оставивме знамение за оние кои стравуваат од казната болна;

وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٣٧﴾

38. и за Муса, кога Ние го испративме до фараонот со доказ јасен,

وَفِي مُوسَى إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَى فِرْعَوْنَ بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٣٨﴾

39. и ете, фараонот ги сврти плеките и рече: “Маѓесник или луд!”

فَتَوَلَّى بِرُكْبِهِ يَوْقَالُ سَاحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ ﴿٣٩﴾

40. Па, така, него и војската негова, Ние ги фативме и во морето ги потопивме; тој самиот се осуди на пропаст.

فَأَخَذْنَاهُ وَجُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿٤٠﴾

41. И за Ад, кога Ние им испративме ветар што суши:

وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ ﴿٤١﴾

42. и кај што помина ништо не остави, а да не биде како каменолом.

مَا نَذَرْنَا مِنْ شَيْءٍ أَنْتَ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلْنَاهُ كَالرَّمِيمِ ﴿٤٢﴾

43. И за Семуд, кога им беше речено: “Уживајте до едно време определено!”

وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَنَّوْا حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٤٣﴾

44. Па, се оглушија од наредбата на Господарот свој и, ете, Ние ги погодивме со страшен глас, и останаа само гледајќи.

45. Па, не можеа ни да се исправат, а ниту, пак, да им се помогне.

46. А и на народот на Нух, порано. Тој беше, навистина, народ расипнички!

47. И небото Ние го подигнавме со моќта Наша, сигурно! И што уште можеме да направиме!

48. И земјата Ние ја проширивме. Е, само колку е личен Оној што ја прошири!

49. И од секое нешто Ние создадовме пар за да се секавате!

50. “Побрзајте кај Аллах. Јас сум ви од Него, секако, опоменувач јасен.

51. И не здружувајте Му на Аллах друг бог. Ја сум ви од Него, навистина, опоменувач јасен.”

52. Ете, така беше: Не им доаѓаше ниеден пејгамбер и на оние пред нив а да не речеа: “Маѓесник или луд!”

فَعَتَوَاعَنَ أَمْرَ رَبِّهِمْ فَأَخَذَتْهُمُ الصَّعِقَةُ
وَهُمْ يَنْظُرُونَ ﴿١١﴾

فَمَا اسْتَطَاعُوا مِنْ قِيَامٍ وَمَا كَانُوا مُنْصِرِينَ ﴿١٥﴾

وَقَوْمُ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿١٦﴾

وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ ﴿١٧﴾

وَالْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمُهْدُونَ ﴿١٨﴾

وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿١٩﴾

فَقُرُّوا إِلَى اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٢٠﴾

وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ
نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٢١﴾

كَذَلِكَ مَا آتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا قَالُوا
سَاحِرٌ أَوْ مُجْنُونٌ ﴿٢٢﴾

53. Тоа ли еднинадруги во наследство го оставаа? Не, тоа беше народ насилнички.

54. Па, бегај од нив и, ете, нема да бидеш осуден на пропаст.

55. И потсетувај, потсекавањето, пак, им користи на верниците!

56. И циновите и луѓето Ние ги создадовме само да Нè обожаваат.

57. Не барам од нив 'рск некаков и не барам да Ме нахранат.

58. Аллах, навистина, е Хранител, Моќен и Тврд!

59. Па, оние кои зулум направија ќе ги снајде, навистина, казна слична на другарите нивни... па, нека не ја забрзуваат од Мене!

60. Тешко на оние кои не веруваат во Денот нивни што им се ветува.

ET-TUUR (Tur) LI

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Се колнам во Тур,

2. и во Книгата во редици
поредена,

أَتَوَصَّوَابِهِمْ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ﴿٥٣﴾

فَنُؤَلِّعُ عَنْهُمْ فَمَا أَنْتَ بِمَلُومٍ ﴿٥٤﴾

وَذَكِّرْ فَإِنَّ الذِّكْرَ تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٥﴾

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾

مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُونِ ﴿٥٧﴾

إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ ﴿٥٨﴾

فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا مِثْلَ ذُنُوبِ أَصْحَابِهِمْ
فَلَا يَسْتَعِجِلُونَ ﴿٥٩﴾

فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ
الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٦٠﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالطُّورِ ﴿١﴾

وَكُتِّبَ مَسْطُورٍ ﴿٢﴾

3. на кожа одвиткана;
4. се колнам и во Куќата подигната,
5. и во сводот воздигнат,
6. и во морето затоплено, -
7. дека казната на Господарот твој ќе се случи:
8. никој не ќе ја отстрани,
9. и во Денот во кој небото ќе се затресе, тресејќи се силно,
10. и кога брдата, поместувајќи се, ќе се поместат силно,
11. ете, на Денот тој, тешко на лашковците,
12. оние кои, играјќи се, се зарија во лаги:
13. Ден во кој ќе се турнат во огнот џехеннемски, насилно:
14. ова е огнот кој го сметавте за лажен;
15. па, ова ли е волшебништво или, пак, вие не гледате:
16. треснете во него! Ќе трпете ли или нема да трпете, сеедно ви е. Ќе бидете казнети за она што го работевте!

فِي رَقٍ مَّنشُورٍ ﴿٢﴾

وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ ﴿٤﴾

وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ ﴿٥﴾

وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ﴿٦﴾

إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ﴿٧﴾

مَّا لَهُ مِنْ دَافِعٍ ﴿٨﴾

يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ مَوْرًا ﴿٩﴾

وَتَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا ﴿١٠﴾

فَوَيْلٌ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿١١﴾

الَّذِينَ هُمْ فِي خَوْضٍ يَلْعَبُونَ ﴿١٢﴾

يَوْمَ يُدْعَوْنَ إِلَىٰ نَارِ جَهَنَّمَ دَعَاً ﴿١٣﴾

هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿١٤﴾

أَفَسِحْرُ هَذَا أَمْ أَنْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿١٥﴾

أَصْلَوْهَا فَاصْبِرُوا أَوْ لَا تَصْبِرُوا سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ

إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾

17. Да, богобојазливите ќе бидат во бавчите ценетски и во благосостојба.

18. Радосни на она што им го даде Господарот, и ќе ги сочува Господарот нивни од казната огнена!

19. Јадете и пијте и пријатно нека ви биде: за она што го работевте,

20. потпрени на дивани наместени, и ќе ги ожениме со хури, со очи крупни.

21. А оние кои веруваа и чие верување го следеше потомството нивно... Ние ќе ги задржиме со нив и потомството нивно и ништо од делата нивни, според тоа, нема да скратиме. И секој ќе биде земен предвид по она што го печалил.

22. И Ние ќе им дадеме и овошје и месо, од она што го сакаат,

23. еднисодруги ќе се служат со чаши. Во Џеннетот нема ни безработица ни кривица.

24. Ќе ги обиколува послуга од едендодруг, како да се бисери чувани,

25. ќе се секаваат еднинадруги и ќе се прашуваат.

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَعِيمٍ ﴿١٧﴾

فَنَكِهِينَ بِمَاءٍ أَنَّهُمْ رَرْتُمْ
وَوَقْنَهُمْ رَرْتُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿١٨﴾

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾

مُتَّكِئِينَ عَلَى سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ وَزَوَّجْنَاهُمْ
بِحُورٍ عِينٍ ﴿٢٠﴾

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا
بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَمْآلَ النَّارِ مِنْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍ
كُلُّ أَمْرٍ بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ ﴿٢١﴾

وَأَمَدَدْنَاهُمْ فِيهَا كَهَّابًا وَلَحْمٍ مَّمَّانًا شُهُونًا ﴿٢٢﴾

يَسَّرَعُونَ فِيهَا كَأْسًا لَا لَغْوٌ فِيهَا وَلَا تَأْسٍ ﴿٢٣﴾

وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَهُمْ كَأْسُهُمْ
لَوْ لَوْ مَكْنُونٌ ﴿٢٤﴾

وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢٥﴾

26. Ќе речат: “Да, ние меѓу семејството наше, уште од порано, бевме богобојазливи.

27. Па, Аллах ни се наклони и нè сочува од казната на ветрот што пече,

28. ние и порано Го повикувавме.” Он, навистина, е Доброчинител и Сомилосен!

29. Па, потсетувај! Ти не си со благословот на Господарот твој ни маѓесник ни луд!

30. Или да зборуваат: “Тој е поет. Очекуваме да видиме што ќе му биде пресудено.”

31. Кажи: “Очекувајте зашто јас сум, навистина, со вас, меѓу оние што очекуваат!”

32. Или: “Ова им го заповедаат сништата нивни или се, пак, народ тврдоглав?”

33. Или зборуваат: “Тој ли го измами?” Но, не веруваат.

34. Па, нека донесат говор сличен ако се искрени, навистина!

35. Или, пак, се создадени од ништо или тие се создатели?

36. Или: Ги создадоа ли небесата и Земјата? Но, не се цврсто уверени.

قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلَ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ ﴿٢٦﴾

فَمَنْ أَلَّاهُ عَلَيْنَا وَوَقَّعْنَا عَذَابَ السَّمُورِ ﴿٢٧﴾

إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ
إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ ﴿٢٨﴾

فَذَكِّرْ فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ
وَلَا مَجْنُونٍ ﴿٢٩﴾

أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَتَرَبَّصُّ بِهِ رَيْبَ الْمُنُونِ ﴿٣٠﴾

قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُتَرَبِّصِينَ ﴿٣١﴾

أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَخْلَعُهُمْ هَذَا أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاعُونَ ﴿٣٢﴾

أَمْ يَقُولُونَ نَقُولُهُ بِئْسَ الْيَوْمُونِ ﴿٣٣﴾

فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِثْلِهِ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ ﴿٣٤﴾

أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ ﴿٣٥﴾

أَمْ خَلِقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ ﴿٣٦﴾

37. Или: Кај нив ли се ризниците на Господарот твој или тие се владетели?

38. Или: Имаат ли скалила од каде што слушаат? Па, оној што слушнал од нив нека донесе доказ јасен?

39. Или: Он да има ќерки а вие да имате синови?

40. Или: Бараш ли награда, а тие се оптоварени со тежината своја?

41. Или: Кај нив ли е тајната, па тие ја пишуваат?

42. Или: Посакуваат ли стапици? Па, оние кои не веруваат паѓаат, токму, во стапици.

43. Или: Имаат ли друг бог освен Аллах? Славен нека е Аллах, над она што Му го здружуваат!

44. А ако видат кога паѓа некаков дел од небото, зборуваат: “Облаци напластени!”

45. Тогаш, остави ги сè додека не го сретнат денот свој во кој ќе бидат потресени!

46. Денот во кој не ќе им вредат стапиците нивни во ништо, а ниту, пак, ќе им се помогне.

أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَّبِّكَ أَمْ هُمُ الْمُضِيِّطُونَ ﴿٣٧﴾

أَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ يَسْتَمِعُونَ فِيهِ فَلْيَأْتِ مُسْتَمِعُهُمْ
بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٣٨﴾

أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمْ الْبَنُونَ ﴿٣٩﴾

أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ ﴿٤٠﴾

أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ﴿٤١﴾

أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا أَفَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ ﴿٤٢﴾

أَمْ لَهُمْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤٣﴾

وَأَنْ يَرَوْا كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا
سَحَابٌ مَرْكُومٌ ﴿٤٤﴾

فَذَرَهُمْ حَتَّى يَلْقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ ﴿٤٥﴾

يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤٦﴾

47. За оние кои ои зулум на-
правија има, навистина, казна и
покрај тоа но, ете, мнозинството
од нив не знаат!

48. И стрпи се! До пресудата на
Господарот твој. Та, пред очите
Наши си. И слави Го, заблаго-
дарувајќи се, Господарот твој и
кога стануваш,

49. и во ноќта, и кога ќе ис-
чезнат ѕвездите, слави Го!

ЕН-НЕЏМ (Свезда) LIII

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Се колнам во ѕвездата кога
ќе зајде,

2. дека другарот ваш не скриш-
на во заблуда, а ниту, пак,
залута,

3. и не зборува по желба своја,

4. туку тоа е само Објава што
се објавува!

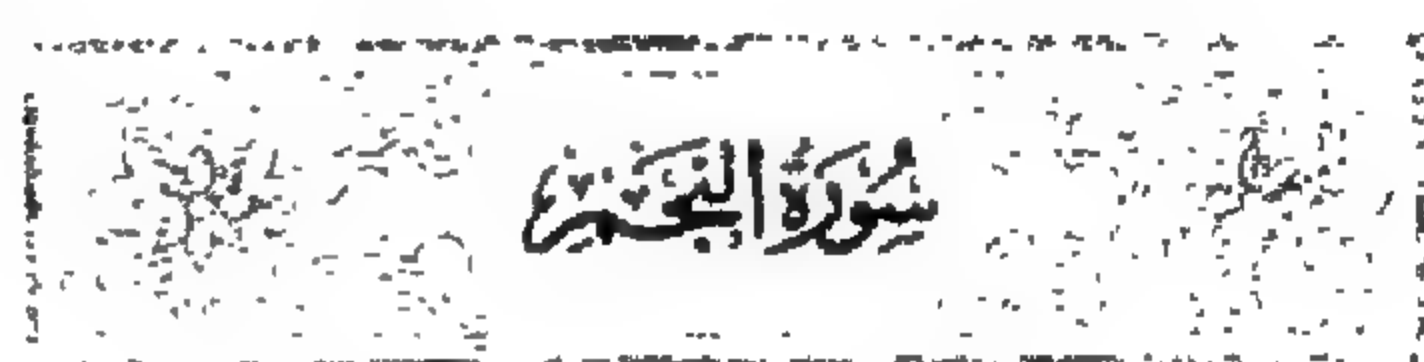
5. Го поучува Силниот и Моќ-
ниот,

6. Кој е полн со сила, па зав-
ладеа!

وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ وَلَٰكِنَّ
أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٧﴾

وَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ
بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ ﴿١٨﴾

وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَرَ النُّجُومِ ﴿١٩﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ ﴿١﴾

مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ﴿٢﴾

وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ﴿٣﴾

إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ﴿٤﴾

عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ ﴿٥﴾

ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَىٰ ﴿٦﴾

7. Он е на највисокиот видик,
8. потоа пријде и се наведна,
9. и, ете, се приближи колку две стрели или поблиску,
10. и така му го објави на робот Свој она што, токму, му го објави;
11. и срцето не го изневери она што го виде.
12. Е, па, ќе се расправаш ли со него за она што го здогледа?
13. И го виде, секако, повторно
14. кај Сидретул Мунтеха,
15. кај Него и престојувалиштето ценнетско,
16. кога Сидра ја покри она што ја покри.
17. Погледот не се ни сврте и не се ни збуну.
18. Да, виде од знаменијата големи на Господарот свој.
19. Што мислите за Лат и Узза?
20. И за Менат, оној третиот, последниот?
21. За вас ли машко а за Него, пак, женско?

وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَى ﴿٧﴾

ثُمَّ دَنَا فَدَلَّى ﴿٨﴾

فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى ﴿٩﴾

فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ ﴿١٠﴾

مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ ﴿١١﴾

أَفَتُمَارُونَهُ عَلَىٰ مَا يَرَىٰ ﴿١٢﴾

وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ ﴿١٣﴾

عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ ﴿١٤﴾

عِنْدَ هَاجِئَةِ الْمَأْوَىٰ ﴿١٥﴾

إِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشَىٰ ﴿١٦﴾

مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَىٰ ﴿١٧﴾

لَقَدْ رَأَىٰ مِنْ ءَايَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ ﴿١٨﴾

أَفَرَأَيْتُمُ اللَّتَّ وَالْعُزَّىٰ ﴿١٩﴾

وَمَنُوءَ النَّكِثَةِ الْأُخْرَىٰ ﴿٢٠﴾

أَلَكُمُ الذَّكَرُ وَلَهُ الْأُنثَىٰ ﴿٢١﴾

22. Поделбата таква, тогаш, е неисправна.

23. Ете, тоа се имиња со кои ги именувате вие и предците ваши; за тоа Аллах не ви објави доказ; го следат само сомнежот и она што го пожелуваат душите. А од Господарот нивни, навистина, им дојде Патоказ!

24. Или: Ќе го има ли човекот она што ќе го посака?

25. И Ахирет и овој свет ... та, Аллахови се!

26. И колку има мелеки на небесата чие посредување не ќе им користи во ништо, освен, секако, со одобрението Аллахово, за оној за кој Он ќе посака и со кого Он е задоволен!

27. Да, оние кои не веруваат во Ахирет мелеките ги именуват со имиња женски,

28. и за тоа не знаат ништо; го следат само сомнежот, а сомнежот во ништо не ѝ користи на вистината.

29. Па, оддалечи се од оној кој ги сврти плеките кон опомената Наша, и кој го посакува само животот на овој свет!

30. Ете, тоа е последната граница на знаењето нивно. Да, Го-

تِلْكَ إِذْ أَقْسَمُ صَبْرِي ﴿٢٢﴾

إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمِيَتْهُمَا أَنْتُمْ وَعَبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمْ الْهُدَى ﴿٢٣﴾

أَمْ لِلْإِنْسَانِ مَا تَمَنَّى ﴿٢٤﴾

فَلِلَّهِ الْآخِرَةُ وَالْأُولَى ﴿٢٥﴾

وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا تُغْنِي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَى ﴿٢٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيُسَمُّونَ الْمَلَائِكَةَ تَسْمِيَةً الْأُنثَى ﴿٢٧﴾

وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا ﴿٢٨﴾

فَاعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّى عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿٢٩﴾

ذَلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ

сподарот твој е оној кој најдобро го знае оној кој скришнал во заблуда, од патот Негов, и Он најдобро го знае по Патоказот упатениот!

31. Сè што е на небесата и на Земјата е - Аллахово! Он, навистина, ќе ги казни оние во чие работење зло нанесуваа и ќе ги награди, со награда убава, оние кои добро правеа.

32. Оние кои ги избегнуваат гревовите големи и делата срамни, освен малите... Господарот твој, навистина, има прошка голема и Он најдобро ве знае: дури кога ве создаде од земја, и кога бевте зачеток во утробите на мајките ваши. Но, не бидете уверени дека се безгрешни душите ваши. Аллах најдобро ги знае оние кои се чуваат од гревови.

33. Нели го виде оној кој ги сврте плеќите,

34. подели малку и престана?

35. Тој ли ја знае Тајната, тој ли гледа?

36. Или, пак, не беше известен за Страниците на Муса,

37. и за Ибрахим кој задачите ги извршуваше!

عَنْ سَبِيلِهِ. وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ أَهْتَدَى ﴿٢٤﴾

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسْتَوُوا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَى ﴿٢٥﴾

الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا اللَّمَمَ إِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذَا أَنْشَأَكُمْ مِمَّا الْأَرْضِ وَإِذَا أَنْتُمْ أَجْنَةٌ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُزَكُّوْا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ أَنْتَقَى ﴿٢٦﴾

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّى ﴿٢٧﴾

وَأَعْطَى قَلِيلًا وَأَكْدَى ﴿٢٨﴾

أَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهَوْا يُرَى ﴿٢٩﴾

أَمْ لَمْ يُنَبِّأْ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَى ﴿٣٠﴾

وَلِإِبْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّى ﴿٣١﴾

38. И не ќе ја понесеш тежината на бремето на другиот:

أَلَا نَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ﴿٢٨﴾

39. на човекот му припаѓа само она што настојува.

وَأَن لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَىٰ ﴿٢٩﴾

40. Да, настојувањето негово ќе го види,

وَأَن سَعْيُهُ سَوْفَ يُرَىٰ ﴿٣٠﴾

41. потоа ќе се награди со награда соодветна!

ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءَ الْأَوْفَىٰ ﴿٣١﴾

42. Да, кон Господарот твој ќе заврши!

وَأَن إِلَىٰ رَبِّكَ الْمُنْتَهَىٰ ﴿٣٢﴾

43. Да, Он ги насмевнува и Он ги расплакува!

وَأَنَّهُ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَىٰ ﴿٣٣﴾

44. Да, Он ги усмртува и Он ги оживува!

وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتَ وَأَحْيَا ﴿٣٤﴾

45. Да, Он создаде пар: машко и женско,

وَأَنَّهُ خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ﴿٣٥﴾

46. од семе кога ќе се закачи!

مِنْ نُّطْفَةٍ إِذَا تَأْتَىٰ ﴿٣٦﴾

47. Да, повторно ќе ги создаде!

وَأَن عَلَيْهِ النِّشَاءَ الْآخِرَىٰ ﴿٣٧﴾

48. Да, Он е Оној кој дава богатство и кој задоволува!

وَأَنَّهُ هُوَ أَغْنَىٰ وَأَقْنَىٰ ﴿٣٨﴾

49. Да, Он е Господарот на Ши'ра!

وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ الشِّعْرَىٰ ﴿٣٩﴾

50. Да, Он го уништи Ад, одамнешен,

وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَىٰ ﴿٤٠﴾

51. и Семуд: од нив ништо не остана;

وَتَمُودَ إِفَّا أَتَىٰ ﴿٤١﴾

52. и народот на Нух, порано.
Да, оние беа најголеми зу-
лумџари и силници!

53. И порушената населба ја
испреврте,

54. и ја покри со она што ја
покри.

55. Во која благосостојба од
Господарот твој се сомневаш?

56. Овој е опоменувач меѓу
опоменувачите одамнешни!

57. Блиското се приближува;

58. ова, освен Аллах никој не
може да го открие!

59. За овој ли говор се
вчудоневидувате,

60. се смеете а не плачете,

61. со дигнати глави?

62. Па, паѓајте на сеџде пред
Аллах и обожавајте Го!

ЕЛ-КАМЕР (Месечина) LIV

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Часот се приближува а
Месечината се расцепува.

2. А ако здогледаат знамение -
рамнодушни се, и зборуваат:
“Волшебништво постојано!”

وَقَوْمٌ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطْفَى ٥٢

وَالْمُؤْنِفَةَ أَهْوَى ٥٣

فَنَشْنَهَا مَا غَشَى ٥٤

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكَ تَتَمَارَى ٥٥

هَذَا نَذِيرٌ مِنَ النُّذُرِ الْأُولَى ٥٦

أَرْفَتِ الْأَرْفَةَ ٥٧

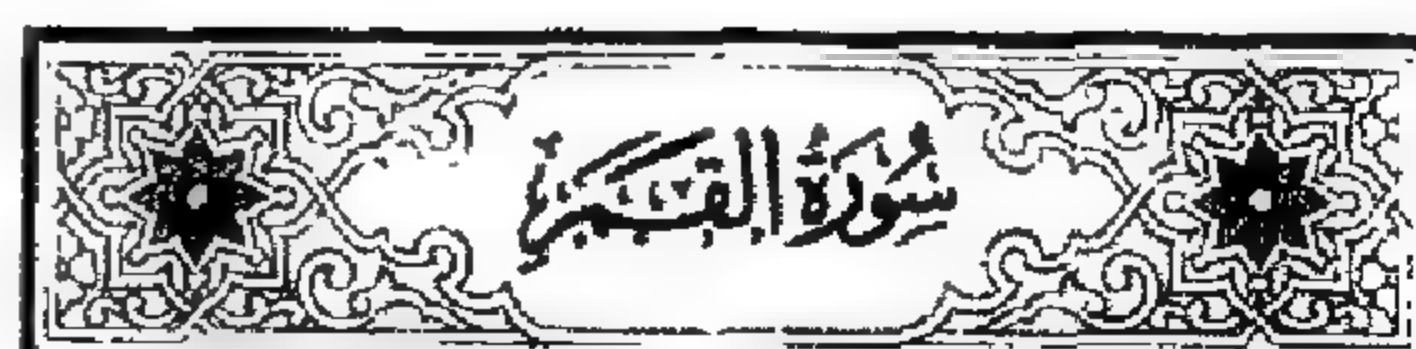
لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ ٥٨

أَفَمِنْ هَذَا الْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ ٥٩

وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ ٦٠

وَأَنْتُمْ سَمِيدُونَ ٦١

فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا ٦٢

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَقْرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ ١

وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُسْتَمِرٌّ ٢

3. И лажат и страстите свои ги следат, и секоја ствар е утврдена.

4. Да, им дојдоа кажувања да ги одвратат:

5. мудрост дофатна но, ете, опомената не вреди.

6. Па, сврти ги плеките кон нив на Денот кога Он, повикувајќи, ќе повика кон нешто страшно.

7. Ќе се појават со соборени погледи од гробовите како да се скакулци расфрлени,

8. брзајќи кон Оној кој ги вика, а неверниците ќе речат: “Ова е тежок Ден.”

9. А пред нив лажеше и народот на Нух, го сметаа за лажен робот Наш, и зборуваа: “Луд е!” И го оневозможуваа!

10. Па го повика Господарот свој: “Јас сум, навистина, победен; тогаш, помогни ми!”

11. И тогаш Ние ги отворивме вратите небесни низ кои потече пороен дожд;

12. па, така, Ние дадовме да избијат извори и да се спои во-

وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ
وَكُلُّ أَمْرٍ مُّسْتَقَرٌّ ﴿٢﴾

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْأَنْبَاءِ مَا فِيهِ
مُزْدَجَرٌ ﴿٣﴾

حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ فَمَا تُغْنِ التَّذْذِيرُ ﴿٤﴾

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ إِلَى شَيْءٍ
نُّكْرٍ ﴿٥﴾

خُشْعًا أَبْصَرُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ
جِرَادٌ مُّتَنَبِّرٌ ﴿٦﴾

مُهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكَافِرُونَ هَذَا يَوْمٌ عَسِيرٌ ﴿٧﴾

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا
وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ ﴿٨﴾

فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرَ ﴿٩﴾

فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُّنْهَمِرٍ ﴿١٠﴾

وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ

дата како што беше со наредбата одредено;

13. и го префрливме на штици, со шајки заковани:

14. плови пред очите Наши; тоа е казна за оној кој не верува.

15. Да, тоа го оставивме да биде знамение: па, има ли некој кој го прифаќа?

16. Каква беше, тогаш, казната Моја и опомената Моја?

17. Да, Ние го олеснивме Кур'анот за опомена, па кој го прифаќа?!

18. Ад лажеше, па каква беше казната Моја и опомената Моја?!

19. И врз нив Ние испративме, во еден ден определен, ветар кој постојано мете:

20. луѓето ги носеше како да се гранки од урма скршени.

21. Па, каква беше казната Моја и опомената Моја?!

22. Да, Кур'анот Ние го олеснивме за опомена, па кој го прифаќа?!

23. И Семуд лажеше за опомените,

قَدَّرَ ۝١٢

وَحَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ أَلْوَجٍ وَّدُسْرٍ ۝١٣

تَجْرَى بِأَعْيُنِنَا جَزَاءَ لِمَنْ كَانَ كُفْرًا ۝١٤

وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا آيَةً فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ۝١٥

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرٍ ۝١٦

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ۝١٧

كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرٍ ۝١٨

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمٍ نَحْسٍ مُسْتَمِرٍّ ۝١٩

تَنَزَّاعُ النَّاسُ كَانْتَهُمُ أَعْجَازُ نَخْلٍ مَنْقَعٍ ۝٢٠

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرٍ ۝٢١

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ۝٢٢

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذُرِ ۝٢٣

24. па, зборуваа: “Човек ли да биде меѓу нас што ќе го следиме? Ние сме, тогаш, во беспаке и лудило.

25. Нему ли меѓу нас му се достави опомена? Но, не! Тој е лашко и злодеец!”

26. Ќе узнаат утре кој е лашко а кој е злодеец!

27. Ние ќе им ја испратиме камилата како искушение нивно, а ти, почекај и стрпи се!

28. И извести ги дека водата, навистина, е поделена меѓу нив; секој ќе си пие по редоследот свој.

29. Потоа тие ќе го повикаат другарот свој; овој ќе дојде и ќе ја пресече!

30. Па, каква беше казната Моја и опомената Моја?!

31. Да, Ние им испративме страшен глас и, ете, тие станаа како суво лисје на оној кој има плевна.

32. Да, Кур’анот Ние го олеснивме за опомена, па кој го прифаќа!?

33. И народот на Лут ги сметаше за лажни опомените.

فَقَالُوا أَأُشْرَكُ مِمَّا وَحَدَّ أَنْتَبِعُهُ إِنَّا إِذَا لَفِئَ
ضَلَّلِلِّ وَسُغُرٍ ﴿٢٤﴾

أَهْلَيْكَ الذِّكْرُ عَلَيْهِ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ أَشِرٌّ ﴿٢٥﴾

سَيَعْلَمُونَ غَدًا مِنَ الْكَذَّابِ الْأَشِرِّ ﴿٢٦﴾

إِنَّا مُرْسِلُوا النَّاقَةِ فِتْنَةً لَهُمْ فَارْتَبِعْهُمْ وَأَصْطَبِرْ ﴿٢٧﴾

وَنَبِّئْهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ شِرْبٍ مُحْتَضَرٌ ﴿٢٨﴾

فَنَادُوا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَى فَعَقَرَ ﴿٢٩﴾

كَفَيْكَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ ﴿٣٠﴾

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا
كَهَشِيمِ الْخُطِيرِ ﴿٣١﴾

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ﴿٣٢﴾

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالنَّذْرِ ﴿٣٣﴾

34. Да, Ние им испративме виор со песок, но не и на семејството на Лут: ги спасивме при мугрите

35. заради мудроста Наша. Ете, таква беше наградата за благодарните.

36. Да, Ние ги опоменавме со казната Наша, но се сомневаа во опомената!

37. Да, тие ги бараа гостите негови, па затоа, Ние решивме да обневидат: “Па, вкусете ја казната Моја и опомената Моја!”

38. Да, изутрина ги погоди казната непрекидна.

39. “И вкусете ја казната Моја и опомената Моја!”

40. Па, го олеснивме Кур’анот за опомена, па кој го прифаќа!?

41. И на семејството фараоново му дојдоа опомените, сигурно!

42. Ги сметаа за лажни сите ајети Наши... па, затоа Ние ги казнивме со казната на Силниот и Моќниот.

43. Неверниците ваши подобри ли се од оние? Или: Имате ли договор некаков во Зебур?

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا آلَ لُوطٍ
نَجَّيْنَاهُمْ بِسَحَرٍ ﴿٢٤﴾

نِعْمَةٌ مِّنْ عِندِنَا كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ ﴿٢٥﴾

وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا بِالنُّذُرِ ﴿٢٦﴾

وَلَقَدْ رَوَدُوهُ عَنْ ضَيْفِهِ فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا
عَذَابِي وَنُذُرِ ﴿٢٧﴾

وَلَقَدْ صَبَحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُّسْتَقِرٌّ ﴿٢٨﴾

فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذُرِ ﴿٢٩﴾

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِن مُّذَكِّرٍ ﴿٣٠﴾

وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ النُّذُرُ ﴿٣١﴾

كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا فَأَخَذْنَاهُمْ أَخْذَ عَزِيزٍ مُّقْتَدِرٍ ﴿٣٢﴾

أَكْفَارُكُمْ خَيْرٌ مِّنْ أَوْلَیِّكُمْ أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ فِي الزُّبُرِ ﴿٣٣﴾

44. Или, пак, зборуваат: “Ние сме дружина победничка!”

45. Дружината, меѓутоа, ќе биде победена и тие ќе се вратат назад.

46. Но Часот им е закажан, а тој е и потежок и пострашен!

47. Да, силниците се во беспаке и оган.

48. Денот во кој лицата нивни ќе бидат залепени со огнот: “Вкусете го огнот Секар!”

49. Да, секоја ствар Ние ја создадовме урамнотежено.

50. Наредбата Наша е само една. Како трепет на окото!

51. Да, Ние ги уништивме одделувачите ваши! Па, кој ќе прифати?

52. И сè што направија е во Зебур,

53. и мало и големо е во редиците поредено.

54. Да, богобојазливите ќе бидат во ценнетски бавчи и крај реки,

55. на местото благородно, кај Владарот Моќен!

أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُّنتَصِرُونَ ﴿٤٤﴾

سَيَهْزِمُ الْجَمْعُ وَيُولُونَ الدُّبُرَ ﴿٤٥﴾

بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَذَى وَأَمْرٌ ﴿٤٦﴾

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ﴿٤٧﴾

يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِِهِمْ ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ ﴿٤٨﴾

إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ﴿٤٩﴾

وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ﴿٥٠﴾

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاءَكُمْ فَهَلْ مِنْ مُّذَكِّرٍ ﴿٥١﴾

وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ ﴿٥٢﴾

وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُّسْتَطَرٌّ ﴿٥٣﴾

إِنَّ لِلنَّاقِينَ فِي جَنَّتٍ وَنَهْرٍ ﴿٥٤﴾

فِي مَقْعَدٍ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِكٍ مُّقْتَدِرٍ ﴿٥٥﴾

ЕР-РАХМАН (Милостивиот) LV

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّحْمٰنُ ﴿١﴾

عَلَّمَ الْقُرْءَانَ ﴿٢﴾

خَلَقَ الْاِنْسَانَ ﴿٣﴾

عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ﴿٤﴾

الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ ﴿٥﴾

وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ ﴿٦﴾

وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ﴿٧﴾

اَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ ﴿٨﴾

وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ

وَلَا تَخْسِرُوا الْمِيزَانَ ﴿٩﴾

وَالْاَرْضَ وَضَعَهَا لِلْاَنَامِ ﴿١٠﴾

فِيهَا فَاكِهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْاَكْمَامِ ﴿١١﴾

وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ ﴿١٢﴾

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

1. Милостивиот!

2. Кој го поучи со Кур'анот!

3. Он го создаде човекот!

4. Он го поучи да објаснува!

**5. И Сонцето и Месечината
одат по пресметаното!**

**6. И ѕвездите и стеблата
паѓаат на сецде.**

**7. И Он небото го подигна и
одреди рамнотежа.**

**8. Да не ја преминувате грани-
цата на правдата.**

**9. И мерете исправно и не от-
кинувајте!**

**10. И Он земјата ја растегна за
битијата,**

**11. и на неа има овошје и урми
обвиткани,**

**12. и жито со лисје и цвеќиња
мирисни,**

13. па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٣﴾

14. Он го создаде човекот од стврдната глина,

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَلٍ كَالْفَخَّارِ ﴿١٤﴾

15. а циновите ги создаде од пламен огнен,

وَخَلَقَ الْجِبَّانَ مِنْ مَّارِجٍ مِنْ نَّارٍ ﴿١٥﴾

16. па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٦﴾

17. Господарот на два истока и на два запада,

رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ ﴿١٧﴾

18. па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٨﴾

19. Ги оддели две мориња кои само се допираат:

مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ﴿١٩﴾

20. меѓу нив има Препрека, и не се мешаат,

بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ ﴿٢٠﴾

21. па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢١﴾

22. Од нив излегуваат бисери и мерџан,

يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ ﴿٢٢﴾

23. па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٣﴾

24. Негови се и бродовите кои се издигаат во морето како брда,

وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنشَآتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ﴿٢٤﴾

25. па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٥﴾

26. И сè што е на земјата е -
минливо;

27. останува само Господарот
твој, Вишниот и Почитуваниот,

28. па, за која благосостојба за
Господарот ваш лажете!?

29. И сè што е на небесата и на
Земјата - Него го моли. И секој
ден Он е спремен за сè,

30. па, за која благосостојба за
Господарот ваш лажете!?

31. Наскоро Ние ќе ве ис-
празниме, о цинови и луѓе,

32. па, за која благосостојба за
Господарот ваш лажете!?

33. О дружино на цинови и лу-
ѓе, ако можете да ги преминете
краиштата на небесата и на
Земјата, преминете ги! Ќе ги
преминете само со голема моќ,

34. па, за која благосостојба за
Господарот ваш лажете!?

35. Против вас ќе се испрати
еден огнен пламен, и уште чад и
не ќе можете да си помогнете,

36. па, за која благосостојба за
Господарот ваш лажете!?

كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ﴿٢٦﴾

وَبَقِيَ وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ﴿٢٧﴾

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٨﴾

يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ ﴿٢٩﴾

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٠﴾

سَنَفِغُ لَكُمْ آيَةَ الْفَلَاقِ ﴿٣١﴾

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٢﴾

يَمْعَشِرَ الْجَيْنَ وَالْإِنسَ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَنْفُذُوا
مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانْفُذُوا لَا تَنْفُذُونَ
إِلَّا بِسُلْطَانٍ ﴿٣٣﴾

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٤﴾

يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شَوْاطِئُ مِنْ نَارٍ وَنُحَاسٍ
فَلَا تَنْصِرَانِ ﴿٣٥﴾

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٦﴾

37. Па, кога небото ќе испука и кога ќе стане црвено како на оган спржен зејтин,

38. па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?

39. Тоа е Ден во кој луѓето и циновите нема да бидат прашани за гревовите свои,

40. па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?

41. Силниците ќе се познаваат по изгледот свој, па ќе бидат зграбени и за чела и за нозе,

42. па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?

43. Еве, ова е Џехеннемот кој го сметаа за лажен силниците!

44. Меѓу него и водата што врие ќе се движат,

45. па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?

46. А за оној што се плаши од стоењето пред Господарот свој ќе има две бавчи ценнетски,

47. па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?

48. И двете со раскошни стебла преполни,

فَإِذَا انشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ ﴿٣٧﴾

فَيَايَا آلَاءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٨﴾

فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ ذَنْبِهِ إِنْسٌ وَلَا جَانٌ ﴿٣٩﴾

فَيَايَا آلَاءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٠﴾

يَعْرِفُ الْمُجْرِمُونَ سِيقَهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَصِي
وَالْأُقْدَامِ ﴿٤١﴾

فَيَايَا آلَاءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٢﴾

هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿٤٣﴾

يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيرٍ ؕ إِنِ
يَكُونُ لَكُمْ عِلْمٌ بِمَا يُكْتَبُ

فَيَايَا آلَاءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٤﴾

وَلَمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ ﴿٤٥﴾

فَيَايَا آلَاءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٦﴾

ذَوَاتَا أَفْئَانٍ ﴿٤٨﴾

49. па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?

فَيَايَا آلَاءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٩﴾

50. Во тие две бавчи ќе има и извори два кои ќе течат,

فِيهِمَا عَيْنَانِ تَجْرِيَانِ ﴿٥٠﴾

51. па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?

فَيَايَا آلَاءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥١﴾

52. Во нив ќе има и овошје, од секое по два вида,

فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجَانِ ﴿٥٢﴾

53. па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?

فَيَايَا آلَاءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٣﴾

54. Ќе бидат наслонети на дивани чии прекривачи ќе бидат од кадифе, а бербата во нив ќе биде блиска,

مُتَّكِنِينَ عَلَى فُرُشٍ بَطَآئِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ
وَحَنَى الْجَنَّتَيْنِ دَانِ ﴿٥٤﴾

55. па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?

فَيَايَا آلَاءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٥﴾

56. Во нив ќе има и такви со соборени погледи што не ги допрел пред нив ни човек ни цин,

فِيهِنَّ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ لَمْ يَطْمِئِنَّ عَنْ قَبْلَهُنَّ
وَلَا جَانٌّ ﴿٥٦﴾

57. па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?

فَيَايَا آلَاءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٧﴾

58. Како да се бисер и мерцан,

كَأَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ ﴿٥٨﴾

59. па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?

فَيَايَا آلَاءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٩﴾

60. Наградата за добротинството е само добротинството, зар не?

هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَنِ إِلَّا الْإِحْسَنُ ﴿٦٠﴾

61. Па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦١﴾

62. Освен тие две бавчи ќе има за нив и две други,

وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَانِ ﴿٦٢﴾

63. па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٣﴾

64. Темнозелени ќе бидат,

مُدَّهَامَتَانِ ﴿٦٤﴾

65. па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٥﴾

66. Во нив ќе има и два извора што прскаат,

فِيهِمَا عَيْنَانِ نَضَّاخَتَانِ ﴿٦٦﴾

67. па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٧﴾

68. Во нив има и овошје, и урми и шипки,

فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ ﴿٦٨﴾

69. па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٩﴾

70. Во нив ќе има и убавици, предобри и прелични,

فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حِسَانٌ ﴿٧٠﴾

71. па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧١﴾

72. Хурии, во шатори скриени,

حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ ﴿٧٢﴾

73. па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٣﴾

74. Не ги допрел пред нив ни човек ни цин,

لَمْ يَطْمِئِنَّ إِلَيْهُنَّ قَبْلَهُمْ وَلَا جِآنٌ ﴿٧٤﴾

75. па, за која благосостојба на Господарот ваш лажете!?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٥﴾

76. Ќе бидат потпрени на седишта: зелени, вчудоневидувачки, убави,

77. па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?

78. Нека е возвишен Господарот твој, Вишниот и Благородниот!

ЕЛ-ВАКИ'А (Случка) LVI

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Кога Случката ќе се случи,-
2. за таа случка не може да се слаже,-
3. таа ќе потцени и ќе воздигне!
4. Кога земјата, тресејќи се, ќе се затресе, силно,
5. и кога брдата, кршејќи се во делови, ќе се скршат силно...
6. па, ќе станат прашина разнесена,
7. и ќе ве има три видови:
8. - луѓе исправни, - а кои се тие луѓе исправни?
9. - луѓе неисправни, - а кои се тие луѓе неисправни?

مُتَكِينٍ عَلَى رُقُوفٍ خُضِرَ وَعَبَقَرِي حِسَانٍ ﴿٧٦﴾

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٧﴾

نَبِّذَكَ أَنتُمْ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ﴿٧٨﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿١﴾

لَيْسَ لَوْقَعِهَا كَاذِبَةٌ ﴿٢﴾

خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ ﴿٣﴾

إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًا ﴿٤﴾

وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًا ﴿٥﴾

فَكَانَتْ هَبَاءً مُتْبَثًا ﴿٦﴾

وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً ﴿٧﴾

فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ﴿٨﴾

وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ﴿٩﴾

10. - оние кои претходат, - а кои се тие кои претходат?

وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ ﴿١٠﴾

11. Ќе бидат до Господарот нивни блиски,

أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ ﴿١١﴾

12. во бавчите ценетски, прекрасни!

فِي جَنَّاتٍ النَّعِيمِ ﴿١٢﴾

13. Многумина од народите од-амнешни,

ثُلَّةٌ مِّنَ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣﴾

14. а малкумина од народите недамнешни!

وَقَلِيلٌ مِّنَ الْآخِرِينَ ﴿١٤﴾

15. На кревети едникондруги поставени,

عَلَى سُرُرٍ مَّوْضُونَةٍ ﴿١٥﴾

16. и на дивани потпрени, ед-никондруги свртени!

مُتَّكِنِينَ عَلَيْهَا تُنْقَلِبُكُنَّ ﴿١٦﴾

17. Ќе ги служат вечно млади момчиња, одејќи од еден до друг,

يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ ﴿١٧﴾

18. со чаши, и со ибрици и со пехари, со вода изворска,

يَا كُؤُوبٌ وَأَبَارِيقٌ وَكَأْسٌ مِّن مَّعِينٍ ﴿١٨﴾

19. од неа не ќе се оддалечат и не ќе се откажат.

لَّا يَصْذَعُونَ عَلَيْهَا وَلَا يَنْزِفُونَ ﴿١٩﴾

20. Ќе има и овошје од кое сами ќе си бираат,

وَفَنَائِكُهُمْ مِّمَّا يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٠﴾

21. и месо птичје, од она што ќе го посакуваат,

وَلَحْمِ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢١﴾

22. и Хурии со очи крупни,

وَحُورٌ عِينٌ ﴿٢٢﴾

23. слични на бисер скриен -

كَأَمْثَلِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ ﴿٢٣﴾

24. како награда за она што го работеа!

جَزَاءِ يَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾

25. Во него не ќе се слушаат ни безработици ни обвиненија,

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا الْغَوَا وَلَا تَأْنِيًا ﴿٢٥﴾

26. само ќе се вели: “Селам! Селам! “

إِلَّا قِيلَ لَنَا سَلَامًا ﴿٢٦﴾

27. И луѓе исправни, - а кои се тие луѓе исправни? -

وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ ﴿٢٧﴾

28. ќе бидат меѓу градини со плодови изобилни, без трње,

فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ ﴿٢٨﴾

29. и меѓу банани, со плодови поредени,

وَطَلِحٍ مَّنْضُودٍ ﴿٢٩﴾

30. и меѓу ладовини растегнати,

وَزَلِّيٍّ مَّتْدُودٍ ﴿٣٠﴾

31. и крај вода што тече;

وَمَاءٍ مَّسْكُوبٍ ﴿٣١﴾

32. ќе има и овошје разновидно:

وَفَنَكِهِةٍ كَثِيرَةٍ ﴿٣٢﴾

33. ниту ќе престане ниту ќе се забрани,

لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ ﴿٣٣﴾

34. и на постели подигнати!

وَفُرُشٍ مَّرْفُوعَةٍ ﴿٣٤﴾

35. Да, Ние хурии ќе создадеме одново!

إِنَّا أَنشَأْنَهُنَّ إِنِشَاءً ﴿٣٥﴾

36. Па, Ние ќе одредиме да бидат девици,

فَجَعَلْنَهُنَّ أَزْكَارًا ﴿٣٦﴾

37. вљубени во мажите свои, со иста возраст,

عُرُبًا أَتْرَابًا ﴿٣٧﴾

38. за луѓето исправни:

لِأَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٣٨﴾

39. ќе има многу меѓу народите дамнашени,

ثُلَّةٌ مِّنَ الْأَوَّلِينَ ﴿٣٩﴾

40. и многу меѓу народите недамнашени!

وَلَثُلَّةٌ مِّنَ الْآخِرِينَ ﴿٤٠﴾

41. А луѓето неисправни,- а кои се тие луѓе неисправни? -

وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ ﴿٤١﴾

42. тие ќе бидат во оган пламенен и во вода што врие,

فِي سُمُورٍ وَجَمِيرٍ ﴿٤٢﴾

43. и во сенката на чадот жежок;

وَوَيْلٌ مِّنَ يَّخْمُومٍ ﴿٤٣﴾

44. ќе нема ни лад ни доблест.

لَّا بَارِدٌ وَلَا كَرِيمٍ ﴿٤٤﴾

45. Овие беа пред тоа, навистина, расипници,

إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ ﴿٤٥﴾

46. во големите гревови истрајни,

وَكَانُوا يُصِرُّونَ عَلَى الْجَنِّتِ الْعَظِيمِ ﴿٤٦﴾

47. и зборуваа: “Кога ќе умреме и кога коски ќе станеме, тогаш ли, навистина, оживеани да бидеме?”

وَكَانُوا يَقُولُونَ أَيُّذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا أَأَنَّا لَمَبْعُوثُونَ ﴿٤٧﴾

48. И уште ли предците наши одамнашени?”

أَوَءَا بَابُؤُنَا الْأَوَّلُونَ ﴿٤٨﴾

49. Кажи: “Да, и одамнашните и недамнашните,

قُلْ إِنَّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ ﴿٤٩﴾

50. ќе бидат збрани на одредено место и во Денот познат.”

لَمَجْمُوعُونَ إِلَى مِيقَاتٍ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ﴿٥٠﴾

51. Потоа, о вие, во заблуда скршнати, вие што лажете,

ثُمَّ إِنَّكُمْ أَنْتُمُ الْفٰصِلُونَ الْمُكَذِبُونَ ﴿٥١﴾

52. ќе јадете од дрвото Зеккум,

53. и од него ќе ги полнете
стомаците,

54. па, над тоа, вода што врие
ќе пиете.

55. Тогаш ќе пиете како што
пијат камилите жедни.

56. Ова е честењето нивно на
Денот суден!

57. Ние ве создадовме... тогаш,
зошто вие не признавате?

58. Вие не го гледате семето
што го фрлате,

59. или, пак, вие го создавате
или, пак, Ние сме создатели?

60. Ние меѓу вас одредуваме
смрт и никој не може да Нè
претекне,

61. така што го менуваме
изгледот ваш и ве обликуваме во
она што не го знаете!

62. Познато ви е, секако,
создавањето прво, па нема ли да
се сетите?

63. Го видовте ли она што го
посеавте?

64. Вие ли давате да никне или,
пак, Ние даваме да никне?

لَا كُلُّونَ مِنْ شَجَرَ مِنْ زَقُّومٍ ﴿٥٢﴾

فَالثَّوْنِ مِنْهَا الْبُطُونُ ﴿٥٣﴾

فَشَرِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ ﴿٥٤﴾

فَشَرِبُونَ شُرْبَ الْهَيْمِ ﴿٥٥﴾

هَذَا نَزْلُهُمْ يَوْمَ الدِّينِ ﴿٥٦﴾

نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ ﴿٥٧﴾

أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ ﴿٥٨﴾

ءَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ ؕ أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ ﴿٥٩﴾

نَحْنُ قُدْرَانَا بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ﴿٦٠﴾

عَلَى أَنْ تُبَدِّلَ أَمْثَلَكُمْ وَنُنشِئَكُمْ

فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٦٢﴾

أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ ﴿٦٣﴾

ءَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ ؕ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ ﴿٦٤﴾

65. Да посакавме ќе го здробевме, сигурно! И ќе останевте вчудоневидени.

66. Ќе речевте: “Да, оштетени сме!

67. Не, ускратено ни е сè!”

68. Ја гледате ли и водата што ја пиете?

69. Вие ли ја спуштате од облакот или, пак, Ние ја спуштаме?

70. Да посакаме можеме да дадеме да биде солена. Па, нема ли да се заблагодарите?

71. Го гледате ли огнот што го палите?

72. Вие ли го создадовте дрвото за него или, пак, Ние го создадовме?

73. Ние даваме да биде опомена и корист за патниците низ пустина.

74. Па, слави Го со името Господарот твој Голем!

75. Но, не! Се колнам во заоѓањето на свездите,

76. дека тоа, навистина, е заклетва голема, е, кога би знаеле!

لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَلًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ ﴿٦٥﴾

إِنَّا لَمُعْرَمُونَ ﴿٦٦﴾

بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٦٧﴾

أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ ﴿٦٨﴾

ءَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ ﴿٦٩﴾

لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ أَمْحًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ ﴿٧٠﴾

أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ ﴿٧١﴾

ءَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَتَهَا أَمْ نَحْنُ الْمُنْشِئُونَ ﴿٧٢﴾

نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذْكِرَةً وَمَتَاعًا لِلْمُقْوِينَ ﴿٧٣﴾

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٧٤﴾

❖ فَلَا أُقْسِمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ ﴿٧٥﴾

وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لِّوَتَّعِلَمُونَ عَظِيمٌ ﴿٧٦﴾

77. Да, тоа е Кур'ан благороден,
 78. во Книгата сочуван!
 79. Го допираат само чистите;
 80. тој е Објава од Господарот
 на световите!
 81. Овој ли Говор вие го пот-
 ценувате?
 82. Тоа е 'рск ваш што ви се
 дава а вие, пак, лажете.
 83. А зошто вие, кога душата
 ќе застане во грлото,
 84. тогаш гледате?
 85. А Ние сме поблиску до него
 од вас, но вие не гледате!
 86. Зошто, тогаш, ако не сакате
 да бидете казнети,
 87. не ја вратите ако сте
 искрени?
 88. А ако некој биде од
 блиските на Аллах:
 89. за него ќе има и радост и
 цвеќе мирисно и бавчи ценнет-
 ски, благословени!
 90. А ако, пак, биде еден од
 среќните,

- إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ ﴿٧٧﴾
 فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ ﴿٧٨﴾
 لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ ﴿٧٩﴾
 تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾
 أَفَبِهَذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُذْهِبُونَ ﴿٨١﴾
 وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنَّكُمْ تُكَذِّبُونَ ﴿٨٢﴾
 فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ ﴿٨٣﴾
 وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ ﴿٨٤﴾
 وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿٨٥﴾
 فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ ﴿٨٦﴾
 تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٨٧﴾
 فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٨٨﴾
 فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتُ نَعِيمٍ ﴿٨٩﴾
 وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٩٠﴾

91. па, нека биде поздрав врз тебе од среќните!

92. А ако, пак, биде еден од лашковците, во заблуда скришнатите,

93. тогаш ќе биде дочекан со вода што врие,

94. и со пржење во цехеннемот.

95. Да, ова е вистина доверлива!

96. И слави Го, тогаш, со името Господарот твој голем!

ЕЛ-ХАДИД (Железо) LVII

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. И сè што е на небесата и на Земјата го слави Аллага. Он е Силен и Мудар!

2. Власта и на небесата и на Земјата е - Негова! Он оживува и Он усмртува! Он е Кадар за сè!

3. Он е и Прв и Последен! Видлив и Невидлив! Он знае сè!

4. Он е Оној кој ги создаде и небсата и Земјата за шест дена а потоа се утврди на Аршот. Он знае и што влегува во земјата и што излегува, што се спушта од небото и што се воздигнува кон него. И Он е со вас каде и да сте.

فَسَلِّمْ لَكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿١١﴾

وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكَذِّبِينَ الضَّالِّينَ ﴿١٢﴾

فَنَزَّلُ مِنْ حَمِيمٍ ﴿١٣﴾

وَنَضْلِيهِ جَحِيمٍ ﴿١٤﴾

إِنَّ هَذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ ﴿١٥﴾

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿١٦﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾

لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ
وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢﴾

هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ
وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣﴾

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ
ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ
وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا
وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٤﴾

Аллах го гледа она што го работите!

5. Власта и на небесата и на Земјата е - Негова! И кон Аллаx се враќаат нештата!

6. Он ноќта ја вовлекува во денот а денот го вовлекува во ноќта. Он го знае она што е во градите!

7. Верувајте и во Аллаx и во пејгамберот Негов и делете од она што ви го оставија да расплагате со него. Па, оние кои веруваат меѓу вас и кои делат... ги чека награда голема!

8. Што ви е? Не верувате во Аллаx, а пејгамберот ве повикува да верувате во Господарот ваш. Да, Он го прифати договорот ваш - само ако сте верници!

9. Он е Оној кој му објавува на робот Свој ајети јасни за да ве изведе од темнината во светлина. Аллаx, навистина, ви е Сочувствителен и Сомилосен!

10. Што ви е? Зошто не делете на Аллаховиот пат? Миразот и на небесата и на Земјата е - Аллахов! Меѓу вас не се еднакви оние кои делеа пред победата и кои се бореа. Оние кои се бореа се на повисоки степени од оние кои делеа по тоа и кои се бореа. А и на едните и на другите Ал-

لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ
الْأُمُورُ ﴿٥﴾

يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ
وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٦﴾

ءَامِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ءَانْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ
مُسْتَخْلِفِينَ فِيهِ ءَالَّذِينَ ءَامِنُوا مِنْكُمْ ءَانْفِقُوا
لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿٧﴾

وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالرَّسُولِ يَدْعُوكُمْ لِلتَّوْمِنِ
بِرَبِّكُمْ وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾

هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَى عَبْدِهِ ءَايَاتٍ يُتْلَى لِيُخْرِجَكُمْ
مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ
لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٩﴾

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ
وَقَتْلِ أَوْلِيَّكَ أَكْثَرَ دَرَجَةً مِنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا
مِنْ بَعْدِ وَقَتْلُوا وَكَلَّا وَعَدَّ اللَّهُ الْحَسَنَى
وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٠﴾

лах им вети награда. Аллах е Известен за она што го работите!

11. На оној што ќе му позајми на Аллах убав заем... па, Аллах ќе му удвои, и за него има награда благородна,

12. на Денот во кој верниците и верничките ќе ги видиш како светлината нивна поминува пред нив, од десната страна нивна: “Еве ви радосница: бавчи низ кои реки течат и во нив за навек ќе се остане. Ете, тоа е победа голема!”

13. На Денот во кој дволичните, мажи и жени, ќе им зборуваат на верниците: “Почекајте нè, да позајмиме од светлината ваша!” Ќе им се рече: “Вратете се назад, па побарајте светлина!” Меѓу нив ќе биде поставен сид во кој ќе се наоѓа врата. Од внатрешната страна има милост, а од надворешната страна казна.

14. Ќе ги повикаат: “Не бевме ли со вас?” Ќе речат: “Да!” Но, вие самите се сплеткавте, очекувавте, се двоумевте, и по желбите ваши ве заведоа сè додека не дојде наредбата Аллахова. Заводникот ве заведе од Аллах!

مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ
وَلَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١١﴾

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَى نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ
وَبِأَيْمَانِهِمْ يُشْرِكُمْ الْيَوْمَ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢﴾

يَوْمَ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا
انظُرُوا نَارَ نَقِيسٍ مِنْ نُورِكُمْ قِيلَ أَرْجِعُوا وَرَاءَكُمْ
فَالْتِمِسُوا نُورًا فَضُرِبَ بَيْنَهُمْ بِسُورٍ لَهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ
الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ ﴿١٣﴾

يُنَادُونَهُمْ أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ قَالُوا بَلَى وَلَكِنْ كُنْتُمْ
أَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمْ الْأَمَانِيُّ
حَتَّى جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ وَغَرَكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ ﴿١٤﴾

15. Па, денес од вас не ќе се земе откупнина, а и од оние кои не веруваа. Огнот е престојувалиштето ваше и засолништето ваше. Е, само колку е лошо тоа свратилиште!

16. Не дојде ли мигот за оние кои веруваат срцата да им смекнат, да се уплашат кога ќе се спомене Аллах, и вистината што им се објавува, и да не бидат како оние порано со дадената им Книга... па, времето им се оддалечи а срцата им станаа тврди. Мнозинството од нив се расипани!

17. Знајте дека Аллах, навистина, ја оживува земјата по мртвилото нејзино! Веќе ви ги објаснивме ајетите за да се разумите!

18. Оние кои, навистина, даваат садака, мажи и жени, му даваат на Аллах добар заем. Он ним ќе им удвои и за нив има награда благородна!

19. А оние кои веруваат во Аллах и во пејгамберот Негов - тоа се, токму, искрените; шехидите кај Господарот нивни ќе имаат награда своја и светлина своја. А оние кои не веруваат и кои ги сметаат за лажни ајетите Наши... тоа се жителите цехен-немски!

فَالْيَوْمَ لَا يَتُخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةً وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا
مَاؤْنَكُمْ النَّارُ هِيَ مَوْلَاكُمْ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٥﴾

﴿١٦﴾ أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ
اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ
قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَعِصُونَ ﴿١٧﴾

أَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ بَيَّنَّا
لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٨﴾

إِنَّ الْمُصَّدِّقِينَ وَالْمُصَّدِّقَاتِ وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا
حَسَنًا يُضَاعَفُ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١٩﴾

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ
وَالشَّهَدَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿٢٠﴾

20. Знајте дека животот на овој свет, навистина, е игра и забава, и украс и горделивост меѓу вас, и натпреварување и во имотот и во децата, како дожд што ќе ги вчудоневиди земјоделците со растенијата што ќе никнат од него кои, потоа, ќе се осушат па ќе ги видиш пожелтени, а потоа ќе ги видиш како се ронат. А на Ахирет има казна жешка, и прошка и задоволство Аллахово. Животот на овој свет е само уживање кое заведува.

21. Претходете еднинадруги во барање прошка од Господарот ваш, и во барање на Џеннетот кој се простира колку што се простираат небесата и Земјата. Подготвен е за оние кои веруваат во Аллах и во пејгамберот Негов. Ете, тоа е добрината Аллахова која ја дава кому сака. Поседник на добрината голема!

22. И секоја неволја што ќе се случи на земјата и меѓу вас е внесена во Книгата, од порано, од Нас создадена, што, за Аллах, навистина, е лесно,

23. за да не се жалостите за она што не можете да го избегнете и да не се радувате многу за она што Он ви го дава. А Аллах не го љуби оној кој се фали и кој се гордее,

أَعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُمْ زِينَةٌ
وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ
كَمَثَلٍ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَأُهُ ثُمَّ يَهْبِجُ فَتَرَهُ
مُضْفَرًا ثُمَّ يَكُونُ حُطَمًا وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ
وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا
إِلَّا مَتَاعُ الْفُرُورِ ﴿٢٠﴾

سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا
كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ
آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ
مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢١﴾

مَا أَصَابَ مِنْ مُّصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ
إِلَّا فِي كِتَابٍ مِّن قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا
إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٢٢﴾

لِكَيْ لَا تَأْسَوْا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا
ءَاتَاكُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿٢٣﴾

24. и оние кои шкржават, и кои им наредуваат на луѓето скришно, и кои ги вртат плеките... па, Аллах, навистина, е Богат и за благодарност Достоен!

25. Ние ги испративме пејгамберите Наши, навистина, со јаснотии и преку нив објавивме Книга и Мизан за луѓето да се однесуваат праведно. А и железото го создадовме во кое има голема сила и корист за луѓето. И за да се знае кај Аллах кој Го помага Него и пејгамберите Негови во тајност. Аллах, навистина, е Јак и Силен!

26. Да, и Ибрахим и Нух Ние ги испративме, а меѓу потомството нивно одредивме и пратеништво и Книга: некои од нив беа упатени, а мнозинството меѓу нив се расипани!

27. Потоа Ние по трагите нивни испраќавме пејгамбери Наши; го испративме и Иса, синот на Мерјем, и му дадовме Инџил, а во срцата на оние кои го следеа, внесовме и доблест и милост а монаштвото самите го создадоа. И сè што Ние им пропишавме е само желба за задоволството Аллахово. Но, тие за него не водат грижа вистинска. А на оние кои веруваа ќе им ја дадеме наградата нивна, а мнозинството беа расипани!

الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ
وَمَنْ يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٤﴾

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ
الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ
وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنْفَعٌ
لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ
بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٢٥﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا
النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍ
وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٢٦﴾

ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَرِهِم بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا
بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَآتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ
وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً
وَرَحْمَةً وَرَهَابِيَّةً ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ
إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَنْ رَعَاهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا
فَأَتَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ
وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٢٧﴾

28. О верници, плашете се од Аллах и верувајте во пејгамберот Негов: Он ќе ви даде од милоста Своја две награди, и ќе ви одреди светлина по која ќе одите, и ќе ви прости. Аллах е Простувач и Сомилосен!

29. А Следбениците на Книгата нека знаат дека ништо не можат да постигнат од добрината Аллахова, и дека добрината е во рацете Аллахови, и Он ја дава кому сака. А Аллах е Поседник на добрината голема!

ЕЛ-МУЦАДЕЛЕ (Расправа) LVIII

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Аллах, секако, го слушна зборот на таа која расправаше со тебе за мажот нејзин и која се жалеше на Аллах. Аллах ја слушна расправата ваша. Аллах, навистина, е Слушач и Гледач!

2. Оние меѓу вас кои ќе прават зихар на жените свои, тие не им се мајките нивни, а мајките нивни се само оние кои ги родија... зборуваат, секако, тешки зборови. А Аллах, навистина, е Помилувач и Простувач!

3. А оние кои прават зихар кон жените свои, а потоа ќе се вратат кон она што го рекоа, треба да ослободат роб пред да се состанат со нив. Ете, тоа ви се

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَآمِنُوا بِرُسُولِهِ
يُؤْتِكُمْ كَفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَجْعَلْ لَكُمْ نُورًا
تَمْشُونَ بِهِ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٨﴾

لَيْسَ لَكُمْ أَهْلُ الْكِتَابِ إِلَّا يَقْدِرُونَ
عَلَى شَيْءٍ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ
يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢٩﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي
إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا إِنَّ اللَّهَ
سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿١﴾

الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْكُمْ مِنْ نِسَائِهِمْ مَا هُنَّ
أُمَّهَاتُهُمْ إِنْ أُمَّهُتُهُمْ إِلَّا الَّتِي وَلَدْنَهُمْ
وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًا
وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُوفٌ غَفُورٌ ﴿٢﴾

وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا
فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَّا ذَلِكَ كُرْ تَوْعُظُونَ
بِهِ وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٣﴾

советува. Аллах е Известен за она што го работите!

4. А оној кој не ќе може, па нека пости два месеца еден-за друг пред да се состанат. А ако тоа некој не може, нека нахрани шеесет сиромаси. Ете, тоа за да верувате во Аллах и во Пејгамберот Негов. Ете, тоа се границите Аллахови. А за неверниците, пак, има казна болна!

5. Оние кои му се спротиставуваат на Аллах и на Пејгамберот Негов ќе бидат осрамотени како што се осрамотени оние пред нив. Ние објавивме, секако, ајети јасни. А за неверниците има, пак, срамна казна!

6. На Денот во кој Аллах ќе ги збере сите па ќе ги извести за она што го работеа. Аллах тоа го преброи и тие тоа го заборавија. Аллах, секако, е Сведок за сè!

7. Не виде ли дека Аллах, навистина, го знае сè она што е на небесата и на Земјата? Нема доверлив состанок меѓу тројца а Он да не е четвртиот; нема ни меѓу петмина а Он да не е шестиот; ниту помалку ниту повеќе од тоа, а Он да не е со нив и каде било да се! Потоа ќе ги извести за она што го работеа

فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ
أَنْ يَتَمَاسَّ أَفَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ فَاِطْعَامُ سِتِّينَ مِسْكِينًا
ذَلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ. وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ
وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤﴾

إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ كُنُوا كَمَا كُنْتُمُ الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِهِمْ. وَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ يَتَذَكَّرُ فِيهَا الْكَافِرِينَ
عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿٥﴾

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا
أَخَصُّهُ اللَّهُ وَنَسُوهُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
شَهِيدٌ ﴿٦﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ
وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا آدْنَى مِنْ ذَلِكَ
وَلَا أَكْثَرُ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا ثُمَّ يُنَبِّئُهُمُ
بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧﴾

на Денот суден. Аллах, навистина, знае сè!

8. Не ги виде ли оние на кои им се забрануваше да се состануваат тајно, потоа се вратија кон она што им беше забрането; се состануваат тајно заради грев и непријателство и непослушност кон пејгамберот. И кога ти доаѓаат ти упатуваат поздрав онака како што Аллах не те поздравил, а во себеси си зборуваат: “Па, Аллах не не казнува за она што го зборуваме!” Цехеннемот, во кој ќе бидат фрлени, е доста за нив! Е, само колку лошо свратилиште е тоа!

9. О верници, кога ќе се состанувате не состанувајте се тајно за грев, и непријателство и непослушност на пејгамберот, туку состанувајте се за добротинство и богобојазливост. Плашете се од Аллах кај кого, токму, ќе се зберете!

10. Состанувањето тајно, навистина, е една од шејтанските работи: само да се вознемират оние кои веруваат. Тоа во ништо не ќе им наштети, освен со одобрението Аллахово. Па, врз Аллах нека се потпираат верниците!

11. О верници, кога ќе ви се рече: “Направете места, таму

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ هَوَّاءَ عَنِ النَّجْوَى ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا هُوَ
عَنْهُ وَيَتَنَجَّوْنَكَ يَا أَيُّهَا الْعَدُوْنَ وَمَعْصِيَتِ
الرَّسُولِ وَإِذَا جَاءُوكَ حَيَّوْكَ بِمَا لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ اللَّهُ
وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ
حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ يَصَلُّونَهَا فَيَنْسِفُ الْمَصِيرُ ﴿٨﴾

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا تَنَجَّيْتُمْ فَلَا تَتَنَجَّوْا يَا أَيُّهَا
الْعَدُوْنَ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَتَتَجَّوْا بِالْبِرِّ وَالْتَّقْوَى
وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٩﴾

إِنَّمَا النَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزُبَ الَّذِينَ ءَامَنُوا
وَلَيْسَ بِضَارِهِمْ شَيْئًا إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا

каде што се држат состаноци, на другите... та, и вам Аллах ќе ви пушти место!” А ако се рече: “Станете па, станете! Аллах ќе ги воздигне меѓу вас оние кои веруваат и на оние на кои им е дадено знаење, кои се на повисоки степени. Аллах, навистина, е Известен за она што го работите!

12. О верници, кога ќе се состанете со пејгамберот, поделете садака пред да се состанете со него. Ете, тоа, секако, е подобро и почисто за вас! А ако, пак, немате... па, Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

13. Се плашите ли, пред состанувањето со него, да дадете садака? Па, ако тоа не го направите, а Аллах ви прости, тогаш, намаз извршувајте и зекат давајте и бидете послушни и на Аллах и на пејгамберот Негов. Аллах е Известен за она што го работите!

14. Не ги виде ли оние кои се спријателија со народот, а на кој Аллах се налути? Оние не се ваши а не се и нивни. А се колнат за лагата, знаејќи!

15. Аллах им подготви жешка казна. Е, само колку е лошо она што го работеа!

فِ الْمَجَالِسِ فَأَنشُرُوا فَيُفْضَحَ اللَّهُ لَكُمْ
وَإِذَا قِيلَ أَنشُرُوا فَأَنشُرُوا يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ
ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ
وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١١﴾

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نَجَّيْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدِ مُوَابِّينَ يَدَى
بَحْرِكُمْ صَدَقَةٌ ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَطْهَرُ فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا
فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢﴾

ءَأَشْفَقْتُمْ أَنْ تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَى بَحْرِكُمْ صَدَقَتٍ
فَإِذْ لَمْ تَفْعَلُوا وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ
وَءَاتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَاللَّهُ
خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٣﴾

﴿١٤﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
مَّا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ وَيَحْلِفُونَ عَلَى الْكَذِبِ
وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٥﴾

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾

16. Ги земаат заклетвите свои како штит, па така, одвраќаат од Аллаховиот пат. И за нив има казна срамна.

17. Не ќе им користат ни имотите нивни, ни децата нивни, кај Аллах, во ништо. Оние се жители на огнот, и во него за навек ќе останат!

18. На Денот кога Аллах сите ќе ги оживи: ќе се колнат во Него како вам што ви се колнат, сметајќи дека тоа ќе им користи во нешто. Не, лашковци се, навистина!

19. Шејтанот изнајде начин како да ги совлада, па така, ги натера да го забораваат споменувањето на Аллах. Тие се странка на Шејтанот. Да, странката на Шејтанот е онаа која губи.

20. Оние кои, навистина, Му се спротиставуваат на Аллах и на пејгамберот Негов... тие ќе бидат, токму, најпонижените!

21. Аллах пропиша: “Јас и пејгамберите Мои ќе победиме, сигурно!” Аллах, навистина, е Јак и Силен!

22. Не ќе најдеш луѓе кои веруваат во Аллах и во Денот суден да се дружат со оние кои се против Аллах и пејгамберот

اتَّخَذُوا اٰيمَنَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللّٰهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٦﴾

لَنْ نُّقِنِّي عَنْهُمْ اَمْوَالَهُمْ وَلَا اَوْلَادُهُمْ مِنَ اللّٰهِ شَيْئًا اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خٰلِدُونَ ﴿١٧﴾

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللّٰهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ وَيَحْسَبُونَ اَنَّهُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ اَلَا اِنَّهُمْ هُمُ الْكٰذِبُونَ ﴿١٨﴾

اَسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطٰنُ فَاَنسٰهُمْ ذِكْرَ اللّٰهِ اُولٰٓئِكَ حِزْبُ الشَّيْطٰنِ اَلَا اِنَّ حِزْبَ الشَّيْطٰنِ هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿١٩﴾

اِنَّ الَّذِيْنَ يَحٰذِرُوْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهُ اُولٰٓئِكَ فِي الْاٰذٰلِیْنَ ﴿٢٠﴾

كَتَبَ اللّٰهُ لَاَغْلِبَ اَنَا وَرُسُلِيْ اِنَّ اللّٰهَ قَوِیُّ عَزِیْزٌ ﴿٢١﴾

لَا يَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ يُوَادُّوْنَ مَنْ حٰذَا اللّٰهُ وَرَسُوْلَهُ وَلَوْ كَانُوْا

Негов: било да се тоа предците нивни, синовите нивни или браќата нивни или роднините нивни. Во срцата нивни го впиша верувањето и ги оспособи со Духот од страна Негова, и Он ќе ги воведе во бавчите ценнетски низ кои реки течат, и во нив за навек ќе останат! И Аллах ќе биде задоволен од нив а и оние ќе бидат задоволни од Него. Ете, тоа е странката на Аллах. Да, странката на Аллах, навистина, е онаа која победува!

ЕЛ-ХАШР (Протерување) LIX

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Аллаха го слави и она што е на небесата и она што е на Земјата. Он е Силен и Мудар!

2. Он е оној кој ги изведе оние кои не веруваат меѓу Следбениците на Книгата од домовите нивни при првото протерување. Вие и не помислувате дека ќе си отидат. А тие, всушност, помислуваа дека тврдините нивни ќе ги заштитат од Аллах. Па, така, Аллах им даде казна отаде од каде што не се надеваа. И Он во срцата нивни внесе страв: ги рушеа домовите свои и со рацете свои и со рацете на верниците. Тогаш, земете ука, о островидни!

أَبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ
أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ
الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِنْهُ وَيَدُ خَلْقِهِمْ
جَنَّتْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ
أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٢٢﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾

هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ
مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا
وَوَدَّوْنَ أَنْ هُمْ مَا نَعْتُهُمْ خُصُوفُهُمْ مِنَ اللَّهِ
فَأَنزَلْنَاهُمْ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ
فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ
وَأَيْدِ الْمُؤْمِنِينَ فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ ﴿٢﴾

3. А Аллах да не им пропише-ше прогонство, ќе ги казнеше на овој свет, сигурно! А на Ахирет за нив има казна огнена!

4. Ете, тоа е заради тоа што се одвоија и од Аллах и од пејгамберот Негов. И секој оној кој прави раздор во однос на Аллах... па, Аллах, навистина, е Строг Казнувач!

5. Урмите што ги посековте или што ги оставивте да стојат врз корените нивни...тоа го направивте со одобрението Аллахово за да ги уплашите расипаните!

6. Сè она што Аллах направи за да стигне пленот до пејгамберот Негов... вие не ги впрегнавте за тоа ни коњите, ни камилите... туку Аллах им донесува власт на пејгамберите над кого сака, а Аллах, секако, е Кадар за сè!

7. Сè она што Аллах направи да стигне пленот до пејгамберот Негов од жителите на градот па... тоа му припаѓа на Аллах, и на пејгамберот, и на ближните, и на јетимите, и на сиромашните, и на патниците... да не би поминувало од раце в раце на богатите меѓу вас. А она што ќе ви го даде пејгамберот - прифатете го, а она што ќе ви го забрани - забранете го! Плашете се од

وَلَوْلَا أَن كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ لَعَذَّبُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ ﴿٢﴾

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ. وَمَن يُشَاقِ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٣﴾

مَا قَطَعْتُم مِّن لِّينَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً عَلَىٰ أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيُخْرِىَ الْفَاسِقِينَ ﴿٤﴾

وَمَا آفَاءَ اللَّهِ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِن خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَىٰ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٥﴾

مَا آفَاءَ اللَّهِ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ كَنَّا لَا يَكُونُ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنكُمْ وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٦﴾

Аллах! Аллах, навистина, е Жесток Казнувач!

8. Им припаѓа на сиромашните мухацири кои се истерани од домовите свои и од имотите свои, тежнеејќи кон задоволството и добрината Аллахова; и кои го помагаат Аллаха и пејгамберот Негов. Оние, токму, се искрените!

9. И оние кои ја спремаа Медина за живот и за иман уште пред нив: кои ги сакаа оние што се иселија кај нив, и кои не наоѓаат во градите нивни никаква потреба од она што им е дадено, зашто ги сакаат повеќе од самите себеси, иако кај нив има недостиг! А оние кои ќе се сочуваат од лакомост, па оние, токму, се спасените!

10. Оние кои дојдоа по нив, зборуваат: “Господаре наш, прости ни, нам и на браќата наши, и на оние кои ни претходеа во иманот, а срцата наши, пак, сочувај ги од злоба, кон оние кои веруваат. Господаре наш, Ти си, навистина, Сочувствителен и Сомилосен!”

11. Не ги гледаш ли оние кои дволично се однесуваат како им зборуваат на браќата свои што не веруваат меѓу Следбениците

لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿٨﴾

وَالَّذِينَ نَبَّأُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُخَيِّتُونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٩﴾

وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٠﴾

﴿١١﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَیْنٌ أَخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نَطِيعُ فِیْكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ

на Книгата: “Ако бидете истерани и ние со вас, сигурно, ќе излеземе и никојпат никому против вас нема да бидеме послушни, а ако, пак, бидете нападнати, ќе ви помогнеме, сигурно! А Аллах сведочи дека се тие лашковци, навистина!

12. А ако, пак, бидат истерани, не излегуваат со нив, а ако бидат нападнати, не им помагаат; а ако, пак, им помогнат, ќе побегнат, сигурно! И потоа ќе останат беспомошни!

13. Повеќе стравуваат од вас, во градите свои, отколку од Аллах. Ете, тоа се луѓе кои, навистина, не разбираат!

14. Тие заедно се борат против вас само во градовите утврдени или зад ѕидовите. Јачината своја ја покажуваат само едникон-други. Помислуваш дека се сложни, а срцата пак им се разединети. Ете, заради тоа што се луѓе кои не сфаќаат, навистина!

15. Слични се на оние пред нив, не многу далеку, кои непосредно ги вкусија последиците на постапката своја: за нив, меѓутоа, има казна болна!

16. Слични се на Шејтанот кога ќе му рече на човекот: “Не верувај!” И бидејќи не ќе верува,

قُولْتُمْ لِنَصْرَتِكُمْ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١١﴾

لَئِنْ أَخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُونَهُمْ وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ لَيُولَّيْ
الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يَنْصُرُونَ ﴿١٢﴾

لَأَنْتُمْ أَشَدُّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ
ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٣﴾

لَا يُقَاتِلُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قُرَى مُحَصَّنَةٍ
أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ
جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّىٰ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ
قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٤﴾

كَمَثَلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهُمْ
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٥﴾

كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ
قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ

ќе рече: “Јас сум, навистина, далеку од тебе. Да, јас се плашам од Господарот на световите!”

17. И двајцата ќе бидат казнети; во огнот ќе останат за навек, навистина! Ете, тоа е казната за зулумџарите!

18. О верници, плашете се од Аллах, и секој човек нека го погледа она што го направил за утре! Плашете се од Аллах. Аллах, навистина, е Известен за она што го работите!

19. И немојте да бидете како оние кои заборавија на Аллах... та, самите на себеси заборавија. Онаквите, токму, се расипаните!

20. Не се еднакви жителите на огнот и жителите на Џеннетот. Жителите на Џеннетот, токму, се победниците!

21. Кога овој Кур’ан би го објавиле на некое брдо... ќе го видиш брдото како ќе се здроби, плашејќи се од Аллах. Ете, тоа се примерите кои Ние ги изнесуваме за луѓето да размислуваат!

22. Он е Аллах! Нема друг бог освен Него; Зналец на видливото и невидливото. Он е Милостив и Сомилосен!

23. Он е Аллах! Нема друг бог освен Него! Владар, Свет, Спасител, Миролубив, Заштитник,

رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٦﴾

فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا
وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴿٦٧﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرَ
نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ
خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٦٨﴾

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنسَاهُمْ أَنفُسَهُمْ
أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٦٩﴾

لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ
أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٧٠﴾

لَوْ أَنزَلْنَاهُذَا الْقُرْآنَ عَلَىٰ جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُ خَشِيعًا
مَّتَّصِدًا غَايِنًا خَشِيَةَ اللَّهِ وَيَلَاكَ الْأَمْثَلُ
نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٧١﴾

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ السَّلَامُ
وَالشَّهَادَةُ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿٧٢﴾

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقَدُّوسُ
السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهِيمُ الْمُزِيلُ الْجَبَّارُ

Силен, Моќен, Горд! Славен
нека е Аллах, високо над она
што Му го здружуваат!

24. Он е Аллах! Создател,
Творител, Обликувач! Најуба-
вите имиња се - Негови! Него го
слави и она што е на небесата и
она што е на Земјата! Он е Си-
лен и Мудар!

ЕЛ-МУМТЕХИНА (Проверена) LX

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. О верници, не земајте ги
непријателите Мои и непри-
јателите ваши за пријатели! А
не покажувајте им и наклоност!
Тие, секако, не веруваат во она
што ви дојде од вистината. Го
истеруваат и пејгамберот и вас
заради тоа што верувате во Ал-
лах, Господарот ваш. Ако, пак,
вие излезете, борејќи се на Мо-
јот пат, барајќи го задоволост-
вото Мое, покажувајќи им нак-
лоност - тајно! Јас најдобро го
знам она што го криевте и она
што го обелоденувавте. А оној
меѓу вас што ќе го направи тоа...
да, скршнал по лошиот пат!

2. А, ако најдете на нив, ста-
нуваат непријатели ваши и ви
даваат со рацете свои и со

الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ
عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٢٤﴾

هُوَ اللَّهُ الْخَلِيقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ
الْحُسْنَى يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٥﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ
تَلْقَوْنَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ
مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ
رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَادًا فِي سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ
مَرْضَاتِي تُسِرُّونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ
وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ
السَّبِيلِ ﴿١﴾

إِنْ يَشْفَقْكُمْ يَكُونُوا كَالْعَدَاءِ وَيَتَّبِعُوا الْيَتِيمَ
أَيْدِيَهُمْ وَالسِّنَنَهُمْ بِالسُّوءِ وَوَدُّوا لَوْ كَفَرُوا ﴿٢﴾

јазиците свои зло и одвај чекаат да станете неверници!

3. Не ќе ви користат ниту роднините ваши, ниту децата ваши на Денот суден. Аллах ќе ве одвои едниоддруги. Аллах го гледа она што го работите!

4. Во Ибрахим и оние што беа со него имавте, навистина, добар пример. Кога му рекоа на народот свој: “Ние сме далеку од вас, навистина, и од она што, освен Аллах, го обожавате. Ние не ви веруваме. Меѓу вас и меѓу нас, меѓутоа, има непријателство и омраза, засекогаш! Сè додека не верувате во Аллах, Единствениот” - освен зборовите на Ибрахим до бабо му: “Ќе барам да ти се прости, сигурно! Но, не можам да те заштитам од Аллах во ништо.” Господаре наш, врз Тебе се потпираме и Тебе ти се обраќаме и кон Тебе е сврати-лиштето!

5. Господаре наш, не одредувај ни сплетка кон оние кои не веруваат и прости ни, Господаре наш! Ти си, навистина, Силен и Мудар!

6. Во нив имате, секако, добар пример: за оној кој се надева во Аллах и во Денот суден, а оној кој ќе ги сврти плеките... та, Аллах, навистина, е Богат и за благодарност Достоен!

لَنْ تَنْفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ يَفْصِلُ
بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢﴾

قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ
إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَاءُ مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ
اللَّهِ كُفْرًا بِكُرْبَىٰ وَإِنَّا بَيْنَكُمْ وَالْعَدَوَّةِ وَالْبَغْضَاءِ
أَبَدًا حَتَّىٰ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحْدَهُ ۚ إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ
لَا تُشْغِرَنَّ لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ۚ
رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنْتَبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٣﴾

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَآغْفِرْ لَنَا
رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٤﴾

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ
وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٥﴾

7. Аллах, можеби, меѓу вас и оние кои ги сметате непријатели ќе одреди наклоност: Аллах е Кадар! Аллах е Простувач и Со-милосен!

8. Аллах не ви забранува, во однос на оние кои не се борат против вас и верата, и кои не ве истеруваат од домовите ваши, да им правите добро и да бидете кон нив во рамнотежен однос. Аллах, навистина, ги сака оние кои имаат рамнотежен однос!

9. Аллах, навистина, ви забра-нува, во однос на оние кои се борат против вас и против вер-ата, и кои ве истеруваат од до-мовите ваши, и кои помагаат во истерувањето ваше... да се дру-жите со нив. А оној кој ќе се дружи со таквите... па, тие се зу-лумџари!

10. О верници, кога ќе ви дојдат вернички мухацирки...па, прове-рете ги, сигурно! Аллах најдо-бро го знае верувањето нивно! А ако, пак, се уверите дека се вернички...та, не враќајте ги на неверниците! Тие не се халал за нив, а и оние не се халал за овие. И дајте им го она што го по-трошија. И немате грев со нив да се венчате кога ќе им ги дадете

عَسَى اللَّهُ أَنْ يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُمْ مِنْهُمْ مَوْدَّةً وَاللَّهُ قَدِيرٌ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٧﴾

لَا يَنْهَى اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِينِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٨﴾

إِنَّمَا يَنْهَى اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُمْ مِنْ دِينِكُمْ وَظَاهَرُوا بِإِعْزَاجِكُمْ أَنْ تَوَلَّوهُمْ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٩﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمْ الْمُؤْمِنَاتُ مِنْهُنَّ جَرَّاتٌ فَامْتَحِنُوهُنَّ اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَأَهْنَّ إِلَيْكُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَءَاتُوهُنَّ مَا أَنْفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ وَلَا تُمْسِكُوا بِعِصَمِ الْكَوَافِرِ وَسَلُّوا مَا أَنْفَقْتُمْ وَلَيْسَ لَكُمْ أَنْفَقُوا ذَلِكَ كُمْ حُكْمُ اللَّهِ بِحُكْمٍ يُبَيِّنُكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾

венчаните подароци. И многу-бошките не задржувајте ги, и барајте го она што го потрошија, а и тие нека го бараат она што го потрошија. Ете, тоа ви е одлуката на Аллах. Он решава меѓу вас! Аллах е Зналец и Мудар!

11. А ако некоја од жените ваши се сврти кон неверниците, па ако се случи вие да стапите во борба со нив, тогаш, дајте им слично на она што им е дадено на жените од оние кои се свртија. Плашете се од Аллах во кого вие, токму, верувате.

12. О пејгамберу, кога ќе ти дојдат верничките да ти положат заклетва: - дека ништо на Аллах нема да Му здружуваат, дека нема да крадат, дека нема да прават блуд, дека нема да ги убиваат децата свои, дека нема да измислуваат клевети, дека туѓите деца се нивни, дека нема да бидат непослушни во доброто ... тогаш, прифати ја заклетвата и барај прошка за нив од Аллах. Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

13. О верници, не пријателувајте со народот врз кого Аллах се разлуту. Тие, навистина, изгубија надеж во Ахирет како

وَأَن مَّا تَكُونُ شَيْءٌ مِّنْ أَزْوَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعَاقِبَتُهُمْ
فَمَا تَوَالَّذِينَ ذَهَبَتْ أَزْوَاجُهُمْ مِّثْلَ مَا أَنْفَقُوا
وَأَقْرَأَ اللَّهُ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾

يَأْتِيهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يَبَايَعُكَ
عَلَى أَنْ لَا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقْنَ
وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ
بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ
وَلَا يَعْصِيَنَّكَ فِي مَعْرُوفٍ فَبَايَعَهُنَّ
وَأَسْتَغْفِرُ لهنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ
اللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَسْؤُا مِنَ الْآخِرَةِ كَمَا يَبِيسُ
الْكُفَّارُ مِنَ أَصْحَابِ الْقُبُورِ ﴿١٣﴾

што неверниците изгубија надеж
во жителите на мезарите!

ЕС-САФФ (Редови) LXI

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. И она што е на небесата и
она што е на Земјата - Аллаха
го слави! Он е Силен и Мудар!

2. О верници, зошто го збору-
вате она што не го работите?

3. Е, само колку е гласно кај
Аллах кога го зборувате она
што не го работите!

4. Аллах, навистина, ги љуби
оние кои се борат на Неговиот
пат во редови како да се, токму,
бедеми зацврстени!

5. И кога Муса му рече на
народот свој: “О народе мој,
зошто ме казнувате кога веќе
знаете дека сум ви, навистина,
Аллахов пејгамбер?” И бидејќи
скршнаа настрана Аллах даде да
скршнат и срцата нивни. Аллах
не го упатува народот раси-
пнички!

6. И кога Иса, синот на Мер-
јем, рече: “О синови Израилови,
јас сум ви, навистина, Аллахов
пејгамбер, да го потврдам од
Теврат она што е меѓу моите
раце, и да донесам радосница за
пејгамберот што ќе дојде по
мене, чие име ќе му биде Ахмед.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبِّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ
مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٢﴾

كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا
مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٣﴾

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ
صَفًّا كَانَهُمْ بَنِينَ مَرْصُوصِينَ ﴿٤﴾

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَنْقُورِلَمْ تَوَدُّونَنِي
وَقَدْ تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ فَلَمَّا
زَاغُوا أَزَاعَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٥﴾

وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَتَّبِعُوا إِلَهُي رَبِّي إِلَهُ
إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيِ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ
يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا
هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٦﴾

И бидејќи им дојде со јаснотии, рекоа: “Ова е волшебништво јасно!”

7. А кој е поголем зулумкар од оној кој фрла лага врз Аллах а кој е повикан кон Исламот? Аллах не го упатува народот зулумкарски!

8. Оние посакуваат да ја угаснат светлината Аллахова со устите свои. А Аллах ја надополнува светлината Своја, и покрај тоа што го презираат неверниците!

9. Он го испраќа пејгамберот Свој, со Патоказ и со вера вистинска, за да ја изрази над сите други вери, и покрај тоа што го презираат многубошците!

10. О верници, да ви укажам ли на трговијата која ќе ве спаси од казната болна?

11. Верувајте и во Аллах и во пејгамберот Негов и борете се на Аллаховиот пат и со имотите ваши и со животите ваши! Ете, тоа е подобро за вас... само ако знаете!

12. Он ќе ви прости за гревовите ваши и Он ќе ве воведе во бавчите деннетски низ кои реки течат, и во живеалишта убави

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعَى
إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٧﴾

يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ
وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٨﴾

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ
عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٩﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَى تَجْرِيفٍ يُجِيرُكُمْ
مِنْ عَذَابِ الْهِمِّ ﴿١٠﴾

تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ
وَأَنْفُسِكُمْ ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١﴾

يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ وَمَسْكِنٌ طَيِّبٌ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ
ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢﴾

меѓу бавчите на Адн. Ете, тоа е победа голема!

13. И други работи што ги сакате: Помошта е од Аллах а и победата блиска. И зарадувај ги верниците!

14. О верници, бидете поддржници Аллахови како, кога им рече синот на Мерјем на Другарите: “Кој ќе биде заради Аллах поддржник Мој?” Рекоа: “Ние сме поддржници на Аллах.” И, ете, така поверува една дружина меѓу синовите Израилови, а една дружина, пак, не поверува. И: оние кои веруваа Ние ги потпомогнавме против непријателите нивни и, ете, станаа победници!

ЕЛ-ЏУМ’А (Џума) LXII

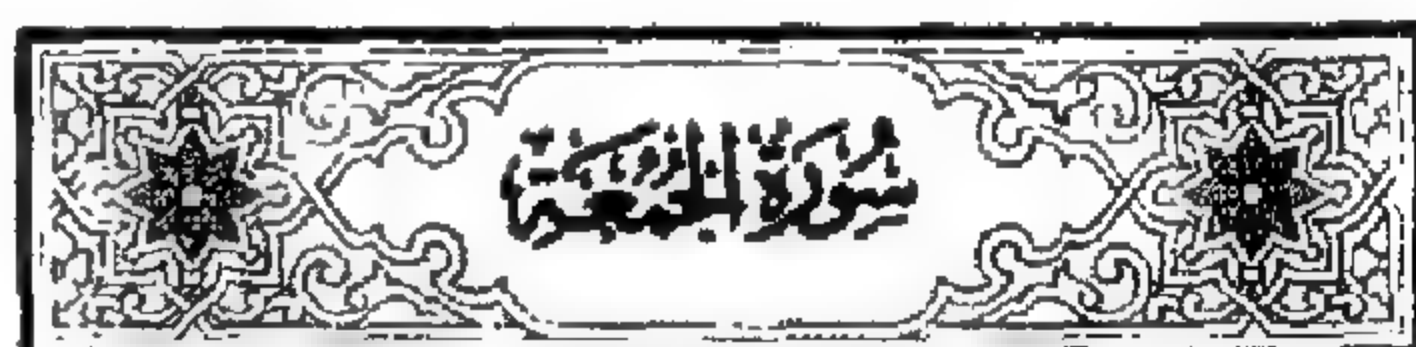
Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. И она што е на небесата и она што е на Земјата - Аллага го слави, Владарот, Светиот, Силниот и Мудриот!

2. Меѓу незнабошците Он испрати пејгамбер од нив: да им ги кажува ајетите Негови, и да ги очисти, и да ги поучи и во Книгата и во Мудроста, иако порано беа скршнати во заблуда очигледна!

وَأُخْرَىٰ تُحِبُّونَهَا نَصْرٌ مِّنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ
وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا أَنصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى
ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ
نَحْنُ أَنصَارُ اللَّهِ فَنَامَنَّا طَائِفَةٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ
وَكَفَرَتْ طَائِفَةٌ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ
فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ ﴿١٤﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَسْبِيحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ الْمَلِكِ
الْقَدُّوسِ الْقَهْمِزِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾

هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُوْلًا مِّنْهُمْ يَتْلُو
عَلَيْهِمْ ءَايٰتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ
وَإِنْ كَانُوا مِن قَبْلُ لَفِي ضَلٰلٍ مُّبِينٍ ﴿٢﴾

3. И на други меѓу нив кои уште не им се приклучија... Он е Силен и Мудар!

4. Ете, тоа е добрината Аллахова што ја дава кому Он сака. Аллах е Поседник на добротија неизмерна!

5. Примерот на оние кои го понесоа Теврат, а потоа го напуштија, е како примерот на магаре кое носи книги. Е, само колку е лош за луѓето народот кој ги сметаше за лажни ајетите Аллахови! Аллах не го упатува народот зулумкарски!

6. Кажи: “О Евреи, ако замислувате дека сте пријатели на Аллах за разлика од другите луѓе, тогаш, посакајте ја смртта ако сте искрени!”

7. Никогаш не ќе ја посакуваат токму заради она што го направија рацете нивни. Аллах најдобро ги знае зулумкарите!

8. Кажи: “Смртта од која бегате... па, ќе ве стигне, навистина! Потоа ќе бидете вратени кон Зналецот на тајното и јавното, па така, ќе ве извести за она што го работевте!”

وَالْآخَرِينَ مِنْهُمْ لَنَأْبِلِحُقُوبُهُمْ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢﴾

ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ
ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٣﴾

مَثَلُ الَّذِينَ حُمِلُوا التَّوْرَةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ
الْجِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ
كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظَّالِمِينَ ﴿٤﴾

قُلْ يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِنْ رَعَيْتُمْ أَنفُسَكُمْ
أَوَّلِيَاءَ لِلَّهِ مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمْنُوا الْوَتَّ
إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٥﴾

وَلَا يَتَمَنَّوْنَهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٦﴾

قُلْ إِنْ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ
مُلَاقِيكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلِّيِّ الْعَلِيِّ
وَالشَّهَادَةُ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٧﴾

9. О верници, кога ќе се повика на намаз во петок...па, побрзајте кон споменувањето на Аллах, и оставете ја купопродажбата. Ете, тоа е подобро за вас само да знаете!

10. А кога намазот ќе се изврши... па, растурете се по земјата и барајте од добрината Аллахова, и споменувајте го Аллаха, многу, за да бидете спасени!

11. А кога ќе видат нешто од трговијата или од веселба некаква, се расфрлаат и те оставаат, стоејќи. Кажи: “Нема добро кај Аллах ни од веселбата ни од трговијата. Аллах меѓу снабдувачите е најдобриот Снабдувач!”

ЕЛ-МУНАФИКУУН (Дволични) LXIII

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Кога ти дојдоа дволичните ти зборуваа: “Сведочиме дека си, навистина, Аллахов пејгамбер.” А Аллах знае дека си ти Негов пејгамбер! А Аллах, пак, сведочи дека дволичните се лашковци!

2. Заклетвите нивни ги земаат за штит, па оддалечуваат од Алаховиот пат. Навистина,

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ
الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ
ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١﴾

فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ
وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا
لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٢﴾

وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا انفَضُّوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ
فَإِذَا قُلْنَا مَاعِنَدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ اللَّهِوِ وَمِنَ التِّجَارَةِ
وَاللَّهُ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿٣﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ
وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ
لَكَاذِبُونَ ﴿١﴾

اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢﴾

колку е лошо она што го работат!

3. Ете, тоа е заради тоа што веруваа а потоа не веруваа: па, се запечатија срцата нивни и не сфаќаа.

4. А кога ќе ги видиш телата нивни те вчудоневидуваат, а кога, пак, ќе прозборат нешто, го слушаш говорот нивни: како да се дрва потпрени, мислејќи дека секој глас е против нив. Ете, тоа се, токму, непријатели: внимавај на нив! Аллах нека ги отепе! Па, каде кинисуваат?

5. А кога ќе им се рече: “Дојдете! Аллаховиот пејгамбер ќе бара прошка за вас!” - ги тресат главите свои и ги гледаш како се оддалечуваат. Токму се горделивите!

6. Сеедно е: да бараш или да не бараш прошка за нив - Аллах не ќе им прости. Аллах, навситина, не го упатува народот расипнички!

7. Тие, токму, зборуваат: “Не делете им на оние кои се крај пејгамберот Аллахов за да се оддалечат!” Ризниците и на небесата и на Земјата се Аллахови, но, ете, дволичните не сфаќаат.

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ
فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٢﴾

وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ وَإِنْ يَقُولُوا
تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ كَأَنَّهُمْ خَشَبٌ مُّسْتَنْدٌ يُّخْسَبُونَ كُلَّ
صَٰحِحَةٍ عَلَيْهِمْ هُمْ الْعُدُوّ فَاحْذَرُوهُمْ قَتَلَهُمُ اللَّهُ
أَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٣﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَّوْا
رُءُوسَهُمْ وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُمْ مُّسْتَكْبِرُونَ ﴿٤﴾

سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ
لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الْفَٰسِقِينَ ﴿٥﴾

هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلَىٰ مَنْ عِندَ
رَسُولِ اللَّهِ حَتَّىٰ يَنْفَضُوا وَلِلَّهِ خَزَائِنُ السَّمٰوٰتِ
وَالْأَرْضِ وَلَٰكِنَّ الْمُنٰفِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٦﴾

8. Тие, токму, зборуваат: “Ако бидеме вратени во Медина по-силниот ќе го натера послабиот, сигурно! Моќта му припаѓа на Аллах, и на пејгамберот Негов, и на верниците, но, ете, дволичните не знаат!

9. О верници, нека не ве одвратат од споменувањето на Аллах ни имотите ваши ни децата ваши. А кој тоа ќе го направи... па, онаквите се поразени!

10. И делете од ‘рскот што Ние ви го дадовме пред да му дојде некому смрт, па да рече: “Господаре мој, е, кога би ме задржал барем малку, па да давам садака и да бидам меѓу добрите!?”

11. Кога некому ќе му дојде крајот Аллах сигурно не ќе го продолжи животот негов. Аллах е Известен за она што го работите

يَقُولُونَ لَئِنْ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ
أَعَزُّ مِنَّا الْأَذَلَّ وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ
وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ
وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ
ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٩﴾

وَأَنفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ
الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ
فَأَصَدَّقَ وَأَكُنْ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٠﴾

وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا
وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١١﴾

ЕТ-ТЕГАБУН (Меѓусебна измама) LXIV

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. И она што е на небесата и она што е на Земјата - Аллаха го слави! Власта е - Негова! И благодарноста - Нему Му припаѓа. Он е Кадар за сè!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَسْبِيحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ
وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾

2. Он е Оној кој ве создаде: Меѓу вас има верници а има и неверници. Аллах го гледа она што го работите!

3. И небесата и Земјата ги создаде со вистина и ве обликува, давајќи ви најличен облик. Свртилиштето е - кон Него!

4. Он го знае и она што е на небесата и она што е на Земјата, Он го знае и она што го криете и она што го обелоденувате. Аллах го знае она што го кријат градите!

5. Нели ви дојде кажувањето за оние кои не веруваа од порано па ги вкусија последиците од постапката своја... ? И за нив има казна болна!

6. Ете, тоа е зашто им доаѓаа пејгамберите нивни со јаснотии, па зборуваа: “Човек ли да не упатува?” Па, не веруваа и ги вртеа плеките. А на Аллах не Му треба ништо. А Аллах е Богат и за благодарност Достоен!

7. Оние кои не веруваат мислат дека нема да бидат проживеани. Кажи: “Да, се колнам Господарот мој ќе ве оживи, сигурно, и ќе ве извести за она

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ
وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١﴾

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ
صُورَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿٢﴾

يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ
وَمَا تُعْلِنُونَ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٣﴾

الْمَ يَأْتِكُمْ نَبَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ
فَذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤﴾

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا
أَبَشِرْهُمْ هُدًى وَنَارًا فَكَفَرُوا وَتَوَلَّوْا وَاسْتَغْنَى
اللَّهُ وَاللَّهُ غَفِيٌّ حَمِيدٌ ﴿٥﴾

زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُغْنَىٰ عَنْهُمْ قَوْلُ بَنِي وَرِيٍّ لِّتُبَعْنَ
ثُمَّ لَنُنَبِّئَنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٦﴾

што го работевте, сигурно! Тоа за Аллах, секако, е лесно!

8. Па, верувајте во Аллах и во пејгамберот Негов и во светлината што Ние ја објавивме. Аллах е Известен за она што го работите!

9. Денот во кој Он ќе ве збере - Денот на собирањето - ете, тоа е Ден на измама меѓусебна. А оној кој верува во Аллах и кој работи добро... ќе ги отстрани од него лошите дела негови, и ќе биде воведен во бавчите ценетски низ кои реки течат; и во нив за навек ќе останат. Ете, тоа е победа голема!

10. А оние кои не веруваат и кои ги сметаат за лажни ајетите Наши... онаквите се жители на огнот и во него за навек ќе останат. Е, само колку лошо свратилиште е тоа!

11. Никаква неволја не се случува без одобрението Алхово. Оној кој верува во Аллах го упатува своето срце. Аллах знае сè!

12. Бидете послушни и на Аллах и на пејгамберот Негов! Па, ако ги свртите плеќите... пејгамберот Наш е задолжен само да извести јасно!

فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ، وَالنُّورِ الَّذِي أَنْزَلْنَا
وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٨﴾

يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذَلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ وَمَنْ يُؤْمِنْ
بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ، وَيُدْخِلْهُ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٩﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَكْذِبُ الْوَيْلَاتِ إِنَّا أُولَئِكَ
أَصْحَابُ النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَلَيْسَ
الْمُصِيرُ ﴿١٠﴾

مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَمَنْ يُؤْمِنْ
بِاللَّهِ يَهْدِ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ عَلَيْهِ ﴿١١﴾

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِن تَوَلَّيْتُمْ
فَإِنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿١٢﴾

13. Аллах! Нема друг бог освен Него! И врз Аллах, тогаш, нека се потпираат верниците!

14. О верници, меѓу жените ваши и меѓу децата ваши имате непријатели. Внимавајте, тогаш! А ако, пак, ги помилувате и поминете преку тоа и ако им простите... та, Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

15. И имотите ваши и децата ваши се искушение, навистина! Кај Аллах наградата е најголема!

16. Плашете се, тогаш, од Аллах! Слушајте онолку колку што можете; бидете послушни и делете добро заради вас самите! А оној кој се чува себеси од лакомост... онаквите, токму, се спасените!

17. А ако на Аллах Му дадете добар заем, Он ќе ви го удвои и Он ќе ви прости. Аллах е Благодарен и Благ!

18. Зналец на тајното и јавното, Силен и Мудар!

АТ- ТАЛАК (Развод на брак) LXV

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. О пејгамберу, кога ќе се разведете со жените, разведете ги за време на иддетот нивни и, иддетот нивни, сметајте го. Плашете се од Аллах

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٣﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنِّ مِنْ أَرْوَاحِكُمْ
وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوٌّ لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ
وَإِنْ تَعَفَوْا وَتَصَفَحُوا وَتَغْفِرُوا
فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٤﴾

إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ
وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾

فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَسْمِعُوا وَأَطِيعُوا
وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لِأَنْفُسِكُمْ وَمَنْ يُوقِ
شَحَّ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٦﴾

إِنْ تَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يَضْعِفْهُ لَكُمْ
وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٧﴾

عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٨﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ
لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ
لَا تَخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ

Господарот ваш. Не истерувајте ги од домовите нивни, а и тие нека не излегираат; истерувајте ги само тогаш кога ќе направат очигледно срамно дело. Ете, тоа се границите Аллахови, а оној кој ќе ги премине границите Аллахови - тој, секако, себеси зулум ќе си направи. Не знаеш Аллах можеби ќе даде да се случи, по тоа, нешто друго!

2. И кога ќе дојде времето кога треба да се чека, па задржете ги учтиво или, пак, пуштете ги учтиво. И нека двајца, праведни меѓу вас, посведочат! И, заради Аллах сведочењето, извршете го! Ете, со тоа ви се советува: за оној кој верува во Аллах и во Денот суден. А оној кој се плаши од Аллах, Он ќе му изнајде излез!

3. И Он, исто така, ќе му даде 'рск од каде што не се надева. А оној кој се потпира врз Аллах - та, Он му е доста. Аллах, навистина, ја изнесува наредбата Своја. За секоја работа Аллах одреди мера.

4. А оние, меѓу жените ваши, кои изгубиле надеж во месечното прање, и ако вие се сомневате, треба да чекаат три месеци. Исто е и за оние кои уште немаат добиено месечно прање. А оние, пак, кои ќе затруднат треба да чекаат сè додека не се породат. А оној кој се

إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَحِشَةٍ مُّبِينَةٍ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ
وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي
لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا ﴿١﴾

فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ
بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهِدُوا ذَوَى عَدْلٍ مِنْكُمْ وَأَقِيمُوا
الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ذَلِكَ كُمْ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ
يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ
يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ﴿٢﴾

وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ
فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَلِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ
لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ﴿٣﴾

وَالَّتِي يَبْسُنَ مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ نِسَائِكُمْ إِنْ أَرْبَبْتُمْ
فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ وَالَّتِي لَمْ يَحِضْنَ وَأُولَئِكَ
الْأَحْمَالُ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ
يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا ﴿٤﴾

плаши од Аллах Он ќе му олесни во наредбата Своја!

5. Ете, тоа е наредбата Аллахова која Он ви ја објавува. А оној кој се плаши од Аллах, ќе му бидат простени гревовите негови и ќе му биде зголемена наградата.

6. Наредете да живеат таму каде што и вие живеете. Според можноста ваша. И не правете им никаква штета со цел да ги стесните. А ако се, пак, трудни, тогаш издржувајте ги сè додека не се породат. А ако, пак, ги дојат децата ваши, ред е да им ги дадете подароците нивни. И учтиво однесувајте се едни кон други. А ако, пак, се појават некои недоразбирања, друга жена нека го дои детето!

7. Оној кој има богатство нека троши од богатството свое, а оној чиј имот му е ограничен, нека троши од она што му го одреди Аллах. Аллах никого не оптоварува над можноста негова. По тешкотијата Аллах дава леснотија.

8. И колку градови се оглушија од наредбата на Господарот свој и на пејгамберите Негови? Да, од нив побаравме строга сметка и Ние ги казнивме со казна нечуена!

9. Па, ги вкусија последиците од постапката своја. Тежок беше крајот на постапката нивна.

ذَٰلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ إِلَيْنَا وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ
يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمْ لَهُ أَجْرًا ﴿٥﴾

أَسْكِنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ وَجَدِكُمْ وَلَا تَضَارُّوهُنَّ
لِئُضَيِّقُوا عَلَيْهِنَّ وَإِنْ كُنَّ أُولَىٰ حَمْلٍ فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ
حَتَّىٰ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَتَأْتُوهُنَّ
أُجُورَهُنَّ وَأَنْتُمْ وَأَيْتُكُم مَّعْرُوفٌ وَإِنْ تَعَاَسَ رِئْصُكُمْ
فَسَرِّضْ لَهُ أُخْرَىٰ ﴿٦﴾

لِيُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِّن سَعَتِهِ وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ
رِزْقُهُ فَلْيُفْسِقْ إِنَّمَا إِلَهُ الْكَافِرِينَ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا
إِلَّا مَا أَتَاهَا إِنَّهَا لَنَجْجُلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا ﴿٧﴾

وَكَانَ مِنْ قَرَابَةٍ عَنَّا عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ فَحَاسِبْنَهَا
حِسَابًا شَدِيدًا وَعَذَّبْنَاهَا عَذَابًا نَّكَرًا ﴿٨﴾

فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عَاقِبَةُ أَمْرِهَا خُسْرًا ﴿٩﴾

10. Аллах за нив подготви тешка казна. Плашете се од Аллах, о вие со разбир надарени, вие кои верувате, бидејќи Аллах веќе ви објави опомена,

11. пејгамбер кој ви ги кажува ајетите Аллахови јасни: за да ги изведе оние кои веруваат и кои добри дела работат од темнини во светлина, а оние, пак, кои веруваат во Аллах и кои добро работат Он ќе ги воведе во бавчи ценнетски низ кои реки течат и во нив за навек ќе останат. Да, на таквиот Аллах ќе му даде 'рск убав!

12. Аллах е Оној кој создаде седум небеса и исто толку земји. Он ја спушта наредбата меѓу нив за да знаете дека Аллах, навистина, е Кадар за сè! Да, Аллах со знаењето Свое опфаќа сè!

ЕТ-ТАХРИМ (Забрана) LXVI

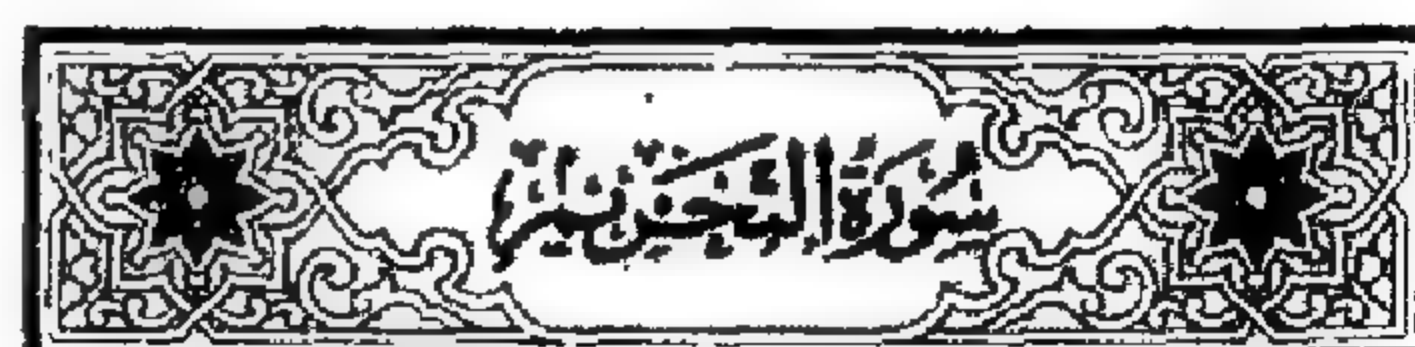
**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

1. О пејгамберу, зошто го забрануваш, настојувајќи да им се исполнат барањата на жените твои, она што Аллах ти го дозволи? Аллах е Простувач и Сомилосен!

أَعِدَّ اللَّهُ لِمَن عَدَا بَا شَدِيدًا فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ الَّذِينَ آمَنُوا قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا ﴿١٠﴾

رَسُولًا يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ لِّيُخْرِجَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَمَن يُؤْمِن بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لِمُرْزَقًا ﴿١١﴾

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَنْزِلُ الْأَمْزِجِينَ لِنَعْلَمَنَّ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿١٢﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبْتَغِي مَرْضَاتَ أَزْوَاجِكَ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١﴾

2. Да, Аллах ви пропиша како да ги оправдаде заклетвите ваши. Аллах е Пријател ваш! Он е Зналец и Мудар!

3. И кога пејгамберот тајно ќе проговори со некоја од неговите жени, и кога таа ќе ги извести другите за тоа - а Аллах даде тој да го открие тоа -, тогаш нешто од тоа ѝ го откри а нешто го задржа. И бидејќи тој ја извести, таа рече: “Кој те извести за ова?” Рече: “Ме извести Зналецот и Известениот!”

4. А ако вие две Му се обратите на Аллах, каејќи се, срцата ваши ќе се приклонат! А ако, пак, вие се помагате против пејгамберот... та, Аллах, навистина, е Заштитникот негов, и Џебраил и добрите верници! И мелеките, по тоа, се поддржници!

5. Господарот негов, ако тој се разведе од вас, можеби ќе му даде други жени што ќе бидат подобри од вас: на Аллах послушни, вернички, оддадени, покајнички, побожни, постачки, стабилни и девици.

6. О верници, чувајте се себеси и семејствата ваши од огнот: луѓето и камењата ќе бидат негово гориво. А мелеките ќе се грижат за него и ќе бидат строги; не ќе бидат непослушни кон наредбата

قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٢﴾

وَإِذَا أَسْرَأْتِنِي إِلَى بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا فَلَمَّا نَبَأَتْ بِهِ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضَهُ وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ فَلَمَّا نَبَأَ هَاهُنَا قَالَتْ مَنْ أَبْأَكَ هَذَا قَالَ نَبَأَنِي الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ ﴿٣﴾

إِنْ تَوْبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا وَإِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ ﴿٤﴾

عَمَى رِيُّهُ إِنْ طَلَّقَكُنْ أَنْ يُبْدِلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِنْكَ نَسِيتَ مُسَلِّمَتٍ مُؤْمِنَةٍ قَلْبِي تَبَيَّنَتْ عَلَيْكَ سَيِّئَاتِ سَيِّئَتٍ تَبَيَّنَتْ وَأَبْكَارًا ﴿٥﴾

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفُسُكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٦﴾

Аллахова и ќе го работат она што ќе им се наредува.

7. О неверници, денес не ќе можете да се оправдате. Ќе бидете казнети, токму, за она што го работевте!

8. О верници, покајте се кај Аллах со покајание искрено! Господарот ваш, можеби, ќе ги избрише гревовите ваши и ќе ве воведе во бавчите ценнетски низ кои реки течат, на Денот во кој Аллах не ќе ве ожалости, пејгамберот и оние кои веруваа со него. Светлината нивна ќе оди пред нив, и од нивната десна страна; ќе зборуваат: "Господаре наш, усоврши ја светлината наша и прости ни. Ти си, навистина, Кадар за сè!"

9. О пејгамберу, бори се против неверниците и дволичните и биди строг кон нив. Цехеннемот е престојувалиштето нивно. Е, само колку лошо свратилиште е тоа!

10. Аллах го донесе примерот на оние кои не веруваа: жената на Нух и жената на Лут кои беа мажени за двајца добри робови Наши. И двете нив ги осрамотија и затоа тие во ништо не ќе можат да им помогнат кај Аллах. И ќе им се рече: "Влезете вие две во огнот меѓу оние кои веќе се влезени!"

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْتَذِرُوا الْيَوْمَ إِنَّمَا تُجْرُونَ
مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٧﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا
عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ
وَيُدْخِلَكُم جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا
مَعَهُ نُورُهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ
يَقُولُونَ رَبَّنَا آتِنَا لَنَا نُورَنَا وَآغْفِرْ لَنَا
إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٨﴾

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ
وَأَغْلظْ عَلَيْهِمْ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ
وَبَشِّرَ الْمَصِيدُ ﴿٩﴾

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَتَ نُوحَ
وَأَمْرَأَتَ لُوطَ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا
صَالِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ
شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّٰخِلِينَ ﴿١٠﴾

11. И Аллах го донесе примерот за оние кои веруваа: “Жената на фараонот, кога рече: “Подигни ми кука, Господаре мој, во близината Твоја, во Џеннетот, и спаси ме од фараонот и од делото негово, и спаси ме од народот зулумкарски!”

12. И: Мерјем, ќерката на Иман, која ја сочува невиноста своја, и во која вдахнавме од Духот, од страна Наша, и која ги потврди зборовите на Господарот свој, и Книгите Негови, и која беше една меѓу потчинетите на Аллах!

ЕЛ-МУЛК (Власт) LXVII

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

1. Возвишен е Оној во чија рака е власта: Он е Кадар за сè!

2. Кој ги создаде и смртта и животот за да ве испроба кој меѓу вас прави најдобри дела. Он е Силен и Простувач!

3. Кој создаде седум небеса, еднинадруги. Во создавањето на Милостивиот не гледаш никаков недостаток: па, сврти го погледот: ќе видиш ли некаков недостаток?

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَتَ
فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا
فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي
مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿١١﴾

وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَيْنَا فَرْجَهَا فَنَنْفَخُنَا
فِيهِ مِنْ رُوحِنَا وَصَدَقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا
وَكُنْتِ مِنْ الْقَتِيلِينَ ﴿١٢﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَبَرَكَ الَّذِي يَدِيرُ الْمُلْكَ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾

الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ ﴿٢﴾

الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَّا تَرَى فِي خَلْقِ
الرَّحْمَنِ مِنْ تَفَوتٍ فَارْجِعْ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى
مِنْ فُتُورٍ ﴿٣﴾

4. И сврти го погледот по втор пат!... погледот ќе ти се врати поражен и, ете го, изнемогол!

5. Да, Ние небото на овој свет со ѕвезди го разубавивме и Ние одредивме да фрла камења по шејтаните. И за нив Ние подготвивме казна Саир!

6. А за оние кои не веруваат во Господарот свој има казна дехеннемска. Е, само колку лошо свратилиште е тоа!

7. И кога ќе бидат фрлени во огнот ќе го слушаат неговото пламтење и тој само ќе фрла пламен!

8. Ете, само што од лутина не ќе се распрсне. И секогаш кога ќе биде фрлено во него, во гомила, чуварите негови ќе ги прашуваат: “Нели ви доаѓаше опоменувач?”

9. Ќе речат: “Да, ни доаѓаше опоменувач, па го сметавме за лажен и зборувавме Аллах не објави ништо. Вие сте скришнати во заблуда голема!”

10. И ќе речат: “Да слушневме... и да бевме разумни не ќе бевме сега меѓу жителите на Саир!”

ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ ﴿١﴾

وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصْنُوعٍ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ ﴿٥﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَيُسَّ السَّعِيرِ ﴿٦﴾

إِذَا الْقُوفُ فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهِيقًا وَهِيَ تَفُورُ ﴿٧﴾

تَكَادُ تَمَيَّزُ مِنَ الْغَيْظِ كُلَّمَا أُلْقِيَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ﴿٨﴾

قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِن شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ ﴿٩﴾

وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿١٠﴾

11. Па, ќе ги признаат гревовите свои и, тогаш, далеку нека бидат меѓу жителите на Саир!

12. А за оние кои стравуваат од Господарот свој тајно, за нив има, навистина, прошка и награда голема!

13. Ќе ги прекутувате ли зборовите ваши или, пак, гласно ќе ги кажувате... Он, навистина, го знае она што е во градите!

14. Како да не знае Оној кој создаде. Он е Чувствителен и Известен!

15. Он е Оној кој ви ја потчини земјата: па, патувајте по пределите нејзини и јадете од 'рскот Негов. Кај Него ќе се зберете!

16. Сигурни ли сте дека Оној кој е на небесата не ќе ве згнети во земјата кога таа одненадеж ќе се затресе?

17. Или сигурни ли сте дека Оној кој е на небесата не ќе ви испрати виор? Па, ќе узнаете каква е заканата Моја?

18. Да, лажеа и оние пред нив. И каква беше, според тоа, казната Моја?

19. Не ги гледаат ли птиците над нив како летаат со раширени и собрани крилја? Ги

فَاعْتَرَفُوا بِذَنبِهِمْ فَسُحْقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿١١﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ
وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿١٢﴾

وَأَسِرُّوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ
الصُّدُورِ ﴿١٣﴾

أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١٤﴾

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذُلُولًا فَامْشُوا
فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِن رِّزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ ﴿١٥﴾

أَمْ أَمِنْتُمْ مَّن فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخِفَّ بِكُمْ الْأَرْضُ
فَإِذَا هِيَ تَمُورُ ﴿١٦﴾

أَمْ أَمِنْتُمْ مَّن فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا
فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرِ ﴿١٧﴾

وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿١٨﴾

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَفَائِدٌ وَتَقِيضٌ
مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَنُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ ﴿١٩﴾

држи само Милостивиот. Он, навистина гледа сè!

20. И кој е тој кој ќе ви биде војска ваша, кој ќе ви помогне, освен Милостивиот? Неверниците, навистина, се во обмана!

21. И кој е тој кој ќе ви даде 'рск ако Он го задржи 'рскот Свој? Но, тие постојано се тврдоглави и горделиви!

22. Оној ли кој оди со оборено лице е поупатен или, пак, оној кој оди исправно по патот вистински?

23. Кажи: "Он е Оној кој ве создаде и ви даде и уши, и очи и срце." Само малку се заблагодарувате.

24. Кажи: "Он е Оној кој ве растури по земјата и кај Него ќе се зберете!"

25. И зборуваат: "А кога ќе се случи таа закана? Ако сте искрени."

26. Кажи: "Да, знаењето за тоа е кај Аллах. Јас сум, навистина, само опоменувач јасен!"

27. И бидејќи ќе здогледаат како казната ќе им се приближува ќе обезличат лицата на оние кои не веруваат, и ќе се рече: "Ова е она што вие го повикувавте!"

أَمَّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَّكَ يَصْرُكَ مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ
إِنَّ الْكَافِرُونَ إِلَّا فِي غُرُورٍ ﴿٢٠﴾

أَمَّنْ هَذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ بَلْ لَجُوا
فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ ﴿٢١﴾

أَفَنْ يَمْشِي مُكِبًّا عَلَى وَجْهِهِ أَهْدَى أَمَّنْ يَمْشِي سَوِيًّا
عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢٢﴾

قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ
وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٢٣﴾

قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٥﴾

قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٢٦﴾

فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيِّئَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا
وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَدْعُونَ ﴿٢٧﴾

28. Кажи: “Мислите ли дека, доколку Аллах не упропасти мене и оние со мене и ни се смилува... ќе има ли некој што ќе ги заштити неверниците од казната болна?”

29. Кажи: “Он е Милостивиот! Во Него веруваме и врз Него се потпираме, а вие ќе узнаете кој е во беспаке очигледно!”

30. Кажи: “Мислите ли дека, ако водата ваша ви пресуши, има некој што ќе ви даде изворска вода?”

ЕЛ-КАЛЕМ (Калем) LXVIII

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Нун! Се колнам во калемот и во она што оние го пишуваат:

2. ти не си, со благодатот на Господарот твој, луд,

3. и ќе добиеш награда која никогаш не ќе престане, навистина!

4. Да, голем аhlak поседуваш ти!

5. Па, ќе видиш а и оние ќе видат,

6. кој меѓу вас, токму, е лудиот!

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكَنِیَ اللَّهُ وَمَنْ مَعِيَ أَوْرَجَحْنَا
فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابِ الْعَذَابِ ۝٢٨

قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ أَمَّنَابُهُ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسَتَعْلَمُونَ
مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۝٢٩

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ
بِمَاءٍ مَعِينٍ ۝٣٠

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ن وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ۝١

مَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ ۝٢

وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ۝٣

وَإِنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ ۝٤

فَسَتُبْصِرُ وَيُبْصِرُونَ ۝٥

بِآيَاتِكُمُ الْمَقْتُونُ ۝٦

7. Господарот твој, секако, е
Оној кој најдобро го знае оној
кој скршнал во заблуда од патот
Негов, и Он најдобро ги знае
упатените!

8. Па, не слушај ги лашков-
ците!

9. Посакуваат да се сплотиш
на и тие да се сплотат.

10. И не биди послушен на ние-
ден голем колнач презрен!

11. голем клеветник, прене-
сувач на зборови,

12. кој спречува добро, голем
престапник, голем грешник,

13. незаситен и, покрај тоа,
неповикан гостин

14. затоа што има имот и си-
нови,

15. кој, кога му се кажуваат
ајетите Наши, вели: “Тоа се
прикаски одамнешни!”

16. Ние ќе го обележиме на
носот.

17. Ние ги ставаме во искуше-
ние онака како што ги ставивме
во искушение сопствениците на
една бавча кога се заколнаа дека
ќе ја оберат штом ќе станат изу-
трина,

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ
بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٧﴾

فَلَا تَطِعِ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٨﴾

وَدُّوا لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ ﴿٩﴾

وَلَا تَطِعِ كُلَّ حَلَّافٍ مَّهِينٍ ﴿١٠﴾

هَمَّازٍ مَّشَامٍ بَنِمِيمٍ ﴿١١﴾

مَنَاجِلَ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ﴿١٢﴾

عُتِلَ بَعْدَ ذَلِكَ زَنِيمٍ ﴿١٣﴾

أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ ﴿١٤﴾

إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ
الْأُولَىٰ ﴿١٥﴾

سَنَسِفُهُ عَلَى الْخُرُطُومِ ﴿١٦﴾

إِنَّا بَلَوْنَاهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذَا أَقْسَمُوا
لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ ﴿١٧﴾

18. кои не рекоа: “Иншаеллах!”

وَلَا يَسْتَنْوُونَ ﴿١٨﴾

19. Па, една несреќа од Господарот твој ја погоди бавчата дека оние спиеја,

فَطَافَ عَلَيْهَا طَآئِفٌ مِّن رَّبِّكَ وَهُمْ نَآيِبُونَ ﴿١٩﴾

20. и изутрината, ете, беше пустелија,

فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ ﴿٢٠﴾

21. и тие, тоа утро, се повикаа меѓусебно:

فَتَنَادَوُا مُصْبِحِينَ ﴿٢١﴾

22. “Одете изутрина кај поседот ваш ако сакате да го берете!”

أَنِ اغْدُوا عَلَىٰ حَرْثِكُمْ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٢﴾

23. И тогаш тргнаа, зборувајќи едни со други по пат:

فَانْطَلَقُوا وَهُمْ يَخْتَفُونَ ﴿٢٣﴾

24. “Никаков сиромав денес нека не ви влезе во бавчата ваша!”

أَن لَّا يَدْخُلَهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مَسْكِينٌ ﴿٢٤﴾

25. И изутрината излегоа уверени во шкржавоста своја.

وَعَدُوا عَلَىٰ حَرْثٍ قَدِيرٍ ﴿٢٥﴾

26. И бидејќи ја видоа бавчата, рекоа: “Да, ние сме во заблуда скршнати

فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَضَالُونَ ﴿٢٦﴾

27. и уште сè ни е скратено!”

بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٢٧﴾

28. Најумерениот меѓу нив рече: “Нели ви реков дека Ал-лаха треба да Го славите?”

قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ لَّكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ ﴿٢٨﴾

29. Рекоа: “Нека биде Славен Господарот наш! Ние сме зулумџари, навистина!”

قَالُوا سُبْحَنَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٢٩﴾

30. И започнаа да се грдат ед-
нисодруги;

31. зборуваа: “Е, тешко нам!
Ние сме насилници, навистина!

32. Господарот наш можеби ќе
ни ја замени со подобра бавча.
Кон Господарот наш тежнееме,
навистина!”

33. Ете, таква беше казната. А
казната ахиретска е поголема.
Е, само кога би знаеле!

34. За богобојазливите кај Го-
сподарот нивни има, навистина,
бавчи ценетски, благородни!

35. Па, послушните ли ќе ги
третираме како силниците?!

36. Што ви е? Како така про-
судувате?

37. Или, пак, имате Книга во
која читате

38. дека за вас, навистина, ќе го
има она што ќе го сакате?

39. Или, пак, ви се заколнавме
со заклетви такви кои ќе траат
до Денот суден, дека, тогаш, ќе
го просудувате она што го про-
судувате?

40. Прашај ги кој меѓу нив
мисли за тоа дека е така!

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتْلُونَ ﴿٢٠﴾

قَالُوا إِنَّا كَاطِعِينَ ﴿٢١﴾

عَسَى رَبُّنَا أَنْ يُبَدِّلَ لَنَا خَيْرًا مِنْهَا إِنَّا إِلَى رَبِّنَا رَاغِبُونَ ﴿٢٢﴾

كَذَلِكَ الْعَذَابُ وَلَئِنَّ آخِرَهُ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٢٣﴾

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٍ النَّعِيمِ ﴿٢٤﴾

أَفَتَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْجَرِمِينَ ﴿٢٥﴾

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٢٦﴾

أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ ﴿٢٧﴾

إِنْ لَكُمْ فِيهِ لَمَّا تَخِيرُونَ ﴿٢٨﴾

أَمْ لَكُمْ أَيْمَانٌ عَلَيْنَا بَلِغَةَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ

إِنْ لَكُمْ لَمَّا تَحْكُمُونَ ﴿٢٩﴾

سَلِّمُوا إِلَيْهِمْ بِذَلِكَ زَعِيمٌ ﴿٣٠﴾

41. Или, пак, имаат божества... па, нека дојдат со божествата свои ако се искрени!

42. Денот во кој ќе се разголи коската потколенична и кога ќе се повикаат да паднат на сејде ... не ќе можат;

43. ќе бидат уплашени погледите нивни и понижување ќе ги обзеде: беа повикувани да паѓаат на сејде кога беа здрави.

44. Па, остави Ме, и оние кои го сметаа за лажен овој говор Ние ќе ги поредиме едни над други, постапно, од каде што не знаат.

45. И Јас ќе им дадам време. Сплетката Моја, навистина, е цврста!

46. Или, пак, бараш од нив награда а тие се оптеретени со долг?

47. Или, пак, Тајната е кај нив, а тие пишуваат!

48. Па, стрпи се до пресудата на Господарот твој и не биди како другарот на рибата кога се молеше, пискајќи!

49. А да не беше милоста на Господарот твој што веќе му

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ ﴿١١﴾

يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿١٢﴾

خَشِيعَةً أَبْصَرُهُمْ تَرَ هُمْهُمْ ذُلَّهُ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَالِمُونَ ﴿١٣﴾

فَذَرْنِي وَمَنْ يُكْذِبْ بِهَذَا الْحَدِيثِ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٤﴾

وَأُمْلِي لَهُمْ إِنْ كِيدِي مَتِينٌ ﴿١٥﴾

أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ ﴿١٦﴾

أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُونَ ﴿١٧﴾

فَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ إِذْ نَادَى وَهُوَ مَكْظُومٌ ﴿١٨﴾

لَوْلَا أَنْ تَدَارَكُهُمْ نِعْمَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ لَنُبِذَ بِالْعَرَاءِ

дојде ќе беше фрлен на пусто место, понижен!

وَهُوَ مَذْمُومٌ ﴿٤٩﴾

50. Па, Господарот негов го спаси и одреди да биде меѓу добрите!

فَأَجْنَبَهُ رَبُّهُ فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٥٠﴾

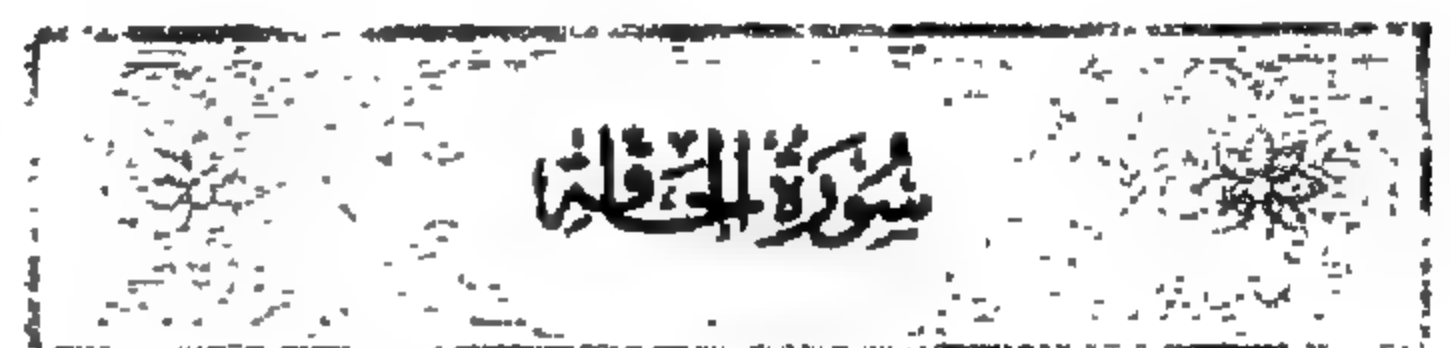
51. Неверниците само што не те обрат со опулите свои кога ќе ја слушнат опомената, и кои зборуваат: “Он, навистина, е луд!”

وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا الْيَزْلِقُونَكَ بِأَبْصَرِهِمْ
لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَنْجُونٌ ﴿٥١﴾

52. А тоа е само опомена за световите!

وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٥٢﴾

ЕЛ-ХАКК (Час неизбежен) LXIX

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Час неизбежен!

الْحَاقَّةُ ﴿١﴾

2. Што е тоа Чаз неизбежен?

مَا الْحَاقَّةُ ﴿٢﴾

3. Е, па, знаеш ли ти што е тоа Час неизбежен?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ ﴿٣﴾

4. И Ад и Семуд кијаметот го сметаа за лажен!

كَذَّبَتْ ثَمُودُ وَعَادٌ بِالْقَارِعَةِ ﴿٤﴾

5. Па, што се однесува до Семуд... беа уништени со гласот силни,

فَأَمَّا ثَمُودُ فَأُهْلِكَوْا بِالطَّاغِيَةِ ﴿٥﴾

6. а што се однесува до Ад... беа уништени со ветрот кој фи-ука гласно и кој метеж остава!

وَأَمَّا عَادٌ فَأُهْلِكَوْا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ ﴿٦﴾

7. Кој дојде да ги потчини нив седум ноќи и осум дена без прекин, па да ги видиш луѓето покуткани како да се трески урмини, попаѓани?

8. Па, гледаш ли дали остана трага од нив?

9. И фараонот и оние пред него, оние кои ги рушеа градовите, доаѓаа со гревови.

10. И тогаш беа непослушни кон пејгамберот на Господарот свој и така Он ги погоди со казна прекумерна.

11. И бидејќи водата надојде Ние ве понесовме во бродот,

12. за да ја направиме, секако, опомена за вас, и увото што слуша да ја слуша.

13. И кога ќе се дувне во Сурлата со дувез еден,

14. и кога земјата ќе биде разнесена а брдата расфрлани со удар еден...

15. на Денот тој, тогаш, ќе се случи пропаста на светот!

16. И небото ќе испука и тоа, на Денот тој, ќе биде кршливо,

17. а мелеките ќе бидат на чошињата негови и ќе го носат

سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَتَمَينَةَ أَيَّامٍ حُسُومًا
فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى كَأَنَّهُمْ أُعِجَازٌ مُخْلِ
خَاوِيَةٌ ﴿٧﴾

فَهَلْ تَرَى لَهُم مِّن بَاقِيَةٍ ﴿٨﴾

وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَاتُ بِالْخَاطِئَةِ ﴿٩﴾

فَعَصَوْا رَسُولَ رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُم أَخَذَةً رَّابِيَةً ﴿١٠﴾

إِنَّا لَنَاطِقُوا أَلْمَاءَ حَمَلَتْكُمْ فِي الْمَارِيَةِ ﴿١١﴾

لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعِيَهَا أُذُنٌ وَعِيَةٌ ﴿١٢﴾

فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ نَفْخَةٌ وَاحِدَةٌ ﴿١٣﴾

وَحُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً ﴿١٤﴾

فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿١٥﴾

وَانشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ ﴿١٦﴾

وَالْمَلَكُ عَلَى أَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ

престолот, на Господарот твој,
на Денот тој, над нив, осум ме-
леки,

18. на Денот тој вие ќе бидете
претставени и ништо од вас не
можете да скриете.

19. Па, што се однесува до оној
со дадената му Книга, во него-
вата десна рака, ќе рече: “Еве,
читајте ја оваа книга моја.

20. Јас, навистина, замислував
дека ќе си полагам сметка.”

21. И тој ќе биде во животот
задоволен,

22. во Џеннетот возвишен,

23. чии плодови ќе му бидат
блиску -:

24. “Јадете и пијте, и пријатно
нека ви биде за она што го
работевте во деновите што ми-
наа.”

25. А што се однесува, пак, до
оној со дадената му Книга, во
неговата лева рака, ќе рече: “О
тешко мене! Е, да не ми беше
дадена Книгава!

26. Да, не знаев за моево пола-
гање сметка!

27. О тешко мене! Само смртта
да ме докрајчеше!

يَوْمَ يُنْفَخُ ٱلصُّرُورُ ۝١٧

يَوْمَ يُنْفَخُ ٱلصُّرُورُ لَا تَخْفَىٰ مِنكُمْ خَافِيَةٌ ۝١٨

فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِرَيْبِنٍ ۖ فَيَقُولُ
هَٰؤُلَاءِ أَفْرَاءُ ۖ وَأَكْتَبِيۦ ۝١٩

إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلَاقٍ حِسَابِيۦ ۝٢٠

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَّاضِيَةٍ ۝٢١

فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۝٢٢

قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ ۝٢٣

كُلُوا وَٱشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي ٱلْأَيَّامِ
ٱلْخَالِيَةِ ۝٢٤

وَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالٍ ۖ فَيَقُولُ يَلَيْتَنِي
لَأُوْتِيَ كِتَابِيۦ ۝٢٥

وَلَأُدْرِي مَا جِئْتِيۦ ۝٢٦

يَلَيْتَهَا كَانَتِ ٱلْقَاضِيَةِ ۝٢٧

28. Богатството мое ништо не ми користи;

مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِي ﴿٢٨﴾

29. се што е мое отиде во пропаст.”

هَلَكَ عَنِّي سُلْطَانِيَّةٌ ﴿٢٩﴾

30. “Земете го и,тогаш, заковајте го,

خُذُوهُ فَغُلُّوهُ ﴿٣٠﴾

31. а, потоа, во огнот, пржете го,

ثُمَّ الْجَحِيمَ صَلُّوهُ ﴿٣١﴾

32. а, потоа, во синцири, седумдесет лактови долги, врзете го,

ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ ﴿٣٢﴾

33. тој, навистина, не веруваше во Аллах, Голем,

إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ﴿٣٣﴾

34. а ниту, пак, поттикнуваше да се нахрани сиромавиот...

وَلَا يَحْضُ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ ﴿٣٤﴾

35. Па, денес за него, овде, нема пријател близок,

فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هُنَا حَمِيمٌ ﴿٣٥﴾

36. а ниту храна друга, освен загадотина,

وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِن غَشِيلٍ ﴿٣٦﴾

37. што ќе ја јадат само грешниците.”

لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِئُونَ ﴿٣٧﴾

38. Но, не! Јас се колнам во она што го гледате,

فَلَا أَقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ ﴿٣٨﴾

39. и во она што не го гледате...

وَمَا لَا تُبْصِرُونَ ﴿٣٩﴾

40. тоа, навистина, е Говор објавен до пејгамберот благороден;

إِنَّهُ الْقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿٤٠﴾

41. не е Говор на поет; малку-мина верувате!

42. а не е Говор ни на волшебник; само малкумина се секавате.

43. Тоа е Објава од Господарот на световите.

44. А да зборуваше против нас зборови некакви,

45. Ние ќе го фатевме за десната рака, силно,

46. а потоа ќе му ја пресечевме вената што куца

47. и никој меѓу вас не ќе можеше да го спаси.

48. Кур'анот е Опомена за богобојазливите, навистина!

49. Да, Ние знаеме дека меѓу вас има лашковци,

50. и тој ќе биде хасрет за неверниците!

51. Кур'анот, навистина, е Вистина,

52. па, слави Го, со името, Господарот Голем!

وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا تُؤْمِنُونَ ﴿٤١﴾

وَلَا يَقُولُ كَاهِنٌ قَلِيلًا مَّا تَذْكُرُونَ ﴿٤٢﴾

نَزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٣﴾

وَلَوْ نَقُولُ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَاوِيلِ ﴿٤٤﴾

لَأَخَذْنَا مِمَّنْ بِيَمِينِ ﴿٤٥﴾

ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنهُ الْوَتِينَ ﴿٤٦﴾

فَمَا يَنْكُرُونَ أَحَدٌ عَنْهُ حَاجِيزِينَ ﴿٤٧﴾

وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٨﴾

وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُّكَذِّبِينَ ﴿٤٩﴾

وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٥٠﴾

وَإِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ ﴿٥١﴾

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٥٢﴾

ЕЛ-МЕ'АРИЦ (Степени) LXX

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Некој, прашувајќи, праша
за казната што ќе се случи.

2. За неверниците казната
никој не ќе ја спречи,

3. од Аллах, Сопственикот на
степените,

4. преку кои се качуваат ме-
леките и Џибрил до Него, за
еден ден кој изнесува педесет
илјади години;

5. па, стрпи се, со стрпливост
достојна,

6. тие мислат дека е далеку,
навистина,

7. а Ние, пак, мислиме дека е
блиску

8. Денот во кој небото ќе биде
како руда растопена,

9. а брдата како волна;

10. и пријателот не ќе прашува
за пријателот

11. и покрај тоа што ќе се гле-
даат еденводруг. Силникот ќе

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ ①

لِّلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ ②

مِّنَ اللَّهِ ذِي الْمَعَارِجِ ③

تَخْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ
مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ ④

فَأَصْبَرَ صَبْرًا جَمِيلًا ⑤

إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا ⑥

وَنَرَاهُ قَرِيبًا ⑦

يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْهَلِ ⑧

وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ⑨

وَلَا يَسْتَلُ حِمِيمٌ حِمِيمًا ⑩

يَبْصُرُونَهُ يَوْمَ الْمُجْرِمِ تَوْفِيقِي مِنْ عَذَابٍ
يَوْمَ يَوْمٍ يَنْبِئُهُ ⑪

посака на Денот тој да ја откупи
казната со синовите свои,

12. и со жената своја, и со братот
свој,

13. и со семејството свое што го
штитеше,

14. и со сè на земјава, ете, само
потоа да се спаси.

15. Никогаш! Ќе биде во огнот
Лаза, навистина!

16. ќе ги кине зглобовите,

17. повикувајќи го оној кој се
оддалечи и кој ги сврти
плеките...

18. само збираше и, ете, скри-
ваше!

19. Човекот, навистина, е
создаден талмакар!

20. Кога зло ќе му се случи,
очајува

21. а кога, пак, добро ќе му се
случи, одбива!

22. А не и оние кои намаз кла-
њаат,

23. кои постојано внимаваат на
намазот свој,

24. и оние во чиј имот има
право познато

وَصَنْجَبَتِهِ وَأَخِيهِ ﴿١٢﴾

وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُؤْوِيهِ ﴿١٣﴾

وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ ﴿١٤﴾

كَلَّا إِنَّهَا لَأُظْلَمُ ﴿١٥﴾

نَزَاعَةً لِلشَّوَى ﴿١٦﴾

تَدْعُوا مَنْ أَدْبَرَ وَتَوَلَّى ﴿١٧﴾

وَجَمَعَ فَأَوْعَى ﴿١٨﴾

﴿١٩﴾ إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَ خَلُوعًا ﴿٢٠﴾

إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا ﴿٢١﴾

وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا ﴿٢٢﴾

إِلَّا الْمُصَلِّينَ ﴿٢٣﴾

الَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ ﴿٢٤﴾

وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ ﴿٢٥﴾

25. за оној што пита и оној што не пита,

26. и оние кои веруваат во Денот ветен,

27. и оние кои стравуваат од казната на Господарот свој!

28. Од казната на Господарот свој никој не е сигурен, навистина!

29. и оние кои ги чуваат срамните места свои,

30. освен со жените свои, или со оние кои ги поседуваат - со нив, навистина, не ќе бидат укорени!

31. а оние, пак, кои посакуваат други, освен нив, се грешници!

32. И оние кои го чуваат аманетот и кои се придржуваат кон договорот свој,

33. и оние кои стојат при сведочењата свои,

34. и оние кои внимаваат на намазот свој...

35. онаквите ќе бидат почестени со бавчи ценетски!

36. Зошто брзаат кон тебе оние кои не веруваат,

لِّلَّسَّائِلِ وَالْمَرْغُومِ ﴿٢٥﴾

وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بَيِّمَ الَّذِينَ ﴿٢٦﴾

وَالَّذِينَ هُمْ مِّنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُّشْفِقُونَ ﴿٢٧﴾

إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٨﴾

وَالَّذِينَ هُمْ يُقَرُّوْهُمْ حَفِظُونَ ﴿٢٩﴾

إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ﴿٣٠﴾

فَمَنِ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ﴿٣١﴾

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِنَتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ﴿٣٢﴾

وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَتِهِمْ قَائِمُونَ ﴿٣٣﴾

وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٣٤﴾

أُولَٰئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُّكْرَمُونَ ﴿٣٥﴾

فَالَّذِينَ كَفَرُوا قِبَلَكَ مُهْطِعِينَ ﴿٣٦﴾

37. и од десна и од лева страна,
во дружини?

38. Стреми ли секој од нив да
влезе во Џеннетот благословен?

39. Но, не! Ние ги создадовме
од она што знаат, навистина!

40. Но, не! Јас се колнам во Го-
сподарот на истоци и запади
дека Ние сме, навистина, Кадри

41. да ги замениме со подобри
од нив, и Ние не сме немоќни.

42. Па, остави ги нека збору-
ваат едни со други и нека играат
сè додека не бидат фрлени во
Денот што им се ветуваше,

43. на Денот во кој ќе излезат
од мезарите, брзајќи, како да се
брзаат кон здружениците,

44. со уплашени погледи свои и
до земја понижени. Ете, тоа ќе
биде оној Ден кој им се ветува!

НУХ (Нух) LXXI

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Ние, навистина, го испра-
тивме Нуха до народот свој:

عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ ﴿٣٧﴾

أَيُّطْمَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُدْخَلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ ﴿٣٨﴾

كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِمَّا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

فَلَا أَقْسِمُ رَبِّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ إِنَّا لَقَادِرُونَ ﴿٤٠﴾

عَلَى أَنْ نُبَدِّلَ خَيْرَ امْنِئْتُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ﴿٤١﴾

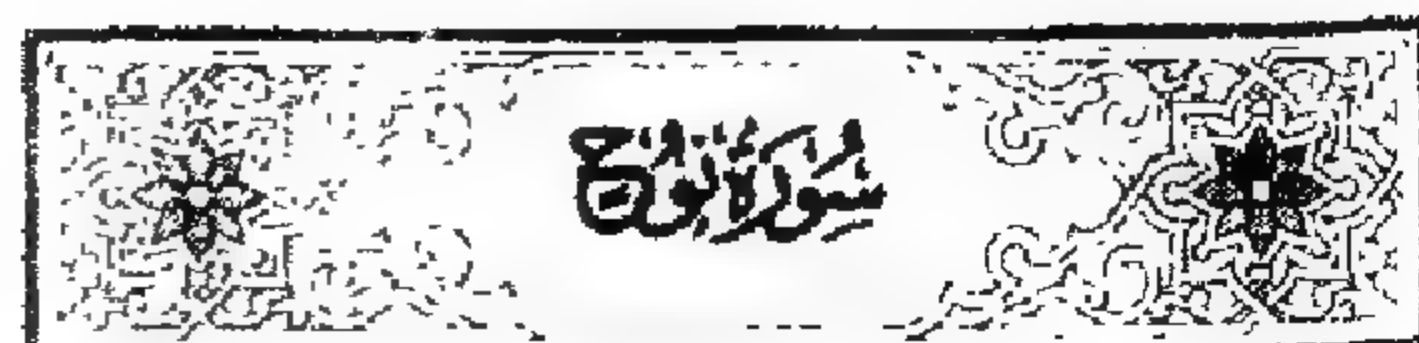
فَذَرُهُمْ يُخَوِّضُونَ وَيُلْعَبُونَ حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوْعَدُونَ ﴿٤٢﴾

يَوْمَ يُخْرِجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَانَتْهُمْ

إِلَى نُصُوبٍ يُوفُضُونَ ﴿٤٣﴾

خَسِيعَةً أَبْصَرُهُمْ تَرَهِفُهُمْ ذَلَّةٌ ذَلِكَ الْيَوْمِ الَّذِي

كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٤٤﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ

أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١﴾

“Опомени го народот твој пред да им настапи казната болна!”

2. И рече: “О народе мој, јас сум ви, навистина, опоменувач јасен;

3. обожавајте Го Аллаха, плашете се од Него, и бидете ми послушни:

4. Ќе ви прости од гревовите ваши и ќе ве остави до рокот определен. А кога ќе дојде крајот кој Аллах го одреди не ќе се одгоди. Ете, така да знаете!”

5. И рече: “Господаре мој, де-ноноќно го повикував народот мој, навистина!

6. Но, повикот мој ги тераше само во бегство;

7. и секојпат кога ќе ги повикував за да им простиш ги ставаа прстите свои в уши, и се покриваа со огртачите свои, и беа тврдоглави, и се држеа нависоко!

8. Јас потоа ги повикував јавно, навистина,

9. потоа им возгласував, навистина, и тајно им зборував,”

10. велејќи им: “Барајте прошка од Господарот ваш. Он, навистина, е Простувач!”

قَالَ يٰقَوْمِ اِنِّى لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿١﴾

اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ وَاتَّقُوْهُ وَاَطِيعُوْا ﴿٢﴾

يَغْفِرْ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوْبِكُمْ وَيُؤَخِّرْكُمْ اِلٰى اَجَلٍ مُّسَمًّى
اِنَّ اَجَلَ اللّٰهِ اِذَا جَآءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿٣﴾

قَالَ رَبِّ اِنِّى دَعَوْتُ قَوْمِى لَيْلًا وَنَهَارًا ﴿٤﴾

فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَاۤىٓ اِلَّا فِرَارًا ﴿٥﴾

وَ اِنِّى كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوْا اَصْبَعَهُمْ
فِىْٓ اٰذَانِهِمْ وَاسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَاَصْرُوْا وَاَسْتَكْبَرُوْا
اَسْتَكْبَارًا ﴿٦﴾

ثُمَّ اِنِّى دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا ﴿٧﴾

ثُمَّ اِنِّى اٰطَلْتُ لَهُمْ وَاَسْرَرْتُ لَهُمْ اِسْرَارًا ﴿٨﴾

فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوْا رَبَّكُمْ اِنَّهٗ كَانَ غَفَّارًا ﴿٩﴾

11. Од небото Он ќе ви испрати вода во изобилство,

12. ќе ви даде и имоти, и синови, а ќе ви даде и бавчи, и реки за вас наменети!

13. Што ви е? Па, не очекувате ли од Аллах сила голема?

14. и Он, секако, ве создава постапно.

15. Не гледаш ли како Аллах создаде седум небеса, еднинадруги?

16. Меѓу нив Месечината Он ја одреди да биде светлина, а Сонцето да биде светилка.

17. Аллах дава да никнете од земјата како растенија,

18. потоа Он ве враќа во неа и пак ќе ве извади од неа.

19. Аллах ја одреди земјата да ви биде постелнина,

20. за да патувате по широките патишта нејзини.

21. Нух рече: “Господаре, непослушни ми се, навистина! И ги следат оние што имотите нивни и децата нивни ја зголемуваат пропаста нивна.

يُرْسِلُ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ﴿١١﴾

وَيُمِدُّكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَلُ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلُ لَكُمْ أَنْهَارًا ﴿١٢﴾

مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ﴿١٣﴾

وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ﴿١٤﴾

الَّذِينَ رَأَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا ﴿١٥﴾

وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسُ سِرَاجًا ﴿١٦﴾

وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ﴿١٧﴾

ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا ﴿١٨﴾

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ بِسَاطًا ﴿١٩﴾

لِتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا ﴿٢٠﴾

قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْني وَأَتَّبَعُوا مَنْ لَمْ يَزِدْهُ مَالُهُ وَوَلَدُهُ إِلَّا خَسَارًا ﴿٢١﴾

22. И сплетки големи сплет-
карат,”

23. и зборуваат: “Не оставајте
ги никако божествата ваши, и не
оставајте ги ни Ведд ни Суваа,
ни Јегус, ни Јеук, ни Неср!

24. Веќе скршнаа во заблуда,
наголемо! На зулумкарите само
заблудата зголемувај им ја!”

25. И заради грешките нивни
беа потопени и фрлени во огнот
и, освен Аллах, не најдоа ниеден
подржник!

26. И Нух рече: “Господаре мој,
не оставај ги на земјата, ниеден
жител меѓу неверниците!

27. Ако ги оставиш ќе ги
скршнуваат во заблуда, навис-
тина, робовите Твои, и ќе
доаѓаат само грешници и невер-
ници!

28. Господаре мој, прости ми,
мене и на родителите мои, и на
оној кој ќе влезе во домот мој
како верник, и на верниците, и
на верничките, а на зу-
лумкарите, пак, само зголеми им
го страдањето!”

ЕЛ-ЦИН (Цинови) LXXII

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Кажи: “Објавено ми е дека
една дружина на цинови го

وَمَكْرُوا مَكْرًا كُبَرًا ﴿٢٢﴾

وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا
وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا ﴿٢٣﴾

وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا ﴿٢٤﴾

مِمَّا خَطَبْتَنِيهِمْ أَغْرَقُوا فَأَنَدَلُوا أَنَارًا فَلَمَّا يَجِدُوا إِلَهُهُمْ
مِن دُونِ اللَّهِ أَنصَارًا ﴿٢٥﴾

وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ
دَبَّارًا ﴿٢٦﴾

إِنَّكَ إِن تَذَرَهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا
كَفَّارًا ﴿٢٧﴾

رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَن دَخَلَ بَيْتِي
مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ
إِلَّا تَبَارًا ﴿٢٨﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا

слушале, па рекле: 'Да, ние слушнавме еден чудесен Кур'ан,

قُرْءَانًا عَجَبًا ﴿١﴾

2. кој упатува кон показот и му поверувавме, и никогаш на Господарот наш нема здруженик да му припишуваме!"

يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ، وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا ﴿٢﴾

3. И нека Он биде возвишен, Господарот наш, Кој не присвои ни жена ни дете!

وَأَنَّهُ تَعَالَى جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا ﴿٣﴾

4. Еден луд, секако, зборуваше против Аллах, некакви претераности,

وَأَنَّهُ كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا ﴿٤﴾

5. а Ние, пак, замислувавме дека ни циновите ни луѓето не зборуваат лаги против Аллах,

وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّنْ نَقُولَ الْإِنسَ وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ﴿٥﴾

6. или, пак, имаше мажи меѓу луѓето кои бараа заштита од мажите меѓу циновите па овие им ја зголемуваа непромисленоста.

وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا ﴿٦﴾

7. И оние мислеа како што вие мислевте како Аллах никогаш никого, навистина, нема да оживи.

وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَن لَّنْ يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا ﴿٧﴾

8. И го допревме небото, навистина, па го најдовме како е исполнето со јаки чувари и ѕвезди што блекаат.

وَأَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَهَا مِثْلَ ثُلُثٍ حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهَبًا ﴿٨﴾

9. И да седевме во непосредна близина на местата за седење за

وَأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقْعِدًا لِّلسَّمِيعِ فَمَنْ يَسْمَعُ

да слушаеме. А оној кој прислушкува сега ќе најде на звезда блескотна, од заседа!

10. И ние не знаеме зло ли си посакуваа за оние на земјата или, пак, Господарот нивни, за нив посакува показ?

11. Меѓу нас има, навистина, добри; меѓу нас има и поинакви. Не, бевме по патишта одделени!

12. Да, помислувавме дека сме немоќни пред Аллах на земјава и дека постојано ќе бидеме немоќни од Него да избегаме.

13. И штом го слушнавме Показот веднаш поверувавме во него, навистина! Па, оној кој верува во Господарот свој, па не се плаши ни од штета ни од непромисленост.

14. Да, меѓу нас има и Послушни, меѓу нас има и неправедни. А оние кои беа Послушните, онаквите го бараа Показот!

15. А што се однесува до неправедните, ете, за Џехенмот ќе бидат гориво!

16. А цврсто да останеа на Патот ќе ги напоевме со вода изобилна, навистина! -

الْآن يَجِدْ لَهُ شِهَابًا رَّصَدًا ﴿١﴾

وَأَنَّا لَا تَدْرِي أَشَرُّ أَرِيدَ يَمَنَ فِي الْأَرْضِ
أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا ﴿٢﴾

وَأَنَّا مِمَّا الصَّالِحِينَ وَمِنَّا ذَوَن ذَٰلِكَ كُنَّا طَرَائِقَ
قَدَدًا ﴿٣﴾

وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّن نَّعِجَزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ
وَلَن نَّعِجِزَهُ هَرَبًا ﴿٤﴾

وَأَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا الْمَدَىٰءَ آمَنَّا بِهِ فَمَن يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ
فَلَا يَخَافُ بَخْسًا وَلَا رَهَقًا ﴿٥﴾

وَأَنَّا مِمَّا الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا الْقَاسِطُونَ فَمَن أَسْلَمَ
فَأُولَٰئِكَ نَحْرَوُ أَرْشَدًا ﴿٦﴾

وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ﴿٧﴾

وَالْوِاسْطَقُمُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَهُمْ
مَّاءً غَدَقًا ﴿٨﴾

17. за да ги ставиме во искушение: оној кој ќе биде рамнодушен кон опомената на Господарот свој...ќе му следи казна што ќе се зголемува.

18. Џамиите, навистина, се за Аллах и, тогаш, никого не повикувајте освен Аллах!

19. И кога Аллаховиот роб се исправи да го замоли, само што не му се прилепија!

20. Кажи: “Само Господарот мој го повикувам, навистина! И ништо не Му здружувам!”

21. Кажи: “Да, не сум моќен ни да ви наштетам ни да ве упатам!”

22. Кажи: “Никој од Аллах не ќе ме заштити, навистина! И никогаш, освен Него, не ќе најдам засолниште!

23. освен да известам од Аллах и од посланијата Негови.” А оној кој ќе биде непослушен кон Аллах и кон пејгамберот Негов... па, за него, навистина, има казна цехеннемска! И во неа за навек ќе останат!

24. И кога ќе го здогледат она што им е ветено... па, ќе узнаат кој е послаб поддржник и помалкуброен!

لَتَفْنَنَّهُمْ فِيهِ وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ
عَذَابًا صَعَدًا ﴿١٧﴾

وَأَنَّ الْمَسْجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ﴿١٨﴾

وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ
عَلَيْهِ لِبَدًا ﴿١٩﴾

قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا ﴿٢٠﴾

قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ﴿٢١﴾

قُلْ إِنِّي لَنْ يُخِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ
مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ﴿٢٢﴾

إِلَّا بَلَاغًا مِّنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتٍ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا أَبَدًا ﴿٢٣﴾

حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَسَيَعْلَمُونَ
مَنْ أَضْعَفُ نَاصِرًا وَأَقَلُّ عَدَدًا ﴿٢٤﴾

25. Кажи: “Јас не знам дали е блиску она што ви е ветено или, пак, Господарот мој одреди тоа да се одложи.”

26. Зналец на Тајната? Па, тајната Своја никому не ја открива!

27. освен на оној кого Он ќе го избере за пејгамбер, кого Он, навистина, го штити и пред него и зад него,

28. за да знае дека пратенијата на Господарот нивни се известени, и и за да го опфати она што е при нив и за да изброи сè! сè!

ЕЛ-МУЗЕММИЛ (Завиткан) LXXIII

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Еј, ти завиткан!

2. Само малку стани во ноќта,
во еден дел нејзин,

3. половина од ноќта или, пак,
помалку од тоа,

4. или, пак, зголеми малку во
тоа и читај Кур’ан по правило!

5. Ние, навистина, ќе ти об-
јавиме тежок говор;

قُلْ إِن أَدْرَيْتَ أَقْرَبُ مَا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ
لَهُ رَبِّي أَمَدًا ﴿٢٥﴾

عَلِيمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا ﴿٢٦﴾

إِلَّا مَنِ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ
يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا ﴿٢٧﴾

لِيَعْلَمَ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا رَسُولًا رَّبَّهُمْ وَأَحَاطَ
بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَخَصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا ﴿٢٨﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الْمَزْمِلُ ﴿١﴾

وَأَلْبَسْ لِأَقِيلًا ﴿٢﴾

نِصْفَهُ أَوْ انْقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا ﴿٣﴾

أَوْزِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا ﴿٤﴾

إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا ﴿٥﴾

6. станувањето ноќе пойс -
право делува, секако, врз рабо-
тата, и поисправно во збору-
вањето,

7. а и дење, исто така, подолго
си зафатен.

8. И споменувај Го името на
Господарот твој и посвети се,
посветувајќи се, кон Него:

9. Господарот на Исток и на
Запад; нема друг бог освен Него,
и прифатете Го, тогаш, како
Закрилник!

10. И стрпи се за она што го
зборуваат и оддалечи се од нив,
со расчекор пристоеен!

11. И остави Ме Мене со
лашковците кои поседуваат бо-
гатство, и остави ги извесно
време!

12. Кај Нас ќе има, навистина, и
пранги и Џехеннем!

13. и храна што не се голта, и
казна болна!

14. Ден во кој ќе се потресат
Земјата и брдата, а брдата ќе
бидат расфрлани како од песок
тумбиња.

15. Да, Ние ви испративме пе-
јгамбер кој ќе сведочи против
вас исто онака како што на

إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْئًا وَأَقْوَمُ قِيلًا ﴿٦﴾

إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْعًا طَوِيلًا ﴿٧﴾

وَاذْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ وَتَقَبَّلْ إِلَيْهِ تَبَسُّلًا ﴿٨﴾

رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا ﴿٩﴾

وَأَصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَأَهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا ﴿١٠﴾

وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ أُولِيَ النَّعْمَةِ وَمَهْلِكُمْ قَلِيلًا ﴿١١﴾

إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَجَحِيمًا ﴿١٢﴾

وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٣﴾

يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ
كَيْبًا مَّهِيلًا ﴿١٤﴾

إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَهِدًا عَلَيْهِ كَمَا أَرْسَلْنَا
إِلَى فِرْعَوْنَ رَسُولًا ﴿١٥﴾

фараонот му испративме пејгамбер.

16. И фараонот, тогаш, не го послуша пејгамберот и Ние, заради тоа, го зграбивме со еден грабеж груб.

17. Па, како не се плашите од Денот во кој не верувате... кога на децата ќе им побели косата.

18. Небото тогаш ќе испука и ветувањето Негово ќе се оствари.

19. Ова, навистина, е опомена! Па, кој ќе посака ќе го прифати патот кон Господарот свој.

20. Господарот твој, секако, знае дека ти стануваш ноќе да се молиш помалку од две третини на ноќта, половина или, пак, една третина, а и дружината што е со тебе. Аллах го одредува и ноќта и денот. Он знае дека вие не знаете да го пресметате тоа и Он ви простува. Па, читајте го од Кур'анот она што ви е лесно! Он знае дека меѓу вас ќе има болни, и оние кои ќе шетаат по земјата барајќи ја добрината Аллахова, а други, пак, се борат на Аллаховиот пат. Па, читајте го од Кур'анот она што ви е лесно! И намаз извршувајте и зекат давајте! И позајмете Му на Аллах заем добар! А доброто

فَعَصَى فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا وَبِيلًا ﴿١٦﴾

فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِن كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا ﴿١٧﴾

السَّمَاءُ مُنْفَطِرٌ بِهِ ۚ كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا ﴿١٨﴾

إِنَّ هَذِهِ سَكِرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿١٩﴾

﴿٢٠﴾ إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلُثِي اللَّيْلِ وَنِصْفَهُ وَثُلُثَهُ وَطَائِفَةٌ مِّنَ الَّذِينَ مَعَكَ وَاللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ عَلِمَ أَن لَّنْ نَّحْصُوهُ فَلَبَّاسٌ عَلَيْكَ فَأَقْرَأْ وَ مَا يَنسِرُ مِنَ الْقُرْآنِ عَلِمَ أَن سَيَكُونُ مِنكُمْ مَّرْضَىٰ وَآخَرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَلْتَمِعُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَآخَرُونَ يَقْتُلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَاَقْرَأْ وَ مَا يَنسِرُ مِنْهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ مِن خَيْرٍ نَّحْدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ وَأَعْظَمُ أَجْرًا وَاسْتَغْفِرُوا لِلَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢١﴾

што го давате од себе, ќе го најдете кај Аллах уште подобро, и поголема награда. И барајте прошка од Аллах! Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

ЕЛ-МУДЕССИР (Покриен)
LXXIV

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

1. Еј ти, покриен!
2. Стани и опоменувај!
3. и Господарот твој, величај Го,
4. и облеката твоја, очисти ја,
5. и од нечистото, оддалечи се!
6. Не мурти се, што ти се причинува многу!
7. И заради Господарот твој, стрпи се!
8. А кога во Сурлата ќе се дувне,
9. ете, тогаш, ќе биде Ден тежок:
10. за неверниците не ќе биде лесен!
11. Остави Ме насамо со оној што го создадов осамен,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ١

قُمْ فَأَنْذِرْ ٢

وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ ٣

وَبِأَبْلَكَ فَطَهِّرْ ٤

وَالرَّجْزَ فَاهْجُرْ ٥

وَلَا تَمَنَّئَنَّ تَسْتَكْبِرُ ٦

وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ٧

فَإِذَا نُفِخَ فِي النُّافُورِ ٨

فَذَلِكَ يَوْمٌ عَسِيرٌ ٩

عَلَى الْكَافِرِينَ غَيْرُ يَسِيرٍ ١٠

ذُرِّي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا ١١

12. и му дадов богатство големо,

وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَمْدُودًا ﴿١٢﴾

13. и му дадов синов и сведоци;

وَبَيْنَ شُهَدَا ۖ ﴿١٣﴾

14. Јас за него подготвив и подготвка една.

وَمَهَّدْتُ لَهُ تَمْهِيدًا ﴿١٤﴾

15. А потоа сакаше да му дадам повеќе.

ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ ﴿١٥﴾

16. Но, не! Беше тврдоглав, навистина, кон знаменијата Наши,

كَلَّا إِنَّكَ كَانْتَ لَا تَتَذَكَّرُ ۖ ﴿١٦﴾

17. и ќе го свиткам со тешкотии!

سَازِجُهُ صَعُودًا ﴿١٧﴾

18. Тој, навистина, многу размислуваше и многу сметаше!

إِنَّكَ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ﴿١٨﴾

19. Па, нека биде убиен како така сметаше,

فَقِيلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿١٩﴾

20. и пак нека биде убиен како така сметаше!

ثُمَّ قِيلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿٢٠﴾

21. Потоа погледна,

ثُمَّ نَظَرَ ﴿٢١﴾

22. потоа се намурти и се стемни,

ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ﴿٢٢﴾

23. потоа ги сврти плеките и се надува,

ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ﴿٢٣﴾

24. па рече: “Ова, навистина, е само волшебништво што се наследува!

فَقَالَ إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّؤْتَرٌ ﴿٢٤﴾

25. Ова е само говор човечки!”

إِنَّ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ﴿٢٥﴾

26. Јас ќе го фрлам во огнот Секар.

سَأُصْلِيهِ سَقَرَ ﴿٢٦﴾

27. А од кај знаеш ти што е тоа Секар?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرٌ ﴿٢٧﴾

28. Во него ништо не останува ни пепел;

لَا يَبْقَى وَلَا تَذَرُ ﴿٢٨﴾

29. пламеник за луѓето;

لَوَاحٌ لِلْبَشَرِ ﴿٢٩﴾

30. над него бдеат деветнаест - мина:

عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ ﴿٣٠﴾

31. а мелеките Ние ги одредивме да бидат тие што бдеат врз огнот. Бројот нивни е искушение за оние кои не веруваа, и за да се уверат оние со дадената им Книга, и на верниците верувањето да им се зголеми и за да не се сомневаат оние со дадената им Книга, и верниците, и за да им се рече на оние кои имаат болештина во срцата нивни, и на неверниците - што сака Аллах да покаже со овој пример? Ете, така Аллах го скршнува во заблуда оној кого Он сака, и Он упатува кого сака. Војската Негова ја знае само Он! А тоа е само опомена за луѓето!

وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَيْقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَيَزِدَّادَ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا وَلَا يَرْتَابَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلِيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا امَثَلًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ جُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرَى لِلْبَشَرِ ﴿٣١﴾

32. Но, не! Се колнам во Месечината,

كَلَّا وَالْقَمَرِ ﴿٣٢﴾

33. и во нокта кога ќе зајде,

وَاللَّيْلِ إِذَا دُبِرَ ﴿٣٣﴾

34. и во муграта кога ќе пукне...

وَالصُّبْحِ إِذَا أَشْفَرُ ﴿٣٤﴾

35. тоа ќе биде несреќа голема,
наविстина,

إِنَّمَا لِأَحَدَى الْكَبِيرِ ﴿٣٥﴾

36. за луѓето опомена:

نَذِيرًا لِلْبَشَرِ ﴿٣٦﴾

37. за оној меѓу вас кој поса-
кува тоа да го забрза или да го
успори!

لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ ﴿٣٧﴾

38. И секоја личност е јамец за
она што го спечалила,

كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينٌ ﴿٣٨﴾

39. освен сретните

إِلَّا أَصْحَابَ الْبَيْتِ ﴿٣٩﴾

40. кои во бавчите ценетски
ќе се испрашуваат

فِي جَنَّاتٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٤٠﴾

41. за силниците:

عَنِ الْمُجْرِمِينَ ﴿٤١﴾

42. “Што ве доведе во огнот
Секар?”, -

مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ ﴿٤٢﴾

43. а овие ќе речат: “Не бевме
меѓу оние кои намаз клањаа,

قَالُوا لَوْ كُنَّا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٣﴾

44. и не ги храневме си-
ромашните,

وَلَوْ كُنَّا نُطْعِمُ الْمِسْكِينَ ﴿٤٤﴾

45. и во безработица, со
безработниците, се спуштавме,

وَكُنَّا نَخُوضُ مَعَ الْخَائِضِينَ ﴿٤٥﴾

46. и Денот ветен за лажен го
сметавме,

وَكُنَّا نَكْذِبُ يَوْمَ الدِّينِ ﴿٤٦﴾

47. сè додека не се уверивме!”

حَتَّىٰ أَتَيْنَا الْيَقِينَ ﴿٤٧﴾

48. Па, не ќе им користи посредувањето на посредниците.

49. Па, зошто тогаш се рамнодушни кон опомената?

50. Како да се магариња исплашени,

51. кои бегаат од ловот.

52. Но секој од нив посакува да му се дадат страници отворени.

53. Но, не! Оние не се плашат од Ахирет.

54. Но, не! Кур'анот е опомена, навистина!

55. И тогаш кој сака го прима за опомена,

56. а тие само со посак Аллахов се опоменуваат. Он е Достоен за богобојазливоста и Он е Достоен за прошката!

ЕЛ- КИЈАМЕ (Пропаст на светот) LXXV

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Не! Јас се колнам во денот кијаметски!

2. Но, не! Јас се колнам во душата која самата себеси се грди!

فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشَّافِعِينَ ﴿١٨﴾

فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذِكْرِ مُعْرِضِينَ ﴿١٩﴾

كَأَنَّهُمْ حُمُرٌ مُّسْتَنْفِرَةٌ ﴿٢٠﴾

فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ ﴿٢١﴾

بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُؤْتَى صُحُفًا مُّنشَرَةً ﴿٢٢﴾

كَلَّا بَلْ لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ ﴿٢٣﴾

كَلَّا إِنَّهُ تَذَكُّرٌ ﴿٢٤﴾

فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ ﴿٢٥﴾

وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ الْقُوَى
وَأَهْلُ الْغَفْرِ ﴿٢٦﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَا أَقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَمَةِ ﴿١﴾

وَلَا أَقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ﴿٢﴾

3. Мисли ли човекот дека Ние никогаш нема да ги збереме коските негови?

4. Е, уште како! Ние сме Кадри дури и да ги поредиме и јагодиците на прстите негови.

5. Но, човекот посакува пред него да греши;

6. прашува кога ќе се случи кијаметот.

7. Кога опулот ќе се закочи, плашејќи се,

8. и кога Месечината ќе потемни,

9. и кога ќе се соединат Сонцето и Месечината,

10. на Денот тој човекот ќе рече: “Каде да се побегне?”

11. Нема никаде! Нема за-солниште!

12. Кон Господарот твој, на Денот тој, ќе се биде насочен!

13. Човекот ќе биде известен на Денот тој и за она што го оставил.

14. Човекот, меѓутоа, за себеси ќе си сведочи,

أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يَتَّحَمَّ عِظَامُهُ ۚ

بَلَىٰ قَدَرِينَ عَلَىٰ أَنْ تُسَوَّىٰ بَنَانُهُ ۚ

بَلَىٰ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ ۚ

يَسْتَأْذِنُ أَيَّانَ يَوْمِ الْقِيَمَةِ ۚ

فَإِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ ۚ

وَحُصِفَ الْقَمَرُ ۚ

وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ۚ

يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَفَرُ ۚ

كَلَّا لَا وَرَرَ ۚ

إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ ۚ

يُنَبِّئُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ ۚ

بَلَىٰ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ ۚ

15. и покрај тоа што ќе ги изнесува оправдувањата свои!

وَلَوْ أَلْقَى مَعَاذِيرَهُ ﴿١٥﴾

16. Не изговарај ги харфовите на Кур'анот со јазикот твој за да брзаш со него:

لَا تَحْرِكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ ﴿١٦﴾

17. Наша обврска, навистина, е да го збереме и да го читаме.

إِنْ عَلَيْنَا جُمُعَةٌ وَقُرْآنُهُ ﴿١٧﴾

18. Па, кога ќе го читаме, следи го читањето негово!

فَإِذَا قَرَأْنَاهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ ﴿١٨﴾

19. Потоа неговото објаснување е Наша обврска, навистина!

ثُمَّ إِنْ عَلَيْنَا نَبَإٌ نَّهُ ﴿١٩﴾

20. Но, не! Вие ја посакувате мигновеноста,

كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ ﴿٢٠﴾

21. а ја оставате вечноста!

وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ ﴿٢١﴾

22. На Денот тој некои лица ќе бидат блескотни,

وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاصِرَةٌ ﴿٢٢﴾

23. со свртен поглед кон Господарот свој,

إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ﴿٢٣﴾

24. а некои лица, пак, ќе бидат намуртени,

وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ ﴿٢٤﴾

25. и ќе очекуваат да се случи нешто што ќе им ги скрши пршлените.

تَنْظُرُونَ أَنْ يُفْعَلَ بِهِمْ فَاقِرَّةٌ ﴿٢٥﴾

26. Но, не! Кога душата ќе стигне до клучната коска,

كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ ﴿٢٦﴾

27. и кога ќе се викне: "Кој ќе го излечи?!"

وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ ﴿٢٧﴾

**28. Ќе се убеди дека тоа е
Разделба,**

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ جُنُودٌ مَعَهُ فَاحْتَبَسَ

29. и ногата околу ногата ќе се свитка,

وَالْتَفَتِ السَّاقُ بِالسَّاقِ ﴿٢٩﴾

30. кон Господарот твој, на Де-
нот тој, ќе се турне,

إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ ﴿٣٠﴾

**31. па, не веруваше и намаз не
клањаше,**

فَلَا صَدَقَ وَلَا صَلَّى

32. но затоа, пак, лажеше и
плёките ги вртеше,

وَلٰكِنْ كَذَّبَ وَقَتَلٌ ﴿٢٢﴾

**33. а потоа, кај семејството
свое, горделиво одеше.**

ثُمَّ ذَهَبَ إِلَى أَهْلِهِ يَمُتَقَى

34. Тешко тебе! Е, па, тешко тебе!

أُولَٰئِكَ لَكَ فَآوَىٰ ﴿٣٤﴾

**35. И уште еднаш: Тешко тебе!
Па, пак, тешко тебе!**

ثُمَّ أَوَّلَىٰ لَكَ فَأَوَّلَىٰ ﴿٣٥﴾

36. Мисли ли човекот дека ќе биде оставен тек така?

أَيْحَسِبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى ﴿٦٦﴾

37. Не беше ли капка семе, семе што се фрла?

الزَّيْكَ نُطْفَةٌ مِنْ مَنِيِّ يُمْنَى

38. А по ова угрушок од крв, па
го создаде и обличје му даде,

ثُمَّ كَانَ عِلْقَةً فَخَلَقَ فَسَوَّى

**39. и од него создаде пар:
машко и женско.**

فَجَعَلَ مِنْهُ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ﴿٣٩﴾

40. И нели тогаш Он е Кадар мртвите да ги оживи?

أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَدِرٍ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ ﴿٤٠﴾

ЕЛ-ИНСАН (Човек) LXXVI

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомјалосен!**

1. Му помина ли на човекот
она време кога не беше за
ништо спомнат?

2. Ние човекот го создадовме,
навистина, од мешавина на семе
за да го ставиме во искушение, и
му дадовме и слух и вид.

3. Ние, навистина, го упативме
по Патот: ќе биде ли благодарен
или неверник - негово е!

4. Да, Ние за неверниците
подготвивме и пранги и синцири
и Саир.

5. Добротворите, навистина,
ќе пијат од чаша чиј напиток ќе
биде смеса на камфор

6. од изворот што ќе го разво-
дат, како што сакаат, ќе пијат
робовите Аллахови:

7. оние што го исполнуваа
договорот и кои стравуваат од
Денот во кој ќе преовладува
злото негово,

8. и со храна нахрануваа, и
покрај тоа што ја сакаа, и си-
ромав, и јетим, и затвореник.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُن شَيْئًا
مَّذْكُورًا ﴿١﴾

إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُّطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ
سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿٢﴾

إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا ﴿٣﴾

إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَكِينًا وَاعْتَدْنَا
وَسْعِيرًا ﴿٤﴾

إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِن كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا
كَافُورًا ﴿٥﴾

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا ﴿٦﴾

يُوفُونَ بِالنَّذْرِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا ﴿٧﴾

وَيُطْعِمُونَ الطَّعَامَ عَلَى حُبِّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا ﴿٨﴾

9. “Ве храниме, навистина, заради лицето Аллахово: од вас не посакуваме ни награда ни благодарност.

10. Ние, навистина, се плашиме од Господарот наш на Денот во кој лицата ќе бидат намуртени и затемнети.”

11. На Денот тој Аллах ќе ги сочува од злото и ќе им даде радост и среќа,

12. и ќе ги награди, затоа што беа трпеливи, со Џеннет и свила;

13. ќе бидат потпрени на дивани и тука ни жед ни студен не ќе усетат;

14. сенките негови во непосредна близина ќе им бидат, и плодовите негови ќе им бидат спуштени.

15. И од едендодруг ќе се служи со чинии од сребро и со чаши што ќе бидат провидни,

16. провидни од сребро кои сами ќе ги одредуваат колкави да бидат;

17. во Џеннетот ќе пијат од чаши чиј напиток ќе биде смеса од ѓумбар,

18. од изворот во Џеннетот со името Селсебил именуван,

إِنَّمَا نَطْعُكُمْ لَوَجْهِهِ اللَّهُ لَا تُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا ﴿١﴾

إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَتَطِيرًا ﴿١٠﴾

فَوْقَهُمْ اللَّهُ شَرَّ ذَٰلِكَ الْيَوْمِ وَلَقَّاهُمْ نَضْرَةً وَسُرُورًا ﴿١١﴾

وَجَزَاءُ نَفْسٍ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا ﴿١٢﴾

مُتَّكِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا ﴿١٣﴾

وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلُّهَا وَذُلِّلَتْ قُطُوفُهَا تَذِيلًا ﴿١٤﴾

وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِبَٰيْنَةٍ مِّنْ فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ فَوَارِيرًا ﴿١٥﴾

فَوَارِيرًا مِّنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا ﴿١٦﴾

وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا ﴿١٧﴾

عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسَبِيلًا ﴿١٨﴾

19. и од еден до друг ќе ги служат вечно млади момчиња. И кога ќе ги погледнеш веднаш ќе помислиш дека се бисери растурени.

20. И кога ќе погледнеш тамо и пак, кога ќе погледнеш, ќе видиш благодат и царство големо,

21. на нив ќе видиш облека зелена, и од потенка и од подебела свила; ќе бидат накитени со ракавници од сребро, и Господарот нивни ќе ги напојува со напиток чист.

22. “Ете, ова ви е наградата, навистина! Трудољубието ваше за благодарност е достоинство!”

23. Ние, навистина, објавувајќи го, ти го објавивме Кур’анот:

24. па, стрпи се до одлуката на Господарот твој и меѓу нив не биди послушен, ни на грешникот ни на неверникот!

25. И споменувај Го името на Господарот твој и наутро и навечер!

26. И во еден дел од ноќта, падни Му на седе, и дуж ноќта слави Го!

27. Онаквите, навистина, ја посакуваат мигновеноста, а го

وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ
لُؤْلُؤًا مَّنشُورًا ﴿١٩﴾

وَإِذَا رَأَيْتَ ثُمَّ رَأَيْتَ نِعِيمًا وَمُلْكًا كَبِيرًا ﴿٢٠﴾

عَلَيْهِمْ ثِيَابٌ سُنْدُسٌ خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ وَحُلُّوا أَسَاوِرَ
مِّنْ فِضَّةٍ وَسَقَاهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا ﴿٢١﴾

إِنَّ هَذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ سَعْيُكُمْ مَّشْكُورًا ﴿٢٢﴾

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا ﴿٢٣﴾

فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعْ مِنْهُمْ آيِمًا أَوْ كَفُورًا ﴿٢٤﴾

وَاذْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٢٥﴾

وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا
طَوِيلًا ﴿٢٦﴾

إِنَّ هَؤُلَاءِ يُجِبُّونَ الْعَاجِلَةَ وَيَذَرُونَ وَرَاءَهُمْ

оставаат она што е зад нив, Де-
нот тежок!

28. Ние ги создаваме и зглобо-
вите им ги соединуваме. А ако,
пак, си посакаме ги менуваме
наличјата нивни.

29. Ова, навистина, е опомена!
Па, кој сака ќе го прифати Па-
тот кон Господарот свој.

30. А вие го пожелувате само
она што Аллах го пожелува.
Аллах, навистина, е Зналец и
Мудар!

31. Ќе го воведи во милоста
Своја кого сака. А за злумкар-
ите подготви казна болна!

ЕЛ-МУРСЕЛАТ (Испратени) LXXVII

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Се колнам во оние кои се
испратени еднизадруги,

2. па, како виор виорат,

3. се колнам и во оние кои се
разгрануваат,

4. и кои одовојувајќи, одвоју-
вања предизвикуваат,

5. и кои, опомена доставуваат,

يَوْمًا ثَقِيلًا ﴿١٧﴾

نَحْنُ خَلَقْنَهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ وَإِذَا شِئْنَا
بَدَلْنَا أَمْثَلَهُمْ بَدِيلًا ﴿١٨﴾

إِنَّ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ
سَبِيلًا ﴿١٩﴾

وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٢٠﴾

يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ
عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٢١﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا ﴿١﴾

فَالْعَصْفَتِ عَصْفًا ﴿٢﴾

وَالنَّشْرِتِ شَرْأًا ﴿٣﴾

فَالْمُفْرِقَتِ فَرْقًا ﴿٤﴾

فَالْمُلْقِيَتِ ذِكْرًا ﴿٥﴾

6. како оправдување или како опоменување!

عُذْرًا أَوْ نُذْرًا ﴿٦﴾

7. Ветеното ќе ви се случи, сигурно!

إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوَاقِعٌ ﴿٧﴾

8. Тогаш кога ѕвездите не ќе блескаат,

فَإِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ ﴿٨﴾

9. и кога небесата ќе испукаат,

وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ ﴿٩﴾

10. и кога брдата ќе се здробат,

وَإِذَا الْجِبَالُ سُفِفَتْ ﴿١٠﴾

11. и кога пејгамберите во време определено ќе се зберат!

وَإِذَا الرُّسُلُ أُقِنَتْ ﴿١١﴾

12. Да, кој ден е тоа одреден?

لَا يَوْمٍ يُؤَمَّلُ ﴿١٢﴾

13. До Денот на Разделбата!

لِيَوْمِ الْفَصْلِ ﴿١٣﴾

14. А од кај знаеш ти што е тоа Денот на Разделбата?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِ ﴿١٤﴾

15. Тешко на лашковците... на Денот тој!

وَبَلَّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٥﴾

16. Нели Ние ги уништивме поколенијата одамнешни?

أَلَمْ تَهْلِكِ الْأَوَّلِينَ ﴿١٦﴾

17. По нив и другите што Ние дадовме да ги следат.

ثُمَّ تَتَّبِعُهُمُ الْآخَرِينَ ﴿١٧﴾

18. Ете, така Ние работиме со силниците!

كَذَلِكَ تَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿١٨﴾

19. Тешко на лашковците... на Денот тој!

وَبَلَّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٩﴾

20. Нели ве создадовме од вода безвредна

أَلَمْ تَخْلُقْنَا مِنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ ﴿٢٠﴾

21. што ја ставивме на место сигурно,

فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ ﴿٢١﴾

22. до едно време познато?

إِلَىٰ قَدَرٍ مَّعْلُومٍ ﴿٢٢﴾

23. Па тоа сме Ние кои одредуваме. Е, само колку сме убави во она што Ние го одредуваме!

فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَادِرُونَ ﴿٢٣﴾

24. Тешко на лашковците... на Денот тој!

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٤﴾

25. Нели Ние одредивме земјата да биде место на збирање,

أَلَّا تَجْعَلَ الْأَرْضَ كِفَاتًا ﴿٢٥﴾

26. на живите и мртвите,

أَحْيَاءَ وَأَمْوَاتًا ﴿٢٦﴾

27. и на неа Ние високи брда поставивме, и со вода бистра ве напојувавме.

وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ شَامِخَاتٍ وَأَسْقَيْنَاكُم مَّاءً فُرَاتًا ﴿٢٧﴾

28. Тешко на лашковците... на Денот тој!

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٨﴾

29. Управете се кон она што за лажно го сметавте,

أَنظِلُّوا إِلَىٰ مَا كُنتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿٢٩﴾

30. управете се кон она со три краци сенка,

أَنظِلُّوا إِلَىٰ ظِلٍّ ذِي ثَلَاثِ شُعَبٍ ﴿٣٠﴾

31. која ладовина нема и која од пламен не чува.

لَا ظِلِّيلٌ وَلَا يَنْفَعُ مِنَ النَّهَبِ ﴿٣١﴾

32. Како кули ќе фрла искри,

إِنَّمَا تُرْمَىٰ بِشَرَارٍ كَالْقَصْرِ ﴿٣٢﴾

33. како да се камили жолти.

كَأَنَّهُمْ حُمُلٌ صُفْرٌ ﴿٣٣﴾

34. Тешко на лашковците... на Денот тој!

وَبَلِّغْ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٤﴾

35. Ова е Ден во кој не ќе прозборат,

هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ ﴿٣٥﴾

36. и во кој оправдување не ќе им се одобри!

وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ ﴿٣٦﴾

37. Тешко на лашковците... на Денот тој.

وَبَلِّغْ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٧﴾

38. Ова е Денот на Разделбата. Ние ќе ве собереме вас и народите одамнешни!

هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ جَمَعْنَاكُمْ وَالْأُولَىٰ ﴿٣٨﴾

39. Па, ако имате сплетка, сплеткарете!

فَإِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِدُونِ ﴿٣٩﴾

40. Тешко на лашковците... на Денот тој!

وَبَلِّغْ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٠﴾

41. Богобојазливите ќе бидат, навистина, во сенките и меѓу изворите!

إِنَّ الْمُنَاقِبِينَ فِي ظِلَالٍ وَعُيُونِ ﴿٤١﴾

42. и крај овошјето што ќе го посакуваат.

وَفَوَاحٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٤٢﴾

43. “Јадете и пијте; пријатно нека ви биде... заради она што го работевте!”

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾

44. Ете, така Ние ги наградуваме добротинителите.

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٤٤﴾

45. Тешко на лашковците... на Денот тој!

وَبَلِّغْ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٥﴾

46. “Јадете и уживајте за кратко: силници сте, навистина!”

47. Тешко на лашковците... на Денот тој!

48. И кога ќе им се рече: “Поклонете се!” Не се поклонуваа.

49. Тешко на лашковците... на Денот тој!

50. Па, во кој говор по него оние веруваат?

ЕН-НЕБЕ' (Кажување) LXXVIII

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. За што тие еднисо други се прашуваат?

2. За кажувањето големо

3. за кое оние, токму, станаа деленици!

4. Но, не! Ќе узнаат,

5. и пак: Но, не! Ќе узнаат, сигурно!

6. Нели Ние одредивме земјата да биде постела,

7. а брдата столбови?

8. И Ние ве создадовме во парови,

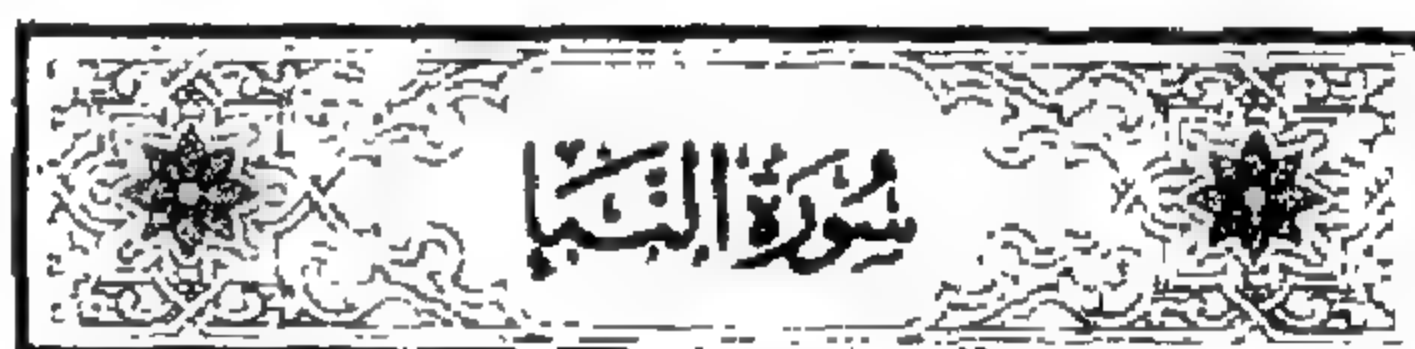
كُلُوا وَتَمَتَّعُوا قَلِيلًا إِنَّكُمْ تُجْرَمُونَ ﴿٤٦﴾

وَبَلَّيْوْا يَوْمَ ذِئْلِ الْبُكَدِيِّينَ ﴿٤٧﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ ﴿٤٨﴾

وَبَلَّيْوْا يَوْمَ ذِئْلِ الْبُكَدِيِّينَ ﴿٤٩﴾

فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٠﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ ﴿١﴾

عَنِ النَّبَاِ الْعَظِيمِ ﴿٢﴾

الَّذِي هُوَ فِيهِ يُخَالِفُونَ ﴿٣﴾

كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ﴿٤﴾

كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ﴿٥﴾

أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهْدًا ﴿٦﴾

وَالْجِبَالِ أَوْتَادًا ﴿٧﴾

وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا ﴿٨﴾

9. и спиењето ваше Ние за
почивка го одредивме,

10. а ноќта, пак, Ние како
облека ја одредивме,

11. а денот, пак, Ние како
храна го одредивме,

12. и над вас Ние седум силни
изградивме,

13. и светилката што свети Ние
ја поставивме,

14. и од облаците Ние вода ви
спуштаме,

15. и со помош нејзина Ние
дадовме да никнат и семе и рас-
тение,

16. и бавчи испреплетени!

17. Денот на Одлуката, навис-
тина, е веќе одреден,

18. Денот во кој ќе се дувне во
Сурлата, па ќе доаѓаат во
дружини,

19. а небото ќе се отвори, и
врати многу ќе има,

20. и брдата ќе се потресат и
прашина ќе станат!

21. Џехеннемот, навистина, е
во заседа,

وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا ۝٩

وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا ۝١٠

وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ۝١١

وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ۝١٢

وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا ۝١٣

وَأَنزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا ۝١٤

لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا ۝١٥

وَجَنَّتٍ أَلْفَافًا ۝١٦

إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَتَنَا ۝١٧

يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا ۝١٨

وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا ۝١٩

وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ۝٢٠

إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ۝٢١

22. за угнетувачите место на
враќање,

لِلطَّاعِينَ مَنَاقِبًا ﴿٢٢﴾

23. и во Џехеннемот за навек
ќе останат,

لَيَبْقَيْنَ فِيهَا أَحْقَابًا ﴿٢٣﴾

24. и не ќе вкусат ништо ладно,
ни напивка некаква,

لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا ﴿٢٤﴾

25. освен жешка вода, смрдли-
ва,

إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَّاقًا ﴿٢٥﴾

26. како награда соодветна!

جَزَاءً وَفَاءً ﴿٢٦﴾

27. Оние, навистина, не се наде-
ваа на Сметката,

إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا ﴿٢٧﴾

28. и ги сметаа за лажни,
лажејќи, ајетите Наши,

وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَابًا ﴿٢٨﴾

29. и секоја работа Ние ја пре-
бројавме и во Книгата ја вне-
совме!

وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا ﴿٢٩﴾

30. Па, вкусете! Казната само
со казна ќе ја зголемуваме!

فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا ﴿٣٠﴾

31. За богобојазливите, навис-
тина, има победа:

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ﴿٣١﴾

32. градини и лозја,

حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا ﴿٣٢﴾

33. и девојки, со години исти

وَكَوَاعِبَ أَزْرَابًا ﴿٣٣﴾

34. и пехари полни!

وَكَأْسًا دِهَاقًا ﴿٣٤﴾

35. Во Џеннетот не ќе слушаат
ни зборови празни ни лага.

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَابًا ﴿٣٥﴾

36. Награда ќе биде тоа од Господарот твој, подарок неизмерен,

37. од Господарот на небесата и на Земјата и она што е меѓу нив, од Милостивиот, и оние не ќе можат ни да Му се обратат,

38. на Денот во кој Џибрил и мелеките ќе стојат во редови, и не ќе зборуваат освен оној кому ќе му дозволи Милостивиот, и вистина ќе зборува.

39. Ете, тоа е Денот вистински. Па, кој сака може да најде за-солниште кај Аллах.

40. Ние, навистина, ве опоменавме за казната блиска, за Денот во кој човекот ќе го гледа она што го направија рацете негови, и кога неверникот ќе рече: "О тешко мене! Само земја да станев!"

ЕН-НАЗИАТ (Оние кои кинат) LXXIX

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Се колнам во оние кои кинат, силно!

2. во оние кои, вадат благо,

3. и оние кои, пловејќи, пловат брзо,

جَزَاءٍ مِنْ رَبِّكَ عَطَاءٌ حِسَابًا ﴿٣٦﴾

رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا ﴿٣٧﴾

يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا ﴿٣٨﴾

ذَٰلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ مَتَابًا ﴿٣٩﴾

إِنَّا أَنْذَرْتَكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَلَيْتَنِي كُنْتُ تَرَابًا ﴿٤٠﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْتَزَعَتِ غَرَقًا ﴿١﴾

وَالْتَشِطَّتْ نَشْطًا ﴿٢﴾

وَالسَّيْحَتِ سَبْعًا ﴿٣﴾

4. и оние кои, предводувајќи,
предводат,

فَالسَّيْفَتِ سَبَقًا ﴿٤﴾

5. и кои ги средуваат работи-
те,

فَالْمُدِيرَاتِ أَمْرًا ﴿٥﴾

6. и во Денот во кој Потресот
ќе се потресе,

يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ ﴿٦﴾

7. по кој ќе следи следниот!

تَتَّبِعُهَا الرَّادِفَةُ ﴿٧﴾

8. Срцата на Денот тој ќе се
потресат,

قُلُوبٌ يَوْمَ يَمْذَرُاجِفَةٌ ﴿٨﴾

9. а очите нивни, пак, ќе се
преплашат!

أَبْصَرُهَا خَشِيعَةٌ ﴿٩﴾

10. Зборуваат: “Ќе бидеме ли
пак вратени назад во гробовите,
на вистина,

يَقُولُونَ أَئِنَّا لَمَرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ ﴿١٠﴾

11. кога ќе станеме коски
трошни?”

أَوَإِنَّا لَكُنَّا عِظْمًا تَنَحَّرَةً ﴿١١﴾

12. И уште зборуваат: “Тоа
оживување е само пораз.”

قَالُوا تِلْكَ إِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ ﴿١٢﴾

13. Тоа ќе биде само еден глас,
на вистина! -

فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ ﴿١٣﴾

14. и ете ги, веднаш на повр-
шина.

فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ ﴿١٤﴾

15. Ти дојде ли говорот за
Муса,

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى ﴿١٥﴾

16. кога го повика Господарот
свој, во Тува, долината света:

إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْقَدَسِ طُوًى ﴿١٦﴾

17. “Оди кај фараонот, зашто тој, навистина, силен стана,

أَذْهَبَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ﴿١٧﴾

18. па, кажи му: „Мислиш ли да се очистиш“?

فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَٰهٌ إِلَّا أَن تَرْجَىٰ ﴿١٨﴾

19. Ќе те упатам кон Господарот твој и,тогаш, уплаши се!”

وَأَهْدِيكَ إِلَىٰ رَبِّكَ فَتَخْشَىٰ ﴿١٩﴾

20. И му го покажа тогаш знамението најголемо,

فَأَرَاهُ الْآيَةَ الْكُبْرَىٰ ﴿٢٠﴾

21. па, фараонот излажа и непослуша,

فَكَذَّبَ وَعَصَىٰ ﴿٢١﴾

22. а потоа се сврте и си замина,

ثُمَّ أَدْبَرَ يَسْعَىٰ ﴿٢٢﴾

23. и пак, тогаш, повика и собра луѓе

فَحَشَرَ فَنَادَىٰ ﴿٢٣﴾

24. па, рече: “Јас сум господарот ваш најголем!”

فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَىٰ ﴿٢٤﴾

25. Па, Аллах го казни со казната прва а ќе го казни и со казната друга!

فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَىٰ ﴿٢٥﴾

26. Ете, во тоа, навистина, има ибрет за оној кој се плаши!

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَن يَخْشَىٰ ﴿٢٦﴾

27. Потешко ли е вие да се создадете или, пак, небесата? Он нив ги создаде,

أَأَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمِ السَّمَاءُ بَنَاهَا ﴿٢٧﴾

28. па, го подигна сводот нивни и потоа го среди,

رَفَعَ سَفَكَهَا فَسَوَّاهَا ﴿٢٨﴾

29. ноќите нивни реши темни
да бидат, а деновите, пак, светли
да бидат,

30. и Земјата потоа ја израмни,

31. и извади од неа и вода и
пасишта,

32. и брдата ги зацврсти

33. за да уживате во нив, вие и
добитокот ваш!

34. И кога ќе се случи поројот
голем

35. на Денот тој ќе се при-
секава за она што се трудел,

36. и кога Џехеннемот, за оној
што гледа, ќе се здогледа,

37. тогаш оној што се силеше,

38. и што животот овоземен
повеќе го сакаше...

39. па, за него, Џехеннемот
престојувалиште ќе му биде!

40. А оној кој се плашеше од
стоењето пред Господарот свој и
кој на душата страстите ѝ ги
забрануваше...

41. па, за него, Џеннетот пре-
бивалиште ќе му биде!

وَأَغْطِشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا ﴿٢٩﴾

وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا ﴿٣٠﴾

أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءًهَا وَمَرْعَاهَا ﴿٣١﴾

وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا ﴿٣٢﴾

مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ ﴿٣٣﴾

فَإِذَا جَاءَ نَارُ الطَّامَةِ الْكُبْرَى ﴿٣٤﴾

يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَى ﴿٣٥﴾

وَيُرْزَقُ الْجَحِيمُ لِمَنْ يَرَى ﴿٣٦﴾

فَأَمَّا مَنْ طَغَى ﴿٣٧﴾

وَأَثَرَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ﴿٣٨﴾

فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَى ﴿٣٩﴾

وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ ﴿٤٠﴾

فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَى ﴿٤١﴾

42. Те прашуваат за Часот кога тој ќе се случи.

43. Твое е ли тоа да го споменуваш?

44. За него конечно знае Господарот твој!

45. Ти си, навистина, опоменувач за оној што стравува од кијаметот,

46. Денот кога ќе го здогледаат ќе им се причини дека само една вечер или едно утро останаа.

АБЕСЕ (Се намурти) LXXX

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Се намурти и ги сврте
плеките

2. кога му дојде слепиот,

3. а што знаеш ти, можеби
дојде да се очисти,

4. или, пак, опомена да прими
и Опомената, тогаш, ќе му користи.

5. Што се однесува до оној кој
ќе стане богат,

6. па ти со него си заземен,

7. и твое е само да се очисти.

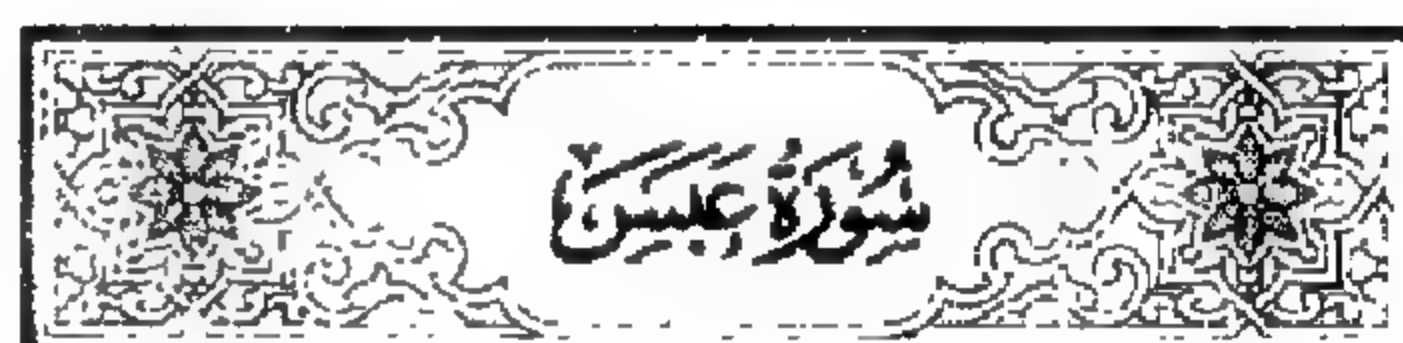
يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا ﴿٤٢﴾

فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرِنَهَا ﴿٤٣﴾

إِلَىٰ رَبِّكَ مُنْهَلَا ﴿٤٤﴾

إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ مَّنْ يَخْشَاهَا ﴿٤٥﴾

كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَرَبَّيْنَاهُ إِلَٰحٌ غَيبٌ أَوْضَحَاهَا ﴿٤٦﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عَبَسَ وَتَوَلَّىٰ ﴿١﴾

أَن جَاءَهُ الْأَعْمَىٰ ﴿٢﴾

وَمَا يَدْرِيكَ لَعَلَّهُ يَزَكَّىٰ ﴿٣﴾

أَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الذِّكْرَىٰ ﴿٤﴾

أَمَّا مَنْ اسْتَفْنَىٰ ﴿٥﴾

فَأَن تَلَّهٗ تُصَدَّىٰ ﴿٦﴾

وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَزَكَّىٰ ﴿٧﴾

8. А што се однесува до оној
што ти дојде брзо,

وَأَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعَى ۝٨

9. и уште, ете, се плаши

وَهُوَ يَخْشَى ۝٩

10. а ти на него не внимаваш!

فَأَنْتَ عَنْهُ تَلَهَى ۝١٠

11. Но, не! опомена е тоа, на-
вистина!

كَلَّا إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ ۝١١

12. Па кој сака опомената ќе
го опомене

فَمَنْ شَاءَ ذَكَّرْهُ ۝١٢

13. во страниците почитувани,

فِي صُحُفٍ مُّكَرَّمَةٍ ۝١٣

14. возвишени и чисти

مَرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ ۝١٤

15. меѓу рацете на пишувачите,

بِأَيْدِي سَفَرَةٍ ۝١٥

16. чесни и добротворни!

كِرَامٍ بَرَرَةٍ ۝١٦

17. Проклет да е човекот! Кол-
каво е само проклетството не-
гово!

قُلْ لِلْإِنْسَانِ مَا أَكْفَرُهُ ۝١٧

18. Од што Он го создаде?

مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ ۝١٨

19. Од капка семе Он го
создаде и Он, потоа, го одреди

مِنْ نُّطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَرَهُ ۝١٩

20. и патот, потоа, му го оле-
сни,

ثُمَّ السَّيْلَ يَسَّرَهُ ۝٢٠

21. а потоа, пак, Он ќе го
усмрти и во кабур ќе го остави,

ثُمَّ أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ ۝٢١

22. а потоа, кога и ќе си посака,
ќе го оживи!

ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنشَرَهُ ۝٢٢

23. Но, не! Сè уште не го ис-
полни она што Он му го нареди.

كَلَّا لَمَّا يَقْضِ مَا أَمَرَهُ ۝٢٣

24. Нека човекот погледа,
тогаш, во храната своја!

فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ ﴿٢٤﴾

25. Ние во изобилие дожд
спуштаме, навистина!

أَنَّا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا ﴿٢٥﴾

26. Потоа земјата во пукнатини
ја расцепуваме,

ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا ﴿٢٦﴾

27. и тогаш даваме семе
секако од неа да никне,

فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا ﴿٢٧﴾

28. и лозја и овошје,

وَعِنَبًا وَقَضْبًا ﴿٢٨﴾

29. и маслинки и урми,

وَزَيْتُونًا وَتَخْلًا ﴿٢٩﴾

30. и бавчи испреплетени,

وَحَدَائِقَ غُلَبًا ﴿٣٠﴾

31. и овошје и зеленчук

وَفَلَاحَةً وَأَبَّأًا ﴿٣١﴾

32. за да уживате вие и
добитокот ваш!

مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِأَنْعِمَ لَكُمْ ﴿٣٢﴾

33. Па, кога ќе дојде гласот што
заглушува?

فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاعَةُ ﴿٣٣﴾

34. На Денот кога човекот ќе
побегне од брата си,

يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ ﴿٣٤﴾

35. и од мајка си, и од бабо си,

وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ ﴿٣٥﴾

36. и од другарите свои и од
синовите свои,

وَصَحْبِهِ عِوَانِهِ ﴿٣٦﴾

37. на Денот тој, секој човек ќе
биде обземен со состојбата
своја.

لِكُلِّ أَمْرٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ ﴿٣٧﴾

38. Лица некои на Денот тој ќе
бидат блескотни,

وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُّسْفِرَةٌ ﴿٣٨﴾

39. насмеани и весели,

40. а лица некои, пак, со
прашина покриени,

41. и со темнеж некаков обзе-
мени -

42. овие се, токму, меѓу невер-
ниците расипници!

ЕТ-ТЕКВИР (Помрачување) LXXXI

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. И кога Сонцето ќе се
помрачи,

2. и кога свездите ќе попаѓаат,

3. и кога брдата ќе се помес-
тат,

4. и кога камилите без
сопственици ќе останат,

5. и кога дивите животни ќе се
испомешаат,

6. и кога морињата со пламен
ќе се исполнат,

7. и кога душите ќе се обеди-
нат со телата свои,

8. и кога девојчето живо
погребано во земја ќе биде
прашано:

ضَاحِكَةً مُّسْتَبْشِرَةً ﴿٣٩﴾

وَوُجُوهٌ يُؤْمِذُ عَلَيَّهَا غَبَرَةٌ ﴿٤٠﴾

تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ ﴿٤١﴾

أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَفَرَةُ الْفَجَرَةُ ﴿٤٢﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ﴿١﴾

وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ ﴿٢﴾

وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ ﴿٣﴾

وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ﴿٤﴾

وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ ﴿٥﴾

وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ﴿٦﴾

وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ ﴿٧﴾

وَإِذَا الْمَوْتَةُ دُءُ سِيلَتْ ﴿٨﴾

9. “Заради кој грев е убиено?”
10. И кога страниците ќе се отворат,
11. и кога небесата ќе се отстранат,
12. и кога Џехеннемот ќе се разгори,
13. и кога Џеннетот ќе се приближи...
14. ќе узнае душата што си подготвила!
15. Но, не! Се колнам во ѕвездите што се скриваат,
16. кои се движат и кои исчезнуваат,
17. се колнам и во ноќта кога таа затемнува,
18. и во утрото кога дише,
19. Кур’анот, навистина, е Говор на мелек пратеник благороден,
20. од сопственикот на моќта, кој поседува место почесно кај Аршот,
21. кого го слушаат и уште е доверлив...

يَا أَيُّ ذُنُوبِكُمُ الْقَاتِلَاتُ ٩

وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ ١٠

وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ ١١

وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِرَتْ ١٢

وَإِذَا الْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ ١٣

عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ ١٤

فَلَا أَقِيمُ بِالْحَنِينِ ١٥

الْجَوَارِ الْكُنُوسِ ١٦

وَاللَّيْلِ إِذَا عَسْعَسَ ١٧

وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ ١٨

إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ١٩

ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ٢٠

مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ ٢١

22. па, другарот ваш не е луд!

23. Го здогледа во видиците јасни,

24. и тој не е шкржав за Невидливото,

25. па, тоа не е Говор на Шејтанот проколнат!

26. Па, каде сте кинисале?

27. па, тоа е само опомена за световите;

28. за оној меѓу вас кој сака да биде по патот вистински!

29. А она што го сакате е само со посак Аллахов, Господарот на световите!

وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ ﴿٢٢﴾

وَلَقَدْ رَآهُ بِآلَافٍ الْمُبِينِ ﴿٢٣﴾

وَمَا هُوَ عَلَى الْعَيْبِ بِضَنِينٍ ﴿٢٤﴾

وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ﴿٢٥﴾

فَأَن تَذَهَبُونَ ﴿٢٦﴾

إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٢٧﴾

لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ ﴿٢٨﴾

وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٩﴾

ЕЛ-ИНФИТАР (Расцеп) LXXXII

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Кога небесата ќе се расцепат,

2. и кога свездите ќе се расту-
рат,

3. и кога морињата ќе избув-
нат,

4. и кога мезарите ќе се ис-
превртат -

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ ﴿١﴾

وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انشَثَتْ ﴿٢﴾

وَإِذَا الْبِحَارُ فُجِرَتْ ﴿٣﴾

وَإِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ ﴿٤﴾

5. ќе го узнае душата она што го направила и за овој свет и за оној свет.

6. О човеку, што те заведе од Господарот твој Благороден!?

7. Кој те создаде?... па те направи целосен и складен,

8. и Кој со посак Свој ликот ти го среди.

9. Но, не! Лажете за Денот ветен, сепак!

10. А врз вас се Чуварите мелеки, навистина!

11. благородни пишуваачи:

12. кои знаат што правите!

13. Добротворите ќе бидат во благосостојба, навистина!

14. А грешниците ќе бидат во огнот Џехеннемот, навистина!

15. Во кој ќе бидат турнати на Денот суден!

16. И не ќе можат да не бидат во него.

17. И знаеш ли ти што е Денот суден?

18. И пак, знаеш ли ти што е Денот суден?

عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ ﴿٥﴾

يَأْتِيهَا الْإِنْسُنُ مَا غَرَكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ ﴿٦﴾

الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّنَكَ فَعَدَّلَكَ ﴿٧﴾

فِي أَيِّ صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ ﴿٨﴾

كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ بِالَّذِينَ ﴿٩﴾

وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ ﴿١٠﴾

كِرَامًا كَتِيبِينَ ﴿١١﴾

يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ ﴿١٢﴾

إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ﴿١٣﴾

وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ ﴿١٤﴾

يَصْلَوْنَهَا يَوْمَ الَّذِينَ ﴿١٥﴾

وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ ﴿١٦﴾

وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الَّذِينَ ﴿١٧﴾

ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الَّذِينَ ﴿١٨﴾

19. Ден во кој никој за никого не може ништо. Наредбата тогаш е - Аллахова!

ЕЛ-МУТАФФИФУН (Скратувачи) LXXXIII

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Е, тешко на скратувачите!
2. Оние кои, кога мерат нешто од луѓето, полна мера земаат,
3. и кога мерат на други или кога им вагаат им прикратуваат.
4. Не замислуваат ли дека ќе бидат проживеани, навистина!
5. на Денот голем,
6. на Денот во кој луѓето ќе стојат пред Господарот на световите?
7. Но, да! Книгата на грешниците е во огнот Сиџин!
8. А знаеш ли ти што е тоа Сиџин?
9. Книга испишана!
10. Тешко на лашковците на Денот тој!
11. Оние кои го сметаа за лажен Денот суден,

يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ شَيْئًا
وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ ۝١٩

سُورَةُ الْمُطَفِّفِينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

- وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ ۝١
- الَّذِينَ إِذَا أَكَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ۝٢
- وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ ۝٣
- أَلَا يَظُنُّ أُولَٰئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ ۝٤
- لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ۝٥
- يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۝٦
- كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفُجَارِ لَفِي سِجِّينٍ ۝٧
- وَمَا أَدْرَاكَ مَا سِجِّينٌ ۝٨
- كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ۝٩
- وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ۝١٠
- الَّذِينَ يَكْذِبُونَ يَوْمَ الدِّينِ ۝١١

12. а него го сметаше за лажен само претераниот грешник:

13. кога му се кажуваат ајетите Наши, вели: “Тоа се измислици на народите одамнешни!”

14. Но, не! А она што го спечалија веќе ги покри срцата нивни.

15. Но, не! Оние на Денот тој, навистина, ќе бидат со завеса одвоени од Господарот свој,

16. па, потоа, ќе бидат турнати во Џехеннемот,

17. а, потоа, ќе се рече: “Ова е она за што, токму, лажевте.”

18. Но, да! Книгата на добротинителите е во Илијјуун, навистина!

19. А знаеш ли што е тоа Илијјуун?

20. Книга напишана,

21. за која сведочат блиските посматрачи.

22. Добротинителите ќе бидат во благосостојба, навистина!

23. ќе гледаат од диваните;

24. на лицата нивни ќе ја препознаеш радоста на благодатот,

وَمَا يَكْذِبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ﴿١٢﴾

إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣﴾

كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَىٰ قُلُوبِهِم مَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾

كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُوبُونَ ﴿١٥﴾

ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ ﴿١٦﴾

ثُمَّ يُقَالُ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿١٧﴾

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَبْرَارِ لَفِي عَلَيَيْنَ ﴿١٨﴾

وَمَا أَدْرَاكَ مَا عَلَيْهِمْ ﴿١٩﴾

كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ﴿٢٠﴾

يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ ﴿٢١﴾

إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ﴿٢٢﴾

عَلَى الْأَرَآئِكِ يَنْظُرُونَ ﴿٢٣﴾

تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ ﴿٢٤﴾

25. ќе се напојуваат со напиток
чист, запечатен,

26. запечатен со мушус и зара-
ди тоа нека се натпреваруваат
натпреварувачите,

27. а составот ќе му биде од
Тасним,

28. извор од кој ќе пијат блис-
ките на Аллах!

29. Грешниците ги исмеваа вер-
ниците, навистина!

30. и кога си поминуваа крај
нив си намигнуваа едни со други,

31. и кога се враќаат кај се-
мејствата свои, ги посетуваат,
исмевајќи ги

32. и кога ќе ги здогледаат, ве-
лат: “Овие скршнаа во заблуда,
навистина!”

33. А не се испратени да бдеат
врз нив.

34. Па, денес верниците ќе ги
исмеваат неверниците,

35. потпрени ќе гледаат!

36. Ќе бидат ли наградени нев-
ерниците за она што го работеа?

يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَخْتُومٍ ﴿٢٥﴾

خِتَمُهُمْ مِنْهُ، فِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَفِسُونَ ﴿٢٦﴾

وَمِنْ أَجْهٍ مِنْ تَسْنِيمٍ ﴿٢٧﴾

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ ﴿٢٨﴾

إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا
يَضْحَكُونَ ﴿٢٩﴾

وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ ﴿٣٠﴾

وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ ﴿٣١﴾

وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَضَالُّونَ ﴿٣٢﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَفِظِينَ ﴿٣٣﴾

فَالْيَوْمَ الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ ﴿٣٤﴾

عَلَى الْأَرْآئِكِ يَنْظُرُونَ ﴿٣٥﴾

هَلْ تُؤْتَوْنَ الْكُفَّارُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٦﴾

ЕЛ-ИНШИКАК (Цепење) LXXXIV

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Кога небото ќе се расцепи,
2. и кога Господарот негов ќе го послуша. - Он е Кому треба да се биде послушен,
3. и кога земјата ќе се по-рамни,
4. и кога ќе го исфрли она што е во неа и ќе стане празна,
5. и кога Господарот нејзин ќе Го послуша... Он е кому треба да се биде послушен!
6. О човеку, ти, навистина, се трудиш кон Господарот твој, со труд, и него ќе го најдеш!
7. Што се однесува до оној со доделената му Книга во раката, десна,
8. ќе полага сметка лесна,
9. и ќе се врати кај семејството свое, радосен!
10. А што се однесува, пак, до оној со дадената му Книга, зад плеќите негови,

إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ ①

وَأَذْنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ②

وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ ③

وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ④

وَأَذْنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ⑤

يَتَأْتِيهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَى رَبِّكَ
كَدَّ حَافِلًا ⑥

فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ ⑦

فَسَوْفَ يَحْصِبُ حِسَابًا يَسِيرًا ⑧

وَيَرْجِعُ إِلَى أَهْلِهِ مُسْرُورًا ⑨

وَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ مُرَارًا ظَهْرًا ⑩

11. па, ќе си посакува пропаст,
12. и во Саир ќе биде турнат.
13. Па тој меѓу семејството
негово беше радосен,
14. тој, навистина, замислуваше
дека никогаш не ќе се врати.
15. И уште како! Господарот
негов, навистина, го гледа!
16. Но, не! Се колнам во
црвенилото вечерно,
17. и во ноќта и во она што таа
ќе го збере,
18. и во Месечината кога ќе се
исполни,
19. ќе поминувате од една во
друга состојба.
20. Што им е па не веруваат?
21. И зошто кога Кур'анот им
се чита на сејде не паѓаат?
22. Но, лажат оние кои не
веруваат.
23. Аллах најдобро го знае она
што го кријат!
24. И зарадувај ги, тогаш, со
казната болна!

فَسَوْفَ يَدْعُوا ثُبُورًا ﴿١١﴾

وَيَصْلَى سَعِيرًا ﴿١٢﴾

إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا ﴿١٣﴾

إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحْضَرَ ﴿١٤﴾

بَلَىٰ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِدُبِّهِ بَصِيرًا ﴿١٥﴾

فَلَا أَقْسِمُ بِالشَّفَقِ ﴿١٦﴾

وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ﴿١٧﴾

وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ ﴿١٨﴾

لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ ﴿١٩﴾

فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠﴾

وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ ﴿٢١﴾

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يَكْذِبُونَ ﴿٢٢﴾

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ﴿٢٣﴾

فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٤﴾

25. Освен оние кои веруваат и кои добри дела работат - нив ги чека награда неминлива.

ЕЛ-БУРУЏ (Свезди) LXXXV

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Се колнам во небото со
свезди преполно,

2. и во Денот ветен,

3. и во сведокот и во пос-
ведоченото,

4. проколнети нека бидат
сопствениците на робови,

5. преполни со гориво на оган,

6. кои, крај него, седеа,

7. и кои, токму, беа сведоци на
она што го правеа со верниците!

8. Им се одмаздуваа затоа што
веруваа во Аллах, Силниот и за
благодарност Достојниот!

9. И власта и на небесата и на
Земјата е - Негова! Аллах,
секако, е Сведок за сè!

10. Оние кои, навистина, ги
мачеа верниците и верничките,
потоа не се покајаа... за нив има
казна цехенемска, за нив има
казна Харик!

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٢٥﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ﴿١﴾

وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ ﴿٢﴾

وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ ﴿٣﴾

قُلْ أَصْحَابُ الْأُخْدُودِ ﴿٤﴾

النَّارِ ذَاتِ الْوُقُودِ ﴿٥﴾

إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ ﴿٦﴾

وَهُمْ عَلَى مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ ﴿٧﴾

وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ

الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿٨﴾

الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا

فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ ﴿١٠﴾

11. А оние, пак, кои веруваа и работеа добри дела, навистина!... за нив има бавчи ценетски низ кои реки течат. Ете, тоа е победа голема!

12. Усвитено е, навистина, казнувањето на Господарот твој.

13. Он, секако, создава и повторно создава!

14. Он, секако, е Простувач и Срдечен!

15. Господарот на Аршот, Славниот!

16. Чинител на она што го покажува.

17. Ти дојде ли говорот за војската,

18. за фараонот и за Семуд?

19. Но, оние кои не веруваат, постојано во лага си паѓаат,

20. а Аллах ќе ги опфати од сите страни!

21. Но, тоа е Кур'ан Славен,

22. во Лехви Махфуз сочуван!

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ
تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ ﴿١١﴾

إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ﴿١٢﴾

إِنَّهُ هُوَ يُبْدِي وَيُعِيدُ ﴿١٣﴾

وَهُوَ الْغَفُورُ الْودُودُ ﴿١٤﴾

ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ﴿١٥﴾

فَعَالٌ لِّمَآ يُرِيدُ ﴿١٦﴾

هَلْ أُنَبِّئُكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ ﴿١٧﴾

فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ ﴿١٨﴾

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ ﴿١٩﴾

وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ ﴿٢٠﴾

بَلْ هُوَ قَرِيبٌ أَنِ يُخَيِّدَهُمُ ﴿٢١﴾

فِي لَوَجٍ مَّخْفُوظٍ ﴿٢٢﴾

ЕТ-ТАРИК (Деница) LXXXVI

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Се колнам во небото и во Деница!

وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ ﴿١﴾

2. А знаеш ли ти што е тоа Деница?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ ﴿٢﴾

3. Свезда што свети!

النَّجْمُ الثَّاقِبُ ﴿٣﴾

4. Над секоја душа има и бдеец.

إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ﴿٤﴾

5. Па, нека човекот погледа од што е создаден,

فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ﴿٥﴾

6. создаден е од вода што се исфрла,

خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ ﴿٦﴾

7. која излегува меѓу 'рбетот и градите.

يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ﴿٧﴾

8. Да, Он е Кадар да го повтори творењето Свое,

إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ ﴿٨﴾

9. на Денот кога ќе се кажуваат тајните,

يَوْمَ يُبْلَى السَّرَائِرُ ﴿٩﴾

10. кога човекот не ќе има ни моќ ни поддржник.

قَالَ لَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٌ ﴿١٠﴾

11. Се колнам и во небото, со вода преполно,

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ ﴿١١﴾

12. и во земјата која се расцепува,

وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ ﴿١٢﴾

13. Кур'анот, навистина, е Говор што одделува!

إِنَّهُ لَقَوْلٌ فَصْلٌ ﴿١٣﴾

14. Он не е празен Говор.

وَمَا هُوَ إِلَّا نَزْلٌ ﴿١٤﴾

15. Оние, сплеткарејќи, сплетки прават,

16. а Јас сплетките ги расплеткувам.

17. Па, остави ги неверниците и дај им малку време!

لَهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا ⑩

وَأَكِيدُ كَيْدًا ⑪

فَهَلِ الْكَافِرِينَ أَهْلُهُمْ رُويًا ⑫

ЕЛ-А'ЛА (Севишен) LXXXVII

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Слави Го, името на Господарот твој, Севишен!

2. Кој создаде и добар ред постави,

3. Кој одреди и потоа упати,

4. Кој дава да никне пасиште,

5. а потоа одредува да стане сува трева.

6. Ние ќе одредиме да читаш па ништо нема да заборавиш,

7. освен она што ќе го посака Аллах. Да, Он го знае и она што е јавно и она што е тајно.

8. И Ние ќе те упатиме во она што е најлесно.

9. Па, опоменувај - Опомената ако користи,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ①

الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى ②

وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى ③

وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى ④

فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَى ⑤

سَنُقَرِّثُكَ فَلَا تَنْسَى ⑥

إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَى ⑦

وَنُيَسِّرُكَ لِلْيُسْرَى ⑧

فَذَكِّرْ إِن نَّفَعَتِ الذِّكْرَى ⑨

10. ќе се опомене оној што стравува,

سَيَذَكِّرُ مَنْ يَخْشَى ⑪

11. а од неа ќе се оддалечува најлошиот,

وَيَنْجَنِبُهَا الْأَشْقَى ⑫

12. оној што ќе биде турнат во огнот голем,

الَّذِي يَصَلَّى النَّارَ الْكُبْرَى ⑬

13. кој потоа во него не ќе умре и не ќе живее.

ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى ⑭

14. Да, спасен е оној кој ќе се очисти,

قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى ⑮

15. кој го споменува името на Господарот свој и кој се клања.

وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى ⑯

16. Но вие повеќе го сакате животот на овој свет,

بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ⑰

17. а Ахирет е подобар и е вечен.

وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَى ⑱

18. Да, ова е внесено во страниците одамнешни,

إِنَّ هَذَا فِي الصُّحُفِ الْأُولَى ⑲

19. во страниците на Ибрахим и на Муса!

صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى ⑳

ЕЛ-ГАШИЈА (Поклопи) LXXXVIII

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Ти дојде ли говорот за она што поклопи?

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ ①

2. Лицата на Денот тој ќе бидат уплашени,

وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَشِيعَةٌ ②

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

3. изморени и жалосни!
4. Ќе се пржат во огнот жесток,
5. ќе се напојуваат од изворот усвитен;
6. за нив не ќе има храна, освен трње,
7. која не ќе нахрани а ниту, пак, гладот ќе го отстрани,
8. на Денот тој ќе има и лица благословени,
9. со трудот нивни задоволни,
10. во Џеннетот возвишен,
11. во кој не ќе слушаат зборови празни,
12. во него ќе има и извор што тече,
13. и кревети подигнати,
14. и пехари поставени,
15. и перници поредени,
16. и простирки спрострени!
17. Не гледаат ли кон камилата како е создадена,
18. и кон небото како е подигнато,

عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ ﴿٢﴾

تَصَلَّى نَارًا حَامِيَةً ﴿٤﴾

تُسْقَى مِنْ عَيْنٍ آيَةٍ ﴿٥﴾

لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيعٍ ﴿٦﴾

لَا يَسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ ﴿٧﴾

وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاعِمَةٌ ﴿٨﴾

لِسَعْيِهَا رَاضِيَةٌ ﴿٩﴾

فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ﴿١٠﴾

لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَغِيَةً ﴿١١﴾

فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ﴿١٢﴾

فِيهَا سُرُرٌ مَرْفُوعَةٌ ﴿١٣﴾

وَأَكْوَابٌ مَوْضُوعَةٌ ﴿١٤﴾

وَمَنَاقِبُ مَصْفُوفَةٌ ﴿١٥﴾

وَزَرَائِفٌ مَّبْنُوتَةٌ ﴿١٦﴾

أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ﴿١٧﴾

وَالِإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ﴿١٨﴾

19. и кон брдата како се поставени,

20. и кон земјата како е порамнета?

21. Па, опоменувај. Ти си, навистина, само опоменувач!

22. Не е твое да владееш со нив!

23. А оној кој ги врти плеките и оној кој не верува,

24. па, Аллах ќе го казни со казна голема!

25. Враќањето нивно е - кон Нас,

26. и полагањето сметка, потоа, е - при Нас!

ЕЛ-ФЕЦР (Зора) LXXXIX

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Се колнам во зората,

2. и во десетте ноќи,

3. парни и непарни,

4. и во нокта кога ќе исчезне,

5. има ли во тоа, за надарениот со разбир, заклетва?

وَالْإِلْجَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ﴿١٩﴾

وَالْإِلْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ﴿٢٠﴾

فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ ﴿٢١﴾

لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيْطِرٍ ﴿٢٢﴾

إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ ﴿٢٣﴾

فِيُعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ ﴿٢٤﴾

إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ ﴿٢٥﴾

ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ﴿٢٦﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْفَجْرِ ﴿١﴾

وَلَيْلٍ عَشِيرٍ ﴿٢﴾

وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ﴿٣﴾

وَاللَّيْلِ إِذَا يَسَّرَ ﴿٤﴾

هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرِ ﴿٥﴾

6. Не виде ли како постапи
Господарот твој со Ад?

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ﴿٦﴾

7. И со Ирам, кој имаше стол-
бови големи,

إِرَمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ﴿٧﴾

8. на кои слични немаше из-
градено по градовите?

الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ ﴿٨﴾

9. И со Семуд кој делкаше
карпи во долината,

وَسَمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ﴿٩﴾

10. и со фараонот, сопственик-
от на шаторите,

وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ ﴿١٠﴾

11. кои беа насилници по гра-
довите!

الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ ﴿١١﴾

12. И мноштво, по нена, безре-
дие се сееше,

فَاكْثُرُوا فِيهَا الْفَسَادَ ﴿١٢﴾

13. па затоа Господарот твој
корбачот на казната врз нив го
опаша.

فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ﴿١٣﴾

14. Да, Господарот твој е во
заседа!

إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ ﴿١٤﴾

15. Што се однесува до човекот,
кога Господарот негов ќе го
искуша, па ќе го почести и бла-
гослови, ќе рече: “Господарот
мој ме почести.”

فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ
رَبِّيَ أَكْرَمَنِ ﴿١٥﴾

16. А кога, пак, ќе го искуша со
она со што малку ‘рск ќе ост-
вари, ќе рече: “Госаподарот мој
ме остави.”

وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ
رَبِّيَ أَهْنَنِ ﴿١٦﴾

17. Но, не! На јетимот чест не му правите,

18. а ниту, пак, сиромавиот го храните,

19. а јадете оставина лакомо,

20. и богатство сакате, сакајќи го прекумерно!

21. Но, не! Кога земјата ќе се распарчи на парчиња,

22. и кога ќе дојде Господарот твој и мелеките, едни до други поредени,

23. и на Денот тој кога Цехен-немот ќе се приближи, на Денот тој човекот ќе се сеќава. А за кое, пак, добро ќе му користи сеќавањето?

24. Ќе рече: “О тешко мене! Е, само да се подготвев за животот мој!”

25. Па, на Денот тој никој не ќе казнува како што Он ќе казнува.

26. И никој не ќе врзува цврсто како што Он ќе врзува.

27. О душо смирена!

28. Врати се кон Господарот твој задоволна, а и Он со тебе задоволен,

كَلَّا بَلْ لَا تَكْرُمُونَ الْيَتِيمَ ﴿١٧﴾

وَلَا تَحْضُونَّ عَلَى طَعَامِ الْمِسْكِينِ ﴿١٨﴾

وَتَأْكُلُونَ التَّرَاثَ أَكْلًا لَّمًّا ﴿١٩﴾

وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا ﴿٢٠﴾

كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا ﴿٢١﴾

وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ﴿٢٢﴾

وَجِئْنَا بِتُومَيْدٍ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَنْذِكُرُ الْإِنْسَانَ ﴿٢٣﴾
وَأَنَّى لَهُ الذِّكْرَى ﴿٢٤﴾

يَقُولُ يَلَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي ﴿٢٥﴾

فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابُهُ أَحَدًا ﴿٢٦﴾

وَلَا يُوثِقُ وَثَاقُهُ أَحَدًا ﴿٢٧﴾

يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ﴿٢٨﴾

ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً ﴿٢٩﴾

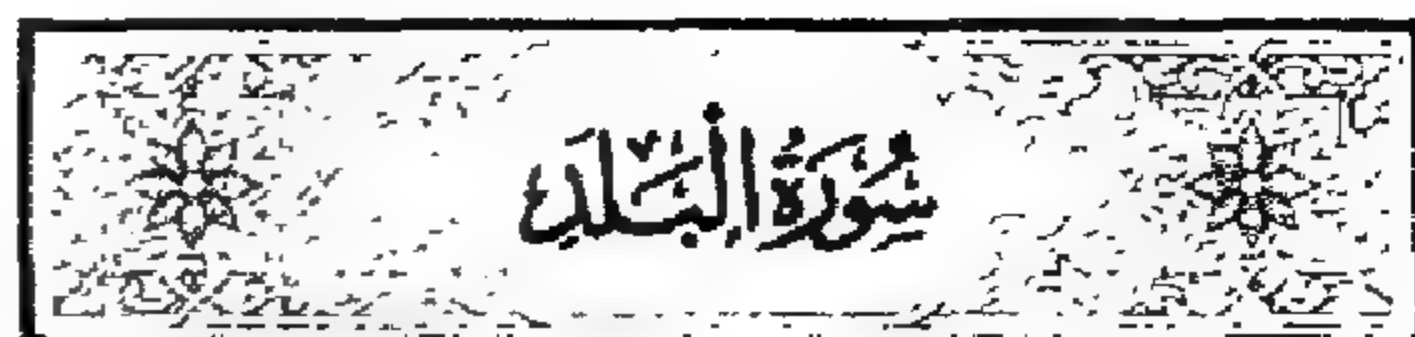
29. и влези,тогаш, меѓу робо-
вите Мои,

فَادْخُلِي فِي عِبَادِي ﴿٢٩﴾

30. и влези во Џеннетот Мој!

وَادْخُلِي جَنَّتِي ﴿٣٠﴾

ЕЛ-БЕЛЕД (Град) ХС

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Не! Се колнам во градот
овој,

لَا أَقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ ﴿١﴾

2. - како граѓанин ќе бидеш во
градот тој.

وَأَنْتَ حِلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ ﴿٢﴾

3. И се колнам во родителот и
во она што го роди!

وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدَ ﴿٣﴾

4. Ние го создадовме човекот,
секако, да се труди.

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ ﴿٤﴾

5. Мисли ли дека никој не
може против него?

أَيَحْسَبُ أَنْ لَنْ يَقْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ ﴿٥﴾

6. Тој вели: “Голем имот по-
трошив!”

يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَا لَا لُبَدًا ﴿٦﴾

7. Мисли ли дека никој не
може да го види?

أَيَحْسَبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ ﴿٧﴾

8. Нели Ние му дадовме очи
две,

أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ ﴿٨﴾

9. и јазик и усни две?

وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ ﴿٩﴾

10. И Ние го упативме кон
патишта два,

وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ ﴿١٠﴾

11. па не можеше да се искачи
по Аккаба.

فَلَا أَفْنَحُمُ الْعَقَبَةَ ﴿١١﴾

12. А знаеш ли ти што е тоа Аккаба?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ ⑫

13. Па, роб да се ослободи,

فَكَرَّيْنَهُ ⑬

14. или да се нахрани кога гладот коси,

أَوْ لَطَعَنَ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ ⑭

15. јетим или од роднината блиска,

يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ ⑮

16. или сиромав, со неволји оптоварен,

أَوْ مَسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ ⑯

17. и да биде, освен тоа, меѓу оние кои веруваат и кои едни-надруги трпеливост прпорачуваат и кои едни со други милост препорачуваат.

ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَتَوَاصَوْا
بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ ⑰

18. Онаквите се жители на Среќата,

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْمِنَّةِ ⑱

19. а оние кои не веруваат во знаменијата Наши ... жители се на Несреќата.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا هُمْ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ⑲

20. Врз нив ќе биде оган затворен.

عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤَصَّدَةٌ ⑳

ЕШ-ШЕМС (Сонце) ХСИ

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Се колнам во Сонцето и светлината негова,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا ①

2. и во Месечината кога го
следи,

وَالْقَمَرَ إِذَا نَلَّهَا ①

3. и во денот кога ќе го
раздени,

وَالنَّهَارَ إِذَا جَلَّهَا ②

4. и во ноќта кога ќе го пок-
рие,

وَاللَّيْلَ إِذَا يَغْشَاهَا ③

5. и во небото и во она што
Он го подигна,

وَالسَّمَاءَ وَمَا بَنَاهَا ④

6. и во земјата и Оној што ја
простре,

وَالْأَرْضَ وَمَا طَحَاهَا ⑤

7. и во душата и Оној што ја
создаде,

وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ⑥

8. па ѝ вдахна да разликува ра-
сипано од богобојазливо.

فَالْمَهْمَاهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ⑧

9. Се спаси, секако, оној што
ќе ја очисти,

قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا ①

10. а ќе пропадне оној што ќе ја
извалка.

وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا ②

11. Семуд лажеше заради на-
силството свое,

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا ③

12. кога еден несреќник се
појавил меѓу нив,

إِذَا نَبِئَتْ أَخَصَّهَا ④

13. па им рече Аллаховиот пе-
јгамбер: “Камилата Аллахова...
ред е нејзин да пие!”

فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا ⑤

14. Тогаш го сметаа за лашко;
ја заклаа. И Господарот нивни
ги казни заради гревот нивни и,
ете, ги снема.

فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهُ فَادِّمْ
عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ بِذُنُوبِهِمْ فَسَوَّاهَا ⑥

15. И Он не се плаши од последиците на тоа!

وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا ﴿١٥﴾

ЕЛ-ЛЕЈЛ (Ноќ) ХСИ

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Се колнам во ноќта кога таа ќе опфати,

وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى ﴿١﴾

2. и во денот кога ќе се раздели,

وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَافَى ﴿٢﴾

3. и во Оној кој создава машко и женско

وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى ﴿٣﴾

4. настојувањето ваше, навистина, е различно!

إِنْ سَعَيْكُمْ لَشَقَى ﴿٤﴾

5. Па, што се однесува до оној кој дели и кој е богобојазлив,

فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَانْتَفَى ﴿٥﴾

6. и кој најубавото го смета за вистинско,

وَصَدَقَ بِالْحَقِّ ﴿٦﴾

7. нему, тогаш, Ние најлесното ќе му го олесниме,

فَسَيَسِّرُهُ لِّلْيُسْرَى ﴿٧﴾

8. а што се однесува, пак, до оној кој е шкржав и кој кон обилност тежнее,

وَأَمَّا مَنْ يَخْلُ وَاسْتَفْتَى ﴿٨﴾

9. и кој најубавото го смета за лажно,

وَكَذَّبَ بِالْحَقِّ ﴿٩﴾

10. нему, тогаш, Ние најтешкото ќе му го отежниме.

فَسَيُسِّرُهُ لِّلْعُسْرَى ﴿١٠﴾

11. И нему имотот, кога ќе се фрли наглавачке, не ќе му користи.

وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّى ﴿١١﴾

12. Упатувањето по Патоказот е - Наше!

إِنَّا عَلَيْنَا لِلْهُدَى ﴿١٢﴾

13. И Ахирет и овој свет се - Наши!

وَأِنَّا لِلْآخِرَةِ وَالْأُولَى ﴿١٣﴾

14. Па, јас ве опоменувам за огнот што пламти!

فَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى ﴿١٤﴾

15. кој ќе го пржи само распаниот,

لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَى ﴿١٥﴾

16. кој лажеше и кој плеките ги вртеше.

الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّى ﴿١٦﴾

17. Најбогобојазливиот од него далеку ќе биде,

وَسَيُجَنَّبُهَا الْأَتَقَى ﴿١٧﴾

18. кој го дава имотот свој да се очисти,

الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى ﴿١٨﴾

19. без да очекува од некого со благодат да му возврати,

وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَى ﴿١٩﴾

20. освен заради тоа што го посакува Лицето на Господарот свој, Возвишен, -

إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِهِ الْأَعْلَى ﴿٢٠﴾

21. ќе биде задоволен, секако!

وَلَسَوْفَ يَرْضَى ﴿٢١﴾

ЕД-ДУХА (Утро) ХСШ

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Се колнам во утрото,
2. и во ноќта кога таа ќе се скрие,
3. Господарот твој не те остави и не те замрази!
4. За тебе сигурно е подобро на Ахирет отколку на овој свет!
5. Господарот твој, секако, ќе ти даде и ќе бидеш задоволен!
6. Нели Он те затекна сираче? Па, потоа, те заштити.
7. Нели Он те затекна скршнат во заблуди? Па, потоа, те упати!
8. Нели Он те затекна сиромав? Па, потоа, те збогати!
9. Ете, затоа, јетим не угнетувај,
10. а оној кој пита, не одбивај го!
11. И за благодатите на Господарот твој, тогаш, разговарај!

ЕШ-ШЕРХ
(Широкоградност) ХСIV

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Нели Ние ги отворивме градите твои,

وَالضُّحَىٰ ①

وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَىٰ ②

مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَىٰ ③

وَلَلْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَىٰ ④

وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَىٰ ⑤

أَلَمْ يَجِدَكَ يَتِيمًا فَآوَىٰ ⑥

وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ ⑦

وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَىٰ ⑧

فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ ⑨

وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ ⑩

وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ⑪

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّشَّخَ لَكَ صَدْرَكَ ①

2. и Ние го симнавме бремето
тешко од тебе,

3. што ги тегнеше плеките
твои?

4. И Ние го воздигнавме спо-
менот твој.

5. Па, навистина, покрај теш-
котијата е леснотија,

6. и, навистина, покрај тешко-
тијата е леснотија!

7. А кога, пак, ќе се ослобо-
диш, тогаш, исправи се!

8. И кон Господарот твој,
тогаш, посакувај да се управиш!

ЕТ-ТИН (Смоква) ХСV

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Се колнам во смоквата и во
маслинката,

2. и во ридот Синај,

3. и во овој град, безбеден -

4. дека човекот, секако, Ние
го создадовме во најличен из-
глед,

5. а потоа Ние ќе го вратиме
во најгрд изглед,

وَوَضَعْنَاهُكَ وَزْرًا ۝١

الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ ۝٢

وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ۝٣

فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۝٤

إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۝٥

فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ ۝٦

وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْغَبْ ۝٧

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالَّتَيْنِ وَالزَّيْتُونِ ۝١

وَطُورِ سِينِينَ ۝٢

وَهَٰذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ ۝٣

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ۝٤

ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ ۝٥

6. освен оние кои веруваат и кои добри дела работат... та, за нив има награда неизмерна.

7. Па, што те натера да го сметаш за лажен Денот ветен?

8. Нели Аллах од праведните судии е Најправедниот?

ЕЛ-АЛЕК (Грушка) ХСVI

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Читај во името на Господарот твој кој создаде,

2. го создаде човекот од грушка на крв!

3. Читај, зашто Господарот твој, навистина, е Најблагороден,

4. кој поучува со перце:

5. го поучи човекот со она што не го знаеше.

6. Но, не! Човекот, навистина, се засилува

7. откако ќе види дека, секако, е во изобилие.

8. Кон Господарот твој, навистина, е враќањето!

9. Го виде ли оној кој му забранува

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ
غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿١﴾

فَمَا يَكْذِبُكَ بَعْدَ بِالذِّينِ ﴿٧﴾

أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ ﴿٨﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ﴿١﴾

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ﴿٢﴾

اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ﴿٣﴾

الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ﴿٤﴾

عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ﴿٥﴾

كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَاطِفٍ ﴿٦﴾

أَن رَّاهُ اسْتَفْتَىٰ ﴿٧﴾

إِن إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجْعَىٰ ﴿٨﴾

أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَىٰ ﴿٩﴾

10. на робот намаз да изврши?

عَبْدًا إِذَا صَلَّى ﴿١٥﴾

11. Го виде ли дека е по Пато-
казот,

أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَى الْهُدَى ﴿١٦﴾

12. или, пак, дека наредува
богобојазливост?

أَوْ أَمَرَ بِالتَّقْوَى ﴿١٧﴾

13. Го виде ли дека лаже и дека
плеките ги врти?

أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى ﴿١٨﴾

14. Е, па, не знаеше ли дека
Аллах, навистина, гледа?

أَلَمْ يَعْلَمِ بِأَنَّ اللَّهَ يَرَى ﴿١٩﴾

15. Но, не! Ако не престане со
тоа Ние, навистина, ќе го
фатиме за чело,

كَلَّا لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ ﴿٢٠﴾

16. за челото лажно и грешно!

نَاصِيَةٍ كَذِبٍ خَاطِئَةٍ ﴿٢١﴾

17. Па, нека ја повика дружи-
ната своја,

فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ ﴿٢٢﴾

18. а Ние ќе ги повикаме Зе-
бание!

سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ ﴿٢٣﴾

19. Но, не! Ти не слушај го
него, падни на сецде и приближи
се до Аллах!

كَلَّا لَا تُطِيعُهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ﴿٢٤﴾

ЕЛ-КАДР (Кадр) ХСVII

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Кур'анот Ние, навистина,
започнавме да го објавуваме во
ноќта Кадр!

2. А знаеш ли ти која е таа
ноќ Кадр?

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ﴿١﴾

وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ﴿٢﴾

3. Ноќта Кадр е подобра од илјада месеци.

4. Во таа ноќ се спуштаат мелеките и Џибрил со одобрението на Господарот нивни, по наредба секоја!

5. Селам! И тоа сè до пукањето на утрото!

لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ ﴿٢﴾

نَزَّلَ الْمَلَكُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ
مِنْ كُلِّ أَمْرٍ ﴿١﴾

سَلَامٌ هِيَ حَتَّى مَطْلَعِ الْفَجْرِ ﴿٥﴾

ЕЛ-БЕЈЈИНЕ (Јаснотија) ХСVIII

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Оние кои не веруваа, меѓу Следбениците на Книгата и многубошците, не престанаа сè додека не им дојде јаснотија,

2. еден пејгамбер од Аллах кој им ги кажува страниците чисти,

3. во кои има прописи исправни.

4. А оние со дадената им Книга станаа деленици токму по дојдената им јаснотија.

5. Наредено им е само Аллаха да го обожаваат, и верата искрено да Му ја предаваат, во сета чистота нивна, и намаз да извршуваат и зекат да даваат. И, ете, тоа е верата исправна!

6. Оние кои не веруваа, меѓу Следбениците на Книгата, и

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ
مُنْفَكِينَ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ ﴿١﴾

رَسُولٌ مِنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُطَهَّرَةً ﴿٢﴾

فِيهَا كُتِبَ قِيمَةٌ ﴿٣﴾

وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ
مَآجَاءِ تُهُمْ الْبَيِّنَةُ ﴿٤﴾

وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ
وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ
الْقِيمَةِ ﴿٥﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ

многубошците ќе бидат во огнот
цехеннемски и во него за навек
ќе останат... да, онаквите се од
сите суштества најлошите!

7. Оние кои, навистина, веру-
ваа и кои добри дела работеа...
да, онаквите се од сите суштест-
ва најдобрите.

8. Наградата нивна е кај Го-
сподарот нивни: ценнетски бав-
чи на Адн испод кои реки течат
и во нив за навек ќе останат.
Аллах ќе биде задоволен од
нив а и тие ќе бидат задоволни
од Него. Ете, тоа е за оној кој се
плаши од Господарот Свој !

ЕЗ-ЗИЛЗАЛ (Земјотрес) XCIX

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Кога земјата ќе биде потре-
сена со потресот свој,

2. и кога земјата ќе ги исфрли
тежините свои,

3. и кога човекот ќе рече:
“Што ѝ е?” -

4. на Денот тој ќе се случат,
токму, кажувањата нејзини,

فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ
شَرُّ الْبَرِيَّةِ ﴿٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ
هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ﴿٧﴾

جَزَاءُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ يَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ
ذَٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ ﴿٨﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَامًا ﴿١﴾

وَأُخْرِجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ﴿٢﴾

وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا مَآ ﴿٣﴾

يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا ﴿٤﴾

5. кога Господарот твој, на-
вистина, тоа ќе ѝ го вдахне.

6. На Денот тој луѓето ќе се
појават, поединечно, за очиглед-
ни да им станат делата нивни:

7. па, оној кој прави нешто
добро колку голушка ситно, ќе
го види,

8. а оној, пак, кој прави нешто
зло колку голушка ситно, ќе го
види!

ЕЛ-АДИЈАТ (Тркачи) С

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Се колнам во тркачките
коњи кои 'ржат,

2. па, со нозете свои по каме-
њата искри искрат,

3. и кои во утринските часови
напаѓаат,

4. и кои, трчајќи, прашина ди-
гаат,

5. и, така, во местото заед-
нички влегуваат!

6. Да, човекот е неблагодарен
кон Господарот свој,

بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا ﴿٥﴾

يَوْمَ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا
لِّيُرَوْا أَعْمَلَهُمْ ﴿٦﴾

فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ﴿٧﴾

وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ﴿٨﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْعَدِيَّتِ صَبْعًا ﴿١﴾

فَالْمُورِيَّتِ قَدْحًا ﴿٢﴾

فَالْغَيْرِيَّتِ صَبْعًا ﴿٣﴾

فَأَثَرُنَّ بِهِ نَقْعًا ﴿٤﴾

فَوْسَطْنَنَ بِهِ جَمْعًا ﴿٥﴾

إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ ﴿٦﴾

7. тој за тоа, навистина, е сведок,

8. и тој, навистина, е цврст во љубовта кон имотот, доброто.

9. Не знае ли дека кога ќе биде оживеано она што е во мезарите,

10. и кога ќе излезе она што е во градите,

11. - дека Господарот нивни, навистина, на Денот тој е Известен!

ЕЛ-КАРИ'АТУ (Удар) СІ

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Удар!

2. И кој ќе ти каже што е тоа удар?

3. И што знаеш ти што е тоа удар?

4. Ден е тој во кој луѓето ќе бидат како бубалки расфрлани,

5. а брдата ќе бидат како растегната волна!

6. Што се однесува до оној чии кантари ќе натежнат,

وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ ﴿٧﴾

وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ﴿٨﴾

﴿٩﴾ أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعِثَ رَمَافِ الْقُبُورِ ﴿٩﴾

وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ ﴿١٠﴾

إِنَّ رَبَّهُم بِيَوْمِذٍ لَّخَبِيرٌ ﴿١١﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْقَارِعَةُ ﴿١﴾

مَا الْقَارِعَةُ ﴿٢﴾

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ ﴿٣﴾

يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ
الْمَبْثُوثِ ﴿٤﴾

وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ
الْمَنْفُوشِ ﴿٥﴾

فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ﴿٦﴾

7. па, тој ќе биде во животот задоволен,

8. а што се однесува до оној чии кантари нема да натежнат,

9. престојувалиштето негово, тогаш, е Хавие.

10. А знаеш ли ти што е тоа Хавие?

11. Па тоа е оган распален!

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَّاضِيَةٍ ﴿٧﴾

وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ﴿٨﴾

فَأُمُّهُ كَاوِيَةٌ ﴿٩﴾

وَمَا أَذْرَكَ مَا هِيَ ﴿١٠﴾

نَارُ حَامِيَةٍ ﴿١١﴾

ЕТ-ТЕКАСУР (Заработувачка) СП

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Натпреварот во заработувачка ве упропасти,

أَلْهَمَكُمُ التَّكَاثُرَ ﴿١﴾

2. сè додека мезарите не ги посетите!

حَتَّى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ﴿٢﴾

3. Но, не! Ќе узнаете подоцна.

كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣﴾

4. И пак велама: Ќе узнаете подоцна!

ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٤﴾

5. Но, не! Ќе дознаете за знаењето уверливо,

كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ ﴿٥﴾

6. и ќе го здогледате Џехен-немот, сигурно!

لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ ﴿٦﴾

7. Потоа, пак, ќе го здогле-дате знаењето, уверливо!

ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ ﴿٧﴾

8. Потоа, на Денот тој ќе бидете прашани за благодатот!

ЕЛ-АСР (Столетие) СШ

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Се колнам во столетието!
2. Човекот е поражен, навистина!
3. Освен оние кои веруваат и кои добри дела работат, кои еднинадруги вистина препорачуваат и кои еднинадруги трпеливост препорачуваат!

ЕЛ-ХУМЕЗЕ (Потсмевање) CIV

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Тешко на секој оној кој се потсмева и кој клевети,
2. и кој собира имот и кој брои,
3. мислејќи дека имотот негов е вечен, навистина!
4. Но, не! Ќе биде фрлен во Хутам!
5. А знаеш ли ти што е тоа Хутам?

ثُمَّ لَنَسْأَلَنَّهُ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ ﴿٨﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْعَصْرِ ﴿١﴾

إِنَّا لِلْإِنْسَانِ لَفِيْ خُسْرٍ ﴿٢﴾

إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا
بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ ﴿٣﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَبَلِّغْ لِكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةً ﴿١﴾

الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ ﴿٢﴾

يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ ﴿٣﴾

كَلَّا لَيُنْبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ ﴿٤﴾

وَمَا أَدرِيكَ مَا الْحُطَمَةُ ﴿٥﴾

6. Па, тоа е Аллаховиот оган,
распален!

7. кој се вовлекува во срцата.

8. Огнот, навистина, врз нив е
затворен,

9. со столбови долги!

ЕЛ-ФИИЛ (Слон) CV

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Не виде ли ти како Госпо-
дарот твој постапи со сопстве-
ниците на слонот?

2. Нели сплетките нивни Он
ги скршна во бездна?

3. И против нив испрати јато
птици,

4. кои ги гагаа со камења од
скаменета глина,

5. па Он ги направи како суво
лисје, изјадено!

ЕЛ-КУРЕЈШ (Курејш) CVI

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Заради адетот на Курејшии,

2. адетот нивни да патуваат и
зиме и лете;

نَارُ اللَّهِ الْمُوقَدَةُ ٦

الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْأَفْئِدَةِ ٧

إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّدَةٌ ٨

فِي عَمَدٍ مُّمَدَّدَةٍ ٩

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الَّذِ تَرَكَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ١

الَّذِ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ ٢

وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ٣

تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّن سِجِّيلٍ ٤

فَجَعَلَهُمْ كَعَصِفٍ أَمَاكُولٍ ٥

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَا يَلْفُ قُرَيْشٍ ١

إِلَّا لِنَفْسِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ ٢

3. па, нека го обожаваат
Господарот на оваа Куќа,

4. Кој ги нахрани по гладот
и ги обезбеди по стравот!

ЕЛ-МАУН (Милосрдие) CVII

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Го виде ли ти оној кој лаже
за Денот ветен?

2. Па, тоа е оној кој го одбива
јетимот,

3. и кој не поттикнува да се
нахрани сиромавиот!

4. Тешко на оние кои клања-
ат:

5. оние кои не внимаваат кон
Намазот свој,

6. оние кои, така, се догова-
раат,

7. и кои забрануваат на си-
ромашните да им се даде мило-
срдие.

ЕЛ-КЕВСЕР (Изобилие) CVIII

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Да, Ние ти дадовме добро
изобилно

فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ ۝

الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَءَامَنَهُمْ
مِنْ خَوْفٍ ۝

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالْذِّبِ ۝

فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ الْيَتِيمَ ۝

وَلَا يَحْضُ عَلَى طَعَامِ الْمِسْكِينِ ۝

فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ ۝

الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ۝

الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ ۝

وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ ۝

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَعْطَيْنَكَ الْكَوْثَرَ ۝

2. Па, клањај Му се на Господарот твој и заколи Курбан!

3. Оној што те мрази ќе остане без помен, навистина!

ЕЛ-КАФИРУУН (Неверници) СХ

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Кажи: “О неверници!

2. Јас не го обожавам она што вие го обожавате,

3. а вие не го обожавате она што јас го обожавам,

4. а и јас не го обожавам она што вие го обожавате,

5. а и вие не го обожавате она што јас го обожавам.

6. Вам - верата ваша, а мене - верата моја!

ЕН-НАСР (Помош) СХ

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Кога ќе дојде помошта и победата од Аллах,

2. и кога ќе ги видиш луѓето како влегуваат во верата Аллахова во дружини,

فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنْحَرْ ﴿٢﴾

إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ ﴿٣﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ يَتَأَيُّهَا الْكَافِرُونَ ﴿١﴾

لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٢﴾

وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴿٣﴾

وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ ﴿٤﴾

وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴿٥﴾

لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ﴿٦﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ﴿١﴾

وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ

أَفْوَاجًا ﴿٢﴾

3. па, слави Го, заблагодару-
вајќи Му се и прошка барајќи
Му, Господарот твој. Он е При-
мач на покајанијата, навистина!

ЕЛ-МЕСЕД (Пламен) СХІ

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Нека пропаднат рацете на
Ебу Лехеб, и тој пропадна!

2. Не му вредеше имотот не-
гов, и она што го спечали.

3. Ќе се пржи во огнот пре-
полн со пламени,

4. и жената негова која дрва
носи.

5. На вратот нејзин ќе биде
обесено јаже од пламен!

ЕЛ-ИХЛАС (Чистота) СХІІ

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Кажи: “ Он, Аллах, Еден е!

2. Аллах - Засолниште.

3. Не роди и не е роден,

4. и никој не Му е рамен!

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ
كَانَ تَوَّابًا ﴿٢﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ﴿١﴾

مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ ﴿٢﴾

سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ﴿٣﴾

وَأَمْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ﴿٤﴾

فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ ﴿٥﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴿١﴾

اللَّهُ الصَّمَدُ ﴿٢﴾

لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ﴿٣﴾

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ﴿٤﴾

ЕЛ-ФЕЛЕК (Мугра) СХІІІ

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Кажи: “Се приклонувам кон
Господарот на муграта,

2. од злото на она што Он го
создаде,

3. и од злото на темнината
кога ќе поклопи,

4. и од злото на дувачите во
јазли,

5. и од злото на завидливиот
кога завидува!

ЕН-НАС (Луѓе) СХІV

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Кажи: “Се приклонувам кон
Господарот на луѓето,

2. Владарот на луѓето,

3. Богот на луѓето,

4. од злото на оној кој лошо
шепоти, скришно,

5. кој лошо шепоти во градите
на луѓето,

6. било од циновите било од
луѓето!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴿١﴾

مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ﴿٢﴾

وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ﴿٣﴾

وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ﴿٤﴾

وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ﴿٥﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿١﴾

مَلِكِ النَّاسِ ﴿٢﴾

إِلَهِ النَّاسِ ﴿٣﴾

مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ﴿٤﴾

الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ﴿٥﴾

مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ﴿٦﴾

**ОБЈАСНУВАЊЕ НА АРАПСКИ ЗБОРОВИ (КОИ СЕ
УПОТРЕБУВААТ СЕКОЈДНЕВНО КАЈ МУСЛИМАНИТЕ), ИМИЊА,
МЕСТА И ТОПОНИМИ**

АБДЕСТ:	Миене на одредени делови од телото пред ритуална молитва
АД:	Древен народ во Арабија
АДЕМ:	Адам
АДН:	Едн, врт еденски
АЗЕР:	Тера
АЈЕТ:	Кур'анска реченица
АЈКА:	Град чишто жители го сочинувале народот на Рогуел.
АЛА:	Тетка, сестра на таткото
АЛАХ:	Сопствено арапско име на Бога.
АМАНЕТ	Залог, предмет даден на чување.
АРШ:	Престол
АХИРЕТ:	Оној свет
АХМЕД:	Мухаммед
БА'ЛА:	Име на идол
БЕДР:	Битката на Бедр (Место недалеку од Медина) каде се водела првата битка две години по преселувањето на муслиманите од Мека во Медина.
БЕРЗАХ:	Меѓупростор; граница помеѓу овој и оној свет.

<i>БЕРИЌЕТ:</i>	Благодат
<i>ВАСИЕТ:</i>	Завештание
<i>ВЕДА:</i>	Идол во времето на Ное а подоцна кај племето Килаб, во местото Думметул-Цендел.
<i>ДАВУД:</i>	Давид
<i>ДАЏО:</i>	Брат од мајка.
<i>ЕБУ ЛЕХЕБ:</i>	Стрико и голем непријател на Мухаммед (а.с.)
<i>ЕЏЕЛ:</i>	Крај; Судниот час кога мора да се умре; смрт; коб; несреќа.
<i>ЕНСАРИИ:</i>	Сојузници, помагачи, жители на Медина.
<i>ЕХЛУЛ-БЕЈТ:</i>	Потомците на Мухаммед (а.с.)
<i>ЕЈУБ:</i>	Јоб
<i>ЗЕКАТ:</i>	Верска такса што ја даваа муслиманите годишен порез на севкупната имовина, накит, трговска стока и др. а се наоѓаат во сопственост на една особа.
<i>ЗЕКЕРИЈА:</i>	Захарие
<i>ЗИХАР:</i>	Еден лош обичај кај Арапите кога мажот ја бркал сопругата, изговарајќи ги зборовите: “Ти ми си забранета како плеќите на мајка ми.”
<i>ЗУЛУМ:</i>	Штета, неправда, насилство, терор...
<i>ЗУЛУМЌАР:</i>	Штетник, неправеден, насилник...
<i>ЗУН-НУН:</i>	Јона
<i>ЗУЛ-КАРНЕЈН:</i>	Александар
<i>ЗУЛ-КУФЛ:</i>	Езекиел
<i>ИБАДЕТ:</i>	Побожност

ИБЛИС:	Ѓавол, враг.
ИБРАХИМ:	Абрахам
ИБРЕТ:	Поука
ИДРИС:	Хенок
ИЛЈАС:	Елијас, Елија, Елијах.
ИМАН:	Верување
ИМАМ:	Водач
ИМРАН:	Татко на Мојсие и Арон.
ИНЏИЛ:	Евангелие
ИНШАЕЛЛАХ:	Ако даде Бог.
ИСА:	Исус
ИСМАИЛ:	Исмаел, Јишмаел
ИСХАК:	Исак
ИТИКАФ:	Муслимански верски обичај последните десет дена од месецот Рамазан да се затвори или да остане во џамија еден побожен муслиман поради ибадет; во џамијата спие и се храни. Џамијата не ја напушта се до Бајрам освен поради нужда.
ИФРИТ:	Зол џин, зол ѓавол.
ЈАКУБ:	Јаков
ЈАХЈА:	Јосе, Јован
ЈАСРИБ:	Медина
ЈАЦИЈА:	Вечерен молитвен обред
ЈЕЏУЏ:	Јог
ЈЕТИМ:	Сираще

<i>ЈУНУС:</i>	Јонас, Јона
<i>ЈУСУФ:</i>	Јозеф
<i>КАБА:</i>	Правец за ритуалите, молитви, при нивното извршување кај муслиманите.
<i>КАДАР:</i>	Моќен, способен
<i>КЕВСЕР:</i>	Река во рајот.
<i>КУРБАН:</i>	Жртва; брав или говедо кое муслиманите го жртвуваат на празникот Курбан-Бајрам и во некои други прилики...
<i>КУРЕЈШ:</i>	Племе од кое потекнува Мухаммед (а.с.)
<i>ЛАТ:</i>	Идол
<i>ЛЕВХИ МАХФУЗ:</i>	Соувана плоча на која се испишани сите Божји одредби. И: Книга од која се објавени сите Божји книги.
<i>ЛУТ:</i>	Лот
<i>МЕЏУЏ:</i>	Магог
<i>МЕРЈЕМ:</i>	Марија
<i>МЕСИХ:</i>	Месија
<i>МЕНАТ:</i>	Идол кај Арапите.
<i>МИКАИЛ:</i>	Микел
<i>МИРАЗ:</i>	Наследство
<i>МИЗАН:</i>	Вага; посебна мерка според која ќе се мерат добрите и лошите дела на Судниот ден.
<i>МЕДЈЕН:</i>	Мидјем, Медија
<i>МЕСЦИД:</i>	Место за клањање; џамија
<i>МЕСЦИДУЛ ХАРАМ:</i>	

Пространо двориште околу Кабе каде се наоѓа изворот Зем-зем и местото на Абрахам во Мека.

МЕСИХ: Месија, Исус

МИЦО: Стрико

МИХРАБ: Длабнатица во ѕидот во џамија каде што имамот раководи со заедничката молитва.

МУСА: Мојсие

НАФАКА: Божје давање

НЕСР: Идол

НУХ: Ное

ПЕЈГАМБЕР: Пратеник

РАМАЗАН: Месец на постот кај муслиманите

РУКУ: Постапка при извршување молитва.

‘РСК: Нафака, во смисла кога секој се раѓа со она што му е дадено како нафака од Аллах.

САБАХ: Утринска молитва.

САБОТА: Сабат

САЛИХ: Пејгамбер Божји испратен до народот Семуд.

САФА-МЕРВА: Две свети ритчиња во Мека во непосредна близина на Каба. Тука аџиите извршуваат еден од аџиските ритуали.

САХИФИ: Страници објавувани до некои поранешни пејгамбери.

САДАКА: Милосрдие

САМИРИЈА: Самири

СЕБЕ: Кралството на Саба

СЕЦДЕ:	Да се поклони; дел од молитвата кога со челото и носот се допира местото каде се клања.
СЕМУД:	Древен народ
СЕЛАМ:	Спас; поздрав.
СЕЛАМ АЛЕЈКУМ:	“Нека е мир (спас) врз вас” -поздрав меѓу муслиманите
СЕЛСЕБИЛ:	Име на извор во рајот
СИНА:	Синај
СУЛЕЈМАН:	Соломон
СУВА:	Идол, кип
СУРА:	Поглавје, заглавие.
ТАГУТ:	Погрешен бог кој поттикнувал на грев. Се однесува на секој предмет кој се обожава освен Бога.
ТАЛУТ:	Крал; го означува Сеула.
ТЕВРАТ:	Тора
ТУВА:	Света долина
ТЕЈЕММУМ:	Ритуално допирање лицето и рацете до лактата; оваа пракса го заменува абдестот (миењето) пред обредниот ритуал и бањањето по сексуалниот однос и ејакулација доколку нема вода.
ЈАХЈА:	Пратеник Божји
ЈАЦИЈА:	Вечерна молитва кај муслиманите.
ЈЕЦУЦ:	Гог
ЈУНУС:	Јонас, Јона

УЗАТ:	Идол во предисламско време
УЗЕИР:	Езра
УМРА:	Мал аџилак кој се извршува во кое било време.
ХАРУН:	Арон
ХАЏИ:	Аџилак
ХАРФ:	Буква
ХАСРЕТ:	Тага
ХАЛАЛ:	Дозволено
ХАРАМ:	Забрането
ХИѢР:	Држава (место) на Салих
ХУРИЈА:	Џеннетска, рајска убавица; жена со крупни убави очи како кај газелата.
УММУЛ-КУРА:	Мајка на градовите (се мисли на Мека)
ЏАХИЛИЈЕТ:	Предисламски период; непосреден период пред појавата на Исламот.
ЏЕБРАИЛ:	Габриел
ЏЕННЕТ:	Рај
ЏЕХЕННЕМ:	Пекол
ЏИЗИЈА:	Порез
ЏИН:	Невидливо духовно битие
ЏУЗ:	Дел од Кур'анот кој содржи дваесет страници.
ЏУМА-НАМАЗ:	Молитвен ритуален обред во петок

ЦУНУБ:

Така се нарекува муслиман или муслиманка од моментот на полниот однос, ејакулација или полуција се додека не се избања.

ШЕЛТАН:

Враг, ѓавол

ШЕХИД:

Оној кој ќе погине на Аллаховиот пат

ШУАЈБ:

Јетро, Јитро Рогуел

ИНДЕКС

на Кур'ански теми според ајетите

(При изработката на индексот се користев со повеќе индекси направени при преводот на Кур'анот на повеќе светски јазици а најмногу со индексите на преводите на Кур'анот на бошњачки: Чаушевиќ-Панца **Kur'an Ćasni**, печатен во повеќе различни изданија; најновиот превод на бошњачки **Енес Кариќ, Príjevod Kur'ana**, Сараево 1992; потоа со индексот на преводот на Мухаммед Хамидуллах **Le Saint Coran**, Парис 1989 и со индексот на преводот од Јусуф Али **The Holy Qur'an**, Бејрут 1413 (хиџретска година). Но, најмногу се послужиравме со книгата "Тематска класификација на Кур'анските ајети" од Мухаммед Фуад Абдул-Баки печатена на бошњачки, во издание на "Ел-Калем", Сараево и на албански јазик во издание на Исламската заедница во Македонија во Скопје 1995. Индексот е, секако, ограничен, но колку-толку дава основни упатства во содржините на Кур'анската проблематика).

Абдест IV 43; V 6,7

Ад VII 65; IX 70; XI 50; XIV 9; XXII 42; XXV 38; XXVI 123; XXIX 38; XXXVIII 12; XL 31; XLI 13, 15; XLVI 21; L 13; LI 41; LIII 50; LIV 18; LXIX 4, 6; LXXXIX 6.

Адем II 30, 34, 35, 39; III 33, 34, 59; V 27; 25; V 30, 34; VII 19-27,31,35; XVII 61,70; VIII 50; XIX 58; XX 115-122,

Ахмед LXI 6

Ајша XXIV 11

Аллах (За неговото постоење и создавање на се) VI 73-78; XIII 2-4; XXII 18; XIX 61,63 LXII 13-39; XXXVII 1-5

Аллах (За тоа дека Он е еден и единствен и дека е вистински Творител, дека нема ќерка ни син, дека не родил и не е роден 116, 117, 163, 165, 255; III 2,5,6,18; IV 48,49,116; V 17, 72-77; VI 21-

24,56,80,81,94,100-103,106,148;IX28;X18,28-36,66,68-70;XIII16,33,34XVI25,36,57,62,72,73;XII22,39,40,42-4411; XIX35,88-91;XXI18-25,26-29;XII31,34,71;XXIII91,92;XXV 1,2;XXVII 59-65;XXVIII 62-75, 88; XXX 40; XXXIV 27; XXXVII 4,5,149-163;XXXIX4,14,15,27,29-32,36-3843-46,64-67;XL3,12-15,20,66;XLI 6,7,37,38; XLIII 15, 81-83,87; XLIV 8,9; XLVI 5,6; LI 51;LIX 1,22-24; LXXII 3; CXII 1-4

Аллах(За Неговото битие, за Неговото дело во светот) III 1,15,77,98,107,135,143,160,163,164,182,190,199,204,205,207,211, 212, 218, 225, 226, 2, 51,253,255,263,267,276; III 4,8,9,30-32,54,87-89,108,129,134,140,146,155,157,173,174,178;

V23,25,28,34,43,64,70,79,88,95,96,98-

100,105,106,110,122,129,137,142,143,147,149,152,168,169; V 41, 48, 95; VI 12, 16,35,44,45,110,136,147,151,152; VII 4,99,143,179-183; VIII 30; IX 115, 117,118; X 11,21,60,102,103; XI 6,102,121,122; XIII 6,30,31,33,41,42; XIV 4,7,8,27,47,51; XV 78,79; XVI 37,45-47,61,81,93; XVII 20,21,25,44,77,110; XVIII 109; XIX 83,84,92; XX 14; XXI 36,42,110; XXII 40,60,65,70; XXIV 41; XXV 58,60-63; XXVII 50,73 XXIX 60,62; XXX 17, 47, 50; XXXI 24; XXXII 6,22; XXXIII 24,43,54,62; XXXIV 1,2,26; XXXV 2,8,11-13,15,34,38,43,45; XXXVI 33-35,37-40,43,44; XXXVII 171-182; XXXIX 21,23,37,53; XL 3,10,20; XLI 24,25,46; XLII 23, 26,28,30-34,44,46,51; XLIII 17, 18,32,40- 42,79,80; XLIV 16; XLV 23; XLVIII 23; L 38; LI56; LII 28; LIII 32; LIV 50; LVI 4-6; LVII 1,11; LVIII 2,7; LIX 21; LX 6,12; LXI 5,10-13; LXVII 3,5,18, 19-30; LXVIII 44,45 LXXIV 3-5,56; LXXIX 27-33; LXXX 12,14; LXXXVI 5-9,15-17; LXXXIX 1-14; XCI 7,8;XCVI 4,5; Аллах (Бог, како семожен) I 1; II 22,74,115-117,164,255,259,260,284; III CX 3

Аллах 5,6,83,97,189; IV 126,131-134; V 48; VI 1,3,12-15,17,18,59-65,95- 99,103; VII 54; IX 116; X 3-6,18,61; XI 6,56; XIII 8-10,12-18; XIV 19,20,32-34; XV 16-25; XVI 1-8,10-22,40,48-52,60,61,74,77,79-81; XVII 25; XVIII 109; XIX 65; XX 6-8; XXII 61-66,74-76; XXIV 35, 41-45; XXV 45-50,53; XXVII 59-65; XXIX 21,22,52; XXX 19- 28,46,48; XXXI 10,1,16-30,34; XXXIV 24; XXXV 3, 15, 41; XXXVI 1,36,41,42; XXXIX 5,6,21,62,63; XL 61-65,68,69,19; XLI 39,47,48; XLII 4,5,9,11,12,19,29; XLIII 9-13,85; XLVI 33; XLVIII 14; L 6-12; LI 20-23, 47-50, 56-60; LII 42-55; LV 1-30; LVII 1-6,17; LXVII 1- 4,13-17; LXXX 23-32; LXXXV 13-16; CV 1 Аллах (Аллах и Денот суден) II 210; III 83,109; X 56; XI 123; XXII 48; XXIV 64; XXX 11; XXXI 22; XXXII 4,5; XXXIX 7; XLIII 14, 85;LIII 42; LXXXV 13; XCVI 8; Аллах (Аллах и Неговите наредби) II 83; VI 151-153; VII 33; XXII 30; XXIII 96; XXXI 14; XLI 34; XLII 36-43; XLIX 8-12; LVIII 9; LXXIV 3-7 Аллах (Аллаховата љубов) II 165,177,

186; III 31,32,91; XXI 90; XXIV 31; LVIII 7 Аллах (Аллах како потпора, врз Кого се потпираат верниците и се останато) XXVII 217-220; XXXIII 3; LXIV 13; LXV 3 Аллах (страхопочит кон Него) II 74, 150, 194, 212; III 102,200; V 93; VI 72; VII 35; VIII 2, 29; X 31; XV 45; XVI 30,51,52; XXII 34; XXXIII 1,2,70; XXXIX 61; LIX 18; LXIV 16; LXV 5; LXVII 12; LXXIV 56; Аллах (Неговите мелеки) II 30-34, 98, 102, 161,177,210,248; III 80, 123-125; IV 97; VI 8,9,61,93; VII 11,12,37; VIII 9,12,50; X 21; XIII 11, 23, 24; XV 28- 43; XVI 2,28,32,33,57; XVII 40, 61-65; XVIII 50; XX 116,117; XXI 26- 28; XXII 75; XXXII 11; XXXIII 43; XXXIV 40,41; XXXV 1; XXXVII 1-4, 149-157; XXXVIII 71-85; XL 7; XLI 30-32; XLII 5; XLIII 16-22,60,77; XLVII 27; L 17-19; LIII 26-28; LXIX 17; LXX 1- 4; LXXIV 28-31; LXXIX 1,2; LXXXVI 4; LXXXIX 22,23; Аллахов непријател IX 1-9; Аллахов народ V 18; Аллахова помош VI 135 Аллахова правда II 286; IV 110-112; VI 132,160; VII 29,30,179; XVI 36; XVIII 65-85; XXI 35; XXIV 21; XXXIII 70-73; XXXV 18; XXXIX 9; XLVI 18, 19, 34; LIII 31,32,38-41; Аллахова вера II 137,138; Аллахови (берикети) благодати II 5-7, 64,105,213,345,253,255,269,275;III73,74,129;VI 25,83,88,111,112,125,126,149;VII30,178,186;IX28;X 25,49,96,100,101,107; XI 9,118,119; XII 110; XIII 26, 31,33; XIV 4; XVI 9, 198,109; XVII 18-20,30,45,46,86,87; XVIII 57; XIX 76; XXI 9; XXII 16,18; XXIV 21,38,46 XXVIII 56; XXIX 62; XXX 36,37; XXXIV 39; XXXV 8; XXXVI 43,44; XXXIX 23; XLII 13,27; XLV 23; XLVII 17; XLII 7,8; LVII 21,28,29; LIX 19,20; LXII 4; LXIV 11; LXXVI 27-31; Аллахова предестинација IV 78, 79; X 61; XVII 16; LIII 39; Аллахова камила VII 73; XI 64; XXVI 155,156; LIV 27, 28

Алкохолни пијалоци IV 43

Азер VI 74; LX 4

Арапи II 189; IV 7, 19, 22, 23, 119, 127; V 3, 102; VI 137, 140; IX 38; XXXVI 14; XCVIII 1,2.

Арапски јазик XII 2; XIII 37; XVI 103; XX 113; XXVI 195; XXXIX 28; XLI 3, 41; XLII 7; XLIII 3; XLVI 2.

Арафат II 198

Арш (Престол) XII 100; XXVII 23, 38, 42; VII 53; X 3; XIII 2; XVII 43; XX 5; XXI 22; XXIII 87, 116; XXV 29; XXII 26; XXXII 4; XXXIX 75; XL 7, 15; XLIV 82; LVII 4; LXIX 17; LXXXI 21; LXXXV

Асхабул-кехф XVIII 9-22, 25, 26

Аскетизам II 207; IV 66-68; XXII 34; LXI 10-13

Астрономија (За небото, небеските спратови) II 29, 189; X 5; XV 16, 17 XVII 12; XXI 33; XIII 17; XXXVI 37-40; XXXVII 6-8; LXVII 5; LXXIX 27,28; LXXXVI 1-3, 11

Бал XXXVII 125

Бедеми III 23,24; VII 46-49; XXXIX 19

Безработица (празен говор) LXXIV 45

Берикети II 5-7, 64, 105, 213, 345, 253, 255, 269, 275; III 73, 74, 129; IV 175, 85; VI 25, 83, 88, 111, 112, 125, 126, 149; VII 30, 178, 186; IX 28; X 25, 49, 96, 97, 100, 101, 107; XI 9, 118, 119; XII 110; XIII 26, 31, 33; XIV 4; XVI 9, 108, 109; XVII 18-20, 30, 45, 46, 86, 87; XVIII 57; XIX 76; XXI 9; XXII 16, 18; XXIV 21, 38, 46; XXVIII 56; XXIX 62; XXX 36, 37; XXXIV 39; XXXV 8; XXXI 43, 44; XXXIX 23; XLII 13, 27; XLV 23; XLVII 17; XLIX 7, 8; LVII 21, 28, 29; LIX 19, 20; LXII 4; LXIV 11; LXXVI 27-31;

Бедр III 13; VIII 5, 19, 42, 48.

Бедуини IX 90,97; XXXVII 20; XLIX 14.

Берзах XXIII 100; LV 72; XCV 1.

Бењамин(Bratot na Jusuf) XII 58.

Библија II 4,5, 41, 44; III 19.

Благост XXXI 18, 19.

Блуд IV 15, 16; XVII 32; XXIV 2, 10, 33; XXV 68; XXXIII 30; LXV 1

Богобојазливост II 177,189; III 17; V 87; VII 26; IX 17,18,107-109; XVII 106-109; XXV 72-76; XXVIII 55,83; XXX 30; XXXIII 35; XXXIX 33,34; LXX 15-35; XCVIII 5

Борба на Аллаховиот пат IV 94; VIII 58; IX 36,38-52; XLVIII 16,17

Брак (женидба и мажачка, маж и жена) II 102, 187,197,221,223,228; IV 3,4,19,22-35;V 5; VII 189,190; XXIV 3,26,32,33; XXX 21; XXXIII 37; LX 10- 12

Брак (развод на бракот) II 225-233,236,237,241,242; IV 19-21; XXXIII 49; LVIII 3,4; LXV 1,2,4-7

Брдо Тур II 93; IV 154; XX 80; XXVIII 44,46; LII 1-7

Будет(Имот) II 200-202; III 10; VIII 28, 36; XVI 71; XVIII 46; XXVIII 76-82; XXXIV 34-37; LVII 20; LXIV 15; LXXIV 6; LXXXIX 20; XCII 14-21; CII 1-8; CIV 1-4

Вавилон II 102

Васиет II 132, 180, 182, 240; IV 5, 6, 11, 12, 131; V 106; VI, 144,151-153; XIX 21; XXIX 8; XXXI 14; XXXVI 50; XLII 13; XLVI 15; LI 53; XC 17; CIII 3

Вести IV 83; XXXIII 60-62; XLIX 60

Вагање и исправно мерење II 100; VI 152; XVII 35; XXXIII 23,24; LV 7-9; LXXXIII 1-5; CIII 1-3

Вера (дин) II 120, 130, 132, 135, 217, 156; III 19, 83, 95; IV 125, 146, 171; V 3, 54, 57, 77; vi 70, 137, 159, 161; vii 29, 51, 88, 89; VIII 39, 49, 72; IX 11, 12, 33, 36, 122; X 22, 104, 105; XII 37, 38, 40; XIV 13; XVI 52, 123; XVIII 20; XX 30-32, 43; XXII 78; XXIV 2, 25, 55; XXIX 65; XXXI 32; XXXIII 5; XXXVIII 7; XXXIX 2, 3, 11, 14; XL 14, 26, 65; XLII 8, 9, 13, 21; XLVIII 28; LX 8,9; LXI 9; XCVIII 4, 5 Вера (ширење) XXVI 214; XXIX 69; L 45; CX 1-3 ;Vera (повик во вера) XVI 12 ; вера (Аллахова) II 137, 138

Верници II 257, 285; III 110, 179; VI 122; IX 71, 119; XI 17, 112, 113; XVI 91, 95, 96; XXV 63-68, 70-76; XXVIII 61; XXIX 2-5; XXXII 15-19; XXXIII 21, 35, 58; XXXIX 11-14; XLVIII 29; XLIX 15; LVII 12, 16, 19; LXXXVII 14, 15

Верување (неисправно) II 177, 189; V 103

Ветар II 164; III 117; VII 57; X 22; XIV 18; XV 22; XVII 69; XVIII 45; XXI 81; XXII 31; XXV 48; XXVII 63; XXVIII 63; XXX 46, 48, 51; XXXIII 9; XXXIV 12; XXXV 9; XXXVIII 36; XLI 16; XLII 32-34; XLV 5; XLVI 24, 25; LI 41, 42; LIV 19, 20; LXIX 6, 7

Вештини V 90; XXXIV 10-13

Византијци XXX 2-4.

Вино II 219; V 90, 91; XLVII 15

Вистина XVIII 29; CIII 2, 3

Вода XI 7; XXI 30

Воена добивка VIII 1, 41; XLVIII 19, 20; LIX 6-10; LX 11

Воени упатства IV 101-103

Воени заробеници VIII 67, 68, 70, 71

Воени чуда на пејгамберот VIII 5-12; IX 25-27

Војување IV 72, 73, 88-91; IX 38-57, 81-84, 86-89, 91-96, 111; XXXIII 9-21

Војска VII 60

Врлина XLI 8

Време C 103

Вредност на времето C III

Генеалогичка XXXIII 5

Гилгамеш XVIII 60

Горделивост IV 36, 172, 173; XVI 23-29; XVII 37-38; XXXII 15; XXXIX 60, 70; XL 76, 35

Грев II 209, 286 IV 31; VI 120; XXIII 118; XL 2, 3, 55; XLVIII 1-5; LVII

Групи II 253; III 7, 19, 20, 73, 78, 105; IV 150, 151; VI 112, 113, 159; XV 90-93; XXI 93; XXIII 53-61; XXX 31, 32; XLII 13, 14; XCVIII 4

Давуд II 251; VI 84; XXI 78-80; XXXIV 10, 11; XXXVIII 17-26

Дар на идолите (киповите) V 4; VI 136; XVI 55; XXXIX 3

Ден на пресметката (ден во кој ќе се полага сметка за добрите и лошите дела) II 48, 113, 165-167, 254, 259, 281; III 9, 10, 25, 30, 106, 107, 162, 163, 185, 194; IV 87; VI 12, 36, 38, 51, 60, 128, 130-134; VII 6-10, 57; X 45-54; XI 102-105; XIII 2, 5; XIV 21, 22, 42-52; XVI 38, 39, 77, 84, 85, 111; XVII 13, 14, 49- 52, 71, 72, 97-99; XVIII 47-49, 99-101; XIX 36-40, 66- 68, 93-95; XX 102-111; XXI 1, 2, 38-40, 47, 104; XXII 1, 2, 5-7, 17, 55-57; XXIII 15, 16, 35-42, 78-90, 101-117; XXV 17-19, 21-29; XXVII 65-72, 82-85, 87-90; XXVIII 62-67; XXX 12-16, 50, 55-60; XXXI 28, 33, 34; XXXII 10- 12, 14, 25-30; XXXIII 63; XXXIV 3-5, 7-9, 29, 30; XXXV 9, 45; XXXVI 48-54, 59-68, 78-83; XXXVII 11-35; XXXIX 67-71, 73; XL 10, 11, 16-18, 59, 60; XLI 19-23; XLII 17, 18, 22, 47; XLIII 11, 65-68; XLIV 10-16, 34-37, 40-42; XLV 24- 37; XLVI 33-35; L 1-5, 15, 20-30, 41-45; LI 1-14; LII 1-13; LIII 58-62; LIV 1-11, 41-48; LV 31-40; LVI 1- 11, 57-74, 88-96; LX 3; LXIV 7, 9; LXVIII 35-44; LXIX 13-37; LXX 1-18; LXXIII 14, 17-19; LXXIV 1-26, 38-55; LXXV 1-15, 22- 40; LXXVII 1-50; LXXVIII 1-5, 17- 20, 38-40; LXXIX 1-14, 34-46; LXXX 33-42; LXXXI 1-14; LXXXII 1-19; LXXXIII 1-21; LXXXIV 1-25; LXXXVIII 1-26; LXXXIX 21-30; XCIX 1-8; C 1- 11; CI 1-11; CII 1-8

Дволични II 8-20; IV 138-143; V 33; IX 64-70, 73, 74; XXXIII 12- 18, 48; LVII 13-15; LIX 11; LXIII 1-4

Дволичност II 8, 9, 14, 15, 204-206; IV 60-63, 88, 138-143, 145, 146; VIII 49; IX 64-68, 73-78; XXIV 47-50; XXIX 10, 11; XXXIII 24, 48, 73; XLVIII 6; LVII 13, 14; LIX 11; LXIII 1-8; LXVI 9

Деџал XVIII 1-4; XL 57

Деџа II 233; III 10, 116; IV 11, 12, 75, 97, 98, 127, 176; VI 137, 140, 151; VIII 28; IX 55, 69, 85; XVII 31; XVIII 46; XXXI 33; XXXIV 34, 35, 37; XLII 49, 50; LII 21; LVII 20; LVIII 2, 17; LX 12; LXIII 9; LXIV 14, 15; LXV 6; LXXI 21; LXXIII 17

Дело IV 32; X 67; XXVII 86; XXVIII 72, 73; XXXIV 10-13; XXXVI 33-35; LXII 10

Дерогација II 106; XVI 101

Динар III 75

Добро II 44, 148, 195; III 115; VII 58; X 26; XVI 30; XX 112; XXIII 96; XXVIII 54; XLI 34,35,46; XCVIII 7,8

Добри дела II 44, 148,158; III 188; IV 40,114,124,173; V 9, 48; VI 70; XIII 22,23,29; XVI 97; XVIII 30,36,103-106; XIX 76; XXII 41,56; XXVIII 84; XXIX 7,9,58; XXXII 17; XXXV 32; XXXIX 35; XLII 23; XLVIII 29; CIII 1-3;

Доброчинство II 44, 177, 178, 195; III 172; IV 36, 128; XXV 70; XXVIII 77; LI 16; LV 60

Договор II 282

Договарање XIII 36,38

Доилка II 233

Долгови II 280, 282,283

Духот на борбата или ослободувањето

V 35; IX 29; XIII 41; XXI 44; XXII 39-41

Душа II 87, 253; III 145,185; IV 171; VI 70; VII 29; XVI 102; XVII 85; XXI 35,91; XXVI 193; XXIX 57; XXXI 34; XXXII 9; LXVI 12; LXIX 8,25,27; LXXVIII 38; LXXXII 1-5; XCI 1-10

Должност спрема родителите VI 151; XVIII 23-24; XXIX 8; XXXI 14-15; XLVI 15

Другарите на Иса (апостолите) III 52; V 111-112; LXI 14

Ебу Бекир IX 40

Ебу Лехеб CXI 1

Еден IX 72; XIII 23; XVI 31; XVIII 31; XXXV 33; XXXVIII 50; XL 8; XCVIII 8

Египет (Миср) II 61; X 87; XII 21,99

Ејуб IV 163; VI 86; XXI 83-84; XXXVIII 41-44

Ејка XV 78; XXVI 176; XXXVIII 13; L 14

Елјеса VI 86; XXXVIII 48

Евреји (Израелџани) II 40, 47, 83, 122, 211, 246; III 93; V 12, 32, 78, 110; VII 137; X 90; XVII 2, 101-104; XX 80; ; XXVI 17, 197; XXVII 76; XXXII 23; XL 53; XLIV 30; XLV 16; XLVI 10; LXI 6, 14

Ембриологија XXII 5; XXIII 14; XL 67; LXXV 38; XCVI 2

Енсарији IX 100, 117

Жени III 195; IV 1; LXXV 39; III 195; IV 32, 98, 99, 124; IX 72; XIII 23; XVI 97; XXXVI 55,56; XL 40; XLIII 69,70; XLVII 19; XLVIII 6; LVII 18; IV 34; II 228; XXX 21; LXIV 14; LXVI 10-12; XXIV 31; XXXIII 55,59; II 223; IV 34, 128, 129; XXXIII 51; XXIV 60; II 83, 234, 235, 240; IV 1, 36; VI 151; XVII 23, 24; XXIX 8; XXXI 14; XXX 4; XLVI 15, 16; LVIII 1,2; XVI 57-59; XLIII 16, 17; LXXXI 1-3, 8, 9, 14; IV 127; XXIV 32,33; II 221; IV 25; XXIII 6; LXX 30; IV 2-4; XXIV 2,6, 26; LXV 1-6; LXVI 1-5; II 226, 228, 241; IV 34; II 222; XII 28; IV 15, 19; XXXIII 28-34

Желба IV 32

Железо LVII 25

Женидба II 102, 187, 197, 221, 223, 228; IV 3, 4, 19, 22-35; V 5; VII 189, 190; XXIV 3, 26, 32, 33; XXX 21; XXXIII 37; LX 10-12

Живот II 28, 86, 200-202, 212, 214; VI 32; IX 69, 70; X 24; XI 15, 16; XIII 26; XIV 3; XVI 22, 23; XVII 10, 18; XVIII 7, 8, 45; XX 131; XXII 66; XXVII 66; XXVIII 60; XXIX 20, 64; XXX 6-9; XXXI 33; XL 39; XLI 21; XLII 20, 36; XLIII 33-35; XLIV 56; XLV 26, 35; XLI 20; LIII 29, 30; LVII 20; LXXI 17; LXXXIV 19; LXXXVII 16-19

Животни IV 118, 119; VI 38, 142; XVI 5-8, 66, 69, 79, 80; XXII 28; XXIII 21, 22; XXXVI 71-73; XL 79, 80; XLIII 12, 13

Забранети месеци II 194, 217; V 2, 97; IX 1-5, 36, 37

Задолжување II 280, 282, 283; IX 60

Зафалност III 144

Заклетва II 224, 225; III 77; IX 12, 13; II 224-225; V 89; XVI 92, 94; XLVIII 10; LXVI 2; LXVIII 10

Замисленост IV 36; XXXI 18

Заробеници VIII 67,68, 70, 71

ЗатLXXI 23

Заземање (Шефаат) II 255; IV 85; X 3; XIX 85-87; XX 109; XXI 28; XXXIV 23; XL 18; XLIII 86; LXXXII 19

Завидност CXIII 1-5

Заштитници XXIV 32, 33; XLIII 32

Завера XXXV 10; LVIII 9, 10

Зебур XVII 55; XXI 105

Зеид XXXIII 37

Зекат II 43, 110, 177, 215, 254, 263-269, 270-274; III 92, 134; IV 38; VII 156; VIII 3; IX 60, 67, 79, 80, 98, 99; XIII 22, 23; XIV 31; XVII 28; XXII 34, 35, 41; XXIII 1- 4; XXV 67; XXX 39; XXXI 2-4; XXXII 16; XXXIV 39; XXXV 29; XXXVI 47; LI 19; LVII 7, 10, 18; LVIII 12, 13; LXIII 10, 11; LXIV 16-18; LXIX 30, 31, 33, 34; LXX 24, 25 XCII 10, 11; CVII 7

Зејнеб XXXIII 37

Зекерија III 37-41; VI 85; XIX 2-11; XXI 89, 90

Зеккум XXXVII 62-66; XLIV 43-46; LVI 51-54

Здружување XXIV 61; XXXVIII 21-24

Златно теле II 51, 54, 92, 93; IV 153; VII 148; XX 88

ZloII 27; IV 30; VI 135; XLV 19; XLIX 11

Злосторство заради верување II 114; III 186, 195 IV 69, 97, 98; XVI 41, 42; XXII 38-40, 58, 59; XXIX 56; LXXXV 1-10; XCVI 9-19

Знаменија (муџизи) II 243; VI 35-37, 109, 124; X 20; XII 105; XIII 7, 27, 31, 38; XVII 1, 59, 60; XX 133; XXI 116, 117; XXIX 50-52; XXXII 15; XXXIII 9; XL 35; XLII 35; XLIV 39

Знаење III 19, 20; IV 162; V 101; VI 50; X 39; XIV 1; XVII 85; XXXIV 6; XXXV 19-21; XXXIX 9; XLII 14; XLV 17, 18 XCVI 3-7

Зулкуфл XXXVIII 48

Зулкарнејн XVIII 83-98

Зулум IV 148; XLII 40

Зун-Нун XXI 87, 88

Иблис, Шејтан, Ѓавол, Сотон II 14, 34-36, 102, 168, 208; III 175; IV 38, 60, 76, 83, 119-120; V 90-91; VI 43, 68, 71, 112, 121, 142; VII 20, 22, 27, 175, 200-201; VIII 11, 48; XII 5, 42; XIV 22; XV 17-18; XVI 63, 98; XVII 27, 53; XIX 44, 83; XXI 82; XXII 42-53 XXIV 21; XXVI 210, 221; XXIX 38; XXXI 21; XXXV 6; XXXVI 60; XXXVII 7-11; XLI 36; XLIII 36; LVIII 19; LIX 16; LXVII 5

Ифрит XXVII 38, 39

Ибрахим II 124-140, 258, 260; III 33, 65-68; 84, 95-97; IV 54, 125, 163; VI 74; IX 70, 114; XI 69; XII 6, 38; XIV 35; XV 51; XVI 120; XIX 41, 58; XXI 51; XXII 26, 43, 78; XXVI 69; XXIX 16; XXXIII 7; XXXVII 83; XXXVIII 45; XLII 13; XLIII 26; LI 24; LIII 37; LVII 26; LX 4; LXXXVII 19; XCV 1

Идолатрија, идолопоклонство II 217; IV 50-52; V 60; VI 71, 136-139; VII 37, 189-198; IX 1-5, 113, 114; X 17; XII 106-108; XIV 28-30; XVI 56, 75, 76, 86-88; XVII 56, 57; XVIII 102; XIX 81, 82; XXII 12, 13, 73; XXV 3; XXIX 25, 68; XXXIV 22; XXXV 13, 14, 40; XXXVI 74, 75; LIII 19-25

Идолопоклоници (обожаватели на кипови) II 113, 118, 191; III 10, 91, 116, 119, 120; V 73; VI 29, 109, 136-138; VIII 39; IX 5, 6, 28, 36, 113, 114; XII 31; XIX 66; XXII 15; XXVIII 62-64, 74; XLVII 4; LIII 28

Идрис XIX 56-57; XXI 85

Избор II 176, 221, 253; III 7, 78; V 101; VI 112, 121; VII 86; XI 110, 111; XVI 4, 116, 117; XXII 3, 4, 8-10; XXXI 20-22; XL 4, 56; XLII 10, 16; LIII 28

Извршување на аманетот II 283; III 75, 76; IV 58; XXIII 8; LXX 32, 35

Измама VI 32; XXIX 64; XXXV 5; XLVII 36; LVII 20

Илјас VI 85; XXXVII 123, 130

Иман (Верување) XXXIII 72; II 108; LXII 1-4; V 5; XIV 18; XLVII 1; II 136; IV 136; X 105, 106; II 2-20; XXXII 15, 16; XLIX 15-18; III 193; XXXIX 17,18; II 154; LXIV 8; IV 57, 173, 175; X 63-65; XIII 28, 29; XIV 23; XVI 97; XVIII 103-108; XIX 60,96; XXI 94; XXX 15, 43- 45; XXXII 19; XXXIV 37; XXXV 7; XXXIX 10; XLI 8; XLVII 1-3; VI 159; CVIII 7; II 82; XI 23, 24; VI 158; XX 112; XVIII 32-44; XCVIII 1-6; XL 84, 85

Имот IV 5; XVII 26-27; CII 1-2; IX 25;

Имран III 33,35

Инџил (Евангелие) III 3, 48, 65; V 46-47, 66, 68, 110; VII 157; IX 111; XLVIII 29; LVII 27

Ирем LXXXIX 6-8

Иса II 87, 136, 253; III 48-59; IV 157, 163, 171; V 46, 78, 110; VI 85; XIX 30-36; XXXIII 7; XLII 13; XLIII 58; LVII 27; LXI 6, 14; LXXII 9

Ислам (муслиман) II 12, 128-136, 208; III 19, 20, 52, 64, 67, 83-85, 102; IV 65, 125; V 3, 111; VI 14, 71, 125, 163; IX 74; XII 101; XV 2; XVI 81; 89; XXII 78; XXVII 31, 38, 42, 91; XXIX 46; XXXI 22; XXXIX 12, 22; XLIX 17; LI 36; LXVIII 35; LXXII 14

Исхак II 133, 136, 140; III 84; IV 163; VI 84; XI 71; XII 6, 38; XIV 39; XIX 49; XXI 72; XXIX 27; XXXVII 102, 112, 113; XXXVIII 45

Исмаил II 125, 127, 133, 136, 140; III 84; IV 163; VI 86; XIV 37, 39; XIX 54; XXI 85; XXXVII 102; XXXVIII 4

Исмевање XLIX 11; CIV 1,2

Исправност II 177; III 75, 76; VI 152; VII 85; VIII 27; XI 85, 86; XVII 34, 35; XXVI 181-183; XXX 38; LV 7-9; LXXXIII 1-3

Исправно мерење и вагање II 100; VI 152; XVII 35; XXXIII 23, 24; LV 7-9; LXXXIII 1-5; CIII 1-3

Јахја III 39; VI 85; XIX 6, 15; XXI 90

Јакуб II 132, 136, 140; III 84; IV 163; VI 84; XI 71; XII 6, 38

Јасна Книга V 15; VI 59; X 61; XI 6; XVII 71; XVIII 49; XXVII 75; XXXVII 75; XXXIV 3; LXXXIII 7-9, 18-21; LXXXIV 7-12

Јесриб XXXIII 13

Јеџуд и Меџуџ XVIII 94; XXI 96

Јунус IV 163; VI 86; X 98; XXI 87; XXXVII 139; LXVIII 48

Јусуф VI 84; XII 4; XL 34

Јушуа XVIII 60-65

Каба II 125; III 96-97; V 2; V 95; VIII 35; XIV 37; XXII 26, 29, 33; LII 4; CVI 3

Кабил V 33-34

Калем (перце) LX 1; XC 4

Календар IX 36

Калуѓери V 82; IX 31, 34; XXIV 36-38; LVII 27

Камили XXII 36, 37

Камата II 275-280; III 130; XXX 39

Карун XXVIII 76; XXIX 39; XL 24

Катаклизма XI 67, 94; XV 73, 83; XXIII 41; XXIX 40; XXXVI 49, 53; XLI 13, 17; L 42; LIV 31

Казна за блуд XXIV 2-4

Кипови V 90; XXXIV 12, 13

Клевета IV 112; XXIV 4, 5, 18-20, 23, 25; XLIX 6; LXVIII 10-16; CIV 1

Курејш CVI 1

Коцка II 219; V 93-94

Кражба V 41

Кривогледност, завидност V 105; XVII 100

Кудус II 58, 259; XVII 4; XXI 105

Кур'ан II 44, 91, 97; III 3-4; IV 82; V 15-16, 101; VI 19; VII 204; IX 111; X 15, 37; XI 13-17; XVII 3; XIII 31; XV 91; XVI 98; XVII 9, 41, 45, 60, 82, 88-89; XVIII 54; XIX 97; XX 2; XXV 30,32; XXVII 1, 6, 76, 92; XXVIII 85; XXX 58; XXXIV 31; XXXVIII 1; XXXIX 27; XLII 31, 61; XLVII 24; L 1, 45; LIV 17; LV 2; LIX 21; LXXIII 4, 20; LXXX 23; LXXXIV 21

Курбан XXII 28, 34-37; CVIII 2

Космологија VII 54; XXXV 13; XXXVI 38; XLI 9-12; XLIV 10; LI 47; LXXI 14; LXXVII 8; LXXXI 1-3, 19

Лат L III 19

Лага XXII 30; LXI 2, 3

Лаѓа II 264; X 22; XIV 32; XVI 14; XVII 66; XXII 65; XXIII 22; XXIX 65; XXX 46; XXXI 31, 32; XXXV 12; XL 80; XLIII 12, 13; XLV 12

Левхи Махфуз LXXXV 22

Лица III 106, 107; X 26, 27; XIV 49-51; XVIII 29; XXIII 103, 104; XXXIX 60; LXXV 22-25; LXXX 38-42; LXXXVIII 2-4, 8-10

Лов V 1, 94-96

Локман XXXI 12

Лоши дела VI 151; VII 28; XVI 90

Лоши особини II 65, 66, 85; III 137; IV 123; V 100; VI 135; X 27; XX 124-126; XXX 10; XXXII 21; XXXIX 26

Лут VI 86; VII 80; XI 70, 74, 89; XV 59; XXI 71, 74; XXII 43; XXVI 160; XXVII 54; XXIX 26; XXXVII 133; XXXVIII 13; L 13; LI 24; LIV 33-34

Лутина III 133, 134

Љубов XXX 21

Љубомора II 90

Магија II 102, 103

Маѓионичари X 78-81; XX 58-73; XXVI 36-51

Мајка на градовите (Мека) VI 92; XXVIII 59; XLII 7; XLVI 27

Марут II 102

Материјални жртвувања и добротинство II 83, 177, 261-263; III 15, 17; IV 36, 114; V 32; XXXIII 58; XLIX 11, 12; LXX 24, 25; LXXIV 44; LXXXIX 16-20; XC 12-17; XCII 17-21; CVII 1-3; CVIII 3; CXII 1, 2

Медина IX 101, 120; XXXIII 60; LXIII 8

Медјен VII 85; IX 70; XI 84; XX 40; XXII 44; XXVIII 22-23, 45; XXX 36

Меѓусебна карачка IV 59

Мека III 96, 196, 197; VIII 34, 35; XV 6-15; XVI 41; XXII 25-27; XXVIII 57-59; XXXVIII 15-20; XLII 7; XLIII 8, 31; XLVII 13; XLVIII 24; LXVIII 17-34

Мелеки II 30-34, 98, 177, 248; III 18, 39, 87, 124-125; IV 97, 136, 166; VI 8, 93, 111, 158; VII 11, 37; VIII 12, 50; XI 69; XIII 13; XV 7-8, 28-30, 57; XVI 2, 28, 32-33, 49; XVII 40, 61, 95; XVIII 50; XXV 21-22; XXIX 31; XXXII 11; XXXIII 43, 56; XXXVIII 71; XXXIX 75; XLII 5, 51; XLIII 11, 80; XLV 29; XLVII 27; L 17; LIII 26-27; LXIX 17; LXX 4; LXXIV 31; LXXVIII 38; LXXXII 10; XCVII 4

Мерјем III 36; IV 156-157, 171; V 17, 116; XIX 16; XXI 91; XXIII 50; LXVI 12

Мерва II 158, 196

Мехр II 229, 236-237; IV 19-20, 24

Менат LIII 19-20

Меѓуси XXII 17

Мерјем XXI 47; LVII 25

Месеци II 217; IX 5, 36

Микаил II 98

Милост XC 12-17

Мина II 196

Ми'раџ XVII 1, 60; LIII 13-14

Миср X 87; XII 21, 99; XX 85; XLIII 51

Море II 50, 164; V 96; VI 59, 63, 97; VII 138, 163; X 22, 90; XIV 32; XVI 14; XVII 66, 67, 70; XVIII 60, 61, 63, 79, 109; XX 77; XXII 65; XXIV 40; XXV 53; XXVI 63; XXVII 61, 63; XXX 41; XXXI 27, 31; XXXV 12; XLII 32-34; XLIV 24; XLV 12; LII 6; LV 19, 20, 24; LXXXI 6; LXXXII 3

Морепловство X 22; XVII 66; XXXI 31; XLIII 12, 13

Мрав XXVII 18, 19

Мудрост II 129, 151, 231, 251, 269; III 48, 81, 164; IV 54, 113; V 110; XVI 125; XVII 39; XXXI 12; XXXIII 34; XXXVIII 20; XLIII 63; LIV 4, 5; LXII 2

Муса II 51, 60, 87, 92, 108, 136, 246, 248; III 84; IV 153, 164; V 20; VI 84, 154; VII 103, 142, 159; X 75; XI 96, 110 XIV 5; XVII 2, 101; XVIII 60; XIX 51; XVII 2, 161; XVIII 60; XIX 51; XX 9; XXI 48; XXII 44; XXIII 45, 49; XXV 35; XXVI 10; XX 9; XXI 48; XXII 44; XXIII 45, 49; XXV 35; XXVI 10; XXVII 7; XXVIII 3, 76; XXIX 39; XXXII 23; XXXIII 7, 69; XXXVII 114, 120; XL 23, 53; XLI 45; XLII 13; XLIII 46; XLVI 30; LI 38; LIII 36; LXI 5; LXXIX 15; LXXXVII 19

Мухаммед (карактерот на неговото пратеништво) II 119, 252; III 62, 79, 97, 144, 159; IV 105, 106; V 67, 99; VI 14, 19, 48; VII 158; XI 2; XIII 7;

XVI 64, 89; XVII 54; XVIII 110; XXI 107; XXII 49; XXV 56; XXVII 91-93; XXXIII 40, 45-47; XXXIV 28; XXXV 24; XXXVI 2-6, 69, 70; XXXVIII 65-70; XLII 6; XLVI 9; XLVIII 8, 9; XCIV 1-8; потврда на неговото пратеништво II 120; III 61, 63, 183, 184; IV 78, 79, 163, 166; V 19; VI 8-11, 20, 26, 35, 66, 67, 90; VII 184, 185, 187; IX 129; X 2, 15, 16, 41-43, 104; XI 12-14, 35; XIII 27, 36, 40, 43; XVI 82, 103; XVII 46, 47; XXI 3, 4, 5, 16, 17; XXII 49; XXIII 72; XXV 7-10, 57; XXIX 18; XXX 52, 53; XXXIII 48; XXXIV 47; XXXV 22, 23, 25, 26; XXXVIII 86; XLII 2, 7, 24, 48, 52, 53; XLIII 88, 89; LII 29-31; LIII 1-18; LXI 6; LXVIII 46, 47-50; општи напомени XIII 19; XXI 108, 109, 111; XXVIII 85; XXXIV 43-49, 50; XXXVI 7-11, 76; XLIII 43, 45; XLVIII 13; LXV 10, 11; неговата особа II 146; III 31, 32, 132, 152; IV 41, 59, 64, 65, 69-71, 80, 113; V 49, 50; VI 104, 105, 107; VII 157, 188; VIII 20, 46; IX 58, 59, 61, 62, 63, 128; X 94, 95; XV 6-8; XVII 47, 48, 73-77; XVIII 6, 28; XXI 36, 41-43, 45, 46; XXII 42, 43; XXIV 51-56, 63; XXV 41-44, 77; XXVI 215, 216; XXVIII 45-47; XXIX 48; XXXII 3; XXXIII 6, 33, 36, 57, 69, 71; XXXVII 35-39; XLI 6; XLII 15; XLVI 35; XLVII 33; XLVIII 10, 17; LII 31, 48; LVII 28; LVIII 5, 8, 9, 20, 21; LIX 7; LX 12; LXII 2; LXIV 12; LXVIII 1-7, 51; LXXII 18-24; LXXXVIII 21, 22; CXI 1-5; некои негови карактеристики и дела V 11; VIII 1, 5-8, 30, 41; IX 40, 61; XV 87-99; XVII 1, 90-96; XXII 15, 52, 53; XXIV 11-16, 63; XXV 52; XXVII 79-81; XXXIII 6, 28-34, 38, 39, 50-53, 59, 60-62; XL 77, 78; XLVIII 28, 29; XLIX 1-5; LIX 6, 7; LXVI 1-5; LXXIII 1-9, 20; мигрирањето на Мухаммед а.с. во Медина XLVII 13; неговото племе Курејш ЦБИ 1-4; Мухаммед а.с. во Медина IX 101; XXXIII 13, 60; LXIII 8; Мухаммед а.с. и мухадирите IX 43-57, 100, 117, 118; XXV 4; XLVI 10; XLVIII 24-27; LVIII 12; LIX 7-9; LXIX 40-47; LXXX 1-10; LXXXI 22, 24

Мухацири IX 43-57; IX 101-117; XXV 4; LVIII 12; LIX 7-9; LXXX 1-10; LXXXI 22,24; XLVI 10; LXIX 40-47

Муслимани XXVIII 52, 53; XLI 33; XLVIII 29

Надуеност VIII 47

Награда II 48, 85, 123, 191; III 87, 136, 144, 145; IV 93, 123; V 29, 33, 38, 85, 95; VI 84, 93, 120, 138, 139, 146, 157, 160, 164; VII 40, 41, 147, 152, 180; IX 26, 82, 95, 121; X 4, 13, 27, 52; XII 22; XIV 51; XVI 31, 96, 97; XVII 63, 98; XVIII 106; XX 15, 74-76, 127; XXI 29; XXII 50, 51; XXIV 38; XXV 15, 75; XXVII 90; XXVIII 14, 84; XXIX 7; XXX 45; XXXI 33; XXXII 17; XXXIII 24; XXXIV 4, 17, 33, 37; XXXV 36; XXXVI 54; XXXVII 39, 80, 105, 110, 121, 131; XXXIX 34, 35; XL 17, 40, 58; XLI 27, 28; XLII 40; XLV 14, 22, 28; XLVI 14, 20, 25; LII 16; LIII 31, 41; LIV 14, 35; LV 60; LVI 24;

LIX 17; LXVI 7; LXXVI 12, 22; LXXVII 44; LXXVIII 26, 36; XC 18, 19; XCI 1-10; XCII 19; XCVIII 8

Намаз II 3, 43, 45, 83, 153, 177, 238; IV 43, 100, 142, 162; V 6, 12, 58; VI 92, 162; VII 29, 31; VIII 3; IX 54, 84; XI 114; XIV 31, 37, 40; XVII 78, 110; XIX 55, 59; XX 14, 130; XXII 18; XXIV 41; XXIX 45; LXII 9-10; LXX 22-23; CVII 4-5

Накит VII 31, 32

НамераII 225

Наредба III 128, 154; IV 47; X 24; XI 40,58,66,76,82,94,101; XIII 2,31; XVI 1,2,33; XVIII 50

Народи II 213, 251; VII 34; X 19, 47-49

Народна власт II 247; III 26; IV 59, 83

Насилство LI 59

Наследство, наследник IV 7, 33, 176; V 5; VIII 75; XV 23; XIX 40, 80; XXI 89; XXVIII 58

Небеса LXVII 3; LXXXVIII 12

Неверници II 114, 161, 162, 170, 171, 210; III 11, 86-88, 106, 107, 116, 117-120, 149; IV 18, 39, 56, 167-170; V 10, 36, 37, 47, 60-63, 73, 104; VI 1, 4, 5, 29-31, 33, 37, 39-47, 49, 57, 58, 70, 109-111; VII 40, 44-50; VIII 30-36, 38, 39, 50-57; XI 106, 107, 109; XIII 31; XV 2, 3, 88; XVI 33, 34; XVIII 29, 52, 53, 100; XX 128, 129, 134, 135; XXI 44-46; XXII 19-22, 72; XXIII 63-77, 93-96; XXIV 57; XXV 40, 55; XXIX 41-43, 52-55; XXXI 6, 7; XXXVIII 1, 2; XXXIX 16, 20; XLIV 43-48; XLV 3-11; XLVII 4, 12, 18, 29, 30, 34; XLVIII 13; LII 35-47; LIII 28; LVI 41-57; LXVI 9; LXIX 26-29; LXX 36-44; LXXIII 10-13; LXXVII 7-40; LXXXV 17-20; LXXXVIII 1-7; LXXXIX 21-26; XCVIII 6; CIV 4-9; CIX 1-6

Неверување VIII 55; X 12, 22, 23; XI 9, 10; XVI 53-55; XVII 67, 83; XXIX 65; XXX 33, 34, 51; XXXI 32; XXXIX 7, 8, 49-51; XLI 49-51

Незнаење VI 54; VII 199; XVI 119; XXV 63

Ноќта ел-Кадр XCVII 1-5

Неморал IV 15, 16; VI 151; LXXX 40-42; LXXXII 14

Непријател XLI 34

Непријателство II 188; XXVI 227; IV 59, 29

Неред II 27, 60; V 33, 64; VII 56, 74, 85; XXVI 151, 152; XLVII 22

Неср LXXI 23-24

Несрећа XLII 30

Нецран III 61

Нух III 33, IV 163; VI 84; VII 59; IX 70; X 71; XI 25, 89; XIV 9; XVII 3, 17; XIX 58; XXI 76; XXII 42; XXIII 23; XXV 37; XXVI 105; XXIX 14; XXXIII 7; XXXVII 75, 79; XXXVIII 12; XL 5, 31; XLII 13; L 12; LI 46; LIII 52; LIV 9; LVII 26; LXXI 1, 21, 27

Објава II 4, 23, 41, 91, 136; IV 47, 60, 162, 166, 175; V 47-49, 59, 64; II 2; VI 93; VII 196; X 94; XIII 19; XVI 24, 30, 101-102; XVII 106; XX 4; XXVI 192-193; XXXII 2; XXXVI 5; XXXIX 1-2; XL 2; XLI 2, 42; XLIV 3; XLV 2; XLVI 2; XLVII 20; LVI 80; LXXVI 23

Облаци II 164; VII 57; XIII 12; XXIV 40,43; XXVII 88; XXX 48; XXXV 9; LII 44

Оживување II 258-260; XXXII 10; L 11; LVI 47-50; LXIV 7

Озборување IV 148; XLIX 12; CIV 1

Оддаденост спрема Божјиот пејгамбер XL 10-18; LX 12

Одбојност VII 33; X 22, 23; XIII 25

Одмазда II 178, 179, 194; V 44, 45; XVI 126; XXII 60

Омраза V 8; CVIII 3

Освојување на Персија XLVIII 16

Ослободување робови II 177; IX 61; XXIV 33

Особина (морална) IV 25; V 5; XXIII 1, 5; XXIV 30; LXX 29, 35

Отпадништво од верата II 217; III 77, 86-91, 106, 177; IV 89, 90, 115, 137; V 3, 52-54; V 3; VIII 13, 14; XVI 106, 107, 112; XLVII 25-28, 31, 32; LX 11

Очајување XLI 49-51

Очигледност VI 135; XXXIX 39

Параклит LXI 6

Патници II 177, 215; IV 36; VIII 41; IX 60; XVII 26; XXX 38 ; LIX 7

Пајажина XXXIX 41

Педерастија IV 16; VII 80-82

Пејгамбер II 87, 98, 101, 108, 129, 143, 151, 214, 253, 285; III 81, 86, 101, 164, 179, 182; IV 42, 59, 64, 79-80, 83, 115, 136, 150-152, 164-165, 170; V 12, 19, 32-33, 55, 70, 83, 92, 99, 109; VI 10, 20, 34, 124, 130; VII 35, 157; VIII 13; IX 3, 13, 33, 61, 81, 128; X 47, 74; XIII 32, 38; XIV 4; XV 11; XVI 35-36; XVII 94; XXII 75; XXIV 54, 63; XXV 7, 20; XXXV 1; XL 78; XLIV 5; LI 52; LVII 25; LVIII 21-22; LXI 6; LXXII 27

Пештера и нејзините жители 9-22,25,26

Племиња IV 89, 90; XLIX 13

Плоден дожд XXXI 34; XLII 28; LVII 20

Победа III 13, 110, 111, 121-128; VIII 19, 42-45; XXXIII 26, 27

Побожност VI 63,64; VII 55, 205, 206; XI 23; XXI 89, 90; XII 34, 35,54; XXIII 1, 2; XXIV 30; XXVIII 83; XXXI 1, 19

Побратимување II 83; III 103; XLIX 10, 13

Повик во вера III 7, 41; IV 103; V 91; VI 68-70, 90, 126; VII 2, 63; VIII 2, 45, 57; XI 114; XII 104; XIII 19, 28; XV 6, 9; XVI 44 XVII 46; XVIII 101; XX 3, 99, 113,124; XXI 2, 7, 10, 48, 50; XXII 36, 40; XXIII 71; XXIX 45; XXXIII 41; XXXVI 11, 69; XXXVIII 1, 8, 49, 87; XXXIX 22, 23; XL 13; XLIII 5; L 37 ; LI 55; LII 29; LIV 17; LVII 16; LXIII 9; LXV 10; LXIX 12; LXXIV 49, 54; LXXVI 25; LXXX 11-12; LXXXVII 9-10

Поврзаност III 200

Поети XXVI 224-227

Поздрав (салам) VI 127; VIII 61; X 9, 10; XIII 24; XIX 62; XXI 102; XXV 63; XXXIII 44; XXXIX 73; LVI 26

Повик во борба и на оружје II 58, 59, 154, 190-195, 216-218; 244, 246, 247, 249-252, 261; IV 74-78, 84; VIII 20-26, 39, 40, 46-48, 55-57, 59, 60, 65, 66; IX 7-16, 19-22, 29, 121, 123; XVI 110; XXII 39, 40, 58; XXIX 67; XXXIII 21, 22, 25; LXVII 4-7, 20-24, 35; XLVIII 4, 7, 18-27; LVII 10, 25; LIX 2-5, 11-14; LXI 4, 10-13

Повик во вера XVI 125

Покајание II 37, 54, 128, 160, 222, 279; III 86-90, 128, 135, 136; IV 16-18, 26, 27, 64, 110, 146; V 34, 39, 40, 71, 74; VI 54; V 143, 153, 168, 174; IX 3, 5, 11, 14, 15, 27, 74, 102, 104, 106, 112, 117, 118, 126; XI 3-5, 52, 61, 75, 88, 90, 112; XIII 27, 30; XVI 119; XVII 25; XIX 60; XX 82, 122; XXIV 5, 10, 31; XXV 70, 71; XXVIII 67; XXX 31, 33, 41; XXXI 15; XXXII 21; XXXIII 24, 73; XXXIV 9; XXXVIII 1, 24, 30, 34, 44; XXXIX 8, 17, 54-59; XL 3, 7, 13; XLII 10, 13, 25; XLIII 48; XLVI 15, 27; XLIX 11, 12; L 8, 32, 33; LVIII 13; LX 4; LXVI 4, 5, 8; LXXXV 10; CX 3

Помагаџи (Енсари) VIII 72; IX 100, 117

Помагање V 2; VIII 73; IX 71

Поправање на односите меѓу луѓето XLIX 9, 10

Пораз III 139-161, 165-175, 195-197

Порези VI 141; VIII 41; IX 29; LVIII 13

Пост II 183-185, 187

Посинување XXXIV 4

Последици од постапките IV 123-124; VI 160; XVII 13; XCIX 8

Послушност XXVI 151, 152

Посредување XLIX 9, 10

Потоп VI 6; XI 37-48; LIV 9-14; LXIX 11,12

Постапка спрема непријателот V 3, 36-37; XLI 34-35; XLII 41-42; LX 7, 9

Полигамија IV 3; VII 85

Праведност VI 152; VII 29; XLIX 9; LX 8

Правоверни (вистински верници) II 135; III 67,95; IV 125; VI 79, 161; X 105; XVI 120-123; XXII 31; XXX 30; XCVIII 4

Предавство IV 98, 99; XIII 42; XVI 45-47

Предност (давање предност) V 101; XLIX 12

Преферирање (давање предност) II 228,237,253; III 162,163; IV 32,34,95,96; VI 83,123,129,132,165; VIII 2-4; IX 20; XII 76; XVI 71,75,76; XVII 21,55; XX 75; XXI 71,73; XXXIII 66-68; XXXIV 31-33; XLIII 32; XLVI 19; LVII 10; LVIII 11

Прекумерност VII 31

Препелица и мана II 57; VII 160; XX 80

Презир IV 173

Пријателство III 28, 118; IV 33, 144; V 51, 55-58; IX 71; XXXIII 6; LX 1, 7-9

Примери II 17-20;26,171,174,261,264-266; III 59,117; VI 122; VII 40,58,176; X 24; XI 24; XIII 17; XIV 18, 24-26; XVI 60, 74-76,92,112; XVII 48,89; XVIII 32-45, 54; XXII 73; XXIV 34,35,39,40; XXV 9, 33, 39; XXIX 41,43; XXX 27,28,58; XXXVI 13- 27, 78-81; XXXIX 27-29; XLI 39; XLIII 8, 17,56,57,79; XLV 23; XLVII 3, 10, 15, 38; XLVIII 29; LVII 20; LIX 15, 16, 21; LXII 5; LXIII 4; LXVI 10-12,22; LXVIII 17-33; LXXIV 31

Припишување здружник на Бога III 151; IV 36, 48; 116; V 72; VI 19, 22-24, 64, 78- 81, 88, 94, 100, 106-107, 163, 190; X 18; XII 38; XIII 33; XVI 27; XVII 111; XVIII 52; XXII 17; XXVIII 62; XXX 31; XXXI 13, 15; XXXV 40; XXXIX 65, 67; XL 12, 42; XLIII 15; LII 43

Пристрасност III 73; IX 114

Природа или карактер XVI 68,69

Првиот грев II 35-39; VII 19-27; XX 115-124

Прогонувања од родниот крај II 84, 85; LX 8, 9

Пропаст на светот VII 187; XV 85; XVI 77; XVIII 21; XIX 75; XXII 1, 2, 7, 55; XXV 11; XXX 12, 55; XXXI 34; XXXIII 63; XL 46; XLI 50; XLIII 61, 66; XLVII 18; LIV 1, 36; LXXIX 42-46

Проституција XXIV 26

Протерувања од родниот крај II 84,85; LX 8,9

Прошка на луѓето II 173, 182,185, 225,267; III 28; IV 16,22,23; V 3, 89, 93; VI 54,55,119,145; XVI 106, 119XXIV 4,5,33 LXXIII 20

Прошка на гревовите III 159; IV 27,28,98,99; VII 199; XI 11; XXXIX 53; LIII 32; LXIV 14

Птица XXVII 20-28; CV 1-5

Пчела XVI 68, 69

Рамазан II 183-185, 187

Расипаност II 188

Расипништво VI 141; XVII 26,27, 29

Расправа II 67, 139, 150,176, 197, 213, 253, 258,285; III 19,20,61,65,66,75,103,105,152; IV 59,107,109,115,150,151; VI 25,80,121,153,159,164; VII 71; VIII 6,43,46; X 19,93; XI 32, 74,110; XIII 13; XVI 64, 125; XVII 53; XVIII 54, 56; XXII 3,8,67-69; XXIV 76; XXVIII 4; XXIX 46; XXX 31, 32; XXXI 20; XL 4,5,35,37,56,69; XLI 45; XLII 10, 13-16, 35; XLIII 57-59, 63,65; XLV 17; LVIII 1; XCVIII 4;

Разум XVI 78

Реторика VI 112; LV 1-4

РечXIV 24-26; XLI 21

Роб II 221; IV 24,25,36; V 89; IX 60; XVI 71; XXIII 1,6; XXIV 33; XXXIII 50; XLVII 4; LVIII 3,4; LXX 30,35

Робови II 177

Роднина II 83, 177, 180, 215; IV 7,8,33,36,135; V 106; VI 152; VIII 41; IX 113; XVI 90; XVII 26; XXIV 22; XXVI 214; XXX 38; XXXIII 6; XXXV 18; XLII 23; LIX 7; XC 12-15

Родители XVII 23,24; XXIX 8; XXXI 14,15; XLVI 15-18

Себа XXVII 22; XXXIV 15; XLVI 27

Сабат II 65; IV 47, 154; VII 163; XVI 124; XVII 101

Сабејци II 62; V 69; XXII 17

Сафа II 158, 196

Салих VII 65,73; XI 61,89; XXVI 142; XXVII 45; LIV 24; LXXXIX 9

Самири XX 85

Самоодговорност V 105; VI 104,164; XVII 15; XXVII 74,75; XXIX 6; XXXIV 25,42; XXXIX 7

Самоубиство IV 29

Свештеници V 63,82; IX 34; XXXII 24

Свети книги II 78, 113, 121, 159; III 73,113,114; XIII 38; XXIX 46

Сведоштво II 140,181, 204,282,283; IV 6, 15, 135; V 8, 106- 108; VI 19, 130,150; VII 37, 172; XI 17; XXIV 4, 6-9,23,24; XXV 72; XLI 20-22; LXV 2; LXX 33, 35

Селсебил LXXVI 18

Себичност V 105; XVII 100

Семејство II 215; IV 36; VI 151; VIII 41, 72, 75; XIII 23, 38; XVI 90; XVII 23, 24, 26; XXV 54; XXIX 8; XXXI 14; XXXIII 4, 6; XL 8; XLII 23; XLVI 15-18; LII 21; LVIII 2; LXIV 14, 15; CVIII 3

Семуд VII 65,73; IX 70; XI 61; XIV 9; XVII 59; XXII 42; XXV 38; XXVI 141; XXVII 45; XXIX 38; XXXVI 14; XXXVIII 13; XL 31; XLI 13, 17; L 12; L 43; LIII 51; LIV 23; LXIX 4-5; LXXXV 18; LXXXIX 9; XCI 11

Серафим LXXIV 8

Сирачиња II 83, 177,220; IV 2,3,5,6,8-10,36,127; VI 152; XVII 34; LXXXIX 16, 17; XC 12-15; XCII 1-9; CVII 1,2

Скромност XXIV 30; XXV 63; XXXI 18

Сиромашни II 155,156,177,273; XVII 26,28; XXIV 32; LXXX 1-12

Следбеници на Книгата III 69-72

Слон CV 1-5

Смрт III 143; IV 78; XXI 34, 35; LXII 8; LXVII 2; LXIX 8 Sovest VI 152; VII 200-202; L 16

Совпаѓање на мисли и дела IV 114

Сојузништво III 200

Солидарност XLIX 9, 10

Сомилост II 83; III 134

Сопственост II 29; VIII 1, 41; IX 111; X 55, 56; XXIV 29

Сон XXXIX 42

Спас и среќа II 189; XXII 77; LXII 10; XCII 1-7; XCIV 1-6

Сплетка II 102, 191, 193, 217; III 7; IV 91, 101; V 41, 49, 71; VI 23, 53, 111, 112, 121; VII 27, 155; VIII 25, 28, 39, 73; IX 47-49, 126; X 83, 85; XVI 110; XVII 60, 73; XX 40, 85, 90, 131; XXI 35, 111; XXII 11, 53; XXIII 97, 98; XXIV 63; XXV 20; XXVII 47; XXIX 2, 3, 10; XXXIII 14; XXXVII 63; XXXVIII 24, 34; XXXIX 49; XLI 36; XLIV 17; LI 13, 14; LIV 27; LVII 14; LX 5; LXIV 31; LXXXV 10

Срамота IV 148

Срце XVI 78; VII 43; X 57; XIII 27,28; XXIII 78; XXXII 9; XXXIII 4

Срдечност IV 28; XVII 53; XXVI 130,131; XXXIII 48

Среќа и спас II 189; XXII 77; LXII 10; XCII 1-7; XCIV 1-6

Среќници III 106, 107; VII 42,43; X 25,26; XI 108; XV 45- 48; XVIII 107,108; XXI 101-103; XXII 23,24; XXV 24; XXXI 8,9; XXXII 15-17; XXXV 33; XXXVI 54-58; XXXIX 73-75; XLIV 51-57; XLVII 15; LII 17-20; LV 46-47; LXIX 19-24; LXXVI 11-22; LXXVII 41-44; LXXVIII 31-36; LXXXIII 22-28; LXXXVIII 8-16

Старост XVI 70

Став II 193; III 85; IV 89; V 33, 34, 51; VIII 55-57; IX 5, 23, 24, 29, 113, 114, 73, 123; XXVIII 86; XLVII 4; LVIII 22, 5; LX 1, 2, 4, 13; LXVI 9; LXVIII 8,9; LXXI 26

Страст III 14; IV 135; XXVIII 50; XXX 29; XXXVIII 26;

Сомневање II 147; VI 116; X 36, 94,95; XXII 11; XXXIV 51-54; XLIX 12

Создавање II 29; III 190; VII 29; XI 7; XIII 3-5; XVI 4- 14,65-67,79-81; XXI 30-32; XXII 5; XXIX 19, 20, 40; XXXI 10; XXXV 27, 28; XL 57; XLI 9- 12; XLVI 3; L 38; LIV 49, 50; LVII 4; LXV 12; LXXVI 27-29; LXXVIII 6, 7

Создавање од ништо VII 29

Стекнување заработка и доброволен избор на дела

II 90; IV 111; V 105; VI 70; VII 172, 173; X 44, 108, 109; XI 21, 101; XIII 11; XVII 15-17, 84; XVIII 7,8,29,58,59; XXIII 62; XXIX 3; XXXIII 72; XXXV 18; XL 9; XLI 46; XLII 20; XLV 15, 21, 22; XLVI 19; LIII 31, 38-41; LXV 7; LXVII 1, 2; LXXIV 38, 55, 56; LXXVI 29-31; LXXXI 29; XC 10; XCI 7-10; XCII 12, 13;

Судено и одредено (од Бога) III 145, 154; VI 2, 35; VII 34; VIII 17; X 49; XI 6; XIII 31; XIV 4; XV 4,5; XVI 37; XVII 58; XXIII 43; XXVII 74,75; XXXIII 38; XXXIV 3; XXXV 8, 11; XXXVI 7-10; XXXVII 96; XLII 8; LIV 51-53; LVII 22; LIX 3; LXV 3; LXXI 4; LXXII 25-28; VII 178,179; XVI 36; XXXII 13

Судење по правда II 286; IV 58-60; V 8, 41, 45-48; VI 152; VII 29; XXI 112; XXXV 18; XXXVI 19; XXXIX 9, 46; LIII 39, 40; LXV 7

Сулејман II 102; VI 84; XXI 78,79,81,82; XXVII 15- 44; XXXIV 12-14, 15-21; XXXVIII 30-40

Сурла VI 73; XVIII 99; XX 102; XXIII 101; XXVII 87; XXXVI 51; XXXIX 68; L 20; LXIX 13-15; LXXVIII 18; LXXIX 6-8; LXXX 33-37

Тагут II 256, 257; IV 51, 60, 76; V 60; XVI 36; XXXIX 17

Тајни здруженија LVIII 8, 10

Талут II 247-251

Толеранција II 62, 82, 109, 139, 256; III 20, 64, 73, 113, 114, 199; IV 162; V 44, 46-48, 69; VI 52, 53, 68, 69, 108; VII 87; X 99, 100; XX 130; XXII 40, 67- 69; XXV 63; XXIX 46; XXXI 15; XXXIII 48; XXXIX 3; XLII 15; XLV 14; XLVI 13, 14; LVI 13, 14; LXXIII 10; CIX 1-6

Трговина II 198; IV 29; LXII 10, 11; LXXXIII 1-3

Тројство IV 171; V 73; VI 151

Трпеливост II 45, 103, 155-157, 177; III 15-17, 200; XVI 126-128; XX 130; XXI 85; XXII 34, 35; XXVIII 54, 79, 80; XXIX 58, 59; XXXI 17; XL 55; L 39; LXXIII 10; LXXVI 24; XC 17; CIII 1-3

Чад XLI 11; XLIV 10, 11

Чест XXXV 10

Чесност XXXIII 1, 5, 7-7, 70; XXIV 33; LXX 29-31

Чистота XXII 29; XLVIII 27; LXXIV 1-4

Чистење XXIII 1-3

Чисто срце 70, 71

Човек II 28-33, 213; IV 1, 28; VI 98; VII 29, 189; X 19; XV 26-35; XVI 4-18, 65-67, 78, 80, 81; XVII 11, 67-70, 83; XVIII 54; XX 123; XXI 37; XXII 5, 11; XXIII 12-14, 17-22; XXVII 62; XXIX 65; XXX 36, 41, 54; XXXI 20,

29; XXXII 7-9; XXXIII 72; XXXV 11-13, 15, 27, 28; XXXVI 77; XXXVIII 71-74; XXXIX 6, 49; XL 64, 67; XLII 48; XLV 12, 13; XLIX 13; LXX 19-21; LXXVI 1-4; LXXVIII 8-16; LXXIX 27-33; LXXX 17-22; LXXXVI 5-10; LXXXIX 15, 16; XC 1-11; XCV 1-8; C 6, 7

Чување од лоши дела XXIII 1, 3-4; XXIV 60; XXV 72, 75

Убаво однесување II 104; IV 86; XVII 53; XXIV 27, 28, 58, 59, 61, 62; XXXI 18, 19; LVIII 11

Убиство V 27-31, 33; XVII 31; LX 12; II 178; IV 29, 92, 93; V 32; VI 151; XVII 33; XXV 68; XXXIII 58

Успех V 10,102; VI 135; XIV 24-27; XV 24; XVII 36; XX 114; XXXIX 39, 40; LX 7; XCVI 1-7

Узејр IX 70

Узат LIII 19

Ухуд LXXXV 4

Фараон II 49; III 11; VIII 52-54; X 75-92; XI 96-99; XIV 6; XVII 101; XX 24, 42-73, 77-79; XXVI 10-66; XXVII 12-14; XXVIII 3-9, 32-42; XXIX 39, 40; XXXIII 12; XL 23-29, 30-34, 36, 37, 45, 46; XLIII 46-55; XLIV 17, 30, 31; L 12, 13; LI 38-40; LIV 41, 42; LXVI 11; LXIX 9, 10; LXXIII 15, 16; LXXXIX 15-25; LXXXV 17, 18; LXXXIX 6, 10

Хабил и Кабил V 27-32

Хава IV 1

Хаџ XXII 67, 28, 34; II 158, 189, 196-200, 203; III 96, 97; V 1, 2, 94-96; XXII 25, 27, 29

Халифа II 30; VII 74; X 14, 73; XXIV 55; XXXVIII 26; LVII 7

Хаман XXVIII 6; XXIX 39; XL 24, 36

Харун II 248; IV 163; VI 84; VII 122, 142; X 75; XIX 28; XX 30, 70, 90; XXI 48; XXIII 45; XXV 35, 36; XXVI 13; XXVIII 34; XXXVII 114, 120

Харут и Марут II 102

Хиџр XV 80-84

Хигиена VII 31

Храна II 168, 172, 173; III 93, 94; IV 160; V 1, 3-5, 87, 88, 93, 96; VI 118, 119, 121, 140, 142-146, 150

Худ: VII 65-72; XI 50-60; XXVI 123-140; XLVI 21- 26

Хунејн IX 25-27

Цалут II 249-251

Цамија II 191-217; II 114, 187; V 2; VII 29, 31; VIII 34; IX 7, 17-19, 107-110; XXII 25, 39, 40; XLVIII 25 27; LXXII 18

Цехеннем II 23, 24; III 12, 106; IV 56; VII 36, 38-41; VIII 36, 37; IX 34, 35; XI 119; XIII 18; XIV 16, 17; XV 43, 44; XX 127; XXI 98-100; XXII 19-22; XXV 11-14; XXXII 20; XXXVII 36, 37; XXXVII 62-70; XXXVIII 55-64; XXXIX 16, 24, 25, 47, 48, 60, 72, 72; XL 49, 50, 70-76; XLII 44, 45; XLIV 43-50; XLV 10; XLVII 15; L 30; LII 11-16; LV 37, 39, 41, 43, 44; LVI 41-56; LXVI 6, 7; LXVII 6-11; LXXIV 26-37; LXXVI 4; LXXVIII 21-30; LXXXVIII 1-7; LXXXIX 23; CIV 1-9

Ценнет II 25; III 15; IV 57; V 85; VII 42-53; VIII 4; IX 72; X 9, 10; XIII 20-24, 35; XIV 23; XV 45- 50; XVI 30-32 XVIII 31; XIX 60-65; XX 76; XXI 101-103; XXII 14, 23; XXIII 8-11; XXV 15, 16, 24, 75, 76; XXIX 58; XXX 15; XXXI 8, 9; XXXIV 37; XXXV 33-35; XXXVI 55-58; XXXVII 40-61; XXXVIII 49-55; XXXIX 20, 73- 75; XL 8; XLI 30-32; XLIII 69-73; XLIV 51- 57; XLVII 5, 6, 12, 14-16; L 31-35; LII 17-28; LIV 54, 55; LV 46-78; LVI 1-40; LVII 21; LXI 12; LXXVI 5-22; LXXVIII 31-38; LXXXIII 23- 36; LXXXXXV 11; LXXXVIII 1, 2, 8-16; XCVIII 8

Цибрил II 97-99; XVI 102; XX 96; XXVI 193-195; LIII 5-10; LXVI 4; LXXXI 19-21

Цихад IV 94; VIII 58; IX 36, 38,-52; XLVIII 16, 17

Цини VI 100, 128, 130; VII 38; XI 119; XV 27; XXIII 70; XXVII 39, 40; XXXIV 46; XXXVII 158-166; XXXVIII 36-38; XLI 25, 29; XLVI 18, 29, 30; LI 56; LV 15, 33, 35, 37, 39, 41; LXXII 1-17; CXIV 1-6

Шехиди II 23, 133, 134, 282; III 99, 140; IV 69, 135; V 8, 44; VI 144, 150; XXII 78; XXIV 4, 6, 13; XXXIX 69; LVII 19

Шејтани II 102; IV 118-120; VII 12-18, 201; XV 16-18; XVI 98-100; XVII 27, 53; XVIII 50, 51; XIX 68-72, 83; XX 120; XXIV 21; XXV 29; XXVI 210-212; XXXV 6; XXXVI 60, 62; XXXVII 6-10; XLI 25; XLIII 37-39; XLVII 25; LVIII 10, 19; LIX 15, 16; LXVII 5

Шеријат II 83, 102, 103, 154-157, 261-265; IV 58; XVII 37; XXIII 96; XXIV 27-31, 33, 58-61; XXV 72; XXXI 14, 15, 19; XLI 34; XLII 40; XLVI 15-17; XLIX 10-13; LVIII 9, 11; LXX 32

Шкртост III 180; IV 37, 128; IX 34, 35; XVII 29, 100; XXV 67; XLVII 36-38; LIII 32-37, 39-41; LVII 23, 24; LIX 9; LXIV 16; LXX 15-18; XCII 8-11; CIV 1-4

﴿ فِهْرٌ بِأَسْمَاءِ الشُّرُكِ وَبَيَانِ الْمَكِيِّ وَالْمَدِينِيِّ مِنْهَا ﴾

الشُّورَة	دُفْعَة	الْحَفْظَة	الشُّورَة	دُفْعَة	الْحَفْظَة
الْفَاتِحَة	١	١	العَنَكُوت	٢٩	٥٦٩
البَقَرَة	٢	٢	الرُّوم	٣٠	٥٨٠
آلِ عِمْرَان	٣	٦٥	لُقْمَانَ	٣١	٥٩٠
النِّسَاء	٤	١٠٢	السَّجْدَة	٣٢	٥٩٦
النَّازِعَة	٥	١٤٠	الأَحْزَاب	٣٣	٦٠١
الْأَنْعَام	٦	١٦٩	سَبَا	٣٤	٦١٥
الْأَعْرَاف	٧	٢٠٢	فَاطِر	٣٥	٦٢٥
الْأَنْفَال	٨	٢٣٩	يَس	٣٦	٦٣٣
التَّوْبَة	٩	٢٥٢	الصَّافَات	٣٧	٦٤٢
يُونُس	١٠	٢٧٩	ص	٣٨	٦٥٨
هُود	١١	٢٩٩	الرُّمُر	٣٩	٦٦٨
يُوسُف	١٢	٣٢١	عَافِر	٤٠	٦٨١
الرَّعْد	١٣	٣٤٠	فُصِّلَت	٤١	٦٩٥
إِبْرَاهِيم	١٤	٣٤٩	الشُّورَى	٤٢	٧٠٤
الحِجَر	١٥	٣٥٨	الرَّخُوف	٤٣	٧١٣
النَّحْل	١٦	٣٦٨	الدَّخَان	٤٤	٧٢٤
الْإِسْرَاء	١٧	٣٨٨	الْبَحَائِكَة	٤٥	٧٢٩
الكَهْف	١٨	٤٠٦	الْأَحْقَاف	٤٦	٧٣٥
مَرْيَم	١٩	٤٢٥	مُحَمَّد	٤٧	٧٤١
طه	٢٠	٤٣٧	الْفَتْح	٤٨	٧٤٨
الْأَنْبِيَاء	٢١	٤٥٣	الْحُجَرَات	٤٩	٧٥٤
الحَجَج	٢٢	٤٦٧	ق	٥٠	٧٥٨
المُؤْمِنُون	٢٣	٤٨١	الذَّارِيَات	٥١	٧٦٣
النُّشُور	٢٤	٤٩٤	الطُّور	٥٢	٧٦٨
الْفُرْقَان	٢٥	٥٠٨	النَّجْم	٥٣	٧٧٣
الشُّعَرَاء	٢٦	٥١٩	القَمَر	٥٤	٧٧٨
النَّمْل	٢٧	٥٣٩	الرَّحْمَن	٥٥	٧٨٤
القَصَص	٢٨	٥٥٣	الْوَاقِعَة	٥٦	٧٩٠

﴿ فِهْرٌ بِأَسْمَاءِ الشُّرُكِ وَبَيَانِ الْمَكِيِّ وَالْمَدَنِيِّ مِنْهَا ﴾

الشُّورَة	دَقْعَم	الصفحة	الشُّورَة	دَقْعَم	الصفحة
الحديد	٥٧	٧٩٧	منية	٨٦	٨٩٤
المجادلة	٥٨	٨٠٣	منية	٨٧	٨٩٦
الحشر	٥٩	٨٠٨	منية	٨٨	٨٩٧
الممتحنة	٦٠	٨١٣	منية	٨٩	٨٩٩
الصف	٦١	٨١٧	منية	٩٠	٩٠٢
الجمعة	٦٢	٨١٩	منية	٩١	٩٠٣
المنافقون	٦٣	٨٢١	منية	٩٢	٩٠٥
التفكك	٦٤	٨٢٣	منية	٩٣	٩٠٦
الطلاق	٦٥	٨٢٦	منية	٩٤	٩٠٧
التحريم	٦٦	٨٢٩	منية	٩٥	٩٠٨
الملك	٦٧	٨٣٢	منية	٩٦	٩٠٩
القلم	٦٨	٨٣٦	منية	٩٧	٩١٠
الحاقة	٦٩	٨٤١	منية	٩٨	٩١١
المعارج	٧٠	٨٤٦	منية	٩٩	٩١٢
نوح	٧١	٨٤٩	منية	١٠٠	٩١٣
الجن	٧٢	٨٥٢	منية	١٠١	٩١٤
المزمل	٧٣	٨٥٦	منية	١٠٢	٩١٥
المدثر	٧٤	٨٥٩	منية	١٠٣	٩١٦
القيامة	٧٥	٨٦٣	منية	١٠٤	٩١٦
الإنسان	٧٦	٨٦٧	منية	١٠٥	٩١٧
المرسلات	٧٧	٨٧٠	منية	١٠٦	٩١٧
النبي	٧٨	٨٧٤	منية	١٠٧	٩١٨
النازعات	٧٩	٨٧٧	منية	١٠٨	٩١٨
عبس	٨٠	٨٨١	منية	١٠٩	٩١٩
التكوير	٨١	٨٨٤	منية	١١٠	٩١٩
الانفطار	٨٢	٨٨٦	منية	١١١	٩٢٠
الطه	٨٣	٨٨٨	منية	١١٢	٩٢٠
الانشقاق	٨٤	٨٩١	منية	١١٣	٩٢١
البروج	٨٥	٨٩٣	منية	١١٤	٩٢١
			الطارق		
			الأعلى		
			الغاشية		
			الفجر		
			البلد		
			الشمس		
			الليل		
			الضحى		
			الشرق		
			التين		
			العلق		
			القدر		
			البينة		
			الزلزلة		
			العاديات		
			القارعة		
			التكاثر		
			العصر		
			المهمزة		
			الفيل		
			قريش		
			الماعون		
			الكوثر		
			الكافرون		
			النصر		
			المسد		
			الإخلاص		
			الفلق		
			الناس		

СОДРЖИНА

СУРА I		СУРА XIX	
<i>Ел-Файйиха</i> (Отвор)	1	<i>Мерјем</i> (Мерјем)	425
СУРА II		СУРА XX	
<i>Ел-Бекара</i> (Крава)	2	<i>Та-ха</i> (Та-ха)	437
СУРА III		СУРА XXI	
<i>Али Имран</i> (Семејството Имраново)	65	<i>Ел-Енбија</i> (Пејгамбери)	453
СУРА IV		СУРА XXII	
<i>Ен-Ниса</i> (Жени)	102	<i>Ел-Хаџџ</i> (Хаџ)	467
СУРА V		СУРА XXIII	
<i>Ел-Маида</i> (Софра)	140	<i>Ел-Му'минун</i> (Верници)	481
СУРА VI		СУРА XXIV	
<i>Ел-Ен'ам</i> (Добиток)	169	<i>Ен-Нуур</i> (Светлина)	494
СУРА VII		СУРА XXV	
<i>Ел-А'раф</i> (Бедеми)	202	<i>Ел-Фуркан</i> (Разделувач)	508
СУРА VIII		СУРА XXVI	
<i>Ел-Енфал</i> (Плен)	239	<i>Еш-Шуара</i> (Поети)	519
СУРА IX		СУРА XXVII	
<i>Еш-Тевбе</i> (Покајание)	252	<i>Ен-Немл</i> (Мравки)	539
СУРА X		СУРА XXVIII	
<i>Јунус</i> (Јунус)	279	<i>Ел-Касас</i> (Кажувања)	553
СУРА XI		СУРА XXIX	
<i>Худ</i> (Худ)	299	<i>Ел-Анкебуи</i> (Пајажина)	569
СУРА XII		СУРА XXX	
<i>Јусуф</i> (Јусуф)	321	<i>Ер-Руум</i> (Византијци)	580
СУРА XIII		СУРА XXXI	
<i>Ер-Р'ад</i> (Гром)	340	<i>Лукман</i> (Лукман)	590
СУРА XIV		СУРА XXXII	
<i>Ибрахим</i> (Ибрахим)	349	<i>Ес-Сеџде</i> (Сеџде)	596
СУРА XV		СУРА XXXIII	
<i>Ел-Хиџр</i> (Ел-Хиџр)	358	<i>Ел-Ахзаб</i> (Сојузници)	601
СУРА XVI		СУРА XXXIV	
<i>Ен-Нахл</i> (Пчела)	368	<i>Сабе</i> (Сабе)	615
СУРА XVII		СУРА XXXV	
<i>Ел-Исра</i> (Патување ноќе)	388	<i>Файйир</i> (Создател)	625
СУРА XVIII		СУРА XXXVI	
<i>Ел-Кехф</i> (Пештера)	406	<i>Ја-син</i> (Јасин)	633
		СУРА XXXVII	
		<i>Ес-Сафай</i> (Редици)	642

Кур'ан	963	Содржина	
СУРА XXXVIII		СУРА LVIII	
Сад (Сад)	658	Ел-Муџаделе (Расправа)	803
СУРА XXXIX		СУРА LIX	
Ез-Зумер (Дружини)	668	Ел-Хашир (Протерување)	808
СУРА XL		СУРА LX	
Гафир	681	Ел-Мумџехина	
СУРА XLI		(Проверена)	813
Фуссилей (Потенко	695	СУРА LXI	
Објаснување)		Ес-Сафф (Редови)	817
СУРА XLII		СУРА LXII	
Еш-Шуара (Договарање)	704	Ел-Џум'а (Џума)	819
СУРА XLIII		СУРА LXIII	
Ез-Зухруф (Накит)	713	Ел-Мунафикуун	
СУРА XLIV		(Дволични)	821
Ед-Духан (Чад)	724	СУРА LXIV	
СУРА XLV		Ејџ-Теџабун (Меѓусебна	
Ел-Џасие (На колена)	729	измама)	823
СУРА XLVI		СУРА LXV	
Ел-Ахкаф	735	Ејџ-Талак (Развод на брак)	826
СУРА XLVII		СУРА LXVI	
Мухаммед (Мухаммед)	741	Ејџ-Тахрим (Забрана)	829
СУРА XLVIII		СУРА LXVII	
Ел-Фейх (Победа)	748	Ел-Мулк (Власт)	832
СУРА XLIX		СУРА LXVIII	
Ел-Хуџурайџ (Соби)	754	Ел-Калем (Калем)	836
СУРА L		СУРА LXIX	
Каф (Каф)	758	Ел-Хакк (Час неизбежен)	841
СУРА LI		СУРА LXX	
Ез-Заријајџ (Дувачи)	763	Ел-Ме'ариџ (Степени)	846
СУРА LII		СУРА LXXI	
Ејџ-Тур (Тур)	768	Нух (Нух)	849
СУРА LIII		СУРА LXXII	
Ен-Неџм	773	Ел-Џин (Џинови)	852
СУРА LIV		СУРА LXXIII	
Ел-Камер (Месечина)	778	Ел-Муземмил (Завиткан)	856
СУРА LV		СУРА LXXIV	
Ер-Рахман (Милостивиот)	784	Ел-Мудессир (Покриен)	859
СУРА LVI		СУРА LXXV	
Ел-Вакиа (Случка)	790	Ел-Кијаме (Пропаст на	
СУРА LVII		светот)	863
Ел-Хадиџ (Железо)	797		

СУРА LXXVI		СУРА XCV	
<i>Ел-Инсан</i> (Човек)	867	<i>Еш-Тин</i> (Смоква)	908
СУРА LXXVII		СУРА XCVI	
<i>Ел-Мурселайи</i> (Испратени)	870	<i>Ел-Алек</i> (Грушка)	909
СУРА LXXVIII		СУРА XCVII	
<i>Ен-Небе'</i> (Кажување)	874	<i>Ел-Кадр</i> (Кадр)	910
СУРА LXXIX		СУРА XCVIII	
<i>Ен-Назиайи</i> (Оние кои кинат)	877	<i>Ел-Бејјине</i> (Јаснотија)	911
СУРА LXXX		СУРА XCIX	
<i>Асбесе</i> (Се намурти)	881	<i>Ез-Зилзал</i> (Земјотрес)	912
СУРА LXXXI		СУРА C	
<i>Еш-Теквир</i> (Помрачување)	884	<i>Ел-Адијайи</i> (Тркачи)	913
СУРА LXXXII		СУРА CI	
<i>Ел-Инфийар</i> (Расцеп)	886	<i>Ел-Кари'айиу</i> (Удар)	914
СУРА LXXXIII		СУРА CII	
<i>Ел-Мушаффифун</i> (Скратувачи)	888	<i>Еш-Текасур</i> (Заработувачка)	915
СУРА LXXXIV		СУРА CIII	
<i>Ел-Иншикак</i> (Цепење)	891	<i>Ел-'Аср</i> (Столетие)	916
СУРА LXXXV		СУРА CIV	
<i>Ел-Буруџ</i> (Свезди)	893	<i>Ел-Хумезе</i> (Потсмевање)	916
СУРА LXXXVI		СУРА CV	
<i>Еш-Тарик</i> (Деница)	894	<i>Ел-Фиил</i> (Слон)	917
СУРА LXXXVII		СУРА CVI	
<i>Ел-А'ла</i> (Севишен)	896	<i>Ел-Курејш</i> (Курејш)	917
СУРА LXXXVIII		СУРА CVII	
<i>Ел-Гашија</i> (Поклопи)	897	<i>Ел-Маун</i> (Милосрдие)	918
СУРА LXXXIX		СУРА CVIII	
<i>Ел-Фецр</i> (Зора)	899	<i>Ел-Кевсер</i> (Изобилие)	918
СУРА XC		СУРА CIX	
<i>Ел-Белед</i> (Град)	902	<i>Ел-Кафируун</i> (Неверници)	919
СУРА XCI		СУРА CX	
<i>Еш-Шемс</i> (Сонце)	903	<i>Ен-Наср</i> (Помош)	919
СУРА XCII		СУРА CXI	
<i>Ел-Лејл</i> (Ноќ)	905	<i>Ел-Месед</i> (Пламен)	920
СУРА XCIII		СУРА CXII	
<i>Ед-Духа</i> (Утро)	906	<i>Ел-Ихлас</i> (Чистота)	920
СУРА XCIV		СУРА CXIII	
<i>Еш-шерх</i> (Широкоградност)	907	<i>Ел-Фелек</i> (Мугра)	921
		СУРА CXIV	
		<i>Ен-Нас</i> (Луѓе)	921

إِنَّ وَذَلِكَ الشُّرُوكُ الْإِسْلَامِيَّةُ وَالْأَوْقَافُ وَالِدَّعْوَةُ وَالْإِشَادَةُ

في المملكة العربية السعودية

المشرفة على مجمع الملوك فهدي

إِطْبَاعَةُ الْمُصَحَّفِ الشَّرِيفِ فِي الْمَدِينَةِ الْمُنَوَّرَةِ

إِذْ يُسْرُهَا أَنْ يُصَدِّرَ الْمُجْمَعُ هَذِهِ الطَّبَعَةَ مِنَ الْقُرْآنِ الْكَرِيمِ

وَتَرْجَمَهُ مَعْنَاهُ إِلَى اللِّغَةِ الْقَدُونَةِ

نَسْأَلُ اللَّهَ أَنْ يَنْفَعَ بِهِ عُمُومَ الْمُسْلِمِينَ

وَأَنْ يَجْزِيَ

خَلاَفَ الْحَرَمَيْنِ الشَّرِيفَيْنِ الْمَلِكَ فِيهِدِينَ عَبْدَ الْعَزِيزِ بْنِ أَلِ سَعُودٍ

أَحْسَنَ الْجَزَاءِ عَلَى جُهْدِهِ الْعَظِيمَةِ فِي نَشْرِ كِتَابِ اللَّهِ الْكَرِيمِ

وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ

Министерството за исламски прашања, вакаф, да'ва (повик) и иршад (водство) на Кралството на Саудиска Арабија, а под чие покровителство работи Комплексот за печатење на Кур'анот во Медина, го искажува своето задоволство заради печатењето на овој Кур'ан со превод од страна на Комплексот, молејќи го Аллах да им користи на муслиманите и да го награти слугата на двата свети храма - кралот Фахд Ибн Абдул 'Азиз Ес-Су'уди со најубавата награда заради неговиот голем труд за објавувањето на Аллаховата Книга. Аллах е Оној Кој благословува!

حَقُوقُ الظَّالِمِ مَحْفُوظَةٌ
لِجَمْعِ الْمَلِكِ فَهَذَا لِطَبَاغَةِ الْمُصَنَّفِ الشَّرِيفِ

ص.ب ٦٢٦٢ - المَدِينَةُ الْمُنَوَّرَةُ

Сите права за печат ги задржува
Комплексот "Мелик Фахд" за пе-
чатење на Кур'анот
Р.О. Вох. 6262 Медина

③ مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف ، ١٤١٨ هـ

فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية أثناء النشر

القرآن الكريم وترجمة معانيه باللغة المقدونية / ترجمة مجمع الملك فهد لطباعة
المصحف الشريف - المدينة المنورة.

٩٧٦ ص ١٤١ × ٢١ سم

ردمك ٧-٩٠-٧٧٠-٩٩٦٠

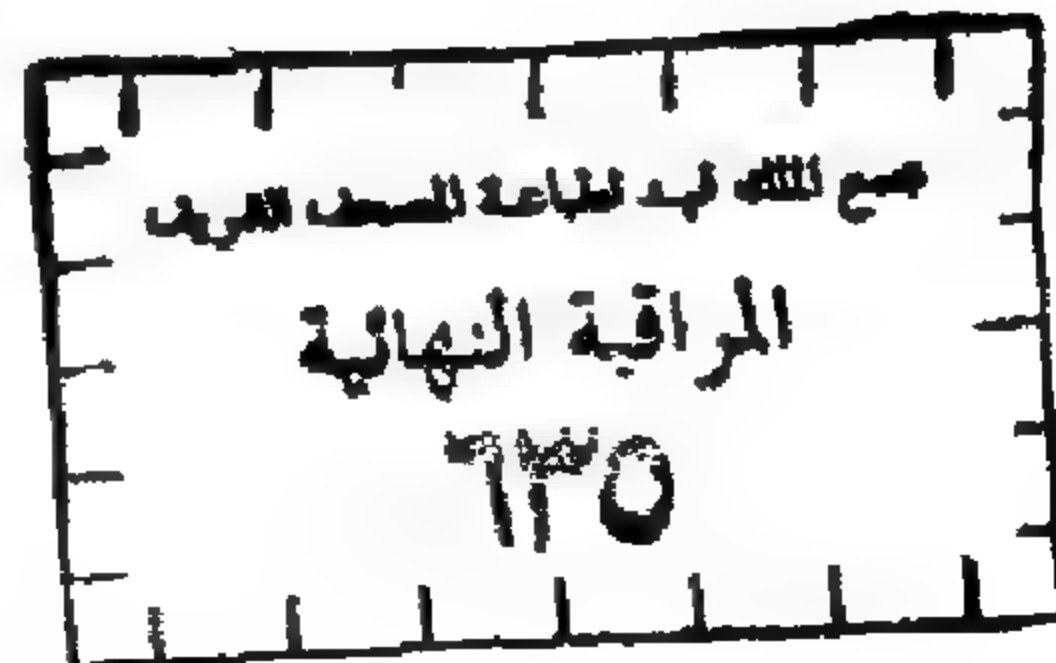
١-القرآن- ترجمة أ- مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف (مترجم)

١٨/٠٤٤١

ديوي ٢٢١،٤٩

رقم الإيداع : ١٨/٠٤٤١

ردمك : ٧-٩٠-٧٧٠-٩٩٦٠

КУР'АН
СО
ПРЕВОД

Bibliotheca Alexandrina

0270519